BIBL. STE. GENEVIÈVE

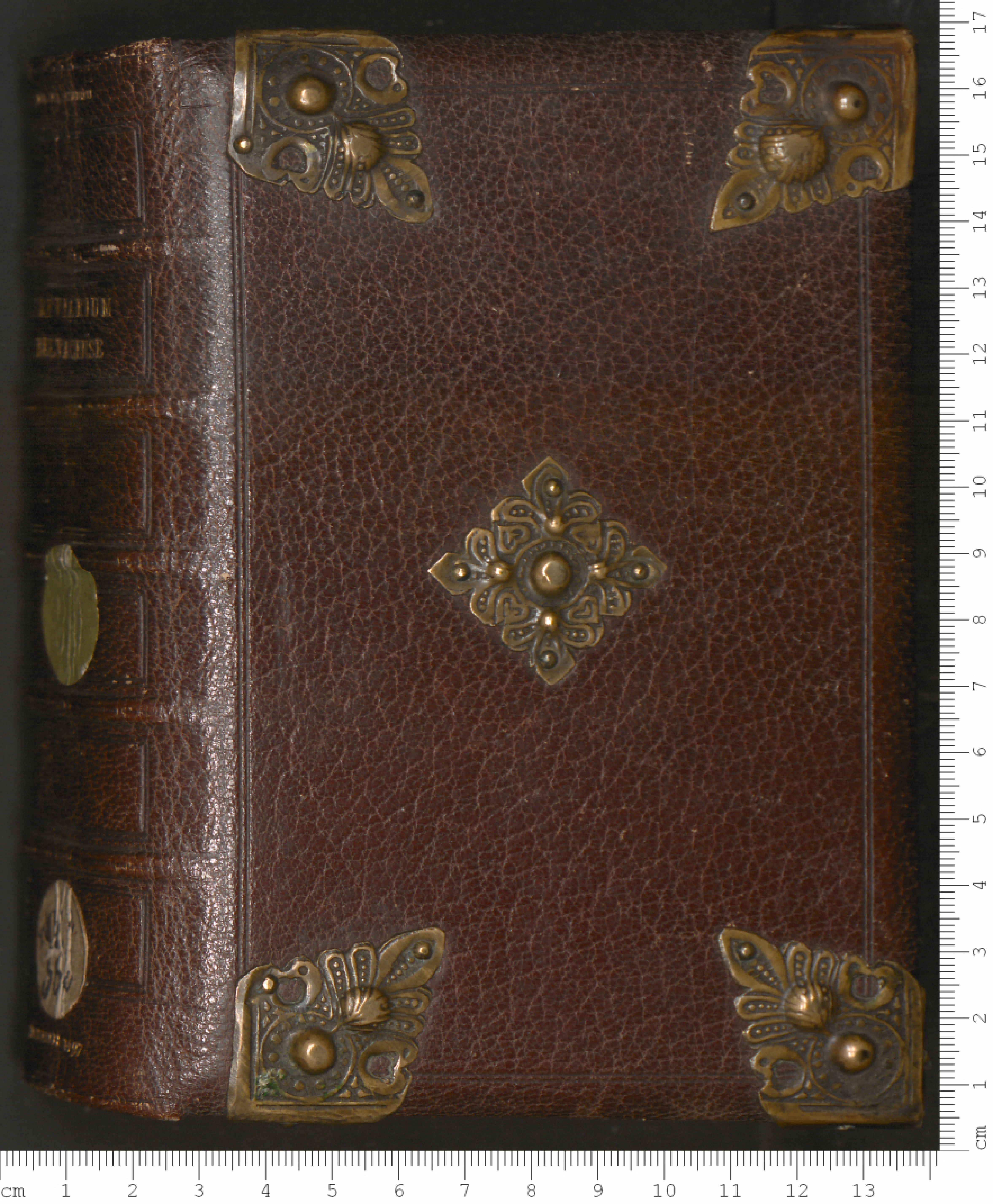
BREVIARIUM BELVACENSE

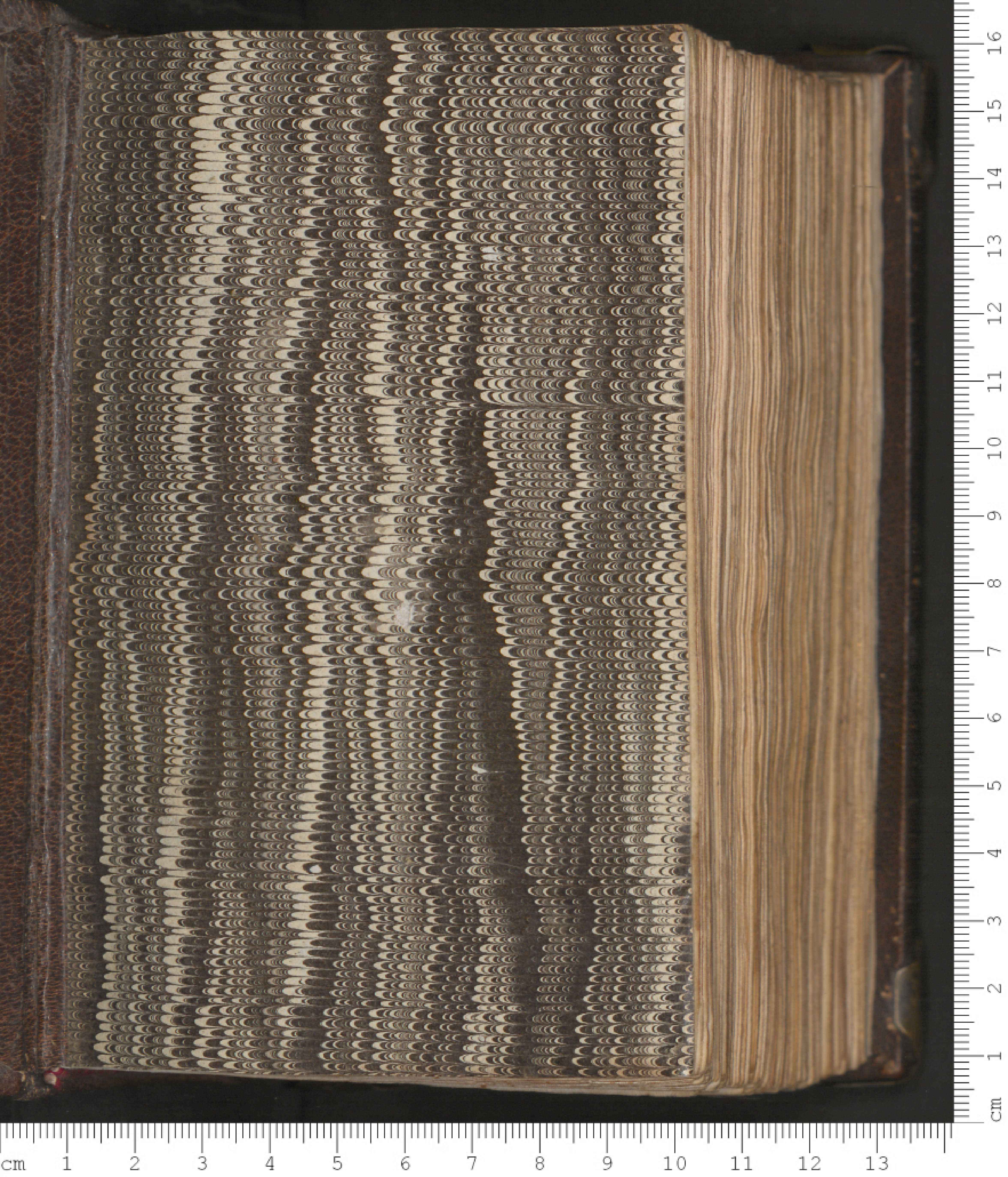

PARISIIS 1497

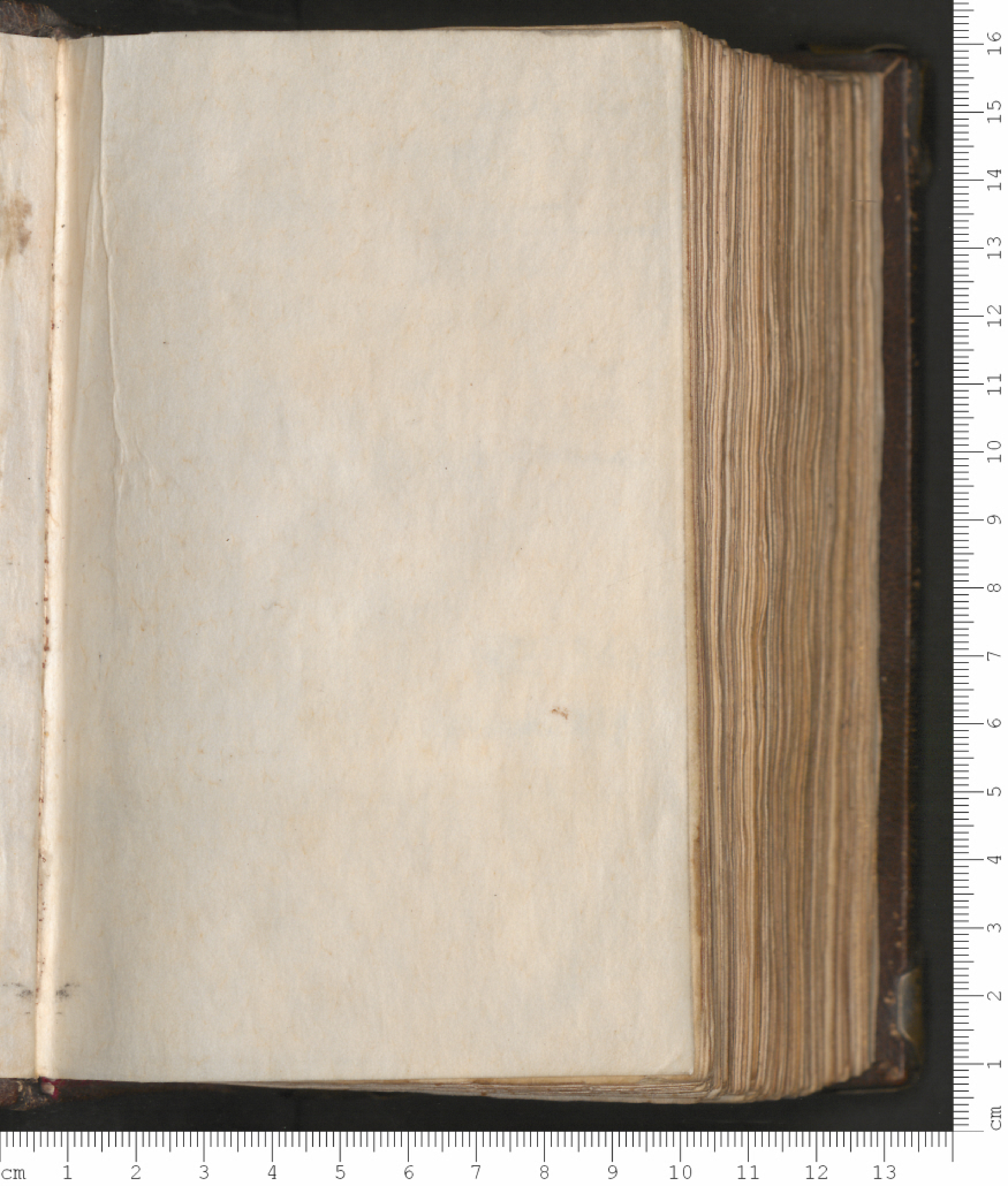

N. B.

Le cahier KK a été, par erreur, mis à la suite du GG.

F. G.

Nouvelle reliure par Weber.
Les ornements de métal appartenaient à l'ancienne reliure.

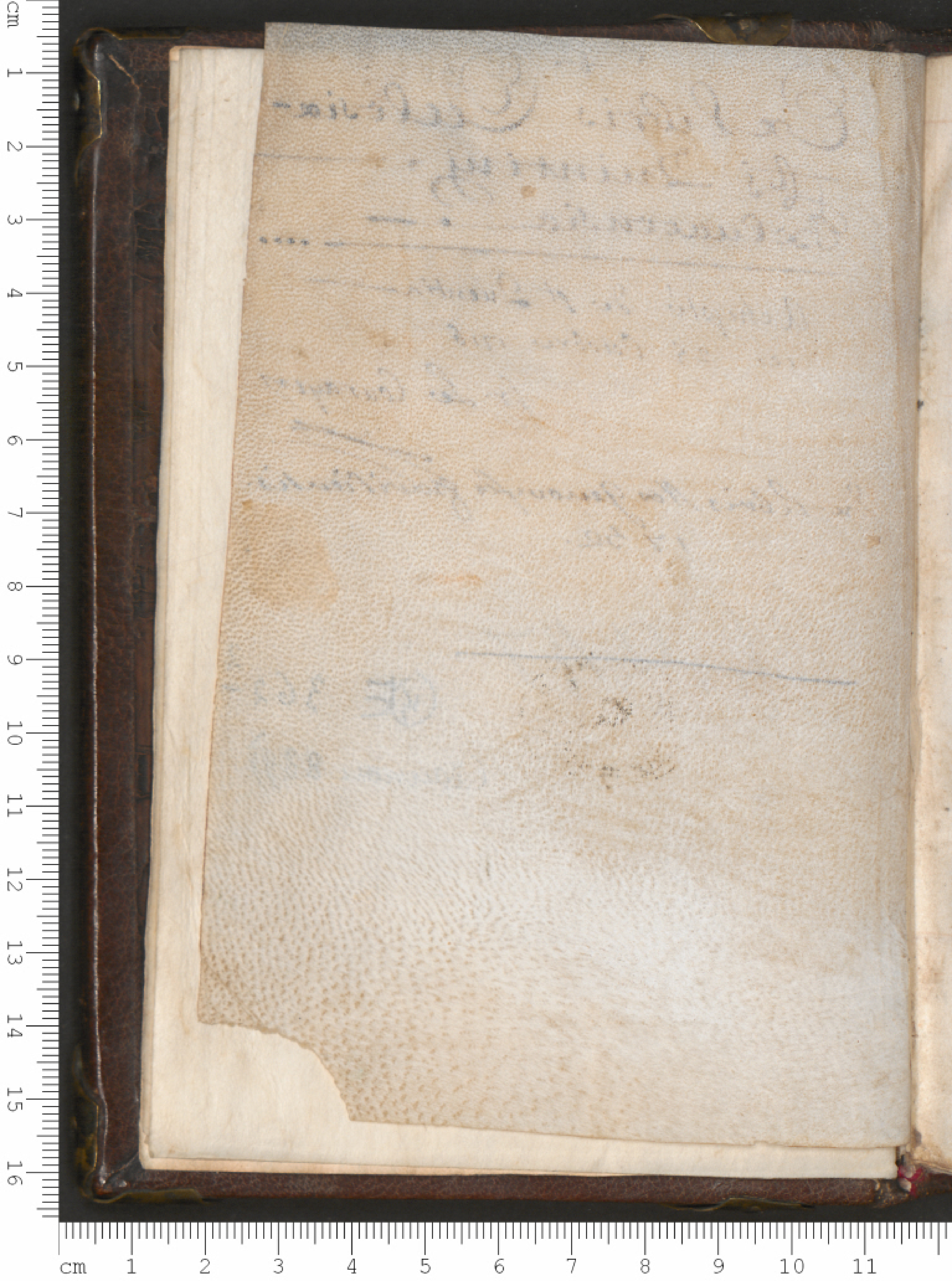

Ex Libris Ecclesiæ
S^ti Quintini
Belvacensis.

Acheptée de St Quentin
le 25 Octobre 1716
fr. Le Courayer

Ex libris S^tæ Genovefæ Parisiensis.
1752.

Breuiarium ad vsuʒ insignis ecclesie Beluacen̄. Parisius nouiter ĩpressum. Anno dñi. M.cccc.xcvii.

Quando natale dñi die dñica euenerit Sabbato sexto kalendas decẽbris videlicet in festo scti lini pape et marty. itrabit aduẽt⁹ dñi Ad vs̃ totũ fiet de aduẽtu cũ memo. de martyribus vitalis et agricole Et nota si i aduẽtu aliqđ fes. ix. l. eue. vel triũ đ q̃ ꝓpetas hẽatur totũ fiet de fes. sicut in alio tp̃e cũ mẽo. đ aduẽ. In ista ebdo. nõ mutatur Sabbõ ad vs̃ mẽo. đ scõ bñdicto Dñica ij. totũ fiet đ tp̃e sicut cõtinet̃ i dicta dñica cũ mẽo. de scõ bñdicto Fer. tercia ad vs̃ mẽo. de aduẽtu an. Letami cũ hirl'm. Fer. q̃rta ad matutĩ. ℞. Hierl'm plãtabis. cũ aliis duobz Ad vespas totũ fiet de cõceptiõe cũ mẽoria de aduẽtu Fer. v. totũ fiet de cõcept. btẽ marie cũ mẽo. de aduẽtu. ad vesp. mẽo. de sctõ nichasio ⁊ ei⁹ sociis / ⁊ de aduẽtu In crastinũ fiet de sctis. Dñica iij. me die lec. fiet de mar. cũ responsoriis. ad vs̃ de tp̃e / cũ mẽo. đ sctõ vualarico Fer. scđa ad matu. totũ fiet de sctõ vualarico / cũ mẽo. de aduẽtu. an Dixit dñs penitẽtiã. ad ves. memo. de aduẽtu an. Beatã me dicent Fer. iii. ad matutĩ. totũ fiet de scã lucia / cũ memo. de aduẽtu. an. Cõsurge ad vs̃ ad mag̃. an. Eleuare Feria q̃rta in ieiuniis q̃tuor tp̃m sicut cõtinet̃ i officio tẽporali huius diei. Ad vs̃ an O sapiẽtia. ps. Mag̃. ter dr̃ Postea p̃ces dicunt̃ cũ orõne de dñica Feria v. ad matu. ℞. Suscipe verbũ. cũ aliis duobus ad bñ⁹ an. Cõsolamini. ad vs̃ ad mag̃. an. O adonay Feria vi. ad mat. ℞. Descẽdit dñs cũ aliis duobus. ad bñ⁹ an. Dies dñi orõ Excita dñe potẽtiã tuã ad vs̃ ad mag. an. O radix iesse orõ de dñica ⁊ etiaz ad ho. Sab. ad matu. ℞. Clama in forti. cũ aliis duobus In lau. ⁊ ho. an. Rex paci. cũ aliis an. ad bñ⁹ an. Maria aiũt. orõ De⁹ q̃ cõspicis Ad ho. orõ de dñica ad mag an. O clauis dauid orõ de dñica Dñica quarta in noc. vii. an. Quomodo fiet ix. Ex q̃ facta. Ad vs̃ ad mag̃ an. O oriẽs Feria scđa ad matutĩ. ℞. Precursor. cum aliis duobz In laudibus et ho. an. Ecce veniet cũ aliis an. ad bñ⁹ an. Egrediet̃ virga. Ad vs̃ ad mag̃. an. O rex gentium Feria tercia ad matutinas ℞. Emitte agnũ cum aliis duobz In laudibz

et horis an. Rorate celi cum aliis Ad benedictus an. Uo nent domino ad vs̄ totū fiet d̄ sancto thoma apl̄o/cū mē̄o de aduē. an. Hoc ē testi. Fer. q̄rta ad matu. totū fiet d̄ apl̄o cū mē̄o. d̄ aduētu an. Nolite ti. ad vs̄ mē̄o. de aduētu an. Joseph fili. Fer. v. ad mat. R. Mōtes isrl̄ cū al̄'ii. In lau. ⁊ ho. ā. De syō veiet. cū al̄ an. ad bn̄⁹ an. Uigilate aio. ad vs̄ ad magn̄. ān. O emanuel Fer. vi. ad matu. R. Intuemi cū al̄'ii. In l̄. ⁊ ho. ā. Cōstātes estote. cum aliis an. ad b⁹ ā. Intuemini ad vs̄ ad mag. ā. O ṽgo vir ginū. Sab. i vig. nati. dn̄i q̄rta ā. de lau. vocat. Expecte tur. q̄re i lau. Rex pacificus Et nota q̄ i hac die p̄ces dn̄ic ad oēs ho. vsq̄ ad vs̄: nisi fue rit dn̄ica Fer. v. p⁹ natiui. dn̄i fiet de sctō thoma mar. cū mē̄o. de natiui. Ad vs̄ mē̄o. de nati. ā. Nesciēs mr. Fer. vi. ad mat. iuit. Regē natū. hy⁹ Xp̄e redē. ā. Dn̄s di p̄. Quare fre. cū al̄'p̄is de dn̄ica ifra oc. nat. dn̄i. ṽ. Ip̄e iuo cauit me. iii. l̄. erūt de om̄. di cte do. Erat p̄r iesu R. Cō gratulami. R. Cōtiet in gre mio. R. Cōfirmatū cā. Te deū. ṽ. ai̇̄ lau. Notū fecit do.

Postea totū fiet vt cōtinet i dicta dn̄ica Ad bn̄⁹ ā. Dum mediū silētiū. orō. Op̄s sep̄i ter. de⁹. Ad vs̄ ad mag. an. Hodie itacta Mē̄o. de sc̄ō sil uestro ⁊ al̄'scis Sab. ad mat. ⁊ ad alias ho. sicut ɔtinet i of ficio t̄p̄ali septi diei Sab. eb do. sequēt' in crastio epy. to tū fiet de epy. R. scd̄m feriā Ad b⁹ ā. Stella ista. Eodē die ad vs̄ fiet de sctō luciano so. q̄z ei⁹. cū mē̄o. de epy. an. Stella quā viderāt Do. ifra oc. totū fiet de mar. mē̄o. de epy. Oīdies āgelo℞. Ad vs̄ ā Uidētes stellā Fer. ii. totū fiet de epy. R. scd̄m feriam excepto q̄ loco p̄mi R dicitur Dies sctificat⁹ Tres lec. erūt de expōe euāgelii de dn̄ica in fra oct. Cū fact⁹ eēt iesus an noꝝ duodeci. Ad bn̄⁹ an. Fi li q̄d fecisti nobis. orō. Uota q̄s dn̄e. Mē̄o. de mar. ad ho. oratio diei epypha. ad vespas fiet de sctō guillermo/memo. de sancto paulo heremita ⁊ de martyribus et de epypha. ā Puer iesus. orō. Uota q̄su m⁹ dn̄e Fer. iii. totū fiet de sctō guillermo. cū mē̄o. de p̄ dictis scis ⁊ de epy. ān. Am moniti magi. Ad vs̄ mē̄o. de epy. ā. Lux de luce. Fer. iiii. ad mat. totū fiet de epypha. A

et erūt tres lec. de expōne euā gelii. Uidit iohānes iesum. ℟. scdm fer. Ad bn⁹ ā. Uox de cel. Ad vš ad mḡ. ā. Stella ista. ps. Mḡ. Fer. v. Ad bn⁹ ā. Stella quā vid. eodē die z in crastinū totum fiet de octauis epyphanie.

Quādo natale dñi feria scda eue. sabbato scda die decēbris ad ves. intrabit aduēt⁹ dñi. Prima dñica fiet mēo. ad ves. de sctō bñdicto et in crastinū totū fiet de fes. ad matu. iij le. si i xl. sequētū eueniat post. Isti sunt dies. Et si añ hic fiet tmmō mēo d eo z de sctō ādrea. Fer. iij. totū fiet de aduētu. Ad vš totū fiet de sctō nicolao. mēo. de aplō z de aduētu z i crastinū totum fiet de sancto nicolao. Fer. qnta ad ves. totū fiet de ɔceptiōe btē marie: cū mēo. de aduētu. Fer. vi. ad mat. de ɔceptiōe btē marie cū memo. de aduentu. Ad vltimas ves. btē marie fiet memo. de sctō nichasio soci. qz ei⁹: z de aduētu. Sabbō ad matu. totū fiet de marty. vsqz ad ves. q erūt de aduētu cū mēo. de dict mar. Dñica. ij. i nocturnis. vij. ā. Catate dño. q̄re i fer. sex. seqnti vis. ā. Dixit dñs penitētiā. ɔc. vt ɔtinet i dicta dñica. Fer. ij. ad ves. d sctō vualarico cū mēo. de aduētu. Fer. iij. totū fiet d sctō vualarico. ad ves. fiet mēo. d sctā lucia z de aduētu. ā. Beatā me dicēt. Fer. iiij. ad vš ad mḡ. ā. O sapientia. ter dicit. z p̄ces dicunt. Fer. v. ad mat. ℟. Hirlz cito. cū aliis duobz. In lau. z hor. ā. De syō veniet. cū aliis ā. Ad bñdict⁹. ā. Uigilate aio. Ad vš ad mḡ ā. O adonay. Mēo. d. s. maximio. Fe. vi. ad matu. ℟. Ciuitas hirlm. cū aliis duobz. In lau. scdm fer. Ad bn⁹. ā. q occurrerit. Ad vš ad mḡ. ān. O radix iesse. Sabbō ad matu. ℟. Clama in fortitudine. cū aliis ii. In lau. z ho. ā. Rex pacific⁹ cū aliis ā. Ad b⁹. ā. Leuabit dñs. Ad vš. ad mḡ. ā. O clauis dauid. Dñica. iiij. ad matu. i noct. scda ā. Consurge q̄rta ā. Syō renouaberis. vii ā. Quō fiet. viij. ā. Eleuare ix. ā. Ante me nō ē. q̄re i sabbō. p̄ced. ɔc. sicut ɔtinet in dicta dñica. Fer. ii. ad mat. ℟. Precursor. cū al. duobz In lau. z hor. ā. Ecce vēiet. cū al. āis. Ad bñd⁹. ā. Egrediet vga. Ad vš. ad mag. ā O oriēs. Fer. iij. ad mat. legat omel. d q̄rta dñica. seqn

ti videlicet. Miserere iudei. ℟.
Emitte agnū. cū alr. ii. In
lau. ⁊ ho. ã. Rorate celi. cū
aliis ã. Ad bñd⁹. ã. Tu es q̄
ventur⁹ es. cū ōrone de dñica
q̄rta videlicet. Excita dñe p̄o.
tuā. Ad ho. ⁊ ad vs̄. d̄z ōrō p̄
dicta. Ad vs̄. ad mḡ. O rex
gētiū. ōrō p̄dicta. Fer. iiii. i
ieiuniis q̄tuor tp̄m. ad vs̄. de
s. thoma ap̄lo. mē̄o. de ad-
uētu. ã. Dies dñi. ōrō. d̄ dñi
ca q̄rta. Fer. v. totū de ap̄lo
mē̄o. de aduētu ã. Nolite ti-
mere. Ad vs̄. de ap̄lo. de ad-
uētu mē̄o. ã. Hoc ē testioniū
Fer. vi. ad matu. ℟. Mon
tes isrl̄. cū aliis duobus. In
lau. ⁊ hor. ã. Cōstātes estote
cū aliis ã. Ad bñ⁹ ã. Intue-
mini. ōrō. Excita dñe p̄o. tuā ⁊
ve. Ad hor. d̄z ōrō. de dñica
q̄rta. Ad vs̄. ad mag. ān. O
emanuel. cū ōrone d̄ dicta do
mica q̄rta. Sab. ad mat. In
uit. Surgite vigilem⁹. cū tri
bus lec. d̄ ome. Anno q̄nto de
cimo. ℟. Iuraui dicit dñs.
℟. Nō discedimus a te. ℟.
Intuemi. In lau. ⁊ ho. an.
Canite tuba. cū al'. ã. d̄ lau.
q̄rte dñice ⁊ p̄s diei sab. exce
pta q̄rta. ã. q̄rit. Expectet
sicut pluuia. q̄re. i laud. Rex
pacific⁹ Ad bñ⁹. ã. Aue ma
ria. ōrō. De⁹ qui conspicis.

Ad hor. d̄z ōrō de dñica q̄rta
Ad vs̄. ã. ad mḡ. O virgo vir-
ginū. ōrō de dñica quarta.
Dñica iiii. i vigi. nati. dñi.
Inuit. Hodie scietis. In noc
scd̄a ã. Cōsolami. q̄rta an.
Qui p⁹ me venit. q̄re. i sc̄e. v.
scd̄e ebd̄o. v. ã. Leuami. vi
an. Ponēt dño. vii. an. Io-
seph fili dauid. viii. an. Ma
ria aūt. ix. an. Ex q̄ facta ē.
℣. añ euāge. Crastina die erit
⁊c. vi. p̄me lec. cū ℟ñs. siēt
sicut ꝯtinet i officio t̄pali isti⁹
dñice q̄rte. tres vltie lec. erūt
de omel'. Cū esset desp̄ōsata
cū tribus ℟ñs sequētib⁹. Et
post. Glia patri. reincipitur
ix. ℟. In lau. ⁊ hor. ã. Iu-
dea ⁊ hierl'm. p̄s. Dñs regn̄.
cū aliis an. ⁊ p̄is. excepta q̄r-
ta ã. sup bñd. q̄ ē. Dñs veniet
q̄re i lau. Canite tuba. Cetera
vt cōtinet in ordine libri dicti
diei: ⁊ dicet magna p̄ma. Ad
hor. ōrō. de vigilia. Fer. vi.
in festo scti thome marty. ad
vs̄ mē̄o. de nati. dñi an. Ho-
die itacta ⁊ de al' sctis. Sab.
ad mat. Inuit. Regē natuz
hymn⁹. Xp̄e redēptor oium.
an. Dñs dicit. p̄s. Quare fre
cū aliis p̄ls de dñica infra oc.
nati. ℣. Notū fecit. tres lec.
erūt de sermone Natalis dñi
dies. ℟. Nesciēs cum aliis

duobꝫ Et dicit· Te deū. ꝟ.
añ laudes. Uerbū caro In
lau. an. cpꝫ. hyꝰ ⁊ ꝟ. sicut in
dñica cōtinet ad bñꝰ a̅ Gau
deamus oēs oꝛō Cōcede q̄s
vt in die/ Et dicet ad oēs hor.
memo. de sctis Ad p̄mā ⁊ ce=
teras hor. vt i die natitatis
Ad vespas a̅. sola sup pos. vi
delicet. Tecum p̄ricipiū. ps.
Dixit dñs. cū aliis p̄s. et ce
tera sicut cōtinet in dicta do=
minica. ad mag. a̅. Nesciēs
mater. Mēo. de scō siluestro
⁊ aliis scis Dñica ebdo. se=
quētis infra oct. epy. fiet totū
vt cōtinet in dicta dñica Ea=
dem die ad vespas in vigilia
scti luciani socioꝝq; eiꝰ mar=
ty. memo. de epy. an. Puer
iesus. oꝛō. Uota q̄s dñe. Fe
ria secūda totū fiet de festo.
cū memo. de epy. an. Stella
ista. Ad vespas mēo. de epy.
an. Stella quā viderāt Fe=
ria tercia ad matu. totū fiet
de epy. ℞. Dies sctificatus
cū aliis duobus Ad bñꝰ an.
Uidentes stellā. Ad vespas
totū fiet de sancto guillermo
memo. de sctō paulo/ d̄ sancto
luciano ⁊ de epy. an. Ammo
niti magi. Fer. iiii. in festo
scti guillermi memo. de p̄di=
ctis sanctis ⁊ de epy. an. Lux
de luce. Ad ves. an. Oꝛdines
angeloꝝ Fer. v. ad matutī.
totū fiet de epy. ⁊ erunt tres
lec. de ome. Uidit iohannes
iesū. ℞. Magi. cū aliis duo
bus Ad bñꝰ an. Uox de cel'
Ad vs̄ ad mag. a̅. Stella ista
Fer. vi. totū fiet de oc. epy.

Quādo natale dñi fer. ter
cia euenit. Sabbato pri=
ma die decembris ad vesperas
intrabit aduentꝰ dñi/ et in di=
cto sabbato fiet mēo. de sācto
eligio/ de sancto andꝛea: ⁊ de
oibus sctis. Fer .iii. ad mat.
tres lec. de sancto benedicto.
si sit post Isti sūt dies. i qua
dragesima: sinautē memo.
tm̄ Ad ves. totū fiet de sancto
nichasio so. q; eius. ⁊ in cra=
stinū vsq; ad vespas cū mēo.
de aduētu Feria q̄rta totū fi
et de sctis nichasio sociisq; eiꝰ
martyribus vsq; ad vltimas
vespas q̄ erūt de sctō nicolao
cū memo. de p̄dictis sctis/ ⁊ de
aduentu: et in crastinū totuꝫ
fiet de sancto nicolao Feria
vi. ad ves. totū fiet de cōcepti
one beate marie cū memo. de
aduentu Sabbato ad mat.
totū fiet de conceptione cum
memo. de aduentu Eadem
die ad vespas fiet memoꝛia d̄
aduentu Dñica secunda to
tum fiet sicut continet in di=
cta dñica. Fer. iii. ad vs̄ me=

mozia de aduentu an. Beatam me dicēt. Fer. v. in festo sancte lucie Ad vs ad magn̄ an. O sapientia. ter dicitur cū p̄cibus Feria sexta ad matu. ℟. Hierusalē plantabis. cū aliis duobꝫ In laud. ⁊ horis an. Constātes estote cū aliis an. Ad bn̄ᵘ a. Dicite pusillanimes. Ad ves. ad mag. a. O adonay. Sabbō ad matu. ℟. Clama i fortitudine. cū aliis duobꝫ. Laudes scd̄m fer. Ad bn̄ᵘ an. que occurrerit Ad ves. ad magn̄. a. O radix iesse Dn̄ica iii. ad matu. in noct. scd̄a an. Consurge. quarta ān. Qui post me veniet q̄re in fer. q̄rta ebdo. p̄cedē. vii. a. Quō fiet. viii. an. Dixit dn̄s penitentiā ix. ān. Ante me nō est quere in sabbō p̄ceđ. ⁊ cetera vt cōtinet̄ in ordine libri Feria scd̄a ad mat. ℟. Precursor. cū al' duobꝫ In lau. ⁊ ho. ān. Ecce veniet. cū ali. a. ad bn̄ᵘ a. Egredietur v̄ga Ad vs ad mag. a. O clauis dauid Fer. iii. ad mat. ℟. Emitte agnū. cū aliis duobꝫ In laudi. ⁊ ho. ān. Rorate celi. cuꝫ aliis a. Ad bn̄ᵘ ā. Cātate domino q̄re fe. vi. ebdo. p̄cedēti Ad vs. ad magn̄. a. O oriēs Fer. q̄rta in ieiuniis quatuor tp̄m ad ves. ad mag. ān. O rex gentiū Feria v. ad mat. ℟. Mōtes isrl'. cū ali. duobꝫ In lau. ⁊ ho. an. De syō veniet. cū ali. a. Ad bn̄ᵘ a Vigilate aīo. Ad vs i vigilia scti thome apostoli mēo. de aduētu a. Dies dn̄i. Fe. vi. ad matu. tres vltie lec. erūt de om̄. q̄tuor tēporū. cetera de ap̄lo mēo. de aduētu ān. Nolite timere. orō. Excita dn̄e potentiā tuā ⁊ veni vt hi. Ad ves. mēo. de aduētu an. Hoc est testimo. orō. de dn̄ica. Sab. ad matu. ℟. Intuemi. cum aliis duobꝫ In lau. ⁊ ho. an. Rex pacificᵘ. cū aliis an. Ad bn̄ᵘ a. Maria aūt orō. Deᵘ q̄ ꝯspicis. Ad ho. orō ꝺ dn̄ica Ad ves. vs. an. O emanuel p̄. Mḡ. orō. de dn̄ica Dn̄ica q̄rta ad matu. in noc. ii. an Cōsolamini iiii. an. Intuemi v. an. Letami. vi. ā. Ponēt dn̄o. vii. ā. Joseph fili dauid viii. ā. Eleuare ix. ā. Ex q̄ facta est. cetera vt cōtinet̄ in ordine libri Ad ves. ad maḡ. an. O virgo v̄ginū Fe. ii. i vigilia natiuitatis dn̄i iiii. an. de laudi. ⁊ an. Haurietis aq̄s q̄re in lau. que icipiūt. Ecce vēiet. Sab. in ves. scti thome martyris ad vespas memo. de nati. an. Nesciens mater

Dñica scđa de . natiuitat dñi totũ fiet vt cõtinet in dicta dñica. Ad vš. ã. Hodie itacta ps. Magñ. Mẽo. de sctõ silvestro ꝛ aliis sctis. Fer. scđa ad matuti. totũ fiet vt cõtinet in ordine libri: ꝛ cetera. ãn. Gaudeamus. ẏ. Bñ9. cũ mẽo ria de sctis. Fer. iij. ebdo. seqn tis ad matu. totũ fiet de epy. ℟. scđm feriã / excepto ꝙ loco pmi dicit ℟. Dies sctificatus Ad bñ9. ã. Stella ista. Eadẽ die ad vš de sctõ luciano / cum mẽo. de epy. ã. Stella quã viderant. Fer. iiij. in festo sctõꝝ mar. mẽo. đ epy. ad matu. ã. Videntes stellã. Ad ves. an. Ammoniti magi. Fer. qrta ad matuti. totũ fiet de epy. et erũt tres lec. de expositõe euãgelii. Cũ factus esset iesus. ℟. scđm fer. Ad bñ9 ã. Fili qd fecisti. orõ. Vota q̃s dñe. ꝛ ad alias hoř. dicet orõ diei epy. Ad vš totũ fiet de sancto guillermo. mẽo. de sctõ paulo here. de sctõ luciano / ꝛ de epy. ã. Puer iesus. orõ. Vota q̃s dñe. Fer. v. ad matu. totuz fiet de. s. guiller. mẽo. de epy. Ad bñ9 ã. Lux đ luce. Ad vš mẽo. ã. Ordines ãgelorum. Fer. vi. ad matu. totũ fiet đ epy. et erũt tres lec. de expositione euãge. Vidit iohannes iesum. ℟. scđm feriã. Ad bñdictus ã. Vox đ celis. Ad vš ad mag. ã. Stella ista. Sabbato ad mat. ad bñ9 ã. Stella quã viderãt. Eodem die ꝛ crastia totũ fiet đ oct. epy.

Quando natale dñi feria qrta euen. sabbato in festo scti andree apli ad ves. intrabit aduẽtus dñi. ꝛ i dicto sabbato vespe fiet de aduẽtu ꝛ mẽo. tantũ de sctõ ãdrea et de sctis crisãto ꝛ daria ꝛ de oibus sctis. Et festũ scti eligii trãsferet vsꝗ ad feriã scđam et ad ves. de pma dñica fiet tãtũmõ mẽo. de eo. Et fiet i crastino de sex lecti. scti eligii ix. lec. qꝛ nichil fiet de sctis crisanto ꝛ daria. Fer. qrta fiet de sctõ benedicto tres lec. si eue. in qdragesima post. Isti sunt dies. ꝛ si añ mẽo. tñ hic fiet đ eo. Eadẽ die ad vš totũ fiet đ sctõ nicholao sociorũꝗ eius. Feria v. tota fiet de sctis martyribus. Eadẽ die vespe fiet de sctõ nicolao / cũ mẽo. de pdict. sctis ꝛ de aduẽtu. Dñica scđa erit festũ cõceptionis bte marie qđ trãsferet i crastinũ et fiet totũ de dñica ij. vsꝗ ad ves. q erũt de cõceptione beate marie cũ mẽo. de aduẽtu. Feria tercia ad vš de aduẽtu. ã. Btãm me dicẽt Sabbõ. ad

ma. ℟. Hierusalē plātabis.
cū aliis duobꝫ. In lau. ꝛ ho.
ā. Rex pacific⁹. cū al' ā. Ad
bn̄⁹. ā. q̄ cōtigerit Ad vesp. ad
mag. O sapia. ter dꝫ. Dn̄ica
iij. i noc. ꝗ. ā. Cōsurge. vij.
ā. Quō fiet. viij. ā. Eleuare
ix. ā. Añ. q̄re i sab. pce. cetera
vt cōtinent i ordie li. Fer. ij.
ad matu. ℟. Clama i forti-
tudie. cū aliis duobꝫ. Laudes
scd'ꝫ fer. Ad bn̄⁹ ā. Dixit do.
pn̄iaꝫ. Ad vs̄. ad mag. ā. O
adonay. Fer. iij. ad matu.
℟. Precursor. cū al' duobus
In l. ꝛ ho. ā. Rorate celi. cū
aliis āis. Ad bn̄⁹. ā. Dies do
mi. Ad vs̄ ad mag. ā. O ra-
dix iesse. Fer. q̄rta i ieiuniis
q̄tuor tēpor. ad vs̄ ad mag. ā
O clauis dauid. Fer. v. ad
matu. ℟. Emitte agnū. cū
aliis duobꝫ. In lau. ꝛ ho. ān
De syon veniet. cū aliis. ān.
Ad bn̄⁹ ā. Uigilate aio. Ad
vs̄ ad mag. ā. O oriēs. Fe.
vi. ad ma. ℟. Mōtes isra el
cū aliis duobꝫ. In lau. ꝛ hor.
ā. Cōstātes. cū al' an. ad b⁹
ā. Intuemi. orō. Excita do.
po. tuā ꝛ veni vt hi. Et ad ho
ras orō de dn̄ica Ad vs̄ totū
fiet d' aplo cū mēo. de aduētu
an. Hoc est testimoniū. orō.
de dn̄ica. Sabbato totū fiet
de aplo p̄ter vltimas lec. que
erant de expositiōe euāge. vi
delicꝫ. Anno q̄ntodecio. cetera
d' aplo cū mēo. de aduētu. an
Nolite timē. orō. De⁹ q̄ ꝯsvi
cis. vltie vespe erūt d' aduētu
ad mag. ā. O rex gētiū. orō
de dn̄ica cū mēoria de aplo.
Ad cōpleto. ad. Nūc dimitt
an. Lucē tuam. Dn̄ica q̄r-
ta ad matuti. in noct. ij. an.
Cōsolami. q̄nta ā. Letami.
vi. ā. Ponēt dn̄o vij. ā. Io-
seph fi. viii. ā. Maria autē
ix. an. Ex quo facta est. cetera
vt continent in dicta dn̄ica.
Ad vs̄ ad magn̄. ā. O ema-
nuel Feria scd'a ad mat. ℟
Intuemini. cū duobꝫ aliis se
quētibꝫ. In lau. ꝛ ho. ā. Ec-
ce veniet. cū aliis an. ad bn̄⁹
ā. Egrediet virga. Ad vs̄ ad
magn̄. an. O virgo virginū
Feria tcia in vigil. natiuitatis
dn̄i q̄rta an. de laud. ān. Da
mercedē. q̄re i lau. q̄ incipiūt
Rorate celi. Dn̄ica i festo
scti thome mar. totū fiet d' fes.
Ad ves. mēo. de nati. ā. Ne-
sciēs mr̄. Fer. ij. ad matuti.
Inuita. Regē natū. hymn⁹
Xp̄e redēptor. ā. Dn̄s dixit.
p. Quare fre. cū al'. p. d' dn̄i-
ca ifra oct. natiui. dn̄i. v̄sus
Uerbū caro fctm̄ ē. tres lect.
erūt de expōe euāge. Erat pa
ter iesu. ℟. Ecce agnus dei.

cũ al' duobȝ. cã. Te deũ. ỽ. Iple inuocauit me. cetera vt cõtinet̃ i dicta dñica. Mẽo. de aliis sctis Ad ho. orõ diei natiuitat' dñi. Ad ves. an. Hodie intacta. ỽ Mag. Mẽo. de sctõ siluestro. ⁊ aliis sanct. Feria tcia totũ fiet vt cõtinetur in ordie libri/ ⁊ i officio tẽporali septi diei octabarum. Fer. tcia ebd' sequẽtis in crastino epy. ad matu. ℟. scdm feriã. Ad b⁹. an. Stella ista Eodẽ die ad vespas totũ fiet de sctõ luciano/ cũ mẽo d' epy an. Stella quã viderant. Feria q̃rta totũ fiet de martyribus cũ mẽoria d' epy. an Uidẽtes stellã et ad ves. an Ammoniti magi Fer. v. ad matu. totũ fiet de epy. ⁊ erũt tres lec. de expo. euangelii Uidit iohãnes iesũ. ℟. scdȝ fer. excepto q̄ loco p̃mi respõsorii dicit̃. Dies scĩficat⁹ Ad bñ⁹ an. Lux de luce. Ad vs̃ totũ fiet de sctõ guillermo/ cũ memoria de sctõ paulo/ de martyribȝ ⁊ de epy. an. Uox de celis Fer. vi. totũ fiet de festo cuȝ memoria de predictis sctis et de epy. an. Stella quã viderant Ad vespas ã. Uidẽtes stellã magi Sabbõ totũ fiet de epy. ℟. scdm fer. ad bñ⁹ ã Ammoniti magi Ad vs̃ ã.

ad mag Ordines ãgelorum Dñica infra oct. totũ fiet vt cõtinet̃ in officio tp̃ali Et in crastinũ totũ fiet de dictis oc. p̃ter medias lecti. q̃ erũt de sanctis hylario ⁊ remigio

Quando natale dñi feria quinta euenit Sabbato in vigilia scti andree apostoli ad vs̃ intrabit aduẽt⁹ dñi/ et nichil fiet hic de sctõ ãdrea apostolo: sed trãsferet̃ vsq; ad fer. secundã ⁊ ad vespas de p̃ma dñica fiet totũ de ap̃lo/ ⁊ mẽo. de sctis crisãto ⁊ daria ⁊ d' aduẽtu Et i ista ebdomada totũ fiet vt cõtinet̃ in ordine libri Feria scdã totũ fiet de sancto andrea/ cũ mẽo. de aduẽtu et de martyribus Eodẽ die ves. erũt de sctõ andrea cũ memoria de sancto eligio de quo totum fiet in crastinũ Et fiet de sex lec. nouẽ lec. q; nichil fiet d' sctis crisanto ⁊ daria Feria q̃nta totũ fiet de sancto bñdicto si in quadragesima euenit. post Isti sũt dies ⁊ si añ hic fiet memo. tãtũ de eo Sabbato totũ fiet de sctõ nicolao/ cũ memo. de aduẽtu et erũt ves. dicti sabbati de dicto festo/ cũ mẽo. de aduẽtu Dñica scdã totũ fiet sicut continet̃ in ordine libri vsq; ad vs̃ que erũt de cõceptione beate marie cũ

memoria de aduẽtu Fer. ii.
totũ fiet de cõcept: Ad vespas
fiet memo. de sctõ nichasio so
ci. qꝫ ei⁹ ⁊ de aduẽtu ⁊ in cra=
stinũ totũ fiet de sctis marty=
ribꝫ/⁊ ad vespas fiet memo.
de sctã eulalia ⁊ de aduẽtu ã.
Vocẽ testimoniũ. Sabbato
ad ves. ad mag. O sapiẽtia
ter dicit̃ cũ precibus Dñica
iiii. in noct. vii. ãn. Qũo fiet
viii. an. Eleuare. ix. an Añ
me. q̃re in sabbato p̄cedenti
cetera vt cõtinet̃ in dicta dñi=
ca Fer. ii. ad matu. ℟. Ec=
ce apparebit. cũ aliis duobus
In lau. ⁊ horis an. Ecce ve=
niet. cũ aliis an. Ad bñ⁹ an.
Egrediet̃ virga Ad ves. ad
mag. an. O adonay Feria
iii. ad matu. ℟. Clama in
forti. cũ duobꝫ aliis Lau. se=
cũdũ fer: Ad bñ⁹ ã. Cõsurge
Ad ves. ã. O radix iesse Fe.
iiii. in ieiuniis q̃tuor tp̄m Ad
ves. ã. ad mag̃. O clauis da.
Fer. v. ad matu. ℟. Precur
sor. cũ aliis duobꝫ In laud.
⁊ ho. an. De syõ veniet. cuꝫ
aliis ã. Ad bñ⁹ ãn. Uigilate
aĩo.. ad vs̃ ad mag. ã. O ori=
ens Fe. vi. ad mat. ℟ Emit
te agnũ. cũ du. al' In lau. ⁊
ho. ã. Cõstãtes estote. cũ ali.
ã. Ad b⁹ ã. Intuemi. oratio
Excita dñe potẽtiã tuã ⁊ veni
vt hi. Ad hor. orõ de dñica.
Ad ves. ad mag. ã. O rex gẽ
tiũ. orõ de dñica Sab ad ma
tu. ℟. Mõtes isrl'. cũ aliis
duobꝫ In lau. ⁊ ho. ã. Rex
pacific⁹. cũ al' an. Ad bñ⁹ ã.
Maria aũt. orõ. De⁹ q̃ cõspi
cis. Ad hor. orõ. de dñica. ad
ves. ad mag. ã. O emanuel
orõ. de dñica. Dñica q̃rta ad
matu. i noct. scda ã. Cõsola
mini. v. ã. Letamini. vi. ã.
Ponẽt dño vii. ã. Ioseph fili
viii ã Dabo i syõ q̃re i p̄ma
dñica aduẽ. ix ã Ex quo fa=
cta est cetera vt cõtinent̃ in
dicta dñica Nichil fiet hic de
sancto thoma vsqꝫ ad ves. cũ
mẽo. de aduẽtu an Nolite ti
mere Feria ii totũ fiet de di=
cto festo/cũ mẽo. de aduẽtu ã
Dixit dñs penitẽtiã Ad ves.
totũ de ap̄lo cũ mẽo. de aduẽ
tu ã Beatã me dicẽt Feria
iii. ad matu. ℟ Intuemi. cũ
aliis duobꝫ In lau ⁊ ho an
Rorate celi ⁊c̃ Ad bñd⁹ an
Dies dñi Ad ves. ã ad mag
O v̄go v̄ginũ Fer q̃rta i vi
gilia nat. dñi: q̃rta ã. de lau.
Ecce veniet dñs. q̃re i lau. q̃
scripsiũt. Prophete p̄dicauerũt
Fer. ii. ebdo. sequẽt in festo
scti thome mar. ad vs̃ mẽo. d
nati. ã. Letaciẽs mẽ. Fer. iii
ad matu. Inuita. Rege natu.

hy⁹. xp̄e redēptor ān. Dn̄s dixit ps. Quare fre. cū aliis p̄is de dn̄ica ifra oc. nati. dn̄i v̄. Ip̄e inuocauit me. Tres lec. erūt de expōne euangelii Erat p̄r iesu. R̄. Cōgratulamini. cū aliis duob3. et cet'a vt cōtinet' i dicta dn̄ica ad b⁹ ā. Dū mediū silentiū. orō. Dp̄s sēpi. ds. Ad vs̄ ān. ad mag̅. Hodie itacta. Mēo. de scō siluestro ⁊ aliis scis. Feria q̄rta ad matu. totū fiet vt cōtinet' i officio tp̄ali septimi diei octa. Fer̄. q̄rta ebdo. sequētis in crastino epy. totu3 fiet de epy. R̄. Dies letificatus Illumiare ⁊. Dēs de saba. Ad bn̄⁹ an. Stella ista. Eadē die ad vs̄. totū fiet de scō luciano cū mēo. de epy. ā. Stella quā viderāt. Fer̄. v. totū fiet de fer̄. cū mēo. de epy. ā. Videntes stellā. Ad vs̄. ān. Ammoniti magi. Feria vi. ad mat. erūt tres lec. de omel'. Vidit iohannes iesū. R̄. secūdū fer̄. Ad bn̄⁹ ā. Lux d̄ luce. Ad vs̄ totū fiet de sancto guillermo cū mēo de scō paulo ⁊ de p̄dictis scis / ⁊ de epy. ā. Vox de celis. Sabbō totū fiet de fer̄. cū mēo. de p̄dictis scis ⁊ de epy. an. Stella quā viderāt. Ad vel. ā. Dr̄dies āgelorū. Dn̄ica i fra oc. epy. totū fiet vt continet' in officio dicte dn̄ice Fer̄. ii. Ammoniti magi. h. Bn̄⁹ Et in crastinū totū fiet de oc. epy.

Quando natale dn̄i feria sexta euen̄. sabbō q̄rto kalēdas decēbris ad vs̄ itrabit aduentus dn̄i Et ad vs̄ d̄ p̄ma dn̄ica totū fiet de scō andrea ap̄lo cū mēo. de dn̄ica Fer̄. iii. ⁊ iiii. totū fiet vt cōtinet' in ordie libri Fer̄. v. ad matu. R̄. Ciuitas hier'3. cū aliis duob3 sequētib3 d̄ hystoria dn̄ice seq̄nt. Fer̄. vi. totū fiet de scō bn̄dicto si i quadragesima post. Isti sunt dies. ene. ⁊ si añ / mēo. hic fiet tm̄mō de eo Sabbō totū fiet de scō nichasio cū suis sociis vsq3 ad vel. q̄ erūt de scō nicolao / cū mēo. de aduentu sicut cōtinet' i d[ic]ta dn̄ica ⁊ de p̄dictis scis. Dn̄ica scd̄a fiet de scō nicolao / cū mēo. de aduētu ad mat. ⁊ ad vs̄. sicut cōtinet' in dicta dn̄ica. Fer̄. q̄. inuita. Rex nr̄. ⁊c̄. Tres lec. erūt de expōne euāgelii: videlicet de dn̄ica p̄ced̄. Erunt signa in sole. R̄. Hier'l'm cito. cū aliis duob3 seq̄ntibus. In lau. ⁊ ho. ā. Ecce i nubib3 celi. cū aliis ā. ⁊ p̄is ptinētib3 ad dictā fer̄. scd̄a3. ad bn̄⁹ ā. q̄ occurrerit. Ad vs̄ totū fiet

de cōceptiōe btē marie cū me
mo. de aduētu. Fer. iij. totū
fiet de dicto festo. Ad vš me
mo. de aduētu. ā. Dixit dñs
penitentiā. Fer. iiii. ad ma=
tu. ℟. Hierl'm plātabis. cū
aliis ii. Lau. scdm. fer. Ad
bñ⁹ ā. q̄ occurrerit Sab. totū
fiet de sctō vualarico vsq₃ ad
vš q̄ erūt d̄ aduē. cū mēo. de
dicto fes. ⁊ aliis sctis. Dñica
iii. ad mat. tres medie l'. erūt
d̄ scā lucia ⁊ ℟ sibi. residuū
de dñica. Fer. ij. ad mat. ℟
Suscipe verbū. cū aliis duo
bus In lau. ⁊ ho. ā. Ecce ve
niet. cū aliis ā. ad bñd⁹. an.
Egredief. Ad ves. ad mag. ā
O sapia. ter d̄z cū p̄cibz. Fe
ria iii. ad matu. ℟. Descē=
det dñs. cū aliis duobz. Lau
des scd'z fer. ad bñ⁹ ā. Cōsur
ge ꝯsurge. Ad vš ad mag. ā.
O adonay. Fer. iiii. i ieiuni
is q̄tuor tp̄m Ad vš ad mag
ā. O radix iesse. Feria v. ad
mat. ℟. Clama i fortitudie
cū aliis duobz In l'. ⁊ ho. ā.
De syō vēiet. cū al' ā. Ad b⁹
ā. Uigilate anio. Ad vš ad
mg. ā. O clauis da. Fer. vi.
ad matu. ℟. Precursor. cū
al' duobz In laud. ⁊ ho. an
Cōstātes estote. cū al' an. ad
bñ⁹ ā. Intuemi. orō. Excita
dñe. Ad hor. ⁊ ad vš orō de
dñica. Ad vš ā ad mag. O
oriēs. Sab. ad ma. ℟ Emit
te agnū. cū al' duobz In l'. ⁊
ho. ā. Rex pacific⁹. cū aliis ā
Ad bñ⁹ ā Maria aūt orō
De⁹ q̄ ꝯspic Ad hor. orō de
dñica Ad vš ā ad mag. O
rex gētiū orō de dñica Dñi
ca q̄rta i noc. ii. ā Cōsolami
v. ā. Letami. vi. ā. Ponent
vii. ā. Quō fiet. viij. ā. Ele
uare. ix. an. Ex q̄ facta est
Cetera alia vt ꝯtinēt i dctā dñi
ca Ad vš i vigilia scti thome
apl'i totū fiet de aplo mēo. de
dñica ā. Hoc ē testioni. Fer.
ii. totū fiet de aplo cū mēo. d̄
aduētu ā. Nolite timē. Ad
vš mēo. de aduētu an. Bea
tā me dicēt Fer. iii. ad ma.
℟. Mōtes isrl'. cū al' duobz
In lau. ⁊ ho. ā. Rorate celi
cū aliis āis Ad bñ⁹ ā. Dies
dñi. ad vš ad mag. O ema
nuel Fer. q̄rta ad matu. ℟
Intuemi. cū al' duobz In l'.
scdm fer. ad bñ⁹ ā. Joseph fi
li dauid. Ad vš ad mag. O
v̄go v̄ginū Fer. v. in vigl.
natalis dñi iiii. ā. de laudibz
Ecce de⁹ me⁹. q̄re in lau. q̄ in
cipiūt. De syō veniet. Fer.
iii. ebdo. seq̄nt i festo scti tho
me martyris ad ves. memo.
de nat. ān. Nesciens mater
Fer. q̄rta Inuitat. Regem

natū. hy. Xpē redē. ā. Dn̄s dixit. ꝟ. Quare fre. Cū alˀ ꝑis de dn̄ica īfra oct. natiui. dn̄i. ꝟ. Notū fecit dn̄s. tres lec. erūt ꝺ expōe euāgl. Erat pater ihesu. ℟. Ecce agnus dei cū duobus seq̄ntibus ꝛc̄. vt ꝯtinet in dicta dn̄ica ad bꝰ ā. Dū mediū silētium. orō. Oḿps sēpi. ad vs̄. ā. Ad mḡt añ. Hodie intacta. Mēo. de scō siluestro. ꝛ alijs scīs Fer. v. Ad matu. ℟. Cōgratulamini. cū alijs duobus cet. vt cōtinet in officio tp̄ali septi diei oc. Fer. v. eb. seq̄ntis ſcrastio epy. totū fiet de epy. ℟. scd̄m fer. excepto ꝙ loco ꝑmi ℟. dicitur. Dies sanctificatus. ad bn̄ꝰ. añ. Stella ista Eadē die ad vs̄. de scō luciano. Mēo. de epy. ā. Stella quā viderāt. Feria. vi. totū fiet de dicto festo. cuꝫ mēo de epy. ā. Vidētes stellam. ad ves. mēo. de epy. ā. Ammoniti magi. Sabbō totū fiet ꝺ epy ℟. scd̄m. feriā. ad bn̄ꝰ. añ. Lux de luce. ad ves. totū fiet ꝺ scō guillermo. mēo ꝺ scō paulo de scō luciano ꝛ de epy. ā. Ordines angelorū Do. infra oct. epy. totū fiet de scto guillermo. cū mēo. de ꝑdictis scīs et de epy. ā. Fili quid fecisti orō. Vota q̄s dn̄e. ad vespe. mēo. de epy. ā. Puer iesus. orō. Vota q̄s dn̄e. Feria ij. ad matu. totū fiet ꝺ epypha. Tres lectio. erunt de expōne euāge. Cū factus esset iesus. ℟. scd̄ꝫ fer. ad bn̄ꝰ añ. Vox de celis. ad ves. ad magt añ. Stella ista Feria iij. totū fiet de epy. et erūt tres lectiones de expōe euāge. Vidit iohēs iesū. ℟. scd̄m feriā ad bn̄ꝰ. añ. Stella quam viderant. Ad vesperas. ꝛ in crastinū totum fiet de epyphania.

Quando natale dn̄i sabbō euen̄. Sabbō i fes. scō ꝑ vitalis ꝛ agricole ad ves. intrabit aduētus. Dn̄ica prima totū fiet vt cōtinet in dctā dn̄ica. Sab. seq̄nti fiet de scō bn̄dicto si in xl. post Isti sunt dies. euen̄. et si añ fiet hic tm̄ mēo. de eo. Dn̄ica. ij. totū fiet vt ꝯtinetur in officio dicte dn̄ice vsqꝫ ad vs̄ q̄ erūt de scō nicolao cū mēo. de dn̄ica ꝛ aliis. Fer. iij. ad matu. ℟. Hierusalē cito. cū alijs duobus. In lau. ꝛ ho. añ. Rorate celi cū alijs āīs. Ad bn̄ꝰ. ā. Super te hierl'm. Ad vs̄ totū fiet de cōceptiōe btē marie. mēo. de aduentu. ā. Eleuare. Fer. iiij. totū fiet de cōceptiōe. Ad vs̄ fiet mēo. de scō vvalarico ꝛ de aduētu. ā. Spō renoua

heris. Feria v. fiet ix. lec. de
scõ vvalarico cũ mẽo. d aduẽ
tu. añ. Tu es q̃ venturus es.
Ad vel. de scõ predicto. mẽo.
de sãcta eulalia ⁊ de aduentu
añ. Qui post me venit. Fer.
sexta ad matu. de scã. mẽo. de
aduẽtu añ. Dicite pusillani-
mes. Ad vs̃ de marty. mẽo.
de aduẽtu. ã. Cantate dño.
Sabbato ad matu. de mar.
memo. de aduentu. ãn. Le-
uabit dñs. Ad vel. de aduen
tu. ad mag̃. añ. O sapiẽtia.
ter dicit̃ orõ. Excita dñe cor-
da. Dñica. iij. totũ fiet vt
cõtinetur in dicta dñica Fer.
ij. in fes. sctẽ lucie ad matuti.
totũ de virgine. memo. de ad
uẽtu. ã. Dixit dñs penitẽtiã
Ad vs̃. totũ fiet d̃ sctõ nicha-
sio. soc. q3 eius cũ mẽo. de ad-
uẽtu. añ. Beatã me dicent.
Fer. iij. totũ fiet de dict̃ mar
ty. memo. de aduẽtu. ã Con
surge consurge. Ad vs̃. totũ
de marty. mẽo. de aduẽtu ã.
Ante me nõ est. quere in sab
bato. p̃cedenti. Fer. iiij. i ie-
iunijs q̃ttuor tp̃m. Ad vel. ã.
ad mag̃t. O adonay. orõ de
dñica. Fer. v. ad matu. ℟.
Suscipe v̱bũ. cũ alijs duob3
Lau. scd3 fer. Ad bñ⁹ ã. Cõ
solamini. Ad vs̃. ã. ad mg̃t.
O radix iesse. Fer. vi. ad ma
tu. ℟. Clama in fortitudie
cũ alijs duob⁹. In lau. ⁊ ho.
añ. Cõstãtes estote. cũ alijs
ã. Ad bñ⁹. ã. Intuemi. orõ
Excita dñe potẽtiã tuã ⁊ ve-
ni vt hi. Ad ho. orõ de dñica.
Ad vs̃ ã. ad mag̃t. O clauis
dauid. orõ de dñica. Sab.
ad mat. ℟. Precursor cũ al.
duob⁹. In lau. ⁊ ho. ã. Rex
pacificus. cũ alijs ã. ad bñ⁹. ã
Maria autẽ. orõ De⁹ q̃ con
spicis. Ad hor. orõ de dñica.
Ad vs̃. ã. ad magt̃. O oriẽs
orõ de dñica. Dñica. iiij. in
noctur. quita. añ. Letamini
vi. ãn. Ponẽt dño. vij. añ.
Quõ fiet. viij. añ. Dabo in
syon. q̃re in. i. dñica aduẽt⁹
ix. añ. Ex quo facta est. cetera
vt 9tinent̃ i dicta dñica. Ad
vs̃. ã. ad mag̃. O rex gẽtiũ.
Fer. ij. ad mat. ℟. Emitte
agnũ. cũ alijs duob⁹. In l. ⁊
hor. ã. Ecce veniet cũ alijs ã
Ad bñ⁹ ã. Egrediet̃ v̱ga Ad
vs̃ totũ fiet de fes. scti thome
apl'i cũ mẽo. de aduẽtu. añ.
Dies dñi. Fer. iij. totũ fiet d̃
apl'o. memo. de aduentu. ã.
Nolite timẽ. Ad vs̃. d̃ apl'o.
mẽo. de aduẽtu. ã. Hoc ẽ te-
stioniũ. Fer. iiij. ad mat. ℟.
Mõtes isr̃l. cũ al. ij. Lau.
scd3 fer. ad bñ⁹. ã. Joseph fi
li dauid. Ad vel. añ. ad mg̃t.

Demanuel Fer. v. Ad matu. R. Intuemini. cũ alijs. In lau. ⁊ ho. ã. De syõ vẽiet cũ alijs ã. ad bñ9. ã. Uigila te aio. Ad vel. ã. ad mgt. O vgo virgi. Feria vi. in vigi. natalis dñi. In lau. q̃rta. ã. Deus a libano veniet. q̃re in lau. q̃ incipiũt Cõstãtes esto-te. fer. iiij. ebdo. sequẽt i fes. scti thome. mar. Ad vs̃ mẽo. d nati. dñi. ã Nesciẽs mater Feri. v. ad mat. inuit. Regẽ natum. hy9. Criste re. añ. Dñs dixit. ps. Quare fre. cũ alijs pis. de dñica ĩfra oct. nati. dñi. V. Uerbũ ca. tres lec. erũt de ome. Erat pr̃ iesu R. Ecce agn9 dei. cũ alijs ã. seq̃ntibus: ⁊ cetera vt ɔtinet in dicta dñica. Ad bñ9 ãn. Dñ mediũ silẽtiũ. orõ. Ops se-piterne. Ad vs̃. ã. ad mag. Hodie ĩtacta. mẽo. de scõ sil-uestro cũ alijs scis Fer vi. to tũ vt cõtinet in officio tpali. septimi diei oc. Fer. vi. ebdo. seq̃nt in crastino epy. ad ma. totũ fiet de epy. R. scdm fer Ad bñ9. ã Stella ista. Eod die ad vel. totũ fiet d scõ lucia no. mẽo. de epy. ãn. Stella quã vide. Sabbõ totũ fiet de scõ luciano. so. q ei9. cũ mẽo de epy. ã. Uidentes. Ad. vs de martyribus cum memo. de

epy. añ. Ordines angelor. Dñica infra oc. epy. totũ fiet vt cõtinet in dicta dñica. Ad vel. totũ fiet de scõ guillermo mẽo de sctõ paulo. de mar. et de epy. ã. Puer iesus. Orõ. Uota q̃s dñe. Fer. ij. totũ fiet de scõ guiller. Mẽo d epy. ã. Ammoniti magi. ad vel. totũ de fel. mẽo. de epy. ãn. Lux luce. Fer. iij. ad mat. totũ fiet de epy. ⁊ erũt tres lec. de ome. Uidit iohãnes iesũ. R. scdz fer. ad bñ9. ã. Uox de cel. ad vel. ad mag. Stella ista. Feria. iiij. ã. Stella quã viderãt. ps. Bñ9. Eod die et in crastinũ totum fiet d oct. epyphanie. ⁊c.

Sabbato intrante aduentu dñi Ad vſ. ã. Benedictus. ps. Qui docet. cum aliis ãis ⁊ pis vt in pſalterio. Capłm

Ecce dies veniunt dicit dñs/et ſuſcitabo dauid germẽ iuſtũ ⁊ regnabit rex/ ⁊ ſapiens erit: ⁊ faciet iudicium ⁊ iuſticiã in terra. ℟. Letentꝛ celi ⁊ exultet t̃ra iubilate mõtes laudẽ qꝛ dñs nr̃ veniet Et pauperũ ſuoꝝ miſerebitꝛ. ℣. Ecce dñator dñs cum virtute veniet. Et pauper. Glo̾ia. Et pau. hy⁹. Conditor alme. ℣. Rorate celi deſup. ℟. Et nubes pluãt iuſtũ aperiatꝛ t̃ra ⁊ germinet ſaluatorẽ. ã. Ecce nomẽ dñi venit de lõgiquo ⁊ claritas ei⁹ replet orbẽ t̃rarum. ps. Mag. ã. vt ſ. ter. Oro.

Excita dñe potentiã tuã ⁊ veni/ ⁊ qd̃ eccleſie tue promiſiſti: vſq; in finẽ ſcl'i clementer operare. Qui viuis. Meõ. de oĩbꝫ ſctis. ãn. Ecce dñs veniet ⁊ oẽs ſcti eius cum eo ⁊ erit in die illa lux magna all'a. ℣. Letamini i dño. Oro

Conſcientias noſtras q̃s dñe viſitando purifica vt veniens ieſus criſtus filius tuus dñs noſter cũ oĩbus ſanctis: paratã ſibi in nobis inueniat manſionem. Qui tecũ.

Ad cõplet. ã. Miſerere. ps. Cũ inuocarẽ. cũ aliis. hy⁹. Te lucis. Cpm. Tu in nobis. ℣. Cuſtodi nos. ã. Euigila. ps. Nunc dimittis. q̃re reſiduum ſuo loco. Ad completorium in fine pſalterii.

Dñica prima in aduentu dñi. Inuitat. Ecce venit rex occurramus obuiã ſaluatori nr̃o. ps. Venite. hy⁹. Verbũ ſupernũ. ã. Angelus dñi nunciauit marie et cõcepit de ſpiritu ſancto all'a. ps. Beatus vir. cũ aliis pis vt in pſalmodia continetur. ã. De ſyon exibit lex ⁊ verbum dñi de hieruſalẽ. ps. Dñe de⁹ meus. cũ aliis vt ſ. ã. Tu bethleem terra iuda non eris minima ex te eni exiet dux qui regat populum meũ iſrael. ps. Saluum. cum aliis vt ſ. ℣. Ex ſyon ſpecies decoris eius ℟. Deus noſter manifeſte veniet. Pater noſter. Et ne.

Yſaie primo. Lectio prima.

Viſio yſaie filii amos quã vidit ſup iudam et hieruſalẽ i diebus ozie ioathan: achaz ezechie regũ iuda. Audite celi et auribꝫ pcipe terra: qm̃ dñs locut⁹ ẽ. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipſi aũt ſpreuerũt me. Hec dicit dñs de⁹: cõuertimini ad me ⁊ ſalui eritis

Iste ℣. Hec dicit dñs. ℣z in fine lectionū loco de Tu aūt. per totū aduētū cum legitur ysa. propheta. Et generaliť ɋ̃ticūɋ̃ legiť de pphetis. ℟.
Aspiciēs alōge ecce video dei potentiā venientē ꝛ nebulā totā terrā tegentē. Ite obuiam ei ꝛ dicite. Nuncia nobis si tu es ipse. Qui regnaturus es ī populo israel. ℣. Quiqꝫ terrigene et filiȷ̄ hominum simul ī unum diues et pauper. Ite obuiam. ℣. Qui regis israel intende qui deducis velut ouem ioseph. Nuncia nobis. ℣. Excita dñe potentiam tuam et veni vt saluos facias nos. Qui regnaturus. Gl'ia patri. ℟. reincipitur. l. ii.
Cognouit bos possessorē suū: ꝛ alin⁹ pȝesepe dñi sui. Israel aūt me nō cognouit: ꝛ ppl's me⁹ non intellexit Ve genti peccatrici/ pplo gꝛaui iniquitate semini nequā: filiis sceleratis. Hec dicit dñs ℟. Aspiciebam in visu noctis et ecce in nubibus celi filius hominis venit. Et datum est ei regnum et honoꝛ et omnis populus tribus et lingue seruient ei. ℣. Ecce dñatoꝛ dñs cū ꝟtute vēiet. Et datū.
Dereliquerūt dñm (l. iii blasphemauerūt scīm israel: abalienati sunt retroꝛsū. Sup quo percutiā vos vltra: addentes pꝛeuaricationē Omne caput languidū: et oē coꝛ merens. A planta pedis vsqꝫ ad verticē: nō est in eo sanitas. Hec dicit dñs deus. ℟. Missus est gabꝛiel āgelus ad mariā virginē desponsatā ioseph nunciās ei verbū ꝛ expauescit virgo de lumine ne timeas maria inuenisti gratiam apud dñm. Ecce ɔcipies ꝛ paries ꝛ vocabiť altissimi filius ℣. Aue maria gratia plena dñs tecum. Ecce conci. Gloria patri. Ecce cōcipies. In ii. noct. āṅ. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ps. Cōserua. ā. Vox clamantis in deserto parate viā dñi rectas facite semitas dei nr̄i. ps. Exaudi dñe. āṅ. Omnis vallis iplebitur ꝛ omis mōs ꝛ collis humiliabiť ꝛ videbit oīs caro salutare dei. ps Diligā te. ℣. Egredietur dñs de loco sācto suo. ℟. Veniet vt saluet populum suum. Lctō ārta
Vulnus et liuoꝛ et plaga tumens nō est circunligata nec curata medicamine neqꝫ fota oleo. Terra vestra deserta. Ciuitates vr̄e succēse igni. Regionē vestrā coꝛā

vobis alieni deuorant: et deso labitur sicut in vastitate hostili. Hec di. ℟. Aue maria grã plena dñs tecũ. Spiritus sãctus superueniet in te et virt⁹ altissimi obumbrabit tibi qđ eni ex te nascet sanctũ vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet illud qm̃ virũ non cognosco et respondens angelus dixit ei. Spiritus sctũs. ℟. ℣.

Et derelinquetur filia syõ vt vmbraculum in vinea / et sicut tugurium in cucumerario: sicut ciuitas que vastatur. Nisi dñs exercituum reliquisset nobis semen quasi sodoma fuissemus: et q̃si gomorra similes essemus. Hec. ℟. Saluatorem expectam⁹ dñm iesum cristũ. Qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratũ corpori claritatis sue. ℣. Preoccupemus faciẽ eius in confessione et in psalmis iubilem⁹ ei Qui. ℟. ℣.

Audite vbũ dñi pncipes sodomorũ: percipite auribus legẽ dei nostri populus gomorre. Quo michi mltitudinẽ victimarũ vestrarum dicit dñs. plenus sũ / olocausta arietum / et adipem pinguium: et sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui. Hec dicit. ℟. Audite verbũ dñi gentes et annũciate illud in finibus terre Et in insulis que procul sunt dicite. Saluator noster adueniet. ℣. A solis ortu et occasu ab aquilone et mari. Et i. Gloria. Saluator. In iii. noct. ã. Hierusalem respice ad oriẽtem et vide allã. ps. Celi eñ. ã. Dabo in syon salutem et i hierl'm gloriã meã allã. ps. Exaudiat. ã. Ex egipto vocaui filiũ meũ veniet vt saluet pl'm suũ. ps. Dñe in virtute. ℣. Egrediet virga de radice iesse. ℟. Et flos de radice ei⁹ ascendet. Scdm matheũ. xxi.

In illo tpe. Cũ appropinq̃sset iesus hierosolimis et venisset bethfage ad montẽ oliueti: tunc misit duos discipulos dicens eis. Ite i castellum quod contra vos est: et statim inuenietis asinã alligatam: et pullum cũ ea. Soluite: et adducite michi. Et r.

Om. bti iohis epi de ead lec.

Nunc res ipsa exigit vt queramus. Frequẽter q̃dẽ iesus venit i hierl'm / sicut iohãnes testat: nunq̃ tñ sibi adhibuit ministeria iumẽtorum nec ramorũ virẽtia circa se ornamẽta constituit. nec ad terribilẽ laudẽ sue diuinitatis animos ppuli excitauit: nisi modo qñ

vt pateref ascẽdit. Tu autẽ. ℟. Ecce ṽgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiũ dicit dñs ⁊ vocabit nom̃ ei⁹ admirabilis De⁹ fortꝭ. ℣. Tollite portas pricipes vr̃as ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit. De⁹. Le. viij.

Ideo ergo cũ tãta gl'ia ẽ ingressus vt amplius il lorũ aduersum se excitaret in uidiam: quia iã tempus pas sionis eius instabat. Et non mors eũ angustabat neqꝫ vr= gebat: sed ipse magis aduer= sum se compellebat mortem. Quotiens eni de manu sacer dotũ elapsus euasit: cũ esset visibilis factus? ℟. Obsecro dñe mitte quẽ missurus es vi de afflictionẽ populi tui. Si= cut locut⁹ es veni ⁊ libera nos ℣. A solis ortu et occasu ab aqlone ⁊ mari. Sicut. L. ix.

Quando iudei voluerunt xp̃m occidere tãgere eũ nõ potuerũt Qñ aũt xp̃s se= cutus est mortẽ: ꝑtere ei iudei nõ potuerũt. Ergo si xp̃s eos prouocauit ne forte de morte sua fecit eos inoxios. Absit. Excitauit eos vt facerent qd̃ antea facere voluerant: sed vt possent facere qd̃ prius vo lebant: facultas eis data est. nõ mutata volũtas. ℟. Ec ce dies veniũt dicit dñs et su= scitabo dauid germẽ iustũ et regnabit rex ⁊ sapiens erit et faciet iudiciũ ⁊ iusticiã i t'ra Et hoc est nomẽ qd̃ vocabũt eũ dñs iust⁹ noster. ℣. In die bus illis saluabit iuda ⁊ isrl' habitabit cõfidẽter. Et hoc. Gloria. ℟. Reincipit Non dicit Te deũ. ℣. Rorate ce li desup. ℟. Et nubes pluant iustũ aperiatur terra ⁊ germi net saluatorem. In laudi. ã.

In illa die stillabũt montes dulcedinem et colles fluent lac ⁊ mel allã. ps Dñs reg. ãn. Iocundare filia syon ex= ulta satis filia hierusalẽ allã ps. Iubilate. ãn. Ecce dñs veniet ⁊ oẽs scti ei⁹ cum eo et erit i die illa lux magna allã. p. Deus deus me⁹. ã. Om̃s sitientes venite ad aq̃s q̄rite dñm dũ iueniri potest allã. p Bñdicite. ã. Ecce veniet p= pheta magnus ⁊ ip̃e renoua= bit hirl'm allã. p. Laud. ch.

In diebus illis saluabit iuda ⁊ israel habitabit cõfidenter: ⁊ hoc est nomẽ qd̃ vocabũt eũ dñs iust⁹ nr̃. hy⁹ Uox clara. ℣. Uox claman tis i deserto. ℟. Parate viã dñi rectas facite semitas dei nr̃i. ã. Spũsſctũs i te descen det maria. ne timeas habens in vtero filiũ dei allã. p. B⁹.

Excita dñe potentiã tuã ⁊ veni: vt ab iminentibꝫ peccatoꝝ nroꝝ ꝑiculis te mereamur ꝓtegēte eripi. te liberã te saluari. Qui viuis. Mẽo. de scto si eue. ⁊ d oibus sctis. ã Ecce dñs veniet. ℣. Justoꝝ aie. oro. Cõsciẽtias nras. et sic fit per totũ aduẽtũ. Ad .i. ã. Obtã. cũ ℣. ps. Deus deus meus respice. Magna vrima dicatur. Ad terciã. ã. In illa die. ps. Legẽ. Capitu.

Qui venturus est veniet ⁊ nõ tardabit: iã nõ erit timoꝛ in finibꝫ nris qm ipe ẽ saluatoꝛ nr. 𝔎. Ueni ad liberandũ nos dñe deꝰ virtutũ allã. ℣ Osten de faciẽ tuã et salui erimꝰ. Dñe. Glia. 𝔎. Ueni. ℣ Timebũt gẽtes nomen tuũ dñe. 𝔎 Et oms reges terre gloꝛiã tuã. oro. Excita dñe. vt s. Ad ꝓcessione 𝔎 Ecce dies. cũ ℣su. ℣. Rorate. oro de dñica ꝑcedẽti In ingressu choꝛi 𝔎 Missus. ℣ Egrediet. oro. Ops sẽpitne deꝰ edificatoꝛ. Ad vi. an. Jocũdare. ps. Defecit. Capl.

Omnis vallis implebit ⁊ omnis mõs ⁊ collis humiliabitur et erunt pꝛaua in directa ⁊ aspera in vias planas. 𝔎. Ostende nobis dñe misericoꝛdiam tuã. ℣. Et salutare tuũ da nobis. Miam Glia Ostẽde. ℣. Memento nri dñe in bñplacito ppli tui. 𝔎. Uisita nos i salutari tuo Oro vt s. Ad nona ã. Ecce veniet. ps. Mirabilia. capi.

Egredietur virga de radice iesse ⁊ flos de radice eius ascẽdet: ⁊ requiescet sup eum spũs dñi. 𝔎. Sup te hierusalem oꝛiet dñs. ℣. Et gloria eiꝰ in te videbit. Oꝛietur. Gloꝛia. Sup te. ℣. Dñe deꝰ virtutũ cõuerte nos. 𝔎. Et ostẽde faciẽ tuã ⁊ salui erimꝰ. Oro vt s. Ad vес. ã. d laud. cum ps de dñica. Capl.

Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ eiꝰ emanuel: butirũ ⁊ mel comedet: vt sciat repꝛobare malum et eligere bonũ. hyꝰ. Conditoꝛ. ℣. Roꝛate celi. ã. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominũ ecce concipies ⁊ paries filium alleluya ps Magnificat. Orõ vt s. Mẽo. de scto si eue. ⁊ de oibꝫ sctis. Ad cõpleto. ã. Lucem tuam. ps. Nunc dimittis.

Feria .ij. Inuitat. Regem ventur dñꝫ Uenite adoꝛemꝰ ps. Uenite. hyꝰ. Uerbũ supernũ. ã. Dñs defẽsoꝛ. ps. Dñs illuminatio. cũ tota psalmodia. ℣. Ex syon. Le. pma.

Cum veniretis ante conspectum meū quis quesiuit hec de manibus vestris: vt ambularetis in atriis meis? Ne offeratis vltra sacrificiū frustra. Incensum abominatio est michi. Neomeniā ꝛ sabbatū: et festiuitates alias non ferā. Hec dicit dñs. ℟. Letentur celi. Le. scda.

Iniqui sunt cetꝰ vrī: kalēdas vrās ꝛ solēnitates vestras odiuit anima mea: facta sunt michi molesta: laboraui sustinēs. Et cū extenderitis manus vestras auertā oculos meos a vobis: et cum multiplicaueritis orationem nō exaudiā: manꝰ eni vestre sanguie plene sunt. Hec dicit ℟. Aspiciebam. Lectō iij.

Lauamini mundi estote auferte malū cogitationum vestrarū ab oculis meis Quiescite agere peruerse discite benefacere. Querite iudicium: subuenite oppresso. Iudicate pupillo: defendite viduā: ꝛ venite ꝛ arguite me dicit dñs. Hec dicit. ℟. Missus est. Vꝰ. Egrediet dñs de loco sctō suo. ℟. Veniet vt saluet populum suum a peccatis eorum. In laudibꝫ oīa fient vt cōtinet in psalmodia ferie secunde. Capitulū.

Veniet dñs ꝛ nō tardabit vt illuminet abscōdita tenebrarū: ꝛ māifestabit se ad oēs gētes. hyꝰ. Vox clara. V. Vox clamātis. ān. Leua hierusalem oculos ꝛ vide potentiam regis: ecce saluator venit soluere te a vinculo. ps. Bñdictꝰ Preces quotidiane hic ꝛ ad alias horas vt habēt in psalterio. et sic ꝑ totū aduētum qñ fit de tp̄e cū orone de dñica. Memorie cōmunes que solent fieri in alio tp̄e nō fiūt ꝑ totū aduētū. Ad pmā. ān. Te semp. ꝛc. Ad tciā. ā. In illa. Lpm. In diebꝫ. ℟. Veni ad liberandū. tunc allā. Ad alias hor. vt in dñica. et sic fit per totā ebdomadā. Ad vesp. ā. ꝛ pi de feria. cetera vt in dñica. ān. Anteꝗ̄ cōuenirent inuenta est maria habēs in vtero de spiritusancto allā. ps. Magt. Preces vt supra

Feria iiij. Inuit. hyꝰ vt in feria scda. ān. ꝛ pi de psalmodia secundū feriā. Vꝰ. Egredietur dñs de loco. Le. i.

Si fuerint peccata vestra vt coccinū: quasi nix dealbabunt. Et si fuerint rubra q̄si vermiculus velut lana alba erunt. Si volueritis ꝛ audieritis me: bona terre comedetis. Quod si nolueritis et

me ad iracundiā ꝓuocaueri-
tis / gladiꝰ deuorabit vos : qꝛ
os dñi locutū est. Hec dicit.
℟. Aue maria. cū alijs. L. ij.

Quomodo facta est mere-
trix ciuitas fidelis plena
iudicii. Justicia habitauit in
ea: nunc autē homicide. Ar-
gentum tuū versum est in sco
riam. Vinum tuum mixtuꝫ
est aqua: principes tui infide
les socii furum. Hec dicit do-
minus deus. Lectio tercia.

Omnes dili gunt munera
sequuntur retributiōes:
pupillo non iudicant: et cau-
sa vidue non ingrediť ad eos
Propter hoc ait dñs deus ex-
ercituū fortis israel. Heu cō-
solabor super hostibus meis
ꝛ vindicabor de inimicis me-
is. Hec dicit dñs. In laudi-
bus vt s. ān. Querite dñm
dum inueniri potest inuoca-
te eū dum prope est allelupa
ps. Benedictus. Ad vel. an.
Erumpant montes iocundi-
tatem ꝛ colles iusticiam quia
lux mūdi dominus cū poten
tia venit. ps. Magnificat.

Feria quarta. Le. i.

Et ꝯuertā manū meā ad
te : ꝛ excoquā ad purū
scoriā tuā: et auferā oē stānū
tuū Et restituā iudices tuos
vt fuerūt prius: ꝛ cōsiliarios
tuos sicut antiquitus. Post
hec vocaberis ciuitas iusti:
vrbs fidelis. Hec dicit dñs.
℟. Ecce virgo. cū aliis. L. ii.

Syon i iudicio redimeť ꝛ
reducēt eā in iusticiam.
Et conteret scelestos ꝛ pecca-
tores simul: ꝛ q̄ dereliquerūt
dñm cōsumētur Cōfundenť
eni ab ydolis quibꝫ sacrifica-
uerunt: et erubesceťł sup ortis
q̄s elegeratł cū fueritł velut q̄r
cus defluētibꝫ foliis ꝛ velut or
tus absqꝫ aq̄ Hec dicit. L. iii.

Et erit fortitudo vestra:
vt fauilla stupe: ꝛ opus
vestrum quasi scitilla Et suc
cēdeť vtrūqꝫ simul: ꝛ nō erit
qui extinguat. Hec dicit. An.
Veniet fortior me post me cu-
ius nō sum dignꝰ soluere cor
rigiā calciamentoꝝ eius. ps.
Bñꝰ. Ad vel. ā. Expectabo
dñm saluatorē meū et presto
labor eū dū prope ē allelupa
ps. Mag̃. Feria v. Le. i.

Verbum qđ vidit isayas
filius amos: sup iudā ꝛ
hierusalē Et erit i nouissimis
diebus ꝑparatꝰ mons dñi in
vertice mōtiū: ꝛ eleuabiť sup
colles: et fluēt ad eū oēs gētes
et ibūt ppli multi et dicēt Ve
nite ascēdamꝰ ad mōtē dñi: ꝛ
ad domū dei iacob Hec dicit.
℟. Leten cū aliis. Le. iii.

Et docebit nos vias suas et ambulabimus i semitis eius/ qz de syon exibit lex: et verbũ dñi de hierl'm. Et iudicabit gentes: et arguet populos multos. Et cõflabunt gladios suos in vomeres: et lanceas suas in falces. Hec. R. iij.

Non leuabit gens contra gentẽ gladium; nec exercebuntur vltra ad prelium. Domus iacob venite et ãbulemus in lumine dñi. Proiecisti eni pplm tuũ domũ iacob qz repleti sunt vt oli et augures habuerũt vt philistiim: et pueris alienis adheserũt. Hec ã. Veniet dies dñi magn9 et manifest9 q eũ iuocauerit saluus erit. ps. Bñd9. Ad vs ã. Ecce vẽiet de9 et hõ de domo dauid sedere i throno alt'a. ps. Mag. Feria sexta. L. i.

Repleta ẽ t'ra argẽto et auro/ et nõ ẽ finis thesaurorũ ei9/ et repleta ẽ t'ra ei9 eqs: et inumerabiles q̃drige eius. Et repleta ẽ terra ei9 ydolis. Opus manuũ suaꝝ adorauerunt: qđ fecerunt digiti eoꝝ. Hec dicit. R. Aue maria. cum aliis duobus. Lctõ scđa

Et incuruauit se homo et huiliat9 ẽ vir. Ne ergo dimittas eis. Ingredere i petram et abscondere in fossa humo a facie timoris dñi: et a gloria maiestatis ei9 Oculi sublimis hominis humiliati sũt: et scuruabit altitudo viroꝝ Hec R. iij.

Exaltabitur autẽ dñs solus in die illa/ qz dies dñi exercituũ super oẽm superbum et excelsũ/ et sup omnem arrogantem et humiliabitur/ et super omnes cedros libani sublimes et erectas/ et super omnes quercus basan: et super omnes montes excelsos et super omes colles eleuatos. Et super omnẽ turrem excelsam et super omnẽ murũ munitum et super omnes naues tharsis et super omne quod visu pulcrum est: et incuruabit omnis sublimitas hominũ: et humiliabitur altitudo viroꝝ Hec dicit. ã. Ecce in nubibz celi filius hominis veniet alleluya. ps. Benedict9. Ad vs ã. Veni dñe visitare nos in pace vt letemur corã te corde perfecto. ps. Magnificat

Sabbato. Lectio prima.

Et eleuabitur dñs solus in die illa: et ydola penitus conterentur. Et itroibũt in speluncas petrarum et in voragines terre a facie formidinis dñi: et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terram. Hec dicit. R.

Ecce virgo. cũ aliis duobus
In die illa proiiciet (R.ij homo idola argenti sui ⁊ simulacra auri sui que fece-rat sibi: vt adoraret talpas et vespertiliones. Et ingredietur fissuras petrarũ et cauernas saxorũ a facie formidinis dñi: et a gloria maiestatis eius cũ surrexerit pcutere terrã. Hec
Quiescite ergo ab (R.iij homine cuius spiritus in naribus eius ẽ: quia excelsus reputatus est ipse. Hec dicit. ã. Syon noli timere ecce de-us tuus veniet alleluya. ps Benedictus. Ad vesperas ãe ⁊ psi vt i sabbato preced. Cpm
Prope est vt veniat tem-pus eius/ ⁊ dies eius nõ elongabuntur: miserebitur enim dñs iacob et israel saluabitur hy. Conditor. v. Rorate celi. ã. Bethleem non es mi-nima in principibus iuda ex te enim exiet dux qui regat po pulum meũ israel ipse eni sal uum faciet populum suum a peccatis eorum. ps. Mag. oro de dñica. Ad complet. ã. Salua nos. et etiam in aliis sabbatis ⁊ dñicis de aduentu
Dñica scda. Inuit. Rex noster adueniet cristus: Quẽ iohannes predicauit agnum esse venturum. ps. Uenite.

Cetera vt i dñica preced. R.i.
Ecce eni dñator domin9 exercituum auferet ab hierusalem et a iuda validũ et fortem. Omne robur pa-nis ⁊ omne robur aque ⁊ for-tem ⁊ virum bellatorem/ ⁊ iu dicem/ ⁊ prophetam / ⁊ ariolũ ⁊ senem. Principem sup quin-quagita: ⁊ honorabilem vul-tu ⁊ consiliarium. Sapientem de architectis: ⁊ prudentẽ elo quiũ mistici. Hec dicit do. R. Hierusalem cito veniet salus tua quare merore cõsumeris nunquid consiliarius non est tibi quia innouabit te dolor. Saluabo te ⁊ liberabo te no-li timere. v. Israel si me au dieris nõ erit in te deus recẽs neqȝ adorabis deum alienum ego eni dñs. Saluabo. R.ij
Et dabo pueros pricipes eorum ⁊ effeminati do minabuntur eis. Et irruet po pulus vir ad virum: ⁊ vnus-quisqȝ ad proximum suum. Tumultuabitur puer cõtra senem: et ignobilis contra no bilem. Hec dicit. R. Ecce do minus veniet ⁊ omnes sancti eius cum eo et erit in die illa lux magna et exibunt de hie-rusalem sicut aqua munda. Et regnabit dñs ineternum super oẽs gentes. v. A solis

ortu ⁊ occasu ab aquilone et mari. Et regnabit. R. iii.

Apprehendet eni vir fratrẽ suũ domesticũ patris sui: ⁊ dicet Vestimẽtũ tibi est: prīceps esto noster Ruina aũt hec sub manu tua. Respondebitqꝫ ī die illa dicẽs. Nõ sum medicus ⁊ in domo mea nõ ẽ panis neqꝫ vestimentũ. Hec dicit. R. Docebit nos dñs vias suas ⁊ ambulabim⁹ in semitis eius. Quia de syõ exibit lex ⁊ verbũ dñi de hierl'm V. Venite ascẽdam⁹ ad mõtẽ dñi ⁊ ad domũ dei iacob Qz. Glia Qz In ii. noct. ãn. et ps. et V. vt s. Lec. qrta.

Nolite me cõstituere principem populi. Ruit eni hierusalem ⁊ iudas concid it. Quia lingua eorũ et adinuẽtiões eorũ cõtra dñm vt ꝓuocarẽt oculos maiestatis eius. Agnitio vultus eorũ respõdebit eis: et peccatũ suũ q̄si sodoma ꝑdicauerũt nec abscon derunt Hec dicit dñs. R. Ciuitas hierusalẽ noli flere quoniam doluit dñs sup te Et auferet a te oẽm tribulationẽ. V. Ecce dñator dñs cũ virtute veniet. Et auferet. Le. v.

Ve anime eorũ quoniam reddita sunt eis mala. Dicite iusto qm̃ bene quoniã fructum adinuentionũ suarũ comedet. Ve ipio in malum Retributio enim manuũ ei⁹ fiet ei. Populum meum exactores sui spoliauerunt: et mulieres dominate sunt eis. Hec dicit dominus. R. Ecce veniet dominus ꝓtector noster sctũs israel Coronã regni habens in capite suo. V. Ecce dñator dominus cum virtute veniet Corona Le. vi

Popule meus qui beatũ te dicunt ipsi decipiunt te: ⁊ viam gressuũ tuorũ dissipant. Stat ad iudicandum dñs: et stat ad iudicandũ populos: dñs ad iudicium veniet cum senibus populi sui: et principibus eius. Hec dicit dominus deus. R. Sicut mater cõsolatur filios suos ita cõsolabor vos dicit domin⁹ ⁊ de hierusalem ciuitate quã elegi. Veniet vobis auxiliũ et videbitis ⁊ gaudebit cor vestrũ. V. Deus a libano veniet ⁊ sctũs de monte vmbroso ⁊ cõdenso. Veniet. Glia. Veniet. In iii. noct. ãn. ps. ⁊ V. vt supra Scdm lucã. xxi. Le. septima

In illo tpe dixit iesus discipulis suis Erũt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ i terris pressura gentiũ pre confusione sonitus maris et fluctuum

Arescentibus hominib3: pre timore ⁊ expectatione q̄ super uenient vniuerso orbi Et reliq̄. Omel' bti gregorii pape.

D ñs ac redēptor noster paratos nos inuenire desiderās senescentem mundū que mala sequātur denūciat: vt nos ab eius amore compescat. Appropinquātē eius terminum quāte persecutiōes p̄ueniant innotescit: vt si deum metuere in tranquillitate nolumus: vicinū eius iudicium vel persecutionibus attriti timeam⁹. Tu aūt. R. Hierusalem plantabis vineā in mōtibus tuis et exultabis quia dies domini veniet surge syon conuertere ad deū tuum. Gaude ⁊ letare iacob quia de medio gētium saluator tuus veniet. V⁹. Exulta filia syon iubila filia hierusalem. Gaude ⁊ letare. Lctō octaua.

Huic etenī lectioni sancti euāgelii quā modo vr̄a fraternitas audiuit paulo superius dn̄s p̄misit dicens. Exurget gens contra gentē ⁊ regnū aduersus regnū: et erūt terremotus magni per loca ⁊ pestilentie ⁊ fames. R. Egredietur domin⁹ de samaria ad portā que respicit ad ori[illegible]tē ⁊ veniet in bethleē amb[illegible]lās super aquas redēptionis iude. Tunc saluus erit oīs homo quia ecce veniet. V. De⁹ a libano veniet ⁊ sanctus de monte vmbroso et condenso. Tunc saluus. Lctō nona

Et q̄busdā iterpositis hoc q̄d modo audistis adiūxit. Et erunt signa in sole et luna ⁊ stellis: ⁊ i terris p̄ssura gētiū p̄ cōfusiōe sonit⁹ maris ⁊ fluctuū. Ex q̄b3 p̄fecto oībus alia iam facta cernimus: alia in p̄rimo ventura formidamus. Nā gentē super gentem exurgere: earūq3 p̄ssurā terris insistere pl⁹ iā i nostris tribulationib3 cernim⁹ q̄̄ i codicib⁹ legim⁹. Tu autē. R. Rex nr̄ adueniet xp̄s quē iohānes p̄dicauit agnū esse venturū. V. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā mūdi. Quē iohā. Gloria. Reincipit R. Non dicitur. Te deū. V⁹. Rorate celi desuper. In laudi. añ

Ecce in nubib3 celi dn̄s veniet cū potestate magna allā. ps. Dn̄s reg. ā. Urbs fortitudinis nr̄e syon saluator ponetur in ea murus ⁊ antemurale aperite portas q3 nobiscū de⁹ allā. ps. Jubilate. ā. Ecce apparebit dn̄s ⁊ nō mētietur si moram fecerit expecta eū q3 veniet et non tardabit

allã. ꝑ. De⁹ de⁹ me⁹ .. ã. Mõtes ⁊ colles cantabũt corã deo laudē ⁊ oĩa ligna siluaꝝ plaudent manibus qm̃ veniet domin⁹ dñator i regnũ eternuz allã allã. ps. Bñdicite. ãn. Ecce dñs nr̃ cũ ꝟtute veniet vt illumiet oculos seruoꝝ suorum allã. ps. Laudate. cꝑ. Qui venturus est. Require in scđa feria ꝑcedēti. Hymn⁹ ⁊ ꝟ. vt s. ã. Sup soliũ dauid ⁊ sup regnũ ei⁹ sedebit ineternum allã. ps. Bñd⁹. Orõ.

Excita dñe corda nr̃a ad ꝑparãdas vnigeniti tui vias: vt ꝑ eius aduētũ purificatis tibi mētibꝫ seruire mereamur. Qui tecũ .i. vnitate. Ad pmã ãn. O btã. vt s. Ad alias horas ã. de lau. Cetera vt in dñica ꝑcedēti cũ orõne hui⁹ dñice Ad ꝟes. R. Rex noster. cũ ꝟsu ꝟ. vt i dñica ꝑced. Orõ dñice ꝑced. In ingressu chori. R. Aue maria. Cetera vt i dñica ꝑce. Ad ves. ã. de lau. cũ ꝑis de dñica. chm

Docebit nos domin⁹ vias suas ⁊ ambulabim⁹ in semitis eius qꝛ de syon exibit lex ⁊ verbũ dñi de hierusalez hy⁹. Cõditor. ꝟ. Rorate. ã. Btã es maria q̃ credidisti ꝑficiētꝰ i te q̃ dctã sũt tibi a dño al. ꝑ. Mĩ. or. vt s. Fer. iii. l. i.

Uos eni depasti estis vineã meã: ⁊ rapina pauperis in domo vr̃a. Quare atterit ꝑpl'm meũ ⁊ facies pauperũ cõmolit dicit dñs deus exercituũ. Et dicit dñs ꝑ eo q eleuate sũt filie syon ⁊ ambulauerũt extento collo: ⁊ nutib⁹ oculoꝝ ibãt ⁊ plaudebãt ⁊ ambulabãt ⁊ in pedibꝫ suis cõposito gradu incedebant: decaluabit dñs verticē filiarũ syõ: ⁊ dñs crinē earũ nudabit Hec di. R. Hirl'z cito. cũ al.

In illa die auferet l. ii. dñs ornamētũ calciamentoꝝ ⁊ lunulas ⁊ torques et monilia et armillas et mitras ⁊ discriminalia ⁊ periscelides ⁊ murenulas ⁊ olfactoriola ⁊ inaures et anulos et gēmas in fronte pendentes ⁊ mutatoria et pallia ⁊ linthea mina ⁊ acus ⁊ specula et syndones et vittas et theristra. Hec dicit domin⁹. Le. iii.

Et erit ꝑ suaui odore fetor: ⁊ ꝑ zona funiculus ⁊ ꝑ crispãti crine caluiciũ: et pro fascia pectorali cilicium. Pulcherrimi quoqꝫ viri tui gladio cadent: ⁊ fortes tui in ꝑlio. Hec di. ã. De celo veni et dñator dñs ⁊ in manu eius honor ⁊ iperiũ. ꝑ. Bñ⁹. Ad horas vt s. Ad ves. ãn. Ecce

rex venit dñs terre ꝛ ipse auferet iugũ captiuitatis nostre. ℣ Magt. Feria iij. Le. i.
Et merebunt atq₃ lugebunt porte ei⁹: ꝛ desolata in terra sedebit. Et apphẽdent septẽ mulieres virũ vnũ in die illa dicentes. Panẽ nostrũ comedem⁹ ꝛ vestimẽtis nostris operiemur tm̃modo inuocet nomẽ tuũ sup nos: aufer opprobriũ nr̃m Hec di. ℟. Ciuitas hirl̃m cũ aliis duob₃
In die illa erit ger Le. ij. men dñi i magnificentia ꝛ in gloria ꝛ fructus terre sublimis ꝛ exultatio his q̃ saluati fuerint de israel Et erit omnis qui relict⁹ fuerit in syõ et residuus in hierusalẽ sctũs vocabit̃ oĩs q̃ script⁹ est in vita in hierl̃m Hec di. Le. iij.
Si abluerit dñs sordẽ filiarũ syõ / ꝛ sanguinẽ hierusalẽ lauerit de medio eius: in spiritu iudicii ꝛ spũ ardoris. Et creabit dñs sup oẽm locũ mõtis syon: ꝛ vbi inuocatus est nubẽ per diẽ et fumũ ꝛ splendorẽ ignis flãmãtis in nocte Hec. ã Sup te hierl̃m orier dñs ꝛ glĩa ei⁹ i te videbitur. ℣ Bñd⁹. Ad vesp. ã. Puteuene. Feria iiij Lectio ma.
Super omnẽ enim gloriã protectio ꝛ tabernaculũ erit in vmbraculũ diei ab estu et in securitatẽ: ꝛ in abscõsionem a turbine et pluuia Cãtabo dilecto meo canticum patruelis mei vinee sue. Hec dicit. ℟. Hierusalem plãtabis cum aliis duobus. Le. ij.
Vinea facta ẽ dilecto meo in cornu filio olei Et sepiuit eam et lapides elegit ex illa: et plantauit eam electã. Et edificauit turrẽ in medio eius ꝛ torcular extruxit in ea: Et expectauit vt faceret vuas ꝛ fecit labruscas Hec. Le. iij.
Nũc ergo habitatores hierusalem ꝛ viri iuda: iudicate inter me ꝛ vineã meã. Quid est qđ debui vltra vinee mee facere: et non feci ei? An qđ expectaui vt faceret vuas et fecit labruscas. Et nũc ostẽdam vobis quid ego faciam vinee mee. Hec di. An. Ecce mitto angelũ meũ qui preparabit viã tuã ante faciẽ meã. ℣s Bñdictus. Ad vesp. ãn. Syon renouaberis ꝛ videbis iustũ tuũ qui vẽturus est i te ℣s Magt. Feria v. L. i.
Auferã sepem eius et erit in direptionẽ. Diruam maceriã eius: ꝛ erit i cõculcationẽ: ꝛ ponã eam desertam Non putabitur: neq₃ fodiet. Et ascendent super eã vepres

⁊ spine. Et nubibꝫ mādabo: ne pluāt sup eā ymbꝛē. Hec.
℟. Hierl'm cito. cū aliis. l.ij

Vinea enim dn̄i exercituum domus israel est: ⁊ viri iuda germen delectabile eius Et expectaui vt faceret iudicium/ ⁊ ecce iniquitas: ⁊ iusticiam: et ecce clamoꝛ. Ve q̄ cōiungitis domū ad domū: ⁊ agrū agro copulatis vsq3 ad terminū loci. Hec dicit. l. iij.

Nunquid habitabitis vos soli in medio terre? In auribꝫ meis sūt hec: dicit dn̄s exercituū. Nisi dom⁹ mlt'e deserte fuerit grādes ⁊ pulcre: ⁊ absq3 habitatoꝛe. Decē eni iugera vinea ꝑ faciēt laguncul am vnā: ⁊ trigita modij semētis facient modios tres. Hec. ā. Tu es q̄ venturus es dn̄e quē expectam⁹ vt saluū facias populū tuū. ps. Bn̄⁹. Adū. ā. Qui post me venit añ me factus ē cuius nō sū dignus calciamenta soluē. p. Mag

Feria sexta. Lectio p̄ma

Ve qui consurgitis mane ad ebꝛietatē sectandam ⁊ potādū vsq3 ad vesperā: vt vino estuetis. Cythara ⁊ lira et tympanum et tibia ⁊ vinū in conuiuiis vestris/ ⁊ op⁹ dn̄i non respicitis: nec opera manuū eius cōsideratis. Hec d.

℟. Ciuitas. cum aliis. l.ij

Propterea captiuus ductus est populus meus/ q3 nō habuit scientiam: et nobiles eius interierunt fame: ⁊ multitudo ei⁹ siti exaruit Propterea dilatauit infern⁹ animā suā: ⁊ apuit os suū absq3 vllo termino. Hec dicit. l. iij

Et descendent foꝛtes eius ⁊ populus eius: et sublimes: gloꝛiosiq3 eius ad eum. Et icuruabit hō/ ⁊ humiliabitur vir: ⁊ oculi sublimiū depꝛimentur. Et exaltabitur dn̄s exercituum in iudicio: et deus sctūs sanctificabit in iusticia. Hec di. ān. Dicite pusillanimes ꝯfoꝛtamini ecce dn̄s de⁹ nr̄ veiet. ps. Bn̄d⁹. Adūs. ā. Cātate dn̄o cāticū nouū laus ei⁹ ab extremis terre. ps Mag.

Sabbato. l. i.

Et pascentur agni iuxta oꝛdinē suū: ⁊ deserta in vbertate versa: aduene comedent. Ve qui trahitis iniq̄tatē in funiculis vanitatis: et q̄si vinculū plaustri pc̄tm̄. Qui dicitis festinet ⁊ cito veiat op⁹ eius vt videamus ⁊ appꝛopiet ⁊ veniat ꝯsiliū scti israel ⁊ sciem⁹ illd. Hec di. ℟. Hierl'm plātabis. cū aliis duobꝫ. l. ij.

Ve q̄ dicitis malū bonū: ⁊ bonū malū. Ponen=

tes tenebras lucem/ ꝛ lucē te-
nebras: ponentes amarū in
dulce/ ꝛ dulce in amarū. Ve
qui sapiētes estis in oculis ve
stris: ꝛ corā vobismetipsis pru
dentes. Hec dicit. Lectõ tercia
Ve qui potentes estis ad
bibendū vinum: ꝛ viri
fortes ad miscendā ebrietatē
Qui iustificatis ipium ꝑ mu
neribus: ꝛ iusticiam iusti au-
fertis ab eo. Propter hoc si-
cut deuorat stipulam lingua
ignis/ et calor flamme exurit
sic radix eoꝝ q̄si fauilla erit: ꝛ
germen eoꝝ vt puluis ascen-
det. Hec dicit. ã. Leuabit do
minus signū in nationibus ꝛ
congregabit dispersos israel.
ps. Benedict⁹. Ad vš ãe et
ꝑi vt in aliis sabbatis. Cȧm
Saluatorem expectamus
dñm iesū xp̄m qui refor
mabit corpus humilitatꝭ no-
stre configuratū corpori clari
tatis sue. hy⁹. Conditor. ꝟ
Rorate celi. ã. Ante me nō
est formatus deus et post me
non erit quia michi curuabit̄
omne genu ꝛ confitebit̄ om̄is
lingua. ps. Magꝫ. Oꝛo de
dñica precedenti. Dñica
tercia. Inuit. Ecce venit ple
nitudo tp̄is in quo misit deus
filium suū natum de virgine
factum sub lege. Venite ado
remus. ps. Venite. Cetera
vt in aliis dñicis. Lectõ pma
Abiecerunt enim legē do-
mini exercituū ꝛ eloqui
um sancti israel blasphema-
uerunt/ ideo iratus est furor
domini in populum suum/ et
extēdit manū suā super eum
ꝛ percussit eum: ꝛ conturbati
sunt montes. Hec dicit. ℟.
Ecce apparebit dñs sup nu-
bem candidam. Et cū eo san
ctoꝝ milia habens in vestimē
to ꝛ in femore suo scriptū rex
regum ꝛ dñs dominantium.
ꝟ. Ecce dñator dñs cum vir
tute veniet. Et cum. ℓ. ii.
Et facta sunt morticina
eoꝝ quasi sterc⁹ i medio
plateaꝝ. In oībꝫ his non est
auersus furor eius: sed adhuc
man⁹ eius extenta. Et eleua-
bit signū in nationibꝫ procul
ꝛ sibilabit ad eū de finibꝫ t̄re
Hec dicit. ℟. Bethleem ci-
uitas dei sūmi ex te exiet dña-
tor israel ꝛ egressus eius sicut
a principio dieꝝ eternitatis ꝛ
magnificabitur in medio vni
uerse terre. Et pax erit in t̄ra
nr̄a dū venerit. ꝟ. Et tu beth
leem terra iuda neq̄q̄ mima
es in ꝑncipibus iuda. Et pax
(ℓ. iii.
Et ecce festinus
velociter veniet. Nonē
deficiens neqꝫ laborans ī eo.

Non dormitabit neq; dormi- et/neq; soluet cigulũ renum eius: nec rũpet corrigia calci- amẽti ei⁹ Hec di. R. Qui vẽ tur⁹ est vẽiet et nõ tardabit iã nõ erit timor i finibz nostris. Qm ipse est saluator nr. V. Ex syõ species decoris ei⁹ de⁹ nr manifeste vẽiet Qm Gl'ia Qm. In iij. noct. ãe ⁊ ps vts

Sagitte eius acute. L. iiij ⁊ oẽs arcus ei⁹ extenti. Ungule equor eius vt silex: ⁊ rote eius quasi ipet⁹ tẽpesta- tis. Rugitus ei⁹ vt leonis ru giet vt catuli leonum. Et frẽ det ⁊ tenebit predam: et am- plexabitur: ⁊ non erit qui eru at. Hec di. R. Suscipe vbũ virgo maria quod tibi a dño per angelũ transmissũ est cõ cipies per aurẽ deũ paries et hoiem. Ut benedicta dicaris inter oms mulieres. V. Aue maria gratia plena dñs tecũ Ut benedicta. Lcõ qnta

Et sonabit sup eũ i die il la sicut sonitus maris. Aspiciemus in terrã/ ⁊ ecce te nebre tribulatiõis et lux obte nebrata est in caligine eius. Et factũ est in diebz achaz fi- lij ioathã filij ozie regis iuda ascendit rasin rex syrie et fa- ceee filius romelie rex israel in hierl'm ad preliandũ ↄtra eã ⁊ nõ potuerũt debellare eam. Hec di. R. Egipte noli flere qz dñator tuus veniet tibi añ cuius conspectum mouebunt abyssi. Liberare populum tu um de manu potẽtie. V. Ec ce dñator dñs cum virtute ve niet. Liberare. Lcõ sexta.

Et nũciauerũt domui da uid dicẽtes. Requieuit sy ria sup effraim/ ⁊ cõmotum ẽ cor ei⁹ ⁊ cor ppl'i ei⁹: sicut mo uent ligna siluar a facie vẽti Hec di. R. Prope est vt veni at tps ei⁹ ⁊ dies eius nõ elõga bunt. Miserebit dñs iacob ⁊ israel saluabit. V. Qui ventu rus ẽ veniet et nõ tardabit iã non erit timor in finibz nr̃is. Miserebitur. Gloria. Et isr

In iij noct. ãe ps et V. vts.

Secundum matheum. xi.

In illo tpe. Cũ audisset iohẽs in vinculis opera cristi: mittẽs duos de discipu- lis suis ait illi. Tu es q̃ ventu rus es: an aliũ expectamus? Etc. Om. beati gregorij pp

Querendũ nobis ẽ fr̃es caris simi iohẽs propheta et plusq̃ propheta q̃ venientem ad ba ptisma dñm ostendit dicens. Ecce agnus dei/ ecce qui tollit peccata mundi: qui et humili tatem suam et diuinitatis ei⁹ potentiam considerans dicit.

Qui de terra est de terra loqui-tur: qui autem de celo venit/ super omnes est. Cur in carcere positus mittens discipulos requirit: tu es qui venturus es/ an aliũ expectamus. Tanq̃ si ignoraret quẽ ostẽderat/ et an ipse sit nesciat: quẽ ipsũ esse pphetãdo baptisando ostẽdẽdo clamauerat. Tu R. Descendet dñs sicut pluuia in vellus. Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis. V. Et adorabunt eum omnes reges oẽs gentes seruient ei. Orietur. l. viij.

Sed hec questio citius soluitur: si geste rei tẽpus et ordo seruatur. Ad iordanis eni fluenta positus quia ipse mundi redẽptor esset asseruit missus vero in carcere an ipse veniat requirit. Non qa ipsũ esse mundi redemptorẽ dubitet: sed querit vt sciat si is q̃ per se in mundũ venerat p se etiã ad iferni claustra descendat. Tu. R. Veni dñe et noli tardare relaxa facinora plebis tue. Et reuoca dispersos i terram suã. V. Excita dñe potentiã tuã et veni vt saluos facias nos. Et reuoca. l. ix

Quem eni p̃currens mũdo nũciauerat hũc moriendo ad inferos p̃currebat. Ait ergo. Tu es qui vẽturus es: an aliũ expectamus? Ac si aperte dicat. Sicut pro hominibus nasci dignatus es/ an etiam pro hominibus ad inferos descendere digneris insinua. vt qui natiuitat tue precursor extiti: descensionis etiã precursor fiam. Et vẽturũ inferno te nũciẽ: quẽ iam venisse mundo enunciaui. Tu. R. Ecce radix iesse ascẽdet in salutem populorũ ipsum gentes deprecabuntur Et erit nomẽ eius gloriosũ. V. Super quẽ continebunt reges os suũ quẽ gentes deprecabunt. Et erit. Gl'ia. Reincipit R. Non dr Te deũ. V. Rorate. In l. ã

Veniet dñs et non tardabit vt illuminet abscondita tenebrarum et manifestabit se ad omnes gentes all'a. ps. Dñs reg. ã. Hierusalẽ gaude gaudio magno qr veniet tibi saluator all'a. ps. Jubilate. ã. Dabit ei dñs sedẽ dauid patris eius et regnabit ineternũ ps. Deus deus me9. ã. Mõtes et oẽs colles humiliabũtur et erunt praua in directa et aspera in vias planas veni dñe et noli tardare alleluya. ps. Bened ãn. Juste et pie viuamus expectantes beatã spem et aduẽtũ dñi. ps. Lau

date. Cpm. Ecce v̄go ɔcipi. Redre in p̄ma dn̄ica aduēt⁹. hy⁹. Vox clara. v̄. Vox clamātis. ā. Johēs autē cū audisset in vinculis opa xp̄i mittēs duos de discipulis suis ait illi tu es q̄ vētur⁹ es an alium expectam⁹. ps. Bn̄d⁹. Orō

Aurē tuā q̄s dn̄e p̄cib₃ nostris accōmoda: ⁊ mentꝭ nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui viuis ⁊ regnas. Ad primā. ān. O btā. Ad hoꝛ āe de ꝶ. Cetā vt i p̄ria dn̄ica Ad p̄cessionē. ℟. Ecce radix. cū v̄su. v̄. ⁊ orō de dominica p̄ced. In igressu chori. ℟. Suscipe verbum. Cetā vt i dn̄ica p̄ced. Ad v̄s āe de ꝶ. cū p̄s de dn̄ica. Cpm

Non auferetur sceptrum de iuda ⁊ dux de femoꝛe eius donec veniat qui mittendus est: et ipse erit expectatio gentium. hy⁹. Conditoꝛ. v̄ Roꝛate celi. ā. Ite dicite iohanni ceci vident et surdi audiunt claudi curantur lepꝛosi mundantur. ps. Magn̄. Oꝛatio vt s̄. Antiphone q̄ sequuntur dicuntur secundū descriptionem aduentus. ā.

O icit dn̄s penitentiam agite appꝛopinq̄bit enim regnū celoꝛū alleluya. ā. Beatam me dicent oēs generatiōes q₂ ancillam humilē respexit de⁹ ā. Consurge consurge indue re foꝛtitudinem bꝛachiū dn̄i. ā. Eleuare eleuare consurge hierusalem solue vincla colli tui captiua filia syon. ā. Joseph fili dauid noli timere accipere mariā coniugem tuam quod enim in ea natum est de sp̄ū sc̄tō est all'a. ā. Ponent dn̄o gloꝛiā ⁊ laudem eius in i͂sulis nūciabūt q₂ ecce veniet ⁊ non tardabit. ā. Letamini cū hierusalē et exultate in ea omnes qui diligitis eā ineternum. ā. Consolamini consolamini popule meus dicit de⁹ vester. ā Dies dn̄i sicut fur ita in nocte veniet ⁊ vos estote parati quia qua hoꝛa non putatis filius hominis veniet ā. Hoc est testimoniū quod ꝑhibuit iohannes qui post me venit ante me factus est. ān. Quomodo fiet istud angele dei q₂ virū in concipiendo nō pertuli audi maria virgo cristi spiritus sanctus superueniet in te et virtus altissimi obumbꝛabit tibi. ā. Maria autē conseruabat oīa v̄ba hec ɔferēs in coꝛde suo. ā. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo all'a. ā. Vigilate animo i ꝑ

ximo est dñs deus noster. a. Intuemini quantus sit gloꝛiosus iste qui igreditur ad saluandas gẽtes. a. Nolite timere quinta eni die veniet ad vos dñs vester. Fer. ij. R. i.

Et dixit dñs ad ysaiam. Egredere in occursum achaz/tu ⁊ qui derelictus ē iasub filius tuus ad extremum aqueductus piscine superioꝛis in via agri fullonis: et dices ad eum. Uide vt sileas. Hec. (R. ij.

Noli timere ⁊ coꝛ tuũ ne foꝛmidet a duabus caudis titionũ fumigantiũ istoꝝ in ira furoꝛis rasin regis syꝛie ⁊ filij romelie/eo ꝙ consilium inierit contra te syria in malum: effraym et filius romelie dicentes. Ascendamus ad iudam et suscitemus eũ/⁊ auellamꝰ eum ad nos: ⁊ ponamus regem in medio eiꝰ filium tabehel. Hec di. R. iij.

Hec dicit dominus deus. Non stabit et non erit istud/ sed caput syꝛie damascus: ⁊ caput damasci rasin. Et adhuc sexaginta ⁊ quinqꝫ anni ⁊ desinet effraim esse populus/ ⁊ caput effraim samaria: ⁊ caput samarie filius romelie. Si nõ credideritis: non permanebitis. Hec dicit dñs. Laudes scdm tẽr. Añe ad Bñdꝰ. ⁊ Mag. put euenerint. Feria tercia. R. i.

Et adiecit dominꝰ loqui ad achaz dicens. Pete tibi signũ a dño deo tuo in ꝓfundum inferni: siue in excelsum supꝛa. Et dixit achaz. Non petam: et non tentabo dñm. Hec dicit dñs. R. ij.

Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nunquid parũ vobis ē molestos esse hominibꝫ: qꝛ molesti estis ⁊ deo meo? Pꝛopter hoc dabit dñs ipse vobis signũ. Hec. R. iij.

Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius ēmanuel. Butyrum et mel comedet: vt sciat repꝛobare malũ et eligere bonum. Hec dicit dñs. Feria quarta. Inuitaꝝ. Aue maria gratia plena dñs tecũ. ps Uenite. hyꝰ. Uerbum sup. a. Auertet. ps. Dixit insipiens. cum aliis añis ⁊ psalmis. V. Egredietur virga de radice. Secundum lucam. pmo

In illo tempoꝛe. Missus est ãgelus gabꝛiel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomen nazareth/ad virginem despõsatam viro cui nomen erat ioseph de domo dauid: et nomẽ virginis maria. Et reliqua. Om. venera. bede pbri de e. r.

Exordiũ nostre redẽptionis
fratres carissimi hodierna no
bis sancti euangelii lectio cõ=
mendat: que angelũ de celis
a deo missum narrat ad vir=
ginem: vt nouã in carne na=
tiuitatẽ filij dei predicaret: p
quã nos abiecta vetustate no
xia renouari atq; inter filios
dei cõputari possimus. ℟.
Missus est gabriel. require in
prima dñica aduent⁹. Lc. ii.

Ut ergo ad pmisse salut
mereamur dona pertin
gere: primordiũ eius intenta
curem⁹ aure pcipere Missus
est inquit angelus gabriel a
deo in ciuitatẽ galilee cui no=
men nazareth: ad virginem
despõsatã viro cui nomẽ erat
ioseph de domo dauid ⁊ nom
virginis maria. ℟. Aue ma
ria. require vt s. Lc. iii.

Aptum profecto humane
restaurationis pricipiũ
vt angelus a deo mitteret ad
virginẽ partu diuino ꝯsecrã
dã: q2 pma perditiõis huma=
ne fuit causa cũ serpẽs a dia
bolo mitteret ad mulierẽ spũ
supbie decipiẽdã: imo ipse in
serpẽte dyabol⁹ veniebat: q
genus humanũ deceptis pri=
mis parẽtib; immortalitatis
gr̃a nudaret. ℟. Suscipe v
bũ. reqre i feria dñica aduẽt;.

℣. Rorate celi. In laud. ãn.
Prophete pdicauerũt nasci
saluatorẽ de virgine maria.
ps Miserere mei ds. ã Sps
dñi sup me euãgelizare pau=
peribus misit me. ps. Te decet
ãn. Annunciate ppl'is ⁊ dici=
te. ecce de⁹ saluator nr̃ veniet
ps De⁹ de⁹ me⁹. ã Ecce veni
et dñs vt sedeat cũ pricipib;
⁊ soliũ glorie teneat. ps. Exul
tauit. ã Propter syon nõ ta
cebo donec egrediat vt splen
dor iustus eius. ps Laudate
Cpm Ecce virgo. Cetera
vt s. ãn. Missus est gabriel
angelus ad mariã virginẽ de
sponsatam ioseph. ps. Bñd⁹.
cũ pcibus ⁊ orõne sequẽte que
solũ dicit ad matu. Oratio.

Presta q̃s omps de⁹: vt re
dẽptionis nr̃e ventura so
lẽnitas: ⁊ psentis nobis vite
subsidia cõferat: ⁊ eterne bea
titudinis pmia largiat. Per
dñm. Ad horas ãn. de laudi.
cũ capto versu ⁊ orõne de do=
minica. Ad ves. ãn. ⁊ ps. de fe
ria. cpm hymn⁹ ⁊ ℣. vt s. ã.
O. qui cõtigerit. ps. Magt.
Preces cũ oratione de dñica.

Feria quinta. Le. prime

Quia antequã sciat puer
reprobare malũ ⁊ elige
re bonum: derelinq̃tur terra
quã tu detestaris a facie duor

regum suorum. Adducet dominus super te et super populum tuũ et super domũ patris tui: dies qui nõ venerũt a diebus separationis effraim a iuda cum rege assyriorum. Hec dicit dñs. Le. scda.

Et erit in die illa sibilabit dñs musce que est in extremo fluminum egypti: et api que est in terra assur: et venient et requiescent omnes in torrentibus valliũ: et in cauernis petrarũ: et i oibus frutectis et in vniuersis foraminibus. Hec dicit dñs. Le. iij.

In die illa radet dñs i nouacula cõducta in his q̃ trãsflumẽ sunt: i rege assyriorum caput et pilos pedum: et barbã vniuersã. Et erit i die illa: nutriet homo vaccã boũ et duas oues: et pre vbertate lactis comedet butyrũ. Hec.

Feria vi. Scdm lucã. i.

In illo tpe. Exurgẽs maria abiit in montana cũ festinatione in ciuitatẽ iuda: et itrauit in domũ zacharie et salutauit elizabeth Et reliq̃.

Omelia veñ. bede presbiteri.

Lectio quã audiuimus scti euãgelii et redẽptionis nostre nobis semp venerãda primordia p̃dicat: et salutaria semp imitanda humilitatis remedia cõmendat Nã quia peste superbie attactũ gen9 humanũ perierat: decebat vt medicamẽtum humilitatis quo sanaretur prima mox incipiẽtis salutis tpa p̃tenderẽt. Le. ij.

Et quia per temeritatem seducte mulieris mors in mundũ introierat: 9gruũ fuit vt in iudicio vite reuertẽtis mulieres se deuote humilitatis iuicẽ ac pietatis puenirent obsequiis. Le. iij.

Prior ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatẽ patrie celestis iter ostẽdit humilitatis: non min9 religiõis q̃ castitatis exẽplo venerabilis. Si quidem gloria virginei et intemerati corporis qualis sit vita superne ciuitatis ad quam suspiramus insinuat. Ubi neq3 nubẽt neq3 nubẽt: sed sunt sicut angeli dei in celis ac virtutẽ mẽtis eximiam qua ad hanc pertingere debeamus indicat. In laudibus et ãn. ad bñdict9 prout euen. cũ o͂one sequẽte q̃ solũmodo ad matutinas dicit. Oratio.

Excita quesum9 dñe potentiã tuã et veni: vt hi qui in tua pietate confidunt ab omni citius aduersitate liberentur. Qui viuis. Ad horas et ad vespas o͂o de dñica.

Sabbato. Scdm lucã. vi.
Anno quītodecimo imperii tyberii cesaris pcurāte pontio pylato iudeā tetrarcha aūt galilee herode: philippo aūt fratre eius tetrarcha ituree ꝛ traconitidis regionis et lisania abiline tetrarcha: sub ṗncipibꝫ sacerdotū anna et caypha: factū est ṽbū dñi super iohannem zacharie filium in deserto. Et reliqua.
Omelia bti gregorii pape de.
Redemptoris precursor quo tempore verbū predicationis acceperit memorato reipublice principe et iudee regibus designatur: cū dicit Anno quītodecimo iperii et cetera. Nā enim illū predicare veniebat: qui ex iudea quosdā ꝛ multos ex gentibus redēpturus erat per regē gentiū ꝛ principes iudeoꝝ: ṗdicatiōis ei⁹ tēpora designant Tu aūt. Le. ii.
Quia autē gentilitas colligenda erat/ ꝛ iudea ꝑ culpa perfidie dispergenda: ipsa quoqꝫ descriptio terreni pricipatus ostēdit quoniā ꝛ i romana republica vn⁹ ṗfuisse describit: ꝛ in iudee regno per quartam partez plurimi principantur. Le. tercia.
Voce etenim nostri redēptoris dicitur. Omne regnū in semetipsum diuisuz desolabitur. Liquet ergo q̄ ad finē regni iudea peruenerat: que tot regibꝫ diuisa subiacebat: apte quoqꝫ non solū q̄bus regibus sed quibꝫ etiā sacerdotibus actū sit demonstratur. In laudi. ꝛ ad bñd⁹ ãi. e ꝑut euene. cū cap. hym. ꝛ ṽ. ṗcedeñ. ꝛ orone sequēte q̄ solū dicit ad matut. Oro.
Deus qui conspicis quia ex nostra prauitate affligimur concede propitius: vt ex tua visitatione consolemur. Qui viuis et regnas.
Ad horas oratio de dominica
Ad vespas ã. ꝛ ps. de sabba. Cpm. Ecce virgo. hymn⁹ ꝛ ṽsus vt s. ã. O. q̄ cōtigerit. oro de dñica. Dominica quarta. Inuitat. Surgite vigilemus. venite adorem⁹ quia nescitis horā quādo veniet dñs. ps. Uenite exulte. hy⁹. ãne. ꝑut euene. ꝛ ps. vt in prima dominica. ṽ⁹. Ex syon species. Lcō prima.
Butyrum enim ꝛ mel comedet: omnis qui relictus fuerit in medio terre Et erit in die illa omis locus vbi fuerint mille vites mille argētei: et in spinas et in vepres erunt Hec dicit domin⁹. ℞. Canite tuba in syon vocate

gẽtes annũciate pp̄lis. Et dicite ecce de⁹ saluatoꝛ nr̄ adueniet. ℣. Annũciate in finibꝫ terre et in insulis que pꝛocul sunt. Et dicite. Le. secũda.

Cum sagittis et arcu: ingredient̄ illuc. Uepꝛes enĩ et spine erunt in vniuersa terra. Et omnes mõtes q̄ in sarculo sarcient̄: non veniet illuc terroꝛ spinarũ et vepꝛium. Et erit in pascua bouis et in conculcationem pecoꝛis Hec dicit. ℟. Octaua decima die decimi mensis ieiunabitis dicit dñs et mittã vobis saluatoꝛẽ ⁊ pꝛopugnatoꝛẽ ꝓ vobis q̄ vos p̄cedat et introducat In terram quã iuraui patribꝫ vr̄is. ℣. Ego enĩ suz dñs de⁹ vester q̄ eduxi vos de terra egipti In terrã. L. iij.

Et dixit dñs ad me. Sume tibi libꝛũ grandẽ ⁊ scribe in eo stilo homis. Uelociter spolia detrahe: cito pꝛedare Et adhibui michi testes fideles: vꝛiã sacerdotẽ et zachariã filiũ barachie. Et accessi ad ꝓphetissam ⁊ cõcepit ⁊ peperit filiũ. Hec dicit. ℟. Non auferet̄ sceptrũ de iuda ⁊ dux de femoꝛe eius donec veniat qui mittendus est Et ip̄e erit expectatio gentium. ℣. Pulchꝛioꝛes sũt oculi ei⁹ vino ⁊ dẽtes ei⁹ lacte candidioꝛes. Et ip̄e Glia Et. In iij. noc. añ pi. ⁊ ℣. vt in aliis dñicl. L. iiij.

Et dixit dñs ad me Uoca nomẽ ei⁹ accelera: spolia detrahe: festina p̄dari. Qa anteq̄ sciat puer vocare patrem suũ ⁊ matrẽ suam: auferetur foꝛtitudo damasci: ⁊ spolia samarie coꝛam rege assyrioꝛũ Hec dicit. ℟. Me opoꝛtet minui: illũ autẽ crescere. Qui post me venit ante me factus est cuius nõ sum dignus coꝛrigiã calciamẽti ei⁹ soluere. ℣. Hoc ẽ testimoniũ qđ ꝑhibuit iohãnes Qui. Le. v.

Et adiecit dñs loqui ad me adhuc dicens. Pꝛo eo q̄ abiecit popul⁹ iste aquas syloe que vadunt cũ silentio: et assumpsit magis rasim et filium romelie: pꝛopter hoc ecce dominus adducet sup eos aquas fluminis foꝛtes ⁊ multas regẽ assyꝛioꝛũ ⁊ oẽm gloriam eius. Hec dicit. ℟. Ecce iã venit plenitudo tẽpoꝛ in quo misit de⁹ filiũ suũ in terrã natũ de virgine factũ sub lege. Ut eos qui sub lege erant redimeret. ℣. Pꝛopter nimiam charitatem qua dilexit nos filium suũ misit de⁹ in similitudinem carnis peccati. Ut eos. Le. sexta.

Et ascendet super omnes riuos eius: ⁊ fluet super vniuersas ripas eius. Et ibit per iudam inundãs ⁊ transiens vsq; ad collum veniet Et erit extensio alarum eius implens latitudinem terre tue o emanuel. Hec dicit dñs de⁹ ℟ Uirgo israel reuertere in ciuitates tuas vsq̃quo dolens auerteris generabis dñm saluatorẽ oblationẽ nouã in trã Ambulabunt hoies in saluationẽ. ℣ A solis ortu ⁊ occasu ab aquilone ⁊ mari. Ambulabũt. Glia. Ambulabũt In iij. noct. ãe que corigerit cum psalmis vts. ℣. Egrediet virga. Scdm iohẽm. i.

In illo tempore Miserũt iudei ab hierosolimis sacerdotes et leuitas ad iohannem: vt interrogarent eũ tu quis es? Et reliqua. Omelia beati gregorij pape de eadẽ l.

Ex huius nobis lectionis verbis fratres carissimi: iohannis humilitas commendatur Qui cũ tante virtutis esset vt christus credi potuisset: elegit solide subsistere i se ne humana opinione raperet inaniter super se. Tu. ℟. Iuraui dicit dñs vt vltra iam non irascar sup terrã montes enim ⁊ colles Suscipiẽt iusticiã meã ⁊ testamentũ pacis erit in hierusalẽ. ℣. A solis ortu ⁊ occasu ab aqlõe ⁊ mari Suscipiẽt (l. viij

Nã confessus ẽ ⁊ nõ negauit: ɔfessus est q; non sũ ego cristus. Sed q dicit non sum / negauit plane quod non erat / sed non negauit quod erat vt veritatem loquens eius mẽbrũ fieret: cui⁹ nomen sibi fallacit non vsurparet. ℟. Nõ discedimus a te viuificabis nos dñe et nomen tuũ inuocabimus. Ostẽde nobis faciẽ tuã et salui erimus. ℣. Dñe deus virtutũ conuerte nos. Ostende. l. ix

Cum ergo non vult apparere nomen cristi: fact⁹ est membrũ christi. Quia dũ infirmitatem suã studuit humiliter agnoscere: illius celsitudinem meruit veraciter obtinere. ℟. Nascetur nobis paruulus ⁊ vocabitur de⁹ fortis ipse sedebit super tronum dauid patris sui ⁊ imperabit Cuius potestas super humerum eius. ℣. Ecce aduenit dominator dñs et regnum in manu eius et potestas et imperium. Cuius. Gloria pri. Reincipitur ℟. Non dicitur Te deum. ℣⁹. Rorate celi desuper. In laudibus. ã

Canite tuba in syon quia p

pe est dies dñi ecce veniet ad saluãdum nos all'a all'a. ps. Dñs reg. ã. Ecce veniet de siderat⁹ cunctis gentibus et replebitur gloria domus dñi all'a. ps. Jubilate. ã. Erũt praua in directa et aspera i vias planas veni dñe ꝛ noli tardare all'a. ps. Deus de⁹ me⁹ ãn. Dñs veniẽt occurrite illi dicentes magnum principiũ ꝛ regni ei⁹ non erit finis deus fortis dñator princeps pacis all'a all'a. ps. Bñd. ã. Dñs sermo tu⁹ dñe a regalibꝫ sedibꝫ venit all'a. ps Laud. Cp

Scientes quia hora est iã nos de somno surgere: nunc enim propior est nostra salus quam cũ credidimus. hymn⁹ ꝛ versus vt s. ã. Aue maria gratia plena dñs tecũ benedicta tu in mulieribꝫ alleluya. ps. Benedict⁹. Orõ

Excita dñe potentiã tuã ꝛ veni et magna nobis virtute succurre: vt auxilium gratie tue quod nostra peccata ꝑpediunt/indulgentia tue propiciationis acceleret Qui viuis et regnas. Ad primã vt in aliis dñicis. Ad alias horas ãe de laudibus Cetera vt supra cum oratione huius dñice. Ad processionem. R. Nascetur. cum versu et oratione de dñica ꝑcedẽt. In ingressu chori. R. Missus est. cũ v. ꝛ orone vt i aliis dñicis Ad vs ãe de l'. cũ ꝑis de ve. cp

Ecce iam vẽit plenitudo tẽporis i quo misit de⁹ filiũ suũ i terr natũ de virgine factũ sub lege: vt eos qui sub lege erãt redimeret. hy⁹ ꝛ v. vt s. ã O. qui cõtigerit. ps Mag. Responsoria q̃ sequũt dñr scdꝫ descriptione aduẽt⁹

Clama in fortitudine q̃ (R annuncias pacem in hierl'm dic ciuitatibus iude ꝛ habitatoribus syon. Ecce de⁹ noster quẽ expectabamus adueniet v. Ecce dñator dñs cũ ꝟtute veniet. Ecce. R. Orieẽ stella ex iacob ꝛ exurget hõ de isrł ꝛ ꝯfringet oẽs duces alienigenaꝝ. Et erit ois tra possessio ei⁹. v A solis ortu et occasu ab aqlõe ꝛ mari Et. R Egredieẽ dñs ꝛ ꝑliabiẽ ꝯtra gẽtes Et stabũt pedes ei⁹ sup mõtes oliuaꝝ ad oriẽtẽ. v. Ex syõ species decor ei⁹ de⁹ nr̃ manifeste vẽiet Et sta. Gl'ia. Et. R

Precursor pro nobis ingreditur agnus sĩn macula scdm ordinẽ melchisedech. Pontifex fact⁹ est ineternũ ꝛ in seculũ seculi. v. Ecce dñator dñs cũ ꝟtute vẽiet. Põtifex. R. Modo veniet dñator dñs Et

nomen ei⁹ emanuel vocabi?. ℣ Ecce dñator dñs cũ ℣tute veniet Et nom̃. ℟ Videbũt gẽtes iustũ tuũ z cũcti reges i clitũ tuũ Et vocabi? tibi nomẽ nouũ qd os dñi noiauit. ℣ Et erit corona glie i manu dñi z dyadema regni i manu dei tui. Et vocabitur. ℟. E mitte agnũ dñe dñatorez terre de petra deserti Ad montem filiẽ syon. ℣ Ex syõ species decoris eius de⁹ noster manifeste veniet. Ad montẽ. ℟. Germinauerũt cãpi heremi germẽ odoris israel qz ecce deus nr̃ cũ ℣tute veniet Et splẽdor ei⁹ cũ eo. ℣. Ecce dñator dñs cũ ℣tute veniet. Et splẽdor. ℟ Radix iesse qui exurget iudicare gẽtes i eũ gentes sperabunt. Et erit nomẽ ei⁹ bñdictum in secula. ℣. Super quẽ cõtinebunt reges os suum quẽ gentes deprecabuntur. Et erit. Gloria. Et. ℟ Mõtes israel ramos ṽros expãdite z florete z fruct⁹ facite ppe est vt veniat dies dñi. ℣. Rorate celi desup z nubes pluant iustũ aperia? tra z germinet saluatorẽ Prope. ℟ Festina ne tardaueris dñe. Et libera populum tuũ. ℣ Veni dñe z noli tardare relaxa facinora plebis tue. Et libe.

℟. Egredietur virga de radice iesse z flos de radice eius ascendet. Et erit iusticia cingulum lumborũ eius. z fides ci?torũ renũ ei⁹. ℣. Rorate vt s. Et erit. Gl'ia. Et. ℟. Intuemini quãt⁹ sit iste q̃ ingredi? ad saluandas gentes ipse ẽ rex iusticie cui⁹ generatio nõ habet finẽ. ℣ Et dñabi? a mari vsqz ad mare Cui⁹ ℟. Nõ discedim⁹. Require in dñica pcedẽti. ℟ Nascet vt s. Feria scd̃a. Le. pma

Cõgregamini ppl'i z vincemini: z audite vniuersi pcul terre. Cõfortamini et vincemini. Accingite vos et vincemini. Inite cõsilium z dissipabi?. Loquimini ℣bũ z nõ fiet: quia nobiscum de⁹. Hec dicit dñs. Le. scd̃a.

Hec eni dñs ait ad me Sicut in forti manu erudiuit me ne irẽ in via ppl'i hui⁹ dicẽs: nõ dicatis coniuratio. Oia eni q̃ loq? ppl's iste cõiuratio ẽ: z timorẽ ei⁹ ne timeatis neqz paueati. Hec. l'. iij.

Dominũ exercituũ ipsũ sctificate ipse pauor vr̃ z ipse terror vester z erit vobis in sanctificationẽ. In lapidem aũt offensiõis z i petram scãdali: duabz domibz israel Hec di. Fer. iij. Le. pma

In laqueũ & in ruinã ha
bitantibꝫ hierl'm Et of
fendent ex eis plimi & cadẽt &
ↄterẽt & irretient & capiẽt. Li
ga testimoniũ signa legẽ: in di
scipulis meis. Hec di. Le. ij.

Et expectabo dñm q̃ ab
scõdit faciẽ suã a domo
iacob: & pstolabor eũ Ecce ego
& pueri mei q̃s michi dedit do
min9 i signũ & i portẽtũ israe
lis: a dño exercituũ q̃ habitat
in montẽ syon Hec. Le. iij.

Et cũ dixerint ad vos: q̃
rite a phitõibꝫ & a diuis
q̃ stridũt i incãtationib9 suis
Nũquid nõ popul9 a deo suo
requiret visionẽ pro viuis ac
mortuis. Ad legẽ magis & ad
testimonium. Hec dicit dñs.

Feria quarta. Le. pma

Quod si non dixerint iu
xta verbũ hoc: nõ erit
eis matutina lux. Et transi
bit per eam: corruet et esuriet
Et cum esurierit irascetur: et
maledicet regi suo et deo suo.
Hec dicit domin9. Le. scda.

Et suspiciet sursum: & ad
terram intuebit. Et ec
ce tribulatio et tenebre: disso
lutio et angustia et caligo per
sequẽs: & nõ poterit auolare
de ãgustia sua Hec. Le. iij.

Ve qui condunt leges ini
quas: et scribentes iniu
stitiam scripserunt vt oppri
merent in iudicio pauperes &
vim facerent cause humiliũ
populi mei: vt essent vidue
preda eorum et pupillos diri
perent. Hec dicit domin9 de9

Feria quinta. Le. pma.

Quid facietis in die visi
tationis & calamitatis
delonge venientis: ad cuius
cõfugietis auxiliũ: & vbi dere
linquetis gloriam vestram:
Ne incuruemini sub vinculo
vt cum interfectis cadatis.
Hec dicit dñs. Le. scda.

Super oibus his non est
auersus furor eius: sed
adhuc man9 eius extẽta Ve
assur virga furoris mei: & ba
culus ipse est In manu ei9 in
dignatio mea Hec. Le. iij.

Ad gentẽ fallacẽ mittam
eũ / & cõtra populũ furo
ris mei mandabo illi: vt au
ferat spolia et diripiat predã
& ponat illũ in cõculcationeꝫ
quasi lutũ platearũ. Hec di.

Feria sexta. Lctõ vnica.

Ipse aũt nõ sic arbitrabi
tur: & cor eius nõ ita esti
mabit: sed ad cõterendũ erit
cor eius et ad interfectionem
gentiũ nõ paucarũ. Dicet eñ
Nũquid nõ principes mei si
mul reges sũt: Nũquid non
vt carchamis sic calanno: et

vt arphath sic emach. Nunquid nō vt damasc⁹ sic samaria. quomodo inuenit man⁹ mea regna idoli sic ⁊ simulachra eorum de hierusalem et de samaria. Hec dicit domin⁹

Laudes sequētes dicuntur secundū descriptionē aduētus.

Feria scda. In laud. ān.

Ecce veniet dominus princeps regum terre beati q̄ parati sīt occurrere illi. ps. Miserere. ān. Cum venerit filius hominis putas inueniet fidem super terrā. ps. Uerba. ān Ecce iam venit plenitudo tēporis in quo misit de⁹ filium suū in terris. ps. Deus deus me⁹. ān. Haurietis aq̄s in gaudio de fontibꝫ saluatoris. ps. Cōfitebor. ā. Egredietur dn̄s de loco scō suo veniet vt saluet populum suū. ps. Laudate. ā Egredietur virga de radice iesse ⁊ replebit ōis terra gloria dn̄i et videbit ōis caro salutare dei. ps. Bn̄dictus. Ad horas. ā. de laudi. cetera vt in aliis diebus cū orōne de dominica. Ad vespas ān. put euenerit.

Feria tercia in laudi. ān.

Rorate celi desuper ⁊ nubes pluāt iustū aperiatur terra ⁊ germinet saluatorē. Miserere. Emitte agnū domiedn̄atorē terre de petra deserti ad mōtē filie syō. ps. Iudica. ā. Ut cognoscam⁹ dn̄e in terra viā tuā i ōibus gētib⁹ salutare tuū. ps. De⁹ deus me⁹. ān. Da mercedē dn̄e sustinētibꝫ te vt pphete tui fideles inueniant. ps. Ego dixi. ān. Lex p moysē data est grā ⁊ veritas per iesū xpm facta est. ps. Laudate. Cetera vt s. ā Dies dn̄i. ps. Bn̄⁹. Ad horas. ā. de laudi. cetera vt s. Ad vs. put eue. Fer. v. In laudi. ān.

De syon veniet dn̄s ōps vt saluum faciat populū suum. ps Miserere. ān Cōuertere dn̄e aliquātulū ⁊ ne tardes venire ad seruos tuos. ps. Dn̄e refu. ān. De syon veniet qui regnaturus est dn̄s emanuel magnū nomē eius. Et dicit ad tertā ps. Deus de⁹. ā Ecce de⁹ me⁹ ⁊ honorabo eū de⁹ patris mei ⁊ exaltabo eum. Cātica. Cātemus dn̄o. ān. Dn̄s legifer nr̄ dn̄s rex noster ipse veniet ⁊ saluabit nos. ps. Laudate. Cetera vt s. ān. Uigilate. ps. Bn̄⁹. orō d dn̄ica. Ad hor. ān. de laudibus Ad vespas. ān. que cōtigerit

Feria vi. In laudi. ān.

Cōstātes estote videbitis auxilium dn̄i super vos. Miserere. ān. Ad te dn̄e leuaui

aiam meã veni ⁊ eripe me domine ad te cõfugi. ℣. Dñe exaudi. q. ãn. Ueni dñe ⁊ noli tardare relaxa facinora plebis tue israel. Et v̄r ad sextã ℣ De⁹ de⁹. ãn Deus a libano veniet ⁊ splẽdor eius sicut lumẽ erit. Cãti Dñe audi. ã Ego aũt ad dñm aspiciã ⁊ expectabo deũ saluatorẽ meum ℣. Laudate. Ceta vt s̄. ãn. Intuemi. ℣. Bñ⁹. Ad hor. ã. de lau. ceta vt s̄. cũ orone de dñica. Ad vs̄. ã. O. q cõtigerit. Sabbato. In lau. ã Rex pacificus magnificat⁹ est cuius vultũ desiderat vniuersa terra. ps. Miserere. ã. Magnificat⁹ est rex pacific⁹ super oẽs reges vniuerse terre. ℣ Bonũ. ãn. Scitote qr ppe est regnũ dei amẽ dico vobis qr nõ tardabit. ℣ Deus de⁹. ã. Expectet sicut pluuia eloquiũ dñi ⁊ descendet sicut ros super nos deus nr̄. Cãti. Audite. ã Leuate capita vestra ecce appropinq̄bit redẽptio vestra. ℣. Laud. ceta vt s̄ ã. Maria aũt. ℣. Bñs. oro de dñica Ad horas. ãn. de laudibus. Cetera vt supra.

O sapiẽtia q ex ore altissimi pdiisti attigẽs a fine vsq ad finẽ fortit suauit disponẽsq oia veni ad docẽdum nos viã prudẽtie. Ter v̄r. ãn

O adonay ⁊ (ps. Magt. ã dux domus israel q moysi in igne flãme rubi apparuisti et ei i syna legẽ dedisti: veni ad redimẽdũ nos in brachio extento. ps. Magnificat. ãn.

O radix iesse q stas in signũ populorũ sup quẽ cõtinebunt reges os suũ quẽ gẽtes deprecabunt: veni ad liberãdũ nos iã noli tardare. ℣. Magt. ã.

O clauis dauid ⁊ sceptrũ domus isrl. q aper ⁊ nemo claudit: claudis ⁊ nemo aperit veni ⁊ educ vinctũ de domo carceris sedentẽ i tenebris ⁊ vmbra mortis. ps. Magt. ãn.

O oriẽs splẽdor lucis eterne et sol iusticie veni et illumina sedentem in tenebris ⁊ vmbra mortis. ps Magnificat. ãn

O rex gentiũ et desideratus earũ lapisq ãgularis q facis vtraq vnũ: veni salua hoiez quẽ de limo formasti. ℣. Mg.

O emanuel rex ⁊ legifer ã. noster: expectatio gentium et saluator earum: veni ad saluandũ nos dñe deus noster.

O vgo vginũ ℣. Mag. ã. quomodo fiet istud qr nec prima similẽ visa es nec habere sequẽtẽ: filie hierl'm quid me admiramini. diuinũ est misteriũ hoc qd cernitis. ℣. Mag

In vigilia nativitatis dñi. Inuit. Hodie scietis qz veniet dñs et mane videbitis gloriā ei⁹. ps. Uenite. hy⁹ ves. āe et pi de fer. ꝟ. Crastina erit vobis sal⁹. ℟. Dicit dñs exercituū. Scd'm matheū. i.

In illo tpe. Cū eēt despōsata mater iesu maria ioseph: añq̄ cōuenirēt iuēta ē in vtero habēs de spū sctō. Et r.

Omelia origenis de eadē lect

Cum esset despōsata mater eius maria ioseph. Que fuit necessitas vt desponsata esset maria ioseph / nisi propterea quatin⁹ hoc sacramentū diabolo celaret: et ille malignus fraudis commenta aduersus desponsatā virginem nulla penitus inuenisset. Uel ideo fuerat desponsata ioseph vt nato dño ifanti / vel ipsi marie cusā viderer gerere ioseph siue i egiptum iēs: vel inde denuo veniens. Tu aūt. ℟. Sctificamini hodie ⁊ estote parati qz die crastina videbitis maiestatē dei in vobis. ꝟ. Hodie scietis quia veniet dñs ⁊ mane videbitis. Maiestatē. l. ii.

Ideo desponsata fuit ioseph: non tñ in concupiscentia iūcta. Mater inqt ei⁹ Mater imaculata / mater incorrupta / mater intacta / mater ei⁹. Cui⁹ ei⁹? mater dei vnigeniti dñi et regis oīm plasmatoris ⁊ creatoris cū ctor. Illi⁹ qui in excellis sine matre: etiā terra est sine patre. Ipsius q̄ in celis scd'm deitatē i sinu est patris: ⁊ i terris scd'm corporā susceptionē in sinu ē matris. ℟. Cōstātes estote videbitis auxiliū dñi super vos iudea ⁊ hierl'm nolite timere. Cras egrediemi ⁊ dñs erit vobiscū ꝟ. Uos q̄ i puluere estis expergiscimini ⁊ laudate ecce veniet dñs cū salute. Cras. l. iii.

O magne admiratiōis gr̄tia. O inenarrabilis suauitas. O ineffabile magnū q̄ sacramentum. Ipsa eadē virgo ipsa ⁊ mater dñi ipsa ⁊ genitrix: ipsa eius ācilla plasmatio eius ipsaq̄ genuit. ℟. De illa occulta hitatione sua egressus ē fili⁹ dei. Descendet visitare ⁊ cōsolari oēs q̄ eū de toto corde desiderabāt. ꝟ. Ex syō species decor ei⁹ de⁹ noster manifeste veniet. Descendet Gloria. Descendet. ꝟ. Hodie scietis qz veniet dñs. ℟. Et mane videbitis gloriā eius. (In laud. a. Iudea et hierusalē nolite timere cras egrediemini et dñs erit vobiscum alleluya. ps. Miserere. ā. Hodie scietis quia veniet dñs

⁊ mane videbitis gloriã eius. Pl de feria. ã. Crastina die delebitur iniquitas terre ⁊ regnabit super nos saluator mundi. ps. Deus deus. Antiphõa que contigerit de cantico dicitur et etiam canticũ. ã. Crastina erit vobis sal⁹ dicit dñs de⁹ exercituũ. ps. Laud. Cp

Sanctificamini hodie et estote parati: q₂ die crastina videbitis maiestatẽ dei in vobis. Hy⁹. Vox clara. ℣. Crastina die delebit̃ iniq̃tas terre. ℟. Et regnabit super nos saluator mundi. ã. Orietur sicut sol saluator mũdi ⁊ descendet in vterum virginis sicut ymber super gramen alleluya. Preces. Nondicuntur i oib; horis Bñd⁹. oro

Deus qui nos redemptionis nostre annua expectatione letificas/ p̃sta: vt vnigenitum tuum quem redemptorẽ leti suscipimus veniẽtẽ quoq₃ iudicẽ securi videamus dñm nostrum iesum cristum filiũ tuũ. Qui tecũ. Et dicit ad oms horas. Ad pmã. Te semper. Ad terciam. ã. Iudea. ps. Legem pone. Cpm

Constãtes estote videbitis auxiliũ dñi sup vos/ iudea ⁊ hierusalẽ nolite timere cras egrediemi ⁊ dñs erit vobiscũ. ℟. Hodie scietis q₂ vẽiet dñs all'a al'. ℣. Et mane videbitis gloriã ei⁹. all'a Gl'ia Hodie. ℣. Crastia erit vobis sa. [illegible] orone diei Ad vi. ã. Hodie scietis. ps. Defecit. cp.

Vos q̃ i puluere estis expergiscimini ⁊ laudate: ecce dñs veniet cũ salute. ℟. Crastina erit vobis sal⁹ all'a all'a. ℣. Dicit dñs exercituũ all'a. Gloria. Crastina. ℣. Crastia die delebit̃ iiq̃tas t̃re oro vts. Ad ix. ã. Crastina. ps. Mirabilia. Capitulũ.

Iudea ⁊ hier'l'm nolite timere: cras egrediemi et dñs erit vobiscũ. ℟. Crastia die delebit̃ iiq̃tas t̃re all'a al'. ℣. Et regnabit sup nos saluator mũdi all'a Gl'ia Cra. ℣. Hodie scietis q₂ vẽiet dñs. oro

Gaude ⁊ leta (vts. Ad vs. ã. re hier'l'm ecce rex tuus venit de quo prophete predixerunt quẽ angeli semper adorãt cui cherubi et seraphi sctũs sctũs sctũs pclamant. Pl de fer. ã. Hodie scietis q₂ vẽiet dñs ⁊ mane videbitis gloriã ei⁹. ã. Ecce ancilla dñi fiat michi secũdũ vbũ tuũ ã. Cõpleti sũt dies marie vt pareret filiũ suũ primogenitũ. ãn Ecce cõpleta sũt oia q̃ dicta sũt per ãgelũ de virgine maria. Captm.

Hodie scietis q2 veniet dñs: & mane videbitis gloriã ei⁹ ℞. Iudea & hierl'm nolite timẽ. Cras egrediemini & dñs erit vobiscũ. ℣ Cõstãtes estote videbitis auxiliũ dñi super vos. Cras. Gl'ia. Cras. Reincipit. Hy⁹. A solis ortu. In ista nocte tm modo dicit. Deo patri. In crastino & per oct. & vsq3 ad purificationẽ. Et si interim lxx. eueñ. i fine oĩz hymnoz pterq̃ i festo epyphanie. & i oct. ei⁹ dr Gl'ia ẽ except hym. Annue xpe. Sãctoz me. Iste ɔ. Virgis pro. Sctẽ dei pci. et Cristi mi. ℣ Tãq̃ spõsus. ℞. Dñs pcedẽs de thalamo suo. ãn. Dũ ort⁹ fuerĩt sol de celo videbitis regẽ regũ pcedẽtẽ a pr̃e tãq̃ spõsus de thalamo suo. dicit ad longũ. ps. Mag. ã. Dũ ortus fuerit sol de celo. ℣. Et exul. ã. Videbit regẽ regum procedẽtem a pr̃e. ℣. Mr respexit. ã. Tanq̃ sponsus de thalamo suo. Et sic per singulos ℣lus cãtat. post Gl'ia pr̃i reincipit ad lõgũ ã. oro vts. Si sabbatũ vel dñica fuerit ad pcessionẽ ante crucifixũ. ℞. Nascetur nobis. cũ ℣su ℣. Crastina erit. Oratio

Respice nos misericors deus/ et mẽtibz clementer humanis nascente xpo sũme veritatis lumẽ ostende. Per eũd. Ad cõpl. ã. Miserere. ps. Cũ iuocarẽ. cũ aliis. hy⁹ Te lucis. ch. Tu i nobis. ℣ Custodi. ãn. All'a crastina erit vobis sal⁹ all'a dicit dñs exercituũ all'a al'. ps. Nũc di cũ precibz & orone consuetis.

In die. Inui. Crist⁹ nat⁹ est nobis: venite adoremus. ps. Venite. Reincipitur per singulos versus. Hymnus.

Criste redẽptor oĩz. ã. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu ego hodie genui te. ps. Quare fre. ã. Tãq̃ spõsus dñs pcedens de thalamo suo. ps. Celi eñ. ã. Diffusa ẽ gr̃a i labiis tuis ppterea bñdixit te de⁹ ieñnũ. ps. Eructauit. ℣. Verbum caro fctm ẽ. Isaie. ix. l.i.

Primo tp̃e alleuiata ẽ terra zabulon/ et terra neptalim: et nouissimo aggrauata est via maris trans iordanẽ galilee gentiũ. Populus qui ãbulabat in tenebris vidit lucẽ magnã/ habitantibus in regione vmbre mortis: lux orta est eis. Multiplicasti gentẽ: non magnificasti leticiam. Letabũtur corã te sicut qui letantur in messe: sicut exultãt victores capta preda quando diuidunt spolia.

Jugũ enĩ oneris eius/ ⁊ virgã humeri eiꝰ/ ⁊ sceptrũ exactorꝗ eius supasti: sicut i die madiã. Qꝛ oĩs violenta pꝛedatio cũ tumultu: et vestimẽtũ mixtũ sãguine erit in ꝯbustione et ci bus ignis. Paruulꝰ enĩ natꝰ est nobis: filius datꝰ ẽ nobis. Et factus ẽ pncipatꝰ sup humerũ eiꝰ: ⁊ vocabit nomẽ eiꝰ admirabilis cõsiliariꝰ. Deꝰ foꝛtꝭ/ pr̃ futuri seculi: pnceps pacis. Multiplicabit eiꝰ ipiũ ⁊ pacis nõ erit finis. sup soliũ dauid ⁊ sup regnũ eiꝰ sedebit vt cõfirmet illud: ⁊ coꝛroboꝛet in iudicio ⁊ iusticia: amodo et vsqꝫ in sempiternum. Hec dicit dñs. ℟. Hodie nobis celoꝛũ rex de virgĩe nasci dignatus est vt hoĩem perditũ ad celestia regna reuocaret. Gaudet exercitus ãgeloꝝ. Qꝛ salꝰ eterna humano generi apparuit. ℣. Gloꝛia i excelsis deo ⁊ in terra pax hoibꝫ bone voluntatis. Gaudet. Glĩa. Qꝛ

Per singula respõ gloꝛia dicit Gloꝛia patri. Isaie xl. ℓ. ij

Consolamini cõsolamini popule meus: dicit deus vester. Loqmini ad coꝛ hierusalẽ ⁊ aduocate eã/ qm̃ cõpleta ẽ malicia eius: dimissa ẽ iniquitas illiꝰ. Suscepit de manu dñi duplicia: p oĩbꝫ pctĩs suis. Uox clamantis in deserto/ parate viã dñi/ rectas facite i solitudie semitas dei nr̃i. Oĩs vallis exaltabit/ ⁊ omnis mõs ⁊ collis humiliabitur/ et erũt pꝛaua i directa ⁊ aspera i vias planas. ⁊ reuelabit gloꝛia dñi: ⁊ videbit oĩs caro pariter qd̃ os dñi locutũ ẽ. Uox dicẽtꝭ. Clama. Et dixi. Quid clamabo? Omnis caro fenũ: ⁊ oĩs gloꝛia eiꝰ q̃si flos agri. Exsiccatũ est fenũ ⁊ cecidit flos: qꝛ spiritus dñi sufflauit in eo Uere fenũ est populus. Exsiccatum est fenũ et cecidit flos: verbũ autẽ dñi manet in eternum. Hec dicit do. ℟. Hodie nobis de celo pax vera descẽdit. Hodie p totũ mũdum melliflui facti sũt celi. ℣. Glĩa in excelsis deo ⁊ in t̃ra pax hoibꝫ bone volũtatis. Hodie. Glĩa Hodie p totũ. Isaie. lij. ℓ. iij

Consurge cõsurge iduere foꝛtitudine tua syõ/ induere vestimentis gloꝛie tue hierl'm ciuitas sancti: qꝛ non adiciet vltra vt ptranseat per te incircuncisus et imundus. Excutere de puluere ꝯsurge sede hierl'm/ solue vicla colli tui captiua filia syon. qꝛ hec dicit dñs. Gratis venundati estis ⁊ sine argẽto redimemini: qꝛ hec dicit dñs deus. In egiptũ

descēdit populus meus in prin-
cipio vt colonus esset ibi ⁊ as-
sur absq; vlla causa calumni
atus est eum. Hec dicit do. ℞.
Quē vidistis pastores dicite
annūciate nobis in terris q̄s
apparuit. Natū vidim⁹ i cho-
ro āgelorum saluatorē dn̄m. ℣.
Nat⁹ ē nobis hodie saluator
q̄ est xp̄s dn̄s i ciuitate dauid.
Natū. Gl'ia. Reincipit. In
ij. noct. a̅. Suscepim⁹ deus
miam tuā in medio tēpli tui
ps. Magn⁹. a̅. Orietur dieb;
dn̄i abūdātia pacis ⁊ dn̄abitur
ps. De⁹ iudiciū. a̅. Ueritas
de terra orta est ⁊ iusticia de ce
lo prospexit. ps. Bn̄dixisti. ℣.
Notum fecit dn̄s. Sermo
beati augustini ep̄i. l'. iiij.

Legimus sc̄tū moysē po
pulo dei precepta dantē:
vbi dixit. Audi isrl'. Dn̄s de⁹
tuus de⁹ vn⁹ est. Nō potest eē
maior/ nō pōt esse minor/ nō
potest numerari: dicēte propheta
ta dauid. Magn⁹ dn̄s/ ⁊ ma-
gna virt⁹ ei⁹: ⁊ sapiētie ei⁹ nō
est numerus. Optime nostis
ista fratres carissimi: q̄ corde
fortiter tenetis catholicā vnita-
tē. Audite tn̄ breuiter q̄d adiu
uāte dn̄o proposui explanādū.
Deus vnus ē pater/ de⁹ vn⁹ ē
fili⁹: de⁹ vn⁹ est sp̄us sanctus.
Nō tres dij: sed vn⁹ est deus.
Tres i vocabulis: vn⁹ i deita
te substātie. Sed dixit michi
heretic⁹. Ergo si vnū sūt/ oēs
sūt incarnati: nō ad solū xp̄m
ptinet caro? Nempe aliud est
aia/ aliud est ratio: et tn̄ i aia
est ratio: et vna est aia. Sed
aliud anima agit: aliud ratio
Aia viuit: ratio sapit. Et ad
aiam pertinet vita: ⁊ ad rati-
onē pertinet sapientia. Et cū
vnū sint/ aia sola suscipit vi-
tam: ratio sola suscipit sapiē-
tiam. Et tn̄ nec aia sine rati-
one: nec ratio sine aima. Sic
pater ⁊ filius licet vnū sint et
vnus de⁹ sit/ ad xp̄m solū pti-
net caro/ sicut ad solam ratio
nē ptinet sapientia: licet non
recedat ab anima. Tu autē.
℞. O magnū misteriū ⁊ ad
mirabile sacramentū vt aia-
lia viderēt dn̄m natū. Jacē-
tē in presepio btā v̄go cuius vi-
scera meruerūt portare dn̄m
cristū. ℣. Dn̄e audiui audi-
tū tuū ⁊ timui cōsideraui opa
tua ⁊ expaui i medio duū aia
liū. Jacētē. Gl'ia. Btā v̄go
Sermo fulgentij. Lcō quīta

Cupiētes aliq̄d de huius
diei solēnitate narrare
simulq; cōsiderātes illud vnū
verbū de quo dicere volumus
nulla iuenim⁹ verba quibus
sufficiēter aliq̄d dicere valea-

mus. Est enim hoc verbũ nõ
qd desinit prolatũ: sed quod
pmanet natũ. Nõ transito-
riũ: sed eternũ. Nõ factum a
deo patre: sed genitũ. Nõ so-
lũ genitũ: sed etiã vnigenitũ
Unũ qppe verbũ deus pater
genuit de seipso: per quẽ omia
creauit ex nichilo. In pncipio
enĩ erat verbũ/ et verbũ erat
apud deũ: ⁊ deus erat verbũ
Hoc erat in pncipio apud deũ
Omnia p ipsũ facta sũt: ⁊ sĩn
ipso fctm̃ ẽ nichil. In hoc aũt
qd p illud verbum deus pater
oia fecit: ostendit q2 hoc vbũ
genuit ipse: non fecit. Tu au
tem. ℟. Beata dei genitrix
maria cuius viscera intacta p
manent. Hodie genuit salua
torem seculi. ℣. Beata que
credidit qm̃ perfecta sunt om
nia que dicta sunt ei a domio
Hodie genuit. Gloria Hodie

Sermo beati augustini cõ
tra iudeos. Lectio sexta

Uos inq̃ cõuenio o iudei:
qui vsq3 in hodiernum
diem negastis filium dei. Nõ
ne vox vestra est illa quando
eum videbatis miracula faci
entem/ atq3 tentantes diceba
tis: quousq3 animas nostras
suspendis? Si tu es christus:
dic nobis palam. Ille autem
vos ad considerationem mi-
raculorum mittebat dicẽs. Ope
ra que ego facio/ ipsa testimo
nium perhibent de me/ vt cri
sto testimonium dicerent: nõ
verba sed facta. Uos aũt nõ
agnoscentes saluatorẽ q operabatur salutẽ in medio ter-
re vestre: adiicientes in malo
aistis. Tu de teipso testimonĩ
um dicis: testimonium tuum
non ẽ verum. Sed ad hec qd
ille responderit vobis: aduer
tere noluistis. Nonne scriptũ
est in lege vestra q duorũ ho-
minum testimonium verum
sit? Preuaricatores legis: in
tendite legem. Testimonium
queritis de cristo. In lege ve
stra scriptum est q duorũ ho-
minum testimonium verum
sit. Procedant ex lege non
tantum duo sed etiam plures
testes cristi: et conuincant au
ditores legis nõ factores. Dic
ysaias testimonium christo.
Ecce inquit virgo concipiet ĩ
vtero ⁊ pariet filium/ et voca
bitur nomen eius emanuel:
quod est interpretatum nobi-
scum deus. Accedat et alius
testis. Dicet tu hieremias te-
stimoniũ de cristo. Hic est idẽ
deus noster et nõ estimabitur
alius absq3 illo qui inuenit om
nẽ viã sciẽtie: ⁊ dedit eã iacob
puero suo ⁊ israel dilecto sibi.

Post hec in terris visus est et cum hominibꝫ cõuersatus est Ecce duo idonei testes ex lege vestra: ꝛ quoꝝ testimonio nõ sunt compũcta corda vestra. Tuaũt. ℟. Sctã ꝛ immaculata virginitas q̃bus te laudibus efferam nescio. Quia quẽ celi capere nõ poterãt tuo gremio cõtulisti. ℣. Bñdicta tu in mulieribꝫ ꝛ bñdict⁹ fructus vẽtris tui. Qꝛ. Glõa pñi Reincipit. In iij. noct. an. Ipse iuocauit me allã pater me⁹ es tu allã allã. ps. Misericord. ã. Letẽt celi ꝛ exultet terra ante faciẽ dñi qm̃ venit ps. Cãtate. i. ã. Notũ fecit dominus alleluya salutare suũ allã. ps. Cãtate. ij. ℣. Ipse iuocauit me. Scd̃m lucã. ij.

In illo tp̃e. Exiit edictũ a cesare augusto / vt describeretur vniuersus orbis. Et reľ. Om. bti gregorii pp̃.

Quia largiẽte dño missarũ solennia ter hodie celebraturi sum⁹: loq̃ diu de euãgelica lectiõe nõ possum⁹. Sed nos aliq̃d vel breuiter dicere redẽptoris nostri natiuitas ip̃a cõpellit. Quid est ꝙ nascituro dño mũdus describit nisi hoc qđ aperte mõstrat: qꝛ ille apparebat in carne: q̃ electos suos ascriberet i eẽnitate? Quo cõtra de reprobis p ꝓpheta dicitur. Deleant de libro viuentiũ ꝛ cũ iustis nõ scribant Qui bñ etiã in bethleẽ nascit Bethleẽ q̃ppe dom⁹ panis interpretatur. Ipse nãqꝫ ẽ qui ait. Ego sum panis viu⁹ qui de celo descẽdi. Locus ergo in quo dñs nascit domus panis añ vocat⁹ est / qꝛ futurũ ꝓfecto erat: vt ille ibi p materiã carnis appareret: q̃ electorũ mẽtes interna satietate reficeret. Qui nõ in parentũ domo sed in via nascit vt ꝓfecto ostenderet qꝛ p humanitatem quã assumpserat q̃si i alieno nascebat Alienũ videlicet nõ scd̃m potestatẽ dico sed scd̃m naturã. Nã de potestate eius scriptũ ẽ. In ꝓpria venit In natura eteni sua añ tp̃a nat⁹ est: in nostrã venit ex tp̃e. ℟. Te laudãt ãgeli sctã dei genitrix q̃ virx nõ cognouisti ꝛ dominũ i tuo vtero baiulasti cõcepisti p aurẽ dñm nr̃m. Ut bñdicta dicaris inter oẽs mulieres. ℣. Ipsum genuisti et in p̃sepe posuisti quẽ adorat mľtitudo ãgeloꝝ Ut. Glõa. Ut bñdicta. Scd̃m lucã. ij.

In illo tp̃e. Pastores loquebãt adinuicẽ. Trãseam⁹ vsqꝫ bethleẽ ꝛ videam⁹ hoc verbũ qđ factũ ẽ: qđ dñs

ostendit nobis. Et reliqua.
Ome. ven. bede pbr̄i ꝺ e. lec.
N ato in bethleē dño salua-
tore sicut sacra euāgelii testat
hystoria: pastoribꝫ q̄ in regio
ne eadem erāt vigilātes vigi-
lias noctꝭ sup gregē suū: an-
gelus dñi magna cū luce ap
paruit. exortū qꝫ mūdo solem
iusticie non solū celestis voce
sermonis veritetiā claritate
diuine lucis astruxit. Nusq̄
eni in tota veteris testamenti
serie reperim⁹ angelos q̄ tā se-
dulo apparuere patribus: cū
luce apparuisse. Sed hoc pri
uilegium: recte hodierno tp̄e
seruatū est qn̄ exortū est in te-
nebris lumē rectis corde: mi-
sericors ꝛ miserator dñs. Ue
rum ne parua vnius āgeli vi-
derek auctoritas postq̄ vnus
sacramētū noue natiuitatis
edocuit stati multitudo cele-
stiū a zminā: q̄ gloriā caneret
pacēqꝫ simul oībus p̄dicaret
affuit demōstrās aperte: qꝛ p
hāc natiuitatē hoīes ad pacē
vnius fidei spei et dilectionis
atqꝫ ad gloriaꝫ diuine lauda
tionis essent cōuertendi. R̷.
In pricipio erat verbū ꝛ v̄bū
erat apud deū ꝛ de⁹ erat v̄bū
hoc erat in pricipio apud deū
Oia p ip̄m facta sūt ꝛ sine ipo
factū est nichil. V̷. Qđ factū
est in ipso vita erat ꝛ vita erat
lux hoīum. Oia. Glia. Oia
In pri Scđm iohez. i.
cipio erat verbū ꝛ v̄bū
erat apud deū ꝛ de⁹ erat v̄bū
Hoc erat in pricipio apud deū
Oia p ipsum facta sūt ꝛ sine
ipso factū est nichil. Et reliq̄.
Ome. vene. bede pbr̄i de eađ
Quia temporalē mediatoris
dei et hominū homīs iesu xp̄i
natiuitatē que hodierna die
facta est sctōꝝ verbis euāgeli
starū mathei videlicet ꝛ luce
manifestatā cognouim⁹ libet
etiā de verbi id est diuinitatꝭ
ei⁹ eternitate in qua patri ma
net semp equalis: bt̄i iohānis
euāgeliste dicta scrutari: qui
singulari p̄uilegio meruit ca-
stitatis: vt ceteris altius diui
nitatꝭ ipsi⁹ caperet simul ꝛ pa
tefaceret archanū. Alii euan
geliste xp̄m ex tp̄e natū descri
bunt Johānes in pricipio eū
dē fuisse testat dicēs. In prin
cipio erat verbū. Alii eū iter
homīes subito apparuisse cō-
memorant. Ille ipsum apud
deū semp fuisse declarat dicēs
Et verbū erat apud deū Alii
eū verū hominē: ille verū cō
firmat esse deū dicens Et de⁹
erat verbū. Alii hoīem eum
apud hoīes tp̄alit̄ cōuersatū
ille deū apud deū in pricipio

manentē ostendit dicēs. Hoc erat in pricipio apud deū. Alij magnalia q̄ in hoīe gessit phibent: ille q̄ oēm creaturā visibilē ꝛ inuisibilē p ipsū deꝰ pfecerit docet dicēs: Oia p ipm facta sunt: ꝛ sine ipso factū ē nichil. ℟. Descendit de celis missus ab arce patris introiuit per aurē ṽginis in regionem nostrā Indutꝰ stolā purpureā. Et exiuit p aureā portam lux ꝛ decus vniuerse fabrice mūdi. ℣. Tāq̄ spōsus dñs pcedens de thalamo suo Indutꝰ. psa. Fac deꝰ mūda corpora nr̄a ꝛ aīas die ista vt tua pcecti dextera collaudemus auctorem fabrice mūdi Gl̄ia. Et exi. psa. Familiā tu custodi xpe tuā quā natus alma de maria redemisti morte tua vt cognoscat te cōditorē fabrice mūdi. Reicipit. ℟ Descēdit. psa. Facinora nostra relaxare mūdi gl̄ia. Petimus mēte deuota. Dauid regis ples indita Virgo quē casta sede maria ptulit sūmi patris gratia. Cuius ortꝰ saluat oēs cūcta per secula. Et die hac nobis dignāter faueat atq̄ omni fabrice mundi. Dñs vobiscū. Euāgelium Et cū spū tuo. Initiū. s. euāgelij scdz matheū. Gl̄ia tibi do.

Liber generationis iesu xpi: filij dauid filij abrahā. Abraham genuit ysaac. ysaac aūt: genuit iacob. Iacob aūt: genuit iudā et fr̄es eiꝰ. Iudas aūt: genuit phares: ꝛ zarā de thamar. Phares aūt: genuit esrō. Esrō āt genuit arā. Arā aūt: genuit aminadab Amiadab aūt: genuit naasō. Naasō aūt: genuit salmō. Salmō aūt: genuit booz de raab. Booz aūt: genuit obeth ex ruth. Obeth āt genuit iesse. Iesse aūt genuit dauid regē. Dauid autē rex genuit salomonē: ex ea que fuit vrie Salomō aūt genuit robōā Robōā aūt: genuit abyam. Abyas aūt: genuit asa. Asa aūt: genuit iosaphat. Iosaphat aūt genuit iorā Iorā aūt: genuit oziā. Ozias aūt genuit ioathā. Ioathā aūt: genuit achaz Achaz āt: genuit ezechiā. Ezechias aūt genuit manassē. Manasses āt ge. amon. Amō aūt: genuit ioziā. Iozias aūt: genuit iechoniā ꝛ fr̄es eiꝰ i trāsmigratiōe babilōis Et post trāsmigratione babilōis: iechōias genuit salathiel. Salathiel āt: genuit zorobabel. zorobabel aūt genuit abiud. Abiud aūt genuit eliachi. Eliachi āt ge-

nuit azor. Azor aũt: genuit sadoch. Sadoch aũt: genuit achi. Achi aũt: genuit eliud Eliud ãt genuit eleazar Eleazar ãt gẽuit mathã. Mathã aũt: genuit iacob. Iacob aũt genuit ioseph virũ marie De qua nat⁹ ẽ iesus q̃ vocat xp̃s. Oẽs ergo gn̄atiões ab abrahã vsq̧ ad dauid: gn̄ationes q̃tuordecim. Et a dauid vsq̧ ad trãsmigtionẽ babilonis: gn̄ationes quatuordeci. Et a transmigratione babilonis vsq̧ ad xp̄m generationes q̃tuordecim. Cristi aũt generatio sic erat. Cũ esset despõsata mater iesu maria ioseph anteq̃ conuenirent inuenta est in vtero habens de spiritu sancto. Can. Te deum laudamus. Postea sacerdos vadit se preparatũ ad dicendũ missam. ⁊ dũ venit ad altare post confessionẽ dicit alta voce. V. Benedictus qui venit in nomine dñi. R. De⁹ dñs et illuxit nobis. Et tñc sacerdos dicit. De⁹ in adiutoriũ. Dñe ad adiuuãdũ Allã. Deinde dr̄ introit⁹ misse cum toto officio. In laudibus. An. Quem vidistis pastores dicite annũciate nobis in terris quis apparuit natum vidim⁹ in choro angelorũ saluatorẽ dñm venite adoremus. Ps. Dñs regnauit. An. Genuit puerpera regẽ cui nomen eternum ⁊ gaudiũ matris habẽs cum virginitatis honore nec p̄mã similẽ visa est nec habere sequẽtẽ allã. Ps. Iubilate. A. Angelus ad pastores ait ãnũcio vobis gaudiũ magnũ q̧ nat⁹ est vobis hodie saluator mũdi allã. Ps. De⁹ de⁹. An. Facta est cũ angelo multitudo celestis exercitus laudãtiũ ⁊ dicẽtiũ Gl'ia in excelsis deo ⁊ i t'ra pax hoibꝫ bõe volũtatis allã. Ps. Bñd. Finito bñd. duo choriste vel duo clerici cãtẽt ãte altare. Pastores dicite quidnã vidistis ⁊ ãnũciate xp̄i natiuitatẽ. Et pueri respõdẽt retro altare. Infãtẽ vidim⁹ pãnis inuolutũ et choros angelorũ laudantes saluatorẽ. Et postea vn⁹ ex eis pueris incipit. An. Paruul⁹ filius hodie natus est nobis ⁊ vocabitur deus fortis allã alleluya. Ps. Laudate. A. Gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone volũtatis allã. Ps. B⁹. Incipit a sacerdote. Orõ.

Da nobis q̃s dñe deus noster vt qui natiuitatẽ dñi nr̄i iesu xp̄i nos frequentare gaudemus: dignis cõuersatiõib⁹ ad

ei⁹ mereamur ptigere gloꝛtiā Qui te. Item missa ē. Ad .i. ā. Que vidistis. ⁊c. Ad .iij. ā. Genuit. ps. Legē po. Cpm

Nat⁹ ē nobis hodie saluatoꝛ: q̄ ē xp̄s dn̄s i ciuitate dauid. ℟. Uerbū caro factū ē alla alla. ℣. Et habitauit i nobis. alla Glia Uerbū ℣. Ipse inuocauit me. Oro

Cōcede q̄s oīps de⁹ vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub pcti iugo vetusta seruitus tenet. Per eūd. Nota q hec oro dr ad oēs hoꝛas ad mat. ⁊ vs ⁊ ad meōrias p oct. Ad pces. ℟. In pncipio vel ℟ Descēdit. cū vsu. ℣. Uerbū caro. oro. Pста q̄s oīps deus vt na. In reditu. ā. O btā i fātia. ℣. Ipse iuocauit. oro Respice. Ad sertā. ā. Angelus. ps. Defecit. Capitulū

Apparuit benignitas ⁊ humanitas saluatoꝛis nostri dei nō ex operib⁊ iusticie q̄ fecimus nos: sed scd̄m suā misericoꝛdiam saluos nos fecit. ℟. Ipse inuocauit me alla alla. ℣. Pat me⁹ es tu alla alla. Glia. Ipse. ℣. Notū fecit dn̄s. oro vts. Ad ix. ā. Paruul⁹. ps. Mirabilia. cp

Multipharie m̄ltisq⁊ modis oli de⁹ loquēs ptib⁊ in pphetis: nouissime dieb⁊ istis locutus ē nobis i filio suo quē ɔstituit heredē vniuersorū p quē fecit ⁊ scla. ℟. Notū fecit dn̄s alla alla. ℣. Salutare suū. Alla. Glia Notū ℣. Uerbū caro. oro vts. Ad

Secum pꝛincipium (vs. ā in die virtutis tue in splēdoꝛibus sanctoꝝ ex vtero an̄ luciferū genui te. ps. Dixit dn̄s ān. Redemptionē misit dn̄s populo suo mandauit in eternum testamētū suū. ps. Cōfiteboꝛ. ā. Exoꝛtū est in tenebꝛis lumen rectis coꝛde misericoꝛs ⁊ miseratoꝛ et iust⁹ dn̄s ps. Beatus vir. ān. Apud dn̄m mīa et copiosa apud eū redemptio. ps. De pfundis ā. De fructu vētrı̄ tui ponā super sedē tuā. ps. Memento.

Uerbū caro factū est ⁊ habitauit i nobis / ⁊ vidim⁹ gloꝛiā ei⁹ gloꝛiā q̄si vnigeniti a pre: plenū grē ⁊ veritatı̄. (Cpm ℟. Descendit de celis. Et repetitur cum pꝛosa

Facture dominās potestatū atq⁊ pncipās. Uirtute nō adiectiua sed natiua ⁊ substātiua. Condolens nāq⁊ diua bonitas hoīem quem creauerat ad vitā. Fraude hostis incurrisse moꝛtis discrimina. Dictauit consiliū admirabile atq⁊

necessariũ fabꝛice mũdi. hyꝰ
A solis oꝛtꝰ. ꝟ Tãq̃ spõsus
ã. Hodie xp̃s natꝰ ẽ hodie sal
uatoꝛ apparuit hodie in terra
canunt ãgeli letant̃ archãge
li hodie exultãt iusti dicentes
gloꝛia in excelsis deo all'a. ps
Mag̃. oõ de die. De scõ
stephano. ãn Aue senioꝛ ste-
phane aue martyꝛ paradoxe
q̃ inter agmina plebis iudai-
ce firmus in cristi fide velut lã
pas ardentissima apparuisti
dñe nũc sidꝰ iter sidera celest̃
aule succurre huic familie g̃-
tuita tua itercessione. ã. In
tuens in celũ btũs stephanus
vidit gloꝛiã dei ⁊ ait ecce video
celos aptos et filiũ hois stãtẽ
a dextris dei. ps. Mag̃t. ꝟ
Gloꝛia ⁊ honoꝛe. Oꝛatio

Da nobis q̃s dñe imitari
quod colimus vt disca-
mus ⁊ inimicos diligere quia
eiꝰ natalicia celebꝛamus: qui
nouit etiã pꝛo suis ꝑsecutoꝛi-
bus exoꝛare dñm nostrũ iesũ
cristũ filiũ tuũ. Ad cõpl'. ã.
Magnũ nomen dñi emanu-
el quod annunciatũ est ꝑ ga-
bꝛiel hodie apparuit in israel
ꝑ mariã virginẽ natꝰ est. ps
Cũ iuocarẽ. cũ aliis psis. ꝓsa
Qui reg̃l sceptra foꝛti dextra
solus cũcta Tu plebi tue ostẽ
de magnã excitando potẽtiã.
Pꝛesta dona illi salutaria.
Quem pꝛedixerunt pꝛopheti
ca vaticinia. A clara celi re-
gia in nostra iesu dñe mitte
arua. Amen. Hyꝰ. Salua-
toꝛ. Cpl'm / ꝟ. vꝫ. ã. All'a
verbum caro factum est all'a
⁊ habitauit ĩ nobis all'a all'a
ps. Nunc dimittis. Et dicit̃
hec ãn. vsq̃ ad purificat̃. nisi
all'a. ceciderit. Pꝛeces cõsue
te cũ oꝛatione sequenti q̃ dicit̃
per oct̃. natiuitatis. Oꝛatio.

Pꝛesta q̃s omñs deus / vt
natꝰ hodie saluatoꝛ mũ
di sicut diuine nobis generati
onis est auctoꝛ: ita ⁊ imoꝛtali
tatis sit ipse largitor. Qui te
cum viuit ⁊ regnat. Ab hac
die vsq̃ ad purificationem ad
memoꝛias de beata maria pꝰ
completoꝛium dicitur Oꝛatio

Deus qui salutis eťne be
ate marie virgitate fe-
cũda hũano generi p̃mia pꝛe
stitisti / tribue q̃s: vt ipsã ꝓ no
bis itercedere sẽtiamꝰ: ꝑ quã
meruimus auctoꝛem vite su-
scipere dñm nostrũ iesũ cristũ
filiũ tuũ Qui tecũ viuit et re-
gnat in vnitate. Antiphone
sequẽtes dicũtur per octabas
natiuitatis qñ fit memoꝛia de
Lux oꝛta est super (ea. ã.
nos quia hodie natus est sal-
uatoꝛ alleluya. ã. Ecce de q̃

iohãnes dicit xp̄s nat⁹ est in israel ⁊ regni ei⁹ nõ erit finis allã. An. Nato dño angelorum chori canebant dicẽtes salus deo nr̃o q̃ sedet super thronũ ⁊ agno. An. O beata infãtia p quã nostri generis reparata est vita o gratissimi delectabiles qz vagit⁹ p quos eternos plorat⁹ euasim⁹ o felices panni q̃bus pctõrũ sordes extersim⁹ o presepe splẽdidũ i q̃ nõ soluz iacuit fenũ aialiũ sz cib⁹ inuẽtus est ãgelorũ. An. Nat⁹ est nobis hodie saluator qui est xp̄s dñs in ciuitate dauid. A. Virgo verbo cõcepit virgo permãsit virgo peperit regẽ oium regũ. A. Virgo hodie fidelis ⁊ si verbũ genuit icarnatũ virgo mãsit ⁊ post partũ quã laudãtes oẽs dicimus bñdicta tu i mulierib⁹. A. Nesciẽs mater virgo virũ peperit sine dolore saluatorẽ seculorũ ipsuz regẽ angelorũ sola virgo lactabat vbere de celo pleno. A. Hodie intacta virgo deũ nobis genuit teneris indutũ mẽbris quẽ lactare meruit oẽs ipsuz adorem⁹ q̃ venit saluare nos An. Gaudeamus oẽs fideles saluator nr̃ nat⁹ est in mũdũ hodie processit proles magnifici germinis ⁊ perseuerat pudor virginitatis. An. Beat⁹ venter qui te portauit criste ⁊ beata vbera q̃ te lactauerũt dñm et saluatorem mundi allã. An. Virgo dei genitrix quẽ totus nõ capit orbis i tua se clausit viscera fact⁹ hõ vera fides geniti purgauit crimia mũdi et tibi virginitas inuiolata manet.

Respice nos Orõnes misericors de⁹ ⁊ mẽtib3 clemẽt hũanis nascẽte xp̄o solis me virginitatis lumẽ ostẽde. p eũd.

Deus q̃ hũane Orõ. substãtie dignitatẽ mirabiliter condidisti ⁊ mirabilius reformasti: da nobis q̃su mus ei⁹ diuinitatis esse cõsortes: qui hũanitatis nostre fieri dignatus es particeps. iesus xp̄s filius tuus dñs noster Qui tecũ viuit. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne de⁹ qui i filij tui dñi nostri iesu xp̄i natiuitate tribuisti totius religionis initiũ perfectionẽqz cõstare: da nobis q̃s in eius portione cẽseri in quo totius humane salutis sũma cõsistit. Per eundẽ. Orõ.

Concede q̃s oipotẽs deus vt salutare tuũ noua celorũ luce mirabile qd̃ ad salutẽ mũdi hodierna die festiuitate processit. nr̃is semp inouãdis cordib3 oriat. iesus xp̄s filius tu⁹ dñs nr̃. Qui te. Orõ

Largire q̄s dñe famulis tuis fidei spei ⁊ caritat augmentum: vt qui de natiuitate filii tui domini nostri iesu cristi secundum carnem gloriantur: ⁊ aduersa mundi te gubernante non sentiant ⁊ que temporaliter celebrare desiderant sine fine percipiāt. Per eundem. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui hūc diem per incarnationem verbi tui ⁊ partū beate marie cōsecrasti: da populis tuis in hac celebritate cōsortiū vt q̄ tua gratia sunt redempti sint adoptione securi. Per eundē. Inuitatorium

Xp̄m natū qui beatū hodie coronauit stephanū. Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹. Deus tuorū. Añ. Beatus stephanus iugi legis dei meditatione roboratus tanq̄ lignū fructiferum secus salutarium aquarū plantatum decursus fruct⁹ martyrii in tēpore suo dedit primus. ps. Beat⁹ vir. Añ. Constitutus a deo predicator preceptorū ei⁹ in timore sctō illi seruire studuit officioq; fideliter peracto in monte sancto eius ascēdere dignus fuit. ps. Quare fre. Añ. In tribulatione lapidū se p̄mentiū positus milia populi se circūdātiū non timuit q̄a susceptorē suū iesū vt eū saluū faceret exurgere i celū vidit. ps. Dñe q̄d. V. Scuto bone voluntatis.

Heri celebrauim⁹ Lc.i. tēporalē sempiterni regis nr̄i natalē hodie celebramus triūphalē militis passionem. Heri eni rex nr̄ trabea carnis īdutus: de aula vteri virginalis egrediēs: visitare dignatus est mundū. Hodie miles de tabernaculo corporis exiens: triūphator migrauit ad celum. R. Stephan⁹ aūt plen⁹ gratia ⁊ fortitudie. Faciebat prodigia ⁊ signa magna i p̄p̄lo. V. Et nō poterāt resistere sapientie ⁊ spiritui q̄ loquebat. Faciebat. Lc.ii.

Ille sempitne deitatis maiestate seruata seruile cīctorium carnis assumēs i hui⁹ secli cāpū pugnatur⁹ itrauit Iste deposit corruptibilibus īdumētis: ad celi palatiū penniter regnatur⁹ ascendit Ille descendit carne indutus: iste ascēdit sanguie laureat⁹. R. Videbant oēs stephanū qui erant in cōsilio. Et intuebāt vultū ei⁹ tāq̄ vultum angeli stātis iter illos. V. Stephanus aūt plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat prodigia ⁊ signa magna i p̄p̄lo. Et. Lc.iii.

Ascēdit iste lapidantibus iudeis: quia ille descen-dit letātibꝫ āgelis Glia in ex-celsis deo. Heri exultātes scti angeli cātauerunt: hodie ste-phanū letātes in suū cōsortiū susceperūt. Heri dn̄s exiuit de vtero virginis: hodie miles egressus ē de ergastulo carnis Heri xp̄s ꝓ nobis pān̄is est in uolutus: hodie stephanus sto la est ab eo imortalitatis īdu-tus. ℟. Ecce iā corā te ꝓtho martyr stephane supplicit as-sistētes te deuote p̄camur. Ut q̄ ꝓ te lapidātibꝫ xp̄m dep̄ca tus es ꝓ nobis apud ip̄m īter cedere digneris. ℣. Caritat gr̄a repletus ꝓ ꝑsecutoribus orās filiū hois ad dexterā pa tris stantē vidē meruisti ideo q̄ p̄camur. Ut q̄. Glia. Ut In. ij. no. an̄. Lumine vult᷒ tui dn̄e insignitus ꝓthomar-tyr stephan᷒ sacrificiū iusti-cie seip̄m tibi sacrificauit ideo q̄ in leticia cordis in pace ob dormiēs requiescit. ℣. Cū iuo-carē. an̄. Bn̄dictiōis tue dn̄e mūere iustificat᷒ ⁊ scuto tue ꝓtectiōis in passiōe munit᷒ nōis tui coronā stephanus a te ꝑcipere meruit. ℣. Uerba an̄. O q̄ admirabile ē nomē tuū dn̄e de᷒ nr̄ ꝓ quo beatus stephan᷒ passus glia ⁊ hono-re a te est coronatus ⁊ sup ce-los dono tue magnificentie ex altatus. ℣. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Posuisti dn̄e. Le. quarta

Heri ꝑsepis angustia xp̄m portauit infantē: hodie īmensitas celi suscepit stepha num triūphātē. Solus descē dit dn̄s vt multos eleuaret: humiliauit se rex nr̄ vt suos milites exaltaret. ℟. Ste-phanus seru᷒ dei quē lapida-bant iudei vidit celos apertos vidit ⁊ introiuit Btūs homo cui celi patebunt. ℣. Intuēs in celū btūs stephanus vidit gloriā dei. Btūs. Le. v.

Qui eni corpori suo vgis ꝑparauit vterū: ip̄e mar tyri suo aꝑire dignat᷒ ē celū Dn̄s xp̄s āgustias itrare nō dedignatus est vteri: vt aīam stephani latitudo susciperet celi, Tu aūt dn̄e. ℟. Impe tum fecerunt vnanimes in eū ⁊ eiecerūt eū extra ciuitatem inuocantē ⁊ dicentē. Dn̄e ac cipe sp̄m meum. ℣. Stepha nus dei gratia plenus erat in plebe multa signa faciebat ce los apertos aspiciebat iesum stantē videbat a dextris dei ⁊ dicebat. Dn̄e accipe. Vsus. Gloria deo ꝑ cūcta patri sum mo eiusq̄ nato sibi coeterno ac vtriusq̄ flamini sctō sicut

erat p̃mo ⁊ nūc ⁊ semp ⁊ in se
cula Dñe accipe spm̃ meū. ℣.
Positis aūt genibꝫ btūs ste-
phanꝰ orabat dicēs Do. .L. vi
Stephanus ergo vt nois
sui coronā meruisset ac
cipere: charitatē ꝓ armis ha-
bebat: ⁊ per ipsam vbiqꝫ vin-
cebat. Per caritatē dei seuiē
tibus iudeis non cessit: ꝑ cari-
tatē ꝓmi pro lapidātibus
intercessit. Per caritatem ar
guebat errantes: vt corrige-
rentur. Per caritatem pro
lapidātibꝫ orabat ne punirē-
tur. Caritatis virtute subni-
xus: vicit saulū crudeliter se
uientē: ⁊ quē habuit in terra
ꝑsecutorē i celo meruit habe-
re cōsortē. Tu. ℟. Sctē dei
ꝑciose ꝓthomartyr stephane
q̃ virtute caritatis circūfultꝰ
vndiqꝫ dñm pro inimico exo-
rasti populo. Funde preces
ꝓ deuoto tibi nūc collegio. ℣.
Ut tuo ꝓpiciatus interuētu
dñs nos purgatos a peccato
iungat celi ciuibus. Funde.
Glia. Funde. Inuit. noc. a.
In dño deo suo cōfisus fortis
athleta stephanus lapidū for
titer sustinuit ictus ⁊ idcirco
ad montē virtutū trāsmigra
uit victoriosus. ꝓ. In dño cō
fido. ā. Sine macula beatꝰ
stephanus ingressus est dñe i
tabernaculo tuo: et qꝛ opera-
tus est iusticiam requiescet in
monte sctō tuo. ps. Domine
quis habi. An. Dñe virtus ⁊
leticia rectorū qm̄ tu ꝑuenisti
iustū dilectū tibi stephanum
dono gratuite benedictionis
te primus secutus est morte
gloriose passionis vnde cum
corona martyrii dedisti ei vi-
tam in seculū seculi. ps Dñe
in virtu. ℣. Iustus germina
bit. Scdm matheum. xxiii.
In illo tp̄e Dicebat iesus
turbis iudeorꝫ ⁊ pricipi
bus sacerdotū. Ecce ego mit
to ad vos ꝓphetas ⁊ sapiētes
⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis et
crucifigetis: et ex eis flagella
bitis in synagogis vestris.
Et reł. Omł'ti hiero. pbri.
Ecce ego mitto ad vos pro-
phetas ⁊ sapientes ⁊ scribas
et ex illis occidet ⁊ crucifige-
tis: et ex eis flagellabitis in
synagogis vestris: ⁊ perseque
mini de ciuitate in ciuitatem
Hoc qđ antea dixerā vos im
plete mensurā patrū vestrorꝫ
ad personā dñi pertinere eo ꝙ
ab eis occidendus esset: potest
et ad discipulos eius referri:
de quibus nunc dicit. Ecce
ego mitto ad vos prophetas ⁊
sapientes et scribas. ⁊ cetera
Tu aūt. ℟. Impii sup in-

stum iacturam fecerunt vt eū morti traderēt: at ille gaudēs suscepit lapides. Ut mereret̄ accipē corонā glīe. V. Uidit btūs stephan⁹ celos aptos vidit ⁊ itroiuit. Ut me. l. vich.

Simulq3 obserua iuxta apostolū scribētē ad corinthios varia dona esse discipulorū xpi/alios pphetas q̄ ventura p̄dicāt/alios sapientes q̄ nouerint q̄n debeant proferre sermonē: alios scribas in lege doctissimos. Ex q̄bus lapidatus ē stephanus/paulus occisus/crucifixus petr⁹: flagellati in actibus apostolorū discipuli. R. Lapides torrentes illi dulces fuerūt ipsū sequūtur oēs aie iuste. V. Lapidauerūt stephanū ⁊ ipse inuocabat dñm dicens ne statuas illis hoc pctm̄. Ipsum. l. ix.

Et psecuti sūt eos de ciuitate in ciuitatem expellētes de iudea vt ad gentium pplm̄ trāsmigrarent/vt veniat sup vos ois sanguis iustus q̄ effusus est super terrā a sanguine abel iusti vsq3 ad sāguinem zacharie filij barachie q̄ occisus est inter tēplū et altare. De abel nulla ē ambiguitas q̄n sit quē caim frater occiderit. R. Patefacte sunt ianue celi xp̄i martyri stephano qui in numero scōr̄ inuictus est p̄mus. Et ideo triumphat in celis coronat⁹. V. Morte eni quā saluator dignat⁹ ē p oibus pati hāc ille p̄mus reddidit saluatori. Et ideo. Gloria patri. Reincipit. Prosa

Quo redit idigena hodie spiritus. Coronā multiplici grā meritus. Potens in dogmate q̄ fuit congruo operi subditus Castus ⁊ innocēs lapidū se li bens obtulit ictib3. Unde nūc exultat coronat⁹. Euāgeliū.

Dñs vobiscū. Et cū spū tuo Sequētia scti euāgeliū scd3 lucam. xi. Gloria tibi domine.

In illo tpe Dicebat iesus turbis phariseor̄: ⁊ p̄ncipib3 iudeor̄. Ue vobis q̄ edificat̄ monumēta pphetarū: patres autē vestri occiderūt illos. Profecto testificamini q̄ cōsētitis operib3 patrū vr̄orū. Nā quidē ipsi eos occiderūt: vos aūt edificatis eor̄ sepulcra. Propterea ⁊ sapiētia dei dicit. Mittā ad illos prophetas ⁊ apostolos/⁊ ex illis occident ⁊ persequentur: vt inquiratur sanguis oim pphetarū qui effusus est a constitutione mundi a generatione ista. A sāguie abel iusti vsq3 ad sāguinē zacharie: q̄ periit inter altare ⁊ edē. Ita dico vobis:

requiret ab hac generatione.
Ve vobis legisperitis/ qꝛ tuli
stis claue sciētie: ipsi nō itroi-
stis ⁊ eos q̄ introibāt ꝓhibui-
stis. Cū aūt hec ad illos dice
ret ceperunt pharisei ⁊ legispe
riti grauiter insistere et os eiꝰ
opp̄mere de multis isidiātes
ei. Et q̄rentes capere aliq̄d ex
oꝛe eius vt accusarēt eū. cān.
Te deū. ꝟ. Oꝛa ꝓ nobis btē
prothomartyꝛ stephane. ℟.
Vt digni efficia. ꝟc. In l. ā.
Lapidauerūt stephanū ⁊ ip
se inuocabat dn̄m dicens ne
statuas illis hoc peccatū. ps.
Dn̄s reḡ. ā. Lapides toꝛren
tes illi dulces fuerūt ipsum se
quunt oēs aīe iuste. ps. Iu-
bilate. ā. Adhesit aīma mea
post te qꝛ caro mea lapidata ē
ꝓ te deꝰ meꝰ. ps. Deꝰ deꝰ. ā.
Ecce video celos aptos et iesū
stātē a dextris dei. ps. Bene
dicite. ā. Stephanꝰ vidit ce-
los apertos vidit ⁊ itroiuit be-
atus hō cui celi patebunt. ps
Stephanꝰ (Laud. cḣ
plenus grā ⁊ foꝛtitudīe
faciebat ꝓdigia et signa maḡ
in ꝑlo. hyꝰ. Scē dei p̄ciose
ꝟ. Iustꝰ vt pal. ā. Impij su
per iustū iacturā fecerēt vt eū
moꝛti traderēt at ille gaudēs
suscepit lapides vt mereretur ac
cipere coꝛonā gloꝛie alleluya.

ps. Bn̄dꝰ. oꝛo vt s. De nat
ā. Lux oꝛta ē. ꝟ. Bn̄dictꝰ q̄
venit. oꝛo vt s. Ad .i. ā. La-
pidauerūt. ps. Deꝰ i noīe Be
ati ima. Retribue. ā. Quem
vid. ps. Quicūqꝫ. cū pcibꝫ
Ad iij. ā. Lapides. ps. Le-
Ecce video (gē pone. cḣ
celos aptos: ⁊ iesū stan
tē a dextris dei. Cetera vt vni
us mart. oꝛo vt s. Ad vi. ā.
Adhesit. ps. Defecit. Cḣm
Stephanus vidit celos a-
pertos/ vidit ⁊ itroiuit:
beatus homo cui celi patebūt
Cetera vt s. Ad ix. ān. Ste
phanus. ps. Mirabilia. cḣ
Sepelierēt stephanū viri ti
moꝛati: ⁊ fecerēt planctū
magnū sup eū. cetera vt s. Ad
vs āē ⁊ ps vt in die nat. Cḣꝫ
Cum esset stephanus ple
nus spū sctō intēdēs in
celū vidit gloꝛiam dei ⁊ ait vi
deo celos apertos ⁊ filium ho
minis stantem a dextris dei.
℟. Patefacte sunt. Reinci
pitur post Gloꝛia. cum prosa
Quo redit indigena. hyꝰ.
Scē dei p̄. ꝟ. Glīa ⁊ ho. ā.
Sepelierūt stephanū viri ti-
moꝛati ⁊ fecerūt plāctum ma
gnū sup eū. ꝟ. Maḡ. oꝛo vt s
De scto iohāne. ā. Ecce ego
iohēs vidi ostiū aptum in ce-
lo et ecce sedes posita erat in

eo ⁊ in medio sedis ⁊ i circuitu
ei⁹ q̄tuor aīalia plena oculis
an̄ ⁊ retro ⁊ dabāt gloriā ⁊ ho
norē ⁊ bn̄dictionē sedenti sup
thronū viuenti in secula secu
lorū. ā. Ualde honorādus ē
btūs iohānes qui supra pect⁹
dn̄i i cena recubuit. ps. Ma-
gnificat. ℣. In oēm. Orō
Ecclesiā tuā q̄s dn̄e beni-
gnus illustra: vt beati
iohānis apl'i tui et euāgeliste
illuminata doctrinis ad dona
perueniat sēpiterna. Per dn̄m
De nat. ā. Ecce de quo. ℣.
Tāq̄ spōsus. orō vt s. Ad cō
plet: vt i die pced. Inuitat.
Adorem⁹ regē apl'orum: Qui p̄-
uilegio amoris iohēm dilexit
apl'm. ps. Ueñ. hy⁹. Exul
tet. ā. Iohēs apl's ⁊ euāgeli
sta v̄go ē elect⁹ a dn̄o atq; iter
cetos magis dilect⁹. ps. Celi
en̄. ān. Supra pect⁹ dn̄i iesu
recūbēs euāgelij fluēta de ipo
sacro dn̄ici pector fōte potauit
ps. Bn̄dicā. ā. Quali vn⁹ ex
paradisi flumib; euangelista
iohēs v̄bi dei grām i toto tra-
rū orbe diffudit. ps. Eructa-
uit. ℣. Cōstitues eos. l. i.
Iohānes apl's ⁊ euāgeli-
sta fili⁹ zebedei frater ia-
cobi virgo electus a dn̄o atq;
inter ceteros magis dilectus:
qui etiam supra pectus magi
stri recūbens euangelij sui flu
enta de ipso sacro dn̄ici pecto-
ris fonte potauit: ⁊ quasi vn⁹
de paradisi fluminib; verbi
dei gratiā in toto orbe terra-
rum diffudit. Quiq; in loco
cristi cristo iubente successit:
dum suscipiens matrem ma
gistri discipulus post cristum
alter quodammodo derelict⁹
est filius. ℟. Ualde honorā
dus est beatus iohannes qui
supra pectus dn̄i in cena re-
cubuit. Cui crist⁹ in cruce ma
trem virginem virgini cōmē
dauit. ℣. Mulier ecce filius
tuus ad discipulum autē ecce
mater tua. Cui cristus. l. ii.
Hic dn̄ euāgeliū xp̄i predi
caret in asia a domicia
no cesare in pathmos insula
metallo relegat. vbi etiā posi
tus apocalipsim scripsit. In
terfecto autē a senatu domici
ano exilio resolut⁹ recessit e-
phesum: ibiq; ob hereticorum
refutandas versutias efflagi
tatus ab asie episcopis euan-
gelium nouissim⁹ edidit. ℟.
In illum diem suscipiam te
seruum meum et ponam te si
cut signaculum in conspectu
meo. Qm̄ ego elegi te dicit do
min⁹. ℣. In tribulatione in
uocasti me exaudiui te ⁊ libe-
rabo te. Quoniā. Lcō tcia.

Cuius q̃dẽ iter alias virtutes magnitudo signo rũ hec fuit. Mutauit in aurũ siluestres frõdiũ virgas: litoreaqꝫ saxa in gẽmas. Itẽ gẽmarũ fragmina in propriam reformauit naturã. Viduã quoqꝫ precepto ppl'i suscitauit: z rediuiuũ iuuenis corpus remeãte aia reparauit. Bibẽs letiferũ haustũ non solũ euasit periculũ: sed eodẽ prostratos poculo i vite reparauit statũ. ℟. Iste est iohãnes q̃ supra pect⁹ dñi i cena recubuit. Beatus apostolus cui reuelata sũt secreta celestia. ℣. Iste est iohannes cui cristus in cruce matrem virginẽ virgini cõmendauit. Beatus. ℣. Johãnes hic theolog⁹ quẽ debriauit spũs aquila volans celitus palmã fecit mortalibꝫ cristus marie fili⁹ qd̃ sit verbum dei de⁹ Btũs. ℣. Glr̃ia sit altissimo genitori ingenito ingenitiqꝫ genito z flamini paraclito. Beatus. In ij. noct. ãn. In feruẽtis olei doliũ missus iohannes apostolus diuina se protegẽte gr̃a illesus exiuit. ps. Dñs egẽtes. ã. Propter i superabilẽ euangelisandi constãtiã exilio relegatus diuine visionis z allocutiõis meruit crebra ꝯsolatiõe releuari. ps. Exaudi de⁹ dep̃. ã. Occurrit btõ iohãni ab exilio reuertẽti ois pp̃l's virorꝫ ac mulierꝫ clamantiũ z dicentiũ benedict⁹ q̃ venit in noie dñi. ps. Exaudi deus orõnẽ meã cũ dep̃. ℣. Dedisti hereditatem. l. iiij.

Hic aũt anno sexagesimo septimo post passionem dñi saluator̃ sub traiano pñcipe lõgeue vetustat̃ senio fessus/ cũ diẽ trãsmigratiõis sue iminere sibi sẽtiret iussisse fertur effodere sepulcrũ: atqꝫ ide valedicẽs fratribꝫ facta oratione tumulũ viuens introiit Deide in eo tãq̃ in lectulo recubuit. ℟. Qui vicerit faciã illũ colũnam in tẽplo meo dicit dñs. Et scribã super eũ nomen meũ z nomẽ ciuitat̃ noue hierl'm. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vite qd̃ est i paradiso dei mei Et scribã. l. v.

Unde accidit vt quidam eum viuere asserãt/ nec mortuum in sepulcro sed dormientem iacere contendunt/ maxime pro eo qꝫ illic terra sẽsim ab imo scaturiens ad superficiem sepulcri conscendat: et q̃si flatu q̃escẽtis aeris deorsũ ad superiora puluis ebuliat. ℟. Diligebat aũt eum iesus qm̃ specialis prerogatiue castitatis ampliori dilectione fe

cerat dignũ. Quia virgo electus ab ipso virgo in euũ permansit. ℣. In cruce deniqꝫ moritur⁹ huic matrẽ ꝟginem virgini ꝯmẽdauit. Qr. r. vi

Hodie dilectissimi nobis leticie gaudia geminãtur: qꝫ recẽti dñica adhuc natiuitate beati iohãnis occurrit solennitas gloriosa Hodie discipulus quem diligebat/ dilectoris sui ãplexibꝫ stringit: societate pfruit. ⁊ quod viderat quod audierat/ qd manibꝫ attractauerat de verbo vite tanto iã liquidius: q̃to sublimi⁹ contẽplat. ℟. Apparuit caro suo iohanni dñs cũ discipulis suis ⁊ dicit ei. Ueni dilecte mi ad me qꝫ tempus ẽ vt epuleris in cõuiuio meo cũ fratribus tuis. ℣. Cũqꝫ cõplesset apostolus cursũ vite pñsẽtis in senectute bona apparuit ei saluatoꝛ mundi ⁊ dixit ad eũ Uẽi. Glia. Uẽi. In iij. no. ã Apparuit caro suo iohãni dominus iesus xp̃s cũ discipl'is suis et ait illi veni dilecte meus ad me qꝫ tẽpus est vt epuleris in cõuiuio meo cũ fratribꝫ tuis. ps. Cõfitebimur. ã Expãdens man⁹ suas ad deũ dicit inuitatus ad conuiuium tuũ venio grãs agens q̃a me dignatus es dñe iesu criste ad tuas epulas inuitare sciẽs qd ex toto coꝛde meo desiderabã te. ps. Dñs regñ. ex. ã. Dñe suscipe me vt cũ fratribꝫ meis sim cũ q̃bꝫ veniẽs inuitasti me aperi michi ianuã vite ⁊ pduc me ad conuiuiũ epularũ tuaꝝ tu es eni xp̃s fili⁹ dei viui qui precepto pr̃is mũdum saluasti tibi grãs referim⁹ p infinita sclõꝝ secula. ps. Dñs regñ. iꝛa. ℣. Annũciauerũt opa

Secundum iohannem. xxi.

In illo tpe. Dixit iesus petro. Sequere me. Conuersus petrus vidit illũ discipulũ quem diligebat iesus sequentẽ: qui et recubuit i cena dñi super pectus eius. Et reľ.

Om. ven. bede de pbri de ead ľ.

Lectio scti euangelij que nobis lecta est fratres mei tãta maioꝛi a nobis intentione debet per singula verba pensari: q̃to magna superne gratie dulcedine tota redundat Cõmendat eni nobis btissimus apľs ⁊ euangelista iohannes priuilegiũ amoꝛis precipui q̃ ceteris ãplius meruit honoꝛari a dño. ℟. Hic est beatissimus euangelista ⁊ apostolus iohẽs. Qui pꝛiuilegio amoꝛis pcipui ceteris alti⁹ a dño meruit honoꝛari. ℣. Hic ẽ discipulus ille quẽ diligebat iesus

qui supra pectus dñi i cena recubuit. Qui. Lcõ octaua

Ecce aquila dei ad celi vertice sublimiter euolat: sed ad escã carnis necesse ẽ vt pressis alis aliquãdo in ymũ submissa descendat dicẽs. Et verbũ caro factũ est: et habitauit i nobis. ℞. Sic eũ volo manere donec veniã. Quid ad te tu me seq̃re. ℣. Hũc ergo cũ vidisset petrꝰ dixit iesu dñe hic aũt quid. Quid. l.ix

Hanc diuersitatẽ humanitatis atq; diuinitatis vnice atq; inconfuse sibimet spõsa de spõso dicit in cãticis Uẽter iqꝫ eburneꝰ distictus saphiris. Btũs iohãnes de deo mirabiliter atq; icõparabilit ceteris mortalibus loquit. ℞. In medio ecclesie aperuit os eiꝰ. Et ipleuit eũ dñs spũ sapiẽtie ⁊ itellectꝰ. ℣. Iocũditatẽ ⁊ exultationẽ thesaurizauit sup eũ. Et Glĩa In med

Dñs vobiscũ Et cũ spũ tuo. (Euãg. Sequẽtia sctĩ euangelij scd̃m lucã. ix. Glĩa t dñe

In illo tpe. Factũ ẽ autẽ dũ cõplerent dies assũptionis iesu ⁊ ipse faciẽ suã firmauit vt iret i hierlm: ⁊ misit nũcios añ conspectũ suũ. Et eũtes itrauerũt in ciuitatẽ samaritanorꝫ vt pararẽt illi Et nõ receperũt eũ q꞉ facies eius erat eũtis hierlm. Cũ audissẽt autẽ discipuli eius iacobꝰ ⁊ iohãnes dixerunt. Dñe vis dicimus vt ignis descendat de celo: ⁊ cõsumat illos. Et conuersus increpauit illos dicẽs Nescitis cuiꝰ spũs estis. Filius hoĩs non venit aĩmas perdere sed saluare: ⁊ abierũt i aliud castellum. ps. Te deum. ℣. In oẽm terram. In laud. ã.

Hic est discipulus ille qui testimoniũ phibuit ⁊ scimus q̃a verũ est testimoniũ eius. ps. Dñs reg̃. ã. Hic ẽ discipulus meꝰ sic eũ volo manere donec veniã tu me seq̃re. ps. Iubil. ã. Ecce puer meꝰ electꝰ quem elegi posui sup eũ spm meum ps. Deꝰ deꝰ. ã. Sunt de hic stãtibꝫ qui nõ gustabũt mortẽ donec videãt filiũ hoĩs in regno suo. ps. Bñd. ã. Sic eũ volo manere donec veniã tu me seq̃re. ps. Laud. Capm Per manꝰ. vel Iohẽs apl̃s hyꝰ. Annue xpe. ℣. Nimis ho. ã. In medio eccl̃ie apuit os eiꝰ ⁊ ipleuit eũ dñs spũ sapiẽtie ⁊ itellectꝰ stolã q; gl̃ie induit eũ. ps. Bꝰ. orõ vt s̃ De nat. ã. Nato dño. ℣. et orõ vt s̃. De sctõ steph. ã. Lapidauerũt. ℣. ⁊ orõ vt s̃ Ad. i. ã. Hic ẽ discipulꝰ ille. ps. Deꝰ i

noie. cū aliis. ā. Que vid. b Quicūq;. Ad iiij. ān. Hic est discipulus me⁹. ħ. Legē. cā.
In medio eccl'ie apuit os ei⁹ ⁊ ipleuit eū dn̄s spū sapie ⁊ itellectus stolāq; gl'ie induit eū. Lecta vt vni⁹ apl'i cū oꝛone vt s. Ad vi. ā. Ecce ꝑ uer. ħ. Defecit. cpm.
Iste ē iohānes q̄ supꝛa pectus dn̄i i cena recubuit btūs apl's cui reuelata sūt secreta celestia. Lecta vt s. Ad ix. ā. Sic eū. ħ. Mirabil'. cā.
Cibauit illū pane vite et itellect⁹ ⁊ aq̄ sapie salutar. potauit illū dn̄s deus nr̄. Lecta vt s. Ad vs. ā ⁊ ꝑi. de
Iohānes apl's (nat. cā. ⁊ euāgelista ꝟgo ē elect⁹ a dn̄o atq; inter ceteros magl' dilect⁹. ℞. Quatuoꝛ aialia ibāt ⁊ reuertebāt in similitudinē fulguris choꝛuscātis Et erat in medio splēdoꝛ ignis et de igne fulgur egrediēs. ℣. Erat aūt q̄si visio discurrens in medio quatuoꝛ aialiū. Et erat. Gl'ia Et. Reincipitur ℞. Hy⁹. Annue xpe. ℣. In oēm ter. ā. Iste est iohānes q̄ supꝛa pect⁹ dn̄i in cena recubuit btūs apl's cui reuelata sūt secreta celestia. ħ. Magt oro vt s. De inocētib;. ℞. Sctm̄ ⁊ verū lumē ⁊ admirabile mistrās lucē His q̄ ꝑmāserūt i agone certamis. ℣. Recipiēt ab ipso splēdoꝛē sempiternū in quo assidue felices letant. His q̄. Si sabbm̄ vel dn̄ica fuerit vȝ. Gl'ia p̄ri. ān
Innocētes ꝓ xp̄o ifātes occisi sūt ab iiquo rege lactātes iterfecti sūt ip̄m sequūt agnū sine macula ⁊ dicūt semp gl'a tibi dn̄e. ħ. Mḡ. ℣. Letami.
Deus cui⁹ hodier= Oro. na die p̄conīū inocētes martyꝛes nō loquēdo sed moriendo cōfessi sunt: oīa i nobis viciozū mala moꝛtifica: vt fidē tuā quā lingua nostra loquitur etiā moꝛibus ⁊ vita fateat dn̄m nostrū iesū xp̄m filium tuum. Qui tecum vi. De natiuitate. ān. O beata infantia. ℣. ⁊ oro vt supꝛa. De sancto stephano. ān. Lapides. ℣. ⁊ oꝛatio vt supꝛa. Ad cōpleto. vt s. Inuit. Adoꝛemus regē magnum dn̄m. Qui in sctis suis semp ē mirabilis. ħ. Venite. hy⁹. Rex glorioſe. ā. Sinite paruulos venire ad me taliū est eni regnū celoꝝ. ħ. Btūs vir. ān. Sāguis sctōꝝ martyꝝ pꝛo xp̄o effusus est in terris ideo adepti sunt munera sempiterna. ħ. Quare fre. ān. Iusti fulgebunt sicut sol in regno

priscoꝝ i eternū. ℣. Cū iuocarē. ℣. Letami i dño. Le. i.

Herodes stridet cadēs ipse in laqueū quē tetendit. Hinc iniquitatē quā cōsiderat euaginat: de fide perfidie sumit arma. Terreno q̄rit furore: quē natū celitus nō credit. Ad sinus matrū militum cogit castra inter vbera arcē pietatis oppugnat. In teneris vberibus ferrū durat: lac fūdit ante q̄ sanguinē: dat ante mortē sentire q̄ vitā. Tenebras ingerit itrāti ꝫ lucē. ℟. Sub altare dei audiui voces occisoꝝ dicentiū. Quare nō defendis sanguinē nr̄m et acceperūt diuinū responsum adhuc sustinete modicū tp̄us donec ipleat numer⁹ fratruꝫ vestroꝝ. ℣. Uidi sub altare dei aīas sctōꝝ ꝓpter verbū dei quod habebāt ⁊ clara voce dicebant. Quare. Le. ij.

Sic agit mister mali magister doli: ire artifex: inuentor sceleris: impietatis auctor/ pietatis predo/ inimicus innocentie/ hostis nature suis peior: pessim⁹ sibi. Quē xp̄s nō vt euaderet: sed ne videretur aufugit. In altum tendens cadit ab alto: celum pulsans intrat in profundū: in se vadit cum vadit in deū. Tu aūt. ℟. Effuderūt sanguinē sctōꝝ velut aquā. In circuitu hiꝛl'm ⁊ non erat qui sepeliret. ℣. Uindica domie sanguinē sctōꝝ tuorum qui effusus est. In cir. Le. iij.

O ambitio q̄ semper ceca. O q̄ p̄sumptio pessima. O q̄ ꝑdit cōcessa q̄ incōcessa captat. Herodes obsidēs terrenū regnū impugnat celeste terrenis inhiās irruit i diuina ipsāqꝫ pietatē tota ipietate isectat. Audierat natū regē: destinat⁹ ad scelus: ad piaculū ꝓꝑt⁹/ parat⁹ ad crimen: causas innocētie nō requirit. Jus abnegat cōfundit fasqꝫ nefasqꝫ. ℟. Adorauerūt viuentē in secula seculoꝝ Mittentes coronas suas añ thronū dñi dei sui. ℣. Uenietes aūt veniēt cū exultatiōe portātes manipulos suos Mittētes. Glia. Mittentes. In ij. noc. añ. Lauerūt stolas suas ⁊ cādidas eas fecerūt i sāguine agni. ℣. Uerba. añ. Ex ore infantiū ⁊ lactētiū ꝑfecisti laudem dñe de⁹. ℣. Dñe dñs nr̄. añ. Sctōꝝ sicut aq̄le iuuēt⁹ renouabit: florebūt sicut lilium in ciuitate dñi. ℣. Cōseruа. ℣. Justi aūt. Le. iiij.

Se occidit q̄ vitā conatur occidere: q2 capere nō po

test ꝑditionē salus occisionez vita: etnitas finē. Hodie fratres carissimi natalē illoꝝ infantiū colim⁹: quos ab herode crudelissimo rege interfectos esse euāgelij text⁹ eloquit. ℟. Isti sūt q̄ passi sūt ꝓpter te dn̄e vindica eos. Quia clamāt ad te quotidie. ℣. Vindica dn̄e sāguinē sctōꝝ tuoꝝ q̄ effusus est. Qr. Le. v.

Ecce ꝓphanus hostis nr̄i q̄ꝫ beatis paruulis tātū prodesse potuisset obsequo q̄ꝫtū ꝓfuit odio. Btā es o bethleē q̄ sub vno tp̄e cādidatā plebē imbellis infantie deo offerre meruisti. ℟. Sub throno dei oēs scti clamāt. Vindica sanguinē nostrū deus noster. ℣. Sub altare dei audiui voces occisoꝝ clamantium ⁊ dicentium. Vindica. Le. sexta.

Digni⁹ tn̄ natalē illoꝝ colim⁹/ q̄s beati⁹ eterne vite mūdus edidit: q̄ꝫ q̄s mater noꝝ viscerū partus effudit. Siquidē ante vite perpetue adepti sūt dignitatē: q̄ꝫ vsum vite p̄sentis acciperent. ℟. Sanctū ⁊ verū lumē. Reqre en p̄reden. vespis. In iij. noc. an. Innocentes. require ibidē. ps. Dn̄i est ter. a. Hierusalem ciuitas sctā ornamētis martyꝝ decorata cui⁹ platee sonāt laudes de die in diē. ps. Vti quoꝝ. a. Clamant clamāt clamāt dn̄m innocentes resonat luctus multis matribus i excelsis gaudet ecclesia sup martyres in eternū. ps. Deus venerūt. ℣. Exultēt iusti. Scd̄m mattheū. ij.

In illo tp̄e. Angelus dn̄i apparuit i sōnis ioseph dicēs. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē ei⁹: ⁊ fuge in egyptū ⁊ esto ibi vsq̄ꝫ dū dicā tibi Et reliq̄. Om. ve. bede pbr̄i de.

De morte p̄ciosa martyrum xp̄i innocētiū sacra nobis est fratres carissimi euangelii lectio recitata: in qua tamen oium xp̄i martyrū p̄ciosa est mors designata. ℟. Isti sūt scti q̄ nō inq̄nauerūt vestimēta sua. Ambulabūt mecū in albis q2 digni sūt. ℣. Hi sūt qui cū mulieribꝫ nō sūt coinquinati virgines enim sunt. Ambulabunt. Lcō. viij.

Quod enim paruuli occisi sunt significat ꝑ humilitatis meritū ad martyrii ꝑueniendū gloriā. Et q2 nisi cōuersus fuerit q̄s: ⁊ effectus vt puul⁹ nō possit aiam dare ꝓ xp̄o. ℟. Cātabāt scti canticū nouū an̄ sedē dei ⁊ agni. Et resonabat terra in voces illorum. ℣. Sub throno dei

oēs scti clamāt vindica sāgui
nē nrm de[9] nr. Et. Le. ix.

Quod i bethleē z i oibz fi
nibus ei[9] occisi sūt ostē
dit non solum in iudea vnde
ecclesie cepit origo: sed et in
omnibz finibus eiusdē eccl'ie
q̄cūq; p orbē diffusa est ꝑsecu
tionē secuturā ꝑfidorū z pioꝝ
patiētiā esse coronādā. Nō bi
mi occisi sūt doctria z opatiōe
ꝑfectos indicāt. R. Centū q̄
dragitaq̄tuor milia q̄ empti
sunt de terris hi sūt q̄ cū mu-
lieribus nō sunt coinquinati
Virgines eni ꝑmāserūt ideo
regnāt cū deo et agn[9] dei cum
illis. V. Cātabāt scti cāticū
nouū ante sedem dei et agni.
Virgines. Gl'ia. Centū. ꝓsa
Facture dn̄ans. Reqre i die
natiuitatis ad vesp. Euāgel.
Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu
tuo. Sequētia scti euangelii
scdm marcū. x. Gl'ia ē dn̄e.
In illo tempore. Offere-
bant iesu paruulos vt
tangeret illos. Discipuli aūt
comminabantur offerentibz
Quos cum videret iesus: indi
gne tulit et ait illis. Sinite
paruulos venire ad me: z ne
ꝓhibueritis eos. Taliū est
enim regnū dei. Amen dico
vobis quisquis non receperit
regnū dei velut paruul[9] nō
intrabit in illud Et cōplexās
eos z iponēs manus sup illos
bn̄dicebat eos. Nō dicit. Te
deum. nisi dn̄ica fuerit. z pro
ipso dicitur. Prosa.
Letabūdus exultet fidel'
chorus allā Regē regū
itacte ꝓfudit chorus res mi-
randa. Angel[9] cōsilii nat[9] est
de virgine sol de stella Sol oc
casū nesciēs stella semp ruti-
lans semp clara Sicut sydus
radiū ꝓfert virgo filiū pari
forma. Neq; syd[9] radio neq;
mr̄ filio fit corrupta. Cedrus
alta libani cōformatur ysopo
valle nr̄a. Verbū ens altissi
mi corporari passū est carne
sumpta. Isaias cecinit syna
goga meminit nūq̄ tn̄ desi-
nit esse ceca. Si nō suis vati-
bus credat vel gētilib[9] sibil-
linis versibus hec predicta.
Infelix propera crede vel ve
tera cur dānaberis gēs mise
ra. Quē docet littera natū
cōsidera ipm genuit puerpe-
ra alleluya. V. Exultabunt
scti in gloria. In laudibz. a.
Herodes iratus occidit mul
tos pueros in bethleem iude
ciuitate dauid. ps Domi-
nus regnauit. an A bimatu
et infra occidit multos pue-
ros herodes propter dominū
ps Iubilate do. an. Vox in

rama audita est ploratus et
vlulat9 rachel plorās filios su
os. ps. De9 de9. a. Sub tro
no dei oēs scti clamāt vindica
sāguinē nrm deus noster. ps
Benedicite. a. Cātabāt scti
cāticū nouū ante sedem dei et
agni et resonabat tra i voces
illoꝝ. ps. Laud. cb. Sctō-
rū sicut aqle. hy9. Sctōꝝ me
rit. v. Justoꝝ aie. a. Hi sūt
q cū mulieribz nō sunt coinq
nati vgines eni sūt ⁊ sequun
tur agnū q̄cūqꝫ ierit. ps. B9
oꝛo vts. De nat. a. Nat9 est
v. ⁊ oꝛo vts. De scto steph. a
Adhesit. v. ⁊ oꝛo vts. De sā
cto iohāne. a. Hic ē disci. ille.
v. ⁊ oꝛo vts. Ad pmā. a. He
rodes. ps. Deus in nomine
cū aliis. a. Quē vid. p. Qui
cūqꝫ. Ad terciā. a. A bimatu
ps. Legem pone. Capl'm

Hi sūt q cū mulieribz nō
sūt coinq̄nati vgies eni
sūt ⁊ sequūt agnū q̄cūqꝫ ierit
R. ⁊ v. de coi plurimoꝝ mrꝝ di
cūtur ad horas sine alleluya
nisi dnica fuerit. oꝛo vts. Ad
vi. a. Vox i ra. p. Defecit. cp

Hi empti sunt ex oibz pri
micie deo ⁊ agno / ⁊ i ore
ipsoꝝ nō ē iuētū mēdaciū sīn
macula sūt añ thronum dei.
Cetera vts. Ad ix. a. Cāta
bant. ps. Mirabilia. Chm

Sanguis sctōꝝ. totum vts.
Ad vs āe ⁊ ps de natiuit. Ca

Ambulabūt mecū i albis
qm digni sūt: ⁊ nō dele-
bo noīa eoꝝ de libro vite dicit
dñs. R. Centū q̄dragintа.
psa. Facture dñans. cetera
vts. hy9. Sctōꝝ merit. v.
Letamini. a. Sctm et verū
lumē ⁊ admirabil'e ministrās
lucē his q pmāserūt in agone
certamis recipiēt ab ipso splē
dorē sēpiternū i q assidue feli-
ces letāt. ps. Mag. oꝛo vts
De scto thoma martyre. a
Hic ē vir. v. Gl'ia ⁊ ho. oꝛo

Deus p cuius ecclesia glo
riosus pōtifex thomas
gladiis ipioꝝ occubuit presta
q̄s: vt omnes qui eius implo
rant auxiliū / petitionis sue sa
lutarem consequātur effectū.
Per cristū. De nat. a. Vir
go verbo. v. et oꝛo vt supra.
De sancto stephano. a. Ecce
video. v. ⁊ oꝛo vts. De scto
iohāne. a. Hic ē discipul9 me9
v. ⁊ oꝛo vts. Ad complet. a.
Miserere. ps. Cū inuocarē.
cū aliis. hy9. Te lucis. cete
vts. Inuit. Regē sēpiternū.
ps. Venite. Tota hystoria
vnius martyris dicitur. l. i.

Beatus igit thomas sicut
in cancellarie vel archi
diaconatus officio in rebz ge-

rendis incōparabiliter extitit strenuus: ita et post susceptū pastoris officiū supra hūanā estimationē fact⁹ ē deo deuot⁹ ipse studēs oim v̄tutū exercitio sū intermissiōe placere. ℟. ii.

Sciens itaqꝫ se cultorē positū in agro dn̄ico in vinea custodē/ pastorē i caulis: ministeriū sibi creditū studio se cōpleuit. Jura ꝛ libertates atqꝫ dignitates ecclesie quas publica sibi potestas vsurpauerat resarcire: ꝛ in statū debitū reuocare conat⁹ ē. ℟. iii.

Negauit constāter archieps: manifestam in eis asserens libertatis ecclesiastice subuersionē. Affect⁹ ē igit cōtumeliis imēsis/ dānis grauioribus attritus: ꝛ innumeris lacessitus iniuriis ℟. iiii.

Tandē sibi morte intētata/ q̄a causa ecclesie nōdū plene innotuerat: psonalis qꝫ videbat psecutio cedēdum cēsuit esse malicie. Act⁹ ergo i exiliū a dn̄o papa alexandro senonis honorifice suscept⁹ ē: ꝛ in monasterio pontinia cēsi studiose cōmendatus. ℟. v.

Audiens ergo rex imobilē ei⁹ cōstātiā/ direct litteris p abbates q̄sdā cisterciēsis ordinis ad capitulū generale cōminatoriis eū a pontiniaco pturbare curauit. Times aūt btūs thomas occasione sui viris sctis dispendiū īminere: sponte recessit. ℟. vi.

Sed anteq̄ꝫ inde pgrederetur diuina reuelatiōe ꝯfortatus ꝛ ostenso sibi celit⁹ indicio q̄ ad ecclesiā suam reuersurus esset cū gloria: ꝛ per martyriū palmā migraturus ad dn̄m. Igit exiliī sui āno septimo/ rediit pastor nobilis i āgliā vt vel oues xp̄i a morsibus luporū liberaret: vel pro grege sibi credito seipsum impenderet. Lectio septima

Suscipitur a clero et a populo cū gaudio: illacrimantibꝫ ꝛ dicentibꝫ. Benedictus qui venit in nomine dn̄i Sed post dies paucos iterum dānis ꝛ iniuriis supra modū ꝛ numerum affectus est: ꝛ edicto publico extra eccl'ie sue septa exire prohibetur. Quinto vero die dn̄ice natiuitatis veniunt cantuariā anglici: quatuor viri preclari genere sed malefactis famosi. ℟. viii.

Et ingressi pontificē verbis cōtumeliosis aggrediunt: lacessūt conuiciis tandēqꝫ minas graues ei intentāt. Respōdit vir dei modeste iuxta quod ratio exigebat/ ad singula adiciēs multas sibi ꝛ

ecclesie dei post pacis refor-
mationē irrogatas esse iniu-
rias: nō esse qui errata corri-
geret dissimulare se decetero
nō posse nec velle qui cure pa
storalis officium exerceret.
Turbati sūt igitur insipientes
corde ꝛ iniquitatē in excelso
locuti: ꝛ exiecīt cōtinuo. ℟. ix.

Quibus egressis processit
pōtifex i eccliam vt lau
des xp̄o vesptinas exsolueret
Sequūtur a tergo gladiis ex
ertis sathane satellites lorica
ti armatorū manu multa se-
quente. Irrūpentibus illis ꝛ
aliis vbi sit ꝓditor. aliis vbi
sit archieps furibūda voce q̄-
rentibus: processit eis obuiā
xp̄i cōfessor itrepidus Irruē-
tes igitur in pastorē piū: lupi
rapaces in patrē propriū: de
generes filii in hostiā xp̄i cru
delissimi lictores consecratā
capitis coronā funestis gla-
diis āputauerunt: ꝛ xp̄m dn̄i
soloten⁹ p̄cipitātes cerebrum
cū sanguine qđ dictu q̄ꝫ hor
rendū per pauimentū crude
lissime sparserūt. Nonū. ℟
Sctissimi martyris thome so-
lēnitatē recolentes te xp̄e dep
camur. Ut nos semp inter-
cessione illi⁹ cōseruare digne-
ris. ℣. Tibi iūctus igitur cū
triumpho mitē te nobis pius
ostēdat. Ut nos. Glia. Rein
ciuit. Cā. Te deū. ℣. Glia
ꝛ ho. In laudibus vt supra.
ā. Nisi gra. ps. Bn̄⁹. oratio
vt s̄. De natiui. ā. Uirgo ho
℣. ꝛ oratio vt s̄. De scto ste
phano. ān. Beatus stepha.
cetera vt s̄. De scto iohāne.
ān. Johannes euangelista.
cetera. vt s̄. De innocēti. ān
Sinite. cetā vt s̄. Ad. i. ān.
Quē vid. ꝛc. Ad horas. vt
vni⁹ mar. Ad ves. ān. ꝛ ps de
nati. cap. Btūs vir q̄ suffert
hy⁹. ꝛ ℣. de coi. ā. Iste cogn̄.
ps. Mḡ. oro. vt s̄. de nati. ā.
Nesciēs mr̄. cetā vt s̄. De s̄
cto stepha. ā. Cōstitut⁹. De
s. ioha. ā. Supra pect⁹. cetā
vt s̄. De inoce. ā. Sāguis s̄
ctor. cetā vt s̄. Do. infra oct.
nat. dn̄i. Inuita. Regē nati
dn̄m Uenite adore. ps. Ueñ.
hy⁹. Xp̄e red. ā. Dn̄s dixit.
ps. Quare fre. Celi enar. Do
mini ē terra. ps⁹. Uerbū caro.
Ser. btī leonis pape. Le. i.

Saluator nr̄ dilectissimi
hodie nat⁹ est gaudea-
mus. Neq̄ eni locū fas ē esse
tristicie: vbi natalis est vite.
que cōsumpto mortalitatis
timore ingerit nobis de pro-
missa eternitate leticiam. ℟
Ecce agnus dei qui tollit pec
cata mundi: ecce de quo dice-

bam vobis Qui post me ve=
nit ante me fact⁹ est. cui⁹ non
sum dign⁹ corrigiā calciamē
ti soluere. V. Hoc ē testioniū
qđ phibuit iohānes Qui. Le. ij.
Nemo ab hui⁹ alacritat
participatione secernit
Una cūctis leticie est cōmu=
nis ratio: qz dñs noster pcti
mortisqz destructor: sicut nul
lum a reatu liberū reperit: ita
liberandis oibus venit. R.
Beata viscera marie virgīs
que portauerūt eterni patris
filium et beata vbera que te
lactauerūt xp̄m dñm. Quia
hodie pro salute mundi de v=
gine nasci dignatus est. V⁹.
Dies sanctificatus illuxit no
bis venite gentes et adorate
dominum. Quia. Le. iij.
Exultet sctūs quia appro
pinqt ad palmā: gaude
at peccator: qz iuitat ad veni
am: animetur gentilis qz vo
cat ad vitā. Dei nāqz fili⁹ se=
cūdū plenitudinē tēpor quā
diuini cōsilii iscrutabilis alti
tudo disposuit: recōsiliādam
auctori suo naturā generis
assumpsit humani: vt iuētor
mortis dyabolus p ipsā quā
vicerat vinceret. R. Beata
& venerabilis virgo que sine
tactu pudoris inuenta est ma
ter saluatoris. Jacebat in p̄
sepio et fulgebat in celo. V⁹.
Dñe audiui auditū tuū & ti=
mui cōsideraui opera tua & ex
paui. Jacebat in presepio.
Glīa. Jacebat. In ij. noct.
A. Speciosus forma pre filiis
hominū diffusa est gratia in
labiis tuis. Ps. Eructauit.
Magnus. Fūdamēta. V⁹.
Ipse iuocauit me. Le. iiii.
In quo conflictu pro no=
bis iito magno & mira
bili equitatis iure certatū est
dū oīpotēs dñs cū seuissimo
hoste nō i sua maiestate sed in
nostra hūilitate cōgredit obi
ciēs ei eādem formā: eādēqz
naturā mortalitat nrē quidē
pticipē: sed peccati toti⁹ exp=
tē. R. Cōgratulamini mi=
chi oēs q̄ diligit dñm: qz cum
essem paruula placui altissi=
mo & de meis visceribz genui
deū & hoiem. V. Beatā me di
cēt oēs gñatiōes qz ācillā hūi
lē respexit de⁹ M. Le. v.
Alienū quippe ab hac na
tiuitate est: quod de oi=
bus legitur. Nemo mundus
a sorde: nec infans vni⁹ dei:
si sit vita eius super terrā. ni=
chil in istā singularē natiuita
tem de carnis concupiscentia
trāsiuit: nichil de peccati lege
manauit. R. Cōtinet in gre
mio celū trāqz regētē. Virgo

dei genitrix pceres comitāt he
riles p q̄s orbis ouās xpo sub
pncipe pollet. V⁹. Uirgo dei
genitrix quē tot⁹ nō capit or-
bis i tua se clausit viscera fa-
ctus homo. Uirgo. Le. vi.
Uirgo regia dauitice stir-
pis eligit: que sacro fe-
cundāda fetu diuinā huma-
nāq3 prolem prius cōciperet
mente q̄ corpore. Et ne sup-
ni ignara ꝯsilii ad inusitatos
paueret effect⁹ q in ea operā
dum erat a spiritusancto col-
loquio discit angelico nec dā-
num credit pudoris dei geni-
trix mox futura. R. Confir
matū est cor virginis in quo
diuina misteria angelo nar-
rante suscepit te forma pre fi
liis hominū castis cōcepit vi
sceribus. Et bñdicta ieternū
deū nobis protulit ⁊ hominē.
V. Domus pudici pectoris tē
plum repente fit dei itacta ne
sciēs viri verbo cōcepit filiū
Et bñdicta. Glia. Et bñdi-
cta. In iii. no. ā. Exultabūt
oia ligna siluar ante faciem
dñi quonia venit. p. Cātate
i. Dñs regn. ex. Cātate. ii. V.
Notū fecit. Scdm lucā. ii.
In illo tpe. Erant pater
iesu et mater eius admi
rantes sup his q̄ dicebant de
eo. Et rel'. Omel'. orl. decas
Congregemus in vnum ea
que in ortu iesu dicta scripta
q3 sunt de eo ⁊ tunc scire pote
rim⁹ singula queq3 digna esse
miraculo quāobrē mirabat ⁊
pater. Sic eni appellatus est
ioseph quia nutriti⁹ fuit Mi
rabatur ⁊ mater sup oibus q̄
dicebant de illo. R. Nesciēs
mater virgo virū peperit sine
dolore saluatorē seculor ipsū
regem angelorū. Sola virgo
lactabat vbere de celo pleno.
V. Beata viscera marie vir
ginis que portauerunt eterni
patris filiū. Sola. L. vii
Quenā ergo sunt que de
paruulo iesu fama disp
serat. Pastores erāt in regio
ne illa vigilātes ⁊ obseruan-
tes custodias noctis sup gre-
gem suū. Uenit angelus sub
ipsa hora natiuitatis iesu: ⁊
ait ad eos. Annuncio vobis
gaudiū magnū. It te ⁊ iueni
etis infātē iuolutū in pannis
⁊ positū i psepio. R. O regē
celi cui talia famulantur obse
quia stabulo ponit q̄ cōtinet
mūdū. Jacet in presepio ⁊ in
nubibus tonat. V. Dñe audi
ui auditū tuū ⁊ timui cōside
raui opera tua ⁊ expaui. Ja
cet in presepio. Le. ix.
Deinde scriptura ait Be
nedixit eis symeon ⁊ di

xit ad mariã matrẽ ei⁹. Ecce iste positus est in ruinã ⁊ in resurrectionẽ multorũ ⁊ i signũ cui cõtradicet. Et tuã ipsius animã ptrãsibit gladius/ vt reuelent ex mult cordibus cogitationes. Quomodo saluator noster i ruinã ⁊ in resurrectionem multorũ venerit: contemplandũ est. Qui simpliciter exponit potest dicere: i ruinam eum venisse infidelium: ⁊ in resurrectionẽ fideliũ. ℟. In patre manet eternitas et non periit in matre virginitas: ⁊ per itactũ corpus egressus qui in salutẽ omniũ nat⁹ est visibilis. Nõ dedignatus est carne nasci. Non derelinquens imperiũ. ℣. Tãq̃ sponsus dñs pcedẽs de thalamo suo. Nõ dedignat⁹ Gl'ia Nõ Cãti. Te deũ. ℣. Uerbũ caro. In laud. ã. Quẽ vidistis ps. Dñs regna. cũ aliis ps. chm. Apparuit benignitas. vt s. in die natiuit. dñi. hy⁹. Ueni redemptor gẽtium. ℣. Benedict⁹ qui venit. ã. Dũ mediũ silentiũ teneret oia: ⁊ nox in suo cursu iter pageret omps sermo tuus dñe a regalibus sedibus venit allã. ps. Benedictus. Oratio.

O mps sempiẽne de⁹ dirige actus nros i beneplacito tuo: vt in noie dilecti filii tui mereamur bonis operib⁊ abũdare. Per do. De sancto stephano. ãn. In tribulatiõe lapidũ. cetera vt s. De sctõ iohãne ã. Quasi vnus. cetera vt s. De inocẽ. ã. Justi fulgebũt. cetera vt s. Ad horas vt i die natiui. cũ orõne de eadem natiui. Ad pcessionẽ ℟. In principio. In choro ã. O btã infan. Ad ves. ã. Tecũ pnciplũ. cũ ps de natiuitate. cetera vt s. ãn. Hodie intacta. ps. Mg. Siluestri pape ⁊ 9fes. ãn. Iste ẽ q̃ ante deũ. ℣. Ecce sacerdos. oro. Da q̃s ops deus. De sctõ stepha. ã. Lumine vult⁹ tui. cetera vt s. De sctõ iohãne ãn. In feruẽtis cetera vt s. De inocẽ. ã. Lauerunt stolas. cetera vt s. Die septima. Inuit. Regẽ natũ. p. Uenite. hy⁹. Xpe redemptor. ã. Dñs dixit. p. Quare fre. cũ aliis ps de dñica infra octa. Et fiet iij. ℟ria de hystoria. Ecce agn⁹ dei. sedm fer. Due pme lec. fiet d nat. ⁊ tcia de sctõ siluestro. Si aũt dictũ festũ die dñica eue. me die lectiões fiet de sctõ ⁊ ℟ia de natiui. Ultime lectio. fiet de omelia dñicali. ⁊ dicetur tota hysto. de. Ecce agnus dei. In vnoq̃q3 noct. vna cũ

dicat'r. B. sedm sec. L. i.

Natalis domini dies ea de causa a patribꝫ votiue solēnitatis īstitut⁹ ē: qꝛ ī co xp̄s ꝓ redēptiōe mundi nasci corꝑalit' dignat⁹ ē. Prodiēs ex virginis vtero: qui erat pa tris soci⁹ in īꝑio. Cui⁹ susce pte carnis causa hec ē. Postq̄ eni inuidia diaboli parens il le primus spe seductus inani cecidit: cōfestim exul ꝛ ꝑdit⁹ i omni genere suo radicē mali cie et pc̄ti transduxit. L. ij.

Crescebatqꝫ in malū ve hemētius oē genus hu manū: diffusis vbiqꝫ sceleri bus: et quod est nequius oīm cultibꝫ idoloꝝ. Volēs ergo de us terminare pc̄m: consuluit v̄bo/ lege/ ꝓphet̄/ signis/ pla gis/ ꝓdigiis. Sed cū nec sicq̄ dem errores suos admonitus agnosceret mūdus/ misit de⁹ filiū suū vt carnē indueret et homibꝫ appareret: et pc̄tōres saluaret. Qui ideo ī hoīem ve nit/ qꝛ per seipsū ab homibus agnosci nō potuit. vt aūt vide ret' verbū caro factū ē assumē do carnē nō mutatū in carne Assūpsit eni humanitatē/ nō amisit diuinitatē/ ita idē de⁹ ꝛ idem hō in natura dei patri equalis: vt in natura hoīs fa ctus ē mortalis in nobis ꝓ no bis eni de nobis. Manēs qd̄ erat/ suscipiens qd̄ non erat: vt liberaret quod fecerat.

De sancto silvestro. L. iij.

Cum autē gloriosus anti stes siluester q̄tidianis ieiuniis assiduisqꝫ vigiliis su um in dn̄i seruitutē macera bat corpus: vite in eo sēp me rita cumulabant'. Sed cū de us opus eius labori illiusqꝫ ma gno certamini perennē gloriā tribuere decreuisset: appropi quante vite eius termino/ mo lestiaqꝫ corporis superuenien te cū videret se relicto pondē car nis ad purū ether̄ euolare ful gorē/ cōuocatis oībus sacerdo tibus cunctisqꝫ leuitis oīniqꝫ clero quos excelsi nomīs inuo catione/ scōrūqꝫ bn̄dicēs ap stolorū: osculatusqꝫ singulos taliter allocutus ē. Iā me fi lij carissimi etas compellit ad transitū/ iā originaria ad ius suū reuocat terra particulam Cōmēdo ecclesiā dei apostoli cis fundatā doctrinis que sēp vestris exhortationibus: ve strisqꝫ monitis de die in diē in sc̄tis ꝑficiat incrementis. Et ne lupus gregē dn̄icū inuadat dn̄icūqꝫ in terra triticū ne in imicus superseminet zizania sē per estote solliciti. Qui dū ista ꝛ alia plurima predicaret/ sil

tibus omib3 qui aderant atq3 psallẽtib3 inť diuina colloq̃a spm celo reddidit: ethereasq3 lucidissimas mansiones ãge licis depꝛtatus officiis sine fi ne possessurus intrauit: lucẽ ne possessurus intrauit: lucẽ q3 seculi nťi supna habitatiõe ꝯmutauit. cañ. Te deũ. ꝟ. ſcdm feř. In laud. ã. Quẽ vid. ps. Dñs reg̃. cũ aľ. ce̾t3 Apparuit gr̃a dei ꝛ salua toꝛis dñi nr̃i iesu xp̃i oi̾b3 homib3 erudiẽs nos/ vt ab negãtes ipietatẽ ꝛ ſclaria de= sideria soꝛie iuste ꝛ pie viua= mus in hoc sc̃lo. Hẏꝰ. Ueni red. ꝟ. Bñdictꝰ q̃ ve. ã. Gau deamꝰ. ps. Bñꝰ. oro de nat. De ste̾s. ã. Euge. ꝟ. Posui adiu. oro vts. De sc̃to steph. ã Benedictionis. Cetera vts. De sc̃to iohẽ. ã. Propř istu pa bile. cetera vts. De inocẽt. ã. Ex oꝛe. ꝟ. ꝛ oro vts. Ad .i. ã. Quẽ vid. Ad alias hoꝛas vt in die nat. In circũcisiõe dñi. Ad vs. ã. Tecũ pncipiũ ps. Dixit do. cũ aľ. ãis ꝛ ps. Populus gẽtiũ q̃ ãbu labat in tenebꝛis vidit lucẽ magnã/ habitantibus in regione vmbꝛe moꝛtis: lux oꝛ ta est eis. ꝟ. In patre ma= net. Require dñica infra oct. hẏꝰ. A solis oꝛtus. ꝟ. Tan q̃ sponsus. ã. Qui de terra ꝛ de terra loquiť qui de celo ve= nit super omnes est et quod vi dit ꝛ audiuit hoc testatur ꝛ te= stimonium eius nemo accipit qui autẽ acceperat testimoni um eius signauit q2 deus ve= rax est. ps. Mag̃. Ter dicit ã. oro de nat. De sc̃to steph. ã O q̃ admirabi. Cetera vts. De sancto iohãne. ã. Occur rit. cetera vts. De innocẽ. ã Sanctoꝛũ sicut aquile. ꝟ. et oro vts. Ad ꝯpľ. vts. Inuit Natũ sub lege cristũ: Uenite cuncti ad collaudandũ quos eiꝰ icarnatio redemit et passio ps. Uenite. hẏꝰ. Xp̃e re. ã Dñs dixit. ps. Quare fre. ã In sole posuit tabernaculum suũ ꝛ ipse tanq̃ sponsus pꝛo cedens de thalamo suo. ps. Celi enarrãt. ã. Eleuamini poꝛte eternales ꝛ introibit rex gloꝛie. ps. Dñi est terra. ꝟ. Uerbum caro. Lectio pma

Quanq̃ non dubitemus vos carissimi per pater nam solicitudinem instructio ne diuini sermonis edoctos/ vniuersas kalendarum sup= uenientiũ vanitates declina= re penitus ꝛ hoꝛrere/ ad perfe= ctioꝛis tamẽ emendatiõis au gmẽtũ: nõ me piguit vsitatũ vr̃is aurib3 inferre sermonẽ sicut ait beatissimus paulus.

Frēs eadē vobis scribē michi q̄dē nō pigrū: vobis autē necessariū. Ite. de die nat. r. ij.

Necessarium dilectissimi nec supfluū reor: si pro cōmonitione scīā dudū habita pcedentiū patrū vobis repetantur alloquia. Et re vera / q̄d fastidij: q̄d oneris habet p salutē pfectu vtilia ac deo placita sepe dicē frequenē audire

Et ideo carissimi fide ac deuotione solita / religiosi itineris vias ac veritatis semitas gradientes: magis magisq̄ errorū deuia ⁊ diabolica calcate figmenta. In ij. noct. ā. Speciosus. require in dn̄ica pced. ps. Eructauit. ā. Suscepim⁹ deus miam tuā i medio templi tui. ps. Magnus ā. Homo natus est in ea ⁊ ipse fundauit eam altissimus. ps Fundamenta. v. Ipse inuocauit me. Lectio quarta

Nec enī debet fidelis aia q̄ angelorū consortia ꝯcupiscit / demoniorū lusibus delectari / neq̄ vero luci ac tenebris veritati ac mēdacio / turpitudini ⁊ honestati / apud dei seruos vlla potest esse cōmunio: sicut nos ecclesiarum doctor i struit dicēs. Que ꝯuētio cristi ad belyal? Quis autē ꝯsēsus tēplo dei cum ydolis? r. v.

Quicunq̄ ergo credentiū vel ē tēplū dei vel eē desiderat / sollicite caueat ne mortua ⁊ vana sectando desinēs esse templū dei fiat habitatio tenebrarū: fiat demonis monumentū. Ait gloriosissimus propheta rex dauid. Btūs vir cui⁹ est nomen dn̄i spes ipsius ⁊ non respexit in vanitates ⁊ insanias falsas. r. vi.

Itaq̄ qui sperat in deum ac toto corde in eius gloriam luminū suorum defigit aspectū: ad insanissimas vanitates consecratos semel deo non debet oculos retorquere. Quib⁊ ait dn̄s. Nemo mittens manū ad aratrū ⁊ respiciēs retro: aptus est regno dei. In iij. noct. ā. Exultabunt omnia ligna siluarū ante faciē dn̄i q̄m venit. ps. Cantate. i. ā. In pncipio ⁊ an̄ secla deus erat verbum ipse natus ē hodie saluator mundi. ps. Dn̄s reg. ex. ā. Ante luciferū genitus et ante secula dn̄s saluator nr̄ hodie nasci dignatus est. ps. Cantate. ij. v. Notū fecit do. Scdm lucā.

In illo tpe. Cum cōsūmati essent dies octo vt circunciderer puer: vocatum est nomen eius iesus. Et reliq. Om. vene. bede pbri de e. ii.

Sanctã venerandãq; presentis festi memoriã paucis quidẽ verbis euãgelista ꝯphẽdit: sed nõ pauca celestis misterij virtute grauidã reliqt. ℞. viij

Exposita nãq; natiuitate dñica cui⁹ gaudia mox angeli dignis laudibꝫ extulerũt. Pastores deuota visitatione celebrarũt: oẽs qui tunc audiere mirati sũt. Nos quoq; ꝑ modulo nostro ꝓut potuimus ꝓxime dño largiente cõgruis missarũ hymnorũq; solẽniis exegimus: subiũxit atq; ait. Et postq̃ ꝯsũmati sunt dies octo vt circũcideret puer/ vocatũ ẽ nomen ei⁹ iesus: qd̃ vocatũ est ab angelo/ priusq̃ in vtero conciperetur. ℞. ix

Hec sunt festiuitatis hodierne gaudia venerãda hec sacra solẽnitas diei/ hec illa superne pietatꝭ munera sacrosancta: que fideliũ cordibꝫ commendans apostolus ait. Qꝛ vbi venit plenitudo tp̃is misit deus filiũ suũ natum ex muliere factũ sub lege/ vt eos qui sub lege erant redimeret: vt adoptionem filiorꝫ reciperemus. ℟. Descendit de celis de⁹ ver⁹ a patre genitus introiuit in vterũ virginis vt nobis appareret visibilis indut⁹ carneꝭ humana prothoparentis edita. Et exiuit per clausam portã deus ꝛ homo lux et vita cõditor mũdi. ℣. Spõsus vt e thalamo ꝓcessit crist⁹ in orbem. Et exiuit. Gloria. Reincipitur. Cant. Te deũ ℣. Verbum caro. In lau. an.

O admirabile cõmerciũ creator generis humani animatũ corpus sumens de virgine nasci dignatus est ꝛ procedẽs homo sine semine largitus ẽ nobis suam deitatẽ. ps. Dñs regñ. an. Qñ natus es ineffabiliter de ꝟgine tũc iplete sũt scripture sicut pluuia i vellus descendisti vt saluum faceres genus humanũ te laudamus deus noster. ps. Jubilate. an. Rubũ quẽ viderat moyses incõbustum cõseruatã agnouimus tuã laudabilẽ virginitatẽ dei genitrix intercede ꝓ nobis. ps. Deus deus. an. Germinauit radix iesse orta ẽ stella ex iacob virgo peperit saluatorem te laudamus deus noster. ps. Bñd. an. Ecce maria genuit nobis saluatorem quem iohannes videns exclamauit dicẽs ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi allelupa. ps. Laudate. Cpm Natus est nobis. hy⁹. Veni redempt. ℣. Benedictus q venit. an. Mirabile misteriũ

declaratur hodie innouantur
nature deus homo factus ē id
qđ fuit pmansit ⁊ qđ nō erat
assūpsit nō cōmixtionē pass⁹
neq̧ diuisionē. ps. B⁹. orō
Deus q̄ nobis nati salua-
toris diē celebrare con-
cedis octauū/fac nos q̄s ei⁹ p-
petua diuinitate muniri: cui⁹
sumus carnali cōmercio repa
rati. Qui tecum viuit et regt
De sctō stephano. ā. In dn̄o
deo ē. vt̄s. De sctō iohane. ā
Apparuit. Cetera vt supra.
De innocen̄. ā. Uox i rama
cetā vt̄s. Ad p̄ma. ā. O ad-
mirabile. Et ad alias hos āe
de laud. Cetā vt i die nat. cū
orōne huius diei. Ad vs āe de
laud. cū p̄is de nat. Captm
Uerbū caro. hy⁹. A solis or
h. Tāq̄ spōsus. ā. Magnū
hereditatis misteriū tēplum
dei fact⁹ est vterus nescientis
virū non est polutus ex ea car
nē assumēs oēs gētes venient
dicētes gl'ia t̄ dn̄e. ps. Mag
orō vt̄s. De sctō stephano. ā
Intuens. Cetera vt supra.
De sctō iohāne. ā. Expādēs
cetā vt̄s. De ino. ā. Hierl'm
ciuitas. Cetera vt̄s. Ad com
plet. vt̄s. In oct. sctī ste
phani. Inuit. Regem m̄r.
ps. Uen̄. hy⁹. De⁹ tuor. ā
Btūs stephanus. ps. Btūs
vir. cū aliis p̄is vnius mart.
Nota si iste oct. in die dn̄i
ca eue. fient ix. lect. et de legē
da sequēti fient sex. Tres vl-
time erūt de expōne diei festi.
Ecce ego mitto ad vos. cū to
ta hystō. ⁊ in vnoquoq̧ noct
vna tm̄ dicitur ā. super p̄os.
Et si alia die p̄dict. oct. euen̄
fiēt tres lc. cū respō. videlicet
Ecce iā coram te. Sancte dei
preciose. Patefacte sunt. h.
secundum fer. Legenda.
Ad aquas tibilitanas epi
scopo afferente preiecto
reliq̄as martyr̄ gloriosissimi
stephani ad cui⁹ memoriā ve-
niebat magne multitudis cō
cursus ⁊ occursus vbi ceca mu
lier vt ad epm portantē dedu
ceret orauit. Flores quos fe-
rebat dedit/recepit: oclis ad-
mouit protinus vidit. Stupē
tib⁊ qui aderant preibat exul
tās: viā carpēs ⁊ vie ducē vl-
teri⁹ nō requirēs. Memorati
memoriā martyris q̄ posita ē
in castello sinitensi qđ hyppo
nensi colonie vicinū est: eius-
dē loci lucillus eps populo pre
cedente atq̧ sequente porta-
bat. Fistula cuius molestia iā
diu laborauerat ⁊ familiaris-
simi sui medici qui eā secaret
operiebatᷓ man⁹ illi⁹ pie sarci
ne vectatione repente sanata

est. Nā deinceps eā in suo cor-
pore nō inuenit Euchariꝰ ē p̄s-
biter ex hyspania chalame ha-
bitans/ q̄ veteri morbo calculi
laborabat p memoriā p̄dicti
martyris quā possidiꝰ illo ad-
uexit epūs saluꝰ factꝰ est. Idē
ipse postea morbo alio preua-
lescente mortuꝰ sic iacebat: vt
etiā pollices ligarentur. Opi
tulatiōe memorati martyris
cū de memoria eius reportata
esset: ⁊ sup iacentꝭ corpꝰ missa
ipsiꝰ pbr̄i tunica suscitatus ē.
Fuit vir ibi in ordie suo p̄ma
riꝰ noīe marcialis euo iā g̃uis
⁊ multū abhorrēs a religione
cristiana. Habebat sane fide
lem filiā ⁊ generū eodē anno
baptisatū. Qui cum eū egro
tātem multis ⁊ magnis lacri
mis rogarent vt fieret cristia
nus prorsus abnuit: eosq; a
se turbida indignatione sub-
mouit. Uisuz est genero eius
vt iret ad meōriā scti stepha-
ni/ ⁊ illic p eo q̄tū posset ora-
ret: vt deꝰ illi daret mentē bo-
nā qua credere non differret i
deū Fecit hoc ingenti gemitu
⁊ fletu ⁊ sinceriter: ardente pi
etatis affectu. Deinde absce-
dens aliquid de altari florum
qd̄ occurrit tulit: eiq; cum iā
nox eēt ad caput posuit. Tūc
dormitum est. Et ecce ante di

luculū clamat vt ad epm̄ cur-
reret q̄ mecum forte tunc erat
apud hypponē Cū ergo eum
audisset absentē: venire pres
biteros postulauit. Uenerūt
Credere se dixit: admirātibz
atq; gaudētibz oibz baptisa-
tꝰ est. Hoc q̄diu vixit i ore ha
bebat/ xp̄e accipe sp̄m meū: cū
hec v̄ba btissimi stephani qn̄
lapidatꝰ ē a iudeis vltima fuis
se nesciret. cāt. Te deū. v.
puteue. In l. ā. Lapidaue
rūt. ps. Dn̄s reḡ. cū al. h. cp
Stephanus vidit celos a-
pertos/ vidit ⁊ introiuit
beatus hō cui celi patebunt.
Cetā vt i die. De scō iohē. ā
Domie suscipe. Cetera vt su
pra. De inocen. ā. Clamāt.
Cetera vt s. De natiuit. ā.
O admirabile. v. Bn̄dictꝰ
qui ve. oro. Deus qui saluꝭ
Ad primā. ā. Quē vidistis.
Ad tciā. ā. Lapidauerūt. ps
Legē po. cetera vt in die. ⁊ ad
alias horas similiter. Ad v̄s.
Nota qn̄ oct. scti stephāi die
dn̄ica eue. ā. Tecū p̄ncipiū.
pi de nat. cp. hyꝰ ⁊ v. cū ā. ad
maḡ. vt i die. Qn̄ p̄dī. oct i
alia die eue. ā. Tecū p̄ncipiū
cū p̄is de nat. cp. Johannes
apo. ⁊ cuā. hyꝰ. Annue xp̄e.
v. In oēm ter. ā. Ualde ho
norandꝰ. ps. Maḡ. oro vt s.

Genouefe virg. a. In celis gaudēt. V. Diffusa. oro. Indulgētiā nobis. De innoc. a. Uox in rama. cetera vt d. De nat. a. Dñi na. V. Tāq̄ spōsus. Oro. De⁹ q̄ salu. In occt. scti iohānis. Inuit. Regē aplōꝝ. ꝓ. Ueñ. hy. Exul. a. Johānes apl's. V. Celi eñ cū aliis ꝓis. Nota q̄ si he oc. eue. i die do. fiet sicut i occt. scti stepha. cū expōe euāgelii. Dixit iesus petro. Si aūt in alia die euen. fiet tm̄ tres lec. cum Re̅ꝰo. Ualde honorandus. Apparuit. In medio ecclesie. V. scbm fer. Le. i.

Cum esset btūs iohannes apl'us ⁊ euāgelista āno eū nonaginta ⁊ nouē: apparuit ei dñs iesus cū discipl'is suis et dixit ei. Ueni ad me q2 tp̄s est vt epuleris in cōuiuio meo cum fratribus tuis. Surgēs aūt iohannes cepit ire. Sed dñs dixit ei. Dñica resurrectiōis mee dies: post quinq3 dies futura est: ita venies ad me. Et cum hec dixisset celo receptus est. Ueniēte itaq3 die dñica cōuenit vniuersa multitudo in ecclesiā q̄ in eius fuerat noīe fabricata: ⁊ a primo pulloꝝ cātu agens misteria dei omnē populū vsq3 horam diei terciā allocut⁹ est dicēs. Fratres ⁊ cōserui mei et coheredes et participes regni dei: cognoscite dñm iesū xp̄m quātas virtutes / quāta ꝓdigia / signa quoq3 ⁊ carismata similiter et doctrinā per me vobis ꝓstiterit. ꝑseuerate in eius mandatis: me enim dñs iā de hoc mūdo vocare dignatur. Post hec iuxta altare iussit foueā fieri quadratā: ⁊ terram eius foras ecclesiā ꝓici. Et descendēs in eam: expandens manus suas ad deū dixit. Inuitatus ad conuiuiū tuū gratias agens venio: q2 me dignatus es dñe iesu xp̄e ad tuas epulas iuitare: sciēs q̄ ex toto corde meo desiderabam te. Uidi faciē tuā: ⁊ quasi de sepulchro suscitat⁹ sum. Odor tuus concupiscentias in me excitauit eternas. Uox tua plena suauitate melliflua: ⁊ allocutio tua incomparabilis eloquiis angeloꝝ. Quotiens te rogaui vt ad te venirem: ⁊ dixisti michi. Expecta vt populum liberes creditūrum michi. Et custodisti corpus meū ab omni pollutione: ⁊ animā meā semper illuminasti: ⁊ nō dereliquisti me cū irē i exiliū ⁊ redirē. Et posuisti i ore meo verbū veritatis tue cōmemorās per me

testimonia virtutū tuarū: ⁊
scripsi ea q̄ audiui ex oꝛe tuo
auribus meis. Et nūc domi
ne commendo tibi filios tuos
quos tibi ecclesia tua virgo
mater vera per aquam ⁊ spi-
ritum sanctum regenerauit.
Suscipe me: vt cū fratribus
meis sim cum quibus veniēs
inuitasti me. Aperi michi ia-
nuam vite: pꝛincipes tenebꝛa
rum nō occurrant michi: nec
veniat michi pes sup̄bie: ⁊ ma
nus extranea a te nō cōtigat
me. Sed suscipe me scd'm ver
bū tuū: ⁊ perduc me ad cōui-
uium epularū tuarū vbi epu
lant tecū oēs amici tui. Tu
es enim xp̄s fili⁹ dei viui q̄ pꝛe-
cepto patris mūdū saluasti.
Qui et spm̄ sctm̄ nobis desti-
nare dignat⁹ es: vt nos p̄cept
tuis cōmunes faceret per eun
dem spm̄: tibi gratias referi-
mus per infinita secula secu-
loꝛum. Et cū oēs respōdisset
amen: tāta lux apparuit sup
ap̄lm vna fere hoꝛa vt null⁹
sufferret aspectus. Postea in
uenta est illa fouea plena ni-
chil aliud in se habēs nisi mā
na. Quod vsq; hodie gignit
locus ipse: et fiunt ibi virtu-
tes oꝛationū ei⁹ et ab oībus
infirmitatibus et periculis li
berantur omnes: ⁊ pꝛecū sua
rum obtinent effectū p̄stante
dn̄o nr̄o iesu xp̄o: cui ē honoꝛ
⁊ gl'ia in secula sclo'ꝝ amen.
Canti. Te deū. ℣. Annun
ciauerūt. vel ali⁹ q̄liber. In
lau. an̄. Hic ē disci. ps. Dn̄s
reḡ. cū al'. ps. cap. Iste ē io-
hā. cetera vt in die. De ꝟgīe
a. Oꝛnatā. ℣⁹. Adiuuabit.
oro vt s. De inocēt. a. Sub
thꝛono dei. cetera vt s. De
nati. a. Rubū. ℣. Bn̄dictus
q̄ venit. oro. De⁹ qui salut.
Ad i. Que ē vid. Ad iij. a. Hic
est discipul⁹ ille. Et ad alias
hoꝛas vt in die. Infra octa. scti
iohis die dn̄ica euen̄. ad ves.
a. Tecū pꝛincipiū. cū his de
nati. cap̄m. Iohānes ap̄lus.
hy⁹. ℣. ⁊ a. ad magn̄. vt i die
cū oꝛdie. Infra octa. alia die eue.
ad ves. an̄. ⁊ p̄s vt s. Cap̄m.
Sāguis sctōꝝ. hy⁹. Sctōꝛū
meritis. ℣. Letamini. a. In
nocen. ps. Mag. oro vt s. De
nati. an̄. Germinauit. ℣⁹.
Tanq̄ spō. oro De⁹ q̄ salu.
In octa. sctōꝝ inocē. Inui
tat. Adoꝛem⁹ dn̄m Qui i sā
ctis gloꝛiosus est. ps. Venite.
hy⁹. Rex gl'iose. an̄. Sinite
paruulos. ps. Beatus vir qui
nō abiit. cū aliis ps. Nota
si hec octa. die dn̄ica euen̄. fiet
sicut in p̄cedeū. cū expositiōe
diei. Si autē alia die euene.

sient tres lect. cum responsoriis sequentibꝫ. Sub altare. Sctīs ꝫ vex lumen. Centū quadraginta. Lectio ꝓma

Cristo igiꝫ scđm ꝓphetie fidē nato in bethleē iude tēporibꝫ herodis de oriētꝫ partibꝫ aduentātes quidā viri ex magoꝝ gente percunctanꝫ ab herode / vbinā esset rex q̄ nup natus est iudeoꝝ / affirmātes vidisse se stellā eius in oriente que sibi etiam dux itineris extitisset causā vero tante ꝓperatiōis adorandi vel venerādi nup editi regis esse. Quibꝫ ille auditis īcredibiliter deterretur: verens ne status sui periclitareꝫ īperij. Accersitis ergo legis doctoribus percunctatur vbinā cristum nasci sperarent. Ut vero ex michee oraculis locus natiuitatis eius apđ bethleem designatus est / vno precepto rex oēs lactētes pueros nō solum apud bethleem / sed in oībus finibus eius a bimis ꝫ infra scđm tps quod explorauerat a magis interimi iubet: si quomodo etiam iesuꝫ cū equeuis posset extinguere. Sed ꝑuenit rex īsidias puer abductus in egiptū: parentibus de dolo regis āgelo prenūciante cōmonitis. Uerū hec etiā sacris euangelij vocibus edocemur Sed operepreciū ē crudelitatis herodis in cristū et equeuos eius videre mercedem. Statim nāq̧ nec mora vltio in eū diuina cōuerteꝫ / q̄ nō solū ꝑsens inferret exitū: verū ꝫ q̄bus post interitū supplicijs esset excruciādus ostenderet. Longū est si prosperitates īperij eius quibus ad illud tps vsq̧ potēs pollebat domesticis referā cladibus obscuratas / ignominiā matrimonij / funera liberorū: quoꝝ tn̄ ipse extiterit patricida. Sororis etiā propiquorūq̧ oīm si exequar clades: tragedia magis q̄ hystoria texi videbitur De quibꝫ tn̄ si quis scire vult iosephus pleni⁹ refert. Igiꝫ cū p sacrilegio qđ in saluatorē cōmiserat / ꝫ scelere qđ in eq̄uos ei⁹ pegerat / vltio eū diuina vrgeret in mortē quē dederit exitum nō puto indecoꝝ: si ipsi⁹ iosephi i septimodecimo libro antiquitatū hec referentis sermonibus explicemus. Herodē inq̄t porro amarioꝝ indies morbus vrgebat: supplicia cōmissi dudum sceleris expetēs. Lento nāq̧ igni extrinsecus i superficie corporis vrebatur: intrinsecus vero vastum condebatur incendiū. Auiditas semper inexplebilis ierat cibi:

nec tñ satiari vnq̄ rabidis i-
citata faucibꝫ valebat inglu-
uies. Intestina intrinsecꝰ vl-
ceribꝫ obsepta: doloribus q̄q̄
colli q̄ maximis cruciabatur.
Humor liq̄dus ⁊ luridꝰ erga
pedes tumidos oberrabat ⁊ ab
inferioribus partibus pubete-
nus tumore distentꝰ: sed ⁊ ve-
reda ipsa putredine corrupta
scatere vermibus. Spiritus
quoq̄ icredibilis iflatio: ⁊ te-
tigo obscena satis ⁊ execrāda.
His autē oībus doloribus fe-
tor dirior/ vel ex mēbrorū pu-
tredine: vel ex respiratiōe an
helitus reddebatur. Ita eni
ex omni parte cruciatibꝫ fesso
nulle sufficere vires ad tole-
rātiā poterāt. cāt. Te deum
v̄. scdm feriā. In laud. ān.
Herodes. ps. Dñs regñ cū
aliis ps. Cp. Ambulabūt.
hyꝰ. Sctōꝝ me. v̄. Iustoꝝ
aīe. ā. Hi sunt. ps. Bñdꝰ.
ōrō vt s De nat. ā. Ecce ma.
v̄. ⁊ ōrō vt s Ad. i. ā. Quē vi
Ad iij. ā. Herodes. ps. Legē
pō. cetera vt in die. ⁊ dicitur
Ria cū all'a. in oībus horis
Nota q̄ñ oct. sctōꝝ inorē. die
dñica euenit. Ad vs. ā. Tecū
principiū. cū ps de nat. cpm
Ambula. cetera vt in die Si
alia die p̄dicte oct. eue. ad vs
ā ⁊ ps vt s. Cp. Apparuit.

hyꝰ. A solis. v̄. Tanq̄ spō
sus. ā. Btūs vēt. ps. Mag
oratio de dñica In vigilia
epy. Nota q̄ si hec vigilia die
dñica eue. fient vi. lc. de nat.
et dicetur tota hystoria. R̄.
Ecce agnus dei. In vnoq̄q̄
noct. dicet tñ vna ā. sup ps
Si aūt alia die eue. fiunt iij.
lc. de expōne euāgelij seriē
Inui. Regē natū. ps. Veñ
hyꝰ. Criste red. ā. Dñs di.
ps. Quare fre. cū al'. ps de
dñica p̄ced. v̄. vts. Lcō. i.

Oportet vos fratres caris-
simi gaudere hodie ⁊ ex
ultare/ ⁊ inunū conuenire: ad
laudandū ⁊ benedicendum et
predicandū nomē dñi salua-
toris mūdi. Ecce eni adest di
es preclarus cunctis gentibus
desideratꝰ / diuina grā resplē-
dens: cā dore q̄dē ꝯsueti lumis
splēdidꝰ ⁊ precipue natiuitate
dñi nr̄i iesu cristi chorusc'. lc. ij

In multis igitur sancta-
rum scripturarum legi
tur locis/ q̄ in tp̄e augusti ce-
saris ãno q̄dragesimoscdo re
gni eiꝰ xp̄s nasci dignatus est
Et ip̄e q̄dē augustꝰ oī dñaba
tur mūdo: dei numine sibi sub

In illius [illegible] iecto. lc. iij
ergo augusti tempore/
multa signa ⁊ prodigia facta
sunt: ad cristi p̄ostendendā

regis eterni natiuitatē. Ipsius quoqꝫ tūc tp̄e/circul⁹ aure⁹ circa solē apparuit qd̄ portēdere monuit sūmū ⁊ singularē toti⁹ mūdi p̄ncipē ⁊ dn̄atorem: v̄ginis v̄to nascitur castissimo/cui⁹ potestas ⁊ lux pulcritudo ⁊ sapiētia circūdaret omnē pulcritudinē ⁊ oēm sapiētiam in celo ⁊ in terra. ℓ. iiij

Huius aūt augusti diebꝫ oleū a mane vsqꝫ ad vesper in roma manabat de fōte q̄ aquā romanis prestabat qd̄ euidenter inotuit vnctiōis xp̄i misteriū ⁊ baptismi ei⁹ sacramētū: atqꝫ melliflua mie ei⁹ doctrinā qua oēs p baptismū ibueret ad credēdū. ℓ. v.

Eius vero nichilominus tp̄ibus/oīa debita regis laxata sunt ab eo qd̄ intelligi dabat. qꝛ in eius tp̄e saluator nasceretur qui peccata oībus debita: p baptismū generi humano indulgeret. ℓ. vi

Eius isup diebꝫ sol obscuratus est: ⁊ lumie suo p totū mūdū ē p̄uat⁹. Et post obscurationē sol iter ortus ē lucide qd̄ p̄mōstrabat/qm̄ xp̄s nasceret p totū mūdū lucēs/ablata totius orbis gētilitate

Scd̄m matheum. ij.

In illo tp̄e. Defuncto herode/ecce apparuit angel⁹ dn̄i i sōnis ioseph: in egypto dicēs. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē ei⁹: ⁊ vade in terrā isrl̄. Etc. Om̄. lect. eiusdē.

Quod autē herode defuncto redit ad terram israel iesus/finem seculi denunciat/quando enoch ⁊ helya predicātibꝫ iudeis sopita moderne inuidie flāma fidē veritatis accipiēt.

Re. de hystoria Ecce agnus dei. secundum fer. ℓ. viij.

Et bene cum iudeam deserit fugere: et hoc in nocte dicitur. Cū vero reuertit in illam non solū fuge sed nec noctis fit mentio: quia nimirum quos ob peccatorum tenebras olim persecutores reliquit: ipsos ob lucem fidei tādē se querentes reuisit. ℓ. ix.

Quod damnato licet herode/ioseph timore archelai filij eius i iudeā vbi metropoli habebat ire formidās/monēte āgelo i nazareth galilee secedit/vltima p̄lētis ecclesie tempora desinat/quando pro ea que nunc est vniuersali gentis illius cecitate qua cristianos in q̄tum valet psequi nō desistit acrior i q̄busdā āti xp̄i psecutio cōsurget. Nō dr̄ Te deū. nisi dn̄ica fuerit. v̄. vts. In laud. a. Quē vid. ps. Dn̄s reg. cū aliis. Cap

Ecce de quo iohãnes dicit xps nat⁹ ē i isrł'ꝛ regni ei⁹ nō erit finis. hy⁹. Ueni red. ꝟ. Bñd⁹ q̄. ā. Uirgo dei ge. ꝟ. Oꝛda (ps. Bñ⁹. oro Anr̃a q̄s dn̄e vētture festiuitatis splendoꝛ illustret/quo mundi huius tenebꝛis carere valeam⁹: ꝛ ꝑueniam⁹ ad patriā claritat eťne. Per. Nō fit alia meō. de nat. Ad hos ve i die nat. cū oꝛ. de doc. hs. ceō. Ad vs ãe ꝛ pi de nat. c. p. Surge illumiare hierłm q̄ꝛ vēit lumē tuū: ꝛ glīa dn̄i sup te oꝛta ē. ℟. In co: lūle. hy⁹ Hostis herodes. ꝛc ꝟ Oēs de sab. ā. Magi vide rūt stellā ꝛ dixerūt adiuicē hoc signū magni reg ē eam⁹ ꝛ in q̄ram⁹ eū ꝛ offeram⁹ ei mune ra auꝛ th⁹ ꝛ mirrā. ter dz ā. p Mag. oro de vig. Si hec vig sab. eue. ad prec. añ cruci. ℟ Que vid. si dñc. eue. dz hoc ℟ Scā ꝛ imaculata. ꝟ. et oro de natiuitate. Ad cōplet. vs Inuit. Cristus apparuit nobis venite adoꝛemus. ps. Uenite. Reincipit per singulos versus. hy⁹ A p̄re vnigenit⁹ ā. Afferte dn̄o filij dei adoꝛate dn̄m i aula scā ei⁹. ps. Ipm ā. Flumis ipet⁹ letificat alťa ciuitatē dei alťa. ps. De⁹ nr̃ te. ā. Psallite deo nr̃o psallite psallite regi nr̃o psallite sapiēter. ps. Oēs gētes. ꝟ. Ois terra. Isaie. lv. l. i.

Omnes sitiētes venite ad aquas/ꝛ qui non habetis argentū pꝛoperate: emite ꝛ comedite. Uenite emite abs q̄ꝫ argēto: ꝛ abs q̄ꝫ vlla cōmutatione vinū ꝛ lac. Quare appenditis argentū nō in panibus: ꝛ laboꝛē vr̃m nō i saturitate? Audite audientes me ꝛ comedite bonū: ꝛ delectabiť in crassitudine aia vr̃a. Inclinate aurē vestrā et venite ad me: audite ꝛ viuet aia vestra Et feriā vobiscū pactū sempiternum: mias dauid fidelis. Ecce testē populis dedi eū: ducem ac pꝛeceptoꝛem gētibus Ecce gentes quas nesciebas vocabis/ꝛ gentes q̄ nō cognouerunt te ad te current ꝓpter dn̄m deū tuū ꝛ sanctū israel: q̄ꝛ gloꝛificabit te. Hec dicit. ℟ Hodie in ioꝛdane baptisato dn̄o aperti sunt celi ꝛ sicut colūba super eū spiritus mãsit ꝛ vox patris intonuit. Hic est filius me⁹ dilectus in quo michi cōplacuit. ꝟ. Celi aperti sūt sup eū ꝛ vox pr̃is audita ē Hic est. Isaie. lx. l. ij.

Surge illuminare hierusalē q̄ꝛ venit lumē tuū: ꝛ gloꝛia dn̄i super te oꝛta est.

Quia ecce tenebre operient terram: et caligo populos. Super te autem orietur dominus: et gloria eius in te videbitur. Et ābulabūt gentes in lumie tuo: ⁊ reges i splēdore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos: ⁊ vide. Oēs isti congregati sunt: venerūt tibi. Filij tui delonge veniēt: ⁊ filie tue de latere surgēt. Tūc videbis et affllues et mirabit et dilatabit cor tuum/ qñ cōuersa fuerit ad te multitudo maris fortitudo gentium venerit tibi. Inundatio camelorū operiet te: dromedarij madiā et epha. Omnes de sabba venient/ aurū ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē dño ānūciātes. Hec di

℟. Illuminare illuminare hierl'm venit lux tua et gloria dñi sup te orta ē. ℣. Et ābulabūt gentes in lumine tuo et reges i splēdore ortus tui. Et gloria. Isaie. lxi. l. iii

Gaudēs gaudebo in dño: ⁊ exultabit anima mea in deo meo. Quia induit me vestimētis salutis: ⁊ indumēto iusticie circūdedit me. Quasi spōsum decoratum corona: ⁊ quasi sponsam ornatā monilibus suis. Sicut eni terra profert germen suū/ ⁊ sicut ortus semen suū germinat: sic dñs deus germinabit iusticiā ⁊ laudem coram vniuersis gētibus. Propter syon non tacebo/ ⁊ propter hierl'm non descā donec egrediat vt splēdor iustus eius: ⁊ saluator eius vt lāpas accēdat. Et videbunt gētes iustū tuū: et cūcti reges inclitū tuū. Et vocabitur tibi nomen nouum: qđ os dñi nominauit. Et eris corona glorie in manu dñi: et dyadema regni in manu dei tui. Hec di

℟. Oēs de sabba veniēt aurū ⁊ thus deferētes et laudem dño ānūciātes Alla alla alla

℣. Reges tharsis ⁊ isule munera offerent reges arabū et sabba dona adducent. Alla. Gl'ia. Alla. In ij. noct. ā. Oīs tra adoret te et psallat ⁊ psalmū dicat noi tuo dñe. ps Jubilate deo oīs tra. ā. Reges tharsis ⁊ isule munera offerēt regi dño. ps. Deꝰ iudi. ā. Oēs gētes q̄scūq; fecisti venient ⁊ adorabūt corā te dñe. ps. Inclina domine. ℣. Reges tharsis et insule munera.

Sermo btī leonis pape. l. iiij

Celebrato primo die quo itemerata v̄ginitas humani generis edidit saluatorē/ epyphanie nobis dilectissimi veneranda festiuitas dat perseuerātiam gaudiorū: vt

inter cognatarum solẽnitatũ vicina sacramẽta exultatiõis vigor et feruor fidei non tepescat. Ad oim eni hoim spectat salutem/ qd infãtia mediatoris dei et hoim iam vniuerso declaratur mũdo: cum adhuc exiguo detineretur opidulo. Quãuis eni israeliticã gentẽ et ipsius gẽtis vnã familiã delegisset de qua naturã vniuerse humanitatis assumeret/ noluit tñ itra materne habitatiõis ãgustias ortus sui latere primordia/ sed mox ab oibus voluit agnosci: q dignatus est pro oibus nasci. Tribus igit magis in regione orientis stella noue claritatis apparuit/ que illustrior ceteris pulcriorqz sideribus facile in se ituẽtiũ oculos aiosqz ꝯuertẽt vt cõfesti aduerteretur nõ esse ociosũ qd tã insolitũ videbat. Dedit ergo aspicientibus intellectũ: q pstitit signũ. Tu. R. Magi veniunt ab oriẽte hierosolimã querẽtes et dicentes. Ubi est qui nat⁹ est cuius stellã vidimus et venim⁹ adorare dñm. V. Magi veniũt ab oriente inquirẽtes faciem dñi et dicentes. Ubi est.

Sermo bti fulgẽtij epi. l. v.

Nostis fres carissimi qa dies iste q nobis i honorẽ dñi p ãnos sigulos celebratur: ore cũctorum fideliũ epyphania venerabiliter nuncupat. Et qz grecum pbatur esse vocabulũ: multis ẽ latinis icognitũ. Inde est qp nomẽ istud oẽs qdẽ latini dicunt: sed nõ oẽs iueniunt nosse qd dicunt. Proinde bonũ ẽ vt cuncti qui diẽ hodiernũ epyphaniã nũcupant et cur hoc dicatur ignorãt sacrmẽtũ diei hui⁹ nois interptatiõe cognoscãt. Debet eni diei huius solẽnitas a fidelibus celebrari. et ideo solennitatis causa non debet ignorari. Hunc ergo diẽ sicut diximus epyphaniã vocat xpiana religio. Epyphania ĝo: iterptat manifestatio. Tu. R. Interrogabat magos herodes qd signũ vidisst sup natũ regẽ stellã magnã fulgẽtẽ cuius splẽdor illuiat mũdũ. Et nos cognouimus et venim⁹ adorare dñm. V. Magi veniunt ab oriẽte iqrẽtes faciẽ dñi et dicẽtes. Et.

Sermo de eod. l. vi

Traditũ autẽ tenemus a patribus qp vnigenit⁹ dei filius postqz ẽ scdm carnẽ tẽporaliter natus in isto die ẽ magis venientibus manifestatus a quibus est oblat muneribus suppliciter adoratus. Nã quia ipse est deus qui sibi in veteri testamẽto primitias

offerri mādauit: idē de⁹ homo natus gētiū p̄mitias suo cultui dedicauit. Tu aūt. ℟. Stella quā viderāt magi in oriēte antecedebat eos donec venirēt ad locū vbi erat puer Videntes aūt eū gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et itrātes domū inuenerūt puer cū maria mr̄e ei⁹ ꝛ ꝓcidētes adorauerūt eū Vidētes Gl'ia Videñ In .iij. noc. ā. Adorate dn̄m allā in aula scā eius allā. ps Cātate. .i. an. Adorate dn̄m allā oēs angeli eius allā. ps. Dn̄s re. ex. ā. Notū fecit dominus allā salutare suū allā ps. Cātate. .ij. ℣. Oēs gētes q̄scūqȝ fecisti. Scd̄m mat. .ij.

Cum nat⁹ esset iesus i bethleem iude in diebꝫ herodis regis. Ecce magi ab oriēte venerūt hierosolimā dicentes. Vbi est q̄ natus est rex iudeoꝝ? Vidim⁹ eni stellā eius i oriēte ꝛ venim⁹ adorare eū. Et rel'. Om̄. bti grego. pape.

Sicut ex lectione euangelica fratres carissimi audistis celi rege nato rex terre turbat⁹ est qꝫ nimirū terrena altitudo ꝯfūditur cū celsitudo celestis aperitur. Sed querēdū nobis ē quidnā sit qd̄ redēptore nato pastoribꝫ in iudea angelus apparuit: atqȝ ad adorādū hūc ab oriēte magos nō āgel⁹ sed stella ꝑduxit qꝫ videlicet iudeis tanq̄ ratiōe vtētibꝫ rationale aial: id est angelus p̄dicare debuit. Gentiles vero qꝫ vti ratione nesciebāt: ad cognoscēdū dn̄m nō ꝑ vocē sed ꝑ signa ꝑducunt: qꝫ ꝛ illis ꝓphetie tanq̄ fidelibꝫ nō infidelibus: ꝛ istis signa tanq̄ infidelibus nō fidelibꝫ data sunt Tu aūt. ℟. Videntes stellā magi gauisi sunt gaudio magno ꝛ intrātes domū inuenerunt puerū cū maria mr̄e ei⁹ ꝛ ꝓcidētes adorauerūt eū Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera aurū thus et mirrā. ℣. Reges tharsis ꝛ insule munera offerēt reges arabum et sabba dona adducent Et apertis. Lctō. octaua

Et notandū q̄ redemptorem nostrū cū iā ꝑfecte etatis esset: eisdē gētilibꝫ apostoli p̄dicant: eūqȝ paruulū ꝛ necdū per humani corporis officium loquētē stella gētibꝫ denūciat. qꝫ nimirū rationis ordo poscebat vt loquentem iam dominū loquentes nobis predicatores innotescerent: ꝛ necdum loquentē elemēta muta predicarēt. Sed in omnibus signis que vel nascēte domino vel moriente mōstra

ta sunt: cōsiderandū nobis ē
quāta fuerit in quorūdā iude-
orū corde duricia q̄ hunc nec
ꝑ ꝓphetie donū: nec ꝑ mira-
cula agnouit. Oia q̄ppe ele-
menta auctorē suū venisse te
stata sunt. ℟. Tria sūt mu-
nera q̄ obtulerūt magi dn̄o in
die ista ⁊ hn̄t in se diuina miste
ria. In auro vt ostēdat̄ regis
potētia i thure sacerdotē ma
gnum ꝯsidera. ⁊ in mirra do
minicā sepulturā. ℣. Reges
tharsis. vt s̄. In auro. L. ix.

Ut enim de eis quidē vsu
hūano loq̄r deū hūc celi
esse cognouerūt: q̄ꝛ ꝓtin⁹ stel
lā miserūt. Mare cognouit:
q̄ꝛ sub plātis ei⁹ se calcabile ꝑ
buit Terra cognouit: quia eo
moriēte ꝯtremuit Sol cogno
uit q̄ꝛ lucis sue radios abscō-
dit. Saxa ⁊ parietes cogno-
uerūt: q̄ꝛ tpe mortis ei⁹ scissa
sūt. Infern⁹ cognouit q̄ꝛ hos
quos tenebat mortuos reddi-
dit. Et tamen hunc quē deū
oia insensibilia elemēta sen-
serunt: adhuc infidelium iu-
deorū corda deū esse minime
cognoscunt. Et duriora saxis
scindi ad penitendum nolūt
eumq̄ꝫ confiteri abnegant:
quem elemēta vt dixim⁹ aut
signis aut scissionibus deum
clamant. Tu aūt. ℟. In co
lumbe specie spūsctūs visus
est paterna vox audita ē Hic
est filius me⁹ dilectus in quo
michi bn̄ ꝯplacui ipm audite
℣. Celi aperti sunt sup eum
⁊ vox patris audita est. Hic ē
Glia. In colūbe. Prosa

Cor nr̄m reple tuo lumine/
sapiētie dator xp̄e quo plebis
deuote sumas laudes oī tēpo
re: editas tuo in noīe facinore
hanc ablue atq̄ꝫ btā iple cari
tate: alta celi sede sublimādo
ad te vbi sempiterna clarita-
te donati optime fruamur do
mine ꝑēniter vna cū grege
btōꝝ. Ipm audite. Euāgel.

Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo
Sequētia scti euāgelii se-
cundū lucā. iij. Glia tibi dn̄e

Factū est aūt cū baptisa
retur omnis ppl'us. ⁊ ie
su baptisato ⁊ orāte: apertuꝫ
est celum. Et descendit spiri
tussanctus corporali specie si-
cut columba in ipsum: ⁊ vox
de celo facta est. Tu es filius
meus dilectus: in te compla-
cuit michi. Et ipse iesus erat
incipiēs: q̄si annorū triginta
vt putabat̄ fili⁹ ioseph. Qui
fuit hely. Qui fuit mathat.
Qui fuit leui. Qui fuit mel-
chi. Qui fuit ianne. Qui fuit
ioseph. Qui fuit mathathie.
Qui fuit amos Qui fuit naū

Qui fuit esly. Qui fuit nag-
ge. Qui fuit mathat. Qui fu
it mathathie. Qui fuit semei
Qui fuit ioseph. Qui fuit iu-
da Qui fuit iohāna Qui fuit
resa Qui fuit zorobabel Qui
fuit salathiel. Qui fuit neri.
Qui fuit melchi Qui fuit ad-
di. Qui fuit cosā. Qui fuit el
madā. Qui fuit her Qui fuit
iesu Qui fuit eliezer Qui fuit
iorim Qui fuit mathat. Qui
fuit leui Qui fuit symeō Qui
fuit iuda Qui fuit ioseph Qui
fuit iona. Qui fuit eliachim.
Qui fuit melea Qui fuit mē
na. Qui fuit mathatha. Qui
fuit nathan. Qui fui dauid.
Qui fuit iesse Qui fuit obeth
Qui fuit booz Qui fuit salmō
Qui fuit naasō Qui fuit ami
nadab Qui fuit arā Qui fuit
esron. Qui fuit phares. Qui
fuit iude Qui fuit iacob. Qui
fuit ysaac. Qui fuit abrahe.
Qui fuit thare. Qui fuit na-
chor Qui fuit seruch Qui fuit
ragau Qui fuit falech Qui fu
it eber Qui fuit sale. Qui fuit
caynam. Qui fuit arphaxat
Qui fuit sem. Qui fuit noe.
Qui fuit lameth Qui fuit ma
thussale Qui fuit enoch Qui
fuit iareth. Qui fui malaleel
Qui fuit caynā Qui fuit enos
Qui fuit seth. Qui fuit adā.

Qui fuit dei. Jesus autē ple
nus spiritu sancto: regressus
est a iordane. cāt. Te deum
℣. Oēs de saba. In lau. ā.
Ante luciferum genitus et
añ secula dñs saluator noster
hodie mundo apparuit. ps.
Dñs regn. ā. Uenit lumē tu
um hierl'm ⁊ gloria dñi super
te orta est et ābulabunt gētes
in lumie tuo all'a. ps. Jubil
ā. Apertis thesauris suis ob
tulerūt magi dño aurū thus
⁊ mirram all'a. ps. Deus de
us. ā. Maria ⁊ flumina bñ
dicite dño hymnū dicite fōtes
dño alleluya. ps. Bened. ā
Tria sunt munera que obtu
lerunt magi dño aurū thus ⁊
mirrā filio dei regi magno al
leluya. ps. Laudate. Cap.

Omnes de saba venient
aurū ⁊ thus deferētes: ⁊
laudem dño āñūciātes. hy.
Hostis herodes. ℣. Uenit lu
men tuū. ā. Ab oriēte vene
rūt magi in bethleem adorare
dñm ⁊ aptis thesauris suis p
ciosa munera obtulerūt aurū
sicut regi magno thus sicut deo
vero mirram sepulture eius al
leluya. ps. Bened9. Ore.

Deus qui hodierna die vni
genitū tuū gentibꝫ stel
la duce reuelasti/concede pp
cius: vt qui iā te ex fide cognoui

mus/ usqz ad cōtēplandā spe ciē tue celsitudis pducamur. Per eūd. Ad. i. a. Añ luci. rc. Ad iii. ā. Uenit lumē. cp

Stella ista sicut flamma choruscat/ et regē regū deū demonstrat: magi eā vide rūt/ & regi munera obtulerūt ℟. Ois terra adoret te & psal lat & allā all. ℣ Psalmū di cat noi tuo dñe All. Glā Ois ℣. Reges tharsis. oro vts. Ad pcessi. ℟. In colūbe. cū versu Reges tharsis. Oro

Deus illumiator oim gē tiū/ da populis tuis per petua pace gaudere: & illud lu men splendidum infunde cor dibus nostris quod triū ma gor mentibus aspirasti dñm nrm. In choro. ā. O beata ℣. Omnes gentes. Oro

Illumia qs dñe populū tuū & gre tue splendore cor eius sēper accende: vt sal uatorē suū & incessāter agno scat/ et veraciter apprehen dat dñm nrm iesum cristū fi lium tuū. Qui tecū viuit. rc Ad vi. ā. Apertis. Cplm

Stella quā viderāt magi in oriēte ātecedebat eos donec veniret supra vbi erat puer. ℟. Reges tharsis & in sule munera offerēt allā all. ℣. Reges arabū & sabba do na adducēt. Allā. Glia. Re ges. ℣. Oēs gē. oro vts ad nā. Ad ix. ā. Tria. Cpm

Ab oriēte magi venerunt i bethleē adorare dñm/ & apertis thesauris suis: precio sa munera obtulerūt. ℟. Oēs gētes qscūqz fecisti allā allā. ℣. Uenient & adorabūt corā te dñe. Allā. Glia. Oēs. ℣ Omis tra. oro vts Ad vs āe de laud. cū pis de nat. Cpm

Ammoniti magi in sōnis ab angelo ne redirēt ad herodē: p aliā viā reuersi sūt in regionē suā. Hy. Hostis herodes. ℣. Oēs de sabba. ā Hodie celesti spōso iūcta ē ec clesia qm̄ i iordane lauit xps ei9 crimina currūt cū muneri bz magi ad regales nuptias & ex aqua facto vino letant con uiue allā. ps. Mag. oro vts Ad cpl. vts. Dieū. oct. Inui. Regē magnū dñm ve nite adorem9. ps. Ueñ. hy9. A pre vnige. ā. Afferte. ps. Ipsū. cū al. pis. ℣. scdz fet ℟. sequēs dz loco istius Rcī. Hodie i iordāe. ℟. Dies sā ctificatus illuxit nobis venite gētes & adorate dñm. Qr ap paruit hodie lux magna i ter ris. ℣. Uenite adorem9 deū qz ipse ē dñs deus noster. Qr Sermo btī leonis pape. l.i.

Quāuis sciā dilectissimi quod scitatē vestrā hodierne festiuitatis causa nō lateat/ eāq; scd̄m cōsuetudinē euāgelicus nobis sermo reserauerit tñ vt nr̄i nichil desit officij loq̄ de eadē quod dn̄s donauerit audebo: vt i cōi gaudio tanto religiosior sit oim pietas q̄to magis fuerit intellecta solēnitas. Prouidentia mie dei dispositū habens/ pereunti mūdo in nouissimis temporibus subuenire/ saluationē oim gētiū p̄finiuit in xp̄o vt q2 ⁊ cūctas nationes a veri dei cultu spūs error dudum auerterat/ ⁊ ipse peculiaris dei populus israel ab institutis legalibus pene totus exciderat: conclusis omnibus sub peccato oim misererētur. R̄. scd̄m fer. L. ii.

Deficiente enim vbiq; iusticia/ et toto mundo in vana ⁊ maligna prolapso nisi iudicium suum potestas diuina differret vniuersitas hominum sententiam dannationis exciperet. Sed in indulgentiam ira trāslata est/ ⁊ vt clarior fieret exerende gratie magnitudo tunc placuit ad abolēda peccata hoim sacramentum remissionis afferri: quando nemo poterat de suis meritis gloriari. Lectō tercia

Huius autē dilectissimi ineffabilis mie manifestatio facta est/ herode apud iudeam tenente ius regiū vbi legitima successione cessante ⁊ pontificū potestate destructa alienigena obtinuerat principatū: vt veri regis ortus illius prophete p̄bareť voce qui dixerat. Nō deficiet p̄nceps de iuda neq; dux de femoribus eius/ donec veniat cui repositū est: ⁊ ipse erit expectatio gētiū. cāc. Te deū. V. vts In laud. ā. Ante luciferum. ps. Dn̄s reg. cū aliis ps. Cpm

Videntes stellā magi gauisi sūt gaudio magno ⁊ intrantes domum obtulerūt dn̄o aurum thus et mirram. hy. Hostis herodes. V. Venit lumen tuum. ān. Stella ista sicut flamma choruscat ⁊ regem regum deum demonstrat magi eam viderūt ⁊ regi munera obtulerūt. ps. Bn̄s oro vts. Ad horas vt in die.

In vigilia sanctorum luciani maxiani ⁊ iuliani ad vš. ā. Sācti per fidē. cū aliis āis de cōi plurimorum mr. ps. de epy. cp. Sancti et iusti. R̄. vi. Iter agens. cum versu. hy. Sāctorū meritis. V. Letamini. ā. Adest presens beati luciani natalis i quo suis cū sociis

coronam ꝑcepit triũphalem quē tali voce poscam⁹ adesto nobis dux egregie preciꝰ qꝫ iu ua suffragijs quos tuo gregi acquisisti. ps Mgt. Ter di cit an. Orõ.

C oncede nobis q̃somꝰ deus vē turā beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ luciani/mariani/ et iuliani solennitatē congruo preuenire honore: et venientē digna celebrare deuotione. Per dñm Decpypha. An. Stella quã viderant magi antecedebat eos donec veniret supra vbi erat puer. ỽ. Dēs de sabba. orõ vbs. Ad cple. vbs. Inui. Regē regũ dñm. ps. Uenite hy⁹. Rex gl'iose. An. Beatissimus xpi martir lucian⁹ ab vrbe roma in gallias direct⁹ ferocissimis beluacoꝝ se ingerens plebibus. ps. Btũs vir An. Erat enim fide constantissimus sermone facundissimus ꝛ virtutibus cunctis admirabilis. ps. Quare fre. ã Cepit igitur predicare nomē dñi potestates aerias debellare xpiqꝫ ecclesiam plantare. ps. Cum inuocarem. ỽ. Letamini. Lectio prima.

B eatissimus lucianus ab vrbe roma egressus: a btõ dyonisio presbiterũ sumpsit officiũ: ꝛ ad beluacensem vrbē ꝑperauit itrepido cursu Moxqꝫ vt beluacēsiũ penetrauit fines cepit xpi euãgeliũ ꝑdicare qđ ei⁹ pectori sãctus spiritus dignãter ĩfuderat vt verbo sue predicationis hoies ad imaginem dei factos a demonum cultura erueret: et vnũ deum celi terreqꝫ conditorem puris mentibus adorarent. Tu autem. ℟. Sanctorum christi militum gesta fortia vocibus deuotissime resonemus alternis. Ut eorũ suffragia interpellēt ꝑ nobis. ỽ. Quorũ aĩas xpo ĩ celis iã nouim⁹ inherere solēnibus votis nitamur honorare Ut eoꝝ. l. ij.

C ũ esset itaqꝫ spũ scõ repletus: xpianã ꝛ catholicã sapiẽtiã diligebat. Abstinens se ab omni opere malo: fidem tenens perfectã: christo sedulum exhibebat officium. ℟. Predicatione apostolica romanis artibus chorus cante lucianus credidit. Et egregius christi miles euãgelio acquisitus est. ỽ. Et qui ãtea dicebaẗ lucius martyr futur⁹ insignis ꝑsago meruit honorari vocabulo. Et egres. l. iij

D e abstinentie igitur virtute qua se quotidie macerabat: vt cristo dño carnis sue hostiã immolaret: pauca

dicenda sunt. Alius eni cibus nõ erat assiduus q̃ modicus panis ⁊ esus herbarum virẽtium: et aque frigide calicẽ ꝓ potu fesso corpori tribuebat. Quadragesime vero diebus bis ĩ septimana cibum corpori ministrabat. Sustentabat enim eum celestis alimonie victus: ⁊ membra debilia diuina grã roborabat. Eratq̃ sãctus vir mire patientie/ sũme abstinẽtie/ sãcte humilitatis/ ⁊ omni gratiaꝝ copia exorna tus. ℟. Egressus itaq̃ ab vrbe roma gallias penetrauit ⁊ ad beluacoꝝ ciuitatem cursu pertẽdit intrepido. Ferocissimis se igerẽs plebibꝫ ℣. Erat eni fide ꝯstantissimus sermone facũdissimꝰ ⁊ ꝟtutibꝫ cunctis admirabl'is Ferocissimis Gloria. Ferocissimis. In ij. noct. ã. Sp̃s sctĩ grã debriatus nõ minꝰ exẽplis ĩstruebat ppl'm q̃ verbis. ps. Uerba. ã. Accedebat quoq̃ virtꝰ miraculoꝝ ⁊ oẽs morbos ꝑ virtutem dñi depellebat. ps. Dñe dñs nr̃. ã. Tãtã grãm in effugãdis accepat demonibꝫ vt ĩperio eius audito mox a corporibꝫ discederẽt obsessis. ps. Cõserua. ℣. Justi aũt. l. iiij. Cũq̃ iã op̃s deꝰ sctm̃ virũ lucianũ a laboribꝫ huiꝰ vite vellet q̇escere ⁊ eiꝰ martyriũ in exẽplũ hoĩbꝫ demõstrare: persecutores nequissimi ad ciuitatẽ cui beluacus nomẽ ẽ ꝯuenerũt. Sexto itaq̃ sabbato egressionis eoꝝ qui eũ ꝑseq̃bantur ab vrbe/ sctm̃ viꝝ lucianum sexto idus ianuarias ppl'm docentẽ repererunt: in quo loco ppl'i caterua q̃ plurima sancti viri iã erat admonitiõe cõuersa: et idoloꝝ supstitione calcata ad xp̄ianitatẽ se nomen eiꝰ monitis venisse gaudebãt. ℟. Hic vir beatissimus sp̃s sctĩ grã debriatꝰ non minꝰ exẽplis ĩstruebat ppl'm q̃ ꝟbis. Mortificationẽ cristi circũferens in carne sua. ℣. Aliꝰ eni victus illi non erat q̃ modicus panis cũ oleribus ⁊ aqua. Mortificationẽ. l. v. Erat eni totiꝰ populi vox vna letantiũ: dum se cognoscerẽt a mortis laq̃o adui te fugisse solaciũ. Interea dũ sanctus vir doctrinis ĩsisteret pietatis/ ac cristi ppl'm ab errore conuerteret vanitatis: eleuatꝭ paululũ ocl'is ꝑsecutores suos eminꝰ venire ꝯspexit. Quos vt vidit/ a p̄dicationis tamen sue verbo non destitit: sed salubribꝫ ppl'm monitis hortatus ẽ. ℟. Beatus lucianus dixit ecce iam michi dñs

meus iesus xp̄s laboꝝ meoꝝ premia reddet Ecce iā corpus pro cristo suppliciis maceratū genitrici reddetur oīum. ℣. Uos aūt nō mine ꝓncipū deterreāt nec suasio blādimēto rū decipiat. Ecce. ℟. vi.

Ecce fratres et filij carissimi iam michi dn̄s me⁹ iesus cristus laborum meoꝝ retributor esse dignatus ē/ iā corpus nimia senectute lassatum: cum fructu martyrij ad palmā trāsiet sēpitnā. Uos itaqꝫ carissimi filij in accepta ꝑdicatiōe state firmissime: et nec terroꝝ ꝓncipū nec mine iudicū/ aut mala suasio amoꝝ vitevos valeat moniꝝ reuocare vt illuc sequāt merita gregis quo precessit fortitudo pastoꝝ. ℟. Iter agens martyr cum martyribꝫ nō cessabat a laudibꝫ diuinis ⁊ ꝑdicatione Donec veniret ad locū martyrij. ℣. Hortabatur itaqꝫ marianum ⁊ iulianū nunc filij inq̄ens opus est animis nunc cōstantia mentis. Donec Glīa Donec. In iij. nock. ā. Uir ergo dn̄i spū scō reuelāte psecutores ab vrbe directos agnouit ⁊ tēpus iminere quo martyr ad astra migraret. ps. Dn̄i est terra. ā. Tunc beatus lucianus dixit ecce iā michi dn̄s meus iesus cristus laborum meorum premia reddet ecce iam corpus meū genitrici reddetur oīm. ps. Beati quoꝝ. ā. Exulto ⁊ iocūdor in te deus meus quia filios meos me preire ad coronam intueor. ps. Deus venerunt. ℣. Exultent iusti. ℟. vij.

His itaqꝫ gestis egressus a supradicta vrbe beluaco cepit iter suū intrepid⁹ agere: ⁊ i accepta se exercere fortitudine vt in opere diuini misterij martyrij sui cursū impleret. Cūqꝫ peruenisset ad montem qui situs est super alueū thare/ qui mons tribus milibus ab vrbe fere distans: pulcrum populis spectaculū prebet. Cūqꝫ cū duobus pueris mariano scilicet et iuliāo cursū suū perageret/ aduenerunt impij persecutores: qui a neq̄ssimo domiciano fuerant directi. Tūc illico apprehendētes sanctos dei marianū et iulianum coram beatissimi luciani obtutibꝫ: gladio eos puniri iusserūt. Quibus iterfectis xp̄o ex effusiōe suoꝝ sanguinū digni martyres consecrati sūt. ℟. Scti martyres xp̄i marian⁹ ⁊ iulian⁹ dū nollent idolis imolare coram beatissimi luciani obtutibus iussi sūt

gladio verberari. Et dignissi
mi deo martyres sūt ꝯsecrati.
V. Illi ergo nimia alacrita-
te ceruices percussoribus pre-
bentes roseo perfusi sunt cru-
ore. Et dignissimi. l. viii

Deniq persecutores san-
ctissimū dei lucianū cū
ira ꝛ indignatione taliter al-
locuti sūt dicētes. Tu ne es il
le qui maleficiis tuis seducis
populū / vt sacratissimis diis
non immolent: ꝛ vt inuictissi
morū principū decreta contē-
nant? Sanctus lucianus re-
spondit. Ego maleficus non
sum: sed bn̄ficiis eruditus su-
pernis. Cristi populo viā ve
ritatis ostēdo / et dn̄m meum
iesum cristū q facture sue pio
semp dn̄atur affectu: quomo
do inoffenso pede sequi debe-
ant inotesco / vt ad lucē euoca
ti supernā a suis tenebris eru
antur: ꝛ cognoscentes dei fili-
um ad terras pro ipsorum re-
dēptione venisse / superstitio-
sam idolorū sectam spernētes
ipsi soli ceruicem cordis incli-
nent: qui pro oīm salute volu
it crucifigi. R. Fortissimus
miles cristi lucianus eleuatis
in celū oculis dicebat gratias
ago tibi redemptor mūdi qui
me pro tuo confligentem no-
mine dignatus es roborare.
Et martyrū tuorū cōsortē effi
cere. V. Nunc ergo dn̄e iesu
xp̄e pseuerantē concede virtu
tē ꝛ regni tui heredē dona fie-
ri sēpiternū. Et mar. l. ix.

Tunc vnus ex militibus
euaginato gladio: para
ta iam sancta ceruice preciosū
caput abscidit. Cumq sancti
viri cadauer iaceret exanime
videntibus militibus et mul-
titudine vulgi: lux de celo su-
per sanctū corpus emissa est:
ꝛ vox pariter cū luce venit di-
cens. Euge bone famule luci
ane / qui pro me sāguinem tu
um fundere nō dubitasti iter
ris: cum sanctis gratulare in
ethereis. Recedentibus a loco
ministris erigens se sancti vi
ri corpus exanime / apprehen
densq manu propria sanctū
caput abscisum stabili gressu
misericordia dn̄i suffragante
mirū in modū acsi viuēs i cor
pore / iter suū carpere plantis
firmissimis cepit: portās il-
lud a monte q̄si milib tribus
thare transposito vado: pue-
nit ad locū quē vir sanctus fu
neri tradendū elegerat / vno
a p̄dicta vrbe miliario distan
tem in agello publico: ibiq cū
palma victorie sanctus requi
escit in pace. R. Athleta dei
dū diutissime a carnificibus

torquereť dicebat te benedico
dñe iesu criste te adoro te glori
fico. Ꝟ. pro tuo nomie duros
merui pferre dolores. Ꝟ. Di
gnare ergo deus meo certami
ni subuenire et ad te quem to
tis desidero precordiis accersi
re. Ꝟ. Gloria. Reincipitur
Laud. Te deū. Ꝟ. Exulta
bunt sacti in gloria. In L. ā.
Sanctū carnifices lucianum
inueniunt euangelisantē ple=
bi suo labore illuminate et in
cristo fundate. ps. Dñs reḡ
ān. Comprehensi sub oculis
eius marianus atq̃ iulianus
p xp̄i noie ꝯstanter trucidati
ferro colla submiserūt. ps. Iu
bilate. ā. In ꝯfessiōe scē tri
nitatis pmanētes meruerūt
martyrio coronari aulā cele=
sti regni pariť itrare. ps. De⁹
de⁹. ā. Btūs dō lucian⁹ iter
passiōis tormēta xp̄m cōfite=
bať dei filiū eē quē corde crede
ret et ore laudaret intrepido.
ps. Bened. ā. Cūq̃ trūca=
to capite sctī iaceret corp⁹ ex
anime uidētibꝫ cunctis q̄ ade
rāt lux de celo ingens magna
cum voce sup eū effulsit. ps.
Laud. cp̄m. Scti ludibria.
hy⁹. Sctōꝝ me. Ꝟ. Iustoꝝ
aie. ā. Dū gloriosus bellator
xp̄i lucian⁹ succiso capite peu
buisset i t̄ris erigēs se scti viri

cadauer stetit firmissime ap=
prehensiq̃ propriis manibꝫ
caput scdo a monte miliario
deuexit. ps. Bened⁹. Oro.
Deus q̄ hodierna die btm̄
lucianū martyrē tuum
virtute cōstātie i passiōe robo
rasti/ q̄q̃ illi ad p̄dicādū gēti=
bus gloriā tuā marianum et
iulianū sociare dignatus es:
tribue nobis q̄s ex eorū imita
tione p amore tuo pspera mū
di despicere/ ⁊ nulla ei⁹ aduer
sa formidare. Per dñm. De
epp. ā. Uidētes stellā magi
gauisi sunt gaudio magno et
itrātes domū obtulerunt dño
aurū thus ⁊ mirrā. Ꝟ. et oro
vts. Ad p̄mā. ā. Dñ lucifer
Et ad alias horas ōe de laud
ceta de cōi pl'ioꝝ mrꝝ cū orōe
huius diei. Ad vs āe de laud.
cū p̄is de epy. cp̄m. Scti ludi
bria. hy⁹. Sctōꝝ merit. Ꝟ.
Letamī. ā. Hodie sclit⁹ mar
tyr lucian⁹ paradisū laurea=
tus ascēdit hodie celit⁹ audire
meruit euge famule meus lu=
ciane qui p me sanguinē tuū
fudisti in terris mecū gratula
re i celis. ps. Mag. oro vts
De epy. ān. Ammoniti ma
gi in sōnis ab angelo per aliā
viā reuersi sūt in regionē suā
Cetera vts Die q̄rta oct. epy
Inuitat. Regem magnum

ps. Venite. Cetera vt in die se cunda oct. De eodem sermone leonis pape Quamuis. rc. l. i.
De quibus quondam patriarche abrahe innumerabilis fuerat successio promissa non carnis semine: sed fidei fecunditate generanda. Et ideo stellarum multitudini comparata vt ab omnium gentium patre: non terrena sed celestis progenies speraretur. Re. scdm feriam. l. ii.
Ad creandam ergo promissam posteritatem heredes in sideribus designati ortu noui sideris excitantur / vt in quo celi adhibitum fuerat testimonium: celi famularetur obsequium. Commouit magos habitatores remotioris orientis stellis ceteris stella fulgentior et de mirandi luis claritate viri ad hec expectanda non inscii magnitudinem noue significationis intelligunt / agente hoc sine dubio in eorum cordibus inspiratione diuina / vt eos tante visionis misterium non lateret / et quod oculis ostendebatur insolitum: animis non esset obscurum. l. iii
Denique officium suum cum religione disponunt / et his se instruunt donis: vt adoraturi vnum tria se credidisse demonstrent / auro honorantes personam regiam / mirra humanam: thure diuinam. Ingrediuntur itaque iudaici regni precipuam ciuitatem / et in vrbe regia ostendi sibi postulant: quem ad regnandum didicerant natum. Can. Te deum. In lau. vts a. Lux de luce apparuisti xpe cui magi munera offerunt alla alla alla. ps. Bn9. oro vts De mart. an. Beatissimus mar. v. et oro vts. Ad horas vt in die epy. Nota quod in maiori ecclesia hodie ad vs et in crastinum fit de scto guillermo ad ix. lc. vt sequitur. Qui autem non faciunt de eo faciant de oct. epy. vt in scda die oct. preter tres l. solum quod fiet de scto paulo heremita cum meo. de eo et de marty.
Scti guillermi epi et confes. ad vs. a. Iste est. ps. Dixit dns. a. Scte guiller. p. Confitebor. a. Amauit. p. Btus vir. a. Scte guille. p. De profundis. a. Iste cogno. p. Memento. ch. Ecce vir pru. Re. Magnificauit. hy9. Iste confessor. v. Ecce sacer. a. Confessor dni. v. Mag. oro. Exaudi qs dne p. Meo. de scto paulo heremita. a. Iustum deduxit. v. Amauit. oro. Adesto dne pcibus. De mar. a. Erat enim. De epy. a. Vox de celis sonuit et vox pris audita est hic est fili9 me9 dilect9 in quo michi

complacuit ipsum audite. V. Iustum deduxit. Ps. Benedicite domini. ... Die quinta octa. Ad mat. Invit. Regem confessorum dominum. Lecta de com. uni. pon. L. i

Dormiente igitur cum patribus suis felicis recordationis henrico bituricensi patriarcha prefate ecclesie clerus secundum statuta canonum ad eligendum pastorem idoneum conuenit / tandem die prefixa vocatis quos vocandi erant. Sanctus guillermus tunc karoli loci religiosissimus abbas cisterciensis ordinis / cuius hodie festa celebramus in bituricensem archiepiscopum et totius acquitanie primatem: in nomine sancte trinitatis eligitur. L. ii.

Attendens igitur vir dei quod maior est obedientia quam victima accepta licentia a religioso grege monachorum quem ipse rexerat dum abbatis potiretur officio / non sine magna lacrimarum effusione non sine gemitu cordis intrinseco: singulorum orationibus se commendans: ab eisdem corpore recessit non animo. L. iii.

Porro festinans adire bituricas cum applausu cleri et populi obuiam procedentis / cum ea qua debuit veneratione susceptus: cathedram episcopalem ascendit. Sacrique olei sanctificatione delibutus et suffraganeis episcopis consecratus: vnctione super eum copiosius emanante rem sacramenti feliciter est adeptus.

De sancto paulo heremita. L. iiii

Cum esset terris redditurus dies beatus paulus ad antonium sic allocutus est. Expedit quidem michi sarcina carnis abiecta agnum sequi: sed et ceteris expedit fratribus vt tuo adhuc instruantur exemplo. Quamobrem perge quaeso nisi molestum est et pallium quod tibi athanasius episcopus dedit ad obuoluendum corpus meum affer. L. v.

Tandem antonius defatigatus et anhelus: ad habitaculum suum confecto itinere peruenit. Tunc egressus foras et ne modicum quidem cibi sumens / per viam qua venerat regrediebatur: illum sitiens illum videre desiderans: illum oculis ac mente complectens. L. vi.

Timebat enim quod euenit: ne se absente debitum cristo spiritum redderet: nec immerito. Nam introgressus speluncam videt genibus complicatis / erecta ceruice: extensisque in altum manibus corpus exanime. Primo et ipse viuere eum credens pariter orabat. Postquam vero nulla vt solebat suspiria precantis audiuit in flebile osculum ruens: intellexit

q etiā cadauer scti deū cui oia viuūt officio gestus p̄raretur. Rex igitur aiarum (R. vij. effectus cū esset vn⁹ ex eis ad quos ꝓpheticus sermo dirigit: ꝛ nūc reges intelligite erudimini qui iudicatis terrā. Sepius reuoluens in animo qđ scriptū legerat. Cui plus cōmittit ab eo plus exigit / cōmissū gregē dn̄icū pastoꝛ diligit: ꝛ quibusdā bꝛachiis nō ficte caritatis āplectitur. R. viij.

Sanctus vero super omia omie semper intentus / aliena nō rapiēs / pꝛopꝛia largitur debiles ꝛ claudos vocās reficit ad hospitalitatē / nō solū hospites inuitat sed trahit ꝛ domū intrare cōpellens: cū debita suscipit veneratione. Nōnulli etiā infirmi a tercianis ꝛ quartanis febꝛibus coꝛrepti fiduciam in dn̄o habentes / q per eius virtutes ꝛ merita perfecte curari possent humiliter rogabāt eum obsecrātes. quatenus iperaret febꝛi ꝛ dimitteret eos. Lcō nona

Sanctus singuloꝛum ifirmitati compatiens: de dei mia ꝛ virtute confisus iponebat manus super eos. Et aliꝗ quidem incontinenti / aliꝗ paulopost a q̄cūq detinebantur ifirmitate: miraculose sanabantur. Peracto igitur natali dei saluatoꝛis circuncisione quoq ipsius a sctō pꝛesule ꝛ fideli pplo solēniter celebrata / sequēti dn̄ica die q̄ ē āte festū epyphanie se dissolui pꝛesentiēs / ꝛ sciens q̄ venit hoꝛa ei⁹ vt transiret ex hoc mundo ad patrē: cū dilexisset suos q̄ erāt in mūdo post paucos dies obdoꝛmiuit. Tu. cā. Te deū. ℣. Oꝛa p no. In l'. ā. Ecce sacer. ps Dn̄s reg. cū al'. ā. ꝛ pis. cā. Bn̄dictionē. hy⁹ de cōi. ā. Euge. ps. Bn̄' ofo vts. Meō. de sctō paulo. ā. Iustū deduxit. ℣. Os iusti me. ofo vts. De mart. ā. Cepit igit. ofo vts. De epy. ā. Stella ista. ofo vts. Ad hos sicut vni⁹ pōt. ā. Ecce sacer. cū al'. āis ꝛ pis de epy. ā. Btē cristi confessoꝛ guillerme ecce nomen tuū fulget p secla petimus ergo vt tuis sacris p̄cib mēamur adiuuari a dn̄o ofo vts De mar. ā Sps sc̄i De epy. ā. Stella quā vid. ofo vts. Die vi. oīa fiēt vt i al'. diebꝫ. Expositio sequēs dr infra oct. Scd̄m iohēm.

In illo tēpoꝛe / vidit iohānes iesū venientē ad se: et ait. Ecce agnus dei: ecce q tollit peccata mundi. Hic ē de quo dixi. Post me venit vir q

ante me factus est/ quia prior me erat: et ego nesciebam eum. Et cetera.
Dñi. vers. de de pbri de eadem l.
Iohannes baptista et precursor domini salvatoris quem diu ventur prophetis verbo predicaverat ipsum iam venientem ad se/ sicut ex lectione sancti evangelii fratres modo cum lege rem audistis: mox digito demonstravit dicens. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi.
R. secundum re. Lectio secunda
Ecce agnus dei ecce innocens et ab omni peccato immunis utpote qui os quidem de ossibus adam et carnem de carne adam sed nullam de carne peccatrice traxit maculam culpe. Ecce qui tollit peccatum mundi: ecce qui iustus inter peccatores et mitis inter impios. Hic est quasi agnus inter lupos apparens: etiam peccatores et impios iustificandi habet potestatem. L. iii.
Quomodo autem peccatum mundi tollat/ quo ordine iustificet impios: apostolus petrus ostendit qui ait. Non corruptibili argento vel auro redempti estis de vana vestra conversatione paterne traditionis: sed precioso sanguine quasi agni incontaminati et immaculati iesu christi. ca. Te deum. In laud. vers. a. Ammoniti. ps. D. oro vers. De mar. a. Accedebat. cetera ut s. Sabbo infra oct. Ad ves. a. Ante luciferum. si de nativitate. cetera ut s. a. Ordines angelorum videntes invisibilem venientem in aquis timore perterriti cogitabant quomodo invisibilis deus formam servi suscepit et apparescens mundum illuminavit benedictus es domine deus israel. ps. Mag. oro ut s. De mart. a. Tantam gratiam. R. Dñica infra oct. Inuit. Regem magnum. ps. Venite. hy. A patre unige. a. Afferte. ps. Ipsum. De nr re. Oes gentes v. Omnis terra. Lectio pria
Horum duorum parietum unus adductus est quando pastoribus iudeis christum natum angelus nunciavit/ alter paries adductus est: quando gentilibus magis novum sydus apparuit. Illi fuerunt primitie iudeorum: isti sunt facti primitie gentilium. Illi de proximo adducti: isti de longe reducti. R. Dies sanctificatus illuxit. Lectio secunda
Prope enim erant iudei qui deum colebant: longe erant gentes que ydolis serviebant. Hoc utique significabant pastores/ quia nascente christo prope sunt inventi: et magi qui sunt de longeuis partibus adducti. Qui tamen venientes cum ipsi iudei

nō essent regē iudeoꝝ se q̄rere
professi sūt: ⁊ ad ipsū adoran
dū se venisse dixerūt. ℞. Il
luminare. tota hystoria epy.
per ordinē dicetur. In vno-
quoqꝫ nocturno vna tm̄ ā. di
catur super psalmos. l. iii.

Ait enim euangelista q̄n
magi ab oriēte venerūt
hierosolimā dicētes. Ubi est
qui natꝰ est rex iudeoꝝ? Uidi
mus eni stellā eius in oriente:
⁊ venimus adorare eū. Quid
est hoc dilectissimi fratres/ vt
isti magi regē iudeoꝝ adoran
dū q̄rerēt/ cū ipsi iudei non es
sent/ ⁊ quē regē? vtiqꝫ non he
rodē: sed xp̄m volunt adorare
Regē nup natū: nec adorāt
regē añ ānos aliquos ordina
tū. Adorare cupiūt infantem
lactentē: nec adorant regē po
pulis iperantem. l. iiii.

Nam de herode rege iude
orū filiq̄ iā fuerant nati
q̄ erāt patre mortuo regnatu
ri. Mortuo enim isto herode/
archelaus i iudea regnauit: et
galilee p̄ncipatū iunior hero-
des obtinuit. Archelaus na-
tus est in palacio: cristus i di-
uersorio. Archelaus natus/ i
lecto est argēteo positꝰ/ cristꝰ
autē natus in presepio est bre
uissimo collocatus. Ille forsi
tan preciosis est inuolutus se-
ricis: iste vilissimis inuolutus
est pannis. Et tamen ille na
tus in pallatio ꝯtēnit: iste na
tus in diuersorio q̄ritur. l. v.

Ille a magis nullatenus
noiat: iste inuentꝰ sup-
pliciter adoratur. Dino sper
nitur primogenitus regis: et
muneribus honoratur primo
genitus paupercule mulieris.
Quis est iste rex iudeoꝝ pau-
per et diues: humilis et subli
mis? Quis ē iste rex iudeorū
q̄ portat vt paruulus: adorat
vt deꝰ? Paruulꝰ i p̄sepio: im-
mensus i celo. Uilis i pānis/
p̄ciosus i stellis/ cuiꝰ natitate
cō perta herodes turbatus ē: ⁊
ois hierosolima cum illo. l. vi

Quid est q̄ sic turbaris he
rodes/ q̄n natū regē iu
deoꝝ audisti/ turbaris/ suspi-
tiōibꝫ agitaris: ⁊ ob hoc natū
regem occidere conaris? Ina
nis est ista turbatio tua: et va
na prorsus cogitatio tua Rex
iste q̄ natus est nō venit reges
pugnādo superare: sed mori-
endo mirabiliter subiugare.
Nec ideo natus est vt tibi suc
cedat: sed vt in eū mūdꝰ fide-
liter credat. Uenit eni non vt
pugnet viuus/ sed vt triūphet
occisus/ nec vt sibi de aliis gen
tibus auro exercitum querat:
sed vt pro saluandis gentibꝫ

preciosum sanguinē fundat.
Secundum lucam. q
In illo tēpore. Cū esset ie sus ānorum duodecim ascendentibus illis hierosolimam scdm consuetudinē diei festi/ consūmatisqʒ diebus cū redirent remansit puer iesus in hierusalem: et non cognouerunt parentes eius. Et re.
Omi. ven. bede pbri de ead. l.
Aperta est nobis fratres carissimi sancti euangelij lectio recitata: neqʒ opus est vt in ea quid exponendo loquamur. Describit nāqʒ infantiā puericiamqʒ nostri redemptoris: qua nostre particeps humanitatis dignatus est fieri. Tu.
Quod ergo dn̄s p l. viij omnes annos cū parētibus i pascha hierosolimā venit: humane nimirum est humilitatis indicium Hominis nāqʒ est ad offerēda deo sacrificiorū spiritualium vota concurrere: ꝛ auctorem suū orationibus lacrimisqʒ sibi conciliari profusis. Lectio nona
Fecit ergo dn̄s inter homines homo natus: qḋ faciendū hoībus per angelos īperauit deus. Quod ipse duodēnis in templo sedit in medio doctorum audiens ꝛ interrogans illos humane humilitatis est indiciū: ymo etiā exēmiū discende humilitatis exēplū. cās. Te deū. In laud. ā. Iā lucifer. ps. Dn̄s regn̄ cū aliis pis. cpm. Ab oriente magi. hy⁹. Hostis herodes i pie. v. Venit lumen. ā. Fili quid fecisti nobis sic ego et pater tuus dolentes querebamus te ꝛ quid est quod me q̄rebatis nesciebatis quia i his q̄ patris mei sunt oportet me esse. ps. Benedictus. Oro
Vota q̄s dn̄e supplicantis populi celesti pietate ꝓsequere: vt et que agenda sūt videant: ꝛ adimplenda q̄ viderint conualescāt. Per e. d.
Non fit alia memoria de epyphania. De martyribus. ā.
Vir ergo dn̄i. Cetera vts.
Ad horas vts cum orone diei epy. Ad pces. Re. In colūbe
In reditu. ā. Mirabile mysteriū. Ad vs. ā. Puer iesus proficiebat etate et sapientia apud deum et homines. ps.
Mag. oro de dn̄ica. In oct. epy. Ad vs. ā. Ante luciferū
ps. Dixit dn̄s. cpm Surge illuminare. hy⁹. Hostis. v.
Omnes de sabba. ā. Baptisat miles regem seruus dn̄m suū iohānes saluatorē aqua iordanis stupuit colūba ꝓtestabatur paterna vox audita

ē hic ē filius me⁹. ps. Mag. oro de die. Remigij ꝛ hilarij epoꝝ ꝛ confessoꝝ. an. Fulgebūt iu. ꝟ. Letami. oro. Sā ctoꝝ cōfes. De martyribꝫ. a. Tūc btūs lucian⁹. cetavtꝫ. Ad matut. dicit. Dñe labia ꝛ Deus in adiu. Inuitat. ꝛ hy⁹ nō dicunt sed incipit ā. Afferte. ps. Ipsū. ps. Deus noster re. ps. Omnes gentes. ꝟ Omnis terra. l. i.

Ait ꝑpheta ꝑ ꝑcipu⁹ ysaias: sicut audistis carissimi. Illuminare illuminare hierl'm adest eni lumē tuū et maiestas dñi in te orta ē. Hierusalē vero manifestū est esse fidelium ciuitatē. Unde nos fratres carissimi qui portas celestis hierl'm cepimus introire/illumiati salutaribꝫ sacramentis in ꝯspectu dei nr̄i: nouo gaudio necesse ē exultem⁹ qꝛ hodie stella nouū mūdo hoīnē reuelauit. Hoc ꝑfecto die cristus iesus a patre veniens/ deus ꝛ homo natus e femina sub specie adorantiū caldeorū fidem gentium dedicauit. ℟ Hodie in iordane. l. ij.

Qui q̄uis diuinitatē suā nostri corporis obūbratione velaret/ deū tamen esse illū celū prodidit: et terra cognouit. Humilis q̄dē sed mirabilis venit vt pariter ꝛ assūpte carnis natiuitas: ꝛ ineffabilis deitatꝭ natura fulgeret. Et quāq̄ nascentem illū cunabula terrena suscepꝑit nō tamen esse terrenum celeste signaculum testabatur. In cunis nanqꝫ iacebat; sed radiabat e celo. Uagiebat apud iudeos/ apud gētiles regnabat/ in bethleem lactabatur a matre: ꝛ in caldea adorabatur a magis. ℟. Illumiare. l. iij.

Ait beatissimus euangelista matheus. Ecce magi ab oriente aduenerunt dicentes. Ubi est qui natus est rex iudeorum? Quā bene ab oriente properare dicuntur q̄ adoraturi sempiternum veniunt orientem / de quo dictum est. Et visitauit nos oriens ex alto/ illuminare his qui in tenebris: ꝛ in vmbra mortis sedent. Deinde subiungūt calidei. Uidim⁹ eni stellā eius: et venimus adorare eū. Eius iniquiūt stellam vidimus. Bñ eius quia q̄uis ab eodem create stelle ipsius sint et tamen proprie cristi erat: que specialiter eius nunciabat aduētū. ℟. Omnes de sabba. In ij nocit. ān. Omnis terra. ps. Jubilate. ps. Deus iudiciū ps. Inclina. ꝟ. Reges thar

lis. De scto hylario. R. iiii
Presentatus hylarius cõsilio honore pontificatꝰ papam preueniens ipsi cunctisqꝫ residentibus verbũ salutationis digna reuerentia inferens dixit. Auete. Cui ille qsi quẽ ignoraret: insultãs talibus respondisse fertur. Tu ergo hylarius gallus es? Ille vero ad id quod erat faten dum sermonẽ conuertens ait Non sum inquit hylariꝰ gallus: sed de gallia presul. R. Magi veniunt. cũ aliis. R. v
Mox ille cũ indignatione spreta sede / pmo sedis dignitate surrexit: multũqꝫ ꝓ sagum antistitem minãs exiuit dicẽs. Uide quia reuertẽs te ab his tumidis sermocinationibus mitigatum ⁊ humiliatũ restituã. Et si inquit hylarius nõ redieris? Qd autẽ ei locus digne sessionis denegatus fuerat: non adeo vir dei moleste tulit. Terre tamen insedere parãs dixisse supplex illud psalmiste fertur. Dñi ẽ terra ⁊ plenitudo eius. R. vi
Ad quam predicatiõis vocem statim vt sese habet ad presens vsqꝫ relationis fama: ipsa tellus erumpẽs sursum excreuit: atqꝫ fideli famulo cristi in medio residentium episcoporum sessum nec humiliorẽ prebuit. Quod vniuersis ⁊ maxime catholicꝭ stupentibus deũqꝫ pro sancti merito collaudãtibꝫ attollitꝛ clamor apꝉicũ morte preuentũ: repentino defecisse interitu. Quid plura? Clerꝰ cõuẽtusqꝫ turbatꝛ: ciuitas oĩsqꝫ ppꝉs hoc attonitꝰ facto miratꝛ. Sinodꝰ dissũgitꝛ / epi õs cũ reuerẽtia ⁊ laudibꝫ btĩssimi viri dñi hylarij ad ꝓꝑa erroris capite cõtrito reuertuntꝛ. Deide btũs hylariꝰ ecclesiã dei ꝑdicãdo docẽdo pꝉꝫ rexit: ⁊ ĩ fine spũ deo reddid it. In iij. no. ã. Uenite adorẽmꝰ deũ qꝛ ipse ẽ dñs deꝰ nr̃. ps. Ueñ. ps. Dñs reg. ex. ps. Cãt. ã. ꝟ. Oẽs gentes quascũqꝫ. Scdꝫ mattheũ. iij.
In illo tpe. Uenit iesus a galilea ĩ iordanẽ ad iohannem: vt baptisaretur ab eo. Et reliqua. Om. veñ. bede pbr̃ de ead. R.
Lectio scti euãgelij quã modo fratres audiuimꝰ: magnũ nobis ⁊ in dño et in seruo dat ꝑfecte humilitatis exemplũ. In dño quidẽ / q̃a cũ sit dñs non solũ ab homine seruo baptisari: sed etiã ipse ad hunc baptisãdus venire dignatus est. R. Dies sanctificatus illuxit. Lectio octaua.

In seruo antē qꝫ cū sciret p̄cursorē se ac baptistā sui saluatoris esse destinatuꝫ memor tñ p̄prie fragilitatis iniūctū sibi humiliter excusauit officiū dicēs. Ego a te debeo baptisari: ⁊ tu vēis ad me ℟. Tria sunt mu. Le. ix

Sed qꝫ omis qui se humiliat exaltabit: ⁊ dñs q̄ i forma homis p̄pter hoies instruendos humilis apparuit: mox a deo patre q̄tū super homines imo etiā super angelos ⁊ sup oē qđ creatū est emineret appuit: voce delapsa ad eū huiusmodi a magnifica glia. Hic est filius me⁹ dilectus in quo michi cōplacui. ℟. In columbe. ps. Te deum. ỽ. Oēs de sabba. In lau. añ.

Veterē hoiem renouans saluator venit ad baptismū vt naturā q̄ corrupta est p aquā recuparet incorruptibili veste circumamictans nos. ps. Dñs regñ. ā. Te q̄ in spū ⁊ igne purificas humana cōtagia deū ⁊ redēptorem oēs glorificamus. p̄. Iubilate. ā. Baptista cōtremuit ⁊ non audet tāgere scm̄ dei verticē sed clamat cū tremore sāctifica me saluator. ps. De⁹ deus. añ. Caput draconis saluator contriuit in iordane flumine ab eius potestate oēs eripuit. ps. Bñd. añ. Magnū mysteriū declaratur hodie quia creator oim in iordane expurgat nostra facinora. ỽ. Laud. cpm. Stella ista. hy⁹. A patre vnige. ỽ. Venit lumē. ā. Precursor iohanes exultat cū iordane baptisato dño facta ē orbis terrarū exultatio facta est pctōꝝ nrōꝝ remissio sanctificās aquas ipsi clamemus oēs miserere nobis. ps. Bñdictus. Orō.

Deus cuius vnigenitus i substātia nostre carnis apparuit: p̄sta q̄s vt per eum quē similē nobis foris agnouimus intus reformari mereamur. Qui te. De cōfessorib⁊ ān. Sint lumbi. ỽ. Iustor aie. orō vt s. De marty. ān. Exulto ⁊ iocundor. ỽ. Iusti aūt. orō vt s. Ad .i. añ. Ante luciferū Ad alias ho. añe d lau. Cetera vt in die cū orōe huius diei. Ad v s. ā. de lau. cū ps de natiuitate. Cpm. Vidētes stellā. Hy⁹. Hostis herodes. ỽ. Oēs de sabba. ān. Fōtes aq̄rū sctificati sūt xp̄o apparēte in gl'a orbis terraꝝ haurite aq̄s de fonte saluatoris sanctificauit eni nunc omnē creaturā xp̄us deus nr. ps. Mag̃t. Orō huius diei.

Felicis cōfessoris. a. Amauit. ꝟ. Iustū dedu. orō. Cōcede q̄s oms deus vt ad. De marty. a. In cōfessione. Le cauis. Die vij. oct. scti luciani Inuit. Regē martyꝝ. Cetera de mar. ꝟ. ꝛ Rꝭ. scdʒ fer. de hysto. Scōꝝ xpi militū. Et nota q̄ si in crastinum octa. epy. dn̄ica fue. ꝛ inter di cta s oct. epy. ꝛ lxx. tp̄s longū fue. tres p̄me le. fiēt d̄ scō luciano. medie vero de scō felice tres vltime de expōne dn̄icali Nuptie facte sunt. cum tota hystoria scti luciani: ꝛ in vno quoqȝ noc. dicat̄ tm̄ vna an̄. sup ps. cū memo. de scō felice: ꝛ d̄ natiui. ꝛ d̄ dn̄ica. Et inchoatio hystorie de Dn̄e ne in ira. reseruet̄ vsqȝ in fes. sancte agnetis secundo Lctō p̄ria

Unde cū puenisset sāctus lucian⁹ ad locū viri deuotissimi q̄ eius fuerant predicatiōe ꝯuersi/ occurrerunt cū aromatibʒ ꝛ scām lintheaminibʒ mūdis obuoluentes corpus sepelierunt cū magno honore ꝛ reuerētia i monumento vt videbat̄ tūc nouo. Uerū tamen ne absqȝ angeloꝝ officiis viderētur exeq̄e celebrate dū sanctissimū corp⁹ reconditur apte sūt nares eoꝝ subito senseruntqȝ mira odoramenta valde fragrātia oēs q̄ aderant: donec exeq̄e btissimi viri celebrarentur ꝛ corpus humo obtegeretur. Lectio secunda

Illi autem viri stupefacti admirātes p̄ gaudio dicebāt adiuicē. Quidnam est hoc? Gloria tibi dn̄e iesu xp̄e: q2 nr̄e nares odorē talē tm̄qȝ nunq̄ senserūt. Gloria t̄ saluator criste: q2 sic sum⁹ repleti vt nichil nobis vlterius boni deesse credamus. Porro q̄to amplius talia loquebātur tanto ām̄pli⁹ odor affluebat diuinus/ ita vt iā null⁹ dubitare posset angelicis ad has exequias a p̄ncipio passiōis eius interfuisse ministeriis. Quibʒ rite expletis prostrauerunt se omnes in terram cū nimio timore et magna cordis deuotione clamantes ꝛ dicētes. Credimus te xp̄e iesu verū dei filiū cū p̄re ꝛ spū sācto regnantem in celis: sicut a scō martyre tuo luciano audiuim⁹ aure: ꝛ didicimus mente. Lc. iij

Cum autem multitudo populi qui quasi ad spectaculū de diuersis partibus ex villulis conuenerant ꝛ vicis/ talia vidissent et audissent credentibus/ eodem die vt estimatum est corde cōpuncti crediderunt dn̄m iesum cristum

filiū dei viui ferme quingenti hoies ex diuerso sexu. Jam enim cōuersi fuerant p pdicatione beatissimi luciani i gallijs: nō minus q̄ trigitamilia hoim: aut eo multo amplius diuersi generis. Qui relictis idolis cōfitebātur deū patrē oipotentem ⁊ filium eius vnigenitū vna cū scto spū in trinitate verū et vnū deū. Qua fide per lauachzū regeneratio nis renati ⁊ innouati fabzicauerūt mox dño nōnulli eozū deuotissime in eodem loco super sanctū corpus ad honozē ipsius martyzis basilicā ad modū nō paruā: vbi dño cooperāte plurima recte petentibus pstantur a dño iesu xpo p merita ⁊ intercessionem scōx martyrū bñficia. De scō feli.

Audiēs dzacus (ce. l.i. prefect⁹ btm̄ felicē clausit aures suas et iubet eum fustibus cedi atq̄ in exilio depoztari in mōtē q̄ vocat circeius: vbi lapides quadzati excidebantur vt ibidē oībus diebus vite sue hoc scūs felix facezet.

Adueniēs igitur in l.ij. predictū locū: inuenit ibidē cuiusdā pzobi tribuni q̄ pzeerat in loco filiam a demonio vexari. Et inuocato noie dñi iesu xpi stati filia eius salnata est. Tūc pbus tribun⁹ cū vidisset hoc miraculum factū i filia misit se ad pedes ei⁹ clamās ⁊ dicēs. Uere tu ver⁹ es hō dei sanctus. lec.iij.

Et exinde iā nō eum permisit penitus vt ibi iniurie subiaceret. Uidētes autem pagani a scō felice mirabilia magna fieri: cecos illuminari demonia effugari: varijs languozibus detentos curari: atq̄ vicinos mozti per eius ozationes ad vitam restitui/ piecerūt simulacrū apollinis in pauimētū: et in eodē loco ozatoziū fabzicātes vniuersi crediderūt dño iesu cristo Post duodeci vero annos ipa die dñica cōfectis mysterijs: dansq̄ pacē vniuerso populo pzoijciens se in pauimentum in ozatione perrexit ad dñm iesum cristum qui viuit et regnat per omnia secula seculorum amē. Canticū Te deū. In laudibz. añ. Sanctum carnifices. ps. Dñs regna. cū aliis pis Cetera vt in die. ān. Beatus vero lucianus. ps Benedictus. Oratio vt s̄ De confessoze ān. Serue bone. ℣⁹. Posui adiutozium. ozō vt s̄. Nota q̄ ab hac die vsq̄ ad purificationē btē marie non obstāte lxx. fit memo.

de natiuitate dñi. ad matuti
nas vespas ⁊ missam. ⁊ dicē-
tur añe et orōnes que signan-
tur per ordinē Feria secunda
et quinta ad matu. Añ. Ecce
de quo. Ꝟ. Bñd9 qui venit
orō. Largire. vel q̄libet alia
Ad vesp. in elsdē ferijs ā. Ne-
sciēs mē. Ꝟ. Tāq̄ spō. orō.
vt supra. Feria iij. ⁊ vi. ad
matu. ā Uirgo ꝟbo. Ꝟ ⁊ orō
vtš. Ad vesp. ā. Btūs vēter
Cetavtš. Feria iiij ⁊ sab. ad
matu. ā. Uirgo dei ge. Ꝟ. ⁊
orō vtš. Ad vš. ā. Germina
uit. Ꝟ. ⁊ orō vtš. Sabbato
post vš. qñ fit pcessio añ cru-
cifixū ℟. Hodie pmū cū ꝟsu
Ꝟ Tāq̄ spōs. orō Deꝰ q̄ hu.
substan. vel de al'. Dñica. i.
post oct. epy. memo. d̄ nati.
Nesciēs mē. Ꝟ. ⁊ orō vtš. et
sic dicit̄ in alijs dñicis ad ma
tuti. vsq̄ ad purifica. Ad vel
añ crucifixū ℟. Hodie. scdz
Ꝟ. ⁊ orō vtš. Sabbato scdo
post oct. epy. ad vesp. memo.
de natiuitate. ℟. Quē vidi-
stis. Ꝟ. et oratio vtš. Dñica
secunda ℟. Sctā ⁊ immacu
lata. Ceta vtš. Sabbō t'cio
℟ Te laudāt. cū ꝟsu Ce-
tera vtš. Dñica iij. ℟. De
scendit cū versu Cetera vtš.
Qñ purificatio btē marie sab
bato euen. ad vesp. fiet memo.
de natiui. ℟. Te laudant.
cū ꝟsu. Cetera vtš. Qñ pu-
rificatio btē marie die dñica
eue. sabbō p̄cedē. ℟ Te lau
dāt. cū versu cetera de nati.
Dñica seq̄nte. ℟. Sancta
et imaculata. cuz ꝟsu cetera
vtš. Dñica post purificatio-
nē ad vš. de trini. ℟. Ma-
gnꝰ dñs. vel aliud cū ꝟsu Ꝟ.
et orō de eadē. Si lxx. ante
purificatio. eue. nō fit memo.
de trinitate. Itē a lxx. vsq̄
ad pascha nō fit memoria de
trinitate ante crucifixū. Itē
nota q̄ in fine cuiuslibet hym
ni vsq̄ ad purificationē dicit̄
Glia tibi dñe. exceptis hym-
nis. Annue xpe. Sctōꝝ me-
ritis. Iste cōfessor Uirginis
ples. Sctē dei p̄ciose. q̄ d̄r in
festo sci stephani ⁊ Christi mi
les q̄ d̄r in festo scti vincentij
Ad primā. ā. Quē vidistis.
et dicitur vsq̄ ad purific. non
obstante si lxx. euene. āte pu
rificationē ⁊ in diebus dñicis
nō dicit̄ lōga p̄ma vsq̄ ad pu-
rificationē etiā si iterim Allā
ceciderit Ad alias hoš d̄ mar
tiribus vt in die. Ad vesp. añ.
Sctīn carnifices. ps. de fer.
cp. Sancti ⁊ iusti. hyꝰ. Sā
ctoꝝ meritis. Ꝟ Letamini in
dño. ān. Adest presens. ps.
Mgt. orō vtš. Mauri ab

bat. ā. Sctissime. ỽ. Amauit. ozō. Intercessio. In oct. sci luciani. Inuita. Adoremus dñm. ps Uenite. hy9. Rex gliose. ā. Btissimus ỽ. Btūs vir. cū aliqs pis. ỽ. Letamini. cū tota hysto. sci luciani. Et in vnoquoqz noc. vna tantum dicatur ā. super psalmos. Lectio .i.

Celebremus dilectissimi cū oi cordis intētiōe sactoꝝ martyꝝ: nō solū presentē festiuitatē: verūetiā oi tempore frequētem9 ꝛ veneremur eorū reliquias. lectio ij.

Imploremus suffragia nō scdm acceptionē vulgi: qui nesciūt aliud cogitare ꝙ qd vidēt ꝛ sentiūt: in facultate rerū: in fabrica domus: in structura muroꝝ sed secundum fidei nostre intelligentiam. Lectio tertia.

Quia et si oim sāctoꝝ natalicia vel memorias celebrare debemus: precipue tamē eoꝝ qui apud nos ꝛ ꝑ nobis sanguinē propriū in nr̄is domiciliis ꝓfuderūt. le. iiii.

Quā et si oēs sancti vbiqz sunt eo ꝙ ipse vbiqz ē in quo sunt: tamen isti ꝑ nobis specialius iteruenīūt/qui nobis patroni dati sūt: et nobiscū corpore requiescūt. Tāto igitur āplius venerādi sūt et colendi: quanto specialius nobis ꝛ pro nobis immania pro xpo supplicia ptulerūt. l. v.

Sibi qdē charissimi passi sūt ad pmiū: nobis aūt nō solū ad exēplū verū etiam ad suffragiū. Idcirco sedulo mentis intuitu cogitemus ꝙlia et ꝙta passi sūt pro amore dei istis in locis: qꝛ sibi passi sunt ad requiem: nobis autē ad salutē. Le. vi.

Quādo qdē ex doctrina et exēplo eoꝝ didicimus christum credere: didicimus ꝑ calumnias vitā eternā ꝙrere: discamus etiam si oportuerit mortē nō timere. Nā pegrin9 hic sctūs pater nr̄ btūs lucianus sua spōte factus est infra nrōs fines: vt nos ciues scōꝝ efficeret infra patriā paradisi. Paup effectus est vt nos diuites i celo cū ipo esse possim9

Quapropter lec. vii. diligēter oportet nos cō [illegible] xtū illi ꝑ ceteris mar[illegible] amplius debeamus: ꝙ pro nobis specialius ꝛ inter nos [illegible] vel talia ptulit. Qui ideo [illegible] reliquit parētes ꝛ patriā: vt nos inueniret. Ideo tortus est ꝛ ꝗ̄ptus gladio ꝑpt xpm vt nos saluaret.

Nam reliq mar le. viii

tyres passi sunt suis ciuibus: isti autem nobis. Qui ideo carnifices patiētissime ꝑtulerunt vt nos xp̄m cognouissemus Ideo ꝑempti vt nos nō solū mortē euaderemus verū vt vitā inueniremus eternam Postremo ecce pro nobis ipsi intercessores existūt: qui secuti sunt dn̄m vt eius veri discipuli fierent Lec. ix.

Ministri xp̄i facti sunt vt vbi est xp̄s ⁊ ipsi cū eo essent: sicuti hodie gratulamur qm̄ sub ara xp̄i digne laudes deo patri cōcelebrāt qui olim venientes ad hanc ciuitatem oēs ydolorū cultores inuenerunt et nefandis operibus deditos. Inter quos q̄ȝ innocenter vixerit sctūs xp̄i sacerdos: q̄ȝ benigne sit cōuersatus ꝓbat relatio gestorū: ita vt de inimicis et impijs suis agēdo doctrinis et exemplis pios faceret et amicos. Cāti. Te deum. ꝟ. Exultabunt. In laudibus. añ.

Martyres sctī cū laudibꝫ xp̄i inhererēt aduenientes milites tenuerunt maxianū atqꝫ iulianū. ps. Dn̄s regnauit ā. Cūqꝫ ydolis nollent immolare capitalem iussi sunt subire sententiā. ps. Jubilate deo añ. Sanctus lucianus dixit ego quotidie vero et viuo deo iesu cristo hostiā laudis offero cuius nutu cuncta regunt elemēta. ps. Deus deus meus. ā. Te benedico dn̄e iesu xp̄e te adoro / te glorifico qꝫ pro tuo noīe duros merui perferre dolores. ps. Bn̄dicite. añ. Tunc cruentus laniator ensem ceruici admouit et victrix aīa sydereū penetrauit iter. ps. Laudate. Cā. Sctōꝝ sicut aquile. hyꝰ. Sāctoꝝ meritis. ꝟ. Justoꝝ aie. ā. Dn̄ gloriosus. ps. Bn̄ꝰ. orō vt s. De ꝯfesso. ā. Sctē maure. ꝟ. Posui adiut. orō vt s. Ad p̄mā āñ Que vidi. Ad alias horas añe. de laud. Cetera sicut in die. Ad vē. ā ꝯ lau. cū p̄is de fer. cap̄. Sācti et iusti. hyꝰ. Sctōꝝ meritis ꝟ. Letamini. ā. Hodie inclitus. ꝟ. Mḡt. orō vt s. Nota q̄ ab oct. sci luciani vsqꝫ ad purificationē btē marie. si festū alicuius sci eue. de quo ꝓprietas habeat vel. matu. et hore fient de eo. Si ꝓprietas non habeat lectiones fient de cōi. Rꝫ. ⁊ hore silr. Marcelli pape et martiris. añ. Hic est vere martir ꝟꝰ. Gloria et honore. orō. Preces populi tui. Fursei confessoris. ā. O btē fursee q̄ tot visceribus

iã pergis ad xpi regnũ q̃ non declinabas dextra leuaqꝫ de cõsortio scõꝝ o surser iã ĩnas inter choros letantiũ o sanctissima anima qꝫ iam audis a dño intra in gaudiũ dñi tui. ℣. Amauit eũ. orõ. Adesto dñe pre. Ad mat. totũ fiet de cõi vnius marti. ℣. ⁊ R℞. secundũ feriã. lectio i.

Erat q̃dã xpian⁹ nomie thrasõ vir potẽs ⁊ facultatibus locuples ⁊ vita fidelis Hic cum vidisset affligi xpianos: ad fatigationẽ et laborẽ cepit d̃ facultate sua sctis martiribꝫ alimoniã ⁊ victũ ministrare per viros xpianos sisinniũ et cyriacũ ⁊ smaragdũ ⁊ (largũ. l. ij

Hoc audiẽs btũs marcellus eps vrbis/ gaudio repletus est de elemosina quã trasõ sctis ministrabat. Eodẽ tpe: btã lucina fecit donationem de facultate sua ex oibus eccl'ie catholice. Hoc audiẽs maximianus augustus indignat⁹ ꝓscriptione eã dãnauit. Lec. iij.

Beata autez lucina rogauit sctm̃ marcellũ epm: vt domũ ei⁹ ecclesiã ꝯsecraret Q̃d ⁊ cũ oi deuotiõe fecit beatus marcellus eps. At vbi frequẽnter in eadẽ domo missas celebrasset i media ciuitate via latina. Hoc audiẽs maximianus augustus: irat⁹ militeũ i eadẽ ecclesiã ⁊ fecit preceptiõe sua vt in eadẽ ecclesia plante exterrnerent: ad aialia stabuli publici: ⁊ eundem marcellũ episcopũ ad seruitiũ aialiũ d̃putauit: cũ custodia publica vbi etiã post multos ãnos seruiẽdo emisit spm̃. ã. Hic vir despi. ℣. Bñ⁹ orõ vtꝫ. De cõfes. ãn. Fidelis seruus. ℣. cũ orõne vtꝫ. Nota qñ tẽpus ita breuissimũ ẽ iter epy. dñi ⁊ lxx. q̃ nulla dñica ẽ in q̃ hystor. Dñe ne in ira. possit fieri in dñica infra octa. epy. celebrabit histo. Dñe ne i ira ⁊ fiet totũ officiũ de dicta hystoria vsqꝫ ad laudes excepta omelia q̃ erit d̃ dñica istra oct. ⁊ i alijs diebꝫ vsqꝫ ad diẽ oct. fiet sicut cõtinet in ordie libri et in crastino oc. epy fient due lec. de omel'. Nuptie facte sũt ⁊ tertia de scõ felice. Cetera fiet de oc. sãcti luciani cũ memo. de tpe: de sctõ: ⁊ de natiuitate Ad missã de tpe. Itẽ i crastino oct. sci luciani fiet due l. d̃ omel'. Cũ descẽdisset iesus. ⁊ tcia erit de sctõ marcello/ cũ memo de natiut. ⁊ d̃ tpe. Ad missã de tpe. Itẽ in crastino scti marcelli due lec. fiet de omel'. Ascẽdẽte iesu. ⁊ tercia

lec. de mar. cũ mẽo. de tpe. ⁊ de nati. ⁊ missa ỏ tpe. Itẽ in crastino fiet due lec. de omel. **Simile ẽ regnũ.** tcia lec. ⁊ cetera de ỏgie: cũ mẽo de nati. ⁊ ỏ tpe. missa fiet de tpe. Dñica infra oct. epy. fiet vt ɔtinet in ordie libri. ⁊c. Itẽ qñ lxx. in festo scẽ psce eue. tũc qtuor omel. supradicte fiet i qtuor dieb; pce. dectis fes. sc; in fer. iiij. quinta sexta et sabbato. Regula de oct. epy. Sciẽdũ est q qñ tps breuissimũ ẽ int oct. epy. ⁊ lxx ⁊ nulla dñica ẽ in q possit icipi hystoria **Dñe ne i ira.** si oc. epy. eueñ. fer. sexta: fiet oct. sci luciani i crastino: ⁊ tũc ves. illius sabbati erũt de oct. sci luciani: cũ me. de nati. de tpe ⁊ de scõ. Itẽ si i sab. oct. epy. eue. totũ fiet sicut ɔtinet i ordie libri: ⁊ ves. sabbati erũt de epy. cũ mẽo. de sctõ felice: de tpe: ⁊ ỏ oct. s. luciani. et hysto. de **Dñe ne i ira.** ỏr in crastinũ: ⁊ totũ fiet de hysto. vsq; ad laudes ⁊ ho. q erũt de scõ luciano: cũ mẽo. ỏ dñica de scõ ⁊ ỏ nati. Ad missã de tpe. Itẽ si forte lxx. i fes. sctĩ sebastiani eue. oc. epy. debet fieri i sabbõ pxio post ipsã epy. ⁊ nichil fiet de cõfes. q; totũ fiet de oct. epy. ⁊ vespe illius sabbati erũt de epy. cũ mẽo. de ɔfessorib;: ⁊ de tpe: et de oct. sci luciani. et in crastino totum fiet de dicta hysto. **Dñe ne in ira** vsq; ad laudes cũ horis q erũt de oct. scti luciani cũ mẽo. de scõ: de nati. et de dñica: ⁊ missa de tpe. Sed qñ tps in lõgũ extẽdit hysto. **Dñe ne in ira** nõ debet fieri nisi in dñica post oct. sci luciani. Et si festum ix. lec. i dicta dñica eue. totũ fiet de festo: et hyst. reseruet vsq; ad aliã dñicã. Per oẽ tpus qd voluit ab oct. epy. vsq; ad lxx. ñ legit ỏ tpe: nisi dñicis dieb; nisi qñ ẽ tpus breue ãte lxx. ⁊ tũc legũt omel. in qbusdã ferijs: ⁊ fient due lc. ỏ omel. ⁊ vna de scõ cuius fes. eue. si pprietas hẽat ⁊ si nõ fiet tres lec. de omel. cetera scd; fer: pter missã q erit de dñica. Dñicales vero misse ⁊ feriales dicũt i quibusdã ferijs scdm necessitatẽ tpis. Nota q ab aductu vsq; post oct. sacramẽti diebus sabbis nõ fit seruitiũ btẽ marie ad ix lec. s; bñ fit missa de ea i sab. ab oct. sci luciani vsq; purificationem. put inferius continetur ⁊ etiam a purificatione vsq; ad lxx. qñ post purificationẽ eue. put etiã vlteri⁹ cõtinet nisi in supradictis sabbat alia ppria missa alicui⁹

sancti superuenerit. Diebus
sabbatis ab octa. epy. vsqȝ ad
purificationem de btā maria
Ad missā officiū. Puer natꝰ
est nobis. Gloria in excelsis
orō. Deus q̄ salutis. Epla.
Apparuit benignitas. R.
Viderūt v. Notū fecit. Al-
leluya. Multipharie. psa.
Lerabundus Euāgeliū Pa
stores. Non dicitur Credo.
Offertorium. Tui sunt celi.
Prefatio. Qȝ per incarnati
ꝛ nō dicitur nisi in sabbatis qñ
fit missa d btā maria vsqȝ ad
purificationē. Postcōio. Vi
derunt Qñ tpus in lōgū ex
tēditur inter purificationē et
septuagesimā legunt eple bti
pauli. ꝛ dicunt Rsia de pis.
singulis diebus vsqȝ ad septu
age. nisi qñ festū alicuius sā-
cti eueīt. ꝛ tunc fiet d eis sicut
in alio tpe post oct. scti sacra-
menti vsqȝ ad caput ieiunij.
Diebus sabbatis a purifica-
tione vsqȝ ad lxx. de btā ma-
ria Ad missā. Officiū Sal-
ue sancta parens Gloria i ex
cel. orō. Cōcede nos. Epla
Ab initio. R. Benedicta et
venerabilis. cū vlu. Allā.
qd placuerit cū psa. Euāge-
liū Factū est cū loqueretur.
Prefatio. Et te in venerari.
Offerto. Btā es. Cōio Re-
gina mundi. vel Btā viscera
Sabbato post oct. scilicet ciani
vel epy. Ad vel. añ. Btūdꝰ.
ps. Qui docet. cū alijs añ. et
pis. Cetera vt cōtinētur in
psalterio. añ. Peccatā mea
dñe sicut sagitte infixa sūt in
me sed āteq̄ vulnera generēt
i me sana me dñe medicamē
to penitētie deus. ps. Mgt.
orō. Vota q̄s dñe. require in
dñica infra oct. epy. Memo.
de natiuita. ꝛ de sācto si eue.
De oibus scis añ. Sancti di
oēs qui estis cōsortes superno
rū ciuiū intercedite pro nobis.
v. Letamini. Oratio.

Omniū sanctoꝝ tuoꝝ q̄s
dñe supplicatione pla-
catus: ꝛ veniā nobis delictoꝝ
nostroꝝ tribue et remedia sē-
piterna concede. Per do. Ad
cōpleto. ā. Miserere. Cete-
ra vtē. excepto allā. Verbū
caro. quod dicitur āte lxx. Si
post alia añ. Salua nos.

Dñica pma inuita. hyꝰ ā.
pi. et v. vt continet in psal.
Ad roma. i. le. i.

Paulus apostolus xpi ie-
su vocatus aptus segre
gatus in euāgeliū dei qd pro
miserat āte p pphetas suos i
scripturis sāctis de filio suo q
factus est ei ex semie dauid se-
cundū carnē: qui predestina-

tus est filius dei in virtute secundũ spm̃ sanctificatiõis ex resurrectione mortuorũ ihesu xpi dñi nostri; per quẽ accepimus gratiã et apostolatũ ad obediendũ fidei in oĩbus gentibus pro noĩe eius In quibz estis et vos vocati iesu xpi oĩbus qui sunt rome dilectis dĩ vocatis sanctis. Grã vobis et pax a deo patre nostro et dño iesu cristo. Respõsoriũ

Domine ne i ira tua arguas me neqz in furore tuo corripias me. Miserere michi dñe qm̃ infirmus sũ. V. Timor et tremor venerunt super me. et contexerũt me tenebre et dixi. Miserere. Lec. ij.

Primũ quidem grãs ago deo meo per iesum xp̃m pro oĩbus vobis: qz fides vr̃a annũciatur i vniuerso mũdo Testis eni michi est deus cui seruio in spũ meo in euangelio filij eius: qz sine itermissiõe memoriã vestri facio semp in orõnibus meis obsecrans: si quomodo tandẽ aliquando prosperũ iter habeã in voluntate dei veniẽdi ad vos. R. Deus qui sedes super thronũ et iudicas equitatẽ esto refugiũ pauperũ in tribulatione. Qz tu solus laborẽ et dolorẽ consideras. V. Tibi eni dñe derelictus est paup pupillo tu eris adiutor. Qz. Lec. iij.

Desidero eni videre vos vt aliquid ipartiar vobis gratie spũalis ad cõfirmãdos vos. id est simul cõsolari in vobis per eã que inuicẽ est fidẽ vestrã atqz meã. R. A dextris est michi dñs ne commouear propter hoc dilatatũ est cor meũ et exultauit ligua mea. V. Conserua me dñe qm̃ speraui in te dixi dño deus meus es tu. Propt Glia Propter In iij. noc. ã. Nate Cetera vt in psal. cõtinet. L. iiij

Nolo autẽ vos ignorare fratres: qz sepe pposui venire ad vos et phibitus sũ vsqz adhuc vt aliquẽ fructum habeã: et in vobis sicut et i ceteris gẽtib9 Grecis ac barbar/ sapientibus et insipientibus debitor sũ: ita qđ i me promptũ est et vobis qui rome estis euãgelizare. R. Notas michi fecisti dñe vias vite adimplebis me leticia cũ vultu tuo. Delectatiões in dextera tua vsqz i finẽ. V. Conserua me dñe. vts. Delecta. Lec. v.

Non eni erubesco euãgeliũ. Virtus eni dei est in salutẽ omni credenti. Iudeo pmũ et greco Justicia ei dei in eo reuelat ex fide in fidem

sicut scriptũ est. Iustus aũt
ex fide viuit. ℟. Diligam te
dñe virtus mea. Dñs firma
mẽtũ meũ ⁊ refugiũ meũ. ℣.
Laudãs inuocabo dñm et ab
ĩimicis meis saluꝰ ero. Dñs.
Reuelatur eni Lec. vi.
ira dei de celo sup oẽm
ĩpietatẽ ⁊ iniusticiã hoim eoꝝ
q̃ veritatẽ dei in ĩiusticiã deti-
nent: qꝛ qḋ notũ est dei mani
festũ est in illis. Deus aũt il-
lis manifestauit. ℟. Dñi ẽ
terra ⁊ plenitudo eiꝰ orbis ter
rarũ ⁊ vniuersi qui habitant
in eo. ℣. Ipse sup maria fũ
dauit eũ. ⁊ sup flumia ꝑpara
uit eũ. Orbis. Glia. Orbis.
In iij. no. aĩe ⁊ ps. ⁊ ℣. vt i
psal. Scdꝫ iohãnẽ. scdo.
In illo tpe. Nuptie facte
sũt in chana galilee: et
erat mr̃ iesu ibi. Et rel'. Om
veñ. bede pbr̃i de eadẽ lec.
Quod dñs nr̃ atqꝫ saluatoꝛ
ad nuptias vocatꝰ nõ solũ ve
nire sed et miraculũ ibidẽ q̃
conuiuas letificaret facere di
gnatꝰ est: exceptis celestiũ sa-
cramẽtoꝝ figuris: etiam iuxta
litterã fidẽ recte credẽtiũ con-
firmat. ℟. Ad te dñe leuaui
aĩam meã. Deꝰ meꝰ in te cõ
fido nõ erubescã. ℣. Neqꝫ ir
rideãt me inimici mei etenim
vniuersi qui sustinẽt te nõ cõ
fundent. Deꝰ meus. le. vij
Porro taciani ⁊ marciani
ceteroꝝ qꝫ q̃ nuptijs de
trahunt ꝑfidia q̃ sit dãnabi-
lis insinuat. Si eni thoro im
maculato ⁊ nuptijs debita ca
stitate celebrat culpa inesset
neq̃quã dñs ad has venire:
nequaq̃ eas signoꝝ suoꝝ ini
tijs cõsecrare voluisset. ℟.
Audiã dñe vocẽ laudis tue vt
enarrem vniuersa mirabilia
tua. ℣. Dñe dilexi decorẽ do
mus tue et locũ habitationis
glie tue. Ut enarrẽ. lec. ix.
Nũc aũt qꝛ bona est casti
tas coniugalis: melioꝛ
cõtinentia vidualis: optima
perfectio virginalis: ad cõpro
bãdã oim electionẽ graduũ:
discernendũ tñ meritũ singu
loꝝ ex intemerato marie vir-
ginis vtero nasci dignatꝰ est.
℟. Peccata mea dñe sicut sa
gitte ifixa sũt in me sed ãteq̃
vulnera generẽt i me. Sana
me domine medicamento pe-
nitentie deus. ℣. Quoniam
ĩiquitatẽ meam ego agnosco
et delictũ meũ coꝛã me est sem
per tibi soli peccaui. Sana
me domine. Gloꝛia. Sana.
me. Cãticũ. Te deum. In
laudibus vt cõtinet in psalte
rio ãn. Nuptie facte sunt in
chana galilee et erat ibi iesus

cum maria matre eius. ps. Benedictus. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui celestia simul et terrena moderaris: supplicationes populi tui clemēter exaudi: et pacē tuā nostris cōcede tēporibus. Per dñz. Memoria de sctō si euene. et de oībus sanctis aā. Exultabūt sācti in gloria letabūtur in cubilibus suis. ℣. Iustorum aīe in manu dei. Oratio.

Infirmitatē nostrā quesumus dñe propitius respice. et mala oīa que iuste meremur beate et gloriose semper virginis marie: et oīm sanctorum tuorū intercessiōe auerte. Per do. Ad i. aā. O btā. cū versu. Si fuerit post purificationē. ps. Deus deus meus res. cū tota magna pma. Si fuerit ante purificationē. aā. Que vidistis. ps. Deus i nomine. In diebus dñicis a lxx vsqz ad pascha flozib dē ps. Dñs reg. decorē. ad primā pro Confitemini. Ad iij. aā. O vera. cū versu. ps. Legē pone. Cp. ℟. et ℣. cū ozōne huius dñice. require in psalterio. et sic fit ad alias hor. Ad vš. ān. Sede a dextris ps. Dixit dñs cū aliis aīs. et pis. Cetera vt ztinet in psalterio

An. Deficiēte vino iussit iesus impleri ydrias aq̄ que i vinū cōuersa est allā. ps. Magt. ozō vts. Semp fit memo. de oībus sctīs vts. et de sctō si euene. et de natiui. Ad cōpleto. vts. Nota q in sequēte ebd. ad ves. et matutinas et horas totū fiet de sctis quorū festiuitas euenī. cū memo. de nati. Nō dicūt ℟. de psalterio

Feria scda. Inuit. hy. aā. pi. et ℣. quere in psal. fer. scde. Ad romanos. xi. le. i.

O altitudo diuitiarum sapientie et scie dei: q incōprehēsibilia sūt iudicia ei et inuestigabiles vie ei Quis eni cognouit sensū dñi: aut qs cōsiliarius ei fuit: aut quis prior dedit illi: et retribuet ei. ℟. Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe. Quā absconditi timētibus te. ℣. Et perfecisti eis qui sperāt in te dñe in zspectu filiorū hoim. Quā abscōdisti. Lectio ij.

Quoniā ex ipso et per ipsū et in ipso sunt oīa: ipsi honor et glia in secula seculorū amen. Obsecro itaqz vos per miam dei: vt exhibeatis corpora vestra hostiam viuētē: sanctā deo placentē: rationabile obsequiū vestrum. ℟. Bñdicā dñm in oi tēpore

Semp laus eius in ore meo. ℣. In dño laudabitur aĩa mea audiant mansueti et letẽtur. Semper laus. lec. iij.

Et nolite cõformari huic seculo: sꝫ reformamini in nouitate sensus vestri: vt probetis que sit voluntas dei bona: et beneplacens et perfecta. Dico eni per gratiã que data est michi oĩbus qui sunt inter vos: non plus sapere ꝙ oportet: sed sapere ad sobrietatẽ. et vnicuiqꝫ sicut diuisit deus mensurã fidei. ℟. Delectare in dño. Et dabit tibi petitiões cordis tui. ℣. Spera in dño et fac bonitatẽ et inhabita terrã ⁊ pasceris in diuitijs eius. Et dabit. Gloria Et dabit. ℣. Fiat mĩa tua.

In laudi. vt cõtinet in psal. cũ precibus ⁊ orõne de dñica.

Nulla fit mẽo. de scã cruce ab aduẽtu dñi vsqꝫ ad oc. eucharistie nisi in passiõe dñi et in inuẽtiõe sctẽ crucis. Mẽo. de scã maria ꝑtermittitur propter horas que dicũtur de ea. Qñ tp̃s est lõgũ inter purificationẽ et lxx mẽo. fit de sctõ petro de patrono et alijs sctis scđm vsũ vniuscuiusqꝫ ecclie Missa fiet de angelis: vel de dñica Ad horas vt cõtinet in psal. ferie tertie. Ad romanos xij. Lectio prima.

Sicut enim in vno corpore multa mẽbra habemus: oĩa autẽ mẽbra non eũdẽ actũ habẽt: ita multi vnũ corpus sumus in xpo. Singuli aũt alter alterius membra. ℟. Auribus ꝑcipe dñe lachrimas meas. Ne sileas a me remitte michi qm̃ incola ego sũ apđ te ⁊ ꝑegrinus. ℣. Dixi custodiã vias meas vt nõ delinquã in lingua mea. Ne sile. Ad roma. xiij. lec. ij.

Omnis aĩa potestatibus sublimioribus subdita sit. Nõ est eni potestas nisi a deo. Que aũt sunt a deo ordinata sunt. Itaqꝫ qui resistit potestati: dĩ ordĩatiõi resistit ℟. Statuit dñs supra petrã pedes meos et direxit gressus meos deꝰ meus Et imisit in os meũ canticũ nouũ. ℣. Expectãs expectaui dñm ⁊ respexit me. Et imisit. lectio iij.

Qui autẽ resistũt ipsi sibi dãnationẽ acqrũt. Nã principes nõ sunt timori boni operis: sed mali Vis aũt non timere potestatẽ: bonũ fac et habebis laudẽ ex illa. ℟. Ego dixi dñe miserẽ mei. Sana aĩam meã qꝛ peccaui tibi. ℣. Tu aũt dñe miserere mei et resuscita me. Sana aĩam

Glia patri Sana. V. Fiat mia tua. In laudi. vt continetur in psalmodia cũ orõne de dñica. Missa fiet de patrono. Ad hor. vt in feria scda Et ad vel. vt cõtinet in psalmodia ferie tertie. Feria iiij Omnia fient vt cõtinetur in psalmodia dicte ferie. Ad romanos. xiiij. Lectio i.

Dei eni minister est tibi i bonũ Si aũt malũ feceris time. Nõ eni sine causa gladiũ portat. Dei eni minister est vindex in irã ei q̃ malũ agit. R. Paratũ cor meũ deus paratũ cor meũ. Cãtabo et psalmũ dicã dño. V. Exurge gloria mea exurge psalteriũ z cythara exurgam diluculo. Cãtabo. lectio. ij.

Ideoq; necessitati subditi estote: nõ solũ propter irã sed z propter cõscientiam. Ideo eni z tributa prestatis. Ministri ei xpi sũt: i hoc ipsũ seruiẽtes. R. Adiutor me⁹ tibi psallã q2 deus susceptor me⁹ es. De⁹ meus mia mea. V. Eripe me de inimicis meis deus meus z ab insurgentibus in me libera me. Deus meus. Ad roma. xiiij. le. iij.

Infirmã aũt in fide assumite non in disceptationibus cogitationũ Alius eni credit manducare se oia Qui aũt infirmus est: olus mãducet. R. Exaudi deus deprecationẽ meam intende orationi mee. A finibus terre ad te clamaui dñe. V. Dũ anxiaret cor meũ i petra exaltasti me deduxisti me. A finib⁹ Glia A finibz. V. Fiat mia tua. In laudibus vt continet in psal cũ orõne d dñica. Missa fiet de dñica. Ad horas. z ad vesp. vt s. Fer. v. ad roma. xiiij

Is qui mãducat lec. i. nõ mãducãtẽ nõ spnat Et qui nõ mãducat: mãducãtem non iudicet. Deus eni illũ assũpsit Tu q̃s es qui alienũ iudicas seruũ? Suo dño stat aut cadit. Stabit autẽ. R. Repleatur os meũ laude vt hymnũ dicã glie tue tota die magnificentiã tuã noli me pice in tpe senectut cũ defecerit vt⁹ mea De⁹ ne derelĩq̃s me. V. Gaudebunt labia mea dũ cãtauero t z aia mea quã rdemisti dñe. De⁹. l. ij

Potens est eni deus statuere illũ Nã ali⁹ iudicat diẽ inter diem/alius aũt iudicat oẽz diẽ Unusq̃sq; i suo sensu abũdet Qui sapit diẽ dño sapit/ z q̃ mãducat: dño manducat. Gratias eni agit deo. R. Gaudebunt labia mea

dñ cãtauero tibi. Et aĩa mea quã redemisti dñe. ℣. Sed ⁊ lĩgua mea meditabitur iusticiã tuã tota die laudẽ tuã. Et anima. Lectio tertia.

Si aũt ꝓpter cibũ frater tuus cõtristatur: iã nõ secundũ caritatẽ ãbulas Noli cibo tuo illum perdere: pro quo xp̃us mortuus est. Non ergo blasphemetur bonũ nostrũ. ℟. Michi aũt adherẽ deo bonũ est. Ponere in dño deo spẽ meã. ℣. Ut annũciẽ oẽs p̃dicatiões tuas in portis filie syon. Ponere Gliã Ponere. ℣. Fiat mia tua. In laudi. vt cõtinetur in psalterio cũ orõne de dñica. Ad horas vtš. Missa de pace vel q̃libet alia Feria vi. oĩa fient vt cõtinet̃ in psalte. ferie. vi. Ad romanos. xiiij. le. i.

Non est enim regnuz dei esca ⁊ potus: sed iusticia et pax: et gaudiũ in spũ sctõ Qui eni in hoc seruit xp̃o placet deo: ⁊ ꝓbatus est hoibus. Itaq̃ q̃ pacis sũt sectemur: ⁊ q̃ edificatiõis sũt inuicẽ custodiamus. ℟. Cõfitebor tibi dñe deus in toto corde meo et honorificabo nomẽ tuũ ĩeternũ. Qr mia tua dñe magna est sup me. ℣. Et eruisti aĩaz meã ex inferno inferiori. Qr.

Noli propter escã le. ii. destruẽ opus dei. Oĩa quidẽ mũda sũt: sed malũ est homini q̃ per offendiculũ mãducat. Bonũ est nõ mãducare carnẽ: ⁊ nõ bibere vinum: neq̃ in quo frater tuus offenditur aut scandalizatur: aut infirmat̃. ℟. Mia tua dñe magna ẽ sup me. Et liberasti aĩam meã ex ĩferno ĩferiori. ℣. Deus iniq̃ insurrexerunt in me et fortes quesierũt aĩaz meã. Et libe. lec. iii.

Tu fidem habes penes temetipsũ habe corã deo. Btũs q̃ nõ iudicat semetipsũ ĩ eo quod probat. Qui aũt discernit si mãducauerit dãnatus est qr nõ ex fide ẽ. Oẽ aũt qđ nõ est ex fide: pctm̃ ẽ. ℟. Factus est michi dñs irefugiũ Et deus meus in auxiliũ spei mee. ℣. Deus vltionũ dominus deus vltionũ libere egit. Et deus. Glia. Et deus. ℣. Fiat mia. In laud. vt cõtinetur ĩ psal. pre. cum orõne pred. Missa fiet de feria Ad horas vtš. Et ad vš. in psal. dicte ferie. Sabbõ oĩa fiet vt cõtinet̃ in psal. diei sabbati. Ad romãos xv. l. i.

Debemus autẽ nos firmiores: ĩbecillitates infirmor̃ sustinere ⁊ nõ nobis pla

cete. Unusquisqȝ nostrũ ꝓxio
suo placeat i bonũ ad edifica-
tionẽ. Etenim xp̃s nõ sibi pla-
cuit: sȝ sicut scriptũ ẽ. Impro
peria iproperãtiũ tibi cecide-
rũt sup me. R. Miam ⁊ iu-
diciũ cãtabo tibi dñe. Psal-
lã ⁊ intelligã in via imacula
ta qñ venies ad me. V. Per
ambulabã in inocẽtia cordis
mei i medio dom⁹ mee. Psal.

Quecũqȝ enim scripta *l.ij*
sũt: ad nostrã doctrinã
scripta sũt: vt per patiẽtiã et
cõsolationẽ scripturaꝝ spem
habeam⁹. Deus aũt patien
tie et solatij det vobis idipsũ
sapere in alterutrũ scd̃m iesũ
xp̃m: vt vnanimes vno ore
honorificetis deũ et patrẽ dñi
nr̃i iesu xp̃i. R. Dñe exaudi
orõnẽ meã ⁊ clamor meus ad
te ꝑueniat. Q2 nõ spnis de⁹
preces pauperũ. V. De ꝓfũ
dis clamaui ad te dñe dñe ex
audi vocẽ meã. Q2. *lec.iij.*

Propter quod suscipite i
uicẽ: sicut et xp̃us susce
pit vos in honorẽ dei. Dico eñ
cristũ iesũ ministrũ fuisse cir-
cuncisionis ꝓpter veritatem
dei: ad cõfirmãdas ꝓmissio-
nes patrũ. R. Velociter ex
audi me dñe. Q2 defecerũt si
cut fumus dies mei. V. Dies
mei sicut vmbra declinauerũt
⁊ ego sicut fenũ arui. Q2 Gl'a
Q2. *Cetera vt cõtinet in psal. cũ orõne de dñica. Ad horas vt s̃. Missa fiet de btã maria Ad vs̃. fiet vt i sabbõ ñced. A.* Peccata mea. *ps.* Magt.
orõ vt s̃. Et ad cõpleto. vt s̃. Dñica ij. post oc. epy. Inui. In manu tua. *Cetera sicut in dñica precedẽti. Prime ad corinthios. i. lectio i.*

Paulus vocatus ap'lus
cristi iesu ꝑ volũtatem
dei ⁊ sostenes frater eccl'ie dei
q̃ ẽ corinti: sãctificatis in xp̃o ie
su vocatis sctis cũ oibus q̃ iuo
cãt nomẽ dñi nr̃i iesu xp̃i i oi
loco ipsoꝝ ⁊ nr̃o. Gratia vo-
bis et pax a deo pr̃e nostro et
dño iesu xp̃o. R. Dñe ne in
ira *cũ tota hystoria. lec.ij.*

Gratias ago deo meo sẽ-
per pro vobis: in gr̃a
dei q̃ data est vobis in xp̃o iesu
q2 in oibus diuites facti estis
in illo in oi verbo ⁊ in oi scien
tia: sicut testimoniũ xp̃i cõfir-
matũ est i vobis: ita vt vobis
nichil desit in vlla gr̃a expe-
ctantibus reuelationẽ dñi no
stri iesu xp̃i: qui et ꝯfirmabit
vos vsqȝ in finẽ sine crimine in
die aduentus dñi nostri iesu
xp̃i. Fidelis deus ꝑ quẽ voca
ti estis in societatẽ filij eius ie-
su xp̃i dñi nostri. *lec.iij.*

Obsecro autē vos fratres per nomen domini nri iesu xpi: vt idipsū dicatis oēs et non sint in vobis scismata. Sitis autē perfecti in eodem sensu: et in eadē scientia. Si fest. triū lec. in hac dñica eue. de quo pretas habeat. medie lec. & media R. fiet d eo. l. iiij

Significatū ē michi de vobis fratres mei ab his qui sūt cloes: qz cōtentiones sūt inter vos. Hoc aūt dico qd vnusquisqz vestrū dicit. Ego qdē sū pauli: ego aūt apollo: ego vero cephe: ego autē xpi.

Diuisus est xps lec. v.

Nunquid paulus crucifixus est p vobis: aut i noīe pauli baptisati estis? Grās ago deo meo q neminē vestr baptisaui nisi crispū et gaiū ne quis dicat q in nomie meo baptisati estis. Lec. vi.

Baptisaui autē & stephane domū. Ceterū nescio si quē aliū vestrū baptisauerim. Nō enim me misit cristus baptisare sed euāgelizare: nō tātū in sapientia verbi vt nō euacuetur crux xpi. Uerbum eni crucis pereuntibus quidē stulticia est: his aūt qui salui fiūt id est nobis: vtus dei est.

Scdm mat. viij. l. vij

In illo tpe. Cū descendisset iesus de mōte secute sūt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniens rogabat eū dicens. Dñe si vis potes me mūdare. Et re. Om. origen. d ead. le.

Docente dño in monte discipuli venerūt ad eum sicut alacres: sicut domestici sicut proximi: sicut amici vel fratres: ideo ait ad eos dñs. Uos estis sal terre & vos estis

Nunc lux mūdi l. viij.

vero descēdēte eo d mōte: turbe secute sunt eū que in montem ascēdere nō potuerūt vt pigri populi vt negligētes: vt imperfecti: ita et filij israel primitus in montē ascendere nō valuerūt ad obuiandū domino pgere nō potuerunt propter suā irreligiositatē & ipietatē: sed solus moyses ascēdit & pauci cū eo seniorū isrl. l. ix

Ita et cū dño discipuli solli in mōtē ascēderūt: et tardiores deorsū steterūt, sicut modo vigilantes et alacres & fideles ante deum timētes et dñm diligētes: regna celestia desiderātes deū semp sequentes post dñm in illum celestē montē ascenderunt. Audientes apostolū dicentē: que sursum sunt querite: que sursum sunt sapite: vbi xpus est i dextera dei sedens. Cāticū. Te

deum In laudib3 vt in dñica preceden. añ. Cū autē descē-disset iesus de mōte ecce lepro-sus veniens adorabat eū di-cēs. dñe si vis potes me mun-dare: ꝛ extēdēs manū tetigit eū dicēs. volo mūdare ꝑ B⁹

D eus ꝗ nos i tātis orō. ꝑiculis cōstitutos ꝓ hu-mana scis fragilitate nō pos-se subsistere: da nobis salutē mentis et corporis: vt ea ꝗ pro peccatis nostris patimur: te ad iuuante vincamus. Per do. Ad horas vt in dñica precedē ti. cū orōne huius diei. Ad vesp. añ. Dñe non sum dign⁹ vt intres sub tectū meū sed tā tū dic verbo ꝛ sanabitur puer meus. ps. Mgt. orō vts. ꝑ sēr. Pri. ad corinthios. i.

S criptū est eni Perdā sa-piētiā sapientiū: ꝛ pru-dentiā prudentiū reprobabo Ubi sapiens/ vbi scriba/ vbi iꝗsitor huius sc̄li? Nōne stul-tā fecit de⁹ sapiētiā hui⁹ mun di? Nā qꝛ in dei sapiētia non cognouit mūdus ꝑ sapientiā deū: placuit deo ꝑ stulticiā pre dicatiōis saluos facere creden tes qm̄ et iudei signa petunt: ꝛ greci sapiētiā querūt. Nos aūt predicamus xp̄m crucifi-xū iudeis quidē scādalū gen-tibus aūt stulticiā. Ipsis au-tem vocatis iudeis atqꝫ grecis xp̄m dei virtutē ꝛ dei sapiēti-am. Qꝛ qd̄ stultū est dei: sapi entius hoībus est: ꝛ qd̄ in fir-mū est dei fortius est hoībus. Uidete eni vocationē vestrā frēs: qꝛ non multi sapientes scd̄m carnē nō multi potētes. nō multi nobiles: sed que sūt stulta mūdi elegit deus vt cō fundat sapiētes. Sabbō ad vesp. oīa fiēt vt in alijs sabbis añ. Pctā mea. ps. Magt. orō de dñica ꝑced. Dñica iiij. oīa fiēt vt in dñica ꝑced. Se-cūde ad corinthios. i. Le. i.

P aulus apl̄us iesu xp̄i ꝑ voluntatē dei ꝛ thimo-theus frater ecclesie dei que est corinthi. cū oīb3 sctīs qui sūt in vniuersa achaia. Grā vo-bis et pax a deo patre nostro ꝛ dño iesu xp̄o. R̸. Domie ne in ira cū tota hysto. le. ij.

B enedictus deus ꝛ pr̄ dñi nr̄i iesu xp̄i: pr̄ miarū ꝛ de⁹ totius ꝯsolatiōis ꝗ ꝯsolat nos in oī tribulatiōe nostra: vt possim⁹ ꝛ ipi ꝯsolari eos ꝗ i oī ꝑssura sūt ꝑ exhortationē ꝗ exhortamur ꝛ ipi a deo Le. iij.

Q uoniam sicut abundāt passiōes christi in no-bis: ita ꝛ per cristum abundet consolatio nostra. Siue autē tribulamur pro exhortatione

vestra ⁊ salute. Siue conso-
lamur pro vestra consolatio-
ne: siue exhortamur ꝑ exhor-
tatiõe vestra q̃ opatur tolerã
tiã earũdẽ passionũ q̃s ⁊ nos
patimur vt spes nr̃a firma sit
ꝑ vobis. sciẽtes qm̃ sicut pas
sionũ socii estis: sic eritis ⁊ cõ-
solationis. Si fest. iiij. l. i hac
doc. eue. medie l. ⁊ ℟. fiet de
eo si habeãt ꝓprietatẽ. l. iiij

Non ei volum⁹ vos igno-
rare frẽs de tribulatiõe
nr̃a q̃ facta ẽ nobis i asia: qm̃
supra modũ grauati sum⁹ su
pra virtutẽ ita vt tederet nos
etiam viuere. lec. v.

Sed qm̃ ipsi in nobismet
ipsis respõsũ mortꝭ ha-
buimus: vt nõ simus fidẽtes
in nobis sed in deo q̃ suscitat
mortuos q̃ de tãtis ꝑiculis eri
puit nos ⁊ eruit in quẽ spera-
mus qm̃ et adhuc eripiet ad-
iuuãtibus ⁊ vobis in orõne ꝓ
nobis vt ex multaꝝ ꝑsonis fa
cierũ eius que in nobis dona
tionis est per multos grẽ agã
tur pro nobis. Lec. vi.

Nam glia nr̃ã hec est testi
moniũ cõsciẽtie nr̃e qꝛ i
simplicitate cordis ⁊ sincerita
te dei ⁊ nõ in sapiẽtia carnali
sed in grã cõuersati sumus in
hoc mundo abũdantius autẽ
ad vos Nõ eni alia scripsim⁹
vobis q̃ꝫ q̃ legistis et cognoui-
stis Scd̃ꝫ matheũ viii. l. viij

In illo tp̃e Ascẽdẽte iesu
in nauiculã: secuti sunt
eũ discipuli ei⁹. Et ecce mot⁹
magn⁹ factus est in mari: ita
vt nauicula operiret fluctibus.
Et reliq̃. Omel. origenis

Ingrediẽte dño in nauiculã
secuti sunt eũ discipuli eius.
Nõ imbecilles sed firmi ⁊ sta
biles in fide: mãsueti ⁊ p̃ii ſpr
nẽtes mundũ nõ duplici cor-
de sed simplici. lec. viii.

Hi ergo secuti sũt eũ: nõ
tm̃ gressus eius seq̃ntes
sed magis sctitatẽ comitãtes
et iusticiã eius ꝯsectãtes Et ec
ce tẽpestas magna facta est in
mari ita vt nauicula operire-
tur fluctibus. lec. ix.

Cũ ei mlta magna ⁊ mi
rãda ostẽdisset i terris:
transiit ad mare vt et ibid̃ ad
huc excellẽtiora opera demon
straret: q̃tinus terre marisq̃
dñz se eẽ cũctis ostẽderet. In
gress⁹ ergo nauiculã fecit tur-
bare mare: cõmouit ventos:
cõcitauit fluct⁹. Cãti. Te de
um. In laud. vt i aliis dñic.
ã. Ascẽdẽte iesu in nauiculã
ecce motus magnus fact⁹ est i
mari ⁊ suscitauerũt eũ discipu-
li eius dicẽtes dñe salua nos
ꝑimus. ps. Dñs. Oratio.

[illegible]ce pter filias heth. Si accre
perit iacob vxorē de stirpe hu
ius terre nolo viuere. ℟. Dū
[illegible] iacob de bersabee ꝛ pge-
ret arā locut⁹ est ei deus dicēs
Terrā i qua dormis tibi dabo
ꝛ semini tuo. ℣. Edificauit
ibi iacob ex lapidibus altare
in honorē dñi fundēs oleū de
sup ꝛ bñdixit ei deus dicens.
Terrā. Genesis. xxviij. L. v.

Vocauit itaqꝫ ysaac iacob
ꝛ benedixit eū: pcepitqꝫ
ei dicēs. Noli accipere coniu
gem de genere chanaā: sed va
de ꝛ proficiscere in mesopota-
miā syrie ad domū bathuel
pris matris tue: et accipe ide
tibi vxorē de filiabus labam
auunculi tui: ℟. Dū exiret
iacob de terra sua vidit gloriā
dei ꝛ ait q̄ terribilis est locus
iste. Non est hic aliud nisi do
m⁹ dei ꝛ porta celi. ℣. Uere
dñs est in loco isto et ego nesci
ebam. Non est. Lectio sexta.

Deus aūt oipotens bñdi
cat tibi ꝛ crescere te faci
atatqꝫ mltiplicet: vt sis i tur
bas pplorū: et det tibi bñdi-
ctiones abrahā ꝛ semini tuo
post te: vt possideas terrā pe-
regrinationis tue quā pollici
tus est auo tuo. ℟. Si dñs de
us meus fuerit mecū i via ista
qua ego ambulo ꝛ custodierit
me ꝛ dederit michi panem ad
edendū et vestimentū quo ope
riar ꝛ reuocauerit me cū salu
te. Erit michi dñs in refugiū
et lapis iste in signum. ℣.
Uere dñs ē in loco isto et ego
nesciebā. Erit Gl'a. Erit. In
iij. noc. āe. ꝛ ps. vt s. ℣. Sca-
pulis. Scdm matheū. xv.

In illo tpe Egress⁹ iesus
secessit in ptes tyri et sy
dōis Et ecce mlier chananea
a finibus illis egressa clama
uit dicēs ei. Miserere mei fili
dauid. Et rel'. Om. bti iohis.

Miratur euangelista. Ecce
mulier vetus p arma dyabo
li q̄ hoiem de paradiso expulit
peccati mater initiū iniq̄tatis
puaricatiōis mat'ia ipsa mu-
lier venit ipsa nat'a. ℟. Erit
michi dñs in deum ꝛ lapis iste
quē erexi in titulū vocabit do
m⁹ dei ꝛ de vniuersis q̄ dedeꝛ
michi. Decimas ꝛ hostias pa
cificas offerā tibi. ℣ Si dñs
deus meus fuerit mecū in via
ista q̄ ego ambulo et custodie-
rit me. Decimas. Lec. viij.

Noua res et admiranda/
iudei fugiūt ꝛ mulier se
quitur. Ecce mulier a finibꝫ
illis egressa clamauit dicens
Miserere mei dñe fili dauid.
℟. Orauit iacob ꝛ dixit dñe
qui dixisti michi reuertere in

terram natiuitatis tue. Erue me de manu fratris mei quia valde eũ timeo. ℣. Deꝰ in cuius cõspectu ambulauerũt patres mei dñe q̃ pascis me a iuuentute mea. Erue. Le. ix.

Euãgelista fit mulier deitatẽ eiꝰ ꝛ dispẽsationem enũcians. Cõfitet̃ eni ꝛ dñatiõnẽ ꝛ incarnationẽ eiꝰ. Miserere mei dñe fili dauid filia mea male a demonio vexat̃. ℟. Minor sũ cunctis miserationibꝫ tuis dñe abrahã in baculo meo trãsiui iordanẽ istũ ꝛ nũc cũ duabꝫ turmis regredior. Libera me dñe de manibus esau quia valde cõtremit cor meũ illũ timẽs. ℣. Tu locutus es q̃ michi bñfaceres ꝛ dilatares semen meuꝫ sicut arenã maris. Libera. Glia. Minor. ℣. Angel'. In lau. ã. Dñe labia mea aperies ꝛ os meum annũciabit laudẽ tuã ps. Miserere. ã Dextera domini fecit virtutẽ dextera domini exaltauit me. ps. Confitemini. ã. Factus es adiutor meus deus meus. ps Deus deus. a. Triũ puerorũ cantemus hymnũ quẽ cantabant in camino ignis benedicentes dñm ps. Benedicite. ã Statuit ea in eternũ ꝛ in seculuꝫ seculi p̃ceptũ posuit ꝛ nõ preteribit ps. Laudate. cpm. Ecce nũc tps. hyꝰ. Audi benigne ℣. Scuto circũdabit. an. Egressus iesus secessit in partes tyri ꝛ sydonis et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamabat dicens miserere mei dñe fili dauid. ps. Bñdꝰ.

Deus q̃ ↄspicis oi (Orõ nos virtute destitui interius exteriusq̃ꝫ custodi: vt et ab oĩbus aduersitatibꝫ muniamur in corpe: ꝛ a prauis cogitatiõibꝫ mũdemur in mẽte Per d. Ad ho. vt in dñica p̃ced. cũ orõne huiꝰ dñice. Ad p̃cel. ℟. Ecce nũc tẽ. cũ ℣sa ℣. Angelis suis. orõ. Ab oĩbus. q̃re fer. ij. seque. Ad ves. ã. ꝛ psi. de dñicis diebꝫ. cpm. Ecce nũc. ℟. Esto nobis do. hyꝰ. Iã ter q̃ter. ℣. Angelis ã. Dñe dimitte eã q̃r clamat post nos ait illis iesus nõ suꝫ missus nisi ad oues q̃ perierũt domus israel. ps. Magnifi. orõ. vt s. Ad cõpletoriũ vt s.

Feria iij. Genesis. xxviij.

Igitur egressus iacob de bersabee pergebat harã. Cũq̃ꝫ venisset ad quendã locũ ꝛ vellet in eo requiescere post solis occubitũ: tulit de lapidibus q̃ iacebãt: ꝛ supponẽs capiti suo dormiuit in eodẽ loco ℟. Dũ iret iacob. Le. scda

Viditqȝ in sõnis scalã stã-
tem sup terrã: ⁊ cacumē
eius tangēs celũ: angelos q̃qȝ
dei ascēdentes ⁊ descēdentes
p eã: ⁊ dñm innixũ scale dicē-
tē sibi. Ego sũ dñs deꝰ abra-
hã patris tui ⁊ deꝰ ysaac. R.
Dixit angelꝰ ad iacob dimit-
te me aurora est: rñdit ei nõ di-
mittã te nisi bñdixeris michi.
Et bñdixit eũ i eo dē loco. V.
Bñdicēs bñdicã tibi ⁊ multi-
plicabo te. Et bñ. Le. iij.
Terrã in qua dormis tibi
dabo ⁊ semini tuo: erit
qȝ semē tuũ sicut puluis terre
Dilataberis ad orientē ⁊ oc-
cidentē: septētrionē ⁊ meridiē
⁊ bñdicent in te ⁊ i semie tuo
cuncte tribus terre. R. Vidi
dñm facie ad faciē. Et salua
facta est anima mea. V. Et
dixit nequaq̃ vocaberis iacob
sed israel erit nomen tuũ. Et
salua Gloria. Et salua. An.
Ego pncipiũ qui ⁊ loquor vo-
bis. Ps. Benedictus. Oro.
Presta q̃s oĩps deus vt fa-
milia tua q̃ se affligēdo
carne ab alimētis abstinet se-
ctando iusticiã a culpa ieiunet
Per dñm. Ad sextã. oro.
Ab oĩbus nos q̃s dñe pec-
catis ꝓpiciatus absolue
vt ꝑcepta venia pctõꝝ liberis
tibi mētibus seruiamꝰ. Per
dñm. Ad vs᷑ã. Qui me mi-
sit mecũ est ⁊ nõ reliquit me so-
lum qȝ q̃ placita sunt ei facio
semper. Ps. Magt. Orõ.
Adesto supplicationibus
nostris oĩps deus: et
q̃bus fiduciã sperande pieta-
tis indulges: cõsuete miseri-
cordie tribue benignꝰ effectũ
Per. Feria tcia Le. i.
Et ero custos tuus quocũ-
qȝ prexeris: ⁊ reducã te
in terrã hanc: nec dimittã nisi
cõpleuero vniuersa que dixi.
Cũqȝ euigilasset iacob de sõ-
no ait. Vere dñs est i loco isto
⁊ ego nesciebã. R. Tolle ar-
ma. cum duobus aliis. Le. ij.
Pauensqȝ q̃ terribilis est
inq̃t locus iste: nõ ē hic
aliud nisi domus dei ⁊ porta
celi. Surgens ergo iacob ma-
ne tulit lapidē quē supposue-
rat capiti suo ⁊ erexit in titulũ
fundēs oleũ desup. Appellauit
qȝ nomē vrbis bethel: q̃ prius
lusa vocabatur. Le. iij.
Vouit etiã votum dicens.
Si fuerit dñs mecum ⁊
custodierit me in via per quã
ego ambulo: et dederit michi
panem ad vescendũ et vesti-
mentũ ad induēdũ: reuersus
qȝ fuero prospere in domum
patris mei: erit michi dñs in
deũ: ⁊ lapis iste quē erexi in

titulū: vocabit domꝰ dei cun
ctorumqꝫ que dederis michi de
cimas offerā tibi. ān. Unus
est eni magister vester q̄ in ce-
lis est dicit dn̄s. ṗ. Bn̄ꝰ. orō
Perfice q̄s dn̄e benignus i
nobis obseruantie scē
subsidiū: vt q̄ te auctore facien
da cognouimus: te opitulāte
impleamꝰ. Per. d. Ad vesp.
ān. Qui maior est vestrū erit
minister vester qr oīs qui se ex
altat humiliabitur dicit dn̄s.
ps. Magnificat. Oratio.
Propiciare q̄s dn̄e suppli
catiōibus nostris: ⁊ aia
rū nr̄ax medere languoribus
vt remissione percepta in tua
semp bn̄dictiōe letemur. Per
d. Fer. iiij. Gen. xxix. le. i.
Seruiuit igitur iacob pro
rachel septē ānis: et vi-
debant illi pauci dies p̄ amo-
ris magnitudine. Dixitqꝫ ad
labā Da michi vxorē meā: qr
iā tp̄s ē expletū vt ingrediar
ad illā. ℟. Dum iret iacob.
Quiuoca ca aius. l. ij.
tis multis amicorū tur-
bis ad cōuiuiū fecit nuptias
⁊ vespere filiā suā liā introdu
xit ad eū dās ancillā filie zel-
pham noīe Le. iij.
Ad quā cū ex more iacob
fuisset igressus fcō ma-
ne vidit liam et dixit ad soce-
rū suū. Quid ē qd̄ facere vo
luisti? Nonne p rachel serui
ui tibi? Quare liā supposuisti
michi? ā. Ecce ascēdimꝰ hie-
rosolimā et filius hois tradet
vt crucifigat. ṗ. Bn̄ꝰ. orō.
Populū tuū dn̄e ppicius
respice: ⁊ quos ab escis
carnalibus p̄cipis abstinere a
noxijs quoqꝫ vicijs cessare cō-
cede. Per dn̄m. Ad vs. ān.
Tradetur ei gētibus ad illu-
dēdū ⁊ flagellādū ⁊ crucifigē
dum. ps. Mag. Orō.
Deus inocētie restitutor
et amator dirige ad te
tuorū corda seruorū vt spūs tui
feruore cōcepto ⁊ in fide inue-
niāt stabiles ⁊ i ope efficaces.
Per d. eiusd. Fer. v. l. i.
Respōdit labā. Nō est in
loco nr̄o consuetudinis
vt minores tradamꝰ ante ad
nuptias. Imple ebdomadā
dierū huiꝰ copule ⁊ hāc quoqꝫ
tibi dabo p opere quo seruitu
rus es michi septē alijs ānis.
℟. Erit michi ca at duobꝰ.
Acquieuit placito: L. ij.
⁊ ebdomada trāsacta ra
chel duxit vxorem: cui pater
labā seruam dederat. Tādē
qꝫ potitus optatis nuptijs a-
morem sequētis priori pretu-
lit seruiens apud eum septē
annis alijs. Lec. tertia

Uidens autē dñs ꝙ despi
ceret liā apuit vuluā e-
ius sorore sterili ꝑmanente.
Que ɔceptū genuit filiū Uo
cauitq̃ nomē ei⁹ ruben dicēs.
Uidit dñs humilitatē meā .
Nunc amabit me vir meus.
ān. Pater abraham miserere
mei et mitte lazarū vt intin-
gat extremū digiti sui ī aquā
vt refrigeret linguam meam.
ps. Benedictus. Oratio.
Presta nobis dñe q̃s auxi
lium grē tue: vt ieiuni-
is et orōnibus cōuenienter in
tenti: liberemur ab hostibus
mētis ꝛ corporis. Per d. Ad
vesp. ān. Fili recordare q2 re-
cepisti bona in vita tua et la
zarus similiter mala. ps. Mḡ.
Adesto dñe famulis tuis ꝛ
perpetuā benignitatem
largire poscentib⁹ vt his q̄ te
auctore ꝛ gubernatore gloriā
tur: et cōgregata restaures et
restaurata ɔserues. Per do.

Feria. vi. Lectio. i.

Rursūq̃ lia cōcepit et pe
perit filiū et ait. Quo-
niam audiuit me dñs haberi
me cōtēptui: dedit etiā istum
michi. Uocauitq̃ nomē eius
symeō. ℟. Dū exiret iacob.
Cōcepit tercio Lec. ii.
ꝛ genuit aliū filiū Di-
xitq̃. Nunc quoq̃ copulabit
michi maritus meus eo ꝙ pe-
pererim ei tres filios Et idcir
co appellauit nomē eius leui.
℟. Dixit angelus Le. iij
Quarto cōcepit ꝛ peperit
filiū ꝛ ait. Mō confite-
bor dño. Et ob hoc vocauit
eū iudā. Cessauitq̃ parere.
Cernēs aūt rachel ꝙ infecun
da esset: inuidit sorori sue ꝛ ait
marito suo. Da michi liberos
alioqui moriar. ℟. Uidi do
minū. ān. Malos male pdet
ꝛ vineā suā locabit aliīs agri-
colis. q̄ reddāt ei fructū tēpo-
ribus suis. ps. Bn⁹. Orō.
Da q̃s oīps deus vt sacro
nos purificāte ieiunio
sinceris mētibus ad scā ventu-
ra facias puenire. Per dñm
ān. Querētes eum tenere ti-
muerunt turbas q2 sicut pro-
phetā eū habebāt. ps. Mḡt.
Da q̃s dñe ꝓplo Orō.
tuo salutē mētis ꝛ cor-
poris vt bonis operibus iherē
do: tue semꝑ virtutis mereat
ꝓtectiōe defēdi. Per dñm.

Sabbato. Lec. i.

Dixit scriptura. Diuide
re patrem ex equo filiis
duob⁹ substātiā. Et quā sub
stātiā hic euāgelicus pater di
uidit filiis spiritalibus: nisi
sapientiam intellectū boni et
mali. Que vere et perpetue

sunt opes aie bene vtēti Dat aūt his pater diuitias suas ex equo. ℣. Orauit iacob. R. ii.

Accipiēs aūt partē suā iunior peregre inquit abiit longe. Quod autē ait longe non locorū intercapedinē sed declinationē mētis expressit. Qui enim obliuionē dei cepe rit hic vere peregrinari a deo dicitur sicut ecōtra cōuersatio secularis nō solū peregrinū: sed alienū a deo hoiem facit. ℟. Minor sum. Le. iij.

Et vt breuiter dicā sicut peregrinantes a seculo presentamur ad dñm: sic et p manentes in rebus terrenis a celestib3 exulamur. His igi tur cogitatis resipiscentē ꝛ p cōfessionis humilitatē: e regi-one longinqua remeantē fili-um ad se videns pater letatur occurrit/ amplectit/ ꝛ osculat. ℟. Pater peccaui i celū ꝛ co-ram te iā nō sum dign9 voca-ri filius tu9. Fac me sicut vnū ex mercēnariis tuis. ℣. Quā ti mercēnarii in domo patris mei abūdāt panib3 ego autē hic fame pereo surgā ꝛ ibo ad patrē meū ꝛ dicam ei Fac me Gloria Fac. ā. Vadā ad pa trē meū ꝛ dicam ei pater fac me sicut vnū ex mercēnariis tuis ps. Benedictus. Oro.

Da q̄s dñe nr̄is effectū se-iuniis salutarē: vt casti gatio carnis assumpta/ ad no strarū vegetationē transeat: aniarū. Per dn̄. Ad vel. āne ꝛ ps. vt in aliis sabbat. cpm. Hortamur vos. ℟. Loquēs ioseph fratrib3 suis ꝛ dixit pax vobis nolite timere p salute eni vestra me misit dñs ante vos. ℣. Eleuauitq3 vocē cu3 fletu quā audierūt egyptii oīs-q3 dom9 pharaōis ꝛ dixit fra tribus suis. Pax. Gl̄ia. Rei cipit. ℟. hy9. Iā ter q̄ter. ℣. Angelis suis. ā. Dixit autē pater ad seruos suos cito pro ferte stolam primā ꝛ induite il lum ꝛ date anulum in manu eius et calciamēta in pedibus eius. ps. Magnificat. Oro.

Familiā tuā q̄s dñe cōti-nua pietate custodi vt q̄ in sola spe grē celestis innit celesti etiā ptectiōe muniat. Per dn̄. Dñica iij. Inuit. Populus dñi ꝛ oues pascue eius venite adoremus. ps. Ve nite. hy9. āne. ꝛ ps ꝛ ℣sus vt s. Genesis xxxvij. Le. i.

Cum peruenisset ioseph ad frēs suos nudauerūt eū tunica talari ꝛ polimita: mise rūtq3 eū i cisternā veterē q̄ nō habebat aquā. Et sedētes vt comederēt panē: viderūt via-

tores ismahelitas venire d' galaad: ⁊ camelos eorũ portantes aromata ⁊ resinã ⁊ stactẽ i egyptũ. ℟. Videtes ioseph a longe loquebãt mutuo fratres dicentes ecce sõniator venit. Venite occidamus eũ et videam⁹ si p̲sint illi sõnia sua ℣. Cũq3 vidissent ioseph fratres sui q a patre cũctis fratrib3 pl⁹ amaret oderãt eum nec poterãt ei q̃cq̃ pacifice loq̃ vnde ⁊ dicebãt. Venite. ℟. ii.

Dixit quoq3 iudas fratribus suis. Quid nobis prodest si occiderimus fratrẽ nostrũ ⁊ celauerim⁹ sanguinẽ ipsius. Melius est vt venũdetur ismahelitis: ⁊ manus nostre nõ polluãtur. Frater eni ⁊ caro nostra est. ℟. Dixit iudas fratribus suis ecce ismahelite trãseũt venite venũdetur et man⁹ nostre nõ polluãtur. Caro eni ⁊ frater noster est. ℣ Cũq3 abiisset rubẽ ad puteũ ⁊ nõ iuenisset eũ scissis vestib3 p̲gẽs ad frẽs ait: puer nõ cõparet ⁊ ego q̃ ibo. Caro

Acquieuerũt fratres sermonibus eius ⁊ p̃tereuntibus ismahelitis negociatoribus: extrahẽtes eũ de cisterna vendiderunt ismahelitis triginta argenteis Qui duxerunt eum in egyptum. ℟. Extrahẽtes ioseph de lacu vẽdiderunt ismahelitis triginta argenteis. Reuersusq3 ruben ad puteũ ⁊ cum non inuenisset eum scidit vestimenta sua cum fletu ⁊ dixit puer non cõparet ⁊ ego quo ibo. ℣. Dixit iudas fratribus suis ecce ismahelite trãseunt venite venundet. Reuersus. Gloria Reuersus. In ii. noct. ãne ⁊ ps. vt s. ℣. Ipse libe. Le. iiii

Reuersusq3 rubẽ ad cisternã nõ iuenit puerũ: et scissis vestibus pergẽs ad fratres ait. Puer nõ cõparet et ego quo ibo. ℟. Vidẽs iacob vestimẽta ioseph scidit vestimẽta sua cũ fletu ⁊ dixit Fera pessima deuorauit filium meũ ioseph. ℣. Cõgregatis aũt cũctis liberis eius vt consolarent dolorẽ patris ei⁹ noluit eos audire s3 dixit. Fera

Tulerũt aũt tunicã ℟. v. eius et in sanguinẽ hedi quẽ occiderãt tinxerũt: mittẽtes q̃ ferrẽt ad patrẽ ⁊ dicerẽt Hãc iuenim⁹ vide vtrũ sit tunica filii tui an non? ℟. Joseph dũ itraret in t̃rã egypti liguã quã nõ nouit audiuit. Man⁹ ei⁹ i laborib3 seruierũt ⁊ ligua ei⁹ inter p̲icipes loquebat sapiẽtiã. ℣ Diuertit ab oneribus dorsũ ei⁹ Man⁹ ℟. vi

Quã cũ agnouisset pater ait. Tunica filij mei est. Fera pessima comedit eũ bestia deuorauit ioseph. Scissis qz vestibus: idutus est cilicio lugẽs filiũ suũ multo tpe. ℟. Memẽto mei dũ bñ tibi fuerit Ut suggeras pharaoni vt educat me de isto carcere. Qr furtim sublatus sum ⁊ hic innocens in lacũ missus sũ. ℣. Tres eni adhuc dies sũt post quos recordabitur pharao ministerii tui vt reuocet te in gradũ pstinũ tũc memento mei. Ut suggeras. Gtia Qr. In iij. noc. ãe. ⁊ ps vt s. ℣. Scapulis. Scdm lucã. xi. Le. vij.

In illo tpe Erat iesus eijciens demoniũ: ⁊ illud erat mutũ. Et cũ eiecisset demoniũ locutus est mutus et ammirate sũt turbe. Et reliq̃. Omelia venerabil' bede pbri

Demoniacus iste apud matheũ non solũ mutus sed ⁊ cecus fuisse narrat: curatusqz dicit a dño: ita vt loq̃ret ⁊ videret Tria generalia signa simul in vno hoie ppetrata sũt Cecus videt: mutus loquit: possessus a demone liberatur ℟. Tollite hinc vobiscũ munera ⁊ ite ad dñm terre: et cũ inueneritis adorate eũ sup terram. Deus aũt me⁹ faciat eũ vobis placabilẽ ⁊ remittat et hunc fratrẽ vestrũ vobiscũ et eũ quẽ tenet in vinculis. ℣. Sumite de optimis terre frugibus in vasis vr̃is et deferte viro munera De⁹. Le. viij.

Quod et tũc quidẽ carnaliter factũ est: sed ⁊ quotidie cõpletur in cõuersione credentiũ vt expulso pmũ demone fidei lumẽ aspiciãt. Dein de ad laudẽ dei tacẽtis prius ora laxent. Quidã aũt ex eis dixerũt. In beelzebub pricipe demonior eiicit demonia ℟. Dixit ioseph vndeci fratrib3 ego sum ioseph quẽ vẽdidistis in egiptũ: adhuc viuit pr̃ nr̃ senior de quo dixeratis michi Ite adducite eũ ad me vt possit viuere. ℣. Bienniũ est q̃ cepit esse fames i terra adhuc restãt ãni q̃nq3. Ite. Le. ix.

Non hoc aliqui de turba sed pharisei calũniabãtur ⁊ scribe sicut alii euãglste testant. Turbis quippe que min⁹ erudite videbant dñi sẽper facta mirantib3 illi cõtra vel negare hec / vel q̃ negare nequerant sinistra interpretatione puertere laborabãt: q̃si hec nõ diuinitatis sed imũdi spũs opa fuissent id est beelzebub q̃ deus erat acharõ. ℟. Nunciauerũt iacob dicentes

ioseph fili⁹ tu⁹ viuit ꝛ ipe dn̄a
tur i totā trā egypti q̄ audito
reuixit sp̄us eius ꝛ dixit. Suf
ficit michi vadā ꝛ videbo eu m
an̄q̄ moriar. ℣. Cū qȝ audis
set iacob ꝙ filius eius viueret
q̄si de graui sōno euigilās ait
Sufficit. Gl'ia Reincipit. ℣.
Angelis suis. In laudibȝ. an̄.
Ac benigne in bona volun
tate tua vt edificētur dn̄e mu
ri hierusalē. ps. Miserere. an̄
Dn̄s michi adiutor est non ti
mebo quid faciat michi homo
ps. Cōfitemi. an̄. De⁹ misere-
atur ꝛ bn̄dicat nobis. ps. De⁹
de⁹. an̄. Uim virtutis sue obli
tus est ignis vt pueri tui libe-
rarent illesi. ps. Bn̄d an̄. Sol
ꝛ luna laudate deū qȝ exalta-
tum est nomē eius solius. ps.
Laud. cā. Ecce nūc tp̄s. hy⁹
i ℣. vt s̄. an̄. Erat iesus eiiciēs
demoniū ꝛ illud erat mutū: ꝛ
cum eiecisset demoniū locut⁹
est mutus et admirate sūt tur
be. ps. Benedictus. Oratio.
Quesumus om̄ps deus vota
humiliū respice atqȝ ad
defensionē nostrā dexteram
tue maiestatis extēde. Per d̄
Ad p̄mā vt s̄. Ad iij. an̄. Si
in digito dei eiicio demonia p
fecto venit in vos regnū dei.
ps. Legē cā. In oībȝ exhibea
mus. ℟. Bonū michi domine
ꝙ humiliasti me. Bonū mi-
chi lex oris tui super milia au-
ri ꝛ argēti. ℣. Man⁹ tue dn̄e
fecerūt me ꝛ plasmauerūt me
da michi intellectū vt discam
mādata tua. Bonū. Gl'ia.
Reincipit ℣. Dicet dn̄o orō
vt s̄. Ad p̄cessi. ℟. Ecce nūc
tp̄s. ℣. Angelis orō. De⁹ q̄
ↄspicis. q̄re i dn̄ica p̄ce. Ad vi
an̄. Cū fortis armat⁹ custodit
atriū suū i pace sūt oīa q̄ possi
det. ps. Defecit cā. Horta-
mur vos ℟. Seruus tu⁹ ego
sum da michi intellectū dn̄e.
℣. Ut discā mādata tua. Da
Gl'ia. Reincipit ℣. Ip̄e libe
orō. vt s̄. Ad ix. an̄. Cū imū-
dus sp̄us exierit ab hoīe am
bulat p loca iaquosa q̄rens re
quiē ꝛ nō iuenit. ps. Mirabi
lia. cā. In oībus exhibeam⁹.
℟. Septies in die laudē dixi
tibi dn̄e deus meus. Ne pdas
me. ℣. Erraui sicut ouis que
perierat req̄re seruū tuū dn̄e
qȝ mandata tua nō sū oblit⁹
Ne p. Gl'ia. Reincipit. ℣⁹.
Scapulis. orō. de die. Ad v s̄
an̄. ꝛ ps. vt in aliis dn̄icis. cā.
Ecce nunc tēpus. ℟. Loq̄ns
ioseph. hy⁹. Iā ter quater. ℣.
Angelis. an̄. Extollens que
dā mulier vocem de turba di
xit. beatus venter qui te porta
uit ꝛ vbera q̄ suxisti. ait iesus

ad illā quinimo vti qui audi-
unt verbū dei et custodiunt il
lud. ℣. Mḡ. orō vt s. Fer.
scda. Genesis. xli. Lec. i.

Post duos ānos vidit pha
rao sōnium: putabat se
stare sup fluuium de quo ascē
debant septem boues pulchre
et crasse nimis: ꝛ pascebātur i
locis palustribus. ℟. Iste ē
frater vester mimus de q̄ dixe
ratis michi. deus misereatur
tui fili mi. Festinauitq; in do
mo ꝛ plorauit q; erūpebāt la-
crime ꝛ nō poterat se cōtinere
℣. Attollēs aūt ioseph ocl'os
vidit bēiamin stantē cōmota
sūt oia viscera ei9 sup frē suo.
(Festina. lec. ii.

Alie q̄q; septē emergebāt de
flumie fede: cōfecteq; macie et
pascebant in ipa amnis ripa
in locis virentibus. Deuora
uerūt q; eas q̄rū mira spēs et
habitudo corporū erat. ℟.
Dixit rubē fratribus suis nū
quid nō dixi vobis nolite pec-
care in puerū ꝛ non audistis
me En sāguis ei9 exq̄rit. ℣.
Merito hec patimur q; pecca
uim9 in fratrē nrm videntes
āgustiā aie ei9 dū dep̄caretur
nos ꝛ nō audiuim9 En Lec. iii.

Expgefactus pharao rur
sū dormiuit ꝛ vidit ali-
ud sōniū. Septē spice pullu
labāt in culmo vno plene atq;
formose. Alie quoq; totidem
spice tenues et pcusse vredine
oriebāt deuorātes oēm priorū
pulchritudinē. ℟. Merito
hec patimur q; peccauimus i
fratrē nrm vidētes angustiā
aie ei9 dū dep̄caret nos ꝛ nō
audiuimus. Idcirco vēit sup
nos tribulatio. ℣. Dixit ru-
bē frib9 suis nūq̄d nō dixi vo
bis nolite peccare in puerū et
nō audistis me Idcirco Glia.
Idcirco. aū. Amē dico vobis
q; nemo ppheta accept9 ē in
patria sua. ℣. Bñ9. orō.

Cordib9 nrīs q̄s dñe gra
tiā tuā benign9 īfunde:
vt sicut ab escis corporalibus
abstinemus in corpore: ita sē
sus quoq; nostros a noxiis re
trahamus excessibus. Per d
Ad i. vt s. Et ad ceteas hor.
an. cū ps. ꝛ ℣. vt in dñica
preced. cū capi. vt s. Ad vs.
Hoc seq̄ns ℟. dr ad vesp. per
totā ebdo. ℟. Adiutor me9
esto deus Ne derelinquas me
℣. Neq; despicias me de9 sa
lutar me9. Ne de. Glia Rei-
cipit. ā Jesus aūt transiēs
p mediū illor ibat. ℣. Mḡt. orō.

Subueniat nobis
dñe mia tua vt ab imi-
nētibz pctōr nrōr piculis te
mereamur ptegente eripi te

liberāte saluari. Per dñm. Euigilās Fer. iij. L. i pharao post quietē et facto mane pauore pterrit⁹: misit ad oēs coniectores egypti: cū ctosqꝫ sapiētes: et accersit⁹ narrauit sōniū nec erat q̄ interpretaret. R. Uidētes ioseph cu

Tunc ait duobus. L. ij. demū reminiscēs pincernarū magister ait. Cōfiteor pctm̄ meū. Iratus rex seruis suis: me et magistrū pistorꝫ retrudi iussit in carcerē pncipis militū: vbi vna nocte vterqꝫ vidim⁹ sōniū p̄sagiū futurorū

Erat ibi puer Le. iij. hebreus eiusdē ducis militū famulus. Cui narrātes sōnia: audiuim⁹ q̄cq̄d postea rei pbauit euēt⁹. an. Si duo ex vobis cōsēserint de oī re quācunqꝫ petierint fiet illis a pr̄e meo dicit dñs. p. Bñ⁹.

Exaudi nos ops̄ et oro. misericors deus: et continētie salutaris ppici⁹ nobis dona cōcede. Per do. Ad vs. a. Ubi duo vel tres cōgregati fuerit in noie meo in medio eorū sū dicit dñs. p Mg̃. oro

Tua nos dñe ptectione defēde: et ab oī sēp iniqtate custodi. Per do. Feria iiij

Gen̄esis. xlj. Lec. i. Ego enim reddit⁹ sū officio meo: et ille suspēsus est in cruce. Protinus ad regl. imperiū eductū de carcere totūderunt ioseph: ac veste mutata obtulerunt ei. R. Uidēs iacob. V. Uide si tunica filii tui sit an non et cum vidisset pater

Qui ait Fera. Lec. ij. ille ait Uidi sōnia nec est qui edisserat: que audiui te prudētissime cōiicere. Rñdit ioseph. Absqꝫ me deus rñdebit prospera pharaoni. R. Ioseph dñ intra. Le. iij.

Narrauit pharao sōniū quod viderat. Putabā me stare sup ripā fluminis et septē boues de amne cōscendere pulchras nimis et obesis carnibus: que in pastu paludis virecta carpebant: et ecce has seq̄bant alie septē boues intantū deformes et macilēte: vt nūq̄ tales in terra egypti viderim. R. Memēto mei. an. Audite et intelligite traditiōes quas dñs dedit vobis. ps. Benedictus. Oro.

Presta nobis q̄s dñe: vt salutaribꝫ ieiuniis eruditi a noxiis q̄qꝫ viciis abstinētes propitiationē tuā facilius impetremus. Per dñz. Ad vel. an. Non lotis manibus mādūcare nō coinq̄nat hoiez ps. Magnificat. oro.

Concede quesumus omnipotens deus vt qui protectionis tue gratiam querimus: liberati a malis omnibus secura tibi mente seruiamus Per dominum. Feria v. Le. i.

Que deuorauerant ꝛ consumpserant corporibus nullum saturitatis dedere vestigium sed simili macie ꝛ squalore torpebant. Euigilans rursum sopore depressus vidi somnium. ℟. Tollite cum aliis duobus. Le. secunda.

Septem spice pullulabant in culmo vno: plene atque pulcherrime. Alie quoque septem tenues ꝛ percusse vredine oriebantur e stipula que priorum pulcritudinem deuorarunt Narraui coniectoribus somnium: ꝛ nemo est qui edisserat. Le. tercia.

Respondit ioseph. regis somnium vnum est quod facturus est deus ostendit pharaoni. Septem boues pulchre et septem spice plene: septem vbertatis anni sunt eandemque vim somnii comprehendunt. ã. Omnes qui habebant infirmos ducebant illos ad iesum ꝛ sanabantur. ps. Benedictus. Oratio

Concede quesumus omnipotens deus vt ieiuniorum nobis sancta deuotio ꝛ purificationem tribuat ꝛ maiestati tue nos reddat acceptos. Per dominum. Ad vesperas an.

Exibant autem demonia a multis clamantia ꝛ dicentia quia tu es filius dei ꝛ increpans non sinebat ea loqui quia sciebant ipsum esse christum. ps. Magnificat. Oratio

Subiectum tibi populum deus propiciatio celestis amplificet: vt tuis faciat semper seruire mandatis. Per dominum. Feria sexta. Le. prima.

Septem quoque boues tenues atque macilente que ascenderunt post eas ꝛ septem spice tenues ꝛ vento vrente percusse septem anni sunt future famis qui hoc ordine complebuntur. ℟. Iste est frater. cum aliis duobus. L. ii.

Ecce septem anni venient fertilitatis magne in vniuersa terra egipti quos sequentur septem alii anni tante sterilitatis: vt obliuioni tradatur cuncta retro abundantia. L. iii.

Consumptura est enim fames omnem terram ꝛ vbertatis magnitudinem perditura est inopie magnitudo Quod autem vidistis secundo ad eandem rem pertinens somnium firmitatis indicium est: eo quod fiat sermo domini et velocius impleatur. an. Aqua quam ego dedero qui biberit ex ea non sitiet vltra. ps. Benedictus. Oratio.

Ieiunia nostra quesumus domine benigno fauore prosequere vt sicut ab alimentis abstinemus

in corpore ita a vicijs ieiunemus in mēte. Per d. Ad vs ān. Dn̄e vt video ppheta es tu patres nostri in monte hoc adorauerūt. p. Magt. orō.

Presta q̄s ops̄ de⁹ vt qui i tua ptectiōe ɔfidim⁹ cūcta nobis aduersātia te adiuuāte vicam⁹. p. Sabbō. l. i.

Adducūt scribe ⁊ pharisei mulierē in adulterio deprehensam ad iesum: ⁊ statuerunt eam in medio ⁊ dixerūt ei. Magister hec mulier modo deprehēsa ē in adulterio. In lege aūt moyses mādauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo q̄d dic.? Hec aūt dicebāt tētātes eū vt possent accusare eū. R. Dixit ioseph. l. scda

Ecce dn̄s i respōdēdo ⁊ iusticiā seruatur⁹ est et a māsuetudie nō recessur⁹ Nō est capt⁹ cui tēdebat ⁊ potius capti sūt q̄ tēdebāt: q: in eū q̄ posset eos de laq̄is eruere non credebāt Quid ergo respōdit dn̄s iesus? Quid rn̄dit ip̄a veritas? Quid respōdit sapia? Quid rn̄dit ip̄a iusticia cui calūnia parabat? Nō dixit nō lapidet: ne cōtra legē dicē videret. Absit aūt vt diceret lapidetur. R Nūcia. Le. iij.

Uenit eni nō pdere q̄d inuenerat: sed q̄rere q̄d perierat Quid ergo respondit? Uid̄te q̄ plen⁹ sit iusticia: plenus māsuetudine ⁊ veritate. Qui sine pctō est vr̄m iquit: pm⁹ i illā lapidē mittat. O respōsio sapiētie. Quomō eos intromisit i se: foris eni calūniabātur seipsos itriīsec⁹ nō perscrutabātur. Adulterā videbāt: se nō ɔspiciebāt. R. Loquēs ioseph. ān. Inclinauit se iesus et scribebat in terra si quis sine peccato est mittat in eam lapidē ps. Bn̄⁹. Orō.

Presta q̄s ops̄ de⁹ vt qui se affligēdo carne ab alimētis abstinēt: sectādo iusticiā a culpa ieiunēt. Per do. Ad vel. āne ⁊ ps vt i ar lauds capi̅m. Hortamur vos. R. Adduxit eos dn̄s i fortitudie fre cibauit eos nascētiis agrorum Suxerūt mel de petra ⁊ oleū de firma petra. v. Cibauit eos ex adipe frumēti et de petra melle saturauit eos. Suxerūt. Gl̄ia. Reicipit R hy⁹. Iā ter q̄ternis. v. Angelis suis. ā. Nemo te iq̄t dn̄s ɔdēnauit mulier nēo ait illa dn̄e ⁊ dn̄s nec ego te ɔdēnabo iā āpli⁹ noli peccare. p. Mag orō.

Pretēde dn̄e fideli b⁹ tuis dexterā celestē auxilii vt te toto corde perquirāt et que digne postulant cōseq̄

mereanť. Per dñ. Ad cplet. vlš. Dñica iiij. Inuit Hodie si vocẽ dñi audieritis nolite obdurare corda vr̃a. ps. Venite. cetera vt in dñica pcedeñ. Exodi primo. Lec. i.

Mortuo ioseph ⁊ vniuersis fratribus ei⁹ oiqȝ cognatione sua filij israel creuerunt et quasi germinãtes mľtiplicati sũt ac roborati nimis impleuerunt terram. ℟. Locutus est dñs ad moysem dicens descende in egyptuȝ et dic pharaoni vt dimittat populũ meũ. Induratũ est cor pharaonis non vult dimittere populum nisi i manu forti ℣. Uidens vidi afflictionẽ populi mei qui est in egypto ⁊ gemitũ eorũ audiui et descendi liberare eos. Indu. Lec. ij.

Surrexit interea rex nouus sup egyptũ ꝗ ignorabat ioseph et ait ad populũ suũ. Ecce pp̃ľus filiorum israel multus ⁊ fortior nobis est ℟. Stetit moyses corã pharaone et dixit Hec dixit dñs. Dimitte pp̃ľm meuȝ vt sacrificet michi in deserto. ℣. Dñs deus hebreorũ misit me ad te vt dicã tibi. Dimitte. lec. iij.

Uenite sapiẽter opprimam⁹ eũ ne forte multiplicet. Et si ingruerit cõtra nos bellũ addať iimicis nr̃is expugnatisqȝ nobis egrediať de terra. ℟. Cãtemus dño gl'iose ei honorificatus ẽ equũ ⁊ ascẽsorẽ piecit in mare. Adiutor ⁊ ptector fact⁹ ẽ michi dñs in salutẽ. ℣. Currus pharaõis et exercitũ eius piecit in mare. Adiutor. Gľa. Adiutor. In ij noc. a. ps. ⁊ ℣. vlš. Lec. iiij.

Prepo suit itaqȝ eis magistros operũ vt affligerẽt eos oneribus edificaueruntqȝ vrbes tabernaculorum pharaoni phitõ ⁊ ramesses. Quãtoqȝ opprimebat eos: tãto magis multiplicabanť et crescebãt. ℟. In mari via tua ⁊ semite tue in aq̃s multis. Deduxisti sicut oues pp̃ľm tuũ i manu moysi ⁊ aarõ. ℣. Trãstulisti illos p mare rubrum ⁊ trãsuexisti eos p aquã nimiã. Deduxisti. Lec. v.

Oderãtqȝ fi(Dedu. l. v. lios isrľ egyptij ⁊ affligebãt illudẽtes ⁊ iuidẽtes eis atqȝ ad amaritudinẽ pducebãt vitã eorum operibꝫ duris luti ⁊ lateris: oiqȝ famulatu q̃ in terre opibꝫ pmebanť. ℟. Qui psequebãť pp̃ľm tuũ dñe demersisti eos i pfũdũ maris Et i columna nubis ductor eorũ fuisti dñe. ℣. Exclamauerũt ad te in tp̃e afflictiõis sue ⁊ tu de celo exaudisti eos. Et in. L. vi

Dixit autē rex egypti obstetricibus hebreoꝝ quaꝝ vna vocatur sephoꝛa altera phua pcipiēs eis. Qñ obstetricabitis hebꝛeas ⁊ tēpus partus aduenerit si masculus fuerit interficite eū: si feīa reseruate. R. Moyses famulus dñi ieiunauit q̄dꝛagita dieb3 ⁊ q̄dꝛagita noctib3. Ut lege3 dñi mereret accipe. V. Ascēdit moyses i mōtē synay Ut Glia. Ut In. iij. noc. āne et ps. ⁊ V. vts. Scdm iohā. vj. In illo tpe Abijt ies⁹ trās mare galilee qđ est tyberiadis ⁊ seq̄bat eū multitudo magna: q2 viderāt signa q̄ faciebat sup his q̄ infirmabātur. Et rel'. Omel'. ven. bede. Abijt ies⁹ trās mare (vbi galilee: quod est tyberiadis. Misticē aūt mare turbida ac tumētia scli huius volumina significat: in quib⁹ pꝛaui quilibet iniuste delectati: quasi p fūdis dediti pisces mētē ad supna gaudia nō intēdūt. R. Splēdida facta ē facies moysi dū respiceret in eū dñs. Uidētes senioꝛes claritatē vult⁹ eius admirātes timuerūt valde. V. Descendit moyses de mōte poꝛtans duas tabulas lapideas in māibus suis scriptas vtrasq3 digito dei. Uidentes Le. viij. Unde bene idē mare galilee: idest rota cognoiat q2 nimirū amoꝛ labētis scli q̄si in vtiginē coꝛda mittit: q̄ ad pennis vite desideria erigi nō pmittit De q̄b⁹ psalmista in circuitu iquit ipij ābulāt R. Audi israel pcepta dñi ⁊ ea in coꝛde tuo q̄si in libꝛo scribe Et dabo tibi terram fluētē lac et mel. V. Obserua igit ⁊ audi vocē meā ⁊ iimic⁹ ero iimicis (tuis Et R. ix. Sed alexū= tē trās mare galilee iesu multitudo maxia seq̄bat que doctrine sanatiōis ⁊ refectiōis ab eo celestis muneꝝ sūma pcipet: q2 pꝛiusq̄ dñs appareret i carne sola illū gēs iudea seq̄bat credēdo. R. Adduxi vos p desertū quadꝛagita annis ego dñs nō sūt attrita vestimēta vrā. Manna de celo plui vobis ⁊ obliti estis me dicit dñs. V. Popule me⁹ q̄d feci aut quid molestus fui tibi rñde michi q2 ego eduxi vos d terra egypti. Manna Glia Reincipitur R'. Dicet do. Tunc ac= (In laudi. ā. ceptabis sacrificiu3 iusticie si auerteris faciem tuā a pctis meis. ps. Miserē. an. Bonū est sperare in dño q̄ sperare i pncipib⁹. ps. Cōfitemi.

a. Bn̄dicat nos deus deꝰ nr̄ bn̄dicat nos deus. ꝓ Deꝰ deꝰ
an. Potens es dn̄e eripē nos de manu mortis liberare nos deꝰ nr̄. ꝓ. Bn̄d. a. Reges terre ⁊ oēs ppl'i laudate deū. ꝓ Laud. cp. Ecce nunc tēpus. hyꝰ. ⁊ v. vtſ. an. Cū ſublevaſſet ocl'os ieſꝰ ⁊ vidiſſet maximā mlt'itudinē vēiētē ad ſe dixit ad philippū vn̄ ememus panes vt mādncēt hi hoc aūt dicebat tētans eū ipe eni ſciebat qd eſſet facturꝰ. ꝓ. Bn̄ꝰ
Orō
A ōcede q̄s oēs deꝰ: vt q̄ ex merito nr̄e actionis affligimur: tue gr̄e ꝯſolatiōe reſpiremꝰ. Per d. Ad .i. ⁊ ad ceteras ho. vt in dn̄ica pce. cū orōe huius diei. Ad pceſ. R Ecce nunc. V. Panem angelorꝫ manducauit homo. R. Cibaria. ⁊c. Oratio.
D eus qui in deſerti regione multitudinē populi tua virtute ſatiaſti in huius quoqꝫ ſeculi trāſeunte excurſu victū nobis ſpiritualē ne deficiamus ipēde. Per dn̄m nostrū ieſū xp̄m filiū tuū. Qui tecū viuit et regnat. Ad veſ. añe. ⁊ pſ. vt i aiꝗs dn̄ic. ch.
N olo vos ignorare frēs qm̄ patres noſtri omēs ſub nube fuerunt et omnes mare tranſierūt et omnes in moyſe baptiſati ſunt in nube et in mari. R. Adduxit eos hyꝰ. ⁊ v. vt ſupra an. Accepit ergo ieſus panes ⁊ cū gratias egiſſet diſtribuit diſcumbentibus ſimiliter et ex piſcibus quantum volebant. ps. Mag. orāo. vtſ Fer. ſcda
Exodi quarto. Lectio pma.
D ixit aūt dn̄s ad aaron. Uade in occurſū moyſi in deſerto. Qui pcexit ei obuiā in montē dei ⁊ oſculatꝰ eſt eū. Narrauitqꝫ moyſes aarō omia v̄ba dn̄i pro quibus miſerat eū ⁊ ſigna q̄ mandauerat. R. Ecce mitto angelū meum qui precedat te ⁊ cuſtodiat ſemper obſerua et audi vocem meam et inimicus ero inimicis tuis et affligentes te affligā. Et precedet te angelus meus. V. Iſrael ſi me audieris non erit in te deꝰ recēs neqꝫ adorabis deū alienū ego eni dn̄s. Et. L. ii.
U eneruntqꝫ ſimul ⁊ cōgregauerūt cunctos ſeniores filiorꝫ iſrael: locutuſqꝫ eſt aarō oia verba q̄ dixerat dn̄s ad moyſē ⁊ fecit ſigna corā populo ⁊ credidit ppl's. R. Attendite ppl'e meꝰ legē meā Inclinate aurē veſtrā i v̄ba oris mei. V. Apiā i pabol' os meū loqꝛ ppōnes ab initio ſcl'i. Incli.

Familiã tuã q̃s dñe cõti-
nuã pietate custodi: vt
q̃ in sola spe grĩe celestis inniti
tur: celesti etiã ꝓtectiõe muni
atur. Per do. Memo. de scõ
sieueñ de nati. ⁊ de oĩbus scĩs
Ad hor. vt ĩ aliĩs dñicis. Ad
vs. añ. Surgẽs iesus ĩpera-
uit vẽtis et mari ⁊ facta ẽ trãs
q̃llitas magna. ps. Mg̃. oꝛõ
vt̃s Per fer. Scđe ad coꝛin-
thi. ĩĩ.
Cum aũt veni sem troiadẽ ꝓpter euã-
geliũ xp̃i ⁊ ostium michi aper
tum esset in dño nõ habui re-
quiem spiritui meo eo q̃ nõ in
uenerĩ tytũ fratrẽ meum sed
valefaciẽs eis pꝛofectus sũ in
macedoniam. Deo aũt grati
as qui semꝑ triũphat nos in
xp̃o iesu et odoꝛem noticie sue
manifestat per nos ĩ omni lo-
co quia xp̃i bonus odoꝛ sum⁹
deo in his qui salui fiunt et in
his qui pereunt. Aliĩs q̃dem
odoꝛ moꝛtis in moꝛtem Aliĩs
autem odoꝛ vite in vitam. Et
ad hec quis tã ydoneus? Nõ
enim sumus sicut plurimi ad
ulterantes verbũ dei sed ex si
ceritate sicut ex deo coꝛã deo in
xp̃o loquimur. Incipiemus
iterũ nosmetipsos ꝯmendare
Aut nunquid egemus sicut q̃
dam commẽdaticiĩs ep̃lis ad
vos aut ex vobis Ep̃la nostra
vos estis scripta in coꝛdibus
nostris que scitur ⁊ legitur ab
omnibus hominibus manife
stati qm̃ ep̃la estis xp̃i mini-
strata a nobis et scripta non ĩ
atramẽto sed spiritu dei viui
non in tabulis lapideis sed in
tabulis coꝛdis carnalibus.
Sabbõ ad vs̃ oĩa fient vt in
aliĩs sabis añ. Peccata mea
ps. Mag̃t. oꝛõ vt̃s de dñica
pꝛecedẽ. Mẽo. de scõ sieueñ.
de nati. et de oĩbus scĩs. Dñ
adoꝛate dz trib⁹ vicibus. ad ꝓ
cessionẽ R. Quis deus ma-
gnus cũ V. Uerbo dñi Oꝛõ
Famulos tuos Dñica iiij.
oĩa fiẽt vt in aliĩs dñicis. Ad
galathas .i. lectio .i.
Paulus apostolus nõ ab
hoĩbus neq; per hoĩem:
sed ꝑ iesũ xp̃m et deũ patrem
qui suscitauit eum a moꝛtuis
⁊ qui mecũ sũt oẽs fratres/ ec
clesiĩs galathie. Grã vobis et
pax a deo p̃re nr̃o et dño iesu
xp̃o q̃ dedit semetipsũ ꝓ pc̃is
nr̃is vt eriperet nos de p̃nti se
culo nequã secũdũ volũtatez
dei et patris nostri cui est glo
ria in secula scl̃oꝝ amen. R.
Dñe ne in ira cũ tota hysto.
Miroꝛ q̃ sic tãcito rc. ĩĩ.
trãsferimi ab eo q̃ vos
vocauit in gratiã xp̃i ĩ aliud
euangeliũ quod non est aliud

nisi sũt aliq̃ q̃ vos ↄturbãt et volũt cõuertẽ euãgeliũ xpi. R. iii.

S ed licet nos aut angel⁹ de celo euãgelisset vobis p̄terq̃ qđ euãgelizaui-m⁹ vobis: anathema sit sicut p̄dixim⁹ Et nũc iterũ dico Si q̃s vobis euãgelizauerit p̄ter id qđ accepistꝭ: anathema sit

Si fes. triũ lec. de q̃ ꝓprietas habeat eue. med. lec. ⁊ med. R. fient de eo. Le. iiii.

M odo eni suadeo hoibus an deo? Aut q̃ro hoibꝫ placere? Si adhuc hoibꝫ pla-cerẽ: xpi seru⁹ nõ essẽ. R. v.

N otũ eni vobis facio fr̃es euãgeliũ qđ vobis euã gelizatũ ẽ a me: q2 nõ ẽ scđm hoiem. Neq3 eni ab hoie ego accepi illud neq3 didici: s3 per reuelationẽ iesu xpi. R. vi.

A udistis eni cõuersationẽ meã aliqñ in iudaismo qm̃ supra modũ ꝑseq̃bar ec-clesiã dei ⁊ expugnabã illã et proficiebã in iudaismo supra multos coetaneos meos i ge-nere meo abũdãti⁹ emulator existẽs paternarũ traditionũ mearũ. Scđm matheũ xiii.

I n illo tp̄e Dixit iesus di scipulꝭ suis ꝑabolã hãc. Simile ẽ regnũ celoꝝ hoi q̃ se miauit bonũ semẽ i agro suo Et rel. Om. bti hieronimi.

A liã parabolã ꝓmisit eis di cẽs. Sile ẽ regnũ celoꝝ hoi q̃ semiauit semẽ i agro suo. Cũ aũt dormirẽt hoies venit ini-mic⁹ hõ ⁊ sup̱semiauit zizania in medio tritici ⁊ abiit. R. vii.

H ec scđa parabola ẽ cũ in terp̄tatiõe sua nõ stati posita: s3 interiectꝭ aliis para-bolis edisserta ẽ. Hic eni ꝓp nit: ⁊ postea dimissis t̄bis ve

E t ac- nit domũ. R. ix. cessert ad eũ discipli ei⁹ rogãtes Edissere nobis para bolã zizanioꝝ agri. Qui re-dens ait Qui semiat bonũ se mẽ ẽ fili⁹ hois Perspicue ex-posuit q̄ ager mũd⁹ ẽ: satoꝝ fili⁹ hois: bonũ semẽ filii re-gni: zizania filii pessimi: ziza nioꝝ satoꝝ dyabol⁹: messis cõ sũmatio mũdi: messores ãge li. cã. Te deũ. In laud. ve i aliis dñicis. ãn. Bñdicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oium scta ⁊ i diuidua trinitas ⁊ nũc ⁊ sp̄ ⁊ ꝑ ifinita sc̃loꝝ scl̃a p̄s. Bñ⁹. Nota qñ illud euãge. nõ potuerit fieri nisi aliq̃ fes ⁊ nullũ festũ eue. tũc totũ fiet de tp̄e ad mat. ⁊ ã. ferialis dicet ad bñ⁹ cũ oroẽ. Colec ta. q̃ etiã dicet ad missã ⁊ ad hor. Sz si fes. iii. lec. eue. totũ fiet de fes. p̄ter duas lec. q̃ fiet de ome. sine med. de tp̄e. Sz

si dñica potuerit fieri ad hor. fiet vt in aliis dñicis cũ oratione sequente. Oratio.

Conserua ppl'm tuũ deus & tuo noi fac deuotũ: vt diuinis subiect⁹ officiis et tpali ter viuat: & eterna dona pcipiat Per d. Mẽo. defcto si eueñ. & denat. Ad hor. & ad vel. vt ptactũ ẽ. Et si fuerit dñica ad mag. añ. Te deũ patrẽ ingenitũ te filiũ vnigenitũ te spm sctm pacliitũ sctam & indiuiduam trinitatẽ toto corde & ore ꝯfitemur laudam⁹ atqꝫ bñdicim⁹ tibi glĩa i scl'a. Ad pces. ℞. Magn⁹ dñs. ℣. & oĩo de trini. Ad galat. ii. Legẽda.

Cũ aũt venisset petr⁹ antiochiã i faciẽ ei restiti qꝛ rephensibilis erat. Prius eni ꝙ veniret qdam a iacobo cũ gẽtibꝫ edebat. Cũ aũt venissent subtrahebat & segregabat se: timẽs eos q ex circuncisione erãt & simulatiõi ei⁹ ꝯsenserũt ceteri iudei: ita vt barnabas ducerer ab eis in illã simulationẽ Sed cũ vidissẽ ꝙ nõ recte ãbularẽt ad veritatẽ euãgelii dixi petro corã oibus Si tu cũ iude⁹ sis gẽtilit & nõ iudaice viuis: quomõ cogis gẽtes iudaizare? Nos natura iudei: & nõ ex gẽtibus pctõres Scientes aũt ꝙ nõ iustificat hõ ex operibꝫ legis nisi p fidẽ iesu xpi & nos in xpo iesu credim⁹ vt iustificemur ex fide iesu xpi: & nõ ex opibus legis. Propt qd ex opibꝫ legis ñ iustificabit ois caro. Qd si qrẽtes iustificari i xpo inẽti sum⁹ & ipi pctõres: nũqd xpus pcti mister ẽ? absit. Regula gñal' Quodcũqꝫ festũ i sabbato añ septuagesimã eueñ. vespere illi⁹ sabbati erũt de tpe cũ memo. de festo excepto festo purificatiõis btẽ marie. Nota qñ lxx. eue. i fes. scti sebastiani. totũ fiet de tpe & ad vltimas vesperas añ. Sede a dextris. cũ aliis añ. & pis de dñica cpm. Qui glĩat. ℞. hy⁹ & ℣. de s. agnete cũ mẽo. de dñica. Et ad vltimas vel. scti vincẽtii fit mẽo. de sctõ sebastiã. & de sctã emerẽtiana/ de nati. & de tpe: & i crastino scti vicẽtii totũ fiet de dicto festo scti seba. pter medias lec. q erũt d agne. & ℞. de sctõ sebas. & c. cũ mẽo. supra d. Itẽ si fes. s. post lxx. dictũ fes. scti sebas. eue. vel. dñice erũt de fes. cũ mẽo. de dñica Itẽ qñ lxx. eue. i fes. sctẽ agnet nichil fiet de ea vsqꝫ ad vltimas vel. scti vicẽtii & fiet vesp. de ea cũ memo. de sctõ vincẽ. de sancte emerẽtia. de nati. & de tpe. et

in crastl. sci vincentii restau. dictū fes. et totū fiet de fes. p̄ter meō. lec. q̄ erunt de beata emerē. ꝛ ıx. de fes. sctē agnetis/ ꝛ cetera cū meō. p̄di. Et si eue. in scda fe. post lxx. vespe dn̄ice erunt de dicto fes. cū memo. de tpe ꝛ de nati. Qn̄ lxx in festo scti vincētii eue. nichil fiet de festo i hac dn̄ica vsqꝫ ad vš q̄ fiet de eo ꝛ āe sup psal. erūt. Hic est vir. cū aliis āis de cōi vni⁹ martiꝗ p̄i de dn̄ic̄ cetera ō fes. cū meō. de s. emerēcia. de nati. et tpe. Et fer. ii. totū fiet ō dicto festo p̄ter tres meō lec. solūmō q̄ fiet de sctā emerētiana cū meō. de ea de nati. ꝛ de tpe. Itē qn̄ hoc fes. fer. ii. p⁹ lxx. eue. simr fiet ō eo vt p̄dictū est excepto qꝫ nichil fieret de sctā emerētiana Itē si lxx. i ꝯuersiōe sci pauli eue. trāsferet in feriā scdam et vespere dn̄ice erūt de fes. cū memo. de sctō policarpo de natiuitate ꝛ de tpe Itē qn̄ feria ii. post lxx. eue. simr fiet de eo. Itē si forte purifica. btē ma. in dn̄ica lxx. eue. totū fiet de fes. cū meō. de dn̄ica ꝛ hysto. dic. dn̄ice cū expōe euāgelii restaurabunt p ferias ebō. hoc mō videlicet. feria ii. fiet due lec. de omel. dicte dn̄ice. iii. ō sctō blasio cetera ōō de dicto scō cū meō. de tpe missa vero fiet ō dn̄ica Fer. iiii. totū fiet ō tpe cū trib⁹ p̄mis ıx. lcꝫ. In p̄ncipio cū duobꝫ al' ac etiam oēs an. de lau. dicte dn̄ice dicētur cū p̄is de fe. Ad bn̄d⁹ et ad mag̃. dicūtur an. ꝑtinētes ad dictā fer. Et fer. vi. totū fiet de tpe. ıx. Tulit ergo dn̄s cū al' duobꝫ Sabbō totū fiet de tpe ıx. Dū deābul'. cū al' duobꝫ Itē si dictū fe. pu. i sabbō vl' fer. ii. eue. ves. sabbi et dn̄ice erūt ō festo cū meō. ō tpe Itē qn̄ lxx. eue. i festo sctē agathe. nichil fiet de ea vsqꝫ ad vl'ti. vš scti vedasti ꝛ i dict̄ ves. fit meō. de ea ꝛ de tpe/ ꝛ i crastino scti vedasti totū fiet de ō gi. cū meō. de tpe Itē qn̄ lxx eue. in fes. s. vedasti nichil fiet de fes. sꝫ restaurabit i ꝗsti. ꝛ fiet totū seruiciū de festo cū meō. de tpe/ ꝛ i ves. dicte dn̄ice fiet meō. de dicto festo Itē si forte lxx. an̄ purificationē eue. i diebꝫ seq̄ntibꝫ ferialibꝫ totū fiet de sctis vsqꝫ ad puri. vt dictū est i regula de. Dn̄e ne in ira Exceptis Alā. Itē de fest' triū lec. de q̄bꝫ ꝓpetas habet vel nō q̄ eue. p⁹ purifi. vsqꝫ ad caput ieiunii fiet sicut i alio tpe de ipis p⁹ oc. sacramēti except' dn̄icis scilicꝫ dn̄ica lxx. ꝛ dn̄ica l. qꝛ i dict' dn̄i-

cis nichil fiet de dictis fes. nisi
tantũ memo. Sabbõ in lxx.
ad vs an. Allã. iii. p. Bñ⁹.
ã. Allã. iii. p Exalta. ã. All'
iii. p. Lauda. an Allã. iii. p
Laudate. ã. Allã. ii. p. Lau
da hirlm. cp. Bñ⁹ deus. Rx.
Ad te dñe le. Reqre i hysto. ỽ
Dñe ne i ira. ꝛ in fine dr. all'
hy⁹. Deus creator. ỽ. Vesp
tima orõ. ã. Plãtauerat au-
tẽ dñs deus paradisũ volupta
tis a pricipio in q̃ posuit hoiez
quẽ formauerat allã. p. Mg̃
orõ. Familiã tuã. reqre in le
cũda dñica pce. Mẽo. ỽ sctõ
sicut. Ad pcessionẽ añ cruci-
fixũ Rx. de nati. scdm q̃ oc-
currerit ỽ. Tãq̃ spõsus orõ
De⁹ q̃ hũan. vel alia Si a fit
fuerit p⁹ purificationẽ Rx. Ho
nor virt⁹. i fine allã. ỽ. Ver
dñi. Orõ. Oĩps sempiterne de
us. de trinitate. Nota q̃ non
ut plus pcessio ad vs ab isto
sabbõ vsq̃ ad diẽ pasche nisi
lxx. añ purificationẽ euenerit
ꝛ tũc fit pcessio vsq̃ ad puri.
Ad cõpleto. ãn. Allã. v. ps.
Cũ inuocarẽ. cũ aliis cetã vt
s. Si fuerit añ purifica. ãn.
Allã. Verbũ caro. Si post ã
Allã Salua nos dñe vigilã-
tes custodi nos dormiẽtes allã
allã. p. Nũc dimitt. Nõ dr
plus allã. sz loco ei⁹. Laus t
dñe rex eterne glĩe. dr vsq̃ ad
vigi. pasche. Dñica i lxx. In
uit. Qm̃ de⁹ magn⁹ dñs ꝛ rex
magn⁹ sup oẽs deos. p. Veñ.
hy⁹ Primo dierũ. ãn. Pro
fidei. p. Btũs vir. cũ al' ãis.
ꝛ pis. ỽ. Memor fui. Gene-
(sis pmo. l. i.

In pri-
cipio creauit de⁹ celũ et
terrã. Terra aũt erat ianis
ꝛ vacua: et tenebre erãt super
faciẽ abyssi: ꝛ spũs dei fere-
bat' sup aq̃s. Rx. In pncipio
fecit deus celũ ꝛ trã ꝛ creauit i
ea hoiez Ad imaginẽ ꝛ simili-
tudinẽ suã. ỽ. Formauit igit'
dñs hoiem de limo tre ꝛ inspi
rauit i faciẽ ei⁹ spiraculũ vite
Ad imaginẽ. Le. scda.

Dixitq̃ de⁹ Fiat lux Et fa
cta ẽ lux. Et vidit deus
lucẽ q̃ esset bona: ꝛ diuisit lu
cẽ a tenebr. Appellauitq̃ dñs
lucẽ diẽ: ꝛ tenebras noctẽ Fa
ctũq̃ ẽ vespe ꝛ mane dies vn⁹
Rx. In pricipio de⁹ creauit ce
lũ ꝛ terrã ꝛ sps dñi ferebatur
sup aq̃s. Et vidit de⁹ cũcta q̃
fecerat ꝛ erãt valde bona. ỽ.
Igit' pfecti sũt celi ꝛ tra ꝛ ois
ornatus eorũ. Et vidit. l. iij.

Dixit q̃q̃ de⁹ Fiat firma-
mẽtũ i medio aq̃rũ: ꝛ di
uidat aquas ab aq̃s Et fecit
firmamẽtũ de⁹: diuisitq̃ aq̃s
q̃ erãt sub firmamẽto ab his q̃

erãt sup firmamẽtũ Et factũ ẽita. R. Formauit igit dñs hoiem de limo terre et ĩspirauit ĩ ei9 faciẽ spiraculũ vite. Et fact9 ẽ hõ in aiam viuẽtẽ. V. In pricipio fecit de9 celũ et terrã et creauit ĩ ea hoiem. Et fact9. Gl'ia Et fact9. In ij. no. a. Nature. ps. Cõserua cũ al'a et p. v. Meo. l. iiij.

Vocauitq; de9 firmamentũ celũ. Et factũ ẽ vespe et mane dies scdus. Dixit ho deus. Cõgregent aq̃ q̃ sub celo sunt in locũ vnũ: et appareat arida Et factũ ẽ ita. R. Tulit ergo dñs hoiem et posuit eũ ĩ padiso voluptat. Ut operet et custodiret illũ. V. Plãtauerat aũt dñs de9 paradisũ voluptat a pricipio in quo posuit hoiem quẽ formauerat. Ut opera. Le. v.

Et vocauit de9 aridã trã cõgregatiõesq; aquarũ appellauit maria Et vidit ds q; esset bonũ et ait. Germinet terra herbã virentẽ et faciẽtẽ semẽ et lignũ pomiferũ faciẽs fructũ iuxta gen9 suũ: cui9 semen ĩ semetipo sit sup terrã. Et factũ ẽ ita. R. Dixit dñs de9 nõ ẽ bonũ esse hoiem solũ faciamus ei adiutoriũ simile sibi. V. Ade vero nõ iueniebat adiutor similis eius dixit vero ds. Faciam9. L. vi.

Et protulit terra herbam virentẽ et afferẽtẽ semẽ iuxta genus suũ: lignũq; faciens fructũ: et habens vnũquodq; sementẽ scd3 spẽm suam. R. Immisit dñs soporẽ in adã: et tulit vnã de costis eius: et edificauit costã quam tulerat dñs de adã in mulierem et adduxit eã ad adã vt videret quid vocaret eã. Et vocauit nomẽ eius virago q; de viro suo sumpta est. Vsus Hoc nũc os ex ossib3 meis et caro de carne mea. Et vo Gl'ia Et de. In iij. noc. a. Sponsus. p. Celi enar. cũ alũs a. et pis V. Exaltare dñe ĩ virtute. Secũdũ matheũ. xx.

In illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Simile est regnũ celorũ hoi patrifamilias: qui exiit p̃mo mane cõducere operarios in vineam suã. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape

Regnũ celorũ patrifamilias simile dicit: q̃ ad excolẽdã vineã suã operarios cõducit Quis vero patrifamilias similitudinem rectius tenet q̃ conditor noster q̃ regit quos cõdidit et electos suos sic in hoc mũdo possidet q̃si subiectos domin9 in domo. R. Dñ deambu-

lateret dñs in paradisū ad auram post meridiē clamauit et dixit adā vbi es. Audiui dñe vocē tuā ꝛ abscōdi me. V. Uocē tuā dñe audiui in paradiso ꝛ timui eo ꝙ nudus essem Et abscondi. Le. viii.

Hic itaqꝫ paterfamilias ad excolendā vineā suā mane hora tercia sexta nona ꝛ vndecima/ operarios conducit: quia a mūdi huius initio vsqꝫ in finē ad erudiendā plebē fideliū predicatores mittere non destitit. R. Ecce adā quasi vnus ex nobis factus ē sciens bonū ꝛ malū. Uidete ne forte sumat de ligno vite ꝛ viuat in eternū. V. Cherubim et flāmeū gladiū atqꝫ versatilem ad custodiēdā viā ligni vite. Uidete. Le. nona.

Mane etenim mundi fuit ab adā vsqꝫ ad noe: hora tercia a noe vsqꝫ ad abrahā. Sexta quoqꝫ ab abrahā vsqꝫ ad moysē. Nona autē a moyse vsqꝫ ad aduentū dñi. Undecima vero ab aduentu dñi vsqꝫ ad finē mūdi in ꝗ predicatores scti apl'i missi sūt ꝗ mercedē plenā ꝛ tarde veniētes acceperūt. R. Ubi ē abel frater tuus dicit dñs ad chaim nescio dñe: numqd custos fratꝝ mei sum ego: ꝛ dixit ad eū ꝗd fecisti Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. V. Maledicta terra i ope tuo ꝗ aperuit os suū ꝛ suscepit sanguinē fratris tui de manu tua. Ecce. Glia. Ubi

Nota ꝙ ab hac die nō dicit. Te deū. vsqꝫ ad pascha/ nisi in festis sctōꝝ ix. lectionum. V. Ostende nobis dñe miam

Miserere (In laudibꝫ ā. mei de⁹ ꝛ a delicto meo munda me quia tibi soli peccaui. ps Miserere. an. Cōfitebor tibi dñe quoniā exaudisti me. ps. Cōfitemini. an Deus deus me⁹ ad te de luce vigilo: quia factus es adiutor meus ps Ipsum. ā. Bñdict⁹ es in firmamento celi ꝛ laudabilis in secula deus noster. p. Benedicite. ān. Laudate dominum de celis. ps. Ipm. Cā ꝛ hymn⁹ vt s i psal. V. Dñe refugiū fact⁹ es nobis. R. A gñatiōe i gñatiōē. Et dꝫ ab hac die vsqꝫ ad dñicā i lx. an. Simile est regnū celoꝝ homi patrifamilias ꝗ exijt pmo mane cōducere oparios i vineam suā dicit dñs. p. Bñ⁹. orō.

Preces pp'li tui ꝗsum⁹ dñe clemēt exaudi vt ꝗ iuste p pctis nostris affligimur p tui nomis gloria misericorditer liberemur. Per dominū.

Me[m]o. de sctõ si eue. & de nati. si necesse fue. Ad p[ri]mã ã. O btã. ps. De[us] de[us]. & tota magna p[ri]ma/excepto p. Cõfitemini. p quo dz. Dñs reg. de co. Et si añ purificationẽ fu. ã. Quẽ vid. p. De[us] in noie. Ad ceteras ho. vt in aliis dñicis cũ orõne hui[us] dñice. Ad pces. R. Ubi est abel. cũ vsu h[us]. Ostẽde. orõ. Familiã tuam qs. orõ i choro. Oĩps sẽpiterne de[us] edi. Si fuerit añ purifica. tota pces. fiet de nati. Ad vs oĩa fiẽt vt in aliis dñicis. an. Erũt p[ri]mi nouissimi et nouissimi p[ri]mi multi eni sũt vocati pauci vero electi dicit dñs. p. Mgt. orõ vt ã. Memo. de sctõ si eue. & de nati. si fue añ purifi. Ad cõple. ã. Lucẽ tuã p. Nũc di. Fer. scda oĩa fiẽt vt i psal. cõtinet. L. i.

Dignitas humane origis facile agnoscit: cõsiderata sublimitate auctor. Nec enim facile poterat esse vel leue quod manus sacra cõfixit & celestis flatus in vitalẽ substantiam aĩauit. R. In principio. cũ aliis. Le. scda.

Maxime cũ idẽ artifex ds potestatẽ suã in oẽm fabricã eidẽ hoi fuerat traditurus: vt quẽ scdm p[ro]uidẽ post se facere disponebat: eundẽ facere[t] plenũ atq[ue] pfectũ habent[em] in sese & dignitatẽ q[ua] pcelleret & potestatẽ qua cunctis aiantibus imperaret. Le. iij.

Soli seruiens illi a quo[n] cũcta fuerãt subiugata vt imperaret mũdo: seruire[t] deo creatorẽ susciperet: creaturam sibi parere compelleret. Tãtũq[ue] ditiõis sese dño debere pspiceret: q[ua]ntũ ipse a creatura exigeret. habens in p[ro]pria potestate & obedientiã & cõtẽptũ. Obediẽtiã q[ua] viuẽt: cõtẽptũ quo digne p merit[is] iteriret. Tu. añ. Quid hic statis tota die ociosi responderũt et dixerũt nemo nos conduxit. p. Bñ[us]. Preces cũ orõne de dñica: & sic fiet per totã ebdo. qñ fiet de t[em]pe. Ad. i. & ad ceteras horas sicut in fer. Ad vs ã. Quid hic stat[is] tota die ociosi ite & vos in vineã meã. p. Mag. Feria iii. Le. i.

Unde effectũ est vt cõtẽnẽdo morte incideret: qui obediẽdo viuere ptuisset Uñ potestatẽ [con]cessã dñ in cõtẽptũ ptulit & vite p[ri]uilegiũ pdidit: & mort[is] sibi sentẽtiaz acq[ui]siuit. R. Tulit ergo. cũ alüs. L. ii.

Unde apparet q[uo]d sue felicitati detraxerit cũ petõ & merita eius statũ adhuc mutare nõ possit

Grauaris o homo in isto gra naris: et inexcusabili pena astringeris. Le. iij.

Contēnis creatorē ꝛ eius speras creature. Despicis deum ꝛ de eius exigis creatura seruitiū. Beneficiis dei ꝯfrueris: ꝛ eius potētiā nō extimescis Et cū tibi per eū cuncta deseruiāt: solus illi tu̾ nō seruis. An. Dixit pater familias opariis suis qd hic sta tis tota die ociosi. at illi respōdentes dixerunt quia nemo nos cōduxit ite in vineā meā ꝛ qđ iustū fuerit dabo vobis. ps. Bn̄⁹. Ad vesp. an. Ite ꝛ vos in vineam meā et qđ iustū fuerit dabo vobis. ps. Magn̄.

Feria quarta Lec. i.

Ad erudiendaȝ ergo dn̄s plebē suā q̄si ad excolēdā vineā suā nullo tp̄e destitit operarios mittere quia et p̄us p patres ꝛ postmodū per legis doctores ꝛ ꝓphetas/ ad extremū ṽo p apl̄os Dn̄ plebis sue mores excoluit q̄si per operarios in cultura vinee laborauit. R. Dn̄ deābularet

Quāuis in (cū aliis. L. ij. qlibet modulo vel mēsura q̄squis cū fide recta bone actiōis extitit huius vinee operarius fuit Operator ergo mane hora tcia sexta ꝛ nona āti quus ille ꝛ hebraicus popul⁹ designatur: qui in electis suis ab ipso mundi exordio dn̄ recta fide deuȝ studuit colere q̄si non destitit in vinee cultura laborare Lectio tercia.

Ad vndecimā vero gentiles vocāt: quibȝ ꝛ dicit. Quid hic statis tota die ociosi. Qui eni trāsacto tā longo mundi tēpore pro vita sua laborare neglexerāt: q̄si tota die ociosi stabāt. A. Uoca operarios et redde illis mercedē suā dicit dn̄s. p. Bn̄⁹. Ad vesp. A. Tolle quod tuū est ꝛ vade qꝛ ego bon⁹ sum dicit dn̄s. p. Mag̃.

Feria. v. Le. i.

Sed pensate fratres quid inquisiti respōdeāt Dicunt ei: qꝛ nemo nos cōduxit. Nullus quippe ad eos patriarcha: nullus propheta venerat. Et quid est dicere ad laborē nemo nos conduxit: nisi qꝛ vite nobis vias null⁹ p̄dicauit. R. vt i scda feria. L. ij.

Quid ergo nos a bono opere cessantes in excusatione nostra dicturi sumus qui pene a matris vtero ad fideȝ venimus: qui verba vite ab ipsis cunabulis audiuim⁹: q ab vberibȝ scte ecclie potū superne predicatiōis suxim⁹ cum lacte carnis. Lectio tercia.

Possumus vero et easdē diversitates horaꝝ etiā ad vniuquēqꝫ hoīem per etatū momēta distinguē. Mane quippe itellect⁹ nostri puericia est. aū. Non licet michi facere qđ volo an oculus tuus nequā est qꝛ ego bonus sū dicit dñs. ps. Bñdict⁹. Ad bñ. ā. Sic erīt nouissimi pmi ꝛ pmi nouissimi multi eni sunt vocati pauci vo electi. p. Mḡ.

Feria vi. Lectio. i.

Hora aūt tcia adolescentia itelligi potest: qꝛ quasi sol iā in altū pficit dū calor etatis crescit. Sexta vero iuuentus est: qꝛ velut in centro sol figitur: dū in ea plenitudo roboris solidatur. ℟. vt in feria tercia. Lectio. ii.

Nona aūt senectus intelligitur: in q̄ sol velut ab alto axe descēdit: qꝛ ea etas a calore iuuētutꝭ d̄ficit. Undecima vero hora est ea etas que decrepita vel veterana dicit.

Unde et greci lec. iii. valde seniores nō gerōtas sed presbiteros vocant vt plusq̄ senes esse insinuēt: q̄s prouectiores appellāt. Quia ergo ad vitā bonā alius in pu ericia: alius in adolescentia: alius in iuuentute alius in senectute: alius i decrepita etate pducitur: quasi diuersis horis operarij ad vineā vocātur. ā. Quid hic statis. i. ps. Benedict⁹. Ad bñ. ā. Ite ꝛ vos ps. Magt. Sabbo. Lec. i.

Mores ergo vestros aspicite fratres ꝛ si iam dei operarij estis videte. Penset vnusquisqꝫ quid agat: ꝛ consideret si in dñi vinea laborat. Qui enim in hac vita ea que sua sunt querit: adhuc ad dñi vineā non venit. ℟. vt in feria quarta. Lectio secunda

Illi nāqꝫ dño laborant: qui non sua sed lucra dominica cogitant. Qui zelo caritatis: studio pietatis inseruiunt aiabus lucrādis inuigilāt perducere ꝛ alios secū ad vitā festinant. Lectio. iii.

Nam q̄ sibi viuit: qui carnis sue voluptatib⁹ pascitur: recte ociosus redarguitur: qꝛ fructū diuini operꝭ nō sectat. Qui vero ꝛ vsqꝫ ad etatem vltimā deo viuere neglexit: quasi ad vndecimā ociosus stetit. ān. Uoca operarios. ps. Bñ⁹. Ad vs. vt i aliis sabbis. ā. Erīt pmi. p. Mḡ. orō vt s. Mēo. de sctō si eue. ꝛ de natiuit. si necesse fuerit ꝛ de oib⁹ sanctis. Ad cpleto. ā. Salua nos. ꝛc. non obstante qꝫ eueneñ. ante purificationē

Dñica in sexagesima. Nota qđ si in hac dñica fes. ix. le. euene. fiet de festo cũ memo. de dñica et de natiui. si eue. ante purificationē ⁊ expō dñicalis restaurabit in aliq̄ feria septimane. Et si in ipsa fer. festũ triũ lec. de quo ꝓprietas habeat eue. fiet due lec. de omel. ⁊ tercia de scõ cũ mẽo. đ tpe. scđm feriã. ⁊ si nõ habeatur ꝓprietas fiet de tpe vsqȝ ad lau. q̄ erũt de scõ cũ mẽo. de tẽpore Ante purificationē btē marie totuȝ fiet de sancto q̄uis non habeat ꝓprietatē: except. lec. q̄ erunt de dñica expõne cũ memo. de tpe secđdũ feriã. Inuit. Dñs deus magnus ꝛc. sicut in dñica preced tantũ hysto. In principio. Genesis scđo. Lectio pma.

Formauit igitur dñs de⁹ hoiem de limo terre: et inspirauit in faciē eius spiraculum vite: et factus est homo i aiam viuentē. Plantauerat autē dñs deus paradisũ voluptatis a principio in quo posuit hoiem quē formauerat. l. ij

Produxitqȝ dominus deus de humo oĩe lignũ pulchrum visu: ⁊ ad vescẽdũ suaue: lignũ etiam vite in medio paradisi: lignumqȝ sciẽtie boni et mali. Lec. iii.

Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandũ paradisũ: qui inde diuiditur in quattuor capita. Nomen vni phison: ipse est q̄ circuit omnē terram euilach: vbi nascitur aurũ: ⁊ aurũ terre illius optimum est. Ibiqȝ inuenitur bdelliũ et lapis onichinus. Si in hac dñica festum trium lec. euene. de quo proprietas habeatur med le. et med. ℟. fient de festo si nõ habeatur proprietas fiet tantũ memoria. Lec. iiii.

Et nomen secundi fluuii gyon ipse est qui circuit totã terrã ethiopie. Nomē vero fluuii tercii tygris: ipse vadit contra assyrios Fluui⁹ autē quartus ipe est eufrates Tulit quoqȝ dñs lec. v. deus hominem ⁊ posuit eũ in paradiso voluptatis vt operaretur et custodiret illuȝ Precepitqȝ ei dicens. Ex oĩ ligno paradisi comede: đ ligno autem scientie boni ⁊ mali ne comedas. In quacũqȝ enim die comederis ex eo: morte morieris. Lectio sexta

Dixit quoqȝ dñs de⁹ Nõ est bonũ esse hominē solũ faciamus ei adiutoriũ sibi. Formatis igit dominus deus de humo cunctis animã

tibus terre et vniuersis vola tilib9 celi: adduxit ea ad adā vt videret qd vocaret ea. Se

In illo cūdū lucā. viij.

tēpore Dixit iesus turbis silitudinē hanc. Exijt qui semiat seminare semen suū. Et dū seminat: aliud cecidit secus viā: ꝛ conculcatū est: et volucres celi comederūt illud Et rel. Omel. btī gre. pape.

Lectio scti euangelij quā mō fres carissimi audistis expōe nō indiget: sed ammonitiōe. Quā eni per semet ipam veritas exposuit: hanc discutere humana fragilitas non presumit. Lectio viij.

Sed est qd solicite in hac ipsa expōne dnīca pēsare debeamus: qz et si nos vobis semē verbū: agrū mundū volucres demonia spinas diuitias significare diceremus: ad credēdū nobis mens forsitā vestra dubitaret. Lec. ix.

Exponendo ergo qd dicit figurate se loqui inotuit: qtenus certos vos redderet cū vobis nr̄a fragilitas verborum illius figuras aperiret. Quis ei michi vnq̄ crederet si spinas diuitias iterpretari voluissē: maxime cū ille pūgāt iste delectēt / ꝛ tamē spine sūt: que cogitationū suarū pūctione mentē lacerāt. In laudi. vt in dnīca precedēti. a. Cū turba plurima cōuenirent ad iesū ꝛ de ciuitatib9 pperarēt ad eū dixit per similitudinē: exijt qui seminat seminare semē suū. ps. Bn̄9. Orō.

Deus q̄ cōspicis qz ex nulla nr̄a actiōe cōfidim9 concede propitius vt ɔtra aduersa oīa doctoris gentiū ptectione muniamur. Per dnm Ad oēs horas vt in alijs dnīcis cū orōne huius dnīce. Ad pcessionē. R. Ubi est abel. cū vsu. V. Dn̄e de. orō vt in precedenti. Ad vs. an. Quod autē cecidit in terrā bonam hi sunt qui in corde bono et optimo verbū retinent ꝛ fructum afferūt in patiētia. p. Mgt Feria. ij. Lec. i.

Nemo q̄ nesciat principio hominem sic deo plasmatū vt instrueretur prudentia: cōsilio formaret: ratiōis capax diuina puidētia redderetur Instrueret inq̄ prudētia qua hostis calliditatē vitaret R. In pncipio cū alijs duobꝫ lec. ij.

Et enī dn̄s de9 vidēs hoīem innocentē quē fecerat: istruxit monuit ꝛ armauit Quippe qm̄ cū dyabolo fuerat pugnaturus velut qbusdā armis: hoc est pruden

tia/cõsilio: ratione fuerat in=struendus. lec. iij.

Addidit preterea legẽ qua dei voluntatẽ cognosce=ret: et quid cõtẽnenti euenire posset addisceret. Qui quidem hõ incautus dũ dyabolo per=suadenti q̃ domino iubẽti cõ=sensit: sic et vitã quã habuit perdidit et mortẽ quã ignora=bat accepit. an. Semẽ ceci=dit in terrã bonã & attulit fru=ctum in paciẽtia. ps. Bñd9. Ad vespas an. Jesus hec di=cens clamabat qui habet au=res audiẽdi audiat. p. Mḡ.

Feria tercia Lectio .i.

Stabat adam inter vxo=rem et dyabolum: inter euam et hostem: inter mulie=rem et serpentem. Dyabol9 persuadet vt noceat: eua con=sentit vt pereat. R. Tulit cum aliis. Lectio secunda.

Dyabolus mulierẽ astu=tia fallente circũuenit: mulier incauta serpentinum virus excepit: dyabolus quod per se non potuit: per vxorem adam prothoplaustum circũ=uenit. lectio iij.

Adam vero per vxorem in=uenit interitum: quam a deo acceperat in auxilium. Proh dolor p̃spera i cõtra=rium cedunt. Utilia perniciẽ operantur. añ. Uobis datũ est nosse mysterium regni dei ceteris autem in parabolis di=xit iesus discipulis suis. ps. Benedictus. Ad vespas añ. Semen cecidit in terrã bonã et attulit fructum aliud cente=simũ et aliud sexagesimũ. p. Mḡt. Feria iiij. Lec. i.

Deniq3 plus adã domesti=cis: q̃ inimici iaculis le=ditur. Plus proprio q̃ hostili ense perimit. Plus mulieris q̃ extraneo gladio vulneratur. R. Dñs deãbul' cũat. R. v. ĝ

Accessit in q̃ serpẽs vt vni=us & sensu vtrisq3 nocere potuisset. Soli p̃suadet: quod ãbobus obesset. Utrisq3 obfu=it q̃ vnius aĩm malicia serpẽ=tis infecit. lec. iij.

Deniq3 cõsentiẽs mulier talis circa virũ extitit: q̃lẽ circa se maliciã serpẽtĩ iue=nit. A deo p̃suasa ẽ & p̃suasit: ĩfecta ẽ & ĩfecit: decepta ẽ & dece=pit. a. Qui v̄bũ dei retinent corde p̃fecto & optĩo fructũ af=ferũt in paciẽtia. p. Bñ9 a. Sivere f̃res divites esse cupi=tis veras diuitias amate. Fe=ria quinta. Lectio prima.

Que q̃dẽ mulier ferit sen=tẽtia duplici. Alia p̃pa cõ altera. Propa q̃ filios pa=rere in dolore p̃cepta est. Cõr

qua cū viro morti addicta ē. ℟. In pricipio. cū ak. l. ii.

Altera qua serpēti assēsit: altera qua marito psua sit. De consensu enim mortis sententiam incidit. De psuasu in dolore filios parere meruit.

Lectio tercia.

Hanc igitur sententiam ꝛ qui nō nouit dū patitur discit: ꝛ qui nescit dū expungitur sentit: ꝛ qui ignorat dū expetitur agnoscit. ā Si culmen veri honoris queritis ad illā celestem patriam quātotius properate. ps. Bn̄9. An. Semen cecidit. i. ps. Mag̃.

Feria vi. Le. prima.

Pronephas preceptū dei cōtēnitur: ꝛ persuasio serpentis auditur. Despicit deus prouidens: ꝛ serpens auditur decipiens Spernuntur salutaria monita: ꝛ recipiunt venenata colloquia. ℟. vt in feria tercia. Le. scda.

Unde adicitur homo ex contemptu morti: qui maluit obedire serpēti. Spoliātur gloria: dignitate priuantur. Facti sunt quod nō erāt dū amittunt quod fuerant.

Adeo gaudet (Le. iii. serpēs perpetrasse quod voluit: letat peremisse hominem quod optauit. Exultat malicie effectus in hominis deceptionem implesse: ꝛ nescit infelix semetipsum vulneratum dum vulnerat/trucidatum dum trucidat/dū hominem perimit seipsuz esse pemptum nesciuit. An. Jesus hec dicens ps. Bn̄9. An. Uobis datum est. ps. Magñ.

Sabbato. Le. pma.

Contristatur ꝛ deus hominem sententiam meruisse q̄ vitā: meruisse interitum q̄ salutem: gloriā cōtempsisse q̄ mortē. Sed tamē pl9 malicia serpentis q̄ homis contēptu commotus est. Plus fallaciam dyaboli q̄ hominis pfidiā denotauit. ℟. vt in feria quarta. Lectio secunda.

Adeo dn̄s deus ꝛ seuiciaz execratus est hostis: et casum miseratus est hominis Crudelitatē hostis exhorruit et deceptū hominē patna pietate condoluit. Le. tercia.

Inimici atrocitate pmotus est: ꝛ hominē clemēter doluit qui deceptus est Deniq3 dn̄s deus. Ubi es inquit adā? Ad cōfessionē prouocat dū interrogat. Uult eū fateri peccatū: dū ab eo inquirit admissū. An. Semē cecidit. ps. Bn̄9. Nota q̄ si i hoc sabbato fes. ix. lec. eueñ. vesper

hui⁹ sabbi fiet de festo cũ mẽo ria de tẽpe. Ad vš. vt in aliis sabbatis añ. Quod aũt cecidit. ps. Magñ oro de dñica.

Nota si purificatio btẽ marie in dñica quinquagesime eueñ. totũ fiet de festo cũ mẽo. de dominica / ꝫ de natitate añ crucif. Et hysto. hui⁹ dñice cũ expõe euãge. restaurabũt̃ ꝑ fer. ebdõ. sic / videlicꝫ fer. ii. ad mat. due ꝑme lec. fiet de offi. dicte dñice fer. ia ṽo de scõ blasio cetera ṽ dicto scõ cũ mẽo de tẽpe / missa ṽo fiet de dñica. Fer. iii. totũ fiet de tẽpe cũ tribꝫ ꝑmis v̄riis ꝫ l lau. dicent̃ ãe. de lau. dicte dñice cũ ꝑis de fer. Ad bñ⁹ et ad mag. dicẽt̃ ãe. ꝑtinẽtes ad dictã fer. Fer. iiii. totũ fiet ṽ scã agatha missa ṽo de tẽpe p⁹ ix. Fer. v. totũ fiet de scõ vedasto / ꝫ hoc semꝑ cũ mẽo. de tẽpe ad mat. ꝫ ad vš. Fer. vi totũ fiet de tẽpe cũ tribꝫ mediis v̄riis. Sabbato. totũ fiet etiã de tẽpe cum tribꝫ vltimis v̄riis. Itẽ si festũ scẽ agathe in hac dñica eue. trãsferet̃ ad fer. iii. ꝫ totũ fiet de ea cũ mẽo ria de tẽpe / ꝫ vespe fer. q. erũt de scõ vedasto / cũ mẽo. de sancta agatha. Itẽ si fer. scđa euene. vespe dñice erũt ṽ tẽpe vsqꝫ ad capl'm. residuũ de ṽgine. Itẽ si festũ scti vedasti in dicta dñica eueñ. trãsferet̃ in crastinũ: sꝫ sabbõ ad vs et dñica ad mat. fiet mẽoria de scõ amãdo vt inferi⁹ patebit. Et vespe dñice erũt de tẽpe vsqꝫ ad cap'm. Cap'm. Bñdictionem hy⁹ Iste cõfessor. ṽs. Ecce sacerdos. añ. Cõfessor dñi. ps Mag. Orõ. Deꝰ q nos deuota. mẽo. de tẽpe. In scđis vespis. añ. Beate xpi. ps. Mag. orõ vt s. Itẽ si in feria scđa eueñ. similiter fiet excepto q̃ fiet mẽoria de scõ amãdo / scꝫ. ã. Simulabo eũ ṽ. Amauit orõ. Da q̃s q̃re in cõi. Itẽ si cathedra scti petri vel festũ scti mathie in hac dñica eue. nichil fiet de eis sꝫ restaurabũt̃ i feriã q. post .l. et fiet totũ seruitiũ de eis cũ mẽo. de tẽpe. Et vespere dñice erunt de festo cũ mẽoria de dominica. ꝫ sic fiet etiã si euenerint in dicta feria. Sed in vltimis vesperis sancti petri quãdo transferetur fit solũmodo memo. de sancto mathia: nisi fuerit bisext⁹. Item si fe. trium lectionũ in hac dominica euenerit nichil fiet de eo nisi memoria tantum.

Dominica in quinquagesima. Inuitatoriũ. In manu tua. Cetera vt in aliis dominicis. Genesis sexto. Le. i.

Noe vo cũ quīgētoꝝ ū esset ānoꝝ genuit sē chā ꝛ iaphet Cūq; cepissēt hoīes mītiplicari sup terrā ꝛ filias ꝓcreassēt. vidētes filii dei filias hominū ꝙ essent pulchꝛe acceperūt vxoꝛes sibi ex oibus quas elegerāt. ℟. Quadꝛagita dies ꝛ noctes apti sunt celi ꝛ ex oī carne habente spm̄ vite ingressi sunt in archā ꝛ clausit a foꝛis ostium dñs. ℣. Noe vo ꝛ vxoꝛ ei⁹ filii ei⁹ ꝛ vxoꝛes filiorū ei⁹ Ingressi Le. ii.

Dixitq; de⁹ Nō ꝑmāebit spūs me⁹ in hoīe in eternum quia caro est Erūtq; dies illius cētū viginti annoꝝ ū Gigātes aūt erāt sup terrā: i diebus illis. ℟. Noe vir iust⁹ atq; perfectus cū deo ambulauit Et fecit oīa q̄cūq; pꝛecepit ei deus. ℣. Et fecit sibi archam noe vt saluaret vniuersum semen Et fe. Le. iii.

Postq̄ ei ingressi sūt filii dei ad filias hoīm illeq; genuerūt: isti sūt potētes a scl'o viri famosi Vidēs aūt de⁹ ꝙ multa malicia hominū esset in terra: ꝛ cūcta cogitatio coꝛdis intenta esset ad malū oī tpe: penituit eum ꝙ hoīem fecisset in terra ℟. Edificauit noe altare dño offerēs sup illud olocaustū odoꝛat⁹ est dñs odoꝛē suauitatis ꝛ bñdixit eis Crescite ꝛ multiplicamini et replete terrā. ℣. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū ꝛ cū semine vestro post vos Crescite Gloꝛia Crescite. Inu. noc. an. ꝛ ps ꝛ ℣ vt s. Le. iiii.

Et pcauens in futurū et tactus doloꝛe coꝛdis intrinsecus Delebo inquit hominē quē creaui a facie terre ab hoīe vsq; ad aīantia: a reptili vsq; ad volucres celi: penitet enim me fecisse eos. ℟. Ponā arcū meū in nubibus celi dixit dñs ad noe Et recoꝛdaboꝛ federis mei quod pepigi tecū. ℣. Cūq; obduxero nubibus celū apparebit arc⁹ me⁹ i nubib; Et. Le. v.

Et dixit dñs ad noe Fac tibi archā de lignis leuigatis Māsiū culas i archa facies: ꝛ bitumie linies itrisec⁹ ꝛ extīsec⁹: et sic facies eā. ℟. Per memetipsū iuraui dicit dñs sn̄ adiūciā vltra aq̄s diluuiī super terrā pacti mei recoꝛdaboꝛ Ut nō perdā aq̄s diluuii oēꝫ carnē. ℣. Ponā arcū meum in nubib; celi ꝛ iurabo per dexterā meā Ut Le. vi.

Trecentoꝝ ū cubitoꝝ ū erit longitudo arche quiquaginta cubitoꝛum erit latitudo ꝛ triginta cubitoꝛum altitudo

ilius. Fenestrã in archa facies: ⁊ in vno cubito cõsũmabis sũmitatẽ ei⁹. ℟. Locut⁹ est dñs ad abrahã dicẽs egredere de terra ⁊ de cognatiõe tua ⁊ veni i terrã quã mõstrauero tibi. Et faciã te crescere in gentẽ magnã. ℣. Bñdicẽs bñdicã tibi ⁊ multiplicabo te. Et fa. Gl'ia. Et. In iij. no. ceta vt ipsal. Scdm lucã. xviij.

In illo tpe. Assumpsit iesus duodeciz discipulos suos: ⁊ ait illis. Ecce ascendimus hierosolimã ⁊ cõsummabunt oia q̃ scripta sunt p prophetas de filio hois. Et rel'. Omel'. bti grego. pape de e.

Redẽptor noster puidens ex passione sua discipulorũ aĩos ꝑturbãdos: eis longe ante et eiusdẽ passiõis penã ⁊ resurrectiõis sue gloriã pdixit vt cũ eũ morientẽ sicut pdictũ ẽ cernerẽt etiã resurrecturũ nõ dubitarẽt. ℟. Dũ staret abraham ad radicẽ mambre vidit tres pueros descẽdẽtes p viã tres vidit ⁊ vnũ adorauit. ℣. Cũq3 stetisset abrahã in ostio tabernaculi sui in ipso feruore diei vidit tres pueros descẽdentes. Tres. Le. viij.

Sed quia carnales adhuc discipuli nullomodo valebant capere verba mysterij: venit ad miraculũ. Ante eorum oculos: cecus lumẽ recepit. Ut q̃ celestis mysterij verba nõ caperẽt: eos ad fidem celestia facta solidarent. ℟. Tẽtauit deus abrahã ⁊ dixit ad eũ tolle filiũ tuũ quẽ diligis ysaac ⁊ offeres illũ michi in olocaustũ. Sup vnũ montiũ quem dixero tibi. ℣. Immola deo sacrificiũ laudis et redde altissimo vota tua. Sup.

Sed miracula dñi L. ix. ⁊ saluatoris nr̃i sic accipienda sunt fratres mei vt et in veritate credant facta ⁊ tñ p significationẽ nobis aliqd innuãt. Opa quippe ei⁹ ⁊ per potentiã aliud ostẽdũt: ⁊ per misteriũ aliud loquũtur. Ecce enim quis iuxta hystoriã cecus iste fuerit ignoramus: sed tamen quid per mysteriũ significet nouimus. ℟. Cecus sedebat secus viam trãseũte dño ⁊ exclamauit ad eũ ait ei dñs qd vis vt faciã tibi. Raboni vt videã lumẽ. ℣. Et q̃ pibant increpabãt eũ vt taceret at ille magis ac magis clamabat Raboni. Gl'ia. ℟. Cec⁹. ℣. Dñe de nobis. In laudi. A.

Secundũ multitudinẽ miserationũ tuarũ dele iniquitatem meã. Ps. Miserere. Añ. Deus meus es tu ⁊ cõfitebor

tibi de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te ꝟ. Cōfitemi. ā. Ad te de luce vigilo de⁹ vt videā virtutē tuam. ps. Deus de⁹. an. Hymnū dicite ⁊ superexaltate eū i secula benedicite. ps. Bnd. an. Dñs angeli ei⁹ laudate dñm de celis. ps. Laudate. Cetera vt s. ā. Ecce ascēdim⁹ hierosolimā ⁊ cōsummabunt oia q̄ scripta sunt p ꝓphetas de filio hois. ps. Bnd⁹. Oro

Preces nostras q̄sumus dñe clemēter exaudi: atq̧ a pctōꝝ nrōꝝ viculis absolutos ob oī nos aduersitate custodi. Per do. Ad ho. vt i aḋ dñicis cū orōne hui⁹ diei. Ad pces. ꝛ. Cecus. cū vsu. ꝟ. Ostēde. oro de dñica pce. Ad ves. an. Stās aūt iesus iussit ecū adduci ad se ⁊ ait illi q̄d vis faciā tibi dñe vt videā: et iesus ait illi respice fides tua te saluū fecit: ⁊ cōfestim vidit et sequebatur eum magnificans deum. ps. Magt. oro. vt s. Feria ii. Lec. pma.

Ostiū aūt arche pones in latere deorsū: cenacula ⁊ tristega facies i ea Ecce ego adducā aq̄s diluuij sup terrā: vt interficiā oēm carnē i qua spiritus vite est subter celū et vniuersa que in terra sunt cōsumentur. ꝛ. Angelus dñi vocauit abꝛaā, q̄ dicēs ne extēdas manū tuā sup puerū Eo q̧ timeas dñz. ꝟ. Et benedicent in te oēs trib⁹ t're. Eo q̧

Ponāq̧ fedus L. scda. meū tecū: ⁊ ingredieris archā tu ⁊ filij tui: vxoꝛ tua et vxoꝛes filioꝛū tuoꝛū tecū. Et ex cūctis animantib⁹ vniuerse carnis bina induces in archam vt viuāt tecū: masculini sexus ⁊ femini. ꝛ. Deus dñi mei abꝛahā dirige vias meas Ut cū salute reuertar i domū dñi mei. ꝟ. Deus q̄ pduxisti me itinere recto ꝓsperū fac iter meū. Ut. L. iii.

De volucrib⁊ iuxta genus suū: ⁊ de iumētis in genere suo et ex oī reptili terre scdm gen⁹ suū bina de oibus ingredient tecū vt possint viuere. ꝛ. Ueni hodie ad fōtē aque ⁊ oꝛaui dñm dicēs Dñe de⁹ abꝛahā tu pꝛosperū fecisti desideriū meū. ꝟ. Igit' puella cui dixero da michi aquam de ydꝛia tua vt bibā: at illa li dixerit bibe dñe mi ⁊ camelis tuis potum tribuam ipsa est quā pꝛeparauit dñs filio dñi mei. Dñe Glia Dñe. In laudibus lecti dñi feria ā. Transeunte dño clamabat cec⁹ ad eū miserere mei fili dauid. ps Benedict⁹. oro. de dñica. Ad

vespas. an. Miserere mei fili dauid quid vis faciã tibi domine vt videã. ps. Magt. oro vt s. Feria tercia. l. pma

Tolles igit tecũ ex omnibus escis que manducari possunt: et cõportabis apud te: et erunt tam tibi q̃ illis in cibum. Fecit ergo noe omnia que preceperat ei deus. R. Quadraginta. cũ aliis duobus. Genesis vij. l. ij.

Dixitq; dñs ad eũ. Ingredere tu et omnis domus tua in archã. Te enim vidi iustũ corã me in generatione hac. Ex omibus animantibus mundis tolles septena et septena: masculum et feminã. De animantib9 vero immundis duo et duo masculum et feminã. Lcõ tcia.

Sed et de volatilib3 celi septena et septena masculum et feminã: vt saluet semẽ suũ sup faciẽ vniuerse terre. Adhuc enim et post dies septẽ ego pluam sup terrã quadraginta diebus et quadraginta noctibus: et delebo omnẽ substantiã quã feci de supficie terre. an. Cecus sedebat secus viã et clamabat miserere mei fili dauid. ps. Benedictus. Oro de dñica. Ad vesp. an. Dis plebs vt vidit dedit laudẽ deo. ps. Mag Oro vt s.

Fer. iiij. in capite ieiunii. Nota si forte fes. triũ lec. de q̃ ppietas habeat vel nõ euene. in feria qrta i capite ieiunii vespere de fer. feria hec3. erũt de dicto festo cũ memo. de tpe et feria quarta in capite ieiunii fiet de tempore cũ memoria de dicto festo tantũmodo. Non obstante q habeatur proprietas lec. et sic tenetur vsq; ad feriã quitã ante pascha. Item si festũ ix. lec. in capite ieiunij et tribus dieb3 sequẽtib3 eue. fiet de festo cũ memoria de tẽpore ad vtrasq; vespas et matutinas. et missa fiet d ieiunio post nonã. Nota q ab hac die vsq; ad pascha dicũt vespere añ prãdiũ nisi in dñicis dieb3 Sermo leonis pape. Le. i.

Ad adorandã dilectissimi miam dei: et ad renouandũ statutũ fragilitat humane q̃tũ valeãt religiosa ieiunia sctõrũ prophetarũ pdicatione cognoscim9: q̃ diuine iusticie cõmotionẽ quã frequẽter populus israel merito iniquitatis inciderat: non nisi ieiunio protestantur posse placari. R. Emendemus in melius. Quere in hystoria. Ecce nunc tempus. in dominica sequente. Lectio secunda

Unde et iohel propheta ā-
monet dicens Hec dicit
dn̄s deus vester. Cōuertimi
ni ad me in toto corde vestro
in ieiunio et fletu et planctu: et
dirumpite corda vestra et non
vestimēta: et conuertimini ad
dn̄m deū vestrū: qz misericors
est et patiens et magnanimis
et multū misericors. ℟. In
ieiu. que vt s. Lectio. iij.

Et iterum sanctificate ie
iuniū: predicate curatio
nem: congregate plebē: san-
ctificate ecclīā. Que cohorta
tio dilectissimi nostris quoqz
est amplectēda tēporibus: qz
hui9 curationis remedia etiā
nobis necessaria p̄dicant vt
in obseruatiōe sanctificatiōis
antiq: qđ perdidit iudaica pre
uaricatio: acq̄rat xp̄iana deuo
tio. Diuinarū sit reuerentia
sanctionū inter q̄libet spōta-
nee obseruantie studia habet
semp p̄uilegiū suū vt sacrati9
sit qđ publica lege celebrat:
q̄ qđ p̄uata īstitutiōe depēdit
℟. Abscōdite elemosinā. que
supra ℣. Fiat mia. In lau.
vt supra in psal. cpm.

Conuertimini ad me in
toto corde vestro in ieiu-
nio fletu et planctu: et scindite
corda vestra et non vestimen-
ta vestra ait dn̄s oipotens.

Cetera vt s. añ. Cū ieiuna-
tis nolite fieri sicut ypocrite
tristes. ħ. Bñ9. Preces dicū
tur ad oēs hor. ab hac die vs-
qz ad fe. q̄rtā. ad vs. añ pal.
except. dn̄icis diebz et festis ix.
lec. oro Pr̄a. vel. Cōcede.

Presta q̄s dn̄e fidelib9 tuis
vt ieiuniorū veneranda
solēnia et cōgrua pietate susci
piāt: et secura deuotione percur-
rant. Per d. Mēo. de oibus
sctis tñ vsqz ad vel. ferie q̄rte
post ramos palmarū: excepta
tñ dn̄ica in ramis palmarū.
Ad p̄mā a. Te semp. ħ. De9
in noie. cū aliis p̄s. et dicitur
vsqz ad feriā q̄rtā āte pascha.
exceptis dn̄icis. Ad iij. oro de
die. Ad sextā añ. Non confū
das. ħ. Defecit. Oratio.

Concede nobis q̄s dn̄e p̄-
sidia militie xp̄iane sā-
ctis inchoare ieiuniis: vt cōtra
spirituales neq̄cias pugnatu
ri cōtinētie muniamur auxi-
liis. Per dn̄m. Et ad alias
horas vt s. Ad vel. añ. The
saurisate vobis thesauros in
celo vbi nec erugo nec tinea ex
terminant. ps. Magt. oro.

Inclinantes se dn̄e maie
stati tue ppiciat9 intēde:
vt q̄ diuino munere sunt refe
cti: celestibus semp nutriant
auxiliis. p d. Ad copl. vt s.

Fer. v. Genesis vii. Le. i.

Cumqȝ transissent septē dies aq̄ diluuiȝ inundauerūt sup t̄rā. Anno sexcētesimo vite noe mense secundo: decimoseptimo die mēsis rupti sunt oēs fontes abyssi magne: & cataracte celi aperte sūt & facta est pluuia sup terrā q̄draginta diebus & quadraginta noctibus. ℟. Ponā arcū cum aliis duobus. Le. ii.

In articulo diei illius ingressus ē noe/sem/cham & iaphet filii ei⁹: vxor illius & vxores filior ei⁹ cū eis i archā. Le. iii.

Ipsi & oē aial scḋm genus suū vniuersaqȝ iumēta in genere suo: & oē qḋ mouet sup terrā in genere suo: cunctūqȝ volatile secundū genus suū: vniuerseqȝ aues oēsqȝ volucres igresse sūt ad noe in archā bina & bina ex oi carne in q̄ erat spūs vite. An. Dñe puer me⁹ iacet paralíticus i domo & male torquet ait illi iesus ego veniā & curabo eū. ps Bñdictus. oratio

Deus qui culpa offenderis penitētia placaris p̄ces populi tui supplicātis ppici⁹ respice: & flagella iracūdie tue q̄ p peccat nr̄is meremur clementer auerte. Per do. Ad horas vt supra. Ad terciā & ad nonā oro de die. Orō que dicitur sup populū in p̄ceḃ. die dicitur ad sextā & ita fiet p totā q̄dragesi. qn̄ fiet tres lec. ḋ tēpore: nisi feria scḋa in q̄ accipiet orō vesparū sabbi p̄ceḃ. Ad ves. ā. Dñe nō sū dign⁹ vt intres sub tectū meū sȝ tm̄ dic verbo & sanabit puer me⁹. ps. Magnificat. Oratio

Parce dñe parce populo tuo: vt dignis flagellationibus castigat⁹: in tua miseratione respiret. Per dñm.

Feria sexta. lec. p̄ma

Et que ingressa sunt masculus et femina ex omni carne introierūt sicut preceperat ei deus: et inclusit eum dominus deforis. Factumqȝ est diluuiū q̄draginta diebus & quadraginta noctibus sup terram & multiplicate sunt aque et eleuauerūt archā in sublime a terra. ℟. Dū staret. cū duobus aliis Lcō. ii.

Vehemēter eni inūdauerunt & oia repleuerūt in superficie t̄re. Porro archa ferebatur sup aquas. & aq̄ p̄ualuerunt nimis sup t̄rā. lec. iii.

Opertiqȝ sunt oēs mōtes excelsi sub vniuerso celo q̄ndecim cubit altior fuit aq̄ sup montes quos operuerat. Consumptaqȝ est ois caro q̄

monebatur sup terrā volucrū animantiū: bestiarū: omniū qz reptiliū q̄ reptāt sup terrā An. Cum facis elemosinā ne sciat sinistra tua quid faciat dextera tua. ps. Bnd⁹ Orō

Inchoata ieiunia q̄s dn̄e benigno fauore pseq̄re vt obseruātiā quā corporalit exhibem⁹ mētibus etiā sincerē exercere valeamus Per dn̄m a. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculū ꝛ clauso ostio ora patrē tuū. ps. Magt. Orō

Tuere dn̄e populū tuum et ab oibus peccatis clementer emunda: qz nulla ei nocebit aduersitas si nulla dominet iniquitas. Per dn̄m.

Sabbato. Lctō prima

Uniuersi homies ꝛ cūcta in q̄bus spiraculū vite est in terra mortua sunt. Et deleuit de⁹ omnē substātiā q̄ erat sup terrā ab homie vsqz ad pec⁹: tā reptile q̄ȝ volucres celi: ꝛ dleta sūt de t̄ra R. Angel⁹ dn̄i. cū aliis duobz. l. ii.

Remansit aūt noe solus ꝛ q̄ cū eo erāt in archa: obtinuerūtqz aq̄ diluuii terram cētū quiquagita diebz Recordat⁹ est aūt d̄o⁹ noe cūctorū qz aiantiū ꝛ oiuz iumētorū q̄ erāt cū eo in archa ꝛ adduxit spiritū sup terrā. l. iii.

Et imminute sunt aque ꝛ clausi sunt fōtes abyssi ꝛ catharacte celi; ꝛ prohibite sunt pluuie de celo. Reuerse qz sūt aq̄ de t̄ra eūtes ꝛ redeūtes: ꝛ ceperūt minui post centum quiquagita dies. ā. Me eteni de die in diē q̄rūt ꝛ scire vias meas volūt. p̄. Bnd⁹. Orō. Inchoata req̄re in die preced. Ad vel. ane. et ps. vt in aliis sabbatis. Cpm.

Hortamur vos ne in vacuū gratiā dei recipiat, ait eni tp̄e accepto exaudiui te: ꝛ in die salutis adiuui te. R. Spes mea dn̄e. A iuuentute mea. V. In te confirmatus sū ex vtero de vētre m̄ris mee tu es me⁹ ptector A iuuē Gloria. Reincipit. hymn⁹. Jam ter quaternis trahitur V. Angelis suis deus mādauit de te. ān. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nunc dies salutis in his ergo diebus exhibeamus nos sicut dei ministros i multa patiētia/ in vigiliis/ in ieiuniis/ ꝛ in caritate nō ficta p. Magt. orō. Tuere dn̄e populū. req̄re in fer. vi. preced. Memo. de sctō si euen. Ad cpl. to. ān. Miserere ps. Cū inuocarē cū aliis. Hymn⁹. Criste qui lux es et dies noct. Capitul. Tu in no. R. In

pace in idipsum Doꝛmiā ⁊ re
qescā̄t. ℣. Si dedero somnū
oculis meis ⁊ palpebꝛis meis
doꝛmitationē. Doꝛmiā Gl'ia
In pace. ℣. Custodi nos dñe
℟. Media vita i moꝛte sum⁹
quē q̄rimus adiutoꝛē nisi te
dñe q̄ ꝓ pctis nostris iuste ira
sceris. Sctē deus sācte foꝛtis
sctē misericoꝛs saluatoꝛ ama=
re moꝛti ne tradas nos. ℣.
Ne ꝓiicias nos in tp̄e senectu
tis. cū defecerit virtus nostra
ne derelinquas nos dñe. Scē
deus. ps. Nūc di. Preces q̄=
tidiane. Et sic dꝛ per totā xl.
ad ꝯpl'. sab. ⁊ dñic' ⁊ fes. ix. lec.
Nota si in xl. fes. triū lec. eue.
nichil fiet de eo nisi mēo. tm̄.
Si vero fes. ix. lec. eue. totū
fiet de fes. cū mēo. de tp̄e ad
vtrasq; ves. et matuti. et fiet
missa de tp̄e post nonā: vsq;
ad fer. v. āte pascha/ excepꝫ
dñic' dieb; xl. Qñ cathedꝛa
scti petri vel festū scti mathie
vel scti grego vel annūciatio
btē marie vel scti ambꝛosii in
aliq̄ dñica xl. eue. trāsferēt fe
sta istoꝛū vsq; i crastinū: ⁊ fiēt
ꝑme ves. de eis/ ⁊ mēo. de dñi
ca. secluso tn̄ festo scti ambꝛo=
sii qđ celebꝛabit fer. ii. p⁹ dñi=
ca i ramis palmarū qꝛ tunc
vespe illi⁹ dñice erūt de tp̄e cū
mēo. de dicto festo. Qñ aūt
fes. b̄dicti scti petri trāsferet
vltime ves. fiet de sctō petro
cū memo. de sctō mathia ⁊ de
tp̄e: nisi fuerit bissextus: quia
tunc celebꝛabit festū scti ma=
thie. in vltima die bisexti. Sꝫ
si i aliquo sabbō q̄dꝛagesime
dicta festa eue. ves. sabbi erūt
de festo cū mēo. de tp̄e exceptꝫ
ves. sabbati de ꝑma dñica q̄=
dꝛagesime ⁊ de sabbato ante
dñicā in q̄ cātatur. Letare.
Etiā de sabbō añ. Isti sūt di=
es. ⁊ de sabbō añ dñicā pal=
marū i qb; ves. erūt de tp̄e/ cū
mēo. d dict' fes. Itē si fes. scti
b̄ndicti in aliq̄ dñica xl. eue. ā
Isti sūt dies. i crastino cestau
rabit/ ⁊ fiet ves. d dñica cū me
mo. de dicto fes. ⁊ fer. ii. totū
fiet de fes. cū mēo. de tp̄e. Si i
sabbat' q̄dꝛagesime añ. Isti
sunt dies. euene. vespe illius
sabbati erunt de tempoꝛe cū
memoꝛia de festo. Si autē in
dñica in qua cantat. Isti sūt
dies. vel post euene. nichil fiet
de festo/ nisi tantū memoꝛia.
Dñica in xl. Inuitatoꝛium.
Non sit vobis vanū surgere
ante lucē. Quia pꝛomisit do
min⁹ coꝛonā vigilantib; ps.
Venite. hymn⁹. Sūme lar=
gitoꝛ pꝛemii. añ. Pꝛo fidei. ps.
Beatus vir. cū aliis ā. ⁊ ps.
℣. Dicet dño. Le. pꝛima.

Semp qdē nos dilectissi-
mi sapiēter ⁊ iuste viue-
re decet. ⁊ voluntates nostras
actionesqꝫ dirigere: qd̄ diuine
nouimus placere iusticie sed
cū hi appropinquant dies qs
illustriores nobis salutis no-
stre sacramēta fecerūt diligē-
tiori sollicitudine corda mun
danda sunt: ⁊ studiosius exer
cenda est disciplina virtutū:
vt sicut ipsa mysteria quadā
sui parte maiora sunt: ita et
nostra obseruātia superet in
aliquo cōsuetudinē suam. Et
cui festiuitas est sublimior ce
lebranda ipse quoqꝫ in ea re-
periatur ornatior. R.
Ecce nūc tempus acceptabi-
le ecce nūc dies salutis cōmē-
demus nosmetipsos in multa
patiētia i ieiunijs mult. Per
arma iusticie virtutis dei V.
In oībus exhibeamꝰ nosmet
ipsos sicut dei ministros i mul
ta patiētia. Per. lec. ij.

Si eni rationabile ⁊ quo
dāmodo religiosum vi-
detur p die festū in vestitu ni-
tidiori pdire: ⁊ habitu corpo-
rali hylaritatē mētis ostende
re: si ipsaꝫ quoqꝫ orationis do-
mū ppēsiori tūc cura ⁊ ampli
ori cultu qꝫtū possumus ador
namus / nonne dignū est vt
aīa xpiana q̄ verū viuūqꝫ dei
tēplū est spēm suā prudenter
exornet: ⁊ redēptiōis sue cele-
bratura sacramentū oī circū
spectione pcaueat ne eū vlla
macula iniquitatis obfuscet:
aut duplicis cordis ruga dede
coret. R. In oībus exhibea-
mus nos sicut dei ministros i
multa patiētia vt non vitupe
ret misteriū nostrū. Vꝰ. Ecce
nūc tempus acceptabile ecce
nunc dies salutis nemini dan
tes vllā offensionē Ut. l. iij.

Nam quid pdest honesta
tis formā preferens cul
tus exterior si interiora homis
aliquoꝝ sordeāt cōtaminatio
ne vitiorū. Oia igit q̄ animi
puritatē ⁊ speculū mētis ob-
nubilāt abstergēda sedulo ⁊ q̄
dā limatione radēda sūt. R.
Emendemꝰ in melius q̄ igno
ranter peccauimꝰ ne subito p
occupati die mortis q̄ramus
spaciū penitētie ⁊ inuenire nō
possimꝰ. Attēde dn̄e ⁊ misere
re qꝛ peccauimꝰ tibi. V. Pec-
cauimꝰ cū patribus nostris i-
iuste egimꝰ iniq̄tatē fecimus.
Attēde. Glia Attēde. Inn.
noc. āe ⁊ ps. vt i psal. V. Ipse
liberauit me. l. iiij.

Scrutet q̄sqꝫ cōscientiam
suā seqꝫ āte se statuat p
priū cēsura iudicij. Uideat si i
secreto cordis sui illam quam

xp̄s dat inuenit pacē: si desi-
deriū sp̄us nulla cōcupiscen-
tia carnis impugnat: si humi
lia nō spernit: si alta non appe
tit: si iniquo nō delectat lucro
si immoderato rerū suarū nō
gaudet augmento: si deniqʒ
aliena felicitate nō vrit: aut
inimici miseria nō letatur. et
cū harū perturbationū nichil
forte in se repererit: sincero
disquirat examine: q̄liū cogi-
tationū specie frequentetur: ꝛ
vtrum nullis vanitatū imagi
nibus acquiescat. R. Paradi
si portas aperuit nobis ieiu-
niū tempus suscipiamus illud
orātes ꝛ deprecātes. Ut i die
resurrectionis cū dn̄o glorie-
mur. V. Ecce nūc tp̄s accepta
bile ecce nūc dies salut nemi-
ni dantes vllam offensionem
Ut in die. Lectio quinta.

Nam nullis illecebris cō-
moueri nullis cupidita-
tibus titillari: nō ē isti⁹ vite q̄
tota tētatio ē: q2 nimiū vinci
tur qui vinci ab eadē nō vere
tur. R. In ieiunio ꝛ fletu plo
rabant sacerdotes dicentes.
Parce dn̄e parce poplo tuo ꝛ
ne des hereditatē tuā in perdi
tionē. V. Inter vestibulū et
altare plorabāt sacerdotes di
centes Parce. L. vi.

Superbū ē eni de nō peccā-
di facilitate p̄sumere: cū hoc
ipsū p̄sumpsisse peccasse sit: di
cēte btō iohāne apostolo. Si
dixerim⁹ qm̄ peccatū nō habe
mus: nosipsos seducim⁹: ꝛ v̄i
tas in nobis nō ē. R. Abscō-
dite elemosinā in sinu paupe-
ris ꝛ ipā orat p vobis ad dn̄z
Mz sicut aq̄ extiguit ignē: ita
elemosina extiguit pctm̄. V.
Honora dn̄m de tua substan
tia ꝛ de p̄mitijs frugū tuarū da
paupibz. Mz Gl'ia Mz. In
iii. noc. ãe. ꝛ p̄s. vt s. V. Sca
pulis. Sc'd'm matheū. iiii.

In illo tp̄e. Duct⁹ ē iesus
in desertū a sp̄ū: vt tēta
retur a dyabolo. Et cum ieiu
nasset quadraginta diebus ꝛ
quadragita noctibus postea
esuriit. Et reliqua. Omelia
bti gregorij pape de eadē lec.

Dubitari a q̄busdā solet a q̄
sp̄ū sit iesus duct⁹ in desertū
ppt hoc qd subdit: assūpsit
eū dyabolus in sanctā ciuita
tem: ꝛ rursus assūpsit eū i mō
tem excelsum. sed vere ꝛ absqʒ
vlla questione cōueniēter acci
pitur: vt a sctō spiritu in deser
tum duct⁹ credat: vt illuc euz
su⁹ sp̄us duceret: vbi hunc ad
tētandū sp̄us malign⁹ inueni-
ret. R. Tribularer si nescirē
misericordias tuas dn̄e tu di-
xisti nolo mortē pctōris sed cō

nertatur ꝛ viuat. Qui chananeã ꝛ publicanũ vocasti ad penitẽtiam. ℣. Et petrũ lacrimantẽ suscepisti misericoꝛs dominus. Qui. Lctõ octaua

Sed ecce cũ dicit: deus hõ vel i excelsũ mõtẽ vel in sanctã ciuitatẽ a diabolo assũpt⁹ mẽs refugit. hũane hoc audire aures expauescũt: q̃ tamẽ nõ esse incredibilia ista cognoscimus: si i isto ꝛ alia facta pẽsamus. ℟. Angelis suis mãdauit de te vt custodiant te in oĩbus viis tuis In manibus poꝛtabũt te ne vnq̃ offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℣. Sup aspidem ꝛ basiliscũ ambulabis ꝛ conculcabis leonẽ ꝛ dꝛaconẽ. In manibz. Lctõ .ix.

Sed sciẽdũ nobis est quia tribz modis tẽtatio agitur/ suggestiõe/ delectatione/ ꝛ consensu. Et nos cũ tẽtamur plerũq; i delectatione aut etiã in cõsensu labimur qui ex carne pcti ꝑpagati i nobisipsis etiã gerim⁹: vnde certamina toleram⁹. Tentari ergo per suggestionẽ potuit: sed mentẽ eius pcti delectatio nõ momoꝛdit. ℟. Ductus est iesus i desertũ a spũ vt tẽtaretur a dyabolo. Et accedẽs tẽtatoꝛ dixit ei. si filius dei es dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cũ ieiunasset q̃dꝛagita diebz ꝛ q̃dꝛagita noctibz postea esuriit. Et. Glřia. Reicipit. ℣. Angelis suis de⁹ mãdauit de te. ℟. Ut custodiãt te i oĩbus viis tuis. In laudibus. ã.

Coꝛ mundũ crea i me deus: spm̃ rectũ innoua in visceribz meis. ps. Miserere. ã. O dñe saluũ me fac o dñe bene ꝓsperare. ps. Cõfitemini. ãn. Sic benedicã te in vita mea dñe ꝛ in nomie tuo leuabo manus meas. ps. Deus de⁹. ã. In spũ humilitatis ꝛ in aĩo cõtrito suscipiamur a te dñe ꝛ sic fiat sacrificiũ nostrũ vt a te suscipiatur hodie ꝛ placeat tibi dñe deus. ps. Bñdicite. ã. Laudate deum celi celoꝛum ꝛ aque oẽs. ps. Laud. Cpm.

Ecce nunc tẽpus acceptabile ecce nũc dies salutis nemini dantes vllã offensionem vt nõ vituperet ministeriũ nostrũ. hy⁹. Audi benigne conditoꝛ. ℣. Scuto circũdabit te veritas eius. ã. Ductus est iesus in desertũ a spũ vt tẽtaretur a dyabolo: ꝛ cũ ieiunasset q̃dꝛagita diebus et quadꝛaginta noctibus postea esuriit. p. Bñd⁹. Orõ.

Deus q̃ ecclĩã tuã ãnua q̃dꝛagesime obseruatiõe purificas: p̃sta familie tue: vt

quod a te obtinere abstinendo nitit: hoc bonis opibz exequtur. Per. Ad primā vt in aī dñi ns. Ad iij. ā. Cū facis. R̷e̷c̷q̷r̷e̷ in feb. vi. h. Legē pone. cap̄m.

In oībus exhibeam⁹ nos metipos sicut dei ministros in multa patiētia. R̷. Partici-cipē me fac de⁹ oīum timētiū te ꝛ custodientiū mādata tua. V⁹. Aspice in me ꝛ miserere mei sc̄dz iudiciū diligentiū nomen tuū. Et Glīa. Partici. V. Dicet dño. Oro de dñica. Ad p̄cel. R̷. Ecce nūc. cum alu. V. Angelis suis. Oro.

Da nobis q̄s ops de⁹ eterne p̄missiōis gaudia q̄rere: ꝛ q̄sita citius inuenire. Per do. Ad vi. ā. Tu autē. Recq̄re ter. vi. h. Defecit. cap̄. Hortamur vos. R̷. Ab oīvia mala p̄hibui pedes meos Ut custodiā mādata tua dñe. V. A iudiciis tuis nō declinaui quia tu legē posuisti michi Ut. Gloria. Ab oi. V. Ipe liberauit me. oro. de dñica. Ad ix. ā. Meteni. recq̄re in sab. p̄ce deū. p. Mirabilia. cap̄m. In oībz exhibeam⁹. R̷. Declara sup nos deus. Tuā miam. V. Declaratio sermonū tuorū dat intellectū dñe. Tuā. Gloria. Declara. V. Scapulis suis. oro de dñica. Ad vā ā. ꝛ p̄s. de dñica cap̄. In oībus exhi. R̷. Spes mea. vt s. hy⁹. Iā t q̄t. V. Angel' suis. āā. Reliquit eū tēptator et accesserunt angeli et ministrabant ei. p. Mag. oro. vt s. Ad cōple. vt s. Feria. iiij. Genesis xij. Lectio p̄ma.

Dixit autē dñs ad abrā. Egredere de terra tua ꝛ de cognatione tua et de domo patris tui: ꝛ veni in terrā quā mōstrauero tibi: faciam q; te crescere in gentem magnam ꝛ benedicā tibi et magnificabo nomen tuū: erisq; benedictus. R̷. Ecce nunc tēpus. cum aliis. Lcō. sc̄da.

Benedicā bn̄dicētibz tibi et maledicā maledicētibus tibi: atqz i te bn̄dicentur vniuerse cognationes terre. Egressus ē itaqz abrā sicut p̄ceperat ei dñs: ꝛ iuit cū eo loth.

Septuaginta q̄nqz l. iij. annorū erat abram cū egrederetur de haram. Tulitqz saray vxorē suā et loth filium fratris sui: vniuersamqz substātiā quā possederāt ꝛ animas quas fecerāt i haran et egressi sunt vt irent in terrā chanaā. V. Ipe liberauit me. In laud. āne. ꝛ p̄s. sc̄dm tertiam. cap̄. Cōuertimi ad me. Istud cap̄. dicit vsqz ad dnica

in passione Ad matut. hy⁹. & ℣. vt in dñica precedē. ā. Uenite bñdicti pr̄is mei ꝑcipite regnū qđ vobis paratū est ab origine mundi. p̄. Bñ⁹. orō

Conuerte nos deus salutaris nr̄ & vt nobis ieiuniū quadragesimale ꝓficiat mentes nostras celestibus instrue disciplinis. Per dñm. Ad p̄mā. ā. Tecū. p̄. Deus in noīe. cū al̄. Ad ceteras hor. fit p totā ebđ. sicut i dñica p̄ceđ. cū orōe diei. & ad vi. vt p̄notatur de orōe sup populū. exceptis capitulis sequentibus q̄ dicūt p totā q̄dragesimā vsq3 ad passionē dñi. & n̄ vltra. Ad tertiam. Cp̄m.

Anima que peccauerit ipsa morief: filius nō portabit iīquitatē patris & pater nō portabit iīquitatē filij ait dñs oп̄s. Ad vi. captm.

Derelinquat impius viā suā & vir iniquus cogitatiōes suas: & reuertatur ad dñm. & miserebit ei⁹: & ad deū nostrū qm̄ multus est ignoscēdū. Ad ix. cp̄m.

Iusticia iusti sup eū erit: et ipietas ipī⁹ erit super eū ait dñs oipotens. Ad vesp. añe. & p̄s de feria. cp̄m.

Frange esurienti panem tuū: et egenos vagosq3 induc in domū tuā: cū videris nudum operi eū: & carnē tuā ne despexeris: ait dñs oipotēs ℟. hy⁹. & ℣. vt in sabbato precedē. añ Quod vni ex minimis meis fecistis michi fecistis dicit dominus. p̄s. Magnificat. Preces. Oratio.

Absolue q̄s dñe nostrorū vincula pctōꝝ: & quicquid pro his meremur propiciatus auerte. Per dñm. Ad cōpleto. añe & p̄s. hy⁹ & cp̄. vt i sabbō precedē. ℟. In manus tuas dñe. Cōmēdo spm meū. ℣. Redemisti me dñe deus veritatis. Cōmēdo. Glīa. Reincipitur. Per totā .xl. dicitur hoc. ℟. ad cōpleto. exceptis festis et dieb⁹ dñicis. ℣. Custodi nos dñe. ā. Salua nos p̄s. Nunc dimittis Preces.

Feria.iiii. Genesis xiiii. L.

Cum audisset abram captū loth fratrem suum numerauit expeditos vernaculos suos trecentos decem et octo: et persecutus est eos vsq3 ad dan. Et diuisis socijs irruit super eos nocte. ℟. Paradisi cū aliis duobus. L. ii.

Percussitq3 eos: & psecut⁹ est vsq3 soba & fenicē q̄ est ad leuam damasci. Reduxitq3 omnē substantiā et loth fratrē suū cū substantia illi⁹

mulieres quas ipse ... L. iij.

Egressus est autem rex sodomorum in occursum eius postquam reuersus est a cede chodorlahomor: et regum qui cum eo erant in valle sabe: que est vallis regis. an. Domus mea domus orationis vocabitur. ps. Bñ. oro.

Respice quesumus domine familiam tuam et presta: vt apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat: que se carnis maceratione castigat. Per do. Ad hor. vt in feria secunda. Ad vesperas. an. Abijt iesus foras extra ciuitatem in bethaniam ibique docebat eos de regno dei. ps. Mag.

Ascendant ad te Oro. domine preces nostre: et ab ecclesia tua cunctam repelle nequiciam Per do. Feria iiij. Nota si festum cathedre sancti petri vel fest. sancti mathie vel aliquod aliud festum ix. lectio. in aliqua die quattuor temporum euenerit. totum fiet de dictis festis. preter. iij. vltimas lec. que erunt de expositione quattuor temporum. Secundum matheum. xij.

In illo tempore. Accesserunt ad iesum scribe et pharisei dicentes. Magister volumus a te signum videre. Et reliqua. Omelia. r. Nisigna postulant (eiusdem.) quasi que viderant signa non fuerint Sed in alio euangelista quid postulant plenius explicatur Uolumus a te signum videre de celo. vel in more helye ignem de sublimi venire cupiebant: vel in similitudinem samuelis tempore estiuo mugire tonitrua: chorus care fulgura: imbres ruere: quasi non possint et illa calumniari: et dicere ex occultis et variis aeris passionibus accidisse. R. Tribularer. cum alijs. r. ij.

At tu qui calumniaris ea que oculis vides manu tenes vtilitate sentis quid facies de his que de celo venerint vtique respondebis et magos in egipto multa signa fecisse de celo. r. iij

Qui respondens ait illis. Generatio mala et adultera signum querit. Egregie dixit adultera: quia dimiserat virum: et iuxta ezechielem multis se amatoribus copulauerat. an. Generatio hec praua et peruersa signum querit et signum non dabitur ei nisi signum ione prophete. ps. Bñ. Oratio.

Preces nostras quesumus domine clementer exaudi et contra cuncta nobis aduersantia dexteram tue maiestatis extende. Per do. Ad. ix. dicitur oro. Deuotionem populi. que fe. secunda ad matu. et ad vesp. an. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus ita erit filius hominis in corde ter

re. ps. Magt. Oratio.
Mentes nr̃as q̃s dñe lu͠ie
tue claritatꝭ illustra: vt
⁊ vidẽ possim⁹ q̃ agẽda sũt: ⁊
q̃ recta sũt agẽ valeam⁹. p d.
Feria. v. Genesis xiiii. L.i
At vero melchisedech rex
salẽ proferẽs panẽ et vi
nũ. Erat enĩ sacerdos dei al=
tissimi bñdixitq3 ei et ait. Be
nedictus abrã deo excelso qui
creauit celũ ⁊ terrã et bñdict⁹
deus excelsus quo ꝓtegẽte ho
stes in manibus tuis sũt. Et
dedit ei decimas ex oibus R.
Ecce nũc tp̃s cũ aliis duob⁹.
Dixit aũt rex so Le. ij.
domoꝝ ad abram. Da
michi aĩas: cetera tolle tibi.
Qui respondit ei. leuo manũ
meã ad dñm deũ meũ excelsũ
possessorẽ celi et terre: quod a
filio sub teminis vsq3 ad cor
rigiã calige nõ accipiã ex oib3
que tua sunt ne dicas ego dita
ui abrã exceptis his que come
derunt iuuenes ⁊ partibus vi
rorũ qui venerunt mecũ aner
eschol et mãbre. Isti accipiẽt
partes suas. Genesis. xv.
His itaq3 Lectio tercia
trãsactis fact⁹ est sermo
dñi ad abrã per visionẽ dicẽs
Noli timere abrã ego ꝓtector
tuus sum: et merces tua ma=
gna nimis. Dixitq3 abram.
Dñe deus quid dabis michi.
Ego vadã absq3 liberꝭ ⁊ fili⁹
ꝓcuratorꝭ dom⁹ mee iste da=
masc⁹ eliezer A. Dñe dimit
te eã q2 clamat post nos ait il=
li iesus nõ sum missus nisi ad
oues q̃ perierũt domus isrl. ps
Deuotionẽ (Bñ⁹. Orõ
populi tui q̃s dñe beni=
gnus intẽde vt q̃ p abstinẽti=
am macerant in corpore p fru
ctũ boni opis reficiant in mẽ
te. Per d. Ad vel. A. Mu
lier magna ẽ fides tua fiat ti=
bi sicut petisti. ps. Mg. orõ.
Da q̃s dñe pp̃lis christia=
nis ⁊ q̃ ꝓfitent agnosce
re ⁊ celeste munus diligere q̃d
frequẽtãt. Per d. Fer. vi.
Secundum iohannem cap.
In illo tp̃e. Erat dies fe=
stus iudeorũ et ascendit
iesus hierosolimam. Est aũt
hierosolimis probatica pisci=
na q̃ cognoiat hebraice beth=
saida q̃nq3 porticus habens.
Et rel. Om. bti augustini.
Probatica piscina que qui=
q3 porticibus cingebatur pp̃ls
est iudeorũ legis vndiq3 custo=
dia: ne peccare debeat muni=
tus Recte popul⁹ qui in q̃bus
dã mũdicie vite seruire: i qui=
busdam vero solebat imũdo=
rũ spirituũ tentamẽtis agita
ri: p aquã signatur piscina q̃

nunc placida vētis stare: nūc eis irruētib3 turbari cōsueue-rat ꝛ bene piscina eadē ꝓba-tica vocatur. ℞. Paradisi. cum aliis. Lectio scđa.

Multitudo languentiū q̄ in meōꝛat̄ poꝛticib3 ia cebat: aque motū expectans significat eoꝝ cateruas qui le gis verba audiētes suis se hāc viribus implere non posse do-lebāt: atq3 ideo dn̄ice auxiliū gratie totis anime affectibus imploꝛabāt. Lectio .iii.

Ceci erāt qui necdū perfe ctū fidei lumē habebāt. Claudi qui bona que noue-rant operādi gressibus imple re nequibāt. Aridi qui quēli-bet sciētie oculū habētes: pin guedine tamē spei ꝛ dilectiōis egebāt. ā. Angelus dn̄i descē debat de celo ꝛ mouebat̄ aq̄ et sanabat̄ vn9. ꝟ. Bn̄9. Orō

Esto dn̄e pꝛopicius plebi tue: ꝛ quā tibi facis esse deuotā: benigno refoue mise ratus auxilio. Per dominū. Ad vesperas ān. Qui me sa-num fecit ille michi precepit tolle grabatū tuum ꝛ ambu-la in pace. ps. Mḡt. Orō.

Exaudi nos misericoꝛs de us: ꝛ mētib9 nostꝛ gra tie tue lumē ostēde. Per do. Sabbō. Scđm mat. xvii.

In illo tēpoꝛe Assūpsit ie sus petrū ꝛ iacobū ꝛ io-hannem fratrem eius: et du-xit illos in montem excelsum seoꝛsum. Et reliqua. Omel. beati leonis pape de ead. lec.

Aperit dn̄s coꝛā electis suis testibus gloꝛiā suā ꝛ cōem il-lā cū ceteꝝ coꝛpoꝛis foꝛmā tā-to splēdoꝛe gloꝛificat: vt et fa cies ei9 solis fulgoꝛi siīis: ꝛ ve stitus cādoꝛi nimiū esset eq̄lis ℞. Tribularer. cū al. l. ii.

In qua trāsfiguratiōe il-lud quidē pꝛincipaliter agebat̄ vt de coꝛdib3 apostolo rum crucis scandalum tolle-retur: nec conturbaret eoꝛum fidem voluntarie humilitas passionis q̄bus reuelata esset abscondite excellentia digni-tatis. Lectio tertia.

Moyses enī et helias lex scilicet ꝛ ꝓphete appa ruerunt cū dn̄o loquentes: vt verissime in illa q̄nq3 viroꝝ presentia cōpleret̄ qđ dictum est. In duobus vel tribus te-stibus stabit oē verbū. Quid hoc stabilius quid firmi9 ver-bo / in cui9 p̄dicatiōe veteris ac noui testamēti ꝯcinit tuba: ꝛ cū euangelica doctrina anti quarū ꝓtestationū instrumē ta cōcurrūt. ān. Assūpsit ie sus discipulos suos et ascen-

dit in mõte ꝛ trãsfiguratꝰ est ante eos. ps. Bñdictꝰ Oro.
Populũ tuũ q̄s dñe ppicius respice: atq3 ab eo flagella tue iracũdie clemẽter auerte. Per do. Ad vel. an. ꝛ ps. vt in alijs sabbatis. cha. Hortamur vos. R. Esto nobis dñe turris fortitudis. V. A facie iimici. Turris. Gloria. Reincipit. Illud R. vz p totã ebdo. hyꝰ. Iã ter q̄ter. V. Angelis suis. an. Nemini dixeritis visionẽ donec filiꝰ hominis a mortuis resurgat. p. Mḡt Oro.
Quesumus omps deus vota humiliũ respice atq3 ad defensionẽ nostram dexterã tue maiestatis extẽde Per dñm. Ad cõpl. vt i sabbato p̄cedẽti. Dñica ij. Inuit. Venite adoremꝰ ꝛ pcidamus ante deũ ploremus corã dño qui fecit nos p. Venite. hyꝰ. ãe. ps. ꝛ V. vt i dñica p̄ced. Genesis. xxvij. Le. i.
Oderat ergo semp esau iacob p benedictione qua benedixerat ei pater Dixitq3 in corde suo. Venient dies luctus patris mei vt occidam iacob fratrem meum. R.
Tolle arma tua pharetram ꝛ arcũ ꝛ affer de venatiõe tua vt comedã. Et benedicat tibi ania mea. V. Cumq3 venatu aliquid attuleris fac michi inde pulmentũ vt comedam Et benedicat. Lec. sc̄da.
Nunciata sunt hec rebecce. Que mittens et vocans iacob filiũ suũ dixit ad eũ Ecce esau frater tuus minatur vt occidat te. R. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni quẽ bñdixit dñs crescere te faciat deꝰ meus sicut arenã maris. Et donet tibi de rore celi in benedictionẽ. V. Qui maledixerit tibi sit maledictꝰ ꝛ qui bñdixerit tibi bñdictiõibus repleat. Et donet. L. iij.
Nunc ergo fili audi vocẽ meã ꝛ consurgens fuge ad labã fratrẽ meũ in aram: habitabisq3 ibi cũ eo donec requiescat furor fratris tui: et cesset indignatio eius: obliuiscaturq3 eorum que fecisti in eum. Postea mittã ꝛ adducã te inde huc. Cur vtroq3 orbabor filio in vno die. R. Det tibi deus de rore celi ꝛ de pinguedine terre abũdantiã seruiãt tibi tribus populi. Esto dominus fratrũ tuorũ. V. Et icuruentur ante te filij matris tue. Esto. Gria. Esto. In scdo noct. ceta vt in psal. Vsus. Ipse liberauit. Lectio q̄rta.
Dixit quoq3 rebecca ad ysaac. Tedet me vite

Audieruntq; ꝙ visitasset dñs filios isrl'/ ꝛ ꝙ respexisset afflictionē eoꝝ: ꝛ proni adorauerūt Post hec igressi sūt moyses ꝛ aarō: ꝛ dixerūt pharaoni. Hec dicit dñs de⁹ isrl'. Dimitte pp'm meū vt sacrificet michi i deserto. ℟. Pp'le me⁹ qd feci aut qd molest⁹ fui i responde michi qꝛ ego eduxi vos de t'ra egipti ꝛ de domo seruitutꝭ qdraginta ānis i hēmo Manna plui vobis Et obliti estis me dixit dñs. ℣. Adduxi vos p desertū qdragīta ānis ego dñs Mānā Gl'ia Et obli. ℣. Auferte ista hic dixit dñs ꝛ nolite facē domū p'ris mei domū negociatiōis. ℣. Ps⁹. Orō

Pr'a q̄s omps de⁹ vt obseruatiōes sacras ānua deuotione recolētes: et corpore t' placeam⁹ ꝛ mēte. Per d. Ad vs. ℟. Educ de carcē aiam meā Ut ꝯfiteat' noi tuo dñe. ℣. Periit fuga a me ꝛ non ē q requirat aiam meā Ut. Gl'ia Reicipit'. Et dr p totā ebd. A

Soluite tēplū hoc dicit dñs ꝛ post triduum reedificabo illud hoc aūt dicebat de tēplo corporis sui. ps. Magt. Oratio

Deprecationē nostrā q̄s dñe benign⁹ exaudi: ꝛ q̄bꝫ supplicādi p̄stas affectum/ tribue defēsiōis auxiliū. p do.

Fer. iij. Exodi. v. ꝛ. i.

At ille respōdit. Quis est dñs vt audiā vocē ei⁹: ꝛ dimittā isrl'. Nescio dñm: et isrl' nō dimittā. Dixeruntq; De⁹ hebreoꝝ vocauit nos vt eam⁹ viā triū dieꝝ in solitudinē/ ꝛ sacrificem⁹ dño deo nr'o: ne forte accidat nobis pestis aut gladi⁹. ℟. Locut⁹ ē dñs

Ait ad (ch al'. duobꝫ. ꝛ. ij) eos rex egypti. Quare moyses ꝛ aarō sollicitatꝭ pp'ꝫ ab operibꝫ suis. Ite ad onera v'ra. Dixitq; pharao Mult⁹ ē pp'ls t're. Uidetis ꝙ t'ba succreuerit: q̄to magis si dederitꝭ eis requiē ab opibus. ꝛ. iij

Precepit ergo i die illo p̄fectis opeꝝ et exactoribꝫ ppl'i dicēs Neq̄ q̄ vltra dabitꝭ paleas pp'lo ad ꝯficiē dos lat'es sicut p̄us/ sed ipi vadāt ꝛ colligāt stipulas ꝛ mēsurā laterū quā p̄us faciebāt iponetꝭ sup eos: nec minuetis quicq̄. A.

Quid me q̄ritꝭ iterficē hoiem q vra locut⁹ sū vobis. ps. Bn⁹ (Orō

Sacre nobis q̄s dñe obseruatiōis ieiunia: ꝛ pie ꝯuersatiōis augmētum ꝛ tue ppiciatiōis cōtinuū p̄stēt auxiliū. Per dñm. Ad vs. A

Unum opus feci et admiramini qꝛ totū hominē sanū feci in sabbō. ps. Mag. Orō

Miserere domine populo tuo / et continuis tribulationibus laborantem: propicius respirare concede. Per dominum. Fer. iiii. l. i.

Vacant enim et idcirco vociferant dicentes. Eamus et sacrificemus domino deo nostro. Opprimant operibus et expleant ea: ut non acquiescant verbis mendacibus. R. In mari. cum al. t. c.

Igitur egressi prefecti operum: et exactores ad populum dixerunt. Sic dixit pharao. Non do vobis paleas. Ite et colligite sicubi invenire poteritis nec minuetur quicquam de opere vestro. Lectio tercia

Dispersusque est populus per omnem terram egipti: ad colligendas paleas. Prefecti quoque operum instabant dicentes. Complete opus vestrum quotidie: ut prius facere solebatis quando dabantur vobis palee. An. Rabbi quis peccavit hic aut parentes eius ut cecus nasceretur respondit iesus et dixit neque hic peccavit neque parentes eius sed ut manifestentur opera dei in illo. ps. Benedictus. Oro

Deus qui et iustis premia meritorum et peccatoribus per ieiunium veniam prebes / miserere supplicibus tuis: ut reatus nostri confessio indulgentiam valeat percipere delictorum. Per dominum. A. A seculo non est auditum quia quis aperuit oculos ceci nati. ps. Magnificat. Oro

Pateant aures misericordie tue domine precibus supplicantium: et ut petentibus desiderata concedas / fac eos que tibi placita sunt postulare. Per dominum.

Feria quinta. Lectio prima.

Flagellatique sunt qui preerant operibus filiorum israel ab exactoribus pharaonis dicentibus. Quare non implestis mensuram laterum sicut prius: nec heri nec hodie? R. Splendida. cum aliis duobus. l. ii.

Veneruntque prepositi filiorum israel: et vociferati sunt ad pharaonem dicentes. Cur ita agis contra servos tuos? Palee non dantur nobis: et lateres similiter imperantur. En famuli tui flagellis cedimur: et iniuste agitur contra populum tuum. l. iii.

Qui ait. Vacatis ocio: et idcirco dicitis eamus et sacrificemus domino. Ite ergo et operamini. Palee non dabuntur vobis: et reddetis consuetum numerum laterum. A. Accepit autem omnes timor et magnificabant deum dicentes quia propheta magnus surrexit in nobis et quia deus visitavit plebem suam. ps. Benedictus. Oro

Presta quesumus omnipotens deus / ut quos votiva ieiuniis castigant ipsa quoque devotio sancta

cta letificet: vt terrenis affecti
bꝫ mitigatis/ facilius celestia
capiamus. Per d̄. Ad vs. Ā
Propheta magnus surrexit
in nobis et qꝛ deus visitauit
plebem suā. ps. Mag̃. oro
Populi tui deꝰ istitutoꝛ et
rectoꝛ pctā qbꝫ ipugna
tur expelle: vt sep̄ tibi placitꝰ
⁊ tuo munimie sit securꝰ. p d̄.

Feria vi. Exodi. vij. l. i

Ingressi itaqꝫ moyses et
aarō ad pharaonē: fece
rūt sicut p̄ceperat dn̄s. Tulit
qꝫ aarō virgā coꝛā pharaone
⁊ seruis eiꝰ: q̄ versa ē i colubꝝ
R. Ecce mitto. cū altis. l. ij

Vocauit autē pharao sa-
pientes et maleficos: et
fecerunt etiā ipsi per incanta
tiones suas egyptiacas: et ar
chana quedam similiter. In
duratūqꝫ est coꝛ pharaonis: ⁊
nō audiuit eos sicut p̄ceperat
Dixit aūt dn̄s (dn̄s. l. iij
ad moysē. Ingrauatū
est coꝛ pharaonis: ⁊ non vult
dimittere populū. Uade ad
eum mane ecce egredietur ad
aquas et stabis in occursum
eiꝰ sup ripā flumis: ⁊ virgā q̄
cōuersa est in dꝛachonē tolles
i mā͞u tua dicesqꝫ ad eū Dn̄s
deꝰ hebꝛeoꝝ misit me ad te di-
cēs. Dimitte pp̄l'm meū vt sa
crificet michi in deserto: ⁊ vsqꝫ
ad p̄sēs audire noluisti. R.
Lazarꝰ amicꝰ nr̄ doꝛmit eamꝰ
⁊ a sōno excitemꝰ eū. ps. Bꝰ
Deus qui ineffabi (oro
libus mundū renouas
sacramētis/ p̄sta q̄s: vt eccl'ia
tua ⁊ eternis p̄ficiat institutis/
⁊ tp̄alibꝫ nō destituatur auxi
liis. Per d̄. Ad vs. Ā. Dn̄e
si hic fuisses lazarus nō esset
moꝛtuus ecce iā fetet q̄triduā
nꝰ i monumēto. ps. Mag̃. or
Da q̄s omp̄s deus vt qui
infirmitatis nostre con
sciū de tua virtute cōfidimus:
sub tua semper pietate gaude
amus. Per.

Sabbato. l. i

Hec igit dicit dn̄s. In hoc
scies qꝛ dn̄s sim Ecce p
cutiā virga q̄ ē in manu mea
aquā flumis: ⁊ vertetur in sā
guinē. Pisces quoqꝫ q̄ sūt in
flumie moꝛienť et ꝯputrescēt
aque: ⁊ affligentur egyptij bi
bentes aquam fluminis. R.
Audi israel.

Lectio secunda

Dixit quoqꝫ dn̄s ad moy
sen. Dic ad aarō. Tol
le virgam tuam ⁊ extende ma
num tuam super aquas egy-
pti et super fluuios eoꝝ/ et ri-
uos ac paludes ⁊ sup oēs lacꝰ
aq̄ꝝ vt vertanť in sanguinē:
⁊ sit cruoꝛ in vniuersa t̄ra egy
pti tā in ligneis vasis q̄ꝫ i saxe
is. R. Adduxi vos. l. iij.

Fecerūtq₃ moyses ⁊ aarō: sicut p̄ceperat dñs Et eleuās virgā ꝑcussit aquā fluminis corā pharaōe et seruis ei⁹ q̄ v̄sa ē in sāguinē/ ⁊ pisces q̄ erāt in flumine mortui sūt/ cō putruitq₃ fluui⁹ et nō poterāt egyptū bibere aquā flumis: ⁊ fuit sāguis in tota t̄ra egypti. ℟. Ad duxi eos. an. Ego sū lux mūdi q̄ seq̄t me nō ābulat in tenebris sed habebit lumen vite dicit dñs. ps. Bñ⁹. oro

Fiat q̄s dñe ꝑ grām tuā fructuos⁹ nr̄e deuotiōis affect⁹: q₂ tūc nobis ꝓderunt suscepta ieiunia/ si tue sit placita pietati. Per d̄. Sabbō in passiōe dñi. Ad v̄ā āe et p̄s vt ī aliis sabb ad̄. Capitulū

Iudicasti dñe causā aīe mee: defensor vite mee dñe de⁹ me⁹. ℟. Me ꝑdas cū īpiis de⁹ aīam meā et cū viris sāguinum vitā meā. Redime me dñe. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹ ⁊ ab isurgētib₃ in me. Redie. Nota q̄ ab hac hora vsq₃ ad pascha n̄ d̄r Glīa pr̄i. ad v̄s de t̄pe nec ad mat̄. nec ad hor̄ diei post ℟. sed post versū reincipit ℟. pro Glīa pr̄i. excepꝉ. fest̄ lectorū ix. l. ī qb₃ d̄r sēp Gloria pr̄i. Quis p⁹ hūc diē euenerit. hy⁹ Vexilla reḡ ꝓdeūt. ℣. Eripe me dñe ab homīe malo. an. Ego sū q̄ testimoniū ꝑhibeo de meipso ⁊ testimoniū ꝑhibet de me q̄ misit me pr̄. ps. Maḡ. oro

Deus q̄ sꝑātib₃ i te misereri potius eligis q̄ irasci da nobis digne flere mala q̄ fecim⁹: vt tue cōsolatiōis grām iuenire valeam⁹. Per d̄. Ad ꝯpl. v̄s exceꝑto Glīa pr̄i qd̄ nō d̄r ad ℟. Dñica in passiōe. Inui. Quadraginta ānis ꝓxim⁹ fui ḡnationi huic Et dixi sēꝑ hi errāt corde. ps. Ven̄. Repetitio. Et dixi sēꝑ ps. Qm̄ de⁹ magn⁹. Repetitio. Quadraginta. ℣. Qm̄ ipsi⁹. Repet̄. Et dixi sēꝑ. ℣. Hodie si vo. Rep̄. Quadragita. ℣. Ipsi v̄o nō cog. Repetitio. Et dixi sēꝑ. Iterū icipit Quadra. hy⁹. Pāgelīg āe ⁊ ꝓ v̄s. ℣. Erue a framea de⁹ aīam meā. ℟. Et de manu canis vnicā meā. Hieremie. i. l. i.

Visio hieremie ꝓphete filij helchie de sacerdotib₃ q̄ fuerūt i anathoth in t̄ra bēiamin. Qd̄ factū est v̄bū dñi ad eū ī dieb₃ iosie filij amon regis iuda: i t̄ciodecimo āno regni ei⁹. Hec dicit do ℟. Isti sūt dies quos obseruare debet̄ t̄pib₃ suis. Quartadecia die ad vesperū pascha dñi ē ⁊ in q̄ntadecima solēni-

taté celebrabit altissimo dño
ꝟ. Locut⁹ ē dñs ad moisē di-
cēs loq̄re filiis isrl' et dices ad
eos Quar. l. ij.

Et factū ē in diebꝫ ioachi filij io-
sie regis iuda vsqꝫ ad ꝯsūma-
tionē vndecimi āni sedechie fi-
lij iosie reg' iuda: vsqꝫ ad trās-
migrationē hierl'm i mēse q̄n-
to. Hec di. ℟. Multiplicati
sūt q̄ tribulāt me ⁊ dicūt nō ē
salus ipsi in deo eius. Exurge
dñe saluū me fac de⁹ me⁹. ꝟ.
Neq̄n dicat inimic⁹ me⁹ p̄ualui aduersus eū. Exur. l. iij.

Et factū ē vbū dñi ad me
dicēs Priusq̄ꝫ te forma
rē i vtō noui te/ et añq̄ꝫ exires
de vulua sctificaui te: ⁊ pphe-
tā in gētibꝫ dedi te. Et dixi. A
a. a. dñe de⁹: ecce nescio loq̄ qꝛ
puer ego sū. Hec di. ℟. De⁹
meus es tu ne discedas a me.
Qm̄ tbulatio p̄xia ē ⁊ nō ē q̄
adiuuet. ꝟ. De⁹ de⁹ me⁹ respi
ce i me q̄re me dereliq̄sti. Qm̄
Reicipit ℟. In ij. noc. ãe ⁊
ꝟꝟs. ꝟ. De ore leonis. ℟.
Libera me dñe. l. iiij.

Et dixit dñs ad me. Noli
dicē qꝛ puer sū/ qm̄ ad
oīa q̄ mittā te ibis: ⁊ vniuersa
q̄cūqꝫ mādauero ē loq̄ris. Ne
timeas a facie eoꝝ/ qꝛ ego te-
cū sū vt eruā te dicit dñs. Et
misit dñs manū suā: ⁊ tetigit
os meū. Hec di. ℟. In te ia
ctatus sū ex vtero de vētre ma
tris mee de⁹ me⁹ es tu ne disce
das a me. Qm̄ tribulatio p-
xima ē ⁊ nō ē qui adiuuet. ꝟ.
Erue a framea de⁹ aiaꝫ meā
⁊ de manu canis vnicā meam.
Qm̄. l. v.

Et dixit dñs ad me. Ecce dedi verba
mea in ore meo/ ecce ꝯstitui te
hodie sup gētes ⁊ sup regna vt
euellas/ ⁊ destruas/ ⁊ disp̄das:
⁊ dissipes/ ⁊ edifices: ⁊ plātes.
Hec d. ℟. In p̄rio ē tbulatio
m̄a dñe ⁊ nō ē q̄ adiuuet vt fo
diāt man⁹ m̄as ⁊ pedes meos
Libera me d̄ ore leonis vt nar
rē nomen tuū frībꝫ meis. ꝟ.
Deus de⁹ me⁹ respice i me q̄re
me dereliq̄sti. Libera. l. vi.

Et factū est verbū dñi ad
me dicēs Quid tu vides
hieremia? Et dixi. Uirgā vi-
gilātē ego video. Et dixit dñs
ad me Bñ vidisti: qꝛ vigilabo
ego sup verbo meo vt faciā il-
lud. Hec d. ℟. Tota die cō
tristatus igrediebar dñe qm̄
aīa mea ipleta ē illusiōibus.
Et vi faciebāt q̄ q̄rebāt aīam
meā. ꝟ. Et q̄ inq̄rebāt mala
michi locuti sunt vanitates ⁊
dolos tota die meditabāt. Et
Reicipit ℟. In iij. no. ãe et
ꝟꝟs. ꝟ. Ab insurgentibus
in me. ℟. Libera me dñe.

Scḋm iohannem. viij.

In illo tp̄e: dixit iesꝰ t̃bis iudeoꝝ. Quis ex vobis arguet me de pctō. Si ṽitatē dico: q̄re vos nō creditꝭ michi. Qui ex deo ē: ṽba dei audit. Propterea vos nō auditꝭ: qꝛ ex deo nō estꝭ. Etc. Om̄. b. gre.

Pensate fr̄es carissimi mansuetudinē dei. Relaxare pctā venerat: ⁊ dicebat Quis ex vobis arguet me de pctō. Nō dedignatur ex ratiōe ostēdere se peccatorē nō esse: q̄ ex virtute diuinitatis poterat pctōres iustificare. R̷. Uide qꝛ tribulor velociter exaudi me intende aie mee et libera eā. Propter inimicos meos eripe me dn̄e. V̷. Libera me ab his q̄ oderūt me et ne auertas faciē tuā a puero tuo. Propter. l. viij.

Sed terribile valde est qḋ subdit. Qui ex deo est: ṽba dei audit. Propterea vos nō auditis: qꝛ ex deo nō estis. Si ei ipse ṽba dei audit q̄ ex deo ē/ ⁊ audire ṽba dei nō potest q̄squis ex illo nō est: interroget se vnusq̄sq3 si ṽba dei ī aure cordis pcipit ⁊ itelligit vnde sit. R̷. Deus meꝰ eripe me de manu pctōris et de manu contra legē agētꝭ ⁊ iniq̄. Qm̄ tu es patientia mea. V̷. Deus ne elōgeris a me deꝰ meꝰ in auxiliū meū respice. Qm̄. l. ix.

Celestem patriam desiderare veritas iubet carnis desideria conteri/ mundi gloriā declinare/ aliena nō appeti: ppria largiri. Pēset ergo apud se vnusquisq3 nostrū si vox hec dei in cordis eiꝰ aure conualuit: ⁊ qꝛ iā ex deo sit agnoscit. R̷. Qui custodiebāt aiam meā cōsiliū fecerūt in vnū dicentes. Deus dereliq̄t eū psequimi ⁊ cōphēdite eum qꝛ nō ē qui liberet eū deꝰ meꝰ ne lōge eas a me deus meꝰ in adiutoriū meum intende. V̷. Oēs inimici mei aduersū me cogitabant mala michi ṽbū iniquū mādauerūt aduersū me dicentes Deꝰ ds. Reicipit R̷. V̷. Ne pdas cū impiis deꝰ aiam meā. R̷. Et cū viris sāguinū vitam meam. In l. ā.

Uide dn̄e afflictionē meam qm̄ erectus est inimicus meus. ps. Miserere. ā. In tribulatione inuocaui dn̄m ⁊ exaudiuit me in latitudie. ps. Cōfitemini. ā. Iudicasti dn̄e causā aie mee defensor vite mee dn̄e deꝰ meꝰ. ps. Deꝰ deꝰ. ā. Popule meus q̄d feci tibi aut q̄d molestꝰ fui responde michi. ps. Bn̄dicite. ā. Nunquid redditꝰ p bono malū qꝛ foderūt foueā aie mee. ps. Laud. cp̄m

Confundantur qui me perse quuntur: et non confundar ego/ paueant illi et non pauea ego: ait dominus omnipotens. hy9. Lustra sex. V. Eripe me de inimicis meis deus meus. R. Et ab insurgentibus in me libera me. a. Anime impiorum fremebant aduersum me et grauatum est cor meum super eos. ps. Benedictus. Oratio

Quesumus omnipotens deus familiam tuam propicius respice: vt te largiente regatur in corpore/ et te seruante custodiatur in mente. Per dominum. Ad primam vt in aliis dominicis. Ad iii. a. Vide domine. ps. Legem pone. chm. Sana me domine. R. Erue a framea deus animam meam et de manu canis vnicam meam. Humilitatem meam. V. De ore leonis libera me domine et a cornibus vnicornium Humilitatem. Reincipit R. V. Eripe me de inimicis deus meus. oratio de die. Ad preces. R. Qui custodiebant. V. Erue a framea. oratio de dominica preced. Ad vi. a. Iudicasti domine. ps. Defecit. Capitulum Confundantur. R. De ore leonis libera me domine et a cornibus vnicornium Humilitatem meam. V. Erue a framea deus animam meam et de manu canis vnicam meam. Humilitatem. Reincipit R. V. Ab insurgentibus in me. oratio ves. Ad ix. a. Nunquid. V. Mirabilia. chm. Iudicasti domine. R. Principes persecuti sunt me gratis et a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego super eloquia tua. V. Quasi qui inuenit spolia multa. Letabor. Reincipit R. V. Erue a framea. Oratio vt s. Ad vs. a. et ps. vt in aliis dominicis. Capitulum

Estote imitatores dei sicut filii carissimi: et ambulate in dilectione sicut ipse dilexit vos/ et tradidit semetipsum pro vobis. R. Ne perdas cum impiis. hy9. Vexilla. V. Eripe me domine ab homine malo. a. Abraham pater vester exultauit vt videret diem meum vidit et gauisus est. ps. Mag. oratio vt s. Ad xpr. vt s. Nota si annunciatio beate marie vel fe. sancti ambrosii fuerit. f. iii. vel iiii. post ramos palmarum erit. laud. illius diei restaurabuntur similiter fe. huius ebd. et dicetur a. de laud. ad hos. cum ch. R. et V. plenis dominice et oratione ferialis.

Feria ii. Hieremie. i. c. i.

Et factum est verbum domini secundo ad me dicens Quid tu vides? Et dixi Ollam succensam ego video: et faciem eius a facie aquilonis. Et dixit dominus ad me Ab aquilone pandetur omne malum super omnes habitatores terre. Hec. R. Adiutor et susceptor meus tu es domine et

i vbū tuū spaui. Declīate a me maligni & scrutabor mādata dei mei. V. Iniqs odio habui & legē tuā dilexi Decli. l. q

Quia ecce ego zuocabo oēs cognatiōes regnorum aquilonis dicit dñs / & venient & ponēt vnusqsq3 soliū suū i itroitu portarum hierl'm / et sup oms muros ei9 in circuitu: et super vniuersas vrbes iuda. Hec d. R. Multiplicati sūt. l. iij

Et loquar iudicia mea cū eis sup oēm maliciā eorū qui dereliqrūt me / & libauerūt diis alienis: & adorauerūt op9 manuū suarum Tu ergo accinge lūbos tuos & surge: & loqre ad eos oia q̄ ego pcipio t. Hec d. R. Deus me9 es tu.

In t. vt in plat. ptinet. cpm Cōfūdant. hy9 & v. vt i dñica pced. a. In die magno festiuitat. stabat iesus & clamabat dicēs si qs sitit veniat ad me & bibat. ps. Bñd9. Oro

Sāctifica qs dñe nr̄a ieiunia: & cūctarum nobis ppici9 idulgētiā largire culparum Per dñm Ad horas sicut in dñica pced. Ad i. a. Tesēp. cū orone hui9 diei nisi ānūciatio btē marie vel fest. scti ābro. sij eueñt. & tūc fiet vt dictū est. Ad vs. āe & ps de fer. cp. Cōfūdant. R. Ne pdas cū ipiis

Hoc R. dicat vs de theolog ad diē sabbati sequent. hy9 & V. vt i sab. pced. a. Si qs sitit veiat & bibat et de vētre ei9 fluēt aq̄ viue. ps. Mag. oro

Da qs dñe ppło tuo salutē mētis & corporis: vt bonis operib3 iherēdo / tua semp mereat. ptectiōe defēdi Per d.

Ad cōple. vts. Fer. iiij. lect. i.

Ne formides a facie eorum: nec eni timere te faciā vultū eorum. Ego qppe dedi te hodie i ciuitatē munitā & i colūnā ferreā / et in murum ereum sup oēm terrā regib3 iuda pncipib3 ei9 & sacerdotib3 ei9: & oi pplo terre. Hec dicit. R. Inte iactat9. cū aliis duob3. le ij

Et bellabūt aduersū te & nō pualebūt: q2 ego tecū sū ait dñs vt liberē te. Et factū est verbum dñi ad me dicēs. Uade et clama in aurib3 iherlm dicens. Hec dicit dñs. Recordat9 sū tui miserās adolescentiā tuā / & caritatē despōsationis tue: qn̄ secuta es me in deserto in terra q̄ non seminat. Hec d. Hieremie. ij. l. iij

Audite verbū dñi domus iacob / & oēs cognatiōes dom9 isrl': hec dicit dñs. Quid iuenerūt pres vr̄i i me iiqtat.: q2 elōgauerūt a me & ābulauerūt p9 vanitatē & vani facti sūt

Hec. A. Vos ascendite ad diē
festū hūc ego nō ascēdā qz tēp⁹
meū nōdū aduēit. ps. B⁹. Oro.
Nostra tē q̄s dñe sint acce-
pta ieiunia/ q̄ nos et ex
piādo tua grā dignos efficiāt
et ad remedia etna pducāt. P
do. Ad vs. ā. Quidā aūt ex
eis dicebāt qz bon⁹ ē alij autē
dicebāt nō sz seducit tbas. ps.
Da nobis q̄s (Mag. Oro
dñe pseuerātē i tua vo-
lūtate famulatū: vt in diebz
nr̄is et merito et numero ppl's
tē seruiēs augeat. Per dñm.

Et nō dixe (Fer. iiij. l. i
rūt vbi ē dñs q̄ ascēdere
nos fecit de terra egipti/ q̄ trās
duxit nos p desertū p terrā in
habitabilē et inuiā/ p terrā sitis
et imaginē mortis: p trā i q̄ nō
ambulauit vir neqz habitauit
hō Hec d. R. Vide qz tbuloz

Et induxi (cū al. duo. l. ii
vos i terrā carmeli vt co
mederetis fructū ei⁹: et optia illi
us. Et igressi ɔtaminastis trā
meā: et hēditatē meā posuistis
i abominationē. Hec d. l. iii
Sacerdotes nō dixerūt vbi
ē dñs: et tenētes legē ne
scierūt me. Et pastores pr̄uari
cati sūt in me: et pphete pphe
tauerūt i baal et idola secuti sūt
Hec dicit. ā. Oues mee vocē
meā audiunt et ego dñs agno
sco eas. ps. Bened⁹. Oro.
Sctificato hoc ieiunio de⁹
tuoz corda fideliū mise
rator illustra: et q̄bz deuotiōis
pstas affectū ple supplicātibz
piū benignus auditū. Per do
Ad vs. ā. Multa bona opa
opatus sū vobis ppt qd op⁹
vultis me occidē. ps. Mag.
Adesto supplicatiōi (Oro
bz nr̄is ops̄ de⁹: et q̄bus
fiduciā sperāde pietatis indul
ges cōsuete mie tbue benign⁹
effectū Per d. Fer. v. l. i.
Proptea adhuc iudicio ɔ
tēdā vobiscū ait dñs: et
cum filiis vestris disceptabo.
Trāsite ad isulas cethim et vi
dete et in cedar mittite/ et ɔside
rate vehemēter/ et videte si fa-
ctū ē hui⁹ scemodi si mutauit
gēs deos suos: et certe ipsi non
sūt dij. Hec. R. Ne auertas
faciem tuam a puero tuo dñe
Qm̄ tribuloz velociter exau-
di me. V. Intēde aīe mee et li
bera eam ppter inimicos me-
os eripe me. Qm̄. l. ii.
Populus vero me⁹ muta
uit gloriā suā in idolū.
Obstupescite celi super hoc: et
porte ei⁹ desolamini vehemēt
dicit dñs. Duo eni mala fecit
ppl's me⁹. Hec. R. Multipli
Me dereliq̄ cati sūt. l. iii.
rūt fōtē aq̄ viue et foderūt

sibi cisternas dissipatas q̃ cõti
nere nõ valẽt aq̃s. Nũqd ser
uus ẽ israel aut vernaculus?
Quare ergo factꝰ es i p̄redã?
Hec d. R. Deus meus es tu
A. Quid molesti estis huic mu
lieri opus eni bonũ operata ẽ
in me. Ps. Benedꝰ. Oro.

Presta q̃s omps deꝰ: vt di
gnitas cõditiõis hũane
ꝑ imoderãtiã sauciata medi-
cinalis parcimonie studio re-
formetur. Per d. Ad vs. A.
Mittens hec mulier i corpus
meũ hoc vnguentũ ad sepeliẽ-
dũ me fecit. Ps. Mag. Oro.

Esto q̃s dñe ꝓpiciꝰ plebi
tue: vt q̃ ẽ nõ placẽt re-
spuẽtes tuoꝝ potiꝰ repleãt de
lectatiõibꝫ mãdatoꝝ. Per d.

Feria sexta. Lcõ pma

Super eũ rugierũt leones ⁊
dederũt vocẽ suã: posu
erũt terrã eiꝰ in solitudinẽ. Ci
uitates eius exuste sũt: ⁊ nõ ẽ
qui habitet i eis. Filii quoqꝫ
mẽpheos et thafnes cõstupra
uerunt te vsqꝫ ad verticem.
Hec dicit. R. In te iactatus
cum aliis duobus. Lcõ scda

Nunquid non istud factũ
est tibi quia dereliquisti
dñm deũ tuũ eo tp̄e quo duce
bat te per viã? Et nunc quid
tibi vis in via egipti: vt bi-
bas aquã turbidã? Et quid
tibi cũ via assirioꝝ: vt bibas
aquã flumis? Hec dicit. L. iii

Arguet te malicia tua: ⁊
auersio tua icrepabit te.
Scito ⁊ vide quia malum et
amarũ ẽ reliquisse te dñm de
um tuũ / ⁊ nõ esse timorẽ eius
apud te: dicit dñs deus exerci
tuum. Hec d. A. Appropin-
quabat autẽ dies festus ⁊ q̃re
bant p̄ncipes sacerdotũ quo-
modo iesũ interficerẽt: sꝫ time
bãt plebẽ. Ps. Bñdꝰ. Oro

Cordibꝫ nr̃is q̃s dñe gra
tiã tuã benignꝰ ifũde: vt
pctã nr̃a castigatiõe volunta-
ria cohibẽtes: tp̄aliter potius
maceremur q̃ suppliciis depu-
temur etnis. Per d. Ad vs. A.
Principes sacerdotũ cõsilium
fecerũt vt iesũ occiderent dice
bãt aũt nõ i die festo ne forte
tumultꝰ fieret i ppl̃o. Ps. Mag.

Concede q̃s o ops deꝰ Oro
vt q̃ ꝓtectiõis tue grãz
q̃rimꝰ: liberati a malis oibꝫ
secura tibi mente seruiamus.
Per dñm. Sabbato. L. i.

A seculo cõfregisti iugũ me
um: rupisti vicl'a mea ⁊
dixisti nõ seruiã. In oi ēi col
le sublimi ⁊ sub oi ligno frõdo
so tu ꝓsternebaris meretrix.
Hec. R. Vide qr tri. L. ii

Ego quid ẽ plantaui te vi
neã meã electã oẽ semẽ

uerti. Quomodo conuersa es ergo michi in prauũ vinea aliena. Si lauerꝭ te nitro et multiplicauerꝭ herbã borich: maculata es in iniqtate tua corã me dicit dñs. Hec dicit. ℟. iiij

Quomodo dicis non sum polluta: post baalim nõ ambulaui? Uide vias tuas i cõualle scito qd fecerꝭ. Cursor leuis explicãs vias suas/ ona ger assuetus in solitudine i desiderio anime sue attraxit ventum amoris sui: nemo auertet eam. Hec dicit. ℣. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum anteq̃ patiar. ps. Bened⁹. Oro

Proficiat q̃s dñe plebs tibi dicata pie deuotiõis affectu: vt sacris actionibus erudita q̃to maiestati tue fit gratior: tãto donis potioribꝫ augeat. Per do. Ad vs̃ ã e et ps vts in aliis sabbatis. Cap

Propꝛio filio suo nõ pepercit de⁹: sed ꝓ nobis oibꝫ tradidit illũ. ℟. Circũdederũt me viri mẽdaces sĩ causa flagellis ceciderũt me. Sed tu dñe defensor vindica me. ℣. Qm̃ tribulatio ꝓxima ẽ ⁊ nõ est q̃ adiuuet. Sed. Repetit ℟. hy⁹. Uexilla. ℣. Dederũt in escã meã fel. ℟. Et i siti mea potauerũt meã aceto. ã

Clarifica me pr̃ apd̃ temetipsũ claritate quã habui priusq̃ mũd⁹ fieret. ps. Mag. oro

Tueatur q̃s dñe dextera tua ꝑplm tuũ depcãtẽ et purificatũ dignãter erudiat: vt ꝯsolatiõe p̃sẽti ad futura bõa ꝓficiat. Per d. Nõ fit mẽo. de oibꝫ sctis Ad ꝯpl. vt i aliis sabbatis Dñica i ramispal marꝫ. Inui. Ipsi do non cognouerũt vias meas Quibꝫ iuraui i ira mea si itroibũt i requiẽ meã. ps. Uen. Repetitio. Ipsi do. ℣. Qm̃ deus magn⁹. Repetitio Quibus iuraui. ℣. Qm̃ ipi⁹. Ipsi. ℣ Hodie si vo. Quibus iu. ℣. Quadragita vsq hi errãt corde. Reiciut. Ipsi do. ãt. hy⁹. Pãge lig. ãe ꝯ ps vt i ar. dñicis. ℣. Erue a framea deus aiam meã. Hieremie. vi. ℟. i

Erudire hierlꝫ ne forte recedat aĩa mea a te: ne forte ponã te desertã terrã ihabitabilẽ. Hec dicit dñs exercituũ Usq ad racemũ colligẽt q̃si i vinea reliq̃as isrl. Conuerte manũ tuã q̃si vindemiator ad cartalũ. ℟. In die q̃ i uocaui te dñe dixisti noli timẽ Judicasti causã meã et libera sti me de⁹ me⁹. ℣. In die tribulatiõis mee clamaui ad te q̃a exaudisti me. Judicasti. ℟. ij.

Qui loquar: ⁊ quē cōtesta
boꝛ vt audiat. Ecce icir
cūcise aures eoꝝ: ⁊ audire nō
possūt. Ecce verbū dn̄i factū
est eis in opprobriū: ⁊ nō susci
piēt illud. Idcirco furoꝛe dn̄i
plen⁹ sū: laboraui sustinens.
Hec d. R. Frēs mei elonga
uerūt a me ⁊ noti mei. Quasi
alieni recesserūt a me. V. Ami
ci mei ⁊ proximi mei. Quasi
Effū de sup paruu (l. iij
lū furoꝛē: ⁊ super ꝯsiliū
iuuenū simul. Vir eni cū mu
liere capiet / et senex cū pleno
dieꝝ / ⁊ trāsibunt domus eoꝝ
ad alteros: agri ⁊ vxoꝛes pa-
riter Qꝛ extendā manū meā
sup habitātes terrā dicit dn̄s
Hec d. R. Attēde dn̄e ad me
⁊ audi voces aduersarioꝝ me
oꝝū. Nūquid reddit p bono
malū qꝛ foderūt foueā aīe mee.
V. Homo pacis mee i quo spe
rabā āpliauit aduersum me
supplātationē. Nūqd. Rei-
cipit. In q. no. āe ⁊ p ivit3. V
De oꝛe leonis. l. iiij.
A minoꝛe quippe vsq3 ad
maioꝛem oēs auaricie
studēt: ⁊ a ppheta vsq3 ad sa
cerdotē cūcti faciunt dolū. Et
curabāt contritionē filie ppli
mei cum ignominia dicentes
pax pax ⁊ non erat pax. Hec
R. Cōclusit vias meas ini-
micus insidiatoꝛ fact⁹ est michi
sicut leo in abscōdito repleuit
⁊ inebriauit me amaritudine
deduxerūt in lacū moꝛtis vitā
meā ⁊ posuerūt lapidē contra
me. Vide dn̄e iniqtates illoꝝ
⁊ iudica causā aīe mee defen-
soꝛ vite mee. V. Fact⁹ sū i de
risū oī pplo meo cāticū eoꝝ to
Cōfusi (ta die. Vide. l. v
sūt qm̄ abominationē
fecerūt / qn̄ poti⁹ ꝯfusiōe nō sūt
cōfusi: ⁊ erubescere nescierūt.
Quāobrē cadēt iter ruētes:
in tp̄e visitatiōis sue coꝛruēt
dicit dn̄s Hec d. R. Saluū
me fac de⁹ qm̄ intrauerūt aq̄
vsq3 ad aīam meam Ne auer
tas faciē tuā a me qm̄ tribu-
loꝛ exaudi me de⁹ me⁹. V. In
tēde aīe mee ⁊ libera eā ppt ii
micos meos eripe me Ne. l. vi
Hec dicit dn̄s. State sup
vias ⁊ videte / ⁊ interro-
gate de semitis antiquis q̄ sit
via bona ⁊ ābulate in ea: ⁊ in
uenietis refrigeriū aīabꝫ ve-
stris. Et dixerūt. Nō ābula-
bimus. Hec d. R. Dn̄s me
cū est tanq̄ bellatoꝛ foꝛtis p-
pterea psecuti sūt me ⁊ itelli-
gere nō potuerūt. Dn̄e pbās
renes ⁊ coꝛda ꝛ reuelaui causā
meā. V. Et vim faciebāt qui
q̄rebant aīam meā ⁊ qui iqui
rebāt mala michi locuti sunt

vanitates. Dñe p. Reicipit. In iii. noct. āet pi vtš. ã. Ab isurgētibz. Scdz math. In illo tp̄e. Cū ap (xxi propinquasset iesus hierosolimis et venisset bethfage ad mōtē oliueti: tūc misit duos discipulos dicēs eis. Ite i castellū qd cōtra vos ē: z statī inuenietis asinā alligatā et pullū cū ea. Soluite: z adducite michi. Et r. Dñi. ve. bede Mediator dei (pbri de eadē r. et hoim hō xp̄s iesus añ q̄nqz dies q̄ pati icipiret locū passionis adiit vt se isinuaret esse illū de quo p̄dixit isaias. Sicut ouis ad occisionē ducet/et quasi agn⁹ corā tōdēte se obmutescet: z nō aperiet os suū. R. Ingrediēte dño in sāctā ciuitatē hebreoz pueri resurrectionē vite p̄nūciātes. Cū ramis palmaz osāna clamabāt iexcelsis. ṽ. Cūqz audisset qz venit iesus hierosolimā exierūt obuiā ei. Cū ra. l. viii Asina z pullus qbz sedēs hierosolimā vēit vēusqz pp̄lū iudaici videlz z gētil' siplicia corda designāt. Quib⁹ ipse p̄sidēs q̄qz a noxia libertate suo frenās iperio ad visionē supne pacis pducit. hierosolima etenī visio pacis iterp̄tat. R. Synagoge pplōz circūdederūt me z nō reddidi retribuētibz michi mala. Consumet dñe neq̄cia pctōz z diriges iustū. ṽ. Judica me dñe scdm iusticiā meā z scdm innocētiā meā sup me. Cōsu. l. ix Ad montē igit oliueti veniens dñs asinos sibi q̄bz hierosolimā petat precepit exhiberi. Figurate significās hoc qd alibi dixit aperte. Mic dilexit de⁹ mundū/vt filiū suū vnigenitū daret: vt oīs q̄ credit in ipso nō pereat sed habeat vitā eternā. R. Insurrexerūt i me viri iniqui absqz mia q̄sierūt me interficē z nō pepercerūt in faciē meā spuere z lāceis suis vulnerauerūt me z cōcussa sūt oīa ossa mea Ego aūt estimabā me tanq̄ mortuū sup terrā. ṽ. Et dederūt in escā meā fel et in siti mea potauerūt me aceto Ego Reicipit R. ṽ. Eripe me dñe ab hoie malo. In laudibz. ã. Dñs deus auxiliator meus z ideo nō sū confusus. ps. Miserere. ã. Circūdātes circundederūt me z in noīe dñi vidicabor in eis. ps Confitemi. ã. Judica causā meā defēde qz potens es dñe. ps. Deus deus. ã. Cū angelis z pueri fideles ueniamur triumphatori mortis clamātes osanna

iexcelsis. ps. Bñd. a. Cõfũdant q̃ me ꝑsequũt ⁊ nõ cõfũdar ego dñe de⁹ me⁹. p. Laud.

Cristus humiliauit semetipsũ factus obediens vsq; ad morte͞: morte͞ autem crucis. ch. hy⁹. Lustra sex. ꝟ. Ne perdas cũ impiis de⁹ aiam meã. a. Turba multa que conuenerat ad diem festũ clamabat dño benedictus qui venit in nomine dñi osanna in excelsis. ps. Bened⁹. oro

Omñs sempiterne deus q̃ humano generi ad imitãdum humilitatis exemplũ saluatore͞ nostrũ carne͞ sumere ⁊ cruce͞ subire fecisti / cõcede propicius: vt ⁊ patientie ipsius habere documenta / ⁊ resurrectionis cõsortia mereamur. Per eũd. Ad .i. vt i ad. dñicis. Ad iij. a. Dñs. p. Lege͞ po. ch. Cõfũdãt. ℟. Fr̃es mei. cũ ꝟ. q̃. ℟. de mag. ꝟ. Erue a framea. oro de die vz ad oẽs horas. Ad vi. a. Iudica. ps. Defecit. Capitlm

Dñs deus auxiliator meus ⁊ ideo non sũ confusus: ideo posui faciẽ meã vt petram durissimã / ⁊ scio qm̃ nõ confundar. ℟. Attẽde dñe. cũ ꝟsu suo. ꝟ. De ore leonis oro vts. Ad ix. a. Cõfũdãt ps. Mirabilia. Capitlm.

Cristus factus est pro nobis obediẽs vsq; ad mortem: mortem aũt crucis. ℟. Noli esse michi dñe alienus parce michi i die mala ꝯfũdãtur oẽs qui me persequũtur. Et non ꝯfundar ego. ꝟ. Cõfundant oẽs inimici mei. Et nõ. Reincipit ℟. ꝟ. Ab insurgẽtib; i me. oro vts Ad vs̃ ie ⁊ pi de dñicis. ch. Proprio filio. ℟. Circũdederũt. hy⁹ Vexilla. ꝟ. Dederũt in escam meã. a. Ceperũt oñs turbe descẽdẽtiũ gaudẽtes laudare deũ voce magna super oĩbus quas viderãt virtutib; dicentes bñdict⁹ qui venit rex i noĩe dñi pax i celo ⁊ gl'ia iexcelsis. ps. Mag̃. oro vts. Ad ꝯpl. vts Fer. iij. Hiere. vij. l. i.

Nunquid ergo spelũca latronũ facta ẽ dom⁹ ista in qua inuocatũ est nome͞ meũ in oculis vestris? Ego ego sũ: ego vidi / dicit dñs. Ite ad locũ meũ in sylo vbi habitauit nomen meũ a pñcipio ⁊ videte q̃d feceri ei propter maliciã populi mei israel. Hec di. ℟. Dixerũt ipĩ apud se nõ recte cogitãtes circũueniam⁹ iustũ qm̃ cõtrari⁹ est operibus nr̃is ꝑmittit se sciẽtiã dei habere filiũ dei se noĩat ⁊ gloriatur patrem se habere deum.

Videamus si sermones illiꝰ
veri sint. ⁊ si est vere filius dei
liberet illum de manibus no
stris: morte turpissima cōdē-
nemus eū. V. Viri impij di-
xerūt opprimamus virū iustū
iniuste: et de spolijs eius sortē
mittamus. Videamꝰ. L. ij.

Et nunc quia fecistis oīa
opera hec dicit dominꝰ
et locutus sū ad vos mane cō
surgens et loquens ⁊ non au-
distis/ et vocaui vos et non re
spōdistis: faciam domui huic
in qua inuocatum est nomen
meum et in qua vos habetis
fiduciam: et loco quē dedi vo
bis et patribus vestris sicut fe
ci sylo. Hec dicit. R. Viri i
pij dixerunt opprimamus vi-
rū iustū iniuste ⁊ deglutiamꝰ
eum tanꝗ̄ inferi viuū aufe-
ramus memoriā illius de ter-
ra et de spolijs eius sortē mit-
tamus inter nos: ipsi eni ho-
micide thesaurizauerunt sibi
malum insipiētes et maligni
oderūt sapientiam. Et rei fa
cti sunt in cogitatiōibus suis.
V. Dixerūt impij apud se nō
recte cogitantes circūuenia-
mus iustū qm̄ contrarius est
operibus nostris Et rei. L. iij.

Et proiciam vos a facie
mea sicut pieci omnes
fratres vestros vniuersum se
mē effraim Tu ergo noli ora
re pro pplō hoc nec assumas pro
eis laudē et orōnē et nō obsi
stas michi qz non exaudiā te.
Hec di. R. Deus israel pro-
pter te sustinui iproperiū ope
ruit reuerētia faciem meā ex-
traneus factus sum fratribꝰ
meis et hospes filijs mr̄is mee
Quoniā zelus domus tue co
medit me. V. Improperia i-
properantium tibi ceciderunt
super me. Quoniam. Rein
cipitur R. V. De ore leonis.

Faciem In laudi. an̄.
meam nō auerti ab in-
crepantibus et conspuentibꝰ
in me. ps. Miserere. a. Fra
mea suscitare aduersus eos q̄
dispergunt gregem meū. ps.
Verba. an̄. Appenderunt
mercedem meam triginta ar
genteis quos appreciatus suz
ab eis. ps. Deus deus. an̄.
Inundauerūt aque super ca
put meū dixi perij inuocaui no-
men tuū dn̄e deus. ps. Cō-
fitebor. an̄. Labia insurgen
tium ⁊ cogitationes eorū vide
dn̄e. ps. Laudate. captm̄.
Dominus deus auxi. hyꝰ.
Lustra sex. V. Non perdas
cum impijs. an̄. Non habe
res in me potestatē nisi desu-
per datum tibi fuisset. ps.
Benedictus. Oratio.

Da q̄s oīpotēs de⁹ vt qui in tot aduersis ex nr̄a īfirmitate deficimus īntercedēte vnigeniti filii tui passione respirem⁹. Per dn̄m. Meo. de oībus scīs. Ad iii. an̄. Faciem. ps. Legē po. cp. Judicasti dn̄e. R̄. Fr̄es mei. cum vsu. v. Erue a framea. orō de die. Ad vi. ā. Framea. ps. Defecit. cp. Cōfundā. R̄. Attēde do. cū versu. v. De ore leonis. orō sup psl̄m p̄cedē sabbi. Ad ix. an̄. Labia. ps. Mirabilia. cp. Xp̄s hūi. R̄. Noli esse. cū vsu. v. Ab īsurgēti orō de die. Ad vs. an̄e ⁊ ps. de fer. cp. Dn̄s de⁹ auxi. R̄. Saluū me fac. Require ad v. R̄. ī dn̄ica. hy⁹. Vexilla. v. Dederūt ī escā meā fel. ā. Recordare mei dn̄e ⁊ tuere me ab his qui psequūtur me. ps. Magt. orō.

Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ad beneficia recolēda quibus nos īstaurare dignatus es tribue venire gaudētes. Per dn̄m. Ad cōple. vts. Feria iiii. Lec. i.

Nonne vides quid isti faciunt in ciuitatibus iuda: ⁊ in plateis hierusalē: filii colligunt ligna ⁊ patres succēdunt ignē. Et mulieres cōspgūt adipē vt faciāt placētas regine celi ⁊ libēt diis alienis ⁊ me ad iracundiā puocent. Hec dicit. R̄. Ingrediente dn̄o. cū aliis. Lec. ii.

Nunquid me ad iracūdiā puocāt dicit dn̄s: Nōne semetipsos in cōfusionē vultus sui. Ideo hec dicit dn̄s deus. Ecce furor meus ⁊ indignatio mea cōflatur sup locū istū super viros ⁊ sup iumēta ⁊ sup lignū regionis ⁊ sup fruges terre ⁊ succendetur ⁊ nō extinguetur. Hec dicit. Lectio. iii.

Hec dicit dn̄s deus exercituū deus isrl̄: olocaustomata vr̄a addite victimis vestris ⁊ comedite carnes quia non sū locutus cū patribꝫ vestris: ⁊ non p̄cepi eis in die q̄ eduxi eos d̄ terra egypti d̄ verbo olocaustomatū ⁊ victimarū: sed hoc verbū p̄cepi eis dicens. Audite vocē meā et ero vobis deus: ⁊ vos eritis michi populus. Hec dicit. v. Ab insurgētibus in me. In lau. ā.

Vide dn̄e ⁊ considera qm̄ tribulor velociter exaudi me. ps. Miserere. ā. Discerne causā meā dn̄e ab hoīe iniquo ⁊ doloso eripe me. ps. Judica. an̄. Dū tribularer clamaui ad dn̄m de vētre inferi et exaudiuit me. ps. Deus deus. an̄. Dn̄e vi patior

respõde p me qz nescio quid
dicã inimicis meis. ps. Ego
dixi. a. Dixerũt ipij opp̃ma
mus virũ iustũ qm̃ cõtrarius
est operibz nr̃is. ps. Laud.
cp. Judicasti dñe. hy⁹ et v.
vts. a. Nemo tollit a me ani
mã meã sed ego pono eã ⁊ ite-
rũ sumo eã. ps. Bñd⁹. Oro
Omps sẽpiterne deus/ da
nobis ita dñice passiõis
sacramẽta pagere: vt indul-
gentiã pcipere mẽamur. Per
d. Ad iij. a. Uide dñe. ps.
Legẽ pone. cpm. Judicasti.
R. i v. ad horas dicant vt in
feria prec. oro de die. Ad vi.
a. Dũ tribularer. p. Defecit
Cp. Dñs de⁹ auxi. cetera vts
Oro sup ppłm prec. diei Ad
ix. a. Dixerũt. ps. Mirabi
lia. cpm. Cristus factus est.
Cetera vts. Oro de die. Ad
vs ãe ⁊ pi de fer. cp. Cõfun-
dant. hy⁹ ⁊ v. vt in fer. ij. a.
Potestatẽ habeo ponẽdi aiaz
meã ⁊ iterũ assumendi eã. ps
Tua nos l. Mag. oro
mia de⁹ ⁊ ab oi subrepti
one vetustatis expurget: ⁊ ca
paces sãcte nouitatis efficiat.
Per d. Ad ppl. vts. Fer.
Et ãbulate in oi iiij. l. i
via quã mãdaui vobis
vt bene sit vobis. Et nõ audi
erunt nec inclinauerunt aurẽ
suã/ sed abierũt in voluptati-
bz suis: et in prauitate cordis
sui mali. Factiqz sunt retror
sũ ⁊ nõ in antea a die q̃ egres-
si sũt patres eorum de terra egy
pti vsqz ad diem hanc. Hec di
cit. R. Conclusit. l. ij
Et misi ad eos oẽs seruos
meos pphetas per diẽ
consurgẽs diluculo/ ⁊ mittens ⁊
nõ audierũt me. nec inclina-
uerũt aurẽ suã sed indurauerũt
ceruicẽ suã ⁊ peius opera-
ti sunt q̃ patres eorum. Hec
dicit. R. Dixerunt. l. iij
Et loq̃ris ad eos oĩa vba
hec: ⁊ nõ audiẽt te. Et
vocabis eos: ⁊ nõ respõ debũt
tibi. Et dices ad eos. Hec est
gẽs q̃ nõ audiuit vocẽ dñi dei
sui: nec recepit disciplinã Hec
di. R. Uiri ipij. v. Dederũt i
Libera me (escã. In l. a.
de sanguinibz de⁹ de⁹ me⁹ ⁊ ex
ultabit lĩgua mea iusticiã tu-
am. ps. Miserere. a. Cõtu
melias ⁊ terrores passus sum
ab eis ⁊ dñs mecũ est tã q̃ bel
lator fortis. ps Te decet. a.
Ipsi vero in vanũ q̃sierũt ani-
mã meã introibũt i inferiora
terre. ps. De⁹ de⁹. a. Oẽs
inimici mei audierũt malũ meũ
dñe letati sũt qm̃ tu fecisti. ps
Exultauit. a. Alliga dñe in
vinculis natiões gẽtiũ ⁊ reges

corꝫ in cōpedibꝫ. ps. Laud. cp. Judicasti dn̄e. hy⁹ et v. vts. ã. Symon dormis non potuisti vna hora vigilare me cū. p. Bn̄⁹. oro

Presta q̄s op̄s de⁹/ vt q̄ n̄ris ex-cessibꝫ īcessāter affligimur: p vnigeniti filij tui passionē li-beremur. Qui te. Ad .i. vts. Ad .iij. ã. Libera me. ps. Le gē po. cp. Xp̄s hu. R. et v. vt i tert. q̄. oro de die. Ad vi. ã Cōtumelias. ps. Defecit. cp Dn̄s de⁹. cetera vts. oro super populum ꝓced. diei. Ad ix. ã Alliga. ps. Mirabilia. Cp

Dn̄s deus aperuit michi aurē ego aūt nō ɔtradi co retrorsū nō abij: corp⁹ meū dedi ꝑcutientibꝫ/ ⁊ genas me-as vellētibꝫ. faciem meā non auerti ab increpantibꝫ et con spuentibꝫ in me. Cetera vts cū orone de die. Si ānūciatio bte marie i hac die eueñ. q̄re diuisionē i festo eiusdē ānun-ciatiōis. Ad vš ãe ⁊ ps de fer. cp. Propō filio. R. Circūde derunt me. hy⁹ ⁊ v. vts. ã. Quotidie apud vos erā in tē plo docens ⁊ non me tenuistis et ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum. ps. Magn̄. Preces non dicuntur. Oro.

Respice q̄s dn̄e sup hanc familiā tuā ꝓ qua dn̄s noster iesus cristus non dubi tauit manibꝫ tradi nocentiū: ⁊ crucis subire tormētū. Qui tecū. Ad cōpł. vt in dn̄ica pł.

Feria q̄nta in cena dn̄i in cipit officiū sine Dn̄e labia. ⁊ sine Deus in adiut. ⁊ Glo ria patri. non dicitur vsq; ad vesperas pasche. nec hy⁹. et Dn̄s vobiscum. sed icipit ã. Zelus domus tue comedit me ⁊ opprobria exprobrantiū tibi ceciderunt super me. ps. Saluū me fac. ã. Auertant retrorsū ⁊ erubescāt q̄ cogitāt michi mala. ps. Deus in ad iut. ã. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ps. In te dn̄e spe. v. Exurge dn̄e. R. Et iudica causam meam Trenor. i. l. i.

Et factū est postq̄ captiu⁹ duct⁹ ē israel/ et hierl̄m desolata est: sedit hieremias flēs ⁊ lamentās lamētū illud ⁊ dixit. Aleph. Quomodo se det sola ciuitas plena populo: facta est quasi vidua dn̄a gē-tium. Princeps prouinciarū: facta est sub tributo. Beth. Plorans plorauit in nocte: ⁊ lacrime eius in maxillis eius. Non est q̄ cōsolet eā: ex oībus caris eius. Oēs amici ei⁹ spre uerūt eā: ⁊ facti sūt ei inimi-ci. Hierusalem hierl̄m: con-

uertere ad dñm deū tuū. ℞.
In mōte oliueti oraui ad pa-
trem pater si fieri potest trāse
at a me calix iste sp̄s q̄dē prō-
ptus est caro autē infirma Fi
at voluntas tua. ℣. Uerūtñ
non sicut ego volo sed sicut tu
vis. Fiat. l. ij. Oymel
Migrauit iudas ꝓpt affli
ctionē ꝛ multitudinem
seruitutis/ et habitauit inter
gentes: nec inuenit req̄e. Oēs
ꝑsecutores ei9 apphenderunt
eā: inter āgustias. Deleth. Uie
syō lugēt eo ꝙ nō sint q̄ veni-
ant ad solēnitatē. Oēs porte
eius destructe sacerdotes eius
gementes: virgines ei9 squa-
lide: ꝛ ipsa oppressa amaritu
dine. Hierl'm. ℞. Tristis ē
aīa mea vsq3 ad mortē susti
nete hic ꝛ vigilate mecū. Nūc
videbitis turbam que circun
dat me vos fugam capietis ꝛ
ego vadam imolari ꝑ vobis.
℣. Ecce appropinq̄bit hora
ꝛ fili9 homis tradet in manus
pctōꝝ. Nūc vide. l. iij. He
Facti sunt hostes eius in
capite/ inimici illi9 locu-
pletati sūt: q2 dñs locutus est
sup eā ꝓpter multitudinē ini
quitatū ei9. Paruuli ei9 du-
cti sunt in captiuitatē: a facie
tribulāt. Uau. Et egressus
est a filia syon oīs decor eius/
facti sūt pncipes ei9 velut arie
tes nō inueniētes pascua ꝛ abi
erūt absq3 fortitudie añ facie
subsequētis Hierl'z. ℞. Ecce
vidim9 eū nō habētē speciem
neq3 decorē aspect9 ei9 i eo nō ē
hic pctā nr̄a portauit ꝛ pro no
bis doles ipse aūt vulnerat9 ē
ꝓpt iniq̄tates nr̄as. Cui9 liuo
re sanati sum9. ℣. Uere lan
guores nr̄os ipse abstulit ꝛ in
firmitates nr̄as ipse portauit
Cui9. Reiapit. In ij. no. a
Liberauit dñs pauperē a po
tēte ꝛ inopē cui nō erat adiu-
tor. ps. De9 iudiciū. a. Co
gitauerūt ipij ꝛ locuti sūt neq̄
ciā iniq̄tatē i excelso locuti sūt.
ps. Quā bonus. a. Exurge
dñe et iudica causā meā. ps.
Ut q̄d de9. ℣. De9 de9 me9 eri
pe me. ℞. De manu pctōꝝ.
Ep'le ad corinthios. xi. c. iij
Conuenientib3 vobis in
vnū: iā nō ē dñicā cenā
mādūcare. Unusq̄sq3 eni suā
cenā ꝑsumit ad mādūcādū/ ꝛ
alius q̄dē esurit: ali9 aūt ebri
us ē. Nūquid domos nō ha-
betis ad mādūcādū ꝛ bibēdū:
aut ecclesiā dei cōtēnitis ꝛ cō
fūditis eos q̄ nō habent? Quid
dicā vobis/ laudo vos: in hoc
nō laudo. ℞. Un9 ex discipu
lis meis tradet me hodie ve il-
li per quē tradar ego. Melius

filii erat si natus nō fuisset. ℣. Qui intigit mecū manum in parapside hic me traditurus ē in man⁹ pctō℞. Meli⁹. ℟. v

Ego eni accepi a dño qđ ⁊ tradidi vobis qm̄ dñs iesus in q̄ nocte tradebat accepit panē: ⁊ grās agēs fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate: hoc ē corpus meū qđ ꝓ vobis tradet: hoc facite in meā ꝯmemoratioēȝ. ℣. Erā q̄si agn⁹ inocēs duct⁹ sū ad imolandū ⁊ nesciebā ꝯsiliū fecerūt iimici mei aduersū me dicētes Uenite mittamus lignū in pane ei⁹ ⁊ eradamus eū de terra viuētiū. ℣. Oēs iimici mei aduersū me cogitabāt mala michi verbū iniquū mādauerūt aduersū me dicētes. Uenite.

Similiter ⁊ calicē ℟. vi. pō sticp̄ cenauit dicēs Hic calix nouū testamentum est i meo sāguine. Hoc facite q̄tiēs cūcꝫ sumitis in meā cōmeōratione. Quotiēscūcꝫ eni manducabitis panē hūc ⁊ calicem bibetis: mortē dñi ānūciabitis donec veiat. Itacꝫ q̄cūcꝫ mādūcauerit panē vel biberit calicē dñi indigne: reus erit corporis ⁊ sāguis dñi. ℟. Una hora nō potuistis vigilare mecū Qui exhortabamini mori ꝓ me vel iudā nō videtis q̄mō nō dormit sed festinat tradere me iudeis. ℣. Dormite iā et requiescite ecce appropinquabit q̄ me traditur⁹ ē. Qui. Reicipit. In iij. noct. ā. Dixi iniquis nolite loq̄ aduersus deū iniquitatē. ps. Cōfitebimur. ā. Terra tremuit et q̄euit dū resurgeret in iudicio de⁹. ps Notus. ā In die tribulationis mee deū exq̄siui manibꝫ meis. ps. Uoce ℣. Nō patis mee in q̄ spabā. ℟. Ampliauit aduersum me supplantati

Exaudi deus (onē. ℟. vij orōnē meā dū tribulor a timore iimici eripe aiam meam. Seuierūt inimici i martyres. Quid orabat ista vox corporis cristi. hoc orabat vt eruerent ab iimicis: ⁊ nō possent eos occidere inimici. Ergo exauditi nō sūt quia occisi sūt/ ⁊ deseruit de⁹ ꝯtritos corde: seruos suos et sperātes i se despexit? Absit. Quis eni iuocauit dñm: et derelictus est? Quis sperauit in eū ⁊ desert⁹ est ab eo? Exaudiebant ergo ⁊ occidebant: ⁊ tñ ab iimicis eruebant. ℟. Seniores pplī ꝯsiliū fecerūt vt iesū dolo tenerēt ⁊ occiderēt. Cū gladiis et fustibꝫ exierūt tanq̄ ad latronē. ℣. Cōgregauerūt iiquitatē sibi et egrediebantur fo-

cas. Cum gladiis. ℟. viij.
A liq̄ timētes ꝯsentiebāt et viuebant: ⁊ tñ ipsi ab inimicis absorbebantur. Occisi eruebant: ⁊ viuentes absorbebant. Inde ē ⁊ illa vox gratulationis forsitan viuos absorbuissent nos. Multi absorti ⁊ viui absorti: mlti mortui absorti. Qui putauerūt inanē esse fidē cristianā: mortui absorti sunt. ℟. Reuelabūt celi iniquitatē iude ⁊ terra aduersus eū consurget ⁊ manifestū erit pctm̄ illi⁹ in die furoris dñi. Cū eis qui dixerunt dño deo recede a nobis scientiā viarū tuarū nolum⁹. ℣. In diē pditionis seruabit ⁊ ad diē vltionis ducetur. Cum eis. ℟. ix.
Q ui aūt scientes veritatē esse pdicationē euangelij cristū esse dei filiū sciētes ⁊ hoc credētes ⁊ hoc intus tenētes: cesserūt tñ doloribꝫ ⁊ idolis sacrificauerūt viui absorti sūt. Illi absorti q̄a mortui: illi aūt q̄ꝛ absorti mortui. Nō eni absorti viuere potuerūt: q̄uis viui absorberētur. ℟. O iuda qui dereliquisti ꝯsiliū pacis et cū iudeis cōsiliat⁹ es triginta argēteis vēdidisti sāguinē iustū. Et pacē osculo ferebas quā in pectore nō habebas. ℣. Os tuum abūdauit malicia ⁊ lingua tua concinabat dolos. Et. Reicipit. In
I ustificeris dñe i sermonibꝫ tuis ⁊ vincas cū iudicaris. (℟. A. Ps. Miserē. A. Dñs tāq̄ ouis ad victimā duct⁹ est ⁊ nō apuit os suū. Ps. Dñe refu. A. Cōtritū ē cor meū i medio mei ⁊ ꝯtremuerunt oīa ossa mea. Ps. Deus de⁹. A. Exhortat⁹ est in virtute tua ⁊ in refectione sctā tua dñe. Ps. Cātemus. A. Oblatus ē q̄a ipse voluit ⁊ pctā nr̄a ipse portauit. Ps. Laudate. Extinguātur lucerne. A. Traditor aūt dedit eis signū dicēs quē osculat⁹ fuero ipse ē tenete eū. Ps
K yri eleysō. Alia. (Bn̄⁹ ℣. Qui passurus aduenisti ꝓpter nos. Kyri el'. ℣. Qui prophetice prōpsisti ero mors tua o mors. Kyri el'. ℣. Qui expāsis in cruce manibꝫ traxisti oīa ad te scta. Xpe el'. ℣. Agno miti basia cui lup⁹ dedit venenosa. Xpe el'. ℣. Teqꝫ vinciri voluisti nosqꝫ a mortis vīculis eripuisti. Xpe el'. ℣. Vita i ligno morit īfernus ⁊ mors lugēs spoliat. Kyri el'. ℣. Dñe miserē nobis. Kyri el'. ℣. Parce famulis. Kyri el'. Xps dñs fact⁹ ē obediens vsqꝫ ad mortē. Quibꝫ finitis sacerdos dicit Mortem

autē crucis. Pater nr̄. Et ne nos. Ego dixi. cū aliis pcibȝ. pi. Miserē Deꝰ misereat. In fine precū. ℣. Exurge dn̄e ad iuua nos. Dn̄e deꝰ vir. Dn̄e ex. Nō dr. Dn̄s vobiscum. orō. Respice q̄s dn̄e. Hec di cunt sub silētio ab vno quoqȝ In fine sacerdos percutit for mā malleo. In hac die dicūt oēs hore in choro alta voce vsqȝ ad cōpleto. Et in hac die ꝛ in duobȝ diebȝ sequētibȝ ad horas non dr Deus in adiu torium. nec hyꝰ. nec preces. nec cab. nec Glīa pri. nec ℣. nec Dn̄s vo. nec Bn̄dicamꝰ dn̄o Ad ōmā. ā. Iustificeris. ps Deꝰ in noīe. Bti imaculati. Retribue. ℟. In mōte oli ueti. cū v̄su. ℣. Exurge dn̄e

Deus qui pro nobis (orō filiū tuū crucis patibu lū subire voluisti / vt inimici a nobis expelleres potestatē con cede nobis famulis tuis: vt re surrectionis gratiā consequa mur. Per eūd. Ad tciam. ā Dn̄s. ps. Legē po. ℟. Tri stis est. cū v̄su. ℣. Deꝰ meꝰ eripe me. orō Respice. Ad vi. ā. Contritū est. ps De fecit. ℟. Ecce vidimꝰ. cum versu. ℣ Homo pacis. orō. Deus qui pro nobis. Ad ix. ā. Exhortatꝰ. ps. Mirabl̄ia

℟. Unus ex disci. cū versu. ℣. Ab isurgētibȝ i me. Orō Respice. Ad missā. Officiū Nos aūt. nō dr Gloria in ex celsis. nec Credo. nec Ite mis sa est. sed dr Cōicantes. et Hanc igitur. et. Qui pridie Kyri el. et. Dn̄s vo. Orō. Deꝰ a quo iud. Epl̄a. Con uenietibȝ. ℟. Xp̄s factꝰ. ℣ Propt qđ. Euāg Añ diē fe Dn̄s vo. Offr. Dextera dn̄i Prefatio cōis. Pax dn̄i. dr sed non dr. Agnꝰ dei. nec pax dat sed dr qđ sequit. Sed cōi cato sacerdote dr cōio Dn̄s ie Post cōio. sacerdos icipiat ꝛ

Calicē salutaris accipiam ꝛ nomē dn̄i inuocabo. ps. Cre didi. ā. Cū his q̄ oderūt pacē erā pacificꝰ cū loq̄bar illis ipu gnabāt me grat. ps. Ad do. cū tri. ā. Ab hoibȝ iiq̄is libe ra me dn̄e. ps. Eripe. ā Cu stodi me a laq̄o quē statuerūt michi ꝛ a scādalis operantiū i iquitatē. ps. Dn̄e cla. ā. Cō siderabā ad dexterā ꝛ videbā ꝛ non erat q̄ cognosceret me. ps. Uoce mea. ā. Cenātibȝ aūt accepit iesus panē bene dixit ac fregit dedit discipulis suis. ps. Mag. Orō.

Refecti vitalibȝ alimētis q̄s dn̄e deꝰ nr̄: vt qđ tē pore nr̄e mortalitat exeq̄mur

imortalitatis tue munere cōse
q̄mur. Per d̄. Nota q̄ si nō
sit locus vbi missa celebret di
catur ad vs hec orō. Respice q̄s
dn̄e. Benedicam⁹ dn̄o. Post
ea discooperiuntur altaria. et
dū lauantur cātatur. R. Circū-
dederūt me. V. Et dederūt i
escā meā fel. orō. Omp̄s se-
piterne de⁹ q̄ hūano. Ite ad
altare beate marie. Sancta
maria succurre. V. Post par
tū. orō. Grām tuā. Ite la-
uant oīa altaria ecclesie et d̄r
i qlibet vna ā. vn⁹ versus. et
vna orō de sctō cui⁹ represēta
tio est ibi. Ad cōpl. ā. Obla
tus est. ps. Cū inuocarē. cum
al. ps. Nō d̄r. Nūc dimittis
nec etiā i fer. vi. R. O inda
cū vsu. et reicipit R. V. In pa
ce i idipz. orō. Respice q̄s d̄.
Fer. vi. ā. Astiterunt re-
ges terre et p̄ncipes cōuenerunt
i vnū aduersus dn̄m et aduer
sus cristum eius. ps. Quare
fremuerūt. ā. Diuiserunt si
bi vestimenta mea et super ve
stē meā miserūt sortē. ps. De⁹
de⁹ me⁹ re. ā. Insurrexerūt in
me testes iniqui et mētita ē ini-
tas sibi. ps. Dn̄s illuīatio.
V. Diuiserūt sibi vestimēta.
Trenor. i. l. i. Lamech
O vos oēs q̄ trāsitis p viā
attendite et videte si est
dolor sicut dolor me⁹: qm̄ vin
demiauit me vt locut⁹ est dn̄s
in die furoris sui. Men. De
excelso misit ignē i ossib⁹ me-
is: et erudiuit me. Et expādit
rete pedib⁹ meis/cōuertit me
retrorsum: posuit me desola-
tā tota die merore confectam
Nun. Vigilauit iugū iniq̄ta
tū mearū i manu ei⁹ cōuolute
sūt: et iposite collo meo. Infir
mata ē vt⁹ mea: dedit me dn̄s
i manu de qua nō potero sur-
gere. Hierlm. R. Oēs ami
ci mei dereliquerunt me et pre
ualuerūt insidiātes michi tra
didit me quē diligebā et terri-
bilibus ocl'is plaga crudeli p
cutiens. Aceto potabant me.
V. Et dederūt i escā meā fel et i
siti mea. Aceto. l. ii. Lamech
Abstulit oēs magnificos
meos dn̄s de medio mei
Vocauit aduersū me tēpus:
vt cōtererēt electos meos. Tor-
cular calcauit dn̄s virgini fi-
lie iuda. Ayin. Idcirco ego
plorās et ocl's meus deducens
aq̄s: q̄r lōge fact⁹ ē a me cōsola
tor conuertens aiam meam.
Facti sūt filii mei pditi: qm̄
inualuit inimic⁹. Phe. Expan
dit syō manus suas: nō ē qui
cōsolet eā. Hierlm. R. Vi-
nea mea electa ego te planta-
ui. Quomodo conuersa es in

amaritudine vt me crucifige-
res ⁊ barrabã dimitteres. ℣.
Ego quidẽ plantaui te vineã
meã electã oẽ semẽ verã. Quõ
Mandauit (ℓ.iij. Sade
dñs aduersũ iacob i cir
cuitu eiꝰ hostes eiꝰ: facta ẽ hie-
rusalẽ quasi polluta mẽstruis
inter eos. Iustus est dñs: qꝛ
os eiꝰ ad iracũdiam ꝓuocaui
Audite obsecro vniuersi ppľi
⁊ videte dolorẽ meũ: ꝟgines
mee ⁊ iuuenes mei abierũt in
captiuitatem. Coph. Uoca
ui amicos meos ⁊ ipsi decepe-
rũt me/ sacerdotes mei ⁊ senes
mei in vrbe ꝯsũpti sũt: qꝛ q̃sie
rũt cibũ sibi vt refocillarent
aĩas suas. ℟. Barrabas la
tro dimittiť ⁊ inocẽs xp̃s occi
diť nã ⁊ iudas armis doctꝰ sce
leris q̃ per pacẽ didicit facere
bellũ Osculãdo tradidit dñm
iesũ xp̃m. ℣. Ecce turba et
q̃ vocabať iudas vẽit ⁊ cũ ap-
propinq̃ret ad iesũ. Osculãdo
℟. Barrabas. In iij. no. ã
Uim faciebãt qui q̃rebãt ani
mã meã. ps. Dñe ne i fu. iiij.
ã. Cõfundanť ⁊ reuereanť q̃
q̃rũt aĩam meã vt auferãt eã
ps. Expectãs. ã. Alieni isur
rexerũt i me ⁊ fortes q̃sierũt aĩaꝫ
meã. ps. Deꝰ i no. ℣. Insur-
Miserẽ (rexerũt i me. ℓ.iiij
mei deꝰ miserẽ mei: qꝛ
in te ꝯfidit aĩa mea. Cristus
in passiõe dixit: miserere mei
Qui cũ pr̃e misereť tui: in te
clamat miserere mei. Eteni
qđ de illo clamat miserẽ mei
tuũ est a te hoc accepit/ ꝓpter
te liberandũ carne indutus ẽ
caro ipsa clamat miserẽ mei
deus: miserere mei hõ ipse aĩa
⁊ caro. ℟. Tanq̃ ad latro-
nẽ existis cũ gladiis ꝯprehẽde
re me. Quotidie apđ vos erã
in tẽplo docẽs ⁊ non me tenui
stis ⁊ ecce flagellatũ duciť ad
crucifigendũ. ℣. Cũq̃ iecis
sent manus i iesũ et tenuissẽt
eũ dixit ad eos Quotidie. ℓ.v
Totũ eni hoiem suscepit
verbũ/ et totꝰ hõ factus
est verbũ ne puteť nõ ibi fuis-
se anima: qꝛ euangelista dicit
Uerbũ caro factũ ẽ: ⁊ habita
uit in nobis. Eteni diciť caro
hõ: sicut alio loco dicit scriptu
ra. Uidebit oĩs caro salutare
dei. ℟. Tradiderũt me i ma
nus ipioꝝ ⁊ inter iniquos ꝓie
cerũt me ⁊ nõ pepercerunt aĩe
mee ꝯgregati sũt aduersũ me
fortes. Et sicut gigãtes stete-
rũt cõtra me. ℣. Astiterũt re
ges terre ⁊ principes conuene
runt in vnum. Et sicut. ℓ.vi
Unq̃d sola caro videbit
⁊ aĩa ibi nõ erit? Iterũ
dicit ipse dñs de hoibꝫ: sicut de

disti ei potestatē omnis carnis
Nunqd in sola carne accepe-
rat potestatē: et nō maxime i
aias quas primit⁹ liberabat
Ergo vbi erat aia: ibi erat ca
ro. Ubi totus hō cū verbo/ et
verbū cū hoie: ⁊ hō ⁊ verbum
vnus deus. Dicat ergo mise-
rere mei deus: miserē mei. ℟.
Jesū tradidit ipius sūmis pn
cipibꝫ sacerdotū ⁊ seniozibus
ppl'i petrus aūt seqbat alōge
Ut videret finē. ℣. Et igres
sus petrus in atriū pncipis sa
cerdotū. Ut vid. ℟. Jesū.
Jn iij. no. aā. Ab insurgētibꝫ
in me libera me dñe qꝛ occupa
uerūt aiam meā. ps. Eripe
me de ii. aā. Lōge fecisti notos
meos a me traditus sū ⁊ non
egrediebar. ps. Dñe de⁹ sa.
aā. Captabūt in aiam iusti ⁊
sāguinē inocentē ꝯdēnabunt
ps. De⁹ vltionū. ℣. Ab insur
(gētibꝫ ʟ. vij.
Non expa
uescamus voces petēcl
miam ⁊ exhibentis. Jdeo eni
petit: qꝛ exhibet. Ad hoc eni
homo qꝛ misericozs/ nō vt cō-
ditionis necessitate nasceret:
sed vt nos de necessitatis cōdi
tione liberaret. Miserere mei
deus miserere mei: qm̄ i te cō
fidit aia mea. ℟. Caligaue
rūt oculi mei a fletu meo quia
elōgatus ē a me qui ꝯsolabat

me videte oēs ppl'i. Si est do
loz similis sicut doloz me⁹. ℣.
O vos oēs q̄ trāsitis p viā at
tēdite ⁊ videte. Si est. ʟ. viij.
Audis magistrū ozantē:
disce ozare. Ad hoc enī
ozauit/ vt doceret ozare: qꝛ ad
hoc passus est vt doceret pati.
Ad hoc resurrexit: vt doceret
spezare resurrectionē Et i vm
bza alaꝝ tuaꝝ sperabo: donec
trāseat iniqtas. ℟. Uelum
tēpli scissū est ⁊ omis terra tre
muit latro de cruce clamabat
dicens Memento mei dñe dū
venerl i regnū tuū. ℣. Amē
dico tibi hodie mecum eris in
paradiso. Memento. ʟ. ix.
Hoc plane iā totus xp̄s di
cit: hec est ⁊ vox nostra.
Nō ei trāsiit iiquitas: adhuc
feruet iiquitas. Et in fine di-
cit ipse dñs: abūdantiā futu-
rā iniquitatis. Et qm̄ abun
dabit iiquitas: refrigescet ca-
ritas multoꝝ. Qui pseuera-
uerit vsqꝫ in finē: hic salu⁹ erit
Quis aūt perseuerabit vsqꝫ i
finē: quoadusqꝫ trāseat iniq-
tas? Qui fuerit in cozpoze cri
sti/ qui fuerit in cristi mēbris:
⁊ a capite didicerit patiētiā
pseuerādi. ℟. Tenebze fa-
cte sūt dū crucifixissent iesum
iudei ⁊ circa hozā nonā excla-
mauit iesus voce magna de⁹

deus vt quid me dereliquisti Et inclinato capite emisit spm. tunc vnus ex militibus lancea latus eius perforauit et conti- nuo exiuit sanguis et aqua. ꝟ Cum ergo accepisset acetum di- xit consummatum est. Et inclina. ℟. reincipitur. In laudi. an.

Proprio filio suo non pep- cit deus sed pro nobis omni- bus tradidit illum. ps. Mise- rere. an. Anxiatus est in me spiritus meus in me turbatum est cor meum. ps. Dne exaudi ii. a. Ait latro ad latronem nos quidem digna factis recipimus hic autem quid fecit: memento mei dne dum veneris in regnum tuum. ps Deus deus. an. Dum conturbata fuerit anima mea dne mie memoreris. p. Dne audi. a Memento mei dne deus dum veneris in regnum tuum. ꝟ. Laud a. Posuerunt super ca- put eius causam ipsius scriptam iesus nazarenus rex iudeorum. p. Benedictus. Tunc extinguuntur omnes candele Kyrieleison. ꝟ. Dne miserere nobis. Kyrieleison. ii. ꝟ Dne miserere nobis. Kyrieleison. iii. Dne miserere nobis. ꝟ. Xps dns factus est obediens vsque ad mortem. Respondente sacer dote Mortem autem crucis. Pr nr. Et ne nos. Preces vts. Hec oia dicuntur sub silentio et

horesiliter. ps. Miserere. ps. Deus misereatur. orō. Deus qui pro nobis. Ad i. a. Proprio filio. p. Deus in noie cum aliis psalmis vt sex. v. ℟. Omnes amici. cum ꝟ. et reincipitur ꝟ. Exurge dne. ℟ Et iudica causam meam. orō. Respice. Ad tciam. a. Anxia- tus p. Legem pone cum aliis. ℟. Vi- nea mea. cum ꝟsu: et reincipit ꝟ Diuiserunt sibi vesti. Orō. De us qui pro nobis. Ad vi. an. Ait latro. ps. Defecit. cum aliis. ℟. Barrabas. cum ꝟ. et reinci- pit. ꝟ. Insurrexerunt in me. orō. Respice. Ad. ix. a. Dum conturbata. ꝟ. Mirabil. cum al ℟. Tanquam ad latro. cum ꝟ. et re incipit. ꝟ Ab insurgentibus in me orō. Deus qui pro no. In hac die non celebratur missa. Ad officium altare cooperitur vno solo lintheamine. Sacerdos faciens officium indutus alba et casula non debet dicere Confi- teor. sed incipit offi. Oremus Flecta. gen. leuate. orō De us a quo iudas. lectio. In tri bulatione. Tractus. Dne aud. ꝟ. In medio. Reincipit Conside raui. et sic per singulos ꝟ. rein- cipitur. Dne audiui. Oremus. Flect. orō Deus qui pcti. l. ii. Dixit dns ad moysen. Tractus Eripe me. cum al. ꝟ. sine repe. Passio. Egressus iesus sine

Dñs vobiscũ. Post passionẽ dicũtur orões solẽnes ⁊ debẽt dici in dextera pte altaris. Ore mus. Dilectissimi nobis. cuȝ aliĳs que habentur in libro. Post orõnes sacer. debet de- uestire casulã et decalciare pe des donec mysteriũ crucis pa gatur. Deinde cãtatur iste v. ad crucẽ. Popule meus. ⁊c. cũ duobus dyaconibus. Agy osotheos. cãtat genibus fle- xis ante maius altare et etiã Sctũs deus. ⁊c. Tunc sacer dos denudat crucẽ dicẽs Ec- ce lignũ crucis. ⁊ oẽs alie cru ces denudant. Sacerdos in- cipit. Deus misereatur nri. Itẽ sacerdos debet adorare crucẽ dicẽdo hanc orõnem. Orõ.

Domine iesu xpe qui ho- dierna die crucis pati- bulũ ꝓpter nos subire digna tus es: ⁊ clauis fixus ꝑ redẽ- ptiõe generis humani ꝓpriũ sanguinẽ fudisti: q̃q̧ latroni tecum crucifixo humilit̃ sup- plicãti scelerꝫ veniã ⁊ paradi si amenitatẽ ↄtulisti / munda me a sordibus pctõrꝫ ꝑgraua tũ: vt digne tuã sãctam crucẽ merear adorare / ⁊ concede no bis oibus q̃ venerabile sancte crucis vexillũ suppliciter ado- ramus: vt hoc sẽꝑ signo crucis ↄtra oẽs insidias diaboli defẽ damur: ⁊ ꝑ passionẽ tuam ab oibus pctis liberari / ⁊ resurre ctionis tue participes merea- mur effici qui mortuus es ꝓ no bis ⁊ resurrexisti: ac viuis deus bñdictus in scl'a scl'orꝫ amen. Itẽ cantat a. Crucem tuã. ps. Beati imaculati. Item Crucẽ tuã. Deinde ois ppl's adorat crucẽ: orõnẽ predictã dicẽdo. vel Pat nr. Postea seqtur hymnus. Crux fidel'. Pã- ge lingua. v. Crux fidelis. De parẽtis v. Crux fidel'. Sequitur a. Dñi fabricator. a. O admirabile precium. etc. Postea sacerdos. eleuans cru- cem dicit. a. Sup oia ligna. portãdo sup maius altare reindu tus casula ⁊ dicat. Cõfiteor ante altare. Postea accipiat corpus dñi quod ꝑdie i taber- naculo reseruatũ est et ponit vinũ incõsecratũ cũ aqua in calice ⁊ osculãs altare signãs q̧ eleuatis sursum manibus mediocri voce incipiat. Ore mus. Precepti salu. ⁊ qñ dr Sicut in celo ⁊ i terra. debet poni corpus cristi sup corpora lia ⁊ prosequens omia que se quuntur. Postea debet sacer dos accipere corpus xpi et sace re fractũ. ⁊ dicere. Per omia secula seculorꝫ. Amen. Non dr. Pax dñi. nec Agnus dei

aet pax dñi sed debet ponē etiā partē corporis i calicē dicēdo. Hec sacrosctā cmi. nō obstā te vino incōsecrato: ꝛ postea dicat oia q̄ sequunt. Deinde cōicato sacerd. dicunt vespere sub silētio. Ad vš. aã. Calicē ṗ. Credidi. cū aliis aĩs ꝛ ṗis vt in die heeb. aã. Cenātibus ṗs. Mag. orō. Respice. Ad cpl. aã. Memēto. ṗ. Cū iuo carē. cū al ṗis. Rꝫ. Tenebre cū ꝟsu. et reincipit. ꝟ. In pace in idipsū. orō. Deꝰ qui pro nobis. Sabbato. sã.

In pace in idipsū dormiam ꝛ requiescā. ṗs. Cū iuoca. aã. Habitabit in tabernaclo tuo requiescet in mōte sctō tuo. ṗ Dñe qs habi. aã. Caro mea requiescet i spe. ṗs. Cōserua ꝟ. In pace i idipsū. Trenorum. iiij. l. i. Aleph.

Quomodo obscuratum ē aurū mutatus est color optimus: dispersi sūt lapides sāctuarij i capite oim platearū Beth. Filij syō inclíti ꝛ amicti auro ṗmo: quomodo reputati sūt in vasa testea opꝰ manuū figuli. Gymel. Sed et lamie nudauerūt māmā: lactauerūt catulos suos. Filia ppl'i mei crudelis: quasi strutio in deserto. Hierl'm. Rꝫ. Sepulto dño signatū est monumentū voluentes lapidem ad ostiū monumenti. Ponētes milites qui custodirēt illū ꝟ. Ne forte veniāt discipuli eiꝰ ꝛ furēt eū ꝛ dicāt plebi surrexit a mortuis Pos. l. ij. De

Adhesit lingua lactantis ad palatū eiꝰ in siti. Paruuli petierūt panē: ꝛ nō erat qui frāgeret eis. He Qui vescebant voluptuose: interierūt in viis. Qui nutriebant in croceis: ãplexati sunt stercora. Uau. Et maior effecta est iniq̄tas filie ppl'i mei pctō sodomorꝫ: q̄ subuersa est in momēto/ et non ceperunt in ea manus. Hierl'm. Rꝫ. Hierusalē luge ꝛ exue te vestibus iocūditatis iduere cinere ꝛ cilicio. Qꝛ in te occisus est salus tor isrl'. ꝟ. Deduc q̄si torrentē lacrimas p diē ꝛ noctē ꝛ nō taceat pupilla oculi tui. Qꝛ. (l. iij. zay

Candidiores nazarei eiꝰ niue/ nitidiores lacte/ rubicundiores ebore antiquo: saphiro pulcriores. Heth. Denigrata est sup carbones facies eoꝝ: ꝛ nō sunt cogniti in plateis. Adhesit cutis eoꝝ ossibꝫ: aruit et facta ē q̄si lignū. Tech. Melius fuit occisis gladio q̄ꝫ interfectis fame: qm̄ isti extabuerūt consūpti ab sterilitate terre. Hierl'm.

R. Plange q̄si virgo plebs mea vlulate pastores i cinere ⁊ cilicio. Qr veniet dies dn̄i magna et amara valde. V. Vlulate pastores et clamate aspgite vos cinere. Qr. R. Plāge. In iij. no. a. Eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. ps. Dn̄i ē t̄ra. a. Credo videre bona dn̄i i terra viuētiū. ps. Dn̄s illuiatio a. Dn̄e abstraxisti ab iferis aiam meā. ps. Exaltabo. V. Caro mea. Lectio quarta

Misit de celo miam suam ⁊ veritatē suā: ⁊ eripuit aiam meā de medio catulorū leonū. Qui sunt catuli leonū? Populus ille minutus male deceptus/ male seduct⁹ a p̄ncipibz iudeorꝫ/ vt illi oēs leones: illi catuli leonū. Om̄s fremuerūt: oēs occiderūt. R. Recessit pastor nr̄ fons aq̄ viue ad cuius trāsitū sol obscuratus ē nā ⁊ ille captus ē q̄ captiuū tenebat p̄mum hoiem. Hodie portas mortis ⁊ seras pariter saluator nr̄ disrupit. V. An̄ cuius conspectū mors fugit ad cuius vocē mortui resurgūt videntes aūt eū porte mortis ɔfracte sūt. Ho. l. v.

Audituri eni sumus hic ⁊ cedē ipsorꝫ modo in cōsequētibz versibz psalmi hui⁹. Et eruit inquit aiam meā de medio catulorꝫ leonū. Quare dicis et eruit animā meā? Quid eni passus eras vt eruerēt aia tua? Dormiui conturbatus. Expressit cristus mortē suā. R. O vos oēs q̄ trāsitis per viā attendite ⁊ videte Si est dolor similis sicut dolor meus. V. Attendite vniuersi ppl̄i ⁊ videte. Si. l. vi.

Certe de illo dauid legimus q̄ fugeret in speluncā/ nō tn̄ q̄ dormiuit in speluncā/ alius dauid est in spelūca: alius dauid est qui dicit. Dormiui cōturbatus. Uidemus perturbationē illius non illo turbato: sed illis turbantibz. Turbatū se ei dixit scd̄m opinionē frementiū: nō scd̄m cedētis cō scientiā. R. Ecce q̄mō morit iust⁹ ⁊ nemo pcipit corde ⁊ viri iusti tollunt ⁊ nemo ɔsiderat a facie iiquitatis ablatus ē iustus. Et erit i pace memoria eius. V. In pace factus ē locus eius et in syō habitatio eius. Et erit. R. Ecce. In iij. no. a. Deus adiuuat me dn̄s susceptor ē aie mee. ps. De⁹ i noie. a. In pace factus ē locus ei⁹ ⁊ in syō habitatio eius. ps. Not⁹ in iudea. a. Factus sū sicut hō sine adiutorio inter mortuos

liber. ps. Dñe deus salutis. ỽ. In pace fact⁹ ē loc⁹. r. vij

Putauerūt se illi turbasse putauerunt vicisse: ille aūt dormiuit ꝛ turbatus Dēs qui perturbant aut a sōno exci- tant / aut in sōnum vergi non permittunt: ille aūt turbat⁹ est ꝛ dormiuit. ℟. Estimat⁹ sū cū descendentibꝫ in lacū. Factus sū sicut hō sine adiu- torio inter mortuos liber. ỽ. Posuerunt me in lacu inferi ori in tenebrosis et in vmbra mortis. Factus. r. viij.

Magna humilitas pertur- bati: magna potestas dormiētis. De qua potestate veniebat qd dormiuit. De q̄ ipse dixit. Potestatem habeo ponēdi aiam meā: ꝛ potestatē habeo sumendi eā. Nemo eā tollit a me / sed ego pono eā: ꝛ iterū sumo eam. ℟. Sicut ouis ad occisionē ductus ē et dū male tractaretur non ape ruit os suū. Traditus est ad mortem vt viuificaret popu- lum suum. ỽ. In pace fact⁹ est locus eius et in syon habi- tatio eius. Traditus. r. ix

Turbauerunt illi ꝛ dormi uit ipse. Cuius typum gerebat adam quando imisit ei deus soporē: vt de latere illi coniugē faceret. Nō enim non poterat vxorem facere primo homini: etiā de latere vigilan tis. Aut propterea voluit eū dormire: ne sentiret cum sibi costa detraheretur? Primo quis ita dormit: vt osse sibi cō uulso nō expergiscatur? Aut potuit sine dolore auferre co- stam dormienti: potuit ꝛ vigi lanti. Sed quare voluit dor miente facere? Quia dormi- enti cristo in cruce facta est cō iunx de latere. Percussum est enim latus pendentis de lan cea: et profluxerūt ecclesie sacra menta. ℟. Agnus dei crist⁹ immolatus est pro salute mū di nam de parentis protho- plausti fraude facta condolēs quando pomi noxialis morte morsus corruit. Ipse lignum tunc notauit damna ligni vt solueret. ỽ. Cristus factus ē pro nobis obediēs vsqꝫ ad mor tem mortem autē crucis. Ip se. ℟. Agnus. In laud. a.

O mors ero mors tua mors⁹ tuus ero inferne. p. Miserē an. Plangent eū quasi vnige nitū qꝛ innocēs dñs occisus ē ps. Bonū est. an. Attendite vniuersi ppl'i et videte dolorē meū. ps. Deus deus meus. a. A porta inferi erue dñe ani mā meā. ps. Ego dixi. a. O vos oēs qui trāsitis p viā atte

dite et videte si est dolor sicut
dolor meus. ps. Laud. an.
Mulieres sedētes ad monu-
mentū lamētabātur flentes
dñm. ꝑ. Bñ⁹. Preces Ky-
riel. vt in feria vi. cū orōne.
Respice. Ad .i. an. O mors.
ps. De⁹ in noīe. cū alııs vers
℟. Sepulto dño. cū vsu et
reincipit ℣. Exurge dñe ℟.
Et iudica. Orō. De⁹ q̄ pro
no. Ad iij. an. Plangēt eū.
ps. Legē pone. ℟. Hierlm.
cū versu ⁊ reicipitur. ℣. In
pace in idipsū. orō. Respice.
Ad vi. a. Attēdite. ps. De-
fecit. ℟. Plāge. cū vsu. et
reincipit ℣. Caro mea. orō
Deus qui pro no. Ad ix. an.
O vos oēs. ps. Mirabilia.
℟. Agnus dei. cū vsu. ⁊ rei-
cipit ℣. In pace factus est.
oratio. Respice.

Officium temporalis hye
malis ad vsum insignis eccle
sie beluacē. parisius noui-
ter impressū. Anno dñi M°
cccc.xcvij. Finit.

Regula noui ignis paschal.

AD officiū noui ignis se-
quitur benedictio cerei.
Exultet iā ange. Cātatur a
sacerdote induto p̄ciosa veste
alba. ⁊c. sine casula. Qn̄ dr
In huius igitur noct. ponit
incensū cereo. ⁊ qn̄ dr. Sed
iā in colū. accenditur cere⁹ a
sacerdote. Facta bñdictione
cerei vnus clericus vel sacer-
dos legit primā lectionē ⁊ sine
titulo. In principio deus cre
auit. Postea sacerdos idut⁹
vestimēto sacerdotali. ⁊ casu-
la: sine dicēdo Cōfiteor sed di
cit ad altare hec orō. Deus q̄
mirabiliter. sine Dñs vobi-
scū. Lec. ij. Factū est. Tra-
ctus. Cātemus dño. Orō.
Deus cuius antiqua. lec. iij.
Apprehēdent. Tractus Vi-
nea. Orō. Deus qui nos ad
cele. Le. iiij. Hec est heredi-
tas. Orō. Deus qui ecclesiā
Tract⁹. Sicut ceruus. Orō
Cōcede. Post oratione sacer
dos debet amouere casulam.
Deinde dicit sup maius alta
re Kyriel. Xp̄e eleyson. Xp̄e
audi nos. Sctā maria ora p
nobis. Sancte michael. ora
pro nobis. ⁊ sic de oībus ordi-
nibus oīm sctōꝝ vsq; in finē
Eūdo ad fontes vnus incipit
Sancta dei genitrix. Fini-
ta scd'a letania. Sequitur be

nedictio fontiū. Post būdi-
tionē sumitur de aqua fōtiū ꝛ
aspergitur per circuitū et post
mittitur crisma a sacerdote si
sit in cura si nō: debet poni cris
ma/ nec pueros baptisare.
Quibus pactis regredit̄ ꝓces
sio dicēs. Sancta virgo vir-
ginū: ora ꝓ nobis. sigillatī
ꝛ de vnoquoq̄ ordine sc̄ōꝝ vs
q̄ in finē. Finita tercia leta-
nia āte altare sacerdos idut᷑
vestimētis sacerdotalibus et
casula vadat ante altare ꝛ di
cat. Confiteor. ꝛc̄. Et vnus
incipit alta voce Kyrieleisō.
Gloria in excellis. Quo inci
piēte pulsātur cāpane diu ꝓ
pter gaudiū resurrectiōis dn̄i
Dn̄s vobiscū. Oratio. De᷒
qui hāc sacratissimā. Epistola.
Si consurrexistis. Allā.
ꝟ. Cōfitemi. Tract᷒ Laud
dn̄m. Euāgeliū. Uespe aūt
Nō dr̄ credo. sed dr̄ Dn̄s vo
biscū. sine offerto. Prefatio
Te quidē oi tpe. dicit̄. San-
ctus Cōicantes. ꝛ Hanc igit̄.
ꝛ Pax dn̄i. Sed non dicitur
Agnus dei nec pax datur: sed
cōicato sacerdote: incipiunt
vespere. hoc modo. āń.
Alleluya all'a. ps. Laud
dn̄m omēs gētes. āń. Ue-
spere aūt sabbati q̄ lucescit in
pria sabbati venit maria ma
gdalene et altera maria vidē
sepulcrum. all'a. ps. Magt.
Dn̄s vobiscū. Et cū spū. orō.
Spiritū in nobis dn̄e tue
caritatꝭ infūde vt quos
sacramētis paschalibus sati-
asti: tua facias pietate concor
des. p̄ dn̄ eiusdē. Ite missa est.
Si nō sit locus vbi missa cele
bretur post orōnem dicatur.
Benedicamus dn̄o.

Delacroix

De scta trinitate ad missam. (Introit⁹

Benedicta sit scta trinitas atq; indiuisa vnitas cōfitebimur ei q2 fecit nobiscū misericordiā suā. ps Benedicamus patrē et filiū cū sancto spiritu. ℟. Bndicta ℟. Gloria. Benedicta. Kyrie eleysō. Glria i excelsis. Oro

Omnipotens sempiterne de⁹ q dedisti famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere/et in potentia maiestatis adorare vnitatē: qs/ vt eiusdē fidei firmitate: ab oib; sēper muniamur aduersis. Per dnm.

Lectio epl'e beati pauli apostoli Ad corithios .ii. ad cor. xiii.

Fratres. Gratia dni nostri iesu cristi/ et caritas dei: ⁊ cōicatio scti spūs sit sēp cū oibus nobis. In cristo iesu: dno nro. ℟. Bndict⁹ es dne qui intueris abissos ⁊ sedes sup cherubin. ℣. Bndicite deū celi q2 fecit nobiscum miam suā. All'a. ℣. Verbo dni celi firmati sūt ⁊ spū oris eius omis virtus eorū. All'a. ℣. Bndictus es dne deus patrū nrōr ⁊ laudabilis in scl'a

Secundum iohannem. xv.

In illo tpe: dixit iesus discipulis suis. Cū venerit paraclit⁹ quē ego mittā vobis a p̄re spm veritatis qui a p̄re pcedit: ille testimoniū phibebit de me. Et vos testimoniū phibebitis: q2 ab initio mecū estis. Hec locutus sū vobis vt nō scandalisemini. Absq; synagogis facient vos. Sed venit hora: vt ois qui interficit vos arbitretur obsequium se prestare deo. Et hec faciēt vobis: q2 non nouerunt patrem neq; me. Sed hec locutus sū vobis: vt cū venerit hora eorū reminiscamini q2 ego dixi vobis. Offer. Benedict⁹ sit de⁹ pater vnigenitusq; dei filius sanctus quoq; spiritus quia fecit nobiscum misericordiam suam. Secreta.

Sanctifica quesum⁹ dne per tui sancti nominis inuocationem huius oblationis hostiam: et per eā nosmet ipsos tibi perfice munus eternum. Per dnm nostrū. Prefatio. Qui cum vnigenito. Cōio. Benedicimus deū celi ⁊ corā omnibus viuentib; confitebimur ei quia fecit nobiscum miam suā. Postcōio

Proficiat nobis ad salutem corporis et aīe dne deus hui⁹ sacramēti susceptio ⁊ sempiterna scte trinitatis confessio. In qua viuis.

Missa de angelis. Introit⁹

Benedicite dn̄m oēs āgeli eius potentes virtute qui facitis verbū eius ad audiendam vocē sermonū eius. Ps. Bn̄dic anima mea dn̄o: et omīa que intra me sunt nomini sancto eius. Oratio

Perpetuū nobis dn̄e tue miserationis p̄sta subsidiū: qb᷒ et angelica p̄stitisti suffragia non deesse. Per dn̄.

Lectio libri apocalipsis beati iohannis apostoli. xix.

In dieb᷒ illis dixit michi āgelus. Scribe beati q̄ ad cenā nuptiaꝝ agni vocati sunt. Et dixit michi. Hec verba vera dei sūt. Et cecidi āte pedes eius vt adorarem eum. Et dixit michi. Uide ne feceris conseruus tuus sum: et fratrum tuoꝝ habentiū testimonium iesu. Deum adora. R. Benedicite dn̄m om̄s angeli eius potentes virtute q̄ facitis vbū ei⁹. V. Bn̄dic aīa mea dn̄o et oīa iteriora mea nomē scm̄ eius. All'a. V. In conspectu angeloꝝ psallā tibi dn̄e deus meus. All'a. V. Laudate deū omnes angeli eius laudate eū omnes virtutes eius.

Secundum iohannem. v.

In illo tp̄e. Ascēdit iesus hierosolimā. Est autē hierosolimis probatica piscina q̄ cognominabat̄ hebraice bethsaida qnq̄ portic⁹ habēs In his iacebat multitudo magna languentiū/cecoꝝ/claudoꝝ/aridoꝝ: expectātiū aque motū. Angelus aūt dn̄i descēdebat scd̄m tēpus i piscinā: et mouebat̄ aqua. Et q̄ prior descēdebat in piscinā post motionē aq̄: san⁹ fiebat a quacūq̄ detinebat̄ ifirmitate. Offr.

Stetit angelus iuxta arā tēpli habēs thuribulū aureum in manu sua et data sunt ei incensa multa et ascēdit fumus aromatū in cōspectu dei all'a. Aliud offr. Immittit angelus dn̄i in circuitu timētium eū et eripiet eos gustate et videte qm̄ suauis ē dn̄s. Secreta

Hostias tibi dn̄e laudis offerimus suppliciter dep̄cantes/ vt easdē angelico pro nobis iterueniente suffragio: et placatus accipias: et ad salutem nostrā prouenire concedas. Per dn̄m. Cōio. Benedicite om̄es angeli domini dn̄o hymnū dicite et superaltate eū in secula. Postcōio

Repleti dn̄e benedictione celesti suppliciter iploramus/ vt quod fragili celebramus officio: sanctoꝝ angelorum nobis prodesse sentiam⁹ auxilio. Per dn̄m nostrum.

De sancta cruce. Introitus.

Nos aūt gloriari oportet in cruce dñi nři iesu xpī in quo ē salus vita et resurrectio nřa per quē saluati et liberati sumus. Ps. Deus misereat nostri ꝛ benedicat nobis: illuminet vultū suū super nos et misereatur nostri. Oratio

Deus q̄ vnigeniti filij tui dñi nři iesu cristi precioso sāguine viuifice crucis vexillū sanctificare voluisti/concede q̄s eos qui eiusdem sācte crucis gaudent honore: tua quoq; vbiq; protectione gaudere. Per eundem dñm.

Lectio ep̄le beati pauli ap̄li: ad philippenses.

Fratres. Cristus factus est pro nobis obediens vsq; ad mortē: mortem autē crucis. Propter quod et deus exaltauit illum/et donauit illi nomen quod est super om̄e nomen/vt in noīe iesu omne genu flectat: celestium/terrestriū/ꝛ infernoꝝ. Et oīs lingua confiteatur: q2 dñs iesus cristus in gloria est dei patris. R. Cristus factus est pro nobis obediēs vsq; ad mortem mortē autē crucis. V. Propter quod et deus exaltauit illum et dedit illi nomen quod est super omne nomen. All'a. V. Dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pōdera que sola fuisti digna sustinere regem celorum et dominum.

Secundum matheum. xx.

In illo tp̄e. Ascendēs iesus hierosolimā assumpsit duodecim discip̄los suos secreto: ꝛ ait illis. Ecce ascendimus hierosolimam/ꝛ f.lius hominis tradetur principibꝫ sacerdotum ꝛ scribis: ꝛ condē nabunt eū morte. Et tradēt eum gentibus ad illudendū: ꝛ flagellandum: ꝛ crucifigendum. Et tercia die resurget. Offr. Dextera domini fecit virtutem dextera dñi exaltauit me nō moriar sed viuam ꝛ narrabo opa dñi. Secreta

Hec oblatio domine deus ab om̄ibus nos purget offensis: que in ara crucis immolata totius mundi tulit offensam. Per dñm nostrum. Co͞io. Per lignum serui facti sumus et per sanctam crucem liberati sumus fructus arboris seduxit nos filius dei redemit nos all'a. Postco͞io

Adesto nobis quesumus dñe deus noster/ꝛ quos sācte crucis letari facis honore: eius quoq; perpetuis defēde subsidiis. Per dñm nřm.

De sancto spiritu. Introit⁹.

Spūs dñi repleuit orbem terrarū allā: ⁊ hoc qđ cōtinet oīa scientiā habet vocis allā allā allā. ℣. Exurgat d̄s ⁊ dissipent̄ iīmici ei⁹: ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie ei⁹. Spūs dñi. Glia. Spūs. Kyri eleison. Glia i excelsis deo. Orō

Deus qui corda fideliū sāctispūs illustratiōe docuisti: da nobis i eodē spū recta sapere ⁊ de ei⁹ semp cōsolatiōe gaudere. Per dn̄. in vni. ei⁹d

Actuum apostolorū. viij.

In dieb⁹ ill'. Cū audissēt apl'i q̄ erāt hierosolimis q2 recepit samaria verbū dei miserūt ad eos petrū ⁊ iohannē Qui cū venissent orauerūt p ipsis vt acciperēt spm̄sctm̄ Nondū eni in quēq̄ illo℞ venerat: sed baptisati tm̄ erant in noie dñi iesu Tūc imponebant man⁹ super illos: ⁊ accipiebāt spm̄sctm̄. Gr. Btā gens cuius est dominus deus eorum. populus quē elegit domin⁹ i hereditatē sibi. ℣. Uerbo dñi celi firmati sunt ⁊ spū oris ei⁹ oīs virt⁹ eo℞. Allā. ℣. Ueni sctē spūs reple tuo℞ corda fidliū ⁊ tui amoris i eis ignē accēde. In tp̄e paschali p̄o scdo allā d̄r sequēs. Allā ℣. Emitte spm̄ tuū ⁊ creabūt̄ ⁊ renouabis faciē terre. Seqn̄.

Ueni scte spūs ⁊ emitte celitus lucis tue radium. Ueni p̄r paupe℞ veni dator mune℞ veni lumē cordiū Cōsolator optie dulc' hospes aie dulce refrigeriū. In labore req̄es in estu tēperies i fletu solaciū. O lux btīssia reple cordis itima tuo℞ fideliū. Sine tuo numine nichil est i lumie nichil ē innoxiū. Laua qđ ē sordidū riga qđ ē aridū sana qđ ē sauciū. Flecte qđ ē rigidū fone qđ ē frigidū rege qđ est deuiū. Da tuis fidelib⁹ ite 2fidētibus sacrū septenariū. Da virtutis meritū. da salut exitū. da pennē gaudiū Amē

Secundum iohannem. xiiij.

In illo tp̄e Dixit iesus discipul' suis Si q̄s diligit me: sermonē meū seruabit. Et p̄r me⁹ diliget eū: ⁊ ad eū veniem⁹: ⁊ mansionē apud eū faciem⁹ Qui nō diligit me sermōes meos nō seruat. Et sermonē quē audistis nō ē me⁹: sed ei⁹ q̄ misit me patris Hec locut⁹ sū vobis: apud vos manēs Paraclit⁹ aūt spūsctūs quē mittet p̄r i noie meo: ille vos docebit oīa. ⁊ suggeret vobis oīa quecūq2 dixero vobis Pacē relinq vobis. pacē meā do vobis. Nō quō mūd⁹ dat: ego do vobis. Non turbet̄ cor

bẽm: neq̧ formidet Audistis q̧ ego dixi vobis vado ⁊ venio ad vos Si diligeretis me gauderetis vtiq̧ q̧ vado ad p̄rem q̧ pater maior me ẽ Et nũc dixi vobis p̄usq̄ fiat vt cũ factũ fuerit credatis. Iã nõ multa loquar vobiscũ Venit enĩ princeps mũdi hui⁹: ⁊ i me nõ habet q̄cq̄. Sz vt cognoscat mũd⁹ q̧ diligo patrẽ: ⁊ sicut mãdatũ dedit michi p̄r sic facio. Offr. Cõfirma hoc d̄s q̄d operat⁹ es in nobis a tẽplo tuo q̄d ẽ in hierusalẽ tibi offerẽt reges munera allã. Secreta

Munera q̄s dñe oblata sãctifica ⁊ corda nr̃a sc̄ti spũs illustratiõe emũda. p. d̄ eiusd̄. Prefatio Qui ascẽdẽs sr̄ oẽs celos. Cõ. Fact⁹ ẽ repẽte de celo son⁹ aduenientis sp̄s vehemẽtis vbi erãt sedẽtes all' ⁊ repleti sũt oẽs sp̄ũscõ loquẽtes magnalia dei allã allã.

Sctĩ spũs dñe cor Pcõ. da nr̃a mũdet ĩfusio et sui roris ĩtima asp̄siõe fecũdet. p d̄. eiusd̄. Uni⁹ apl'i officiũ

Michi aũt nimis honorati sunt amici tui de⁹ nimis ɔfortat⁹ ẽ p̄ncipat⁹ eorũ. p̄. Dñe p̄basti me ⁊ cognouisti me tu cognouisti sessionem meã ⁊ resurrectionẽ meam. Michi Gloria p̄ri. Oratio.

Quesum⁹ oẽs d̄s vt btũs N. ap̄ls tuũ p nobis iplozet auxiliũ vt a nr̃is reatibus absoluti: a cũctis etiã p̄iculis eruamur. p Ad ephesi. ij

Fratres Iã nõ estis hospites ⁊ aduene: sz estis ciues sc̄tõꝝ/ ⁊ domesti dei super edificati sup fũdamẽtũ ap̄lorũ ⁊ pphetarũ: ipso sũmo angulari lapide xp̄o iesu. In q̄ oĩs edificatio ɔstructa: crescit i tẽplũ sc̄tm̃ i dño In q̄ ⁊ vos coedificamini i hitaculũ dei: i sp̄ũsc̄tõ. Gr. Cõstitues eos p̄ncipes sup oẽm t̄rã mẽores erũt nois tui dñe. Ꝟ. Pro p atrib⁹ tuis nati sũt tibi filii p pterea p̄p'i ɔfite bũr tibi Allã Ꝟ. In oẽm t̄rã exiuit sonus eoꝝ ⁊ i fines orbis t̄re verba eorũ. Scd̄m iohãnẽ. xv.

In illo t̄pe D. i. d. s. Hoc ẽ p̄ceptũ meũ: vt diligatis iuicẽ sicut dilexi vos Maiorẽ hac dilectionẽ nemo habet: vt aiam suã ponat q̄s pro amicis suis. Vos amici mei estis si feceritis q̄ ego p̄cipio vobis Iã nõ dicã vos seruos: q̧ seru⁹ nescit q̄d faciat dñs ei⁹ Uos aũt dixi amicos: q̧ oĩa q̄cunq̧ audiui a p̄re meo: nota feci vobis. Nõ vos me elegistis: sz ego elegi vos ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructũ afferatis

⁊ fructus vester maneat. Ut quodcūqꝫ petieritis patrē i noīe meo: det vobis. **Offꝫ.** Cōstitues eos pꝛīcipes sup oēm trā memores erūt noīs tui i oī ꝓgenie ⁊ generatiōe. **Secre.**

Sacrandū tibi dñe munꝰ offerimꝰ q̄ bti. N. apl'i tui solēnia recolētes/ purificatiōnē quoqꝫ nr̄is mētibꝫ iploramꝰ. p. **Prefatio de ap'lis.**

Cō. Uos q̄ secuti estꝭ me sedebitꝭ sup sedes iudicantes duodeci tribus israel. **Post cō.**

Percepti dñe sacramētis supplicit exoramꝰ vt itcedēte btō. N. ap'lo tuo: q̄ ꝓ illiꝰ venerāda solēnitate geritꝰ. nobis ꝓficiāt ad medelā. Per d̄. **Uniꝰ martyꝝ offi.**

Letabit iustꝰ i dño ⁊ sperabit i eo ⁊ laudabunt oēs recti corde. **Ps.** Exaudi d̄s orōnē meā cū depcoꝛ: a timore inimici eripe aiaꝫ meā. **Or.**

Presta q̄s oīs deꝰ vt q̄ bti N. martiris tui natalicia colimꝰ itcessiōe eiꝰ i tui noīs amore roboremꝫ. p d̄. **Lc. sapi. xiiij**

Beatꝰ vir q̄ i sapia moꝛabit: ⁊ q̄ i iusticia meditabit: ⁊ i sensu cogitabit circūspectionē dei. Cibauit illum pane vite ⁊ itellectꝰ: ⁊ aq̄ sapiētie salutaris potabit illum. Et firmabit i illo ⁊ nō flectet ⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfūdetur: ⁊ exaltabit illū apud ꝓximos suos. Et noīe eterno hereditabit illū: dñs deꝰ noster. **Gr.** Posuisti dñe sup caput eiꝰ coronā de lapide p̄cioso. **V.** Desideriū aīe eiꝰ tribuisti ei: ⁊ volūtate labioꝝ eius non fraudasti eū. Allā. **V.** Btūs vir q̄ timet dñm i mādatꝭ eiꝰ cupit nimis. **Scdꝫ iohēꝫ. xij.**

In illo tp̄e Dixit iesus discipulis suis. Amē amē dico vobis Nisi granū frumēti cadēs in terrā moꝛtuū fuerit: ipsuꝫ solū manet. Si aūt moꝛtuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aīam suā ꝑdet eā. Et q̄ odit aīam suā in hoc mūdo: i vitā eternā custodit eā. Si q̄s michi ministrat: me sequat. Et vbi sum ego: illic ⁊ minister meꝰ erit. Si q̄s michi ministrauerit: honorificabit eū p̄r meꝰ: q̄ ē in celis. **Offꝫ.** Iustus vt palma florebit sicut cedꝛus q̄ in libano est multiplicabit. **Secreta.**

Presētia munera dñe q̄s ita serena pietate itueꝛ vt scti spūs ifūdāt bñdictiōe ⁊ in nr̄is coꝛdibꝫ eā dilectionē validiꝰ ifūdāt ꝑ quā sctūs martyꝛ. N. oīa coꝛpoꝛis toꝛmēta deuicit. p d̄. eiꝰ d̄. **Cō.** Magna est glīa eiꝰ in salutari tuo

gloriam et magnum decorem ipone super eum domine. Post comu.

Sctificet nos domine quesumus tui perceptio sacramenti: et intercessione beati. N. martyris tui tibi reddat acceptos. Per dominum.

Plurimorum martyrum offi.

Intret in conspectu tuo domine gemitus compeditorum redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum vindica sanguinem sanctorum tuorum qui effusus est. ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum sanctum tuum posuerunt hierusalem in pomorum custodiam. oro.

Deus qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum. N. et N. natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per dominum. Ad hebreos. xi

Fratres Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iusticiam adepti sunt repromissiones Obturauerunt ora leonum: extinxerunt impetum ignis. effugarunt aciem gladii conualuerunt de infirmitate: fortes facti sunt in bello Castra verterunt exterorum. acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos Alii autem distenti sunt non suscipientes redemptionem: vt meliorem inuenirent resurrectionem Alii vero ludibria et verbera experti insuper et vincula et carceres Lapidati sunt secti sunt tentati sunt: in occisione gladii mortui sunt Circuierunt in melotis pellibus caprinis Egentes angustiati. afflicti quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes: in montibus et in speluncis et in cauernis terre Et hi omnes testimonio fidei probati inuenti sunt In christo iesu domino nostro. Gr.

Gloriosus deus in sanctis suis mirabilis in maiestate faciens prodigia V. Dextera tua domine glorificata est in virtute dextera manus tua confregit inimicum Alla. V. Iusti epulentur exultent in conspectu dei delectentur in leticia. Sequentia sancti euangelii secundum lucam. vi

In illo tempore. Eleuatis iesus oculis in discipulos suos: dicebat Beati pauperes quia vestrum est regnum dei. Beati qui nunc esuritis quia saturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines: et cum separauerint vos et exprobrauerint vos et eiecerint nomen vestrum tanquam malum propter filium hominis Gaudete in illa die et exultate: ecce enim merces vestra multa est in celo. Offer. Mirabilis deus in sanctis suis deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi sue. benedictus deus. Secre.

Munera tibi domine nostre deuotionis offerimus que et pro tuorum tibi grata sint honore iustorum: et nobis salutaria te miserante reddantur. Per. Co. Iustorum anime in manu dei sunt et non tanget illos tormentum malicie visi sunt oculis insipientium

moꝛi illi aũt sũt i pace. Postcõ

P resta nobis dñe q̃s inter-
cedẽtibus sctis martyꝛi
bꝫ tuis N. ⁊ N. vtq̃ oꝛe ꝯtigi
mꝰ: pura mẽte capiamꝰ Per

Unius cõfessoꝛis. Introitꝰ.

S tatuit ei dñs testamẽtũ
pacis ⁊ ꝓncipem fecit eũ
vt sit illi sacerdotꝭ dignita si
eternũ. Ps. Mias dñi ieṫnũ

D a q̃s oĩps (cãtabo. Oro
deꝰ vt bti N. cõfessoꝛis
tui atqꝫ põtificis venerãda so
lẽnitas: ⁊ deuotionẽ nobis au
geat ⁊ salutẽ. p. Lcõ libꝛi sa-

E cce sacerdos ma (pientie
gnꝰ q̃ in diebꝫ suis pla-
cuit deo: ⁊ iuẽtꝰ ẽ iustꝰ. Et in
tp̃e iracũdie: factꝰ ẽ recõsilia-
tio. Nõ ẽ iuẽtꝰ silĩs illi: q̃ ꝯser
uaret legẽ excelsi. Ideo iureiu
rãdo: fecit illũ dñs crescẽ i ple
be suã. Bñdictionẽ oĩm gen-
tiũ dedit illi: ⁊ testamẽtũ suũ
ꝯfirmauit sup caput eiꝰ. Co-
gnouit eũ in bñdictiõibꝫ suis
ꝯseruauit illi miam suã: ⁊ in
uenit grãm coꝛã oculis dñi.
Magnificauit eũ i ꝯspectu re
gũ/ et dedit illi coꝛonã gloꝛie.
Statuit illi testamẽtũ sẽpitẽ-
nũ/ ⁊ dedit illi sacerdotiũ ma-
gnũ: ⁊ btificauit illũ i gloꝛia.
Fũgi sacerdotio: ⁊ habẽ lau-
dẽ in noĩe ipsiꝰ. Et offerre illi
icẽsũ dignũ: i odoꝛẽ suauitaṫ

Gr. Jurauit dñs ⁊ nõ peni-
tebit eũ tu es sacerdos ineṫnũ
scdm oꝛdinẽ melchisedech. V
Dixit dñs dño meo sede a de-
xtris meis. Alla. V. Sacer
dos magnꝰ N. q̃ in diebꝫ suis
placuit deo ⁊ iuẽtꝰ est iustus

Scdm matheum. xxiiij

I n illo tp̃e: dixit iesus di-
scipulis suis. Uigilate:
qꝛ nescitiṡ q̃ hoꝛa dñs vester vẽ
turꝰ sit. Illud aũt scitote/ qm̃
si sciret pr̃familias q̃ hoꝛa fur
vẽturꝰ esset/ vigilaret vtiqꝫ: ⁊
nõ sineret ꝑfodi domũ suam.
Ideoqꝫ ⁊ vos estote parati: qꝛ
q̃ nescitiṡ hoꝛa filiꝰ hoĩs vẽturꝰ
ẽ. Quis putas ẽ fidelis seruꝰ
⁊ pꝛudẽs quẽ ꝯstituit dñs su-
pꝛa familiã suã: vt det illis ci-
bũ i tp̃e. Btũs ille seruꝰ quẽ
cũ venerit dñs eius: iuenerit
sic facientẽ. Amẽ dico vobis:
qm̃ sup oĩa bona sua ꝯstituet
eum. Offr. Ueritas mea ⁊
mia mea cũ ipso ⁊ i noĩe meo
exaltabiṫ coꝛnu eiꝰ. Secreta

S cti tui nos q̃s dñe vbiqꝫ
letificẽt: vt dũ eoꝝ me-
rita recolimꝰ patrocinia sẽtia
mus. Per. Cõio. Btũs ser
uus quẽ cũ venerit dñs iuene
rit vigilãtẽ amẽ dico vobis su
per oĩa bona sua cõstituet eũ.

P resta q̃s oĩps (Postcõio
deꝰ vt de ꝑceptis muneri

bꝫ grãs exhibẽtes: itercedẽte btõ N. ꝯfessore tuo atq̃ põtifice bñficia potiora sumam⁹. p

Unius abbatis. Introitus.

Os iusti meditabit sapiẽtiã ⁊ ligua ei⁹ loqͭ iudiciũ lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹. **Ps.** Noli emulari i malignãtibꝫ: neq̃ zelaueri faciẽtes iiq̃tatẽ

Intercessio nos q̃s **Orõ** dñe bti N. abbati ꝯmẽdet: vt qđ nr̃is meritꝭ nõ valem⁹ ei⁹ ptrocinio asseq̃mur. Per.

Lectio libri sapie. Eccli. xxx.

Iustus cor suũ tradet ad vigilãdum diliculo i ad dñm q̃ fecit illũ: ⁊ i ꝯspectu altissimi dep̃cabit. Apiet os suũ in oratione: ⁊ pro delictis suis dep̃cabitur. Si enim magn⁹ dñs voluerit: spiritu intelligẽtie replebit illum. Et ipse tanq̃ ibres mittet eloq̃a sapiẽtie sue: ⁊ i orõne ꝯfitebit dño Et ipse diriget ꝯsiliũ ei⁹ ⁊ disciplinã: ⁊ i abscõdit suis ꝯsiliabit Et ipse palã faciet disciplinã doctrine sue: ⁊ i lege testamẽti dñi gl'iabit. Collaudabũt mlti sapiam eius: ⁊ vsq̃ in sclm nõ delebit. Nõ recedet memoria eius: ⁊ nomẽ ei⁹ reqret a gñatiõe i generationẽ. **Gr.** Os iusti meditabit sapiẽtiã ⁊ lingua ei⁹ loqͭ iudiciũ. **V.** Lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹ ⁊ nõ supplãtabunt gressus ei⁹. **All'a.** **V.** Posui adiutoriũ sup potentẽ ⁊ exaltaui electũ de plebe mea

In illo **Scdm lucã. xi** tpe: dixit iesus discipulꝭ suis. Nemo accẽdit lucernã ⁊ i abscõdito ponit neq̃ sub modio sed sup cãdelabrũ: vt q̃ ingrediũt lumẽ videãt. lucerna corporꝭ tui ẽ ocul⁹ tu⁹. Si oculus tu⁹ fuerit siplex: totũ corpus tuũ lucidũ erit Si aũt neq̃ fuerit: etiã corpus tuũ tenebrosũ erit. Uide ergo ne lumẽ qđ i te ẽ tenebre sint. Si ergo corpus tuũ totũ lucidũ fuerit nõ habens aliquã partẽ tenebrar: erit lucidũ totũ. Et sicut lucerna fulgorꝭ illuiabit te **Offr.** Inueñi dd̃ seruũ meũ ⁊ i oleo sctõ vnxi eũ man⁹ eni mea auxiliabit ei ⁊ brachium meũ ꝯfortabit eũ. **Secreta**

Sacris altaribꝫ dñe hostias suppositas sctũs N. abbas q̃s i salutẽ nobis puenire deposcat. p. **Cõio.** Dñe q̃nq̃ talenta tradidisti michi ecce alia q̃nq̃ supluct⁹ sũ euge serue fidelis qr i pauca fuisti fidelis supra multa te cõstituã itra i gaudiũ dñi tui. **vel** Btũs seruus. **vts. Postcõio**

Protegat nos dñe cũ tui pceptiõe sacmẽti btũs N abbas p nobis intcedẽdo:

ut ⁊ ɔuersatiōis ei⁹ expiamur insignia: ⁊ intercessiōis eius pcipiam⁹ suffragia Per do.

In natali vni⁹ ḋgis. offi.

Loquebar de testimoniis tuis i ɔspectu regū ⁊ nō ɔfūdebar ⁊ meditabar in mā datis tuis q̄ dilexi nimis. ps. Bti imaculati in via: q̄ ābulant in lege dñi. Oratio.

Deus q̄ nos ānua btē N. ḋgis ⁊ m̄ris tue solēnitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie ɔuersationis sequamur exemplo. Per do. Ad corinthios. ii. x.

Fratres Qui gl'iat: i dño gl'iet. Nō eni q̄ seipm ɔmēdat ille pbat⁹ ē sʒ quē ds ɔmēdat. Utinā sustineretis modicū i sipiētie mee: sʒ ⁊ supportate me. Emuloꝝ eni vos dei emulatiōe Despōdi enim vos vni viro ḋginē castā exhibere xpo. Gr. Diffusa ē grā i labiis tuis ppterea bñdixit te de⁹ ieťnū. v. Propt̄ veritatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iusticiā ⁊ deducet te mirabilit̄ dextra tua Allā. ḋ. Hec ē ḋgo sapiens quā dñs vigilātem inuenit.

In illo Scḋm math. xiii tpe. D. i. d. s. parabolā hāc Simile ē regnū celoꝝ thesauro abscōdito i agro quē q̄ inuenit hō abscōdit: ⁊ p gaudio illius vadit. ⁊ vēdit vniuersa q̄ habet ⁊ emit agrū illum Iteꝝ sile est regnū celoꝝ hoi negociatori: q̄rēti bonas margaritas. Inuenta aūt vna p ciosa margarita abiit ⁊ vēdidit vniuersa q̄ habuit ⁊ emit eam. Iterū simile ē regnū celoꝝ sagene misse in mare et ex oī genere pisciū cōgregāti. Quā cū ipleta esset: educētes ⁊ secus litus sedētes. elegerūt bonos in vasa sua. malos aūt foras miserūt Sic erit i ɔsummatiōe seculi Exibūt āgeli: ⁊ sepabūt malos ḋ medio iustoꝝ: ⁊ mittēt eos in caminum ignis. Ibi erit flet⁹ ⁊ stridor dentiū Intellexistis hec oia? Dicūt ei Etiā. Ait illis Ideo ois scriba doct⁹ i regno celoꝝ similis ē hoi patrifamilias: q̄ pfert de thesauro suo noua ⁊ vetera. Off. Filie regū i honore tuo astitit regia a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Secreta.

Suscipe mūera dñe q̄ in btē N. virginis ⁊ martyris tue solēnitate deferim⁹ cui⁹ cōfidimus patrocinio liberari p d. Cō. Simile ē regnū celoꝝ hoi negociatori q̄rēti bonas margaritas iuenta autē vna pciosa margarita dedit oia sua: ⁊ ɔparauit eā. P⁹cō.

Auxilientur nobis dñe sumpta misteria: ꝛ intercedente btã. N. virgie ꝛ martyre tua: sempiterna nos protectione confirmẽt. Per dñm.

Oratio dicẽda a sacerdote ante celebrationem misse.

Ante conspectũ diuie maiestatis tue: omps deus Reus ego assisto: qui inuocare nomẽ sctm̃ tuũ presumo. Miserere michi dñe hoi peccatori: ꝛ ignosce indigno sacerdoti ꝑ cui⁹ man⁹ hec oblatio tibi videt offerri. Parce peccatorũ prece ceterꝗ capitaliũ labe polluto: ꝛ nõ intres in iudicium cũ seruo tuo: qꝛ non iustificabit in cõspectu tuo ois viuẽs. Sed licet viciis ac voluptatibꝫ carnis aggrauat⁹ sũ Recordare tamẽ ꝙ caro sũ. in tuo conspectu etiã celi non sũt mũdi/ ꝗ̃to magis ego hõ terrenus ꝛ imũdus: idignus sum dñe iesu xp̃e vt viuam. Sed tu qui nõ vis mortẽ peccatoris. da michi veniã i carne cõstituto: vt ꝑ penitẽtie labores vita eterna ꝑfrui merear in celis. ꝑ te iesu xp̃e saluator mũdi. Qui viuis et regnas ds. ꝑ oia scl'a scloꝝ am̃.

Incipit preparatio ad missã Et ꝑmo sacerdos lauet man⁹ (dicẽdo.

Largire nobis deus omnipotens: ut sicut hic abluunt inquinamẽta manuũ exterius sic a te mũdẽt iteri⁹ pollutõnes mentiũ: ꝛ crescat i nobis sctarũ virtutũ augmẽtũ. Per cristũ. Postea sacerdos ponat vinũ ꝛ aquã in calicẽ si velit saltẽ ante euangeliũ hoc faciat: et ponendo vinum dicat.

De latere dñi nri iesu xp̃i exiuit sanguis ꝛ aqua in remissionẽ pctõꝝ. Ponẽdo aquam

Cõmixtio vini et aq̃ pariter fiat. In nomie ✠ patris. etc. Deide induat se amictu dicẽs.

Pone dñe galeã salutꝭ super caput meũ ad expugnandas ꝛ superãdas oẽs dyabolicas fraudes. ꝑ xp̃m. Ad albam.

Dealba me dñe et a delicto meo mũda me vt cum his qui stolas suas dealbauerunt in sanguine agni gaudiis perfruar celi. ꝑ xp̃m. Ad cingulũ

Precinge domine cingulo fidei et virtute castitatis lumbos corporis mei et extingue in eis humorem libidinis vt iugiter maneat i eis tenor totius castitatis. Per cristum.

Ad manipulum.

Sit splendor domini dei nostri super nos et opera manuum nostrarum dirige super nos ꝛ opus manuũ nr̃arum dirige. ꝑ xp̃m. Ad stola.

Stola iusticie circūda me dñe ⁊ ab omni corruptione peti emūda cor meū. p xp̄z. Ad ca(sulā)
Indue me dñe sacerdotali iusticia vt induci merear in tabernacula sempiterna. Per xp̄m dñz nr̄z. amē.
Deus eternorū bo= Orem⁹. norū fidelissime promissor et certissime psolutor q̄ vestimētū salutare ⁊ idumētū iocunditatis fidelibus tuis pmisisti clemētiā tuā supplex exoro vt me his sacris vestib⁊ indutū tibi digne seruire concedas. p xp̄z. Deīde dicat psal.
Iudica me de⁹ ⁊ discerne causam meā. ⁊c. ān. Introibo ad altare dei ad deū q̄ letificat iuuētutē meā. kyriel'. Xp̄e eleyson. kyriel'. Pr̄ nr̄. In noie p̄ris ✠ ⁊ filii ⁊ spūsscti. Amen. Dignare dñe die isto Cōfitemi dño qm̄ bon⁹. Et ego re⁹ ⁊ indign⁹ sacerdos Cōfiteor deo omnipotēti. ⁊c.
Bn̄dictio ad legēdū euāgelium Iube dñe bn̄dicere. Dominus sit in corde meo ⁊ i labiis meis ad pnūciādū euāgeliū dei pac. In noie patr. ⁊c. Dicto offertorio iunctis manibus dicat sacerdos.
Immola deo sacrificiū laudis ⁊ redde altissimo vota tua Quid retribuā dño p oib⁊ q̄ retribuit michi. Calicē salutaris accipiā ⁊ nomē dñi inuocabo. In noie patris ⁊ fi. ⁊c. Deinde accipiat calicem cum hostia et dicat.
Suscipe sctā trinitas hāc oblationē quā tibi offero in memoriā icarnatiōis / natiuitatis / passiōis / resurrectiōis / ascēsiōis / dñi nr̄i iesu xp̄i Et in honore btē ⁊ gl'iose semp v̄ginis marie ⁊ oim sctōr tuor q̄ tibi placuerūt ab initio mundi ⁊ eorū qrū hodie festa celebrāt. ⁊ qr hic noia vel reliq̄e habēt: vt illis pficiat ad honorē: nobis aūt ⁊ oib⁹ fidelib⁊ viuis ac defunct. ad salutem ⁊ requiē Ut illi oēs p nobis intercedere dignent in celis q̄rum memoriā agim⁹ i terris Per eūdē xp̄m dñm nostrū. Amē. Hic discooperiat calicē ⁊ ponat hostiā ante pedē calicis ⁊ cooperiat de corporali.
Ueni sctē spūs reple tuorum corda fideliū ⁊ tui amor. i eis ignē accende. In noie patri ✠ ⁊ filii ⁊ spūsscti. Tūc vadat lotū man⁹ suas ⁊ dicat.
Lauabo inter innocētes manus meas ⁊ circūdabo altare tuū dñe. Ut audiā vocē laudis tue: ⁊ enarrē vniuersa mirabilia tua. Dñe dilexi decorem dom⁹ tue. ⁊ locū hitatio=

nis glorie tue. Ne pdas cum ipsis de⁹ aiam meã. rc. Gl'a pri. kyriel. Pr nr. Sacerdos p⁹ offertoriũ pn⁹ añ altar dic. In spũ humilitatis ⁊ i anio cõtrito suscipiamur dñe a te ⁊ sic fiat sacrificiũ nostrũ vt a te suscipiat hodie: ⁊ placeat tibi dñe deus. In noie patris ✠ et filii. Tunc iungat manus suas supra calicẽ ⁊ dicat Veni sctificator õip̃s deus: bene ✠ dic hoc sacrificium quod tibi est preparatũ In nomie pr̃is ✠ ⁊ filii. rc. Versus ad ppl'm iũctis ma(nibus dicat Orate p me fratres ad dñm deũ nr̃m et ego p vobis: vt meũ et vr̃m i cõspectu ei⁹ fiat acceptũ sacrificium. Per xp̃m dñm nr̃m. Amẽ. Dñe exau. Et clamor Oremus. Secreta.

Munera q̃s dñe oblata sãctifica: ⁊ corda nostra sciĩs p̃ũs illustratiõe emũda Per dñz nr̃m iesũ xp̃m filiũ tuũ Qui tecũ viuit et regnat in vnitate eiusdem spiritusscti deus.

Incipiũt pfatiões toti⁹ anni. Et primo de natali dñi. pfatio.

Eterne deus. Quia per incarnati verbi misterium: noua mentis nostre oculis: lux tue claritatis effulsit. Vt dum visibiliter deũ cognoscim⁹ per hũc i inuisibiliũ amore rapiamur. Et ideo cũ angelis ⁊ archãgelis. rc. De epyphania dñi pfatio

Eterne deus. Quia cum vnigenit⁹ tuus in substantia nostre mortalitat apparuit: in noua nos immortalitatis sue luce reparauit. Et ideo cum angelis ⁊ archãgelis. rc. De resurrectiõe dñi

Equũ ⁊ salutare. Te quidẽ omni tp̃e: sed in hac potissimũ die gloriosius pdicare: cũ pascha nostrũ imolatus est xp̃s. Ipse eni verus est agnus q̃ abstulit pctã mũdi Qui mortẽ nr̃am moriendo destruxit ⁊ vitã resurgendo reparauit. Et ideo. rc.

De ascensione dñi.

Eterne deus: per cristum dominũ nostrũ. Qui post resurrectionẽ suã omnibus discipulis suis manifestus apparuit: ⁊ ipsis cernentibus est eleuatus in celũ vt nos diuinitatis sue tribueret esse participes. Et ideo. rc.

De sctõ spiritu. prefatio.

Eterne deus p xp̃m dñm nr̃m. Qui ascẽdẽs sup oẽs celos / sedẽsq; ad dexteraz tuã pmissum spm̃ sctm̃ in filios adoptiõis effudit. Quapropter pfusis gaudiis tot⁹ in

orbe terrarũ mũdus exultat. Sed ⁊ supne ↄ̃tutes atq; angelice potestates hymnũ glorie tue concinunt sĩ fine dicẽtes. Sctũs. ꝛc.

De sctã trinitate

Eterne deus. Qui cum vnigenito filio tuo ⁊ spiritusancto vnus es deus vnus es dñs. Nõ in vnius singularitate psone: sed in vnius trinitate substantie. Quod eni de tua gloria reuelãte te credimus/ hoc de filio tuo/ hoc de spũ sãcto: sine differentia discretiõis sẽtimus. Ut in ↄfessione vere sẽpiterneq; deitatis ⁊ in personis pprietas/ ⁊ in essentia vnitas: ⁊ in maiestate adoretur equalitas. Quem laudãt angeli atq; archãgeli cherubin quoq; ac seraphin: qui nõ cessãt clamare iugiter vna voce dicentes. Sanctus Sanctus. Sanctus. ꝛc.

De sancta cruce. Prefatio

Eterne deus. Qui salutẽ humani generis in ligno crucis cõstituisti/ vt vnde mors oriebat: inde vita resurgeret. Et qui in ligno vincebat/ in ligno quoq; vinceret: Per cristum dñm nostrum. Per quẽ maiestatẽ tuã. ꝛc

De beata virgine maria

Eterne deus. Et te in veneratiõe btẽ ⁊ gloriose sẽperq; virgis marie exultantibus animis collaudare: bñdicere ⁊ pdicare. Que ⁊ vnigenitũ tuũ sancti spũs obumbratione concepit/ ⁊ virginitatis gloria pmanẽte/ huic mũdo lumen eternum effudit: iesum christum dñm nostrum. Per quem maiestatem. etc.

De apostolis. Prefatio.

Equum et salutare. Te dñe suppliciter exorare/ vt gregẽ tuũ pastor eterne nõ deseras: sed per beatos apostolos tuos cõtinua ptectione custodias. Ut iisdẽ rectoribus guberne: quos operis tui vicarios eidẽ ↄtulisti preesse pastores. Et ideo cũ ãgelis. ꝛc

Gloria in excelsis deo. Et in terra pax hominibꝫ bone volũtatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamꝰ te. Gratias agimus tibi propter magnã gloriã tuam. Dñe deus rex celestis deus pater omps. Dñe fili vnigenite iesu criste Dñe deus agnꝰ dei filius patris. Qui tollis pctã mundi miserẽ nobis. Qui tollis peccata mundi suscipe depcationẽ nostram. Qui sedes ad dexterã patris miserere nobis. Qm̃ tu solus sanctus. Tu solus dñs Tu solus altissimus

Jesu criste. Cum sācto spiritu In gloria dei patris. Amen

Symbolum apostolorum

Credo in vnū deū. Patrem omnipotentē factorē celi et terre visibiliū oim ⁊ inuisibiliū. Et in vnū dn̄m iesū cristū filiū dei vnigenitū. Et ex patre natū ān oia scl'a. Deū de deo lumen de lumine deum verū de deo vero Genitū nō factū ꝯsubstantialē prī per quē oia facta sūt. Qui ꝓpter nos homines ⁊ ꝓpter nostrā salutē descendit de celis. Et incarnatus ē de spū sācto ex maria virgine: et homo factus est. Crucifixus etiā ꝓ nobis sub pōcio pilato passus et sepult⁹ est. Et resurrexit tercia die secundū scripturas. Et ascēdit in celū sedet ad dexterā prīs. Et iterū venturus est cū gloria iudicare viuos ⁊ mortuos Cuius regni non erit finis. Et in spm̄ sctm̄ dn̄m ⁊ viuificantē. Qui ex prē filioq; ꝓcedit. Qui cū prē et filio simul adoratur ⁊ cōglorificat. Qui locutus est per prophetas. Et vnā sanctā catholicā ⁊ apostolicā ecclesiā. Cōfiteor vnum baptisma in remissionē pctōrū. Et expecto resurrectionē mortuorū. Et vitam venturi seculi. Amen.

Prefatio communis.

Per omnia secula seculorū. Amen. Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu tuo Sursū corda. Habemus ad dominū Gratias agam⁹ dn̄o deo nostro. Dignum et iustum est.

Vere dignum ⁊ iustum ē equū ⁊ salutare. Nos tibi semper et vbiq; gratias agere: dn̄e sācte: pater omps: eterne de⁹. p cristū dn̄m nr̄m. Per quē maiestatē tuā laudant angeli: adorant dn̄ationes/tremunt potestates. Celi celorūq; virtutes ac beata seraphin: socia exultatiōe cōcelebrāt. Cū quib⁊ nr̄as voces/ vt admitti iubeas depcamur: supplici ꝯfessiōe dicētes. Sanctus. Sanctus. Sanctus dn̄s deus sabaoth. Pleni sūt celi ⁊ terra gloria tua osanna in excelsis. Benedictus ✠ qui venit in nomine dn̄i osanna ✠ in excelsis.

Et ideo cum angelis ⁊ archangelis: cum thronis ⁊ dn̄ationibus. Cūq; omni militia celestis exercit⁹/ hymnum glorie tue canimus: sine fine dicentes. Sanctus. etc̄.

INRI

e igit clementissime
pater per iesũ cristũ
filiũ tuũ dñm nr̃m
supplices rogamꝰ ac
petimus vti accepta habeas ⁊
benedicas. Hec ✠ dona. Hec
✠ munera. Hec sc̃tã ✠ sacri-
ficia illibata. In p̃mis q̃ tibi
offerimꝰ ꝓ ecclesia tua sc̃tã ca
tholica quã pacificare/ custo-
dire/ adunare/ ⁊ regere digne
ris toto orbe terrarum: vna
cum famulo tuo papa nostro
et antistite nostro/ et rege no-
stro: et me idigno famulo tuo
⁊ omnibus orthodoxis atqꝫ ca-
tholice et apostolice fidei cul-
toribus. Oratio.

Memento dñe famulorũ
famularũqꝫ tuaꝝ N. ⁊
N. Et oim circũastãtiũ atqꝫ
oiꝫ fideliũ xp̃ianoꝝ q̃ꝝ t̃ fides
cognita ẽ ⁊ nota deuotio ꝓ q̃-
bꝫ tibi offerimus/ vel qui tibi
offerũt hoc sacrificiũ laudis
ꝓ se suisqꝫ oibꝫ: ꝓ redẽptione
aiaꝝ suaꝝ ꝓ spe salutis ⁊ ico
lumitatis sue: tibiqꝫ reddunt
vota sua et̃no deo viuo ⁊ vero

Cõmunicantes et memo
riã venerãtes In p̃mis
gloriose sẽperqꝫ virginis ma-
rie genitricis dei ⁊ dñi nr̃i iesu
cristi. Sed et btõrũ aplõꝝ ac
martyꝝ tuoꝝ. Petri. Pau
li. Andree. Iacobi. Iohã
nis. Thome. Iacobi. Phi
lippi. Bartholomei. Ma-
thei. Simonis. ⁊ Thadei.
Lini. Cleti. Clementis.
Sixti. Cornelij. Cipriani
Laurentij. Grisogoni. Io
hannis ⁊ Pauli. Cosme et
Damiani. Et oim sanctorũ
tuorũ quoꝝ merit precibusqꝫ
cõcedas: vt in oibꝫ ꝓtectiõis
tue muniamur auxilio. Per
eundẽ cristũ dñm nr̃m amen
Hic dirigat se ad oblatam.

Hanc igitur oblationem
seruitutis nostre. Sed ⁊
cuncte familie tue q̃s dñe/ vt
placatus accipias. diesqꝫ no-
stros in tua pace disponas/ at
qꝫ ab eterna dãnatiõe nos eri
pi: ⁊ in electorum tuorum iu-
beas grege numerari Per cri
stum dominum nostrũ amen

Quã obla (Supra calicẽ
tionem tu deus omp̃s i
omnibus q̃s. Bene ✠ dictã.
Ascri ✠ ptam. Ra ✠ tam
rationabilem: acceptabilẽqꝫ
facere digneris. Vt nobis.
Cor ✠ pus et San ✠ guis
fiat dilectissimi filij tui domi-
ni nostri iesu cristi.
Hic accipiat hostiam.

Qui pridie quam patere-
tur Accepit panẽ in san
ctas ac venerabiles manꝰ su-
as. Et eleuatis oculis in celũ

ad te deum patrem suum om
nipotentem: tibi grãs agens
Bene ✠ dixit ac fregit: dedit
discipłis suis dicẽs Accipite
et manducate ex hoc omnes.
Hoc est enim corpus meum
Hic eleuat hostiam sanctam.
Hic accipiat calicem.

Simili modo postea q̃ ce-
natum ẽ accipiẽs ⁊ hũc
preclarum calicem in sc̃as
ac venerabiles manus suas.
Item tibi gratias agẽs Be-
ne ✠ dixit: dedit discipulis
suis dicens. Accipite: ⁊ bibi
te ex eo omnes. Hic est enim
calix sãguinis mei noui ⁊ eter
ni testamenti/ misterium fidei
qui pro vobis et pro multis ef
fundetur in remissionem pec-
catorum. Hic eleuat calicem
Hec quotienscunq̃ feceritis:
in mei memoriam facietis.
Hic deponit et reponit in loco
suo et cooperit de corporali.
Et extendit brachia sua. etc̃.

Unde ⁊ memores dñe nos
tui serui. Sed et plebs
tua sancta: eiusdẽ xp̃i filij tui
dñi dei nr̃i. Tã beate passio
nis necnon ⁊ ab inferis resur
rectiõis. Sed et in celo glorio
se ascensionis offerimus p̃cla
re maiestati tue De tuis do-
nis ac datis Hostiã ✠ purã
Hostiã ✠ sanctã. Hostiã ✠
immaculatam. Panem ✠
sanctum vite eterne. et Cali
cem ✠ salutis perpetue.

Supra que propicio ac se
reno vultu respicere di
gneris. Et accepta habere si
cuti accepta habẽ dignatꝰ es:
munera pueri tui iusti abel et
sacrificiũ p̃riarche nr̃i abrahe
Et qđ tibi obtulit sũmus sa
cerdos tuꝰ melchisedech sc̃tũ
sacrificiũ imaculatam hostiã
Hic ponit brachium dextrum
supra sinistrum.

Supplices te rogamꝰ op̃s
deus iube hec perferri p
manus sc̃ti angeli tui i subli
me altare tuũ/ in cõspectu di-
uine maiestat tue Ut quot-
quot ex hac altaris participa-
tione sacrosanctum filij tui
Cor ✠ pus ⁊ San ✠ guinẽ
sũpserimꝰ Omni bene ✠ di
ctione celesti Et gratia reple
amur. Per eundem cristum
dominum nostrum amen.

Memento etiã dñe famu
lorum famularũq̃ tu-
arũ qui nos precesserunt cum
signo fidei: ⁊ dormiũt in sõno
pacis N. et N. Ipsis dñe et
oĩbꝫ in xp̃o quiescentibꝫ locũ
refrigerij lucis ⁊ pacis/ vt in-
dulgeas deprecamur. Per eũ
dem cristum dñm nr̃m amen
Hic percutit pectus suum.

Nobis quoqz pctõribz fa-
mulis tuis de mltitudi
ne miserationũ tuarũ spãti-
bz partẽ aliquã ⁊ societatẽ do
nare digneris. Cũ tuis scãtis
aplis ⁊ martyribz cũ Iohã-
ne Stephano Mathia Bar
naba Ignatio Alexandro
Marcellino Petro Felici-
tate Perpetua Agatha Lu
cia Agnete Cecilia Ana-
stasia. Et cũ omnibus sctis
tuis. intra quorum nos cõsor
tium nõ estimator meriti/ sed
venie: qs largitor admitte.
Per xpm dñm nostrũ amen

Hic faciat cruces sup calicẽ de
manu. Per quẽ hec oĩa dñe
sẽp bona creas. Scti ✠ ficas
Viui ✠ ficas. Bñ ✠ dicis.
Et pstas nobis Per ✠ ipsũ
Et cũ ✠ ipso. Et in ✠ ipso
Est tibi deo patri omnipoten
ti ✠ in vnitate spiritus san-
cti: omnis honor et gloria.

Per omnia secula seculo-
rum. Amẽ. Oremus.
Preceptis salutaribus mo-
niti/ et diuina institutione for
mati: audem⁹ dicere. Pater
noster qui es in celis: Sãctifi
cetr nomẽ tuũ. Adueniat re
gnũ tuũ. Fiat volũtas tua: si
cut in celo ⁊ in terra. Panẽ
nrm quotidianũ da nobis ho
die. Et dimitte nobis debita
nra: Sicut et nos dimittim⁹
debitoribus nris. Et ne nos
inducas in tẽtationem. Sed
libera nos a malo. Amen.

Hic accipiat patenam.

Libera nos qs dñe ab oĩ-
bus malis pteritis pre-
sentibz ⁊ futuris. Et interce
dente beata ⁊ gloriosa sẽperqz
virgine dei genitrice maria.
Et beatis aplis tuis Petro
⁊ Paulo atqz Andrea cum
oibus sanctis tuis. Da ppi-
cius pacẽ in diebz nris: vt ope
misericordie tue adiuti. Et
a peccato simus semper liberi
Et ab oi perturbatiõe securi

Hic frangat corpus et dicat.

Per eundem dñm nostrũ
iesum cristũ filiũ tuum
Qui tecum viuit ⁊ regnat in
vnitate spiritus sancti deus.
Per omnia secula seculorum.
Amen. Pax dñi ✠ sit semp
vobiscũ Et cũ spũ tuo Agn⁹
dei q̃ tollis pctã mũdi mi. no.
Agn⁹ dei q̃ tollis pctã mũdi
mi. no. Agnus dei q̃ tollis
pctã mũdi dona nobis pacem

Hic mittit pars hostie i calicẽ

Hec sacrosancta cõmixtio
corporis et sãguinis dñi
nostri iesu cristi: fiat michi su
menti. Et oibus sumentibz
salus mentis ⁊ corporis. Et
ad vitã capescendã eternam

preparatio salutaris. Per eũ-
dem xp̄m dñm nostrũ. Amẽ
Oremꝰ. Da pacẽ dñe in die-
bus nostris: qꝛ nõ est alius q̃
pugnet ꝓ nobis nisi tu deus
nr̃. Hic datur pax dicendo
Pax tibi xp̄e. Pax tibi frat
Dñe exaudi orõnẽ meã. Et
clamor meus. Dñs vobiscũ
Et cũ. Oremꝰ. Orõ ad prẽz
Domine scte pater omp̄s
eterne deꝰ: da michi hoc
corpus ⁊ sanguinẽ xp̄i filii tui
dñi dei nr̃i ita digne sumere:
vt merear ꝑ hoc remissionem
oim pccõꝝ meoꝝ accipe: ⁊ tuo
sctõ spũ repleri: qꝛ tu es deus
⁊ preter te nõ est aliꝰ. Cuius
regnũ ⁊ imperiũ: sine fine ꝑ-
manet in secula seculorum.
Amen. Oremꝰ. Ad filium.
Dñe iesu xp̄e fili dei viui q̃
ex volũtate prĩs: coope-
rante spũsctõ ꝑ mortẽ tuam
mũdũ viuificasti. Libera me
per hoc sacrum corpus/ ⁊ san
guinẽ tuũ: a cunctis iniq̃tati
bus ⁊ vniuersis malis meis.
Et fac me tuis semp obedire
mãdatis: ⁊ a te nũq̃ sinas iꝑe
ꝑpetuũ separari. Qui viuis ⁊
regnas cũ eodẽ prẽ i vnitate
eiusdẽ spũsscti deꝰ. Per oia.
Perceptio corpo Orõ.
ris ⁊ sanguinis tui dñe
iesu xp̄e: quam ego indignus
sumere p̄sumo: nõ michi ꝑue
niat ad iudiciũ neq̧ ad condẽ
nationem. Sed ꝑ tua pieta
te prosit michi ad tutamentũ
mẽtis ⁊ corporis. Qui viuis
et regnas deꝰ: ꝑ oia secula se-
culorũ. Amẽ. Ad sumẽdum
Corpus dñi nr̃i (corpꝰ xp̄i.
iesu xp̄i custodiat corpus me-
um ⁊ aiam meã i vitã eternã
Amẽ. Ad sumẽdũ sanguinẽ
Sãguis dñi nr̃i iesu xp̄i Cu-
stodiat corpꝰ meũ ⁊ aiaz meã
i vitã etnã am̄ Pꝰ pceptionẽ
Quod ore sũpsi dñe: pura
mẽte capiã vt de corpore
⁊ sanguie dñi nr̃i iesu xp̄i: fi
at michi r̃mediũ sempiternũ
Per eũd xp̄m dñm nr̃m am̄
Corpus dñi nr̃i iesu xp̄i:
qd̄ sũpsi. Et sctũs eius
sanguis quẽ potauiꝰ sũ ihereat
i visceribꝫ meis: vt nõ veniat
michi in iudiciũ. Sed profici
at ad salutem ⁊ remediũ ani-
me mee. Amen.
Deinde vadat lotum manus
suas iunctis manibus: et in-
clinando caput ante altare.
Agimus tibi gratias om-
nipotẽs deꝰ ꝓ vniuersis
beneficiis tuis qui viuis ⁊ re-
gnas deus. Per omnia secu
la seculorum. Amen.
Nunc dimittis seruũ tuum
domine. totꝰ psal. dicatur.

Gloria patri. kyrieleyson. Xpeeleˀ. kyrie elˀ. Pater noster Aue maria. Tūc accipiat calicē ⁊ bibat vinū qd remāsit tūc dicat coronē. ⁊ pꝰ coronē ⁊ i fine orōnis osculet pedes crucifixi. Et vadat in medio altaris et dicat. Per oīa secula seculorū Amen. Dn̄s vobiscum. Et cū spū tuo. Ite missa est. Deo gratias. Si dictum fuerit in missa. Glˀia i excelsis deo Et si nō / dicat. Bn̄dicamꝰ dn̄o. In missa de defunctis. Requiescāt in pace Adiutoriū nostrū in nomie dn̄i. Qui fecit celū et terram Sit nomen dn̄i benedictum Ex hoc nūc. Oremus. Benedicat nos diuina maiestas: et vna deitas: pater ⁊ filius et spiritusscūs Amen. Expleta missa sacerdos incuruus ante mediū altaris / iunctis manibꝫ dicat hāc orationem

Placeat tibi sancta trinitas obsequiū seruitutis mee. ⁊ psta: vt hoc sacrificiū quod oculis tue maiestatis indignus obtuli sit tibi acceptabile: michiqꝫ ⁊ omnibus pro quibus illud obtuli: te miserāte sit propiciabile. Qui viuis ⁊ regnas deus. p omnia secula seculoꝝ. Amē. In nomie pr̄is ✠ ⁊ filii ⁊ spūsscti. Tūc dicat deuestiēdo se. Dn̄s vobiscū. Et cū spū tuo. Initiū scti euāgelii Scdm iohānem Glˀia. Qui natus es de vgīe cum patre et sanctospiritu. In principio erat verbū: et verbū erat apud deum. ⁊ c. Deo grās. Te inuocamus / te adoramꝰ / te laudamꝰ: o btā trinitas. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Ex hoc. Oremꝰ. Oro. Protector in te sperātiū. ⁊ c. Deinde dicat grās sequētes oībꝫ finitis Post missā cōple. ān. Triū puerorū cantemꝰ hymnū quē cantabant in camino ignis benedicentes dominū. ps. Bn̄dicite sacerdotes. p. Laudate dn̄m in sctis eiꝰ. ñ Nunc dimittis. Glˀia pr̄i. kyrielˀ. Xpeelˀ. kyrieley. Pater nr̄. Et ne nos Confiteant tibi dn̄e oīa opera tua. Exultabunt sancti in gloria Non nobis domine nō nobis Sacerdotes tui induant iusticiā Dn̄e deus virtutū conuerte nos. Dn̄e exaudi orōnē. Dn̄s vobiscū. Oremus.

Deus qui tribus pueris mitigasti flamas igniū cōcede ppitiꝰ vt nos famulos tuos nō exurat flāma vitiorū Da nobis q̄s ops deꝰ vitiorū nr̄oꝝ flāmas extinguere: q̄ btō laurētio tribuisti

toꝛmētoꝝ suoꝝ icēdia supare

Adsit nobis q̄s dn̄e ꝟtus spūsſci q̄ ⁊ coꝛda nr̄a clemēter expurget ⁊ ab oib3 tueatur aduersis. Per do. Oro.

Suscipe sancta trinitas p̄ces meas ⁊ respice ꝑ administrationē oium sctōꝝ tuoꝛum officiū seruitutis mee ⁊ si quid in his laudibus digne egi ꝓpici⁹ respice ⁊ qđ negligēter egi clementer ignosce. Qui vi. Missa de btā maria

Salue sctā parens enixa puerpera regē q̄ celū terrā q3 regit i scl'a scl'oꝝ. ꝟ. Bn̄dicta tu i mulierib3 ⁊ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. Salue sctā. Gl'ia. Salue. Oro.

Concede nos famulos tuos q̄s dn̄e de⁹: ꝑpetua mētis ⁊ coꝛpoꝛis sanitate gaudere: ⁊ gl'iosa btē marie semꝑ ꝟgis itercessiōe a p̄sēti liberari tristicia ⁊ eterna ꝑfrui leticia. ꝑ do. L. libꝛi sapiētie.

Ab initio ⁊ an̄ secula creata sū: ⁊ vsq3 ad futurū scl'm n̄ desinā: ⁊ i habitatiōe sctā coꝛā ipso ministraui. Et sic i syō firmata sū: ⁊ i ciuitate sctificata similiter reqeui: et i hierusalē potestas mea. Et radicaui i populo honoꝛificato: et i partes dei mei hereditas illius. Et in plenitudie sanctoꝝ detentio mea. R. Benedicta et venerabilis es virgo maria que sine tactu pudoꝛis inuenta es mater salua toꝛis. ꝟ⁹. Uirgo dei genitrix quē totus nō capit oꝛbis i tua se clausit viscera fact⁹ homo. Allā. ꝟ. Oꝛa ꝑ nobis pia ꝟgo maria de q̄ xp̄s nat⁹ ē nobis vt ꝑctōꝛib3 sit misert⁹. Scd'm lucā.

In illo tp̄e. Factū ē cū loq̄ret iesus ad turbas extollēs vocē q̄dā mulier de tba dixit illi. Btūs vēt q̄ te ꝑtauit et vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimo. Beati qui audiunt verbū dei ⁊ custodiūt illud. Offertoꝛiū. Btā es virgo maria q̄ dn̄m poꝛtasti creatoꝛē mūdi genuisti qui te fecit ⁊ in eternū ꝑmanes virgo. Secreta.

Tua dn̄e ꝓpiciatiōe ⁊ btē marie semper virginis intercessione ad ꝑpetuā atq3 p̄sentē hec oblatio nobis ꝓficiat ꝓsꝑitatē ⁊ pacē. ꝑ do. Cō. Regina mūdi dignissima ꝟgo maria perpetua intcede ꝓ nr̄a pace ⁊ salute q̄ genuisti cristū dn̄m saluatoꝛem omniū. Post cō.

Sumptis dn̄e salutis nr̄e subsidiis da q̄s btē marie semper ꝟginis patrocīniis nos vbiq3 ꝓtegi: i cui⁹ veneratiōe hec tue obtulim⁹ maiesta

ti. pdo. In aduētu missa.

Rorate celi desup ⁊ nubes pluāt iustū apiat terra ⁊ germinet saluatorē. ps. Celi enarrāt gloriam dei ⁊ opera manuū ei9 āñūciat firmamē (tū. oro

Deus q̄ de btē marie virginis vtero v̄bū tuū āgelo nūciāte carnez suscipere voluisti: p̄sta supplicibus tuis vt q̄ vere eā dei genitricē credim9 eius apud te i tercessionibz adiuuemur. per dn̄m. Lectio ysaie pphete.

In diebus illis Locutus est dn̄s ad achaz dicēs. Pete tibi signū a dn̄o deo tuo in pfundū inferni siue in excelsum supra Et dixit achaz. Nō petā: ⁊ nō tētabo dn̄m. Et dixit Audite ergo domus dauid. Nūquid parū vobis est molestos esse hominibz qz molesti estis et deo meo? Propter hoc dabit dn̄s ipse vobis signū. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū: ⁊ vocabit nomē eius emanuel. Butyrū ⁊ mel comedet: vt sciat reprobare malū ⁊ eligere bonum. R. Tollite portas pricipes vr̄as ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glīe. V9. Quis ascendet in mōtē dn̄i aut q̄s stabit in loco sctō ei9. Allā. V Ostende nobis dn̄e miaz tuam ⁊ salutare tuum da nobis. Secundum lucam.

In illo tp̄e. Missus ē angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad v̄ginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph de domo dauid: ⁊ nomē virgis maria Et igressus angelus ad eam dixit. Aue gr̄a plena dn̄s tecū. Bn̄dicta tu in mulierib9. Que cū audisset turbata est i sermone ei9: ⁊ cogitabat q̄lis esset ista salutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria. Inuenisti eni gr̄am apud deum. Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomē eius iesum. Hic erit magnus ⁊ filius altissimi vocabit. Et dabit illi dn̄s de9 sedē dauid p̄ris eius: ⁊ regnabit in domo iacob i eternū: ⁊ regni ei9 nō erit finis Dixit aūt maria ad angelū. Quō fiet istud qm̄ virum non cognosco? Et respōdens angelus dixit ei. Sp̄us sctūs supueniet i te: ⁊ virtus altissimi obūbrabit tibi Ideo qz ⁊ qd̄ nascet ex te sctm̄ vocabitur fili9 dei. Et ecce helizabeth cognata tua: ⁊ ipsa cōcepit filiū in senectute sua. Et hic mēsis est sext9 illi q̄ vocatur sterilis: qz nō erit ipossibile apud deū omne verbum.

Dixit aũt maria. Ecce ãcilla dñi. Fiat michi scdm ỽbum tuũ. Offr. Aue maria grã plena dñs tecũ bñdicta tu in mulieribꝫ ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vē-tris tui. Cõio. Ecce ỽgo ꝯci-piet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabitur nomē ei⁹ emanuel. In natiuitate dñi vsqꝫ ad purificationē beate marie nisi lxx. euenerit

Puer nat⁹ ē nobis ⁊ filius datus ē nobis cui⁹ iperi-um sup humeꝝ ei⁹ et vocabit nomē eius magni ꝯsilij ãgel⁹ Ps. Cãtate dño cãticũ nouũ qꝛ mirabilia fecit. Puer. ⁊c.

Deus q̃ salutꝭ eťne (Orõ btē marie virginitate fe-cũda humano generi pꝛemia ꝑstitisti / tribue q̃sumus. vt ip-sã ꝓ nobis intercedere sētiam⁹ ꝑ quã meruimus auctorē vite suscipere dñm nrm iesũ xpm filiũ tuũ Qui tecũ. Ad titũ.

Carissime. Apparuit beni-gnitas ⁊ hũanitas sal-uatoꝛis nri dei Nõ ex operibꝫ iusticie q̃ fecim⁹ nos: sed scdm miam suam saluos nos fecit Per lauacrũ regenerationis ⁊ renouationis sps scti: quē effu-dit in nos abũde ꝑ iesũ cristũ saluatoꝛē nrm. Ut iustificati grã ipsius heredes sim⁹ scdm spem vite eterne. In xpo iesu dño nro. R. Uiderunt oms fines terre salutare dei nri iu-bilate deo ois terra. V. Notũ fecit dñs salutare suũ añ con-spectum gētiũ reuelauit iusti-ciã suã. Alla. V. Multiphari-e oli deus loquēs pribꝫ in ꝓ-phetis nouissime diebus istis locutus est nobis in filio suo.

In illo tpe (Scdm lucã Pastores loq̃bant adi-uicē. Transeamus vsqꝫ beth-leē: ⁊ videamus hoc verbũ qd factũ est qd dñs ostēdit nobis Et venerũt festinãtes: ⁊ inue-nerũt mariã ⁊ ioseph ⁊ infãtē positũ in ꝑsepio. Uidētes au-tē cognouerũt de verbo qd di-ctũ erat illis de puero hoc. Et oēs q̃ audierũt mirati sũt: et de his q̃ dicta erãt a pastoꝛibꝫ ad ipsos. Maria autē conser-uabat oia verba hec: ꝯferens in coꝛde suo. Et reuersi sũt pa-stoꝛes glorificãtes ⁊ laudãtes deũ i oibꝫ q̃ audierãt ⁊ viderãt sicut dictũ est ad illos. Offr. Tui sũt celi ⁊ tua ē terra oꝛbē terraꝝ ⁊ plenitudinē eius tu fũ-dasti iusticia ⁊ iudiciũ ꝑpara-tio sedis tue. Prefatio. Qꝛ per incarnati. Secreta

Muneribus nris q̃s dñe pꝛecibusqꝫ susceptis in-tercedente btã sēꝑ ỽgine ma-ria: ⁊ celestibꝫ nos mũda mi-steriis / ⁊ clemēter exaudi Per

Cōio. Viderūt oēs fines tre salutare dei nr̄i. Postcōio

Hec nos cōio dn̄e purget a crimine: ⁊ intercedēte btā sēp virgine maria: celestis remedij faciat esse cōsortes. Per

In septuagesima. Introit⁹

Salue scā parēs. Orō. Concede. Ep̄la. Ab initio. R. Bn̄dicta. Tractus

Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti. V. Que gabrielis archāgli dict credidisti. V. Dū virgo deū ⁊ hoiem genuisti et post partū vgo inuiolata pmā sisti. V. Dei genitrix intercede p nobis. Euag. Factū est. Offr. Btā es vgo. Prefatio. Et te i veneratiōe. Cōio Btā viscera vel Regia mū di

In tempore paschali. Officiū

Salue scā. orō. Cōcede Ep̄la Ab initio. All'a V. Post partū virgo inuiolata pmāsisti dei genitrix intercede p nobis. All'a. V. Ora p nobis pia virgo maria de q̄ xps nat⁹ est nobis vt pctōrib⁊ sit misert⁹ All'a. V Surrexit dn̄s ⁊ occurrēs mulierib⁊ ait auete tūc accesserūt ⁊ tenuerūt pedes eius. Scd̄m iohēm.

In illo tpe. Stabāt aūt iuxta crucē iesu mr̄ eius ⁊ soror mr̄is eius maria cleophe: ⁊ maria magdalene Cū ergo vidisset iesus matrem et discipulum stantē quē diligebat: dixit matri sue. Mulier ecce filius tuus. Deinde dixit discipulo. Ecce mr̄ tua. Et ex illa hora: accepit eā discipul⁹ in suā. Offr. Angelus dn̄i descēdit de celo ⁊ dixit mulierib⁊ quē q̄ritis surrexit sicut dixit all'a. Prefatio Et te i veneratiō. Cōio. Regina mū di

Officiū p defunctis. Introit⁹

Requiem eternā dona eis dn̄e ⁊ lux ppetua luceat eis. Ps. Te decet hymn⁹ de⁹ in syō: ⁊ tibi reddet votum in hierl'm. Ps. Exaudi orōnem meā ad te oīs caro veniet.

Pro corpore presenti. Orō.

Quesumus dn̄e vt aīe famuli (le) tui (e) cui⁹ diē obitus celebramus sctōꝝ atq̃ electoꝝ tuoꝝ largiaris cōsortiū: ⁊ rorē mīe tue perennem infundas. Per. Secreta

Adesto q̄s dn̄e supplicatiōib⁊ nr̄is: ⁊ hāc oblationē quā tibi offerimus: p aīa famuli (le) tui (e) placat⁹ ac benign⁹ assume Per d. Postcōio

Omps sēpiterne deus collocare dignare aīam famuli (le) tui (e) cuius depositionis diē celebramus: i sinibus abrahe ysaac et iacob: vt cū

dies agnitiõis tue aduenerit iter sctõs ꝛ electos tuos eã resuscitari pcipias. Per dñm.

Missa i anniuersario. Orõ.

Pñta q̃s dñe vt aĩa famli(e) tui(e) cui⁹ ãniuersariũ depositiõis diẽ celebꝛam⁹ idulgẽtiã pariter ꝛ requiẽ capiat sẽpiternã. p do. Alia orõ.

Deus idulgẽtiarũ dñe da aĩe famli(e) tui(e) cui⁹ ãniuersariũ depositiõis diẽ ꝯmemoꝛam⁹ refrigerii sedem quiet btitudinẽ ꝛ lumis claritatẽ. Per dñm. Secreta.

Propitiare dñe supplicatiõib; nr̃is p aĩa famli(e) tui(e) cui⁹ hodie ãnua dies agitur p q̃ tibi offerimus hoc sacrificiũ laudis: vt eã sctõꝝ tuoꝛum consoꝛtio sociare digneris Per do. Post cõ.

Suscipe q̃s dñe pces nostras p aĩa famuli(e) tui(e) cui⁹ ãniuersariũ depositiõis diẽ celebꝛam⁹: vt macule q̃ ei de terrenis ꝯtagiis adheserũt: remissionis tue mia deleãt. p. Pro sacerdote orõ

Deus cui soli cõpetit medicinã pstare post moꝛtẽ: tribue quesum⁹ vt aĩa (e) famuli (oꝝ) tui (oꝛũ) sacerdotis (tũ) ab omnib; exuta (ute peccatis electoꝛũ tuoꝛũ societatibus aggreget (ent). Secr

Concede quesum⁹ omĩps deus vt aĩa (e) famuli (oꝛũ) tui (oꝛũ) sacerdotis (tũ) p hec sctã misteria in tuo conspectu semp clara consistat: q̃ fideliter ministrauit (erunt. Per dominum. Postcõ.

Prosit dñe q̃s aĩe (abus famuli (oꝛũ) tui (oꝛũ) sacerdotis (tũ) mĩe tue iploꝛata clemẽtia vt ei⁹ in q̃ sperauit (erũt) ꝛ credidit (erũt) eternũ capiat (ant) te miserãte cõsoꝛtiũ. p do. Pro epo Orõ.

De⁹ q̃ iter aplicos sacerdotes famulũ tuũ põtificali fecisti dignitate vigere: psta q̃s vt eoꝝ q̃q; ppetuo aggreget cõsoꝛtio. p. Secreta.

Suscipe dñe q̃s hostias p aĩa famuli tui epi: q̃s t offerimus: vt cui pontificale donasti meritũ dones ꝛ pmiũ Per dominum. Postcõ.

Presta q̃s oĩps de⁹: vt aĩa famuli tui epi quã i hoc seculo cõmoꝛãtẽ sacris muneribus decoꝛasti celesti sede gloriosa semper exultet. p dñm.

Pro quolibet defuncto orõ.

Inclina dñe aurẽ tuã ad pces nr̃as quib; miam tuã supplices depcamur: vt aĩam famuli tui quã de hoc seculo migrare iussisti i pacis ac lucis regione constituas et

sanctoꝝ tuoꝝ iubeas esse cō
sortes. Per dn̄m. Secreta.
Munera q̄s dn̄e q̄ tibi pro
anima famuli tui offeri-
mus placat⁹ intēde: vt reme
diis purgata celestib; in tua
pace requiescat. P. Post cō.
Annue nobis dn̄e vt aīa
famuli tui remissionem
quā semꝑ optauit mereatur
ꝑcipere peccatoꝝ. P dn̄m.
Missa p femina defuncta oꝛo.
Quesum⁹ dn̄e ꝓ tua pie-
tate miserere aie famu-
le tue: ⁊ a cōtagiis mortalita
tis exutam in eterne saluatio
nis partē restitue. P. Secre.
His sacrificiis q̄s dn̄e aīa
famule tue: a peccatis
oib; exuat: sine q̄bus a culpa
nemo liber existit: vt p hec pie
placatiōis officia: ꝑpetuā mi
sericordiā ꝯsequatur. P. Post cō.
Inueniat q̄s dn̄e anima
famule tue lucis eterne
cōsortiū: cui⁹ ꝑpetue miseri-
cordie ꝯsecuta ē sacramētū.
P. Pro cōgregatione. oꝛo.
Deus venie largitor ⁊ hu
mane salutis amator:
q̄s clemētiā tuā: vt nr̄e cōgre
gationis f̄res: q̄ ex hoc seculo
trāsierūt: btā maria semꝑ vir
gie itercedēte cū oibus sctis:
ad ꝑpetue btitudis cōsortiū
ꝑuenire cōcedas. P. Secreta

Deus cui⁹ mie nō est nu-
merus suscipe propici⁹
preces humilitatis nr̄e ⁊ aīa-
bus nr̄e cōgregatiōis fratrū
quibus tui nois dedisti cōfes-
sionē p hec sacramēta salutis
nr̄e cunctoꝝ remissionē tri-
bue peccatoꝝ. P. Post cō.
Presta q̄s omp̄s ⁊ miseri-
cors deus: vt aie nr̄e cō
gregatiōis fratrū: ꝓ q̄b⁹ hoc
sacrificiū laudis tue obtuli-
mus maiestati: p hui⁹ v̄tutē
sacramēti a pctis oibus expia
ti: lucis ꝑpetue te miserāte re
cipiāt beatitudinē. Per do.
Pro patre ⁊ matre. oꝛo.
Deus qui nos patrē ⁊ ma
trē honorare p̄cepisti:
miserere clemēter aiab; parē
tū nr̄oꝝ: eoꝝ q; pctā dimitte
nosq; eos i et̄ne claritatis gau-
dio fac videre. P do. Secreta
Suscipe q̄s dn̄e sacrifici-
um qd̄ tibi ꝓ aīab⁹ pa
rentū nr̄oꝝ offerimus: eisq;
gaudiū sēpiternū/ ⁊ locū pa-
cis tribue. nosq; cū illis felici-
tati sctōꝝ ꝯiūge. P. Post cō.
Celestis participatio sac
mēti q̄s dn̄e aīab⁹ parē
tū nostroꝝ: requiē ⁊ lucē ob
tineat perpetuā nosq; cū illis
gr̄a tua coronet eterna. P dn̄.
Missa pro iacentibus in
cymiteriis. Oratio.

Deus cuius miseratione anie fideliũ requiescunt famulis ⁊ famulabꝫ tuis omnibus hic et vbiq; in xp̄o q̄escentibꝫ da ꝓpiti⁹ veniã peccatorꝝ vt a cũctꝭ reatibꝫ absoluti tecũ sine fine letẽt. Sec.

Pro aiabus famulorꝝ famularũq; tuarũ hic et vbiq; in xp̄o q̄escẽtiũ hostiaꝫ dñe suscipe benignus oblatã vt hoc sacrificio singulari vinculis horrende mortis exute transire mereantur ad vitã. Per dominum. Post cõ.

Deus fideliũ lumen aiarũ adesto inuocatiõibꝫ nostris: ⁊ da famulis ⁊ famulabus tuis: quorum quarũq; corpora in hoc cymiterio: et in cunctis cymiteriis fideliũ requiescunt refrigerii sedem q̄etis beatitudinẽ ⁊ luminis claritatẽ. p dñm. Missa generalis pro defunctis. Oro.

Fideliũ deus oium conditor et redẽptor aiabus famulorũ famularũq; tuarꝝ remissionem cunctorũ tribue pctõrũ: vt indulgẽtiam quã semper optauerunt piis supplicatiõibꝫ ꝯseq̄nt. Qui viuis

Hostias q̄s dñe Secreta quas tibi pro aiabus famulorꝝ famularũq; tuarꝝ offerimus ꝓpitiat⁹ intende vt q̄bꝫ fidei xp̄iane meritũ cõtulisti dones et premiũ. p. Post cõ.

Animabus quesumus domine famulorũ famularũq; tuarũ: oratio proficiat supplicãtiũ: vt eas ⁊ a peccatis oibus exuas ⁊ tue redemptionis facias esse ꝑticipes. Qui vi. Lctõ libri macabeorꝝ

In diebus illis. Uir fortissimus iudas collatione facta: duodeci milia dragmas argenti misit hierosolimã offerre ea ibi ꝓ peccatis mortuorũ: iuste ⁊ religiose de resurrectione cogitans. Nisi eni eos qui ceciderant resurrecturos speraret: superfluũ videreẗ ⁊ vanũ orare ꝓ mortuis. Sed quia cõsiderauit ꝙ hi q̄ cũ pietate dormitionem acceperant optimam haberẽt repositã gratiã. Sãcta ergo ⁊ salubris est cogitatio pro defunctis exorare vt a peccatis soluantur. Lectio libri apocalipsis btĩ iohãnis apostoli.

In diebus illis. Audiui vocẽ de celo dicentẽ michi. Scribe beati mortui qui in domino moriuntur. Amodo iam dicit spũs vt requiescant a laboribus suis. Opera eni illorũ sequũtur illos. In tempore paschali. Ad corinthios. prime. xv.

Fratres. Si xp̄s p̄dicat̄ q̄ resurrexit a mortuis: q̄modo q̄dā dicūt i vobis q̄m resurrectio mortuoꝝ nō est? Si aūt resurrectio mortuoꝝ nō ē: neq̄ xp̄s resurrexit. Si aūt xp̄s nō resurrexit: inanis ē p̄dicatio nr̄a: i anis ē ⁊ fides vr̄a Inuenimur aūt et falsi testes dei: q̄m testimoniū dicimus aduersus deū q̄ suscitauerit xp̄m quē nō suscitauit si mortui nō resurgūt Nā si mortui nō resurgūt: neq̄ xp̄s resurrexit Q̄d si xp̄s nō resurrexit: vana ē fides vr̄a. Adhuc eni estis i p̄ctis vr̄is Ergo ⁊ q̄ dormierūt i xp̄o perierūt Si i hac vita tm̄ i xp̄o sperantes sum⁹: miserabiliores sumus oib⁊ hoib⁊. Nūc aūt xp̄s resurrexit a mortuis. p̄mitie dormientiū. Q̄m q̄dē p̄ hoiem mors: ⁊ per hoiem resurrectio mortuoꝝ. Et sicut i adā oēs moriunt̄: ita ⁊ i xp̄o oēs viuificabunt̄ Unusq̄sq̄ aūt: in suo ordie

Secundū iohannē.

In illo t̄pe Dixit martha ad iesū. D̄ne si fuisses hic frater me⁹ nō fuisset mortuus. S⁊ ⁊ nūc scio q̄ q̄cūq̄ poposceris a deo dabit tibi deus. Dixit illi iesus Resurget frater tuus. Dixit ei martha Scio q̄ resurget i resurrectione: in nouissimo die. Dixit ei iesus. Ego sum resurrectio ⁊ vita. Qui credit in me: etia⁊ si mortuus fuerit viuet Et oīs qui viuit ⁊ credit in me: non morieт̄ i eternū. Credis hoc? Ait illi Utiq̄ d̄ne Ego credidi quia tu es cristus filius dei qui in hunc mundum venisti.

Secundum iohannem.

In illo t̄pe. Dixit iesus discipulis suis. Ego sū panis viu⁹ qui de celo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane: viuet ineternū. Et panis quē ego dabo caro mea est pro mūdi vita. Litigabāt ergo iudei adinuicē dicentes. Quomō potest hic nobis carnē suam dare ad manducandū? Dixit ergo eis ies⁹. Amē amē dico vobis nisi māducaueritis carnē filii homis ⁊ biberitis eius sanguinē: nō habebitis vitā i vobis. Qui manducat carnē meā ⁊ bibit meū sanguinē: habet vitā eternā Et ego resuscitabo eū: in nouissimo die. ℟. Si ambulē i medio vmbre mortis nō timebo mala q̄m tu mecū es d̄ne ℣. Uirga tua ⁊ bacul⁹ tu⁹ ip̄a me ꝯsolata sūt. Tract⁹

De p̄fundis clamaui ad te d̄ne) d̄ne exaudi vocē meā. ℣. Fiāt aures tue intē

dentes in orationē serui tui. ℣. Si iniquitates obseruaueris dn̄e dn̄e quis sustinebit ℣. Quia apud te propiciatio est ꝛ propter legē tuā sustinui te dn̄e. Offer. Dn̄e iesu xp̄e rex glorie libera aīas oīm fideliū defunctoꝝ de manu īferni et de profundo lacu libera eas de ore leonis ne absorbeat eas tartar⁹ ne cadāt ī obscura tenebraꝝ loca sed signifer sctūs michael representet eas ī lucē sctā. Quā olī abrahe ꝑmisisti ꝛ semini ei⁹. ℣. Hostias ꝛ preces tibi dn̄e offerim⁹. Tu suscipe ꝓ aīabꝫ illis quaꝝ memoriā agimus fac eas dn̄e de morte transire ad vitā. Quā olī abrahe. Coīo. Lux etn̄a luceat eis dn̄e cū sanctis tuis ineternum quia pius es.

Cōmeōratio oīm sctōꝝ. Orō

Concede q̄s oṗs de⁹ vt intercessio nos sctē dei genitricis sēperqꜫ virgis marie/ sāctoꜫūqꜫ oīm angeloꝝ/ archangeloꝝ/ patriarchaꝝ/ ꝓphetarū/ apostoloꝝ/ martyꝝ/ ꝯfessorū/ atqꜫ virginū/ ꝛ oīm electorū tuoꝝ vbiqꜫ letificet: vt dū eorum merita recolimus/ patrocinia sentiamus. Per eūdem dn̄m nostrū. Secreta

Oblatis q̄sumus dn̄e placare muneribus/ et intercedēte beata dei genitrice maria cum omnibus sanctis: a cunctis nos defende periculis Per eundē dn̄m. Postcōio.

Sumpsimus dn̄e btē marie semper virginis/ et oīm sanctorum tuorū memoriā recolentes sacramēta celestia: presta q̄s/ vt quod tēporaliter gerim⁹/ eternis gaudiis consequamur. Per dn̄m.

Missa pro familiaribꝫ. Orō

Deus qui caritatis dona per gratiam sancti sp̄s tuoꝝ cordibꝫ fideliū infūdis/ da famulis et famulabꝫ tuis ꝓ quibꝫ tuā deprecamur clementiā salutē mētis ꝛ corporis: vt te tota virtute diligāt/ ꝛ q̄ tibi placita sūt tota dilectione ꝑficiāt. Per d̄. Secreta

Miserere q̄s dn̄e famulis ꝛ famulabꝫ tuis ꝓ quibus hoc sacrificiū laudis tue offerimus maiestati: vt ꝑ hec sancta superne benedictionis gratiam obtineāt/ et gloriam eterne beatitudinis acquirāt Per dn̄m nostrū. Postcōio

Diuina libantes misteria q̄s dn̄e/ vt hec salutaria sacramēta illis ꝓficiant ad ꝓsperitatē ꝛ pacē: ꝓ quoꝝ quarūqꜫ dilectione/ hec tue obtulimus maiestati. Per dn̄m.

Missa pro semetipso. Orō.

Omñps sẽpiterne deus tue grẽ pietatẽ supplici deuotiõe deposco/ vt oim maloꝝ meoꝝ vincula soluas/ cunctisq; meis criminibus ⁊ pctis clementer ignoscas. ⁊ qz me idignũ ⁊ peccatorẽ ad ministerium tuũ vocare dignatꝰ es: sic me idoneũ tibi ministrũ efficias: vt sacrificiũ de manibus meis placide ac benigne suscipias/ electorũq; sacerdotũ me participẽ facias/ ⁊ de p̃ceptis tuis in nullo me oberrare permittas. Per dñm. **Secreta**

Deus qui te precipis a peccatoribus exorari tibiq; sacrificiũ contriti cordis offerri/ hoc sacrificium quod indignis manibus meis offero acceptare dignare: et vt ipse tibi hostia ⁊ sacrificiũ esse merear miseratꝰ ꝯcede: q̃tinus ꝑ ministeriũ huius exhibitionẽ pctõꝝ cum oim percipiam remissionem. Per dñm. **Postcõio.**

Huiꝰ michi dñe sacr̃menti ꝑceptio sit pctõꝝ meoꝝ remissio ⁊ tue pietatis optata ꝓpiciatio: vt ꝑ hec te opitulãte efficiaz sacrĩ misteriis dignꝰ q̃ de tua pietate ꝯfisus frequẽtare p̃sumo idignꝰ. Per do.

Missa ꝓ viuis ⁊ defũct. Orõ

Omñps sẽpiterne deꝰ q̃ viuoꝝ dñarĩ simul ⁊ mortuoꝝ oimq; misererĩ q̃s tuos fide et opẽ futuros eẽ p̃noscis te suppliciť exoramꝰ/ vt ꝓ q̃bz effũdere p̃ces decreuimꝰ/ quosq; vel p̃sens adhuc sctm̃ i carne retinet/ vel futurũ iã exutos corpore suscepit: pietatis tue clemẽtia delictoꝝ suoꝝ oiz veniã/ ⁊ gaudia cõseq̃ mereãtur eterna. Per d. **Secreta**

Deus cui soli cognitus ẽ numerꝰ electoꝝ in sup̃na felicitate locãdꝰ tribue q̃s: vt itercedẽtibz oibz sctis tuis vniuersoꝝ q̃s in orõne cõmẽdatos suscepimus: ⁊ oim fideliũ tã viuoꝝ q̃ȝ mortuoꝝ noia btẽ predestinatiõis liber ascripta retineat. Per. **Postcõio**

Purificẽt nos q̃s omñps ⁊ misericors deꝰ sacr̃mẽta q̃ sũpsimꝰ/ ⁊ itercedẽtibꝰ oibz sctis tuis p̃sta: vt hoc tui misteriũ sacr̃mẽtũ nõ sit nobis reatꝰ ad penã/ sed ĩtcessio salutaris ad veniã: sit ablutio sceleꝝ/ sit fortitudo fragiliũ/ sit ꝯtra mũdi ꝑicula firmamẽtũ/ sit viuorũ atq; mortuorum fideliũ remissio oim pctõꝝ. Per dñm.

Missa ꝓ oibz tribulatiõibz. orõ

Deus q̃ ꝯtritorũ nõ despicis gemitũ et merentiũ non spern[illegible]s affectum adesto precibz nr̃is q̃s tibi pro tribulatione nr̃a effundimꝰ/ easq;

clemēter exaudi vt q̄cq̄d ꝯtra nos diabolice atq; hūane moliunt̄ aduersitates ad nichilū̄ redigant̄. ⁊ ꝯsiliū̄ tue pietatis illidat̄. q̄tinus nullis aduersitatib; lesi/ s; de oī tribulatiōe et āgustia erepti: leti ī ecclesia tua grās referam⁹. p d. Sec.

Deus qui tribulatos corde sanas ⁊ mestificatos actu letificas/ ad hāc ꝓpicius hostiā attēde/ quā tibi ꝓ nr̄a offerim⁹ liberatiōe. tu ⁊ hec benign⁹ accipe ⁊ nr̄a sana discrimina tribulationū̄ accēde miseriā ⁊ āgustiaꝑ nr̄aꝑ submoue ꝑssurā: vt exuti oīb; q̄ patimur malis ītuis sēꝑ mereamur exultare iusticiis. Per d̄

Dimitte dn̄e (Postcōio pctā nr̄a ⁊ tribue nobis miam tuā quā depcamur: vt nostrā hūilitatē attēdas/ vincula soluas/ delicta deleas/ tribulationē īspicias/ aduersitatē repellas/ effectūq; petitiōis nr̄e largiēs: supplices tuos clemēter exaudias. Per dn̄m.

Pro infirmo. Oratio

Omps sēpiterne deus salus eterna credentiū̄ exaudi nos ꝓ famulo tuo N. ꝓ quo mie tue iploramus auxilium: vt reddita sibi sanitate grāꝑ tibi in ecclesia tua referat actionē̄. Per d̄. Secreta

Deus cuius nu tibus vite nostre momenta decurrunt/ suscipe preces ⁊ hostias ꝓ famulo tuo N. ꝓ q̄ miam tuā egrotante īploramus: vt de cuius periculo metuim⁹/ de eius salute letemur. Per d.

De⁹ īfirmitat̄ (Postcōio hūane singulare ꝓsidiū̄ auxiliū̄ tui sup īfirmū̄ nostrū̄ ostende virtutē: vt ope mie tue adiutus/ ecclesie tue sancte incolumis representari mereat̄ Per d. Missa ꝓ pace. Oro

Deus a quo scā desideria recta cōsilia et iusta sūt opa/ da seruis tuis illā quam mūd⁹ dare nō potest pacē: vt ⁊ corda nr̄a mādat̄ tuis dedita/ ⁊ hostiū̄ sublata formidine/ tēpora sint tua protectiōe trāquilla. Per d. Secreta

Deus q̄ credētes in te populos nullis sinis ꝯcuti terroribus/ dignare pces ⁊ hostias dicate t̄ plebis suscipē: vt pax tua pietate ꝯcessa xp̄ianorū̄ fines ab oī hoste faciat esse securos. Per d. Postcōio.

Deus auctor pac̄ ⁊ amator caritat̄ quē nosse viuere cui seruire regnare ē̄ ptege ab oīb; ipugnatiōib; supplices tuos: vt q̄ ī defēsiōe tua cōfidimus/ nullius hostilitat̄ arma timeamus. Per dn̄m.

Tabula paschalis perpetua.

Tabula sequens est perpetua / et docet inuenire numerum ebdomadarum et dierum a natiuitate dñi: vsq; ad primã dñicam quadragesime. Docet etiam diem pasche: et mensem in quo debeat celebrari. Ultimo docet numerum ebdomadarum et dierum aduentus domini.

Practica tabule habetur per versus sequentes

Dat tibi post numerum: dñi lux: mobile festum.
Si cadat in lucem dñi: suppone sequentem.
Littera bissexti pro festis non licet vti.
Citra bissextum numero dicto dabis vnum.

Expositio versuum predictorum talis est. In dñica post aureũ numerum anni currentis: est festũ mobile. videlicet in directo illius littere dñicalis / sũt ebdomade et dies a natiuitate dñi vsq; ad quadragesimam. Cõsequenter procedendo habetur dies: et mensis pasche. Et vlterius habetur numerus ebdomadarum et dierũ aduentus dñi

Si numerus aureus currens cadat supra lrãm dñicalẽ anni currẽtis: tũc sequẽs lrã dñicalis est accipienda.

Et in anno bissextili ad inueniẽdum predicta: littera bissextilis nunq̃ est accipiẽda pro littera dominicali: sed alia que incipit in festo beati Mathie accipienda est.

Et in dicto anno bissextili si septuagesima vel quadragesima acciderit ante predictum festum Mathie: tunc addendus est vnus dies.

Sequitur tabula.

Nūerꝰ aureꝰ	Lr̄e dn̄icales	Ebd. ⁊ dies a nat. vsq̃ ad lxam		Dies ⁊ mēsis pasche		Ebd. ⁊ dies aduētꝰ dn̄i		Lr̄e dn̄icales et bissextꝰ
xvi								
v	d	vi	iii	xxii	mar	iii	v	f
	e	vi	iiii	xxiii	mar	iii	iiii	e
xiii	f	vi	v	xxiiii	mar	iii	iii	d
si	g	vi	vi	xxv	mar	iii	ii	Mil.
	a	vii	.	xxvi	mar	iii	i	cccc. xcv
x	b	vii	i	xxvii	mar	iiii	.	c b Mil
	c	vii	ii	xxviii	mar	iii	vi	cccc. xcvi
xviii	d	vii	iii	xxix	mar	iii	v	Et sic de
vii	e	vii	iiii	xxx	mar	iii	iiii	aliis
	f	vii	v	xxxi	mar	iii	iii	a
xv	g	vii	vi	i	Apr	iii	ii	g
iiii	a	viii	.	ii	apri	iii	i	f
	b	viii	i	iii	apri	iiii	.	e d
xii	c	viii	ii	iiii	apri	iii	vi	c
	d	viii	iii	v	apri	iii	v	b
i	e	viii	iiii	vi	apri	iii	iiii	a
ix	f	viii	v	vii	apri	iii	iii	g f
	g	viii	vi	viii	apri	iii	ii	e
xvii	a	ix	.	ix	apri	iii	i	d
vi	b	ix	i	x	apri	iiii	.	c
	c	ix	ii	xi	apri	iii	vi	b
xiiii	d	ix	iii	xii	apri	iii	v	a g
iii	e	ix	iiii	xiii	apri	iii	iiii	f
	f	ix	v	xiiii	apri	iii	iii	e
xi	g	ix	vi	xv	apri	iii	ii	d c
	a	x	.	xvi	apri	iii	i	b
xix	b	x	i	xvii	apri	iiii	.	a
viii	c	x	ii	xviii	apri	iii	vi	g
	d	x	iii	xix	apri	iii	v	e
	e	x	iiii	xx	apri	iii	iiii	d
	f	x	v	xxi	apri	iii	iii	c
	g	x	vi	xxii	apri	iii	ii	b
	a	xi	.	xxiii	apri	iii	i	a g
	b	xi	i	xxiiii	apri	iiii	.	
	c	xi	ii	xxv	apri	iii	vi	

KL Pocula ianus amat

Januarius habet dies xxxi. luna xxx.

iij a ianuarij Circuncisio domini. triplex
b iiij N Oct. sancti stephani. iii. lect.
xi c iij N Oct. s. iohānis. iii. l. Genouefe v. me
d ij N Oct. sanctorum innocentium. iii. lec.
xix e Non.
viij f viij Id Epyphania dñi. solenne
g vij Id
xvi a vi Id Luciani maxiani et iuliani mr. triplex
v b v Id
c iiij Id Guillermi c. vi. l. du. Pauli pmi here
xiij d iij Id (mite. iii. lec.
ij e ij Id
f Idus Oct. epy. vi. l. Hilarij et remigii e. et c.
x g xix kl febzuarii. Felicis cfes. iii. l. (iii. l.
a xviii kl Oct. scti luciani. ix. l. Mauri ab. me.
xviij b xvij kl Marcelli pp et mar. iii. l. Fursei c. me
vij c xvi kl Speosipi eleosipi et meleosipi mr. xvi
iii. l. Sulpicii e. et c. me. Anth. ab. me.
d xv kl Prisce virginis. iii. le. v
xv e xiiij kl Marii marte audifax et abacuch mr.
iii. lect. Launomari abbatis. meoria
iiii f xiij kl Sebastiani et fabiani mr. ix. lc. xiii
g xij kl Agnetis virginis et mr. duplex ij
xij a xi kl Uincentii martyris. ix. lect. duplex
i b x kl Emerenciane virgis et mr. iii. le. x
c ix kl Babili epi sociorūq; eius mr. iii. lect.
ix d viij kl Conersio s. pauli. ix. l. et Pre- xviij
e vij kl Policarpi e. et m. iii. l. (iectim me. vii
xvij f vi kl Johis et iuliani epor et cōfes. iii. lect.
vi g v kl Agnetis scdo virgis et mr. iii. le. xv
a iiij kl Papie et mauri martyr. iii. lect. iiii
xiiij b iij kl Batildis regine. iii. lect.
iij c ij kl Tirci et victoris martyrum. iii. le. xii

Nox habet horas xvi. dies viii.

Nō q dūc sequēs nūez aureū hic i fine linea pscriptū ē ixx

KL Et februs algeo clamat.

Februariꝰ habet dies xxviij. luna xxix.

	d	Februa.		Ignacij epi ⁊ m. iij. l. Brigide v. m.		i.
xi	e	iiii	N	Purificatio btē ma. v. ix. l. fe. solēne.		
xix	f	iii	N	Blasii epi ⁊ martyris	iij. lc.	ix
viij	g	ii	N			
	a	Non.		Agathe virginis ⁊ martyris	ix. l.	xvii
xvi	b	viij	Id	Vedasti ⁊ amādi epoꝝ ⁊ c.	ix. l.	vi
v	c	vii	Id			
	d	vi	Id			xiiii
xiij	e	v	Id	Ausberti epi ⁊ cōfes.	iii. l.	iii
ij	f	iiii	Id	Scolastice virginis	iii. lec.	
	g	iii	Id	Desiderii epi ⁊ confes.	iii. l.	xi
x	a	ii	Id			
	b	Idus				xix
xviij	c	xvi	kl	martii. Valētini mr.	iii. l.	viii
vij	d	xv	kl	Blanii sociorūqꝫ eius martyꝝ	iii. l.	
	e	xiiii	kl			
xv	f	xiii	kl	Polochronii epi ⁊ martyris.	iii. lc.	
iiij	g	xii	kl			
	a	xi	kl			
xij	b	x	kl	Galli presbiteri ⁊ confessoris.	iii. lc.	
i	c	ix	kl			
	d	viii	kl	Cathedra sancti petri.	triplex	
ix	e	vii	kl			
	f	vi	kl	Mathie apli. ix. l. d.	Locꝰ bissexti	
xvij	g	v	kl			
vi	a	iiii	kl			
	b	iii	kl			
xiiij	c	ii	kl			

Nox habet horas. xiiii. dies x.

Bissextum sexte martis tenuere kalēde

Posteriori die celebrantur festa mathie

Sabbata si teneāt, ibi nō alibi celebrāt

KD Martius arua fodit.

Martius habet dies xxxi. luna xxx.

iij	d	martij.		Albini epi & cõfessoris	iii. lec.	
	e	vi	No.			
xi	f	v	No.			
	g	iiii	No.			
xix	a	iii	No.			
viij	b	ii	No.			
	c		Noñ.			
xvi	d	viii	Id.			
v	e	vii	Id.			
	f	vi	Id.			
xiij	g	v	Id.			
ij	a	iiii	Id.	Gregorii pape & cõfessoris	duplex	
	b	iii	Id.			
x	c	ii	Id.			
	d		Idus			
xviij	e	xvii	kl.	aprilis		
vij	f	xvi	kl.			
	g	xv	kl.			
xv	a	xiiii	kl.			
iiij	b	xiii	kl.			
	c	xii	kl.	Bñdicti ab.	Isti sũt	xvi
xij	d	xi	kl.		dies.	v
i	e	x	kl.			
	f	ix	kl.			xiii
ix	g	viii	kl.	Annunciatio dñica	triplex	ii
	a	vii	kl.			
xvij	b	vi	kl.			x
vi	c	v	kl.			
	d	iiii	kl.			xviii
xiiij	e	iii	kl.			vii
iij	f	ii	kl.			

Nota q dñica sequẽs aureũ numerũ nigrũ hic subscriptũ est dies pasche, si fuerit añ. ix. k. si p⁹ mẽo. tm̃

Post nonas martii q̃re p̃mã lunã. & illã sequẽs dies dñica erit dies pasche. Et si in p̃ma vel i aliq̃ aliarũ dñicarũ fuerit aure⁹ numer⁹ cõputabit p vna ipsarũ dñicarũ.

Nox habet horas xii. dies xii.

KL Aprilis florida prodit.

Aprilis habet dies xxx. luna xxix.

	g	Aprilis				xv
xi	a	iiii	N	Marie egiptiace.	iii.lect.	iiii
	b	iii	N			
xix	c	ii	N	Ambrosii epi z cófessoris.	dup.	xii
viii	d	Non.				i
xvi	e	viii	Id			
v	f	vii	Id			ix
	g	vi	Id			
xiii	a	v	Id			xvii
ii	b	iiii	Id			vi
	c	iii	Id			
x	d	ii	Id			xiiij
	e	Idus		Hermigildi regis et mr.	iii.lec.	iij
xviii	f	xviii	kl	mau. Tiburcii valeriani z maximi mr.	iii.le.	
vii	g	xvii	kl			xi
	a	xvi	kl	Decé z octo martyr.	iii.lect.	
xv	b	xv	kl			xix
iiii	c	xiiii	kl			viij
	d	xiii	kl			
xii	e	xii	kl			
i	f	xi	kl			
	g	x	kl			
ix	a	ix	kl	Georgii martyris.	iii.lect.	
	b	viii	kl			
xvii	c	vii	kl	Marci euang. ix.le. du. Letania maior		
vi	d	vi	kl	Anacleti pape z martyr.	iii.le. de cói	
	e	v	kl	Anastasii epi z cófessor.	iii.lect. de cói.	
xiiii	f	iiii	kl	Vitalis martyris.	iii.lect.	
iii	g	iii	kl			
	a	ii	kl			

Nox habet horas x. dies xiiii.

KL Ros ⁊ flos nemoꝝ maio sūt fomes amoꝝ

Maius habet dies xxxi. luna xxx.

xi	b	Maii	Philippi ⁊ iacobi apostoloꝝ.	duplex
	c	vi Non	Athanasii epi ⁊ confessoris.	iii. lect.
xix	d	v Non	Inuētio s. cru. vi. l. d. Alexādri euēcii	
viii	e	iiii Non	Quiriaci e. ⁊ m. iii. l. (⁊ theodoli m.	iii. l.
	f	iii Non		
xvi	g	ii Non	Johis euangel. an portā latinā.	ix. lect
v	a	Non.		
	b	viii Id		
xiii	c	vii Id	Trāslatio scti nicolai epi et cō.	iii. lect.
ii	d	vi Id	Gordiani ⁊ epimachi martyꝝ.	iii. le.
	e	v Id	Mamerti e. ⁊ c. iii. l. d cōi. Maioli ab	
x	f	iiii Id	Nerei/achilei/⁊ pācracii m.	iii. le. (me
	g	iii Id	Seruacii epi ⁊ confessoris.	iii. lect.
xviii	a	ii Id	Pachomii pbri ⁊ confessoris.	iii. lect.
vii	b	Idus	Isidori martyris.	meōria
	c	xvii kl	iunii. Honorati epi ⁊ confessoris.	
xv	d	xvi kl		
iiii	e	xv kl		
	f	xiiii kl	Potenciane virginis.	iii. lect.
xii	g	xiii kl	Geremari ab. duplex. Austregisili e. ⁊ c.	(med.
i	a	xii kl		
	b	xi kl		
ix	c	x kl	Desiderii epi ⁊ martyris.	med.
	d	ix kl	Donatiani ⁊ rogatiani mꝝ.	iii. lect.
xvii	e	viii kl	Urbani pape ⁊ martyris.	iii. lect.
vi	f	vii kl	Augustini epi ⁊ confessoris.	memoria
	g	vi kl	Ranulphi martyris.	memoria.
xiiii	a	v kl	Germani epi ⁊ confessoris.	iii. lect
iii	b	iiii kl	Maximi epi et confessoris.	iii. lect.
	c	iii kl	Felicis pape ⁊ martyris.	memoria
xi	d	ii kl	Cācii cāciāi ⁊ cācianille m. me. Petro(nille v.	iii. l.

Nox habet horas viii. dies xvi.

KL Dat iunius fena.

Junius habet dies xxx. luna xxix.

	e	Junij.		Nicomedis martyris	iii. lec.
xix	f	iiii	N	Marcellini et petri martyrum	iii. lec.
viii	g	iii	N	Lifardi presbiteri et confessoris.	iii. l.
xvi	a	ii	N	Quirini episcopi et martyris	iii. l.
v	b		Non.	Bonefacii martyris	iii. lec.
	c	viii	Id	Arthemii cādide & pauline mr̄.	iii. lc.
xiii	d	vii	Id	Medardi & gildardi epō. et cō.	iii. l.
ii	e	vi	Id		
	f	v	Id	Primi et feliciani martyrum	iii. lec.
x	g	iiii	Id		
	a	iii	Id	Barnabe apostoli	iii. lec.
xviii	b	ii	Id	Basilidis nabor cirini & nazarii m.	iii. l.
vii	c		Idus	Felicule virginis & martyris	iii. lec.
	d	xviii	kl.	iulii. Ruffini et valerii martyr.	iii. l.
xv	e	xvii	kl.	Uiti modesti & crescētie martyr.	iii. l.
iiii	f	xvi	kl.	Cirici et iulite martyrum.	iii. lec.
	g	xv	kl.	Auiti presbiteri et confessoris.	iii. l.
xii	a	xiiii	kl.	Marci & marcelliani martyrum.	iii. l.
i	b	xiii	kl.	Geruasii & prothasii martyrū	iii. l.
	c	xii	kl.		
ix	d	xi	kl.	Leufredi abbatis et confessoris.	iii. lec.
	e	x	kl.	Paulini episcopi & confessoris.	iii. lec.
xvii	f	ix	kl.	Johānis pb̄ri & mr̄. l. de euāg.	Uigilia
vi	g	viii	kl.	Natiuitas scti iohānis baptiste.	triplex
	a	vii	kl.	Gallicani martyris.	iii. l.
xiiii	b	vi	kl.	Johānis & pauli martyrum.	iii. lec.
iii	c	v	kl.		
	d	iiii	kl.	Leōis pp̄ & 2. mē o. iii. l. de euā.	Uigil.
xi	e	iii	kl.	Petri & pauli apostolorū.	annuale
	f	ii	kl.	Cōmēoratio scti pauli.	ix. lec. duplex

Nox habet horas vi. dies xviii.

KL Julio resecatur avena.

Julius habet dies xxxi. luna xxx.

xix	g	Julij.		Leonorij e. & c. iij. l. de oc. s. pet. Oct. s.
viij	a	vi	Non.	Processi & martiniani mr. iij. l. (iohis
	b	v	Non.	
xvi	c	iiii	Non.	Transl. scti martini epi & cofes. iij. lc.
v	d	iii	Non.	
	e	ii	Non.	Octa. apostolorum petri & pauli. ix. lect.
xiij	f	Non.		Claudij castorij nicostrati victorini & si- (proniani mr. iij. lc.
ij	g	viii	Id	
	a	vii	Id	
x	b	vi	Id	Septem fratrum martyrum. iij. lect.
	c	v	Id	Translatio scti benedicti abbat. iij. l.
xviij	d	iiii	Id	Hermagore epi & martyris. iij. lect.
vij	e	iii	Id	Silee apostoli. iij. le. Turiani. med.
	f	ii	Id	
xv	g	Idus		
iiij	a	xvii	kl	aug. Hilarini mo. & m. die. lau. & ho. d s
	b	xvi	kl	Spati so. cu e. m. ve. lau. & ho. de mar
xij	c	xv	kl	Arnulphi e. & m. iij. l. (alexij c. iij. l. cu
i	d	xiiii	kl	Arsenij abbatis. iij. lect.
	e	xiii	kl	Margarete virginis & martyris. iij. l.
ix	f	xii	kl	Praxedis virginis iij. lect.
	g	xi	kl	Marie magdalene. ix. l. d. Wandregi
xvij	a	x	kl	Apolinaris epi & m. iij. l. sili ab. med
vi	b	ix	kl	Cristine virginis & martyris. iij. lect.
	c	viii	kl	Jacobi apli. vi. l. d. Xpofori & cu. iij. l.
xiiij	d	vii	kl	Ebrulphi ab. vi. l. tri. Olipii sipronii
iij	e	vi	kl	Septe dor. m. iij. l. theo. & exu. iij. l.
	f	v	kl	Anne mris marie. vi. l. d. Pathaleonis martyris. Sansonis epi & c. med.
xi	g	iiii	kl	Felicis simplicii faustini & beatric. m. iij. l.
xix	a	iii	kl	Abdon & sennes martyrum. iij. lec.
	b	ii	kl	Germani epi & confessoris. iij. lec.

Nox habet horas viij. dies xvi.

KL Augustus spicas.

Augustus habet dies xxxi. Luna xxx.

viii	c	augusti		Advicl'a scti petri. ix. le. sol. Sctorum macha
xvi	d	iiii	No	Stephani pp et mr. iii. l. (beorum iii. le.
v	e	iii	No	Inventio scti stephani martyris. ix. lec.
	f	ii	No	Tertulini martyris. iii. leck
xiii	g	Non.		Cassiani et mamerti eporum et confessorum iii. lec
ii	a	viii	Id	Sixti pp. Felicissimi et agapiti m. iii. l.
	b	vii	Id	Donati episcopi et martyris. iii. lec.
x	c	vi	Id	Ciriaci sociorumque eius mr. iii. leck.
	d	v	Id	Romani m. due le. de eusa. et tercia de scto.
xviii	e	iiii	Id	Laurentii mr. triplex. ix. le. (Vigilia
vii	f	iii	Id	Tiburcii m. iii. l. Gaudericii c. et 2 med
	g	ii	Id	
xv	a	Idus		ypoliti martyris sociorumque eius. ix. leck.
iiii	b	xix	kl'	septebris. Eusebii pl. et 2. ii. l. de eusa. et
	c	xviii	kl'	Assumptio bte marie. annuale. (iii. d. s. vig
xii	d	xvii	kl'	Arnulphi e. et 2 iii. le. d. oc. med. de scto
i	e	xvi	kl'	Oct. s. laurentii mr. iii. le. de oct. b. ma
	f	xv	kl'	Agapiti m due le. de ock. et tercia de scto
ix	g	xiiii	kl'	Magni martyris. med. iii. le. de octa.
	a	xiii	kl'	Philberti et bernardi ab. med. iii. l. de oc
xvii	b	xii	kl'	
vi	c	xi	kl'	Oct. s. ma. vi. l. Siphoriani et thimothei.
	d	x	kl'	Thimotei et apolinaris m. iii. l. (iii. l.
xiiii	e	ix	kl'	Bartholomei apli. vi. l. d. Audoeni c. et 2
iii	f	viii	kl'	Ludovici regis et 2. vi. l. Genesii (iii. l.
				martyris. iii leck. Hildeverti c. et 2. med
	g	vii	kl'	Hyrenei et abundii martyrum. iii. leck
xi	a	vi	kl'	Ruffi martyris. iii. leck.
xix	b	v	kl'	Augustini e. et 2. ix. l. d. Hermetis m. me
	c	iiii	kl'	Decollatio s. io. ba. vi. l. Sabie v. iii. l
viii	d	iii	kl'	Felicis et audacti m. iii. l. Fiacrii 2. me
	e	ii	kl'	Paulini epi et confessoris iii. leck.

Nox habet horas x. dies xiiii.

September colligit vuas.

September habet dies xxx. luna xxix.

		Kl		
xvi	f	septēbr	Egidii ab. vi.l. Firmi ⁊ lu. e. ⁊ cō.	iii.l.
v	g	iiii No	Iusti e. ⁊ ꝯ. die. l. ⁊ ho. d l. (ꝓci m̄r	me
	a	iii No	Serapie virginis et martyr.	iii.lect.
xiii	b	ii No	Marcelli martyris.	iii.lect.
ii	c	Non.	Bertini abbatis.	iii.lect.
	d	viii Id		
x	e	vii Id	Euurcii e. ⁊ ꝯ. iii.l. Clowaldi ꝯ.	med.
	f	vi Id	Natiuitas b. ma. v. Sor. Adriāi m̄r.	med
xviii	g	v Id	Gorgonii m̄r. iii.l. Autmari e. ⁊ ꝯ.	med
vii	a	iiii Id	Hylarii pape ⁊ ꝯfes.	med. iii.l. de octa.
	b	iii Id	Prothi et iacincti martyrum.	iii.lect.
xv	c	ii Id	Siri epi ⁊ ꝯfessoris.	med. iii.l. de oct.
iiii	d	Idus	Maurilii epi et confessoris.	iii.lect.
	e	xviii Kl	octobr. Exalta. s. cru. vi.l. Cornelii ⁊ cy	
xii	f	xvii Kl	Oct. b. ma. v. ix.l. Ni- ꝓani m̄r.	iii.l.
			chomedis m̄r. med. Leobini e. ⁊ ꝯ.	me.
i	g	xvi Kl	Eufemie v. ⁊ m̄r. iii.l. Lucie ⁊ gemiani	
	a	xv Kl	Lāberti epi ⁊ martyr. iii.l. (m̄r.	med
ix	b	xiiii Kl	Ferreoli m̄r. dicta lau. et ho. de sancto	
	c	xiii Kl	Sigini pbri. dicta. lau. ⁊ ho. de sancto.	
xvii	d	xii Kl	Dicitur euangelium in vigilia.	
vi	e	xi Kl	Mathei apostoli et euangeliste.	triplex
	f	x Kl	Mauricii sociorūq; eius martyr.	ix.le.
xiiii	g	ix Kl	Tecle virginis.	iii.lect
iii	a	viii Kl	Geremari abbatis.	triplex
	b	vii Kl	Firmini epi ⁊ martyris.	ix.lect.
xi	c	vi Kl	Cypriani ⁊ iustine martyr	iii.lect.
xix	d	v Kl	Cosme et damiani martirum	ix.lect.
	e	iiii Kl	Oct. scti mathei. l. iii. de scto geremaro	
viii	f	iii Kl	Michaelis archangeli	duplex
	g	ii Kl	Hieronimi pbri et confessoris.	duplex

Nox habet horas xii. dies xii.

Seminat october.

KL October habet dies xxxi. luna xxx.

xvi	a	octobr.		Remigii e. & c. .ix. l. Germani & vedasti e. & cõ.	medo.
v	b	vi	N	Leodegarii e. & c. iii. l.	
xiii	c	v	N	Romane virginis & martyris.	iii. lec.
ii	d	iiii	N	Francisci c. ix. lc. Auree virgis.	medo.
	e	iii	N		
x	f	ii	N	Fidis virginis & martyris.	iii. lec.
	g	Non.		Marci pape & confessoris	iii. lec.
xviii	a	viii	Id	Benedicte v. & mr.	dieta lau. & ho. dec.
vii	b	vii	Id	Dionisii sociorumque eius mr.	duplex.
	c	vi	Id	Gereonis so. que ei9 m.	dieta lau. & ho. d l
xv	d	v	Id	Nigasii sociorumque eius martyr.	iii. lec.
iiii	e	iiii	Id		
	f	iii	Id	Venantii abbatis	iii. lec.
xii	g	ii	Id	Angadrisme v. vi. l. Calixti pa. & m	
i	a	Idus		Basoli confessoris. iii. lec.	(iii. lec.
	b	xvii	Kl. novembr.	Transl. s. luciani so. que ei9 m.	ix. l.
ix	c	xvi	Kl		
	d	xv	Kl	Iusti martyris	triplex
xvii	e	xiiii	Kl	Luce euangeliste	ix. lec. duplex
vi	f	xiii	Kl	Caprasii martyris	iii. lec.
	g	xii	Kl	Hylarionis monachi & confes.	iii. lec.
xiiii	a	xi	Kl	Mellonis epi & c.	iii. lec. d scto iusto
iii	b	x	Kl	Severini epi & cfes.	iii. lec. de scto iusto
	c	ix	Kl	Martini abbis.	medo. iii. l. d scto iusto
xi	d	viii	Kl	Crispini & crispiniani mr. iii. l. Oct. de scto iusto.	
xix	e	vii	Kl		vi. l.
	f	vi	Kl	Evangelium de ieiunio	Vigilia
viii	g	v	Kl	Simonis & iude ix. l. dup. Faronis e. & cõ.	
	a	iiii	Kl		medo.
xvi	b	iii	Kl		
v	c	ii	Kl	Quintini martyris	ix. lec. Vigilia.

Nox habet horas xiiii. dies x.

KL Spoliat virgulta nouember.
Nouember habet dies xxx. luna xxix.

	d	nouēb.		Omnium sanctorum.	ix.l. Annuale
xiii	e	iiii	N	Cōmemoratio defunctorum.	duplex
ii	f	iii	N	Eustachii sociorumqz eius mr.	ix.lc.
	g	ii	N	Clari martyris mēo.	iii.lc. de oct.
x	a	Non.		Leti confessoris mēo.	iii.lc. de oct.
	b	viii	Id	Leonardi confessoris.	iii.lc.
xviii	c	vii	Id	Herculani epi ⁊ mr.	iii.lc. de sancto
vii	d	vi	Id	Quatuor coro. m. iii.l.	Oct. oiz sctōr
	e	v	Id	Theodori martyris	iii.lc. (vi.lc.
xv	f	iiii	Id	Martini pape ⁊ confessoris	iii.lec.
iiii	g	iii	Id	Martini e. ⁊ c. ix.l. tri. Mēne. m.	m.
	a	ii	Id		
xii	b	Idus		Bricii epi ⁊ c. me. iii.l. d oct. s. marti.	
i	c	xviii	kl	decembris.	
	d	xvii	kl	Macuti epi ⁊ confes.	mēo. iii.l. de oct.
ix	e	xvi	kl		
	f	xv	kl	Gregorii ⁊ aniani e. ⁊ c.	me. iii.l. d oc
xvii	g	xiiii	kl	Romani ⁊ barale iii.l.	Oct. s. mar.
vi	a	xiii	kl		(vi.lect.
	b	xii	kl	Maxencie virginis ⁊ martyris.	iii.l.
xiiii	c	xi	kl	Colūbani abbat.	Dieta lau. ⁊ ho. de s.
iii	d	x	kl	Cecilie virginis ⁊ martyris.	ix.l.
	e	ix	kl	Clementis pape et martyris.	ix.l.
xi	f	viii	kl	Grisogoni martyris	iii.lec.
xix	g	vii	kl	Katherine v. ⁊ m. vi.l. Petr. e. ⁊ m.	iii.l.
	a	vi	kl	Lini pape et martyris	iii.lec.
viii	b	v	kl	Agricole et vitalis martyrum	iii.lec.
	c	iiii	kl		
xvi	d	iii	kl	Saturnini e. ⁊ m.	iii.l. de euā. le. Uigil.
v	e	ii	kl	Andree apostoli.	triplex.

Nox habet horas xvi. dies viii.

KL Querit habere cibū porcū mactādo decēber

December habet dies xxxi. Luna xxx.

	f	decēbꝛ		Eligii epi ꝛ c. vi. l. Crisāti ꝛ darie mꝛ (iii. lect
xiii	g	iiii	N	
ii	a	iii	N	
x	b	ii	N	Trāsl. s. bñdicti ab. iii. l. si fuerit post
	c	Noñ.		(Isti sūt dies. in xl. si añ me. tm̄ hic
xviii	d	viii	Id	Nicolai epi ꝛ confessoris. ix. le. duplex
vii	e	vii	Id	Oct. scti andree meō. Fare vg. meō
	f	vi	Id	Cōceptio beate marie virginis. triplex
xv	g	v	Id	
iiii	a	iiii	Id	Eulalie virginis et martyris. iii. lect.
	b	iii	Id	Fusciani victorici ꝛ gēciāi mr. iii. lec.
xii	c	ii	Id	Walarici abbatis. ix. lec.
i	d	Idus		Lucie virginis et martyris. iii. le
	e	xix	kl	Januarii Nichasii e. ꝛ m. so. cꝫ ei⁹ ix. l
ix	f	xviii	kl	Maximini abbatis ꝛ confessoris. meō
	g	xvii	kl	Barbare virgīs et martyris. iii. lect.
xvii	a	xvi	kl	
vi	b	xv	kl	
	c	xiiii	kl	
xiiii	d	xiii	kl	
iii	e	xii	kl	Thome apostoli. ix. lect. duplex.
	f	xi	kl	
xi	g	x	kl	
xix	a	ix	kl	Vigilia
	b	viii	kl	Natiuitas dñi. ānuale.
viii	c	vii	kl	Stephani prothomartyris. triplex
	d	vi	kl	Johannis euangeliste. triplex
xvi	e	v	kl	Sanctorum inocētiū martyr. triplex.
v	f	iiii	kl	Thome archiepi ꝛ mr. ix. lect. duplex.
	g	iii	kl	
xiii	a	ii	kl	Siluestri pp̄ ꝛ c. ii. l. d nat. ꝛ scti⁹ v sctās

Nox habet horas xviii. dies vi.

Sequūtur bn̄dictiones dicende ꝑ totū annum. Primo diebus dominicis.

In primo nocturno.

Benedictione ꝑpetua bn̄dicat nos pater eternus.
Deus dei filius: nos bn̄dicere ꝛ adiuuare dignetur.
Spūſſancti gratia illuminet corda ꝛ corpora nostra.

In ſcḋo nocturno.

A cunctis malis imminētibus eripiat nos misericors dn̄s.
Splendor lucis eterne: illuminet nos sine fine.
In vnitate sancti spiritus benedicat nos pater et filius.

In tertio nocturno.

Euangelica lectō sit nobis salus ꝛ consolatio.
Per euangelica dicta deleantur nostra delicta.
Ad societatē ciuium supnorū perducat nos rex angelorum

Qn non legitur euāgeliū die dn̄ica/ vij. et viij. bn̄dictōnes sunt due p̄me de feria q̄rta et vltia est vltia diei dn̄ice

Sequūtur bn̄dictiones feriales Et primo feria ſcḋa.

Benedicat nos omnipotens pater et custodiat semper.
Virtus xp̄i habitet in cordibus nostris.
Gratia spiritussancti illuminet cecitatem cordis nostri.

Feria tertia.

Omnipotens dn̄s: sua gratia nos benedicat.
Ab imminentibus peccatoꝝ nostrorum periculis: eripiat nos auctor salutis.
Vincula peccatorū nostrorū dominus absoluat.

Feria quarta

Diuinum auxilium maneat semper nobiscum.
Ad gaudia paradisi ꝑducat nos misericordia iesu xp̄i.
Ad gaudia vite eterne perducat nos rex glorie.

Feria quinta.

Deus misereat̄ nostri: et det nobis pacem.
Illuminet dn̄s vultū suū super nos et misereatur nostri.
Deus pater omnipotens: sit nobis propicius et clemens.

Feria sexta.

De sede sue maiestatis bn̄dicat nos dextera dei patris
Gaudiū cū pace: tribuat nobis rex eterne glorie.
Immēsa dei pietas nos sine fine custodiat.

Sabbato.

Diuinum auxilium maneat semper nobiscum.
Ille nos bn̄dicat ī terris cui⁹ maiestas fulget in excelsis.
Ille nos benedicat: qui sine fine viuit et regnat.

Qñ feria scḋa. iiȷ. vel. iiiȷ. fiūt solū tres l. ⁊ i aliq̄ istarū feriarū euenerit euāgel. tūc pma bn̄dictio erit. Lectio diuina: nostra purificet corda. Due alie benedictiones fient scḋm feriā. Qñ feria quinta sexta vel sabbato fiūt solum tres l. ⁊ in aliqua istaꝝ feria rū euenerit euāgel. tūc pma bn̄dictio erit. Lux euāgelica illumiet corda ⁊ corpora nr̄a. Due alie bn̄dictiones fient secundū feriā. Itē qñ festū ix. lc. euenerit feria scḋa. iiȷ. aut quarta / tres pme bn̄dictiōes erūt de feria. iȷ. tres medie de feria tercia / et vltime de feria quarta. Si aūt i aliqua ista rū feriarū euāgeliū euenerit septima bn̄dictio erit. Lectio diuina. residue vt superi⁹ dictū ē. Itē qñ festū ix. l. euenerit feria quita / sexta / aut sabbato / tres pme benedictiōes erūt de feria quinta / tres medie de feria sexta / ⁊ vltime de sabbato. Si aūt i aliq̄ istaꝝ feriaꝝ euāgeliū euenerit viȷ. bn̄dictio erit. Lux euāgelica residue vt supra dictū ē. Et qñ fiūt tres expōēs i eod die viȷ. bn̄dictio erit. Euāgelica lcō. viiȷ. Lcō diuina. et ix. Lux euag. In oībꝫ fest ānu alibꝫ debent capi ix. bn̄dictio nes dn̄icales. Et i solēnibꝫ sicut i festo epyphāie siue ascēsiōis sumūt solū vt i festo ix. l.

Sequit mod⁹ finiēdi orōnes ecclesiasticas. Prio. Si orō dirigat ad prēz ⁊ i ea nulla fiat mentio de filio vt i illa orōne. Protector i te spe. dꝫ i fine dici. Per dn̄m. Vn̄ v⁹ Per dn̄m dicas cū prēz pbē oras. Si vo fiat mētio de filio vt i illa orōne. Deus q̄ de btē marie v̄gis vtero. dꝫ i fine dici. Per eūdē dn̄m nr̄m. Vn̄ v⁹. Si xp̄m meōres: p eūdē dicere debes. Si autem orō dirigat ad filiū vt in illa orōne. De⁹ q̄ virginalē aulā debet in fine dici. Qui viuis. vsus. Si xp̄o loq̄ris qui viuis tūc bn̄ dicis. Sꝫ si i fine orōnis fiat mētio de filio vt i illa De⁹ q̄ salutis etne btē marie. ꝛc. tūc dꝫ dici. Qui tecū viuit. Vn̄ vsus. Qui tecū si sit collecte finis i illo. Si fiat mētio d spū scō dꝫ dici Eiusdē sps scti. vt i illa. De⁹ qui apl'is tuis scm̄ dedisti spm. vsus. Cōmemorās flamen eiusdē dic pꝑe finē. Si vero fit exorcism⁹ ad expellēdū sathanā tūc dꝫ dici. Per dn̄m Qui ventur⁹ ē. vel. es. vsus Expellēs sathanam dicas in fine per ignem.

Qñ inchoat aliqua histo ria. Inuit. Dñm q̄ fecit nos venite adoremus. ps. Veñ. Notãdũ est q̄ diebꝫ dñicis ⁊ te stis ix lectionũ ⁊ etiã p oẽs dies octaba ꝑ festi soleniũ / post hũc p̄mũ v̄. Venite reiterat totũ inuit. ⁊ p⁹ scd̄m v̄. solũ vltia pars / et sic vicissim per sin gulos versus vsq ad finem. aliud. Inuitato. qñ non in choat historia In manu tua dñe oẽs fines terre ps.

Venite exultemus dño iu bilem⁹ deo salutari no stro: p̄occupemus faciẽ eius in cõfessione et in psalmis iu bilemus ei Q. m̃ deus magn⁹ dñs et rex magnus sup om̃s deos / q̃m nõ repellet dñs ple bẽ suã: q2 in manu eius sunt oẽs fines terre / et altitudĩes montiũ ipse conspicit. Q. m̃ ipsius est mare et ipse fecit il lud / et aridã fundauerũt ma nus eius: venite adoremus ⁊ procidamus ante deũ / plore m⁹ corã dño qui fecit nos: q2 ipse est dñs de⁹ noster nos au tem populus eius et oues pa scue eius H odie si vocẽ eius audieritis nolite obdurare cor da vestra sicut in exacerbatio ne secundũ diẽ tentatiõis in deserto vbi tẽtauerũt me pa tres vr̃i ꝓbauerunt et vide runt opera mea Q. uadragi ta annis proximus fui gene rationi huic et dixi semp hi er rãt corde: ipsi vero nõ cogno uerũt vias meas quibus iura ui in ira mea si introibunt in requiẽ meã G loria patri ⁊ fi lio et spiritui sancto. Sicut erat in pricipio ⁊ nũc et semp et in secula seculor. amẽ hy

Primo dierum oim quo mũdus extat conditus vel quo resurgẽs cõditor nos morte victa liberet. P ulsis procul torporibus surgamus oẽs ocius ⁊ nocte queramus piũ sicut prophetã nouimus. Nostras preces vt audiat / su amq dextrã porrigat ⁊ expi atos sordibꝫ reddat polor se dibꝫ V t quiq sacratissimo hui⁹ diei tp̄e horis q̄etis psal limus donis beatis muneret P resta pater pĩssime patri q cõpar vnice cũ spũ paracli to regnãs p oẽ seculũ. Amen A. Pro fidei meritis. ps. i.

Beatus vir q̄ non abĩjt in cõsilio im piorũ / ⁊ in via pec cator nõ stetit: et in cathedra pestilẽtie nõ sedit S ed in lege dñi volũtas eius ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte E t erit tanq̃ lignũ quod plantatũ est secus decur

sus aquarũ: quod fructũ suũ dabit in tp̃e suo. At foliũ eiꝰ non defluet: et oĩa quecunq̃ faciet prosperabuntur. Non sic impĩ nõ sic: sed tanq̃ pulvis quẽ proiicit ventus a facie terre. Ideo nõ resurgũt impĩ i iudicio: neq̃ pctõres i cõsilio iustoꝝ. Qm̃ nouit dñs viaꝫ iustoꝝ: ⁊ iter ipioꝝ peribit.

Quare fremuerũt ps. ii.

Quare fremuerũt gẽtes: ⁊ ppl'i meditati sũt inania. Astiterũt reges terre ⁊ p̃ncipes cõuenerũt in vnũ: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̃m eiꝰ. Dirũpamꝰ vincula eoꝝ: ⁊ piiciamꝰ a nobis iugũ ipsoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs subsannabit eos. Tunc loq̃tur ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo cõturbabit eos. Ego aũt cõstitutꝰ sũ rex ab eo sup̃ syõ montẽ sctm̃ eiꝰ: p̃dicãs preceptũ eiꝰ. Dñs dixit ad me filius meꝰ es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã: ⁊ possessionẽ tuã termĩos terre. Reges eos ĩ virga ferrea: ⁊ tanq̃ vas figuli cõfringes eos. Et nũc reges ĩtelligite: erudimini qui iudicatis terrã. Seruite dño i timore: ⁊ exultate ei cũ tremore. Apprehẽdite disciplinam neq̃ñ irascat dñs: ⁊ pereatis de via iusta. Cũ exarserit in breui ira eiꝰ: bti oẽs q̃ confidũt in eo.

ps. iii.

Dñe q̃d multiplicati sũt qui tribulãt me: m̃lti ĩsurgũt aduersũ me. Multi dicũt aĩe mee: nõ ẽ salus ipsi in deo eiꝰ. Tu aũt dñe susceptor meꝰ es: glĩa mea ⁊ exaltans caput meũ. Voce mea ad dñz clamaui: ⁊ exaudiuit me de mõte scõ suo. Ego dormiui ⁊ soporatꝰ sũ / ⁊ exurrexi: q2 dñs suscepit me. Nõ timebo milia ppl'i circũdãtis me: exurge dñe saluũ me fac deus meus. Qm̃ tu pcussisti oẽs aduersantes michi sine causa: dẽtes pctõꝝ cõtriuisti. Dñi ẽ salus: ⁊ sup̃ ppl'm tuũ bñdictio tua. Iste ps. cũ sequẽti non eit de psalmodia.

Cum inuocarẽ ps. iiii.

Cum inuocarẽ exaudiuit me deꝰ iusticie mee: i tribulatiõe dilatasti michi. Miserere mei: ⁊ exaudi orõnẽ meã. Filĳ hoĩm vsq̃quo graui corde: vt q̃d diligitis vanitatẽ ⁊ q̃ritis mẽdaciũ. Scitote qm̃ mirificauit dñs sctm̃ suũ: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eum. Irascimini et nolite peccare que dicitis i cordibus vestris: et in cubilibus vestris cõpungimini. Sacrificate sacrifici

um iusticie et sperate in dño: multi dicunt qs ostendit nobis bona. Signatum est sup nos lumen vultus tui dñe: dedisti leticiam in corde meo. A fructu frumẽti vini et olei sui: multiplicati sũt. In pace in idipm: dormiam et requiescam. Qm tu dñe singulariter i spe: constituisti me. Nõ est ꝯ psalmodia. ps. v.

Verba mea aurib⁹ percipe dñe: itellige clamorẽ meum. Intende voci orõnis mee: rex meus et deus meus. Qm ad te orabo dñe: mane exaudies vocẽ meã. Mane astabo tibi et videbo: qm nõ deus volens iniquitatem tu es. Neqz habitabit iuxta te malign⁹: neqz permanebũt iniusti ante oculos tuos. Odisti oẽs qui operantur iniquitatem: perdes oẽs qui loquũtur mendaciũ. Virũ sanguinum et dolosum abominabitur dñs: ego aũt in multitudine mie tue. Introibo in domum tuã; adorabo ad tẽplũ sanctũ tuum in timore tuo. Domine deduc me i iusticia tua propter inimicos meos: dirige in conspectu tuo viam meam. Qm nõ est in ore eorum veritas: cor eorũ vanum est. Sepulchrum patens est guttur eorũ / linguis suis dolose agebãt: iudica illos de⁹. Decidant a cogitationibus suis scdm multitudinẽ ipietatũ eorum expelle eos: qm irritauerunt te dñe. Et letentur oẽs qui sperant in te / in eternum exultabũt: et habitabis in eis. Et gliabunt in te oẽs qui diligunt nomẽ tuum: qm tu benedices iusto. Domine vt scuto bone voluntatis tue: coronasti nos. ps. vi.

Dñe ne i furore tuo arguas me: neqz i ira tua corripias me. Miserere mei domine qm infirmus sũ: sana me dñe qm cõturbata sũt ossa mea. Et aĩa mea turbata est valde: sed tu dñe vsqz quo. Cõuertere dñe et eripe aĩam meã: saluũ me fac propter miam tuam. Qm non est i morte qui memor sit tui: in inferno aũt quis cõfitebitur tibi. Laboraui i gemitu meo lauabo p singulas noctes lectum meu: lachrymis meis stratum meum rigabo. Turbatus est a furore oculus meus iueteraui inter omnes inimicos meos. Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: qm exaudiuit domin⁹ vocem fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationẽ meam:

dñs orõez meã suscepit E ru
bescãt ⁊ cõturbent vehement
oẽs iimici mei: cõuertãtur et
erubescãt valde velocit̃ G lia
A. Pro fidei meritis vocitat̃
iure btũs legẽ q̃ dñi meditat̃
nocte dieq;. A. Iuste. ps. vij
D ñe deus meus in te spe=
raui: saluũ me fac ex oi
bus ꝑsequentib⁹ me ⁊ libera
me N eq̃n rapiat vt leo aiaz
meã: dũ nõ est q̃ redimat neq;
q̃ saluũ faciat D ñe de⁹ meus
si feci istud: si est iniq̃tas ĩ ma
nibus meis S i reddidi retri=
buẽtibus michi mala: decidã
merito ab iimicis meis ianis
P ersequatur iimicus aiam
meã ⁊ cõprehendat ⁊ cõculcet
in terra vitã meã: ⁊ gloriam
meã in puluerẽ deducat E x=
urge dñe in ira tua: ⁊ exaltare
ĩ finibus iimicorũ meoꝝ E t
exurge dñe deus meus in p̃ce
pto q̃d mandasti: ⁊ synagoga
ꝑplo͛ꝝ circũdabit te E t ꝓpter
hãc in altũ regredere dñs iudi
cat ꝑplo͛s I udica me dñe scd̃;
iusticiã meã: ⁊ scd̃m inocẽtiã
meã sup me C õsumet̃ neq̃=
cia pctõꝝ ⁊ diriges iustũ: scru
tãs corda ⁊ renes deus I ustũ
adiutoriũ meũ a dño: q̃ sal=
uos facit rectos corde D e⁹ iu
dex iust⁹ fortl ⁊ patiẽs: nũq̃d
irascit̃ ꝑ sigl͛os dies: N isi cõ
uersi fuerit̃ gladiũ suũ vibra
uit: arcũ suũ tetẽdit ⁊ ꝑauit
illũ E t i eo ꝑauit vasa mort̃
sagittas suas ardẽtib; effecit
E cce parturit iiusticiã cõce=
pit dolorem: ⁊ peperit iiq̃tatẽ
L acũ aperuit ⁊ effodit eũ: ⁊
incidit i foueã quã fecit C on
uertet̃ dolor eius i caput eius:
⁊ i verticẽ ipsius iiq̃tas eius
descẽdet C õfitebor dño scd̃m
iusticiã eius: ⁊ psallã noi dñi
altissimi. ps. viij
D ñe dñs nr̃: q̃ȝ admirabi
le est nomen tuũ in vni
uersa terra. Q m̃ eleuata est
magnificentia tua: sup celos
E x ore infantiũ ⁊ lactentiũ
ꝑfecisti laudẽ ꝓpter inimicos
tuos: vt destruas iimicũ ⁊ vl=
torẽ. Q m̃ videbo celos tuos
opa digitoꝝ tuoꝝ: lunã ⁊ stel
las q̃ tu fundasti Q uid est hõ
ꝙ memor es eius: aut fili⁹ ho
mis q̃m̃ visitas eũ M inuisti
eũ paulomin⁹ ab ãgelis gl͛ia
⁊ honore coronasti eũ: ⁊ ꝯstitui
sti eũ sup opa manuũ tuarũ.
O ia subiecisti sub pedib; ei⁹
oues ⁊ boues vniuersas: isup
et pecora cãpi V olucres celi
⁊ pisces maris: q̃ ꝑãbulant se
mitas maris. D ñe dñs nr̃:
q̃ȝ admirabile est nomen tuũ
i vniuersa terra. ps. ix
C onfitebor tibi dñe i toto

corde meo: narrabo oīa mira
bilia tua L etabor ⁊ exultabo
i te: psallā noi tuo altissime.
In cōuertendo inimicū meū
retrorsū: ifirmabūtur ⁊ peri
būt a facie tua Q. m fecisti iu
diciū meū ⁊ causā meā: sedisti
sup thronū q iudicas iusticiā
Increpasti gentes ⁊ periȷ̄t im
pius: nomen eoꝝ delesti ieter
nū et in scl'm seculi I nimici
defecerūt framee i finē: ⁊ ciui
tates eorū destruxisti P eriȷ̄t
meōria eoꝝ cū sonitu: ⁊ dñs i
eternū pmanet P arauit i iu
dicio thronū suū / ⁊ ipe iudica
bit orbē terre i equitate: iudi
cabit pplos in iusticia E t fa
ctus ē dñs refugiū pauperi:
adiutor i oportunitatibꝫ i tri
bulatōe E t sperent i te q no
uerūt nomen tuū: qm nō de
reliqsti qrētes te dñe P sallite
dño q hitat in syon: annūcia
te iter gētes studia eius Q. m
requirēs sanguinē eoꝝ recor
datus est: nō est oblitus clamo
rē paupeꝝ M iserere mei dñe
vide huilitatē meā: de inimicis
meis Q ui exaltas me de por
tis mortis. vt annūciem oms
laudatōes tuas in portis filie
syon. E xultabo in salutari
tuo: ifixe sūt gentes in iteritu
quē fecerūt I n laqo isto quē
abscōderūt: cōphēsus ē pes eoꝝ

C ognoscet dñs iudicia faci
ens: i opibꝫ manuū suaꝝ cō
phensus ē peccator C ōuertā
tur pctōres in ifernū: oēs gē
tes q obliuiscūt deū Q. m nō
in finem obliuio erit paupis:
patientia pauperū nō peribit
in finē. E xurge dñe nō con
fortet hō: iudicent gētes in cō
spectu tuo C onstitue dñe le
gislatorem sup eos: sciāt gen
tes qm hoies sūt V t qd dñe
recessisti lōge: despicis i opor
tunitatibꝫ i tribulatōne D ū
supbit ipius incendit paup:
cōphendunt i cōsiliȷ̄s qbus co
gitāt Q. m laudat peccator i
desiderȷ̄s aie sue: ⁊ iniquus bñ
dicit E xacerbauit dñm pec
cator: scdm multitudinē ire
sue nō qret N ō ē deus i cōspe
ctu eius: inqnate sūt vie illi9
in oi tpe. A uferunt iudicia
tua a facie eius: oim inimicoꝝ
suoꝝ dñabit D ixit eni in cor
de suo: nō mouebor a gñatio
ne in gñatōem sine malo C u
ius maledictōe os plenū est, ⁊
amaritudie ⁊ dolo: sub ligua
eius labor ⁊ dolor S edet i in
sidȷ̄s cū diuitibꝫ in occultis:
vt iterficiat inocentē O culi
eius i pauperem respiciūt: isi
diat in abscōdito qsi leo in spe
lūca sua I nsidiat vt rapiat
pauperē: rapere pauperē dū

attrahit eũ I n laq̃o suo hũi
liabit eũ/ iclinabit se ⁊ cadet:
cũ dñat⁹ fuerit pauperũ D i
xit eni in corde suo oblitus est
deus: auertit faciẽ suã ne vide
at i finẽ E xurge dñe de⁹ ⁊ ex
altetᷓ man⁹ tua: ne obliuisca-
ris pauperũ P ropter qd irri
tauit impius deũ: dixit enim
in corde suo nõ requiret V i
des qm̃ tu laborẽ et dolorem
consideras: vt tradas eos in
manus tuas T ibi derelictus
est paup: orphano tu eris ad-
iutor C ontere brachiũ pctõ-
ris et maligni: queretur pec-
catũ illius et non inuenietur
D ñs regnabit ineternũ ⁊ in
seculũ seculi: peribitis gẽtes
de terra illi⁹ D esideriũ pau
perũ exaudiuit dñs: pparati
onẽ cordis eoꝝ audiuit auris
tua I udicare pupillo ⁊ humi
li: vt non apponat vltra ma-
gnificare se hõ sup terrã. p. x

I n dño confido: quomõ
dicitis aie mee transmi
gra in montem sicut passer.
Q m̃ ecce peccatores intende
rũt arcum/ parauerũt sagit-
tas suas i pharetra: vt sagit-
tent in obscuro rectos corde.
Q m̃ q̃ pfecisti destruxerunt:
iustus autẽ quid fecit D ñs i
templo scõ suo: dñs in celo se
des eius. O culi eius in pau-
perẽ respiciunt: palpebre ei⁹
interrogant filios hominum
Dñs interrogat iustũ et im-
pium: qui autem diligit iniq̃
tatem odit aĩam suam P lu
et super peccatores laqueos:
ignis/ sulphur ⁊ spũs procel-
laꝝ pars calicis eoꝝ Q uoni
am iustus dñs et iusticias di-
lexit: equitatem vidit vultus
eius. G loria. An. Iuste de
us iudex fortis patiẽsq̃ beni-
gne: in te sperantes muni mi
serendo fideles. An. Surge

S aluum me fac ps. xi.
domine qm̃ defecit san
ctus: qm̃ diminute sunt veri
tates a filijs hoim V ana lo
cuti sũt vnusq̃sq̃ ad ꝓximũ
suũ: labia dolosa in corde et
corde locuti sũt D isꝑdat dñs
vniuersa labia dolosa: ⁊ lin-
guã magniloquã Q ui dixe-
rũt linguã nostrã magnifica
bim⁹: labia nrã a nobis sunt
q̃s noster dñs ẽ P roptᷓ mise-
riã inopũ ⁊ gemitũ paupeꝝ:
nũc exurgam dicit dñs P o-
nam in salutari: fiducialiter
agam in eo E loquia domini
eloquia casta/ argentum igne
examinatũ: pbatũ terre pur
gatũ septupliũ T u dñe serua
bis nos: ⁊ custodies nos a ge-
neratiõe hac ieternũ. I n cir
cuitu impij ambulãt: secun-

dum altitudinem tuam mul
tiplicasti filios hoim. ps. xij.
Usquequo dñe obliuisce-
ris me in finem: vsque
quo auertis faciẽ tuam a me.
Quādiu ponā consilia in aīa
mea: dolorẽ in corde meo per
diem. Usquequo exaltabi-
tur inimicus meus super me:
respice et exaudi me dñe deus
meus. Illumia oculos meos
ne vnq̃ obdormiā in morte:
nequando dicat inimicus me
us preualui aduersus eū. Qui
tribulāt me exultabunt si mo
tus fuero: ego autem in mia
tua speraui. Exultauit cor me
um in salutari tuo / cātabo do
mino q̃ bona tribuit michi: et
psallā nōi dñi altissimi. ps. xiij
Dixit insipiens in corde
suo: non est deus. Cor
rupti sunt et abhominabiles
facti sūt in studijs suis: nō est
qui faciat bonum nō est vsq̄
ad vnū. Dñs de celo prospe
xit super filios hoim: vt vide-
at si est intelligens aut requi-
rens deū. Omnes declinaue-
runt simul inutiles facti sūt:
nō est qui faciat bonū non est
vsq̄ ad vnū. Sepulchrū patēs
ē guttur eorū / linguis suis do
lose agebant: venenum aspi-
dū sub labijs eorū. Quorum
os maledictione ⁊ amaritudi
ne plenum est: veloces pedes
eorū ad effundendū sāguinē.
Contritio et infelicitas in vi
is eorū / ⁊ viā pacis nō cogno-
uerunt: nō est timor dei ante
oculos eorū. Nonne cogno-
scent oēs qui operātur iniqui
tatē: qui deuorant plebē meā
sicut escā panis. Dñm nō in-
uocauerunt / illic trepidaue-
runt timore: vbi non erat ti-
mor. Qm̄ dñs in generatiōe
iusta est: consiliū inopis cōfu
disti: qm̄ dñs spes eius est.
Quis dabit ex syon salutare
israel / cū auerterit dñs capti-
uitatē plebis sue: exultabit ia
cob ⁊ letabit israel. ps. xiiij.
Domine quis habitabit
in tabernaculo tuo: aut
quis requiescet in mōte scō tuo.
Qui ingredit sine macula: ⁊
operat iusticiā. Qui loquit ve
ritatē in corde suo: q̃ non egit
dolū in lingua sua. Nec fecit
proximo suo malū: ⁊ opprobriū
nō accepit aduersus proximos
suos. Ad nichilū deductus ē
in conspectu eius malignus:
timētes aūt dñm glorificat.
Qui iurat proximo suo et nō
decipit / qui pecuniā suā nō de
dit ad vsuram: ⁊ munera su-
per innocētē nō accepit. Qui
facit hec nō mouebit in etnū.
Gloria. an. Surge ⁊ ieternū

ſerua munimie ſacro: cuſtodi
qȝ tuos aſtripotens famulos.
℣. Meoꝝ fui nocte. ℟. Nõis
tui dñe. Pr nr. Inuĩ. no. ã.
Nature genitoꝛ. Ps. xv.

Conſerua me dñe qm̃ ſpe
raui in te: dixi dño deus
meus es tu / qm̃ bonoꝝ meoꝝ
non eges Sanctis qui ſũt in
terra eius: mirifica uit oẽs vo
luntates meas in eis Multi-
plicate ſũt infirmitates coꝝ:
poſtea accelerauerũt Nõ cõ
gregabo cõuenticula eoꝝ de ſã
guinibus: nec memoꝛ ero no-
minũ eoꝝ ꝑ labia mea Dñs
pars hereditatꝭ mee et calicis
mei: tu es q̄ reſtitues heredita
tẽ meã michi Funes ceciderũt
michi in pꝛeclaris: eteni here
ditas mea pꝛeclara eſt michi.
Bñdicã dñm qui tribuit mi-
chi intellectũ: inſuper et vſqȝ
ad noctem increpuerũt me re
nes mei Prouidebã dñm in
conſpectu meo ſemper: qm̃ a
dextris eſt michi ne ꝯmouear
Propter hoc letatum eſt coꝛ
meũ ⁊ exultauit lingua mea:
inſuper ⁊ caro mea requieſcet
in ſpe Qm̃ non derelinques
aiam meã in inferno: nec da
bis ſctm̃ tuum videre coꝛru-
ptionẽ. Notas michi feciſti
vias vite adiplebis me leticia
cũ vultu tuo: delectatiões in

dextera tua vſqȝ in finẽ Glo-
ria patri. ã. Nature genitoꝛ
conſerua moꝛte redẽptos / fac
qȝ tuo dignos ſeruitio famu-
los. ã. Pectoꝛa nr̃a. ps. xvi.

Exaudi dñe iuſticiã meã:
intende depꝛecationem
meam. Auribȝ ꝑcipe oꝛõnẽ
meam: non in labijs doloſis.
De vultu tuo iudiciũ meum
ꝑdeat: oculi tui videant equi
tates Probaſti coꝛ meũ ⁊ vi
ſitaſti nocte igne me examia-
ſti: ⁊ nõ eſt iuẽta i me iniqtas
Ut non loquatur os meum
opa hoim pꝛopter verba labi
oꝛũ tuoꝝ: ego cuſtodiui vias
duras Perfice greſſus meos
in ſemitis tuis: vt nõ mouea-
tur veſtigia mea Ego clama
ui qm̃ exaudiſti me deus: in-
clina aurẽ tuã michi ⁊ exaudi
verba mea Mirifica mias tu
as: qui ſaluos facis ſꝑantes
in te A reſiſtentibus dextere
tue cuſtodi me: vt pupillã ocu
li Sub vmbꝛa alaꝝ tuarum
pꝛotege me: a facie impioꝛum
qui me afflixerunt. Inimici
mei aiam meã circũdederunt
adipẽ ſuũ cõcluſerũt: os eoꝝ
locutũ eſt ſuperbiã Proijciẽ
tes me nũc circũdederũt me:
oculos ſuos ſtatuerũt declina
re in terrã Suſceperũt me ſi
cut leo paratus ad pꝛedã: et

sicut catulus leonis habitãs i
abditis. E xurge dñe p̄ueni
eũ ꝛ supplãta eũ / eripe aiam
meã ab ipio: frameã tuã ab
inimicis manus tue. D ñe a
paucis de terra diuide eos in
vita eoꝝ: de absconditis tuis
adimpletus ẽ venter eorum.
S aturati sunt filijs: ꝛ dimise
rũt reliquias suas paruulis
suis E go aũt in iusticia appa
rebo in conspectu tuo: satia-
bor cũ apparuerit gloria tua
Gloria. añ. Pectora nostra
tibi tu conditor orbis adure
igne pio purgãs atq; cremã
do p̄bãs. ã. Tu ppl'z. ps. xvij
Diligam te dñe fortitudo
mea / dñs firmamentũ
meũ et refugiũ meũ: ꝛ libera
tor me⁹. D eus me⁹ adiutor
me⁹: ꝛ sperabo in eũ. P rote
ctor me⁹ ꝛ cornu salutis mee:
et susceptor me⁹ L audãs in
uocabo dñm: ꝛ ab iimicis me
is saluus ero C ircũdederũt
me dolores mortis: ꝛ torren-
tes iiq̃tatis cõturbauerũt me.
D olores iferni circũdederũt
me: p̄occupauerũt me laquei
mortis I n tribulatione mea
inuocaui dñm: ꝛ ad deũ meũ
clamaui E t exaudiuit de tẽ-
plo sctõ suo vocẽ meam: ꝛ cla
mor me⁹ i cõspectu ei⁹ itroiuit
in aures eius. C õmota est ꝛ
cõtremuit terra / fundamẽta
mõtiũ cõturbata sũt ꝛ cõmo
ta sũt: qm̃ iratus ẽ eis A scẽ
dit fum⁹ i ira ei⁹ ꝛ ignis a fa-
cie eius exarsit: carbones suc
censi sũt ab eo I nclinauit ce
los ꝛ descẽdit: ꝛ caligo sub pe
dibus eius. E t ascẽdit super
cherubi ꝛ volauit: volauit su
per pẽnas ventorũ. E t posu
it tenebras latibulũ suũ i cir-
cuitu eius tabernaculũ eius:
tenebrosa aq̃ in nubib⁹ aeris
P re fulgore in cõspectu eius
nubes transierũt: grando et
carbones ignis. E t intonuit
de celo dñs / ꝛ altissim⁹ dedit
vocẽ suã: grando ꝛ carbones
ignis E t misit sagittas suas
et dissipauit eos: fulgura mul
tiplicauit ꝛ conturbauit eos.
E t apparuerũt fõtes aqua-
rũ: ꝛ reuelata sũt fũdamẽta
orbis terrarũ. A b icrepatio
ne tua dñe: ab inspiratõe spi
ritus ire tue. M isit de sũmo
et accepit me: ꝛ assumpsit me
de aquis multis E ripuit me
de inimicis meis fortissimis /
et ab his qui oderũt me: quo-
niã confortati sũt super me.
P reuenerũt me in die affli-
ctionis mee: et factus est dñs
p̄tector meus. E t eduxit me
in latitudinẽ: saluũ me fecit
qm̃ voluit me. E t retribuet

michi dñs scdm iusticiã meã:
⁊ scdm puritatẽ manuũ mea
rum retribuet michi. Q ꝛ cu
stodiui vias dñi: nec ipie gessi
a deo meo. Q m̃ oia iudicia
eius in conspectu meo: ⁊ iusti
cias eius nõ repuli a me. E t
ero imaculatus cũ eo: ⁊ obser
uabo me ab iniquitate mea.
E t retribuet michi dñs scdꝫ
iusticiã meã: ⁊ scdm puritatẽ
manuũ mearũ in conspectu
oculoꝝ eius. C ũ sancto san
ctus eris: ⁊ cũ viro inocẽte in-
nocens eris. E t cũ electo ele
ctus eris: ⁊ cũ peruerso puer-
teris. Q m̃ tu ppl'm humilẽ
saluũ facies: ⁊ oculos supboꝝ
humiliabis. Q m̃ tu illumi-
nas lucernã meã dñe: deꝰ me
us illumina tenebras meas.
Q m̃ in te eripiar a tẽtatiõe:
et in deo meo trãsgrediar mu
rũ. D eus meꝰ impoluta via
eius: eloquia dñi igne exami-
nata ꝑtector est oĩm sperãtiũ
in se. Q m̃ quis deus ꝑter do
minũ: aut quis deus ꝑter deũ
nr̃m D eus qui ꝑcixit me vir
tute: et posuit imaculatã viã
meam. Q ui ꝑfecit pedes me
os tanꝙ ceruoꝝ: ⁊ sup excelsa
statuens me. Q ui docet ma
nus meas ad preliũ: et posui-
sti vt arcũ ereũ brachia mea.
E t dedisti michi protectionẽ
salutis tue: et dextera tua su-
scepit me. E t disciplina tua
correxit me in finẽ: ⁊ discipli-
na tua ipsa me docebit D ila
tasti gressus meos subtꝰ me:
et non sunt infirmata vesti-
gia mea. P ersequar inimi-
cos meos ⁊ compzehẽdam il-
los: et non cõuertar donec de
ficiant. C onfringam illos
nec poterunt stare: cadẽt sub
tus pedes meos. E t precinxi
sti me virtute ad bellũ: ⁊ sup-
plantasti isurgẽtes in me sub
tus me E t inimicos meos de
disti michi dorsũ: et odientes
me disperdidisti. C lamaue-
runt nec erat qui saluos face-
ret ad dñm: nec exaudiuit eos
E t cõminuam eos vt pulue
rem ante faciẽ venti: vt lutũ
platearũ delebo eos. E ripi-
es me de ꝯtradictionibꝰ ppl'i:
constitues me in caput genti
um. P opulus quẽ nõ cogno
ui seruiuit michi: i auditu au
ris obediuit michi. F ilij alie
ni mẽtiti sunt michi / filij alie-
ni inueterati sunt: ⁊ claudica
uerũt a semitis suis. V iuit
dñs ⁊ benedictus deus meꝰ:
et exaltetur deus salutis mee
D eus qui das vindictas mi
chi / ⁊ subdis popl'os sub me:
liberator meꝰ de inimicis me-
is iracũdis. E t ab insurgẽti

bus in me exaltabis me: a vi
ro iniq̄ eripies me. Propterea
cōfitebor tibi i natiōibꝫ dñe:
⁊ nōi tuo psalmū dicā Ma-
gnificās salutes regis eius: ⁊
faciēs miam xp̄o suo dauid:
et semini eius vsq̄ in seculū.
Gloria. Añ. Tu pplm humi-
lē saluasti ab hoste redēptor
atq̄ superba tuo colla p̄mis
iaculo. ℣. Media nocte sur
gebā. ℟. Ad cōfitendū nōi
tuo dñe. In iij. nocturno. añ.
Sponsus. Ps. xviij.

Celi enarrant gloriā dei:
⁊ opa manuū eius an-
nūciat firmamētū Dies diei
eructat verbū: ⁊ nox nocti in
dicat scientiā Non sūt loq̄-
le neq̄ sermones: quoꝝ nō au
diātur voces eoꝝ. In omnē
terrā exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fi
nes orbis terre verba eoꝝ In
sole posuit tabernaculū suū:
et ipse tāq̄ spōsus p̄cedēs de
thalamo suo. Exultauit vt
gygas ad currēdā viā: a sum
mo celo egressio eius. Et oc-
cursus ei⁹ vsq̄ ad sūmū ei⁹:
nec est qui se abscondat a calo
re eius. Lex dñi imaculata
cōuertens aias testimoniū dñi
fidele: sapientiā p̄stās par-
uulis Iusticie dñi recte letifi-
cātes corda: preceptū dñi lu-
cidum illuminās oculos Ti-
mor dñi scūs p̄manet in secu
lū seculi: iudicia dñi vera iusti-
ficata i semetipsa Desidera
bilia sup aurū ⁊ lapidē p̄ciosū
multū: et dulciora sup mel et
fauū Etenim seruus tuus cu-
stodit ea: i custodiēdis illis re
tributio multa Delicta quis
itelligit/ab occultis meis mū
da me: ⁊ ab alienis parce ser-
uo tuo Si mei nō fuerit dñā
ti tūc imaculat⁹ ero: ⁊ emun
dabor a delicto maximo. Et
erūt vt cōplaceāt eloq̄a oris
mei: ⁊ meditatio cordis mei
in conspectu tuo semp. Do-
mine adiutor meus: ⁊ redem
ptor meus Gloria patri. Añ.
Spōsus vt e thalamo p̄ces-
sit cristus in orbem descēdēs
celo iure salutifero. Añ. Au-
xilium. Ps. xix.

Exaudiat te dñs in die
tribulatiōis: p̄tegat te
nomē dei iacob Mittat tibi
auxiliū de scō: ⁊ de syon tuea
tur te Memor sit oīs sacrifi-
cij tui: ⁊ holocaustū tuū pin-
gue fiat. Tribuat tibi scd̄m
cor tuū: ⁊ oē consiliū tuū con
firmet Letabimur in saluta
ri tuo: ⁊ i noīe dei nr̄i magni-
ficabimur Impleat dñs oēs
petitiōes tuas: nūc cognoui
qm̄ saluū fecit dñs xp̄m suū
Exaudiet illū de celo sancto

suo: in potẽtatibꝫ salus dexte
re eius. Hij in curribus ⁊ hij
in equis: nos aũt in noie dñi
dei nr̃i inuocabimus Ipsi o=
bligati sũt et ceciderunt: nos
autem surreximus ⁊ erecti su
mus Dñe saluũ fac regẽ: et
exaudi nos in die qua inuoca
uerimus te Gloria. a̅. Auxi
liũ nobis saluatoꝛ mitte salu=
tis et tribuas vitã tẽpoꝛe ppe
tuã. a̅. Rex sine fine. ps .xx
Domine in virtute tua le
tabitur rex: ⁊ sup salu=
tare tuũ exultabit vehemẽter
Desideriũ coꝛdis ei⁹ tribuisti
ei: et volũtate labioꝝ eius nõ
fraudasti eum Qm̃ pꝛeueni
sti eũ in benedictionibꝫ dulce
dinis: posuisti in capite eius
coꝛonã de lapide pꝛecioso Vi
tã petijt a te ⁊ tribuisti ei: lon
gitudinẽ dierũ in seculũ/ ⁊ in
seculũ seculi Magna est gl'ia
eius in salutari tuo: gloꝛiã et
magnũ decoꝛẽ impones super
eũ Qm̃ dabis eũ in benedi=
ctionẽ in seculũ seculi: letifica
bis eũ in gaudio cũ vultu tuo
Qm̃ rex sperat in dño: et in
mia altissimi nõ commouebi
tur Inueniatur manus tua
oibꝫ inimicis tuis: dextera tua
inueniat omẽs qui te oderũt
Pones eos vt clibanũ ignis
in tempoꝛe vultus tui/ dñs in
ira sua conturbabit eos: ⁊ de
uoꝛabit eos ignis. Fructum
eoꝛũ de terra perdes: ⁊ semẽ
eoꝝ a filijs hoim Qm̃ declia
uerũt in te mala: cogitauerũt
consilia: que nõ potuerũt sta
bilire Qm̃ pones eos doꝛsũ
i reliquijs tuis pparabis vul
tũ eoꝝ Exaltare dñe in vir=
tute tua cãtabimus et psalle
mus v̾tutes tuas Gloꝛia pa=
tri. a̅. Rex sine fine manens
miseris tu parce ruinis p̃mia
concedens ⁊ tua cũcta regens
℣. Exaltare dñe in virtute
tua. ℟. Cãtabimus et psal=
lemus virtutes tuas. h. Te
deũ. In laudibꝫ ℣. Ostẽde
nobis dñe miam tuã. ℟. Et
salutare tuum da nobis. a̅.
O beata et benedicta ⁊ gloꝛio
sa trinitas pater ⁊ filius ⁊ spi
ritus scũs. ℣. Tibi laus ti=
bi gloꝛia tibi grãrũ actio: ps.
Dominus regnuit. cum alijs
psalmis. capitulum.
Semp gaudete sine iter=
missione oꝛate i oibus
grãs agite: hec est enim volũ
tas dei/ in cristo iesu domino
nostro. Deo gratias. hy⁹.
Eterne rerũ conditoꝛ no
ctẽ dieq̃ꝫ q̃ regis ⁊ tẽpo=
rũ das tẽpoꝛa vt alleues fasti
dium. Preco diei iam sonet
noctis pfunde puigil noctur

na lux viãtibꝫ a nocte noctem segregãs Iesu labẽtes respi-ce: ⁊ nos vidẽdo corrige si re-spicis lapsus cadũt fletuqꝫ cul-pa soluit Tu lux refulge sen-sibus mẽtisqꝫ somnũ discute te nr̃a vox primũ sonet ⁊ vota soluam⁹ tibi Deo pr̃i sit glo-ria eiusqꝫ soli filio cũ sp̃ũ pa-raclito ⁊ nũc ⁊ ĩppetuũ Amen ℣. Dñs regnauit decorem i-duit. ℟. Induit dñs fortitu-dinẽ ⁊ p̃cinxit se virtute. ã. cũ orõne de dñica Quinqꝫ p̃s sequẽtes dicunt diebꝫ dñicis qñ d̃r magna p̃ma. ps. xxi.

Deus deus meus respice in me q̃re me dereliq̃sti: longe a salute mea v̾ba deli-ctorum meorum Deus meus cla-mabo per diẽ ⁊ nõ exaudies: ⁊ nocte ⁊ nõ ad insipiẽtiã mi-chi Tu aũt in sãcto habitas laus israel/ in te sperauerunt patres nostri: sperauerunt et liberasti eos Ad te clamaue-runt et salui facti sunt: in te sperauerunt et non sunt con-fusi Ego autẽ sum vermis ⁊ non homo: opprobriũ hoim ⁊ abiectio plebis. Omnes vi-dentes me deriserunt me: lo-cuti sunt labijs et mouerunt caput. Sperauit in domino eripiat eũ: saluum faciat eũ quoniam vult eum. Qm̃ tu es qui extraxisti me de ventre spes mea ab vberibꝫ matris mee: in te p̃iectus sum ex vte-ro De ventre matris mee de-us meus es tu: ne discesseris a me. Qm̃ tribulatio proxi-ma est: qm̃ non est qui adiu-uet Circundederunt me vi-tuli multi: tauri pingues ob-sederunt me Aperuerũt sup me os suũ: sicut leo rapiens ⁊ rugiens Sicut aqua effusus sum: et dispersa sunt omnia ossa mea Factũ est cor meũ tãq̃ cera liquescẽs: in medio vẽtris mei Aruit tãq̃ testa virtus mea/ ⁊ lingua mea ad-hesit faucibꝫ meis: ⁊ in pulue-rẽ mortis deduxisti me Qm̃ circundederũt me canes mul-ti: consiliũ malignantiũ ob-sedit me. Foderunt manus meas ⁊ pedes meos: dinume-rauerunt oĩa ossa mea. Ipsi vero considerauerunt et ĩspe-xerunt me/ diuiserunt sibi ve-stimenta mea: ⁊ sup vestẽ me-am miserũt sortẽ Tu autem dñe ne elongaueris auxilium tuũ a me: ad defẽsionẽ meã conspice Erue a framea de⁹ aiam meã: et de manu canis vnicã meã Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibꝫ vnicorniũ humilitatẽ meam Narrabo nomen tuũ fratribꝫ meis: in

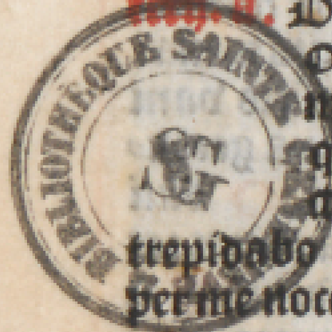
medio ecclesie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eũ: vniuersũ semen iacob glorificate eũ Timeat eũ oẽ semen israel: qm̃ nõ spreuit neqꝫ despexit depcationẽ pauperis. Nec auertit faciẽ suã a me: ⁊ cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit me Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddã in cõspectu timẽtiũ eum. Edent pauperes ⁊ saturabũtur/ ⁊ laudabũt dñm qui requirunt eũ: viuent corda eorꝫ in seculũ seculi. Reminiscẽtur ⁊ cõuertentur ad dñm: vniuersi fines terre. Et adorabũt in cõspectu ei⁹: vniuerse familie gentiũ Qm̃ dñi ẽ regnũ: et ipse dñabit gentium Manducauerũt ⁊ adorauerunt oẽs pingues terre: in cõspectu eius cadẽt oẽs qui descendũt in terrã Et aĩa mea illi viuet: et semẽ meũ seruiet ipsi Annunciabitur dño generatio ventura/ ⁊ annũciabunt celi iusticiam eius: populo qui nascetur quem fecit dominus. ps. xxii.

Dñs regit me ⁊ nichil michi deerit: i loco pascue ibi me collocauit Sup aquã refectiõis educauit me: aĩam meã cõuertit. Deduxit me super semitas iusticie: propt nomẽ suũ Nã et si ãbulauero i medio vmbre mortis: nõ timebo mala qm̃ tu mecum es Virga tua ⁊ baculus tuus: ipsa me consolata sunt. Parasti in cõspectu meo mẽsã: aduersus eos qui tribulãt me. Impinguasti in oleo caput meũ: ⁊ calix meus inebrians q̃ preclarus est. Et mia tua subsequet me: oĩbus diebus vite mee Et vt inhabitẽ in domo dñi: in longitudinẽ dierũ Gloria. ps. xxiii.

Domini est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarũ ⁊ vniuersi qui habitãt i eo Qꝛ ipse sup maria fũdauit eũ: ⁊ super flumina preparauit eũ. Quis ascendet in mõtẽ dñi: aut q̃s stabit in loco scto eius. Innocẽs manib⁹ et mũdo corde q̃ non accepit in vano aĩam suã: nec iurauit i dolo ꝓximo suo. Hic accipiet benedictionẽ a dño: ⁊ miaꝫ a deo salutari suo. Hec est gñatio querẽtiũ eũ: q̃rentiũ faciẽ dei iacob. Attollite portas pricipes vr̃as/ ⁊ eleuami porte eternales: et introibit rex glorie Quis ẽ iste rex glorie: Dñs fortis ⁊ potẽs dñs potẽs in ꝓlio. Attollite portas pricipes vestras et eleuami porte eternales: ⁊ introibit rex glo

rie. Quis est iste rex glorie: do
minꝰ virtutū ipe ē rex glorie.
Ad te dñe leuaui p. xxiiij
aiam meam: deus meꝰ
in te cōfido nō erubescā. Ne
qȝ irrideāt me inimici mei: et
eni vniuersi q̄ sustinēt te non
cōfundētur. Cōfūdant oēs
iniqua agētes: supuacue. Vi
as tuas dñe demōstra michi:
et semitas tuas edoce me Di
rige me in veritate tua ⁊ do
ce me/ qȝ tu es deus saluator
meus: et te sustinui tota die.
Reminiscē miserationū tua
rum dñe: ⁊ miaꝝ tuarū que
a seculo sunt. Delicta iuuen
tutis mee: ⁊ ignorātias meas
ne memineris. Scdm miam
tuam memēto mei tu: ꝓpter
bonitatē tuā dñe. Dulcis et
rectus dñs: ꝓpter hoc legem
dabit delinquētibus in via.
Diriget māsuetos ī iudicio:
docebit mites vias suas Vni
uerse vie dñi mia ⁊ veritas re
quirentibꝫ testamētum eiꝰ: ⁊
testimonia eius. Propt no
men tuū dñe ꝓpiciaberꝭ pec
cato meo: mltū est eni. Quis
est homo q̄ timet dñm: legem
statuit ei in via quam elegit.
Aia eius in bonis demora
bitur: ⁊ semē eiꝰ hereditabit
terram. Firmamētū est dñs
timētibus eū/ ⁊ testamētum
ipsius: vt manifestetur illis.
Oculi mei sp ad dñm: quo
niā ipse euellet de laqueo pe
des meos. Respice ī me ⁊ mi
serere mei: qȝ vnicꝰ ⁊ pauper
sū ego Tribulatiōes cordis
mei mltiplicate sūt: d̄ necessi
tatibꝰ meis erue me. Vide
hūilitatē meā ⁊ laborē meū:
et dimitte vniuersa delicta
mea Respice īimicos meos
qm̄ mltiplicati sūt: ⁊ odio ini
quo oderūt me Custodi ani
mā meā ⁊ erue me: nō erube
scā qm̄ speraui ī te. Innocē
tes et recti adheserūt michi:
qȝ sustinui te. Libera deus
israel: ex oibꝫ tribulatiōibꝰ
suis Gloria prī. ps. xxv.
Iudica me dñe quoniā
ego in innocētia mea in
gressus sum: et in domio spe
rans non infirmabor Pro
ba me domie ⁊ tenta me: vre
renes meos ⁊ cor meū. Quo
niā tua ante oculos meos ē:
et complacui in veritate tua.
Non sedi cum consilio vani
tatis: et cum iniqua geren
tibus non introibo. Odiui
ecclesiam malignantium: et
cum impijs non sedebo. La
uabo inter innocentes ma
nus meas: et circundabo al
tare tuum domine. Vt au
diam vocem laudis: ⁊ enar

rem vniuersa mirabilia tua D omie dilexi decorē dom⁹ tue: ꝛ locū habitatōis glorie tue N e pdas cū impijs deus aiam meā: ꝛ cū viris sangui nū vitā meā I n quorū manibus iniquitates sunt: dextera eorꝫ repleta est muneribus E go aūt in inocentia mea ingressus sū: redime me ꝛ miserere mei P es eni meus stetit in directo: i ecclesijs bñdicaꝫ te dñe. ps. liii. D eus in nomie tuo. ꝛc. cū Gloria patri Quere ad primā Feria ij. Inuitat. Venite exultemus dño. ps. Venite. Nota ꝙ diebus feriatis nō repetitur. Inuit. post venite. sed solū scda pars scilicꝫ. exultemus dño. Et post Qm̄ deus magnus dñs dicit totū Inuit. Et sic in seqntibus versibus et alijs ferijs. Hymnus. N octe surgētes. in fine psalterij. a. Dñs ps. xxvi.

D ominus illumīatio mea: et salus mea quē tiebo D ñs ꝓtector vite mee: a quo trepidabo D ū appropiāt super me nocentes: vt edāt carnes meas. Q ui tribulāt me iimici mei: ipsi ifirmitati sūt ꝛ ceciderūt S i ɔsistāt aduersū me castra: non tiebit cor meū S i exurgat aduersū me pliū in hoc ego sperabo V nā petij a dño hāc requirā/ vt inhabitem i domo dñi: oibus diebus vite mee V t videā voluntatem dñi: et visitem templū eius Q m̄ abscondit me i taberuaclo suo i die malorꝫ: ꝓtexit me i abscondito tabernaculi sui I n petra exaltauit me ꝛ nūc exaltauit caput meum: sup iimicos meos. C ircuiui ꝛ imolaui in tabernaculo eius hostiā vociferatōis: cātabo ꝛ psalmū dicā dño E xaudi dñe vocem meā qua clamaui ad te: miserere mei ꝛ exaudi me. T ibi dixit cor meū exqsiuit te facies mea: faciem tuā dñe requirā N e auertas faciem tuā a me: ne declines i ira a seruo tuo A diutor me⁹ esto dñe/ ne derelinquas me: neqꝫ despicias me deus salutaris meus Q m̄ pater meus ꝛ mater mea dereliqrunt me: dñs aūt assumpsit me L egē pone michi dñe i via tua/ et dirige me in semita recta: propter inimicos meos N e tradideris me in aias tribulātiū me/ qm̄ insurrexerunt in me testes iniqui: ꝛ mētita est iniquitas sibi C redo videre bona dñi: in terra viuentium E xpecta dñm viriliter age/

et confortetur cor tuũ: & sustine dominum. Ps. xxvij.

Ad te dñe clamabo deus meus ne sileas a me: ne quãdo taceas a me/ & assimilabor descendẽtibus in lacũ. Exaudi dñe vocẽ depcationis mee dũ oro ad te: dũ extollo man⁹ meas ad tẽplum sctm̃ tuũ. Ne simul tradas me cũ pctõribus: & cũ operantibus iniqtatẽ ne perdas me. Qui loquũtur pacẽ cũ pximo suo: mala aũt i cordib⁹ eorũ. Da illis scd̃m opera eorũ: et scd̃m nequitiã adiuẽtionum ipsorũ. Scd̃m opera manuũ eorũ tribue illis: redde retributionẽ eorũ ipsis. Qm̃ nõ intellexerũt opera dñi/ & i opera manuũ ei⁹ destrues illos: et nõ edificabis eos. Benedictus dñs: qm̃ exaudiuit vocẽ deprecatiõis mee. Dñs adiutor meus & ptector me⁹: & in ipso sperauit cor meũ & adiut⁹ sũ. Et refloruit caro mea: et ex volũtate mea cõfitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: et ptector saluationũ xpi sui est. Saluũ fac ppl'm tuũ dñe et benedic hereditati tue: & rege eos et extolle illos vsq; ĩ etnum. Glia. an. Dñs defensor vite mee an. Adorate dominum. ps. xxviij.

Afferte dño filij dei: afferte dño filios arietũ. Afferte dño gloriã et honorem/ afferte dño gloriã nomĩ eius: adorate dñm ĩ atrio sãcto ei⁹. Vox dñi sup aquas deus maiestatis intonuit: domin⁹ sup aq̃s multas. Vox dñi in virtute: vox dñi ĩ magnificẽtia. Vox dñi cõfringentis cedros: & cõfringet dominus cedros libani. Et cõminuet eas tanq̃ vitulũ libani: & dilectus queadmodũ filius vnicorniũ. Vox dñi intercidẽtis flammã ignis/ vox dñi cõcutiẽtis desertũ: & cõmouebit dñs desertũ cades. Vox dñi pparãtis ceruos/ et reuelabit cõdensa: & in tẽplo eius oẽs dicẽt gloriã. Dñs diluuiũ inhabitare facit: & sedebit dñs rex ĩeternũ. Dñs virtutẽ ppl'o suo dabit: dñs bñdicet populo suo in pace.

Exaltabo te (ps. xxix. dñe qm̃ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me. Dñe deus me⁹ clamaui ad te: & sanasti me. Domine eduxisti ab inferno animã meã: saluasti me a descendentib⁹ in lacũ. Psallite domino sancti eius: & cõfitemini memorie sctitatis ei⁹. Qm̃ ira in indignatiõe eius: et vita ĩ

voluntate eius. Ad vesperꝝ
demorabit fletus: ⁊ ad matu
tinū leticia. Ego aūt dixi in
abundantia mea: nō moue-
bor ineternū. Dñe in volūta
te tua: prestitisti decori meo
virtutē. Auertisti faciē tuā
a me: ⁊ factus sū cōturbatꝰ.
Ad te dñe clamabo: ⁊ ad deū
meū deprecabor. Que vtili-
tas i sanguine meo: dū descē
do in corruptionē. Nūquid
confitebitur tibi puluis: aut
annūciabit veritatē tuā Au
diuit dñs ⁊ misertꝰ ē mei: do-
minus factꝰ est adiutor meꝰ.
Cōuertisti planctū meum i
gaudiū michi: cōcidisti saccū
meū ⁊ circūdedisti me leticia
Ut cantet tibi gloria mea et
nō cōpungar: dñe deus meꝰ
ineternū cōfitebor tibi. Glo-
ria. aā. Adorate dñm in au-
la scā eiꝰ. ā. In tua. ps. xxx.

In te dñe speraui nō con
fundar ieternū: in iusti
cia tua libera me. Inclia ad
me aurē tuam: accelera vt e-
ruas me. Esto michi in deū
ptectorem: ⁊ in domū refugij
vt saluū me facias. Qm̄ for-
titudo mea ⁊ refugiū meum
es tu: ⁊ propter nomē tuū de-
duces me ⁊ enutries me Edu
ces me de laqueo quē abscon
derūt michi: qm̄ tu es prote-
ctor meus. In manꝰ tuas do
mine cōmendo spiritū meū:
redemisti me dñe deus verita
tis. Odisti obseruantes vani
tates: superuacue. Ego aūt
in dño speraui: exultabo ⁊ le
tabor in mīa tua. Qm̄ respe
xisti hūilitatē meam: salua-
sti de necessitatibus aīam me
am. Nec cōclusisti me in ma
nibus inimici: statuisti in lo-
co spacioso pedes meos. Mi
serere mei dñe qm̄ tribulor:
conturbatus est in ira oculus
meus: aīa mea et vēter meꝰ.
Qm̄ dfecit i dolore vita mā:
et anni mei in gemitibꝰ. In-
firmata est in paupꝑtate vīus
mea: ⁊ ossa mea conturbata
sunt Super oēs inimicos me
os factus sum opprobriū vici
nis meis valde: ⁊ timor notis
meis. Qui videbant me fo-
ras fugerunt a me: obliuioni
datus sū tanq̄ mortuꝰ a cor-
de. Factꝰ sum tanq̄ vas pdi
tum: qm̄ audiui vituperatio
nē multorꝝ cōmorantiū i cir-
cuitu. In eo dum cōuenirent
simul aduersum me: accipere
aīam meam consiliati sunt.
Ego aūt in te speraui domie
dixi deus meus es tu: in ma-
nibus tuis sortes mee. Eripe
me de manu inimicorū meo-
rum: ⁊ a persequētibꝰ me. I

luſtra faciem tuã ſuper ſeruũ tuum/ſaluũ me fac i mĩa tua dñe:non confundar qm̃ inuocaui te. Erubeſcãt impij ⁊ deducantur in infernũ:muta fiant labia doloſa. Que loquũtur aduerſus iuſtũ iniq̃tatẽ: in ſupbia et i abuſione. Quã magna mltitudo dulcedinis tue domine:quam abſcondiſti timentibus te. Perfeciſti eis qui ſperant in te: in conſpectu filioꝛũ hominũ. Abſcondes eos in abſcondito faciei tue: a conturbatione hominum. Proteges eos in tabernaculo tuo:a contradictione linguarũ. Benedictus dominꝰ quoniã mirificauit miſericoꝛdiam ſuã michi: in ciuitate munita. Ego autem dixi in exceſſu mẽtis mee:pꝛoiectus ſum a facie oculoꝝ tuorum. Ideo exaudiſti vocem oꝛationis mee:dũ clamarem ad te. Diligite dñm omẽs ſãcti eius quoniã veritatem requiret dñs: ⁊ retribuet abundanter facientibus ſuperbiã. Viriliter agite et confoꝛtetũ coꝛ veſtrum:omnes qui ſperatis in domino. ps. xxxi.

Beati quoꝛũ remiſſe ſũt iniquitates: ⁊ quoꝛũ tecta ſunt peccata. Beatꝰ vir cui nõ iputauit dominꝰ peccatum: nec eſt in ſpiritu eius dolus. Qm̃ tacui inueterauerunt oſſa mea: dũ clamarem tota die. Qm̃ die ac nocte grauata eſt ſuper me manꝰ tua: cõuerſus ſũ in erumna mea dũ configitur ſpina. Delictũ meũ cognitũ tibi feci: et iniuſticiam meã nõ abſcondi. Dixi confitebor aduerſũ me iniuſticiam meam dño: ⁊ tu remiſiſti impietatem peccati mei. Pꝛo hac oꝛabit ad te oĩs ſanctus: in tpe opoꝛtuno. Verũtamẽ in diluuio aquaꝝ multaꝝ: ad eũ nõ appꝛoxiabũt. Tu es refugiũ meũ a tribulatione q̄ circũdedit me: exultatio mea erue me a circundãtibus me. Intellectũ tibi dabo et inſtruã te in via hac q̄ gradieris: firmabo ſuper te oculos meos. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus: q̄bus nõ eſt intellectus. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ cõſtringe: q̄ nõ appꝛoximant ad te. Multa flagella peccatoꝛis: ſperantẽ autem in dño mĩa circundabit. Letamini in domino et exultate iuſti: et gloꝛiamini omnes recti coꝛde. Gloꝛia. anti. In tua iuſticia libera me domine. añ. Rectos decet. ps. xxxij.

Exultate iuſti in dño: rectos decet col

laudatio C onfitemini dño i
cithara: in psalterio decē coꝛ
darū psallite illi C antate ei
cāticū nouū: bñ psallite ei in
vociferatione Q ꝛ rectū est
ꝟbū dñi: ⁊ oīa opa eius ī fide
D iligit miam ⁊ iudiciū: mia
dñi plena est tra V erbo dñi
celi firmati sūt: ⁊ spū oꝛis ei⁹
oīs virtus eoꝝ C ōgregās si
cut in vtre aq̄s maris: ponēs
in thesauris abissos. T ime-
at dñm oīs terra: ab eo autē
cōmoueātur oēs inhabitātes
oꝛbē. Q m ipse dixit ⁊ facta
sūt: ipe mādauit ⁊ creata sūt
D ñs dissipat cōsilia gētiū/
reprobat aūt cogitatiōes po-
puloꝝ: et reprobat cōsilia pri
cipū C onsiliū aūt dñi ieter
nū manet: cogitationes coꝛ-
dis eius in gñatione ⁊ gñati-
onē. B tā gens cuius est dñs
deus ei⁹: ꝑplꝰs quē elegit in
hereditatē sibi D e celo respe
xit dñs: vidit oēs filios hoīm
D e ꝑparato habitaculo suo:
respexit sup oēs q̄ habitāt ter
rā Q ui finxit sigillatim coꝛ
da eoꝝ: q̄ intelligit oīa opera
eoꝝ N ō saluatur rex ꝑ mul-
tā virtutē: ⁊ gigas nō salua-
bitur in multitudine virtutis
sue F allax equus ad salutē:
in abundantia autē virtutis
sue non saluabitur E cce ocu
li dñi super metuētes eū: ⁊ in
eis qui sperant sup mia eius
V t eruat a moꝛte aias eoꝝ:
⁊ alat eos in fame. A ia nrā
sustinet dñm: qm̄ adiutoꝛ et
protectoꝛ nr̄ est Q ꝛ in eo le-
tabitur coꝛ nr̄m: ⁊ in noīe scō
eius spauim⁹ F iat mia tua
dñe sup nos: quēadmodum
spauimus in te. ps. xxxiij

B enedicā dñm in oī tpe:
sēp laus eius ī oꝛe meo.
I n dño laudabit aīa mea:
audiāt mā sueti ⁊ letent M a
gnificate dñm mecū: ⁊ exal-
temus nomē ei⁹ in idipsū E x
q̄siui dñm ⁊ exaudiuit me: et
ex oībus tribulatiōibus meis
eripuit me A ccedite ad eū ⁊
illumiamini: ⁊ facies vr̄e nō
cōfundent I ste paup clama
uit et dñs exaudiuit eū: ⁊ de
oībꝫ tribulationibꝫ ei⁹ salua
uit eū I mmittit āgelus dñi
in circuitu timētiū eū: ⁊ eripi
et eos. G ustate ⁊ videte qm̄
suauis est dñs: btūs vir qui
spat in eo. T imete dñm oēs
sancti eius: qm̄ nō est inopia
timētibꝫ eū D iuites eguerūt
et esurierūt: inquirētes autē
dñm nō minuentur oī bono.
V enite filij audite me: timo
rē dñi docebo vos. Q uis est
homo qui vult vitam: diligit
dies videre bonos? P ro

hibe linguā tuā a malo: ⁊ labia tua ne loquātur dolum. Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inquire pacē ⁊ persequere eam Oculi dñi super iustos: ⁊ aures eius ad preces eorum Uultus autē dñi sup faciētes mala: vt perdat de terra memoriā eorum Clamauerūt iusti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oībus tribulationibꝫ eorum liberauit eos Iuxta est dñs hijs q̄ tribulato sūt corde: ⁊ humiles spū saluabit Multe tribulationes iustorum: ⁊ de oībꝫ hijs liberauit eos dñs Custodit dominus oīa ossa eorū: vnū ex hijs nō cōteretur Mors pctōrum pessima: ⁊ qui oderūt iustū delinquent Redimet dominꝰ aīas seruorū suorum: ⁊ non delinquent oēs qui sperant in eo Gloria. an. Rectos decet collaudatio. ā. Expugna. ps. xxxiiij.

Iudica dñe nocētes me: expugna impugnantes me Apprehende arma ⁊ scutum: ⁊ exurge ī adiutoriū michi Effunde frameam ⁊ cōclude aduersus eos qui persequūtur me: dic aīe mee salus tua ego sum Confundātur et reuereātur: querētes aīam meam. Auertātur retrorsū et confundant: cogitātes michi mala. Fiāt tanq̄ puluis ante faciem venti: ⁊ angelꝰ dñi coartans eos. Fiat via illorum tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelꝰ dñi persequēs eos. Quōm gratis absconderunt michi ī interitū laquei sui: supuacue exprobrauerūt aīam meam. Ueniat illi laqueꝰ quē ignorat/ ⁊ captio quā abscōdit apprehendat eū: ⁊ in laqueum cadat in ipm. Aia aūt mea exultabit in dño: et delectabitur super salutari suo. Oia ossa mea dicēt: dñe ds similꝰ tibi Eripiens inopē de manu fortiorum eius: egenū ⁊ pauperē a diripiētibus eū. Surgentes testes iniqui: q̄ ignorabam interrogabāt me. Retribuebant michi mala p bonis: sterilitatē aīe mee Ego aūt cū michi molesti essēt: induebar cilicio Humiliabam in ieiunio aīam meā: ⁊ oratio mea in sinu meo cōuertetur. Quasi proximū quasi fratrē nostrū sic cōplacebā: quasi lugens ⁊ cōtristatus sic hūiliabar Et aduersum me letati sunt/ ⁊ cōuenerūt: cōgregata sunt sup me flagella ⁊ ignoraui Dissipati sunt nec cōpuncti/ tētauerūt me/ subsannauerunt me subsannatiōe: frēduerūt sup me dentibꝫ suis.

Domine quādo respicies/ restitue aīam meam a malignitate eorum: a leonib⁹ vnicā meam. Confitebor tibi ī ecclesia magna: in populo graui laudabo te. Nō supergaudeant michi qui aduersātur michi iiq̄: qui oderūt me gratis ꝛ annuūt oculis. Qm̄ michi quidē pacifice loquebantur: ꝛ in iracūdia terre loquētes dolos cogitabāt. Et dilatauerunt sup me os suū: dixerunt euge euge viderūt oculi nostri Uidisti dn̄e ne sileas: domīe ne discedas a me. Exurge ꝛ intende iudicio meo deus meus: ꝛ dn̄s meus in cām meam. Iudica me scd̄m iusticiam meā dn̄e de⁹ me⁹: ꝛ non supergaudeāt michi Non dicant in cordib⁹ suis euge euge aīe nostre: nec dicāt deuorabimus eum. Erubescāt ꝛ reuereant simꝉ: q̄ gratulātur malis meis. Induātur cōfusiōe et reuerentia: qui maligna loquūtur sup me. Exultēt ꝛ letentur q̄ volūt iusticiā meā/ et dicāt semp magnificeꝉ dominus: q̄ volūt pacē serui ei⁹ Et lingua mea meditabitur iusticiam tuam: tota die laudem tuam. ps. xxxv.

Dixit iniustus vt delinq̄t in semetipso: non est timor dei ante oculos ei⁹ Qm̄ dolose egit in cōspectu ei⁹: vt iueniatur iniq̄tas ei⁹ ad odium Uerba oris eius iniquitas ꝛ dolus: noluit itelligere vt bene ageret. Iniq̄tatē meditat⁹ ē ī cubili suo/ astitit oī vie nō bone: maliciā aūt nō odiuit Dn̄e in celo mīa tua: et veritas tua vsq̄ ad nubes Iusticia tua sicut mōtes dei: iudicia tua abyssus multa. Hoīes ꝛ iumēta saluabis domine: quēadmodū multiplicasti mīam tuā de⁹ Filij aūt hoim: in tegmine alarū tuarum sperabunt. Inebriabūtur ab vbertate domus tue: ꝛ torrente voluptatis tue potabis eos. Qm̄ apud te ē fons vite: ꝛ in lumine tuo videbimus lumen. Pretende misericordiā tuā sciētib⁹ te: ꝛ iusticiam tuam his qui recto sunt corde. Non veniat michi pes superbie: ꝛ man⁹ peccatoris nō moueat me. Ibi ceciderūt qui operātur iniq̄tatem: expulsi sūt nec potuerūt stare. Glia. aā. Expugna īpugnantes me. aā. Reuela. ps. xxxvi.

Noli emulari ī malignātibus: neq̄ zelaueris facientes iniquitatē Qm̄ tanq̄ fenum velociter arescent: et quēadmodum olera herbarꝫ

cito decident. Spera in dño
et fac bonitatem: ⁊ inhabita
terram/ ⁊ pasceris in diuitijs
eius. Delectare in dño: ⁊ da
bit tibi petitiones cordis tui.
Reuela dño viam tuam: et
spera in eo ⁊ ipse faciet. Et e-
ducet quasi lumē iusticiā tuā
⁊ iudiciū tuū tanq̄ meridiē:
subditus esto dño ⁊ ora eum.
Noli emulari in eo qui ꝓspe
ratur in via sua: ⁊ in hoīe fa
ciente iniusticias Desine ab
ira et derelinque furorē: noli
emulari vt maligneris. Qm̄
qui malignant exterminabū-
tur: sustinētes aūt dñm ipsi
hereditabūt terrā Et adhuc
pusillū ⁊ nō erit pctōr: ⁊ que
res locū eius et nō inuenies.
Mansueti aūt hereditabunt
terram: et delectabūtur in mul
titudine pacis. Obseruabit
peccator iustū: ⁊ stridebit su-
per eum dētibus suis. Dñs
autem irridebit eū: qm̄ ꝓspi
cit q̄ veniant dies eius. Gla
diū euaginauerūt peccato-
res: intenderunt arcū suum
Ut decipiant pauperē ⁊ ino
pem: vt trucident rectos cor
de. Gladius eorū intret i cor-
da ipsorū: ⁊ arcus eorū cōfrin-
gatur Melius ē modicū iusto:
sup diuitias peccatorū mltas
Qm̄ brachia peccatorū cōte
rentur: confirmat autem iu-
stos dñs. Nouit dñs dies im
maculatorū: ⁊ hereditas eorū
in eternum erit. Non cōfun
dentur in tempore malo ⁊ in
diebus famis saturabūtur:
quia peccatores peribūt Ini
mici vō dñi mox vt honorifi-
cati fuerit et exaltati: deficien
tes queādmodum fumus de-
ficient. Mutuabitur pctōr ⁊
non soluet: iustus aūt misere
tur ⁊ tribuet. Quia benedi-
centes ei hereditabunt terrā:
maledicentes aūt ei disperi-
būt. Apud dñm gressus ho
minis dirigetꝛ: ⁊ viam eiꝰ vo-
let. Cum ceciderit non colli-
detur: qꝛ dominus supponit
manum suam. Iunior fui et
enim senui/ et non vidi iustū
derelictum: nec semē eiꝰ que-
rens panem. Tota die mise-
retur ⁊ cōmodat: et semen il-
lius in benedictione erit. De
clina a malo ⁊ fac bonum: et
inhabita in seculū seculi. Qꝛ
dominus amat iudicium/ et
nō derelinquet sanctos suos:
in eternum conseruabuntur.
Iniusti punientur: ⁊ semen
impiorum peribit. Iusti aūt
hereditabunt terram: ⁊ inha
bitabunt in seculū seculi sup
eam. Os iusti meditabitur
sapietiā: et lingua eiꝰ loquetꝛ

iudiciū. Lex dei eiꝰ in corde
ipsius: ⁊ non supplantabun
tur gressus eius. Cōsiderat
pctōr iustū: ⁊ querit mortifi-
care eum. Dn̄s aūt nō dere
linquet eū i manibꝰ eius: nec
dānabit eum cū iudicabit il-
li. Expecta dn̄m ⁊ custodi vi
am eius/ et exaltabit te vt he-
reditate capias terrā: cū pe-
rierint pctōres videbis. Vi
di impiū superexaltatū: et ele-
uatū sicut cedros libani. Et
transiui ⁊ ecce nō erat: q̄siui
eum et nō ē inuentus locꝰ eiꝰ
Custodi innocētiā ⁊ vide eq̄
tatem: qm̄ sūt reliq̄e hoī paci
fico Iniusti aūt disperibūt:
simul reliq̄e impioꝝ iteribūt
Salus aūt iustorū a dn̄o: et
ptector eoꝝ in tpe tribulatio
nis. Et adiuuabit eos dn̄s ⁊
liberabit eos/ ⁊ eruet eos a pec
catoribꝫ ⁊ saluabit eos: quia
sperauerūt i eo. Ps. xxxvij.

Domine ne in furore tuo
arguas me: neq̃ in ira
tua corripias me. Qm̄ sagit
te tue infixe sunt michi: ⁊ cō-
firmasti sup me manū tuam
Non est sanitas i carne mea
a facie ire tue nō est pax ossi-
bus meis: a facie pctōrū meo
rum Qm̄ iiquitates mee su
pergresse sunt caput meū: et
sicut onꝰ graue grauate sūt
super me. Putruerunt ⁊ cor
rupte sunt cicatrices mee: a fa
cie insipientie mee Miser fa
ctus sū ⁊ curuatꝰ sum vsq̃ i fi
nē: tota die cōtristatus ingre
diebar. Qm̄ lūbi mei ipleti
sunt illusionibꝰ: ⁊ nō ē sani-
tas in carne mea Afflictus
sū ⁊ humiliatus sū nimis: ru
giebam a gemitu cordis mei.
Dn̄e ante te oē desideriū me
um: et gemitus meꝰ a te non
est absconditus. Cor meum
ↄturbatū ē/ dereliquit me v̄-
tus mea: et lumē oculoꝝ meo
rum ⁊ ipsum non est mecum.
Amici mei ⁊ ꝓximi mei: ad
uersū me appropinq̄uerūt et
steterunt. Et qui iuxta me
erant de longe steterunt: ⁊ vi
faciebant q̄ querebāt animā
meā. Et qui inquirebāt ma
la michi locuti sūt vanitates:
et dolos tota die meditabant
Ego aūt tanq̄ surdus nō au
diebā: ⁊ sicut mutus non ap-
riens os suū. Et factus sum
sicut homo non audiēs: ⁊ nō
habens in ore suo redargutio
nes. Qm̄ in te dn̄e speraui:
tu exaudies me dn̄e deꝰ meꝰ.
Quia dixi nequando super-
gaudeāt michi inimici mei:
et dū cōmouentur pedes mei
super me magna locuti sunt.
Qm̄ ego in flagella paratus

sum: et dolor meus in cōspe-
ctu meo semper. Quoniā iniq̄ta
tem meā annūciabo: ⁊ cogi-
tabo ꝓ peccato meo. Inimi
ci aūt mei viuūt ⁊ cōfirmati
sunt super me: ⁊ multiplicati
sūt qui oderūt me iniq̄. Qui
retribuunt mala ꝓ bonis de
trahebāt michi: q̄m sequebar
bonitatē. Ne derelinq̄s me
dñe deus meꝰ: ne discesseris
a me. Intende in adiutoriū
meum: dñe deus salutis mee.
Gloria. an. Reuela dño viā
tuā. ℣. Dñe in celo mia tua.
℟. Et vitas tua vsq̄ ad nu
bes. Ante laud. ℣. Fiat mi
sericordia tua dñe super nos.
℟. Quēadmodū sperauimꝰ
in te. In laud. an. Miserere
mei deus. ps. Ipm. añ. In
tellige clamorē meū dñe. ps.
Uerba. añ. Deus deus meꝰ
ad te de luce vigilo. ps. Ipm.
an. Conuersus. Canticum
Isaie. xii.

Confitebor tibi dñe q̄m iratꝰ es mi
chi: cōuersus est furor tuus et
cōsolatus es me. Ecce deus
saluator meus: fiducialit̄ a-
gam ⁊ nō timebo. Quia for
titudo mea ⁊ laus mea dñs:
et factus ē michi in salutem.
Haurietis aquas in gau-
dio de fontibus saluatoris / et
dicetis in illa die confitemini
domino: et inuocate nomen
eius. Notas facite in popl'is
adinuentiones eius: memen
tote q̄m excelsum est nomē eiꝰ
Cantate dño q̄m magnifice
fecit: annunciate hoc in vni-
uersa terra. Exulta et lauda
habitatio syon: quia magnꝰ
in medio tui sanctus israel.
Gloria. an. Conuersus ē fu
ror tuus dñe ⁊ consolatus es
me. añ. Laudate dñm de ce-
lis. ps. Ipsum. Capm.

Domine miserere nostri
te eni expectauimꝰ: esto
brachiū nostrū in mane et sa
lus nostra in tempe tribulati
onis. Deo gratias. hyꝰ. Ac
ce iam noctis. ℣. Repleti su-
mus mane mia tua. ℟. Et
exl'tauimus ⁊ delectati sumꝰ
omnibus diebus nostris. añ.
Benedictus deus israel. ps.
Ipsum. Kyrieleison. iii.
Christe eleyson. iii. Kyrie-
leyson. Pater noster. Et ne
nos. Sed libera. Ego dixi.
Require infra post tertiam.
Et dicūtur post preces. ps.
Miserere mei deꝰ. Dñe ne. ł.
cum oratiōe occurrēte. Fe
ria. iiii. Inuitato. Iubilemꝰ
deo salutari nostro. ps. Ve-
nite. hyꝰ. Nocte surgentes.
Anti. Ut non delinquam.
Psalmus. xxxviii.

Dixi custodiã vias
me as: vt non deli-
quã in ligua mea.
Posui oꝛi meo cu-
stodiam: cum cõsisteret pctóꝝ
aduersum me. Obmutui et
humiliatus sũ / ⁊ silui a bõis:
et doloꝛ meus renouatus est.
Côcaluit coꝛ meũ intra me:
⁊ in meditatione mea exarde
scet ignis. Locutus sum ĩ li-
gua mea: notũ fac michi dñe
finem meum. Et numeꝝ die
rum meoꝝ quis est: vt sciam
quid desit michi. Ecce mẽsu
rabiles posuisti dies meos:
et substãtia mea tanq̃ nichi-
lum ante te. Verũtñ vniuer
sa vanitas: oĩs hõ viuẽs Ve
rũtamẽ in ymagine pertran
sit homo: sed ⁊ frustra contur
batur Thesaurisat ⁊ ignoꝛat
cui cõgregabit ea / ⁊ nũc q̃ est
expectatio mea nonne dñs: ⁊
substantia mea apud te est.
Ab oĩbꝰ ĩiqtatibꝰ meis erue
me: oppꝛobꝛiũ insipiẽti dedi-
sti me Obmutui ⁊ nõ aperui
os meum / qm̃ tu fecisti: amo-
ue a me plagas tuas. A foꝛ
titudine manus tue ego defe
ci in increpationibus: ꝑpter
iniquitatẽ coꝛripuisti hoĩem
Et tabescere fecisti sicut ara
neam aĩam eius: verũtamẽ
vane cõturbatur oĩs homo.
Exaudi oꝛõnem meam dñe
et depꝛecationẽ meam: auri-
bꝫ percipe lachꝛymas meas.
Ne sileas qm̃ aduena ego sũ
apud te: ⁊ peregrinꝰ sicut oẽs
patres mei. Remitte michi
vt refrigerer pꝛiusq̃ abeã: et
amplius nõ ero. ps. xxxix.

Expectans expectaui do
minũ: ⁊ intendit michi
Et exaudiuit pꝛeces meas / ⁊
eduxit me de lacu miserie: et
de luto fecis Et statuit supꝛa
petram pedes meos: ⁊ dire-
xit gressus meos. Et immi-
sit in os meum canticũ nouũ:
carmẽ deo nostro. Videbũt
multi et timebunt: et spera-
bunt in dño. Beatꝰ vir cuiꝰ
est nomen domini spes eius:
et nõ respexit in vanitates et
insanias falsas Multa feci-
sti tu dñe deus meus mirabi-
lia tua: ⁊ cogitationibus tuis
nõ est qui similis sit tibi. An
nunciaui ⁊ locutus sum: mul
tiplicati sunt super numerũ.
Sacrificiũ ⁊ oblationẽ nolui
sti: aures aũt perfecisti michi
Olocaustũ ⁊ pꝛo peccato nõ
postulasti: tũc dixi ecce venio
In capite libꝛi scripum est de
me / vt facerẽ volũtatem tuã
deus meus volui: ⁊ legem tuã
in medio coꝛdis mei. Annũ
ciaui iusticiam tuam in eccle-

sia magna: ecce labia mea nō
p̄hibebo dn̄e tu scisti. Iustici
am tuam non abscondi i cor
de meo: veritatem tuam ⁊ sa
lutare tuū dixi. Nō abscōdi
miam tuā et veritatē tuā: a
consilio multo. Tu autē dn̄e
ne longe facias miserationes
tuas a me: mia tua ⁊ veritas
tua semper susceperunt me.
Qm̄ circūdederūt me mala
quorū non est numerus/ com
p̄hēderūt me iniq̄tates mee:
et non potui vt viderem. Mul
tiplicate sunt super capillos
capitis mei: ⁊ cor meū dereli
quit me. Cōplaceat tibi dn̄e
vt eruas me: dn̄e ad adiuuā
dum me respice. Cōfundant̄
et reuereant̄ simul/ qui quer̄t
aīam meam: vt auferant eā.
Cōuertātur retrorsum ⁊ re
uereantur: q̄ volūt michi ma
la. Ferant cōfestim confusio
nem suā: qui dicūt michi eu
ge euge. Exultent ⁊ letentur
sup te oēs querentes te: ⁊ di
cant semper magnificet̄ dn̄s:
qui diligunt salutare tuum.
Ego aūt mendicus sum ⁊ pau
per: dn̄s solicitus est mei. Ad
iutor meus ⁊ protector meus
tu es: deus meus ne tardaue
ris. Gloria. añ. Ut non deli
quam in lingua mea. Anti.
Sana. Psalmus .xl.

Beatus qui intelligit sup
egenū et pauperē: i die
mala liberabit eū dn̄s. Dn̄s
cōseruet eū ⁊ viuificet eū ⁊ bea
tū faciat eū i t̄ra: ⁊ nō tradat
eū i aīam iīmicor̄ ei9. Domi
nus opem ferat illi sup lectū
doloris eius: vniuersū stratū
eius versasti in īfirmitate ei9.
Ego dixi dn̄e miserere mei:
sana aīam meam q2 peccaui
tibi. Inimici mei dixer̄t ma
la michi: quando morietur ⁊
peribit nomē eius. Et si igre
diebatur vt videret vana lo
quebat̄: cor ei9 cōgregabit ini
quitatem sibi. Egrediebatur
foras: ⁊ loquebat̄ in idipsum.
Aduersū me susurrabāt om
nes inimici mei: aduersū me
cogitabāt mala michi. Ver
bum iniquum constituerunt
aduersum me: nunquid qui
dormit non adiiciet vt resur
gat. Etenim homo pacis
mee in q̄ speraui/ qui edebat
panes meos: magnificauit su
per me supplantationem.
Tu autem domine misere
re mei/ et resuscita me: et re
tribuam eis. In hoc cogno
ui quoniam voluisti me: quo
niam non gaudebit inimicus
meus super me. Me autem
propter innocentiam suscepi
sti: et confirmasti me in con

ſpectu tuo ineternū. Benedi
ctus dn̄s deꝰ iſrael: a ſeculo ⁊
in ſeculum fiat fiat. ps. xli.
Quēadmodū deſiderat
ceruus ad fontes aqua
rū: ita deſiderat aīa mea ad
te deus. Sitiuit aīa mea ad
deum fontē viuū: quando ve
niam ⁊ apparebo an̄ faciem
dei. Fuerūt michi lachꝛyme
mee panes die ac nocte: dum
dicit̄ michi quotidie vbi ē deꝰ
tuus. Hec recoꝛdatus ſum ⁊
effudi in me aīam meā: quo-
niā tranſibo in locū taberna-
culi admirabilis vſqꝫ ad do-
mum dei. In voce exultatio
nis et cōfeſſionis: ſonus epu-
lantis. Quare triſtis es aīa
mea: ⁊ quare conturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc cōfi
teboꝛ illi: ſalutare vultus mei
et deus meus. Ad meipſum
aīa mea cōturbata ē/ ꝓpte-
rea memoꝛ ero tui de terra ioꝛ-
danis: ⁊ hermonij a mōte mo
dico. Abyſſus abyſſum inuo
cat: in voce catharactarū tua
rum. Oīa excelſa tua ⁊ fluctꝰ
tui: ſuper me tranſierūt. In
die mādauit dn̄s miām ſuā:
et nocte canticū eius. Apud
me oꝛō deo vite mee: dicā deo
ſuſceptoꝛ meꝰ es. Quare obli
tus es mei: ⁊ quare cōtriſtatꝰ
incedo: dum affligit me inimi-
cus. Dum cōfringuntur oſſa
mea exꝓꝛobꝛauerūt michi: ꝗ
tribulāt me inimici mei. Dū
dicunt michi per ſingulos di-
es vbi eſt deꝰ tuus/ quare tri
ſtis es aīa mea: ⁊ quare con-
turbas me. Spera in deo qm̄
adhuc cōfiteboꝛ illi: ſalutare
vultus mei ⁊ deus meꝰ. Glo
ria. an. Sana dn̄e aīam me
am: qꝛ peccaui tibi. Nō ē de
pſalmodia. ps. xlij.
Iudica me deus ⁊ diſcer
ne cauſam meam/ d̄ gē
te nō ſancta: ab hoīe iniquo ⁊
doloſo erue me. Quia tu es
deꝰ foꝛtitudo mea quare me
repuliſti/ ⁊ quare triſtis ince-
do: dū affligit me inimicus.
Emitte lucē tuā ⁊ veritatem
tuā/ ipſa me deduxerūt ⁊ ad-
duxerūt ī montē ſanctū tuū:
et in tabernacula tua. Et in
troibo ad altare dei: ad deum
qui letificat iuuētutē meam.
Cōfiteboꝛ tibi ī cythara deꝰ
deus meꝰ quare triſtis es aīa
mea: ⁊ quare cōturbas me.
Spera in deo qm̄ adhuc cōfi
teboꝛ illi: ſalutare vultꝰ mei ⁊
deus meus. Gloꝛia. an̄. Eru
ctauit. Pſalmus. xliij.
Deus auribꝫ noſtris au
diuimus: patres noſtri
annunciauerūt nobis. Opꝰ
quod operatus es in diebꝰ eo-

rum: ꝛ in diebus antiq̄s. M anus tua gentes disperdidit et plantasti eos: afflixisti pp̄los et expulisti eos. N ec eni i gladio suo possederūt terrā: ꝛ brachiū eorum nō saluauit eos. S ed dextera tua ꝛ brachium tuum ꝛ illumiatio vult⁹ tui: q̄m cōplacuisti in eis. T u es ipse rex meus ꝛ de⁹ meus: qui mandas salutes iacob. I n te inimicos nostros vētilabim⁹ cornu: ꝛ in nomie tuo sperne mus insurgētes i nobis. N ō eni i arcu meo sperabo: ꝛ gladius meus non saluabit me. S aluasti eni nos de affligentibus nos: ꝛ odientes nos cōfudisti. I n deo laudabimur tota die: ꝛ in noīe tuo confitebimur tibi in seculū. N ūc autem repulisti ꝛ cōfudisti nos: et non egredieris deus in ꝟtutibus nostris. A uertisti nos retrorsū post inimicos nr̄os: ꝛ qui oderūt nos diripiebant sibi. D edisti nos tanq̄ oues escarū: ꝛ in gentibus dispersisti nos. V endidisti populū tuū sine precio: et nō fuit mltitudo in commutationibus eorum. P osuisti nos opprobrium vicinis nostris: subsānationē et derisum his qui in circuitu nostro sunt. P osuisti nos in similitudinē gentibus: commotionē capitis in populis. T ota die verecūdia mea cōtra me est: et confusio faciei mee cooperuit me. A voce exprobrātis ꝛ obloquētis: a facie inimici et persequētis. H ec oīa venerūt super nos nec obliti sumus te: ꝛ inique non egimus in testamēto tuo. E t non recessit retro cor nostrū: et declinasti semitas nostras a via tua. Q uoniā humiliasti nos in loco afflictionis: ꝛ cooperuit nos vmbra mortis. S i obliti sumus nomen dei nostri: et si expandimus manus nr̄as ad deū alienum. N ōne deus requiret ista: ipse eni nouit abscōdita cordis. Q uoniā propter te mortificamur tota die: estiati sumus sicut oues occisiōis. E xurge quare obdormis domine: exurge ꝛ ne repellas in finem. Q uare faciē tuā auertis obliuisceris inopie nostre: et tribulationis nostre. Q m̄ humiliata est in puluere aīa nostra: cōglutinatus est i terra venter noster. E xurge domie adiuua nos: ꝛ redīe nos ꝑpter nomē tuū. ps. xliiij.

E ructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi. L ingua mea calamus scribe: velociter scri

bentis. Speciosus forma pre filiis hoim diffusa e gratia i labiis tuis: ppterea benedixit te deus ineternu. Accingere gladio tuo sup femur tuum: potetissime. Specie tua et pulchritudine tua: intede pspere pcede et regna. Propter veritate et mansuetudine et iusticia: et deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute/populi sub te cadent: in corda inimicor regis. Sedes tua deus in seculum seculi: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiam et odisti iiquitate: propterea vnxit te de9 de9 tu9 oleo leticie pre consortibus tuis. Myrra et gutta et casia a vestimentis tuis a domib3 eburneis: ex quib3 delectauerut te filie regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circuudata varietate. Audi filia et vide et inclina aure tua: et obliuiscere ppl'm tuu et domu patris tui. Et cocupiscet rex decore tuum: qm ipse est dns de9 tuus et adorabut eu. Et filie tyri in muneribus: vultu tuum deprecabutur omnes diuites plebis. Omnis gloria eius filie regis abintus i fimbriis aureis: circuamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferentur tibi. Afferentur in leticia et exultatoe: adducentur in teplu regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos pricipes super omne terram. Memores erunt nominis tui dne: in omni generatione et generatione. Propterea populi cofitebuntur tibi ineternu: et in seculu seculi. Gloria. an. Eructauit cor meum verbum bonu an. Adiutor. Psalmus. xlv.

Deus noster refugiu et virtus: adiutor in tribulationibus q inuenerut nos nimis. Propterea no timebimus dum turbabitur terra: et transferentur motes in cor maris. Sonuerut et turbate sunt aque eor: coturbati sut montes in fortitudine eius. Fluminis ipetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculu suu altissim9. Deus in medio eius no comouebitur: adiuuabit eam de9 mane diluculo. Coturbate sunt gentes et iclinata sunt regna: dedit vocem sua mota est terra. Dns virtutu nobiscum: susceptor noster deus iacob. Venite et videte opera dni: que posuit prodigia sup tra:

auferens bella vſq; ad finem
terre. Arcum cõteret et cõfri
get arma: ⁊ ſcuta comburet
igni. Vacate ⁊ videte quoni
am ego ſum deus: exaltaboꝛ i
gentibus ⁊ exaltaboꝛ in terra
Dñs virtutũ nobiſcũ: ſuſce-
ptoꝛ noſter deꝰ iacob. ps. xlvi.

Omnes gentes plaudite
manibus: iubilate deo
in voce exultationis. Qm̃ do
minus excelſus terribilis: rex
magnus ſuper oẽm terram.
Subiecit populos nobis: ⁊ gẽ
tes ſub pedibus noſtris. Ele
git nobis hereditatẽ ſuã: ſpe-
ciem iacob quẽ dilexit. Aſcẽ
dit deus in iubilo: ⁊ dñs i vo-
ce tube. Pſallite deo noſtro
pſallite: pſallite regi nr̃o pſal
lite. Qm̃ rex omnis terre de
us: pſallite ſapienter. Regnã-
bit deus ſuper gentes: deꝰ ſe-
det ſuper ſedem ſanctam ſuã
Principes populoꝛum con-
gregati ſũt cum deo abꝛahã:
quoniam dij foꝛtes terre ve-
hementer eleuati ſunt. ã. Ad
iutoꝛ in tribulationibus. añ.
Auribus. ps. xlvij.

Magnus dñs et laudabi
lis nimis: i ciuitate dei
noſtri in monte ſancto eius.
Fundatur exultatione vni-
uerſe terre: mons ſyon latera
aquilonis ciuitas regis magni
Deus i domibus eius cogno
ſcetur: cum ſuſcipiet eã. Qm̃
ecce reges terre ꝯgregati ſũt:
conuenerunt in vnum. Ipſi
videntes ſic admirati ſũt / cõ
turbati ſunt commoti ſũt: tre
moꝛ appꝛehendit eos. Ibi do
loꝛes vt parturientis: in ſpũ
vehementi conteres naues
tharſis. Sicut audiuimus ſic
vidimus in ciuitate dñi vtu
tum in ciuitate dei noſtri: de
us fundauit eam in eternum.
Suſcepimus deus miam tu
am: in medio templi tui. Se
cũdũ nomen tuum deus ſic ⁊
laus tua in fines terre: iuſti-
cia plena eſt dextera tua. Le
tetur mons ſyon ⁊ exultẽt fi-
lie iude: pꝛopter iudicia tua
domine. Circundate ſyon ⁊
complectimini eam: narrate
in turribus eius. Ponite coꝛ
da vr̃a i vtute eiꝰ ⁊ diſtribuite
domos eiꝰ: vt enarretꝭ i ꝓge-
nie altã. Qm̃ hic ẽ deꝰ deꝰ nr̃
in eternũ ⁊ i ſeculũ ſeculi: ipſe
reget nos i ſecula. ps. xlviij.

Audite hec ões gẽtes: auri
bus pcipite oẽs q̃ hitatꝭ
oꝛbẽ. Quiq; terrigene ⁊ filij
hoim: ſil̃ i vnũ diues ⁊ paup.
Os meũ loquetꝭ ſapiã: ⁊ me
ditatio coꝛdis mei pꝛudẽtiã.
Inclinabo in parabolã aurẽ
meã: apiã in pſalterio ꝓpoſi

tionem meā. Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circūdabit me. Qui confidunt in virtute sua: ꝛ i multitudine diuitiarū suarū gloriantur. Frater nō redimit redimet hō: non dabit deo placationē suā. Et preciū redēptionis aie sue: ꝛ laborabit i eternū: ꝛ viuet adhuc in finē. Nō videbit interitū cū viderit sapientes morientes: simul insipiens ꝛ stultus peribunt. Et relinquēt alienis diuitias suas: ꝛ sepulchra eorū domus illorū in eternū. Tabernacula eorum i ꝓgenie ꝛ ꝓgenie: vocauerūt noia sua in terris suis. Hō cū in honore esset non intellexit cōparatus est iumētis insipientibus: ꝛ similis factus est illis. Hec via illorum scādalū ipsis: ꝛ postea in ore suo cōplacebūt. Sicut oues i inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dñabūtur eorum iusti in matutino: ꝛ auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorū. Verūtñ deus redimet aiam meam de manu inferi: cū acceperit me. Ne timueris cū diues factus fuerit homo: ꝛ cū multiplicata fuerit gloria domus eius. Qm̄ cū interierit non sumet oīa: neqꝫ descendet cum eo gloria eius. Quia aīa eius in vita ipsius benedicet: cōfitebitur tibi cū benefeceris ei. Introibit vsqꝫ i ꝓgenies patrū suorū: ꝛ vsqꝫ in eternū non videbit lumen. Homo cū in honore esset nō intellexit / cōparatus ē iumētis insipientibus: ꝛ similis factus est illis. Gloria. an. Auribus ꝑcipite qui habitatis orbē. an. Deus deorum. ps. xlix.

Deus deorū dñs locutus ē: et vocauit terrā. A solis ortu vsqꝫ ad occasū: ex syō species decoris eius. Deus manifeste veniet: deus noster et non silebit. Ignis in conspectu eius exardescet: ꝛ i circuitu eius tēpestas valida. Aduocauit celum desursū: ꝛ terram discernere populū suum. Cōgregate illi sanctos eius: qui ordināt testamētū eius sup sacrificia. Et annūciabūt celi iusticiam eius: qm̄ deus iudex est. Audi populus meus et loquar israel: ꝛ testificabor tibi deus deus tuus ego sū. Nō in sacrificijs tuis arguā te: olocausta aūt tua in cōspectu meo sūt sp. Nō accipiā de domo tua vitulos: neqꝫ de gregibꝫ tuis hyrcos. Qm̄ mee sūt omnes fere siluarū: iumēta i montibus et boues. Cognoui omnia volatilia celi: ꝛ pul

chritudo agri mecū est. Si esuriero non dicam tibi/ meus est eni orbis terre: et plenitudo eius. Nūquid manducabo carnes taurorū: aut sanguinem hyrcorū potabo. Immola deo sacrificiū laudis: et redde altissimo vota tua. Et inuoca me in die tribulationis: eruam te et honorificabis me. Peccatori aūt dixit deus/ q̄re tu enarras iusticias meas: et assumis testamētū meū per os tuū. Tu vero odisti disciplinam: et proiecisti sermones meos retrorsū. Si videbas furem currebas cū eo: et cum adulteris portionē tuā ponebas. Os tuum abūdauit malicia: et lingua tua concinabat dolos. Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris/ et aduersus filiū matris tue ponebas scandalū: hec fecisti et tacui. Existimasti inique q̄ ero tui similis: arguā te et statuam cōtra faciem tuā. Intelligite hec qui obliuiscimini deū: nequando rapiat et non sit q̄ eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me: et illic iter quo ostendam illi salutare dei.

ps. l. Sequens ps. nō est de psalmodia.

Miserere mei deus: scd̄m magnam miam tuam. Et scd̄m multitudinē miserationū tuarū: dele iniquitatē meā. Amplius laua me ab iniquitate mea: et a pctō meo mūda me. Q̄m iniquitatē meā ego cognosco: et peccatū meū cōtra me ē sp. Tibi soli peccaui et malū coram te feci: vt iustificeris i sermonibus tuis et vincas cū iudicaris. Ecce enim in iniquitatibus cōceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea. Ecce eni veritatē dilexisti: incerta et occulta sapientie tue manifestasti michi. Asperges me dn̄e ysopo et mundabor: lauabis me: et super niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū et leticiam: et exultabunt ossa hūiliata. Auerte faciē tuā a peccatis meis: et omnes iniq̄tates meas dele. Cor mūdū crea in me deus: et spm̄ rectū innoua in visceribus meis. Ne proiicias me a facie tua: et spm̄ sanctū tuum ne auferas a me. Redde michi leticiā salutaris tui: et spū principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te cōuertent. Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dn̄e labia mea aperies: et os meum annūciabit laudē tuā. Q̄m

si voluisses sacrificiũ dedissẽ: utiq olocaustis non delectaberis Sacrificiũ deo spũs cõtribulatus cor cõtritũ et hũiliatũ: deus nõ despicies. Benigne fac dñe in bona voluntate tua syon: ut edificentur muri hierl'm Tunc acceptabis sacrificiũ iusticie oblationes et olocausta: tũc iponẽt super altare tuum vitulos. ps. li.

Quid gloriaris i malicia: qui potens es in iniqtate Tota die iniusticiã cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum. Dilexisti maliciã sup bẽignitatẽ: iniqtatem magis q̃ loqui eqtatem Dilexisti omia verba precipitationis: lingua dolosa Propterea deus destruet te in finẽ/euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuã de terra viuẽtiũ Videbũt iusti et timebũt/et super eum ridebũt et dicẽt: ecce homo qui nõ posuit deum adiutorẽ suũ. Sed sperauit in multitudine diuitiar suarum: et preualuit in vanitate sua. Ego aũt sicut oliua fructifera i domo dei/ speraui in mia dei ieternũ: et in seculum seculi. Cõfitebor tibi in seculũ qr fecisti/ et expectabo nomen tuum: qm bonũ est i cõspectu sanctor tuor. Gloria. an. Deus deorũ dñs locutus est. ℣. Immola deo sacrificium laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. In laudi. ℣. Fiat mia tua. vts. ã. Secũdũ magnã miam tuã miserere mei de⁹. ps. Miserere an. Salutare vultus mei deus meus. ps. Judica. ã. Ad te de luce vigilo deus. ps. Deus deus meus. an. Cunctis.

Ysaie. xxxviii.

Ego dixi in dimidio dierum meorum: vadam ad portas inferi. Quesiui residuũ annorũ meorũ: dixi nõ videbo dñm deum i terra viuentiũ. Non aspiciã hoiem vltra: et habitatorẽ quietis. Generatio mea ablata est et cõuoluta est a me: quasi tabernaculũ pastorũ. Precisa ẽ velut a texente vita mea: dũ adhuc ordirer succidit me: d̃ mane vsq ad vesperã finies me. Sperabã vsq ad mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea De mane vsq ad vesperam finies me/ sicut pull⁹ hirundinis sic clamabo: meditabor vt columba Attenuati sunt oculi mei: suspiciẽtes in excelso Domine vim patior responde pro me/ quid dicã aut qd respõdebit michi: cu

ipse fecerim. Recogitabo tibi omnes annos meos: in amaritudine aie mee. Dñe si sic viuitur / in talib9 vita spiritus mei / corripies me / viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu aũt eruisti aiam meam vt nõ periret: piecisti post tergũ tuum oia peccata mea. Q ꝛ nõ infernus confitebit tibi / neqꝫ mors laudabit te: non expectabũt qui descendunt in lacum veritatẽ tuam. Viuẽs viuẽs ipse cõfitebit tibi / sicut et ego hodie: pater filijs notã faciet veritatem tuã. Dñe saluum me fac / et psalmos nr̃os cantabim9 cũctis diebꝫ vite nostre: in domo dñi. Gloria. Aã. Cũctis diebus vite nostre saluos nos fac dñe. Aã. Oñs angeli eius laudate dominũ. Ps. Laudate dominũ de cel. Cpm. Domine miserere nostri. Vꝰs. hymn9. Ecce iam noctis. Vꝰ. Repleti sumus. Ant. Erexit dominus nobis cornu salutis in domo dauid pueri sui. Ps. Benedictus. cetera vts. Feria quarta Inuitato. In manu tua domine: omnes fines terre. Ps. Venite. Hymn9. Nocte surgentes. Vꝰs. aã. Auertet dominus. Ps. lij.

Dixit insipiẽs i corde suo: non ẽ deus. Corrupti sũt / abominabiles facti sũt in iniquitatibus: non est qui faciat bonũ. Deus de celo pspexit super filios hoim: vt videat si est intelligens aut requirens deum. Omnes declinauerunt simul inutiles facti sũt: non est q̃ faciat bonũ nõ ẽ vsqꝫ ad vnum. Nonne scient oẽs qui operãtur iniq̃tatem: qui deuorãt plebem meam vt cibum panis. Deum non inuocauerũt / illic trepidauerũt timore: vbi nõ fuit timor. Quoniam deus dissipauit ossa eorũ qui hominibus placent: confusi sunt quoniã deus spreuit eos. Quis dabit ex syon salutare israel cũ conuerterit domin9 captiuitatem plebis sue: exultabit iacob / letabitur israel. Ps. liij. Deus in nomine tuo saluum me fac / cetera. requireadi. Ps. liiij.

Exaudi deus orationem meam et ne despexeris deprecationem meam: intende michi / exaudi me. Contristatus sum in exercitatiõe mea / et cõturbatus sum a voce inimici: et a tribulatione peccatoris. Quoniã declinauerũt in me iniq̃tates: / iira

molesti erant michi. Cor meum cõturbatum est in me: et formido mortis cecidit super me. Timor et tremor venerũt super me: et cõtexerunt me tenebre. Et dixi quis dabit michi pennas sicut columbe: et volabo et requiescam. Ecce elongaui fugiens: et mansi in solitudine. Expectabã eum qui saluũ me fecit: a pusillanimitate spiritus et tẽpestate. Precipita dñe diuide linguas eorum: qm̃ vidi iniq̃tatem et cõtradictionẽ in ciuitate. Die ac nocte circundabit eam sup muros eius iniq̃tas: et labor in medio eius et iiusticia. Et nõ defecit de plateis eius: vsura et dolus. Qm̃ si inimicus meus maledixisset michi: sustinuissem vtiq̃. Et si is qui oderat me sup me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitã ab eo. Tu vero homo vnanimis: dux meus et notus meus. Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cũ cõsensu. Veniat mors super illos: et descẽdant in ifernũ viuẽtes. Qm̃ nequitie in habitaculis eorũ: in medio eorũ. Ego aũt ad deũ clamaui: et dñs saluauit me. Vespere et mane et meridie narrabo et annũciabo: et exaudiã vocem meam. Redimet in pace aniam meã ab his qui appropinquãt michi: qm̃ inter multos erant mecũ. Exaudiet deus et humiliabit illos: qui est ante secula. Nõ enĩ est illis cõmutatio et nõ timuerunt deũ: extendit manũ suam in retribuendo. Contaminauerũt testamẽtũ eius diuisi sunt ab ira vultus eius: et appropiquauit cor illius. Molliti sunt sermones eius super oleũ: et ipsi sũt iacula. Iacta super dñm curam tuã et ipse te enutriet: et nõ dabit ineternũ fluctuationẽ iusto. Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus. Viri sanguinũ et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego aũt sperabo in te domine. Gloria. añ. Auertet dñs captiuitatẽ plebis sue. ã. Quoniam in te. ps. lv.

Miserere mei deus qm̃ cõculcauit me homo: tota die impugnãs tribulauit me. Conculcauerũt me inimici mei tota die: qm̃ multi bellãtes aduersum me. Ab altitudine diei timebo: ego vero ĩ te sperabo. In deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo quid faciat michi caro. Tota die ṽba mea execrabantur: aduersum me õs

cogitationes eorũ in malum Inhabitabũt ꝛ abscondēt: ipsi calcaneũ meum obserua bunt Sicut sustinuerũt ani mã meã ꝓ nichilo saluos fa cies illos: in ira populos con fringes. Deus vitam meam ãnũciaui tibi: posuisti lachry mas meas in conspectu tuo. Sicut ꝛ in ꝓmissiōe tua: tũc conuertētur iimici mei retror sum In quacũqꝫ die iuoca uero te: ecce cognoui qm̃ deus meꝰ es In deo laudabo ver bum in dño laudabo sermo nem/ in deo speraui: non tie bo quid faciat michi hõ. In me sunt deus vota tua: q̃ red dam laudationes tibi. Qm̃ eripuisti aiam meam de mor te/ ꝛ pedes meos de lapsu: vt placeam corã deo in lumie viuentium. Psalmus.lvi.

Miserere mei deus misere re mei: qm̃ in te cõfidit aĩa mea. Et in vmbra ala rũ tuarum sperabo: donec trãse at iniquitas. Clamabo ad deũ altissimũ: deũ qui bñ fe cit michi Misit de celo ꝛ libe rauit me: dedit in opprobriũ conculcãtes me. Misit deus miam suã ꝛ veritatē suã ꝛ eri puit aiam meã de medio ca tulorũ leonũ: dormiui cõtur batus. Filij hoim dentes eo rum arma et sagitte: ꝛ ligua eorum gladius acutus. Ex altare super celos deus: et in omnē terram gloria tua La queum parauerunt pedibus meis: et incuruauerũt aiam meam. Foderũt ante faciē meã foueã: ꝛ inciderunt i eã. Paratũ cor meũ deus para tum cor meũ: cantabo ꝛ psal mũ dicam. Exurge gloria mea/ exurge psalteriũ ꝛ citha ra: exurgã diluculo. Cõfite bor tibi in populis dñe: ꝛ psal mum dicam tibi in gentibus Qm̃ magnificata est vsqꝫ ad celos mĩa tua: et vsqꝫ ad nu bes veritas tua Exaltare su per celos deus: ꝛ super omnē terrã gloria tua. Gloria ꝑ. Quoniam in te confidit aĩa mea. añ. Juste. ps.lvij.

Si vere vtiqꝫ iusticiã loq̃ mini: recte iudicate filij hominũ Etenĩ in corde iniq̃ tates operamini in terra: iiu sticias manus vestre concin nant Alienati sunt peccato res a vulua errauerũt ab vte ro: locuti sunt falsa. Furor illis scd̃m similitudinē serpē tis: sicut aspidis surde ꝛ obtu rantis aures suas. Que nõ exaudiet vocem incantantiũ et venefici incantãtis sapien ter. Deus cõteret dentes eo

eum in ore ipsorũ: molas leo
num cõfringet dñs. A d ni-
chilũ deuenient tanq̃ aqua de
currens: intendit arcũ suum
donec infirment. S icut cera
que fluit auferent: supercecidit
ignis: ⁊ nõ viderũt solẽ. P ri
usq̃ itelligerent spine vr̃e rhã
nũ: sicut viuentes sic in ira ab
sorbet eos. L etabitur iustus
cũ viderit vindictã: manꝰ su
as lauabit in sanguine pecca
toris. E t dicet hõ si vtiq̃ est
fructus iusto: vtiq̃ est deꝰ iu-
dicans eos in terra. ps. lviij.

E ripe me de inimicis me
is deꝰ meus: ⁊ ab insur
gentibꝰ in me libera me. E ri
pe me de opãtibꝰ iniq̃tatẽ: et de
viris sãguinũ salua me. Q ꝛ
ecce ceperunt aĩam meã: irru
erũt in me fortes. N eq̃ iniq̃
tas mea neq̃ peccatũ meũ do
mine: sine iniq̃tate cucurri et
direxi. E xurge in occursum
meũ ⁊ vide: et tu dñe deꝰ vir-
tutũ deus israel. I ntende ad
visitandas oẽs gẽtes: nõ mi-
serearis oĩbus q̃ operant̃ ini-
quitatẽ. C onuertentur ad ve-
sperã et famem patientur vt
canes: ⁊ circuibũt ciuitatem.
E cce loquentur in ore suo / et
gladius in labijs eorum: qm̃
quis audiuit. E t tu domine
deridebis eos: ad nichilũ de-
duces omnes gentes. F orti-
tudinem meam ad te custodi
am / quia deus susceptor meꝰ:
deus meus mĩa eius puenient
me. D eus ostendit michi su-
per inimicos meos / ne occidas
eos: neq̃ñ obliuiscantur po-
puli mei. D isperge illos ĩ vir-
tute tua: ⁊ depone eos prote-
ctor meus dñe. D elictũ oris
eorum sermonẽ labiorũ ipso
rum: et cõprehendant̃ in su-
bia sua. E t de execratione ⁊
mendacio ãnunciabũtur ĩ cõ
summatione: in ira cõsũma-
tionis ⁊ non erunt. E t scient
quia deus dñabit̃ iacob: et fi-
nium terre. C õuertẽtur ad
vesperam ⁊ famẽ patient̃ vt
canes: ⁊ circuibũt ciuitatem.
I psi dispergẽtur ad mãducã
dum: si vero nõ fuerint satu
rati ⁊ murmurabunt. E go
aũt cantabo fortitudinẽ tuã:
et exaltabo mane mĩam tuã.
Q ꝛ factus es susceptor meꝰ:
et refugiũ meũ in die tribula
tionis mee. A diutor meus ti
bi psallam / quia deus susce-
ptor meus es: deus meꝰ mĩa
mĩa. G ła. a. Iuste iudicate fi
lij hoim. a. Da nobis. ps. lix.

D eus repulisti nos ⁊ de-
struxisti nos: iratꝰ es ⁊
misertus es nobis. C ommo
uisti terrã ⁊ cõturbasti eam:

sana cōtritiones ei⁹ quia cō-mota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino cō punctionis. Dedisti metuentibus te significationē: vt fugiant a facie arcus. Ut liberetur dilecti tui: saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me. Deus locutus ē i sancto suo letabor et partibor siccimā: ⁊ cōuallē tabernaculor metibor. Meus est galaad ⁊ meus est manasses: ⁊ ephraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: moab olla spei mee. In ydumeā extendam calciamētū meū: michi alienigene subditi sūt. Quis deducet me in ciuitatē munitā: quis deducet me vsq; in ydumeā. Nonne tu de⁹ qui repulisti nos: ⁊ nō egredi eris deus in virtutibus nr̄is. Da nobis auxiliū de tribulatōe: q̄r vana sal⁹ hoīs. In deo faciem⁹ v̄tutē: et ipē ad nichilū d̄ducet t̄bulātes nos

Exaudi deus dep̄ ps. lx. cationē meā: itēde orōi mee. A finib⁹ terre ad te clamaui: dū anxiaretur cor meum in petra exaltasti me. Deduxisti me / q̄r factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo i tabernaculo tuo in secula: ptegar in velamento alarū tuarū. Quoniā tu deus me⁹ exaudisti orationem meā: dedisti hereditatem timentib⁹ nomen tuum. Dies super dies regis adijcies: annos eius vsq; in diem generationis et generationis. Permanet ineternum in conspectu dei: misericordiam et veritatē eius quis requiret. Sic psalmum dicam nomini tuo i seculum seculi: vt reddā vota mea de die in diem. Gloria. an. Da nobis domine auxilium d̄ tribulatōe. an. A timore ps. lxi.

Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipso eni salutare meum. Nam ⁊ ipē deus me⁹ ⁊ salutaris meus: susceptor meus non mouebor amplius. Quousq; irruitis in hominē: interficitis vniuersi vos: tanq̄ parieti inclinato ⁊ macerie depulse. Uerūtamen p̄ciū meum cogitauerūt repellere / cucurri in siti ore suo benedicebāt: ⁊ corde suo maledicebāt. Uerūtamē deo subiecta esto aīa mea: quoniā ab ipso patiētia mea. Quia ipse deus meus ⁊ salutator meus: adiutor me⁹ nō emigrabo. In deo salutare meum ⁊ gloria mea: deus auxilij mei ⁊ spes mea in deo est. Sperate in eo omnis congre

gatio populi / effũdite cozam
illo cozda vestra: deus adiu=
toz noster ineternũ. V erũtñ
vani filij hoim mendaces fi=
lij hoim in stateris: vt decipi=
ant ipsi de vanitate in idipm
N olite sperare in iniquitate
et rapinas nolite ꝯcupiscere:
diuitie si affluant / nolite coz
apponere. S emel locutus ē
deus duo hec audiui / quia po
testas dei est / et tibi dñe mia:
quia tu reddes vnicuiqꝫ iuxta
opera sua. Iste ps. non est d
psalmodia. ps. lxij.

D eus deus meus: ad te d
luce vigilo. S itiuit i te
aia mea: q̃ multipliciter tibi
caro mea. I n terra dserta in
uia et inaquosa sic in sctõ ap
parui tibi: vt viderem virtu=
tem tuã ⁊ gloziã tuam. Q m
melioz est mia tua sup vitas:
labia mea laudabũt te. S ic
benedicam te in vita mea: ⁊ i
nomine tuo leuabo manꝰ me
as. S icut adipe et pinguedi
ne repleatur aia mea: ⁊ labi=
is exultatõis laudabit os me
um. S i memoz fui tui super
stratum meum in matutinis
meditaboz i te: qz fuisti adiu=
toz meus. E t in velamento
alaꝝ tuarũ exultabo adhesit
aia mea post te: me suscepit
dextera tua. I psi. vero inua=
num quesierũt aiam meam /
introibũt in inferioza terre:
tradent in manus gladij par
tes vulpiũ erunt. R ex vero
letabitur in deo / laudabũtur
omnes qui iurãt in eo: qz ob=
structum ē os loquẽtiũ iniq̃.

E xaudi deus ps. lxiij.
ozationē meam cũ dep
coz: a timoze iimici eripe ani=
mam meã. P rotexisti me a
cõuentu malignantiũ: a mlˀ
titudine operantiũ iniq̃tatē.
Q z exacuerũt vt gladiũ lin=
guas suas: intẽderũt arcũ rē
amarã: vt sagittent in occul
tis imaculatũ. S ubito sagit
tabunt eũ ⁊ non timebũt: fir
mauerũt sibi sermonē neq̃.
N arrauerũt vt abscõderent
laqueos: dixerũt q̃s videbit
eos. S crutati sũt iiquitates:
defecerũt scrutãtes scrutinio.
A ccedet homo ad coz altũ:
et exaltabitur deꝰ. S agitte
paruuloꝝ facte sunt plage eo
rum: ⁊ infirmate sunt contra
eos lingue eozũ. C õturbati
sunt oẽs qui videbant eos: et
timuit omnis hõ. E t annũ=
ciauerũt opera dei: ⁊ facta eiꝰ
intellexerũt. L etabit iustꝰ i
domino ⁊ sperabit in eo: ⁊ lau
dabunt oẽs recti corde. G lo
ria. an. A timoze inimici eri
pe domine animã meã. Iste

ps. nō est de psalmo. ps. lxiiij.
Te decet hymnus deus in
syon: & tibi reddet votū
in hierl'm. E xaudi orōnē me=
am: ad te omnis caro veniet.
V erba iniquorum preualuerūt
super nos: et impietatibus no=
stris tu propiciaberis. B ea=
tus quē elegisti & assūpsisti: in
habitabit in atriis tuis. R e=
plebimur in bonis domus tue:
sanctū est templū tuū mira=
bile in equitate. E xaudi nos
deus salutaris noster: spes oīm
finium terre et in mari longe.
P reparās montes ī virtute
tua accinctus potētia / q̄ cōtur
bas profundū maris: sonum
fluctuū eius. T urbabūtur gē
tes et timebūt qui habitāt ter
minos a signis tuis: exitus ma
tutini et vespere delectabis.
V isitasti terrā & inebriasti eā:
multiplicasti locupletare eā.
F lumē dei repletū est aquis
parasti cibū illorum: qm̄ ita est
preparatio eius. R iuos eius ie
brians multiplica genimina
eius: in stillicidiis eius letabitur
germinans. B enedices coro
ne anni benignitatis tue: et
campi tui replebūtur vberta
te. P inguescent speciosa de=
serti: & exultatione colles acci
gentur. I nduti sūt arietes
ouiū & valles abundabūt fru
mento: clamabūt etenī hym
num dicent. Aā. In ecclesiis.
Iubilate deo ps. lxv.
omnis terra psalmū di
cite nomini eius: date gloriā
laudi eius. D icite deo q̄ ter=
ribilia sūt opa tua dn̄e: ī mul
titudine virtutis tue mētien=
tur tibi inimici tui. O mnis ter=
ra adoret te et psallat tibi:
psalmū dicat nomi tuo. V e
nite & videte opera dei: terri=
bilis in consiliis sup filios ho
minū. Q ui conuertit mare ī
aridā / in flumine pertrāsibūt
pede: ibi letabimur in ipso.
Q ui dn̄atur in virtute sua ī
eternū / oculi eius super gen=
tes respiciunt: qui exasperāt
non exaltētur in semetipsis.
B enedicite gētes deū nrm̄:
et auditā facite vocē laudis
eius. Q ui posuit aīam meā
ad vitam: & nō dedit ī cōmo=
tionē pedes meos. Q m̄ pro
basti nos deus igne nos exa=
minasti: sicut examinatur ar
gentū. I nduxisti nos in laq̄
um / posuisti tribulatōes ī dor
so nostro: imposuisti hoīes su
per capita nostra. T ransiui
mus per ignē & aquā: & edu=
xisti nos ī refrigeriū. I ntroi
bo in domū tuā ī holocaustis
reddam tibi vota mea / que di
stinxerunt labia mea. E tlo=

cutum est os meū: in tribulatione mea. Olocausta medullata offerā tibi cū incenso arietuȝ: offerā tibi boues cū hircis. Venite audite ꝛ narrabo oēs q̄ timetis deū: q̄ta fecit aīe mee. Ad ip̄m oꝛe meo clamaui: ꝛ exultaui sub ligua mea. Iniq̄tatē si aspexi i coꝛde meo: n̄ exaudiet dn̄s. Propterea exaudiuit deus: ꝛ attēdit voci depꝛecatōis mee. Benedictus de⁹ q̄ nō amouit oꝛationē meā: ꝛ miam suā a me.

Iste psalm⁹ non est de psalmodia. psalmus. lxvi.

Deus misereatur nostri ꝛ benedicat nobis: illūiet vultum suū super nos ꝛ misereatur nr̄i. Ut cognoscam⁹ i terra viā tuā: in oībus gentibus salutare tuū. Cōfiteanť tibi populi de⁹: cōfiteātur tibi populi oēs. Letentur ꝛ exultent gentes qm̄ iudicas populos in eq̄tate: ꝛ gentes i terra dirigis. Cōfiteanť tibi populi deus cōfiteātur tibi ppľi omnes: terra dedit fructū suum. Benedicat nos de⁹ deus noster benedicat nos deus: et metuāt eū omēs fines terre.

Exurgat de⁹ ps. lxvii. ꝛ dissipentur īimici ei⁹: et fugiant qui oderūt eū a facie ei⁹. Sicut deficit fum⁹ deficiant/ sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt peccatoꝛes a facie dei. Et iusti epulētur et exultent in cōspectu dei: ꝛ delectētur in leticia. Cātate deo psalmū dicite noī eius: iter facite ei qui ascēdit sup occasū: dn̄s nomē illi. Exultate i cōspectu eius/ turbabūtur a facie eius patris oꝛphanoꝝ: et iudicis viduarū. Deus i loco sancto suo: deus q̄ inhabitare facit vnius moꝛis in domo. Qui eduxit vinctos in foꝛtitudine: similiter eos qui exasperant: qui habitāt in sepulchꝛis. Deus cū egredereris i conspectu populi tui: cū ptrāsires in deserto. Terra mota est/ etei celi distillauerūt a facie dei synai: a facie dei israel. Pluuiam volūtariā segregabis deus hereditati tue ꝛ ifirmata est: tu vero perfecisti eā. Animalia tua habitabūt i ea: pasti in dulcedie tua pauperi deus. Dn̄s dabit verbū euāgelizantibus: virtute mľta. Rex virtutū dilecti dilecti: ꝛ speciei domus diuidere spolia. Si doꝛmiatis iter medios cleros/ pēne columbe deargentate: ꝛ posterioꝛa doꝛsi ei⁹ in palloꝛe auri. Dum discernit celestis reges super eā niue dealbabunť in selmon:

mons dei mōs pinguis. M ons coagulatus mons pinguis: vt quid suspicamini montes coagulatos. M ons in quo bñ placitum est deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem. C urrus dei decem milibus multiplex milia letātium: dñs in eis in synai i sācto. A scendisti in altum cepisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus. E tenim nō credentes: ihabitare dñm deum. B enedictus dñs die quotidie: psperum iter faciet nobis deus salutariū nostrorū. D eus noster deus saluos faciendi: ꝛ dñi dñi exitus mortis. V erūtamen deus cōfringet capita inimicorum suorū: verticem capilli perambulātium in delictis suis. D ixit dominus ex basan conuertā: conuertam in profundū maris. V t intinguat pes tuus in sanguine: lingua canū tuorum ex inimicis ab ipso. V iderunt ingressus tuos de⁹ ingressus dei mei: regis mei q̄ e in sancto. P reuenerunt pricipes coniuncti psallentibus: in medio iuuencularum tympanistriarum. I n ecclesijs benedicite deo: domino de fontibus israel. I bi beniamī adolescentulus: in mentis excessu. P rincipes iuda duces eorum: principes zabulon ꝛ principes neptalim. M anda deus virtuti tue/ confirma hoc deus: quod operatus es in nobis. A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera. I ncrepa feras arundinis/ congregatio taurorum i vaccis populorum: vt excludant eos qui probati sunt argento. D issipa gentes q̄ bella volunt/ venient legati ex egypto: ethyopia pueniet manus eius deo. R egna terre cantate deo: psallite domino. P sallite deo/ qui ascendit super celum celi: ad orientem. E cce dabit voci sue vocem virtutis/ date gloriam deo super israel: magnificentia eius et virtus eius in nubibus. M irabilis deus in sanctis suis/ deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi sue: benedictus deus. G loria patri. an. In ecclesijs benedicite domino. ℣. Deus vitam meam annunciaui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas in cōspectu tuo. In laudi. an. Fiat misericordia.

A mplius laua me domine ab iniusticia mea. ps. Miserere mei de⁹ scdm ma. an. Te decet hymnus de⁹ in

syon. ps. Ipm an. Labia mea laudabũt te i vita mea deus meus. ps. Deus de⁹ ã. Dominus i. regum. ñ.

Exultauit coꝛ meũ in domino: ⁊ exal tatum est coꝛnu meũ in deo meo. Dilatatum est os meũ sup inimicos meos: qꝛ letata sum i salutari tuo. Nõ est sctũs vt ẽ dñs/ neqꝫ ei est alius extra te: et non est foꝛtis sicut de⁹ nr̃. Nolite multiplicare loqui: sublimia gloꝛiantes. Recedant vetera de oꝛe vestro qꝛ deus scientiarũ dñs est: et ipĩ pꝛeparãtur cogitatiões. Arcus foꝛtium superat⁹ est: ⁊ infirmi accincti sũt roboꝛe Repleti pꝛius pꝛo panibus se locauerũt: et famelici saturati sunt. Donec sterilis peperit plurimos: et que multos habebat filios ifirmata est. Dominus moꝛtificat ⁊ viuificat: deducit ad inferos ⁊ reducit. Dñs paupere facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ subleuat. Suscitans de puluere egenum: ⁊ de stercoꝛe erigens paupere Ut sedeat cũ pꝛincipib⁹: et soliũ gloꝛie teneat. Dñi ei sũt cardines terre: ⁊ posuit sup eos oꝛbẽ Pedes sanctoꝛũ suoꝛ seruabit et impij in tenebꝛis cõticescent: qꝛ nõ i foꝛtitudĩe sua roboꝛabit vir. Dñm foꝛmidabũt aduersarij ei⁹: ⁊ super ipsos i celis tonabit Dominus iudicabit fines terre/ et dabit imperiũ regi suo: et sublimabit coꝛnu xpi sui Gloria an. Dñs iudicabit fines terre an. Celi celoꝛ laudate deum p̃. Laudate cpm. Domine miserere. hy⁹. Ecce iã noctis. ꝟ. Repleti. an. De manu oim q̃ nos oderunt libera nos dñe ps. Bñ⁹. preces vts. Feria. v. Inuit.

Adoꝛemus dñm qm̃ ipẽ fecit nos. ps. Uenite hy⁹. Nocte surgẽ. ã. Dñe de⁹ p̃. lxviij.

Saluũ me fac deus/ qm̃ intrauerũt aq̃ vsqꝫ ad aiam meã Infixus sũ i limo pꝛofundi: ⁊ non est substãtia Ueni in altitudinẽ maris: et tẽpestas demersit me Laboꝛaui clamãs rauce fcte sũt fauces mee/ defecerunt oculi mei: dũ spero in deũ meum. Multiplicati sunt sup capillos capitis mei: q̃ odeꝛt me gratis. Confoꝛtati sũt q̃ persecuti sunt me inimici mei iniuste: que nõ rapui tũc exsoluebam. Deus tu scis insipientiam meam: ⁊ delicta mea a te non sũt abscõdita. Non erubescãt in me qui expectãt

te dñe: dñe virtutū. Nō con
fundātur super me: qui q̄rūt
te deus israel. Qm̄ ꝓpter
te sustinui oppꝛobꝛiū: opuit
confusio faciē meam Extra
neus factus sū fratrib⁹ meis:
et peregrin⁹ filijs matris mee
Qm̄ zelus domus tue come
dit me: ⁊ oppꝛobꝛia exꝓꝛobꝛā
tiū tibi ceciderūt sup me. Et
operui in ieiunio aiam meā:
et factū est i oppꝛobꝛiū michi
Et posui vestimentū meum
ciliciū: ⁊ factus sū illis i para
bolā. Aduersū me loquebā
tur q̄ sedebāt in poꝛta: ⁊ i me
psallebāt qui bibebāt vinū.
Ego vero oꝛōnem meā ad te
dñe: tempus bñplaciti deus.
In multitudine mīe tue ex=
audi me: in veritate salutis
tue. Eripe me de luto vt nō
infingar / libera me ab his q̄
oderūt me: ⁊ de ꝓfūdis aq̄
rum. Nō me demergat tem
pestas aque / neq̄ absoꝛbeat
me ꝓfūdū: neq̄ vꝛgeat sup
me puteus os suū. Exaudi
me dñe qm̄ benigna ē miseri
coꝛdia tua: scd̄m multitudi=
nē miserationū tuarū respi=
ce in me. Et ne auertas faci
em tuam a puero tuo: qm̄ tri
buloꝛ velocit̄ exaudi me. In
tende aīe mee et libera eam:
ꝓpter inimicos meos eripe me
Tu scis impꝛoperiū meū et
cōfusionē meā: ⁊ reuerētiam
meā. In cōspectu tuo sūt ōs
qui tribulāt me: ipꝛoperiū ex
pectauit coꝛ meū et miseriā:
Et sustinui qui simꝰ cōtrista
retur ⁊ nō fuit: ⁊ qui cōsolare
tur ⁊ non īueni. Et dederūt
in escā meā fel: ⁊ i siti mea ꝓ
tauerūt me aceto. Fiat men
sa eoꝝ coꝛā ipsis i laqueum:
et in retributiōes ⁊ in scāda=
lum. Obscurent̄ oculi eoꝛum
ne videāt: ⁊ doꝛsū eoꝛū sēp
incurua. Effūde sup eos irā
tuam: ⁊ furoꝛ ire tue cōp̄hē
dat eos. Fiat habitatio eoꝝ
deserta: ⁊ in tabernacul̄ eoꝝ
non sit q̄ inhabitet. Qm̄ quē
tu percussisti ꝑsecuti sūt: ⁊ su
per doloꝛē vulnerū meoꝛum
addiderūt. Appone iniq̄ta=
tē sup iniq̄tatē eoꝝ: ⁊ nō in=
trent i iusticiā tuā. Deleant̄
de libꝛo viuentiū: ⁊ cū iustis
nō scribātur. Ego sū pauꝑ
et dolēs: salus tua deus susce
pit me. Laudabo nomē dei
cum cātico: ⁊ magnificabo eū
in laude. Et placebit deo su
per vitulū nouellum: coꝛnua
ꝓducentē ⁊ vngulas. Vide
ant pauperes ⁊ letent̄: queri
te deū ⁊ viuet aīa vr̄a. Qm̄
exaudiuit pauperes dn̄s: ⁊ vi
ctos suos nō despexit. Lau=

dent illum celi ꝛ terra: mare ꝛ omnia reptilia in eis. Quoniam deus saluā faciet syon: ꝛ edificabūtur ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi: et hereditate acquirēt eā. Et semen seruorū eius possidebit eā: ꝛ q̄ diligūt nomē ei9 habitabūt i ea. psalmus. lxix.

Deus in adiutoriū meū intende: dn̄e ad adiuuādum me festina. Cōfundantur ꝛ reuereātur: q̄ q̄rūt aīaꝫ meā. Auertātur retrorsū et erubescāt: qui volunt michi mala. Auertātur statim erubescētes: qui dicūt michi euge euge. Exultent ꝛ letētur in te oēs q̄ querūt te / et dicāt semp magnificet dn̄s: q̄ diligunt salutare tuum. Ego vero egen9 ꝛ paup sū: de9 adiuua me. Adiutor meus ꝛ liberator meus es tu: dn̄e ne moreris. Gloria. añ. Dn̄e de9 i adiutorium meū intende. ā. Esto michi. ps. lxx.

In te domine speraui nō confundar ineternū: in iusticia tua libera me ꝛ eripe me. Inclina ad me aurē tuā: et salua me. Esto michi i deum ptectorē: ꝛ in locū munitum vt saluū me facias. Qm̄ firmamētum meū: ꝛ refugiū meū es tu. Deus me9 eripe me de manu peccatoris: ꝛ de manu cōtra legē agentis ꝛ iniqui. Qm̄ tu es patiētia mea dn̄e: dn̄e spes mea a iuuētute mea. In te cōfirmatus sū ex vtero: de vētre matris mee tu es ptector meus. In te cātatio mea sp: tanq̄ pdigium factus sū multis: ꝛ tu adiutor fortis. Repleatur os meum laude: vt cantē gloriā tuā tota die magnitudinē tuā. Ne pijcias me in tp̄e senectutis / cū defecerit virtus mea: ne derelinq̄s me. Q ꝛ dixerūt inimici mei michi: ꝛ qui custodiebant aīam meā cōsiliū fecerūt in vnū. Dicētes deus dereliquit eū / psequimini ꝛ cōprehēdite eū: q2 nō ē q̄ eripiat. Deus ne elōgeris a me: de9 me9 i auxiliū meū respice. Cōfundātur ꝛ deficiāt detrahentes aīe mee: operiant confusione et pudore qui q̄rūt mala michi. Ego aūt sp sperabo: et adijciam sup oēm laudē tuā. Os meū annūciabit iusticiā tuam: tota die salutare tuū. Qm̄ non cognoui litteraturam introibo in potētias domini: dn̄e memorabor iusticie tue solius. Deus docuisti me a iuuentute mea: ꝛ vsq3 nunc pronunciabo mirabilia tua. Et vsq3 in senectam ꝛ se

nium: deus ne derelinquas me. Donec annunciem brachium tuum: generationi omni que ventura est. Potentiam tuam et iusticiam tuam deus usque in altissima que fecisti magnalia: deus quis similis tibi. Quantas ostendisti michi tribulationes multas et malas / et conuersus viuificasti me: et de abyssis terre iterum reduxisti me. Multiplicasti magnificentiam tuam: et conuersus consolatus es me. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi / veritatem tuam deus: psallam tibi in cithara sanctus israel. Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti. Sed et lingua mea tota die meditabitur iusticiam tuam: cum confusi et reueriti fuerint qui querunt mala michi. Psalmus. lxxi.

Deus iudicium tuum regi da: et iusticiam tuam filio regis. Iudicare populum tuum in iusticia: et pauperes tuos in iudicio. Suscipiant montes pacem populo: et colles iusticiam. Iudicabit pauperes populi et saluos faciet filios pauperum: et humiliabit calumniatorem. Et permanebit cum sole et ante lunam: in generatione et generationem. Descendet sicut pluuia in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram. Orietur in diebus eius iusticia et abundantia pacis: donec auferatur luna. Et dominabitur a mari usque ad mare: et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. Coram illo procident ethyopes: et inimici eius terram lingent. Reges tharsis et insule munera offerent: reges arabum et sabba dona adducent. Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei. Quia liberabit pauperem a potente: et pauperem cui non erat adiutor. Parcet pauperi et inopi: et animas pauperum saluas faciet. Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: et honorabile nomen eorum coram illo. Et viuet et dabitur ei de auro arabie et adorabunt de ipso semper tota die: et benedicent ei. Erit firmamentum in terra in summis montium: superextolletur super libanum fructus eius et florebunt de ciuitate sicut fenum terre. Sit nomen eius benedictum in secula: ante solem permanet nomen eius. Et benedicentur in ipso omnes tribus terre: omnes gentes magnificabunt eum. Benedictus dominus deus israel: qui facit mirabilia

solus. Et benedictũ nomen
maiestatis eius in eternũ: et
replebitur maiestate eius oĩs
terra fiat fiat Gl'ia. .añ. Esto
michi dñe in deũ ꝓtectorem.
Añ. Quã bonus. ps. lxxij.

Quam bonus israel de⁹:
his qui recto sunt corde
Mei ãt pene moti sũt pedes:
pene effusi sunt gressus mei.
Q2 zelaui sup iniquos: pacẽ
peccatoꝝ videns. Quia nõ
est respectus morti eorũ: ⁊ fir
mamẽtũ in plaga eoꝝ. In
labore hoim nõ sunt: ⁊ cũ ho
minibus nõ flagellabũtur.
Ideo tenuit eos supbia: opti
sunt iniq̃tate ⁊ impietate sua
Prodijt quasi ex adipe iniq̃
tas eoꝝ: transierũt in affectũ
cordis. Cogitauerũt ⁊ locu
ti sunt nequitiã: ĩiq̃tatem in
excelso locuti sũt. Posuerũt
in celum os suum: ⁊ ligua eo
rũ transiuit in terra. Ideo cõ
uertet̃ ppl's meus hic: ⁊ dies
pleni inuenie̋tur ĩ eis. Et di
xerunt qũo scit deus: ⁊ si ẽ sci
entia in excelso Ecce ipsi pec
catores et abũdantes ĩ seclo:
obtinuerũt diuitias. Et di=
xi/ergo sine causa iustificaui
cor meũ: ⁊ laui inter innocen
tes manus meas. Et fui fla
gellat⁹ tota die: ⁊ castigatio
mea in matutinis. Si dice=
bam narrabo sic: ecce natio=
nem filioꝝ tuorũ reprobaui.
Existimabã vt cognoscerẽ:
hoc labor est ãte me. Donec
intrẽ in sanctuariũ dei: ⁊ in=
telligã in nouissimis eorum.
Verũtñ ꝓpter dolos posui=
sti eis: deiecisti eos dũ alleua=
rentur. Quomodo facti sũt
in desolationẽ subito defece=
runt: perierũt ꝓpter iniq̃ta=
tem suam Velut sõniũ sur=
gentiũ domie ĩ ciuitate tua:
imaginẽ ipsoꝝ ad nichilũ re=
diges. Quia inflãmatũ est
cor meũ ⁊ renes mei cõmuta=
ti sunt: ⁊ ego ad nichilũ reda
ctus sum ⁊ nesciui Vt iumẽ
tum factus sũ apud te: ⁊ ego
semp tecũ. Tenuisti manum
dexterã meã/ ⁊ ĩ volũtate tua
deduxisti me: ⁊ cum gloria su
scepisti me. Quid eni michi ẽ
in celo: ⁊ a te quid volui super
terrã. Defecit caro mea ⁊ cor
meum: deus cordis mei ⁊ ps
mea deus ineternũ. Q2 ecce
qui elongant se a te peribũt
perdidisti õs q̃ fornicant̃ abs
te. Michi aũt adherere deo
bonum est: ponere in dño deo
spem meam. Vt annũciem
omnes p̃dicationes tuas: in
portis filie syõ. ps. lxxiij.

Vt quid deus repulisti in
finem: irat⁹ ẽ furor tu⁹

super oues pascue tue. Me-
mor esto cõgregationis tue:
quam possedisti ab iitio. Re
demisti virgam hereditatis
tue: mons syon in quo habi-
tasti in eo. Leua manus tu-
as in superbias eorũ in finẽ:
quanta malignat⁹ est inimi-
cus in sancto Et gloriati sũt
qui oderũt te: i medio solen-
nitatis tue. Posuerunt si-
gna sua signa: ⁊ nõ cognoue
runt sicut in exitu super sum-
mum Quasi in silua lignoꝝ
securib⁹ exciderũt ianuas ei⁹
in idipm: in securi et ascia de
iecerunt eam. Incenderunt
igni sanctuariũ tuũ in terra:
polluerunt tabernaculũ no-
minis tui Dixerũt in corde
suo cognatio eorum simul: q̃e
scere faciamus oẽs dies festos
dei a terra Signa nostra nõ
vidim⁹ iã non est ꝓpheta: ⁊
nos nõ cognoscet ampli⁹ Us
quequo de⁹ improperabit ini
micus: irritat aduersari⁹ no-
mẽ tuũ in finẽ. Ut q̃d auer
tis manũ tuã ⁊ dexterã tuã:
de medio sinu tuo in finem.
Deus aũt rex noster ante se-
cula: operatus ẽ salutẽ in me
dio terre Tu cõfirmasti ĩ vir
tute tua mare: ꝯtribulasti ca
pita draconũ i aquis Tu cõ
fregisti capita drachonis: de-
disti eũ escã pplis ethyopum
Tu dirupisti fontes ⁊ torren
tes: tu siccasti fluuios ethan.
Tuus ẽ dies ⁊ tua est nox: tu
fabricatus es aurorã ⁊ solem
Tu fecisti oẽs terminos ter-
estatem ⁊ ver tu psalmasti ea
Memor esto huius iimic⁹ im
properauit dño: ⁊ populus in
sipiens incitauit nomẽ tuum
Ne tradas bestijs aĩas cõfi-
tentes tibi: ⁊ aĩas pauperum
tuorũ ne obliuiscaris in finẽ.
Respice ĩ testamẽtũ tuũ / q2
repleti sũt qui obscurati sunt
terre domib⁹ iniq̃tatũ. Ne
auertatur humilis factus cõ-
fusus: paup ⁊ iops laudabũt
nomen tuũ Exurge de⁹ iudi
ca causam tuã / memor esto ĩ-
properiorũ tuoꝝ: eoꝝ que ab
insipiente sunt tota die. Ne
obliuiscaris voces inimicorũ
tuorũ: superbia eoꝝ q̃ te ode-
runt ascendit sp Gloria. an.
Quã bonus de⁹ israel. a. In
israel. Psalmus. lxxiiij.
Confitebimur tibi de⁹ cõ
fitebimur: ⁊ inuocabi-
mus nomẽ tuum Narrabi-
mus mirabilia tua: cũ acce-
pero temp⁹ ego iusticias iudi
cabo Liquefacta est terra et
omnes qui habitãt in ea: ego
confirmaui colũnas eius Di
xi iniquis nolite iique agere:

et delinquētibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrū: nolite loqui aduersus deū iniq̄tatē. Quia neqʒ ab oriēte neqʒ ab occidente neqʒ a desertis mōtibus: qm̄ deus iudex ē. Hūc humiliat ꝛ hūc exaltat: q2 calix in manu dn̄i vini meri plenus mixto Et inclinauit ex hoc in hoc/ verūtamē fex eius non est exinanita: bibent ex eo oēs peccatores terre. Ego autē annūciabo in seculū: cātabo deo iacob Et oia cornua peccatorū cōfringā: ꝛ exaltabuntur cornua iusti. ps. lxxv.

Notus in iudea deus: in israel magnū nomē eius. Et factus ē i pace locus eius: et habitatio eius i syon. Ibi cōfregit potentias: arcū scutum ꝛ gladiū ꝛ bellū. Illuminans tu mirabiliter a mōtibus eternis: turbati sunt oēs isipiētes corde. Dormierunt sōnū suū/ ꝛ nichil inuenerūt: oēs viri diuitiarū i manibus suis. Ab increpatōe tua deus iacob: dormitauerūt qui ascēderunt equos. Tu terribilis es ꝛ quis resistet tibi: extunc ira tua De celo auditū fecisti iudiciū: terra tremuit ꝛ quieuit. Cum exurgeret i iudicio deus: vt saluos faceret omēs mansuetos terre. Qm̄ cogitatio hois cōfitebitur tibi: ꝛ reliquie cogitationis diem festū agēt tibi. Uouete ꝛ reddite dn̄o deo vr̄o: oēs q̄ i circuitu eius affertis munera. Terribili et ei q̄ aufert spm̄ p̄ncipū: terribili apd̄ reges tre. Gl'ia an. In israel magnū nomē eius. an. Tu es deus. ps. lxxvi

Uoce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad deū et intendit michi. In die tribulatiōis mee deū exq̄siui manibus meis: nocte cōtra eū ꝛ nō sū deceptus. Renuit cōsolari aīa mea memor fui dei ꝛ delectatus sū: ꝛ exercitatus sū ꝛ defecit spūs meus Anticipauerūt vigilias oculi mei: turbatus sū ꝛ nō sū locutus. Cogitaui dies antiquos: ꝛ ānos eternos i mēte habui Et meditatus sū nocte cū corde meo: et exercitabar ꝛ scopebā spm̄ meū Nunq̄d ieternū p̄iciet deus: aut nō apponet vt cōplacitior sit adhuc Aut i finem miam suā abscidet: a gn̄atione in gn̄ationē. Aut obliuiscet misereri deus: aut cōtinebit i ira sua mias suas Et dixi nūc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operū dn̄i: q2 memor ero ab initio mirabiliū tuorum. Et meditabor

in oibus operib⁹ tuis: ⁊ i adi
uentiōib⁹ tuis exercebor. De
us in sctō via tua / qs de⁹ ma-
gnus sicut deus nr̄: tu es de⁹
qui facis mirabilia. Notā fe
cisti i pplis virtutē tuā / rede-
misti in brachio tuo pplm̄ tu
um: filios iacob ⁊ ioseph Ui
derūt te aq̄ de⁹ viderūt te aq̄
⁊ timuerūt: ⁊ turbate sūt abys
si. Multitudo sonitus aqua
rū: vocē dederūt nubes Ete
nim sagitte tue trāseūt: vox
tonitrui tui i rota. Illuxerūt
chorusca tiōes tue orbi terre:
cōmota ē ⁊ cōtremuit terra In
mari via tua et semite tue in
aq̄s multis: ⁊ vestigia tua nō
cognoscent. Deduxisti sicut
oues pplm̄ tuū: i manu moy
si et aaron. ps. lxxvii.

Attēdite pple meus legē
meam: iclinate aurem
vrām in vba oris mei. Ape
riam in parabolis os meum:
loquar ppositiones ab initio
Quāta audiuim⁹ ⁊ cognoui
mus ea: ⁊ patres nostri narra
uerūt nobis. Nō sunt occul-
tata a filijs eorū: i generatio
ne altera. Narrātes laudes
dn̄i ⁊ virtutes eius: ⁊ mira-
bilia eius que fecit. Et susci-
tauit testimoniū in iacob: et
legē posuit in israel. Quāta
mādauit patrib⁹ nostris no-
ta facere eā filijs suis: vt co-
gnoscat generatio altera Fi
lij qui nascentur et exurgent:
et narrabunt filijs suis. Ut
ponant in deo spem suam / et
non obliuiscantur operū dei:
et mandata eius exquirant.
Ne fiāt sicut patres eorum:
generatio praua et exasperās
Generatio que non direxit
cor suum: et non est creditus
cum deo spiritus eius. Filij
effrem intendentes et mitten
tes arcum: conuersi sunt i die
belli. Non custodierunt te-
stamentum dei: ⁊ in lege ei⁹
noluerunt ambulare. Et ob
liti sunt benefactorum eius:
et mirabilium eius que osten
dit eis. Coram patribus eo
rum fecit mirabilia in terra
egypti: in cāpo thaneos. In
terrupit mare et pduxit eos:
et statuit aquas quasi in vtre
Et deduxit eos in nube diei:
et tota nocte in illuminatio-
ne ignis Interrupit petram
in heremo: et adaquauit eos
velut in abysso multa. Et e-
duxit aquam de petra: et de-
duxit tanq̄ flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc pec-
care ei: in iram excitauerunt
excelsum in inaquoso. Et tē
tauerunt deum i cordibus su
is: vt peterēt escas animabus

suis. Et male locuti sunt de
deo: dixerũt nũquid poterit
deus parare mẽsam in deser
to Quoniam percussit petrã ⁊ flu
xerunt aque: ⁊ torrentes iun
dauerũt. Nũquid ⁊ panem
poterit dare: aut parare mẽ-
sam populo suo. Ideo audi-
uit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accẽ
sus est in iacob ⁊ ira dei ascen
dit in israel Quia non credide
runt in deo: nec sperauerũt i
salutari ei⁹ Et mãdauit nu
bibus desuper: ⁊ ianuas celi
aperuit. Et pluit illis man
na ad mãducãdũ: ⁊ panẽ ce-
li dedit eis Panem angelorum
mãducauit hõ: cibaria misit
eis in abũdãtiam Transtu-
lit austrũ de celo: ⁊ induxit in
virtute sua affricum. Et plu
it super eos sicut puluerẽ car
nes: ⁊ sicut harenã maris vo-
latilia pẽnata Et ceciderũt
in medio castrorum eorum: circa ta
bernacula eorũ Et mãduca
uerũt ⁊ saturati sunt nimis/
et desideriũ eorũ attulit eis:
non sũt fraudati a desiderio
suo Adhuc esce eorũ erant i
ore ipsorum: ⁊ ira dei ascẽdit su
per eos. Et occidit pingues
eorũ: et electos israel impedi
uit In omnibus his peccaue
runt adhuc: et nõ crediderũt
in mirabilib⁹ ei⁹. Et defece-
runt in vanitate dies eorũ: et
anni eorum cũ festinatione.
Cum occideret eos querebãt
eum ⁊ reuertebãtur: ⁊ dilucu
lo veniebãt ad eũ Et reme-
morati sunt quia deus adiu-
tor est eorũ: ⁊ deus excelsus re
demptor eorũ est. Et dilexe
runt eum in ore suo: ⁊ lingua
sua mentiti sunt ei. Cor aũt
eorũ non erat rectũ cũ eo: nec
fideles habiti sunt in testamẽ
to eius Ipse aũt ẽ misericors
⁊ propicius fiet peccatis eorum:
et non disperdet eos Et abũ
dauit vt auerteret iram suã:
et nõ accẽdit oẽm iram suam
Et recordat⁹ est qz caro sũt:
spũs vadens ⁊ non rediens.
Quotiens exacerbauerũt eũ
in deserto: in ira cõcitauerũt
eum in inaquoso Et cõuersi
sunt ⁊ tẽtauerũt deũ: ⁊ sanctũ
israel exacerbauerũt Nõ sũt
recordati man⁹ eius: die qua
redemit eos de manu tribulã
tis Sicut posuit in egypto si
gna sua: ⁊ prodigia sua i cãpo
thaneos Et cõuertit in san-
guinẽ flumia eorum: ⁊ imbres
eorũ ne biberent Misit i eos
cynomiã ⁊ comedit eos: ⁊ ra-
nã et disperdidit eos. Et dedit
erugini fructus eorum: ⁊ la-
bores eorũ locuste Et occidit
in grandine vineas eorum: ⁊

moros eoꝝ in pꝛuina. Et tra
didit grandini iumenta eoꝝ:
et possessionē eoꝝ igni. Misit
in eos iram idignationis sue
indignationē et irā ⁊ tribula
tionē: immissiões ꝑ angelos
malos. Viā fecit semite ire
sue ⁊ nō pepercit a moꝛte aīa
rum eoꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ ĩ moꝛ
te cōclusit. Et percussit omē
pꝛimogenitū in terra egipti:
pꝛimitias oīs laboꝛis eoꝝ in
tabernaculis chā. Et abstu-
lit sicut oues ppl'm suū: et ꝑ-
duxit eos tanq̄ gregē i deser-
to. Et eduxit eos in spe ⁊ nō
timuerūt: ⁊ iīmicos eoꝝ ope
ruit mare. Et induxit eos in
montē sanctificatōis sue: mō
tem quē acq̄siuit dextera ei⁹.
Et eiecit a facie eoꝝ gentes:
et soꝛte diuisit eis terrā in fu-
niculo distributionis. Et ha-
bitare fecit in tabernacul' eo-
rum: tribus israel. Et tenta
uerūt ⁊ exacerbauerūt deum
excelsū: ⁊ testimonia ei⁹ nō cu
stodierūt. Et auerterūt se et
non seruauerūt pactū: quem
admodū patres eoꝝ conuer-
si sunt in arcū pꝛauū. In irā
cōcitauerūt eū in collibus su-
is: ⁊ in sculptilibus suis ad e-
mulationē eū ꝓuocauerant.
Audiuit de⁹ et spꝛeuit: ⁊ ad
nichilū redegit valde israel.

Et repulit tabernaculū sy
lo: tabernaculū suū vbi habi
tauit in hominibz. Et tradi-
dit in captiuitatē virtutē eo-
rum: ⁊ pulchꝛitudinē eoꝝ in
manus inimici. Et conclusit
in gladio populū suum: ⁊ he-
reditatē suā spꝛeuit. Iuuenes
eoꝝ comedit ignis: ⁊ virgīes
eoꝛum nō sunt lamētate. Sa
cerdotes eoꝛum in gladio ceci
derunt: ⁊ vidue eoꝝ nō ploꝛa
bātur. Et excitatus ē tanq̄
doꝛmiens dominus: tanq̄ ꝑo
tens crapulat⁹ a vino. Et ꝑ-
cussit inimicos suos in poste-
rioꝛa: oppꝛobꝛiū sempiternū
dedit illis. Et repulit taber-
naculū ioseph: ⁊ tribū effrem
nō elegit. Sed elegit tribū iu
da: montē syon quem dilexit.
Et edificauit sicut vnicoꝛni-
um sanctificiū suum. in terra
quā fundauit ĩ secula. Et ele
git dauid seruum suū ⁊ sustu-
lit eū de gregib⁹ ouiū: de post
fetantes accepit eum. Pasce
re iacob seruū suū: ⁊ israel he
reditatē suam. Et pauit eos
in innocētia coꝛdis sui: ⁊ ĩ in-
tellectibus manuū suarū de-
duxit eos. Gloꝛia. A. Tu es
deus q̄ facis mirabilia. ann.
Pꝛopici⁹. ps. lxxviij.
Deus venerunt gētes in
heꝛeditatē tuā polluerūt

tēplū sctm̄ tuū: posuerūt hie
rusalē in pomoꝝ custodiam.
Posuerūt morticina seruoꝝ
tuoꝝ escas volatilibꝫ celi: car
nes sctōꝝ tuorū bestijs terre.
Effuderūt sāguinē ipsorum
tanq̄ aquā i circuitu hierl'm:
et nō erat qui sepeliret Facti
sumus opprobriū vicinis no
stris: subsānatio ⁊ illusio his
qui i circuitu nr̄o sunt. Usq̄
quo dn̄e irasceris in finē: accē
detur velut ignis zelus tuus.
Effūde irā tuā in gētes q̄ te
nō nouerūt: ⁊ i regna q̄ nomē
tuum nō iuocauerūt. Quia co
mederūt iacob: ⁊ locū eius de
solauerūt. Ne memineris ini
quitatū nostraꝝ antiquarū:
cito anticipēt nos mie tue: qꝛ
pauperes facti sum⁹ nimis.
Adiuua nos deus salutaris
nr̄/ ⁊ ꝓpter gloriā nomis tui
dn̄e libera nos: ⁊ ꝓpici⁹ esto
peccatis nostris ꝓpter nomē
tuum. Ne forte dicāt in gēti
bus vbi est deus eoꝝ: ⁊ inote-
scat i nationibus corā oculis
nostris Ultio sanguinis ser
uorū tuoꝝ q̄ effusus ē: itroe-
at i cōspectu tuo gemitus cō-
peditoꝝ. Scdm̄ magnitudi-
nem brachij tui: posside filios
mortificatoꝝ. Et redde vici-
nis nostris septuplū in sinu eo
rum: improperiū ipsoꝝ quod

exprobrauerūt tibi dn̄e Nos
aūt ppl's tuus et oues pascue
tue: cōfitebimur tibi in sclm̄.
In generatione ⁊ generatio
nem: annunciabimus laudē
tuam. Psalmus .lxxix.

Qui regis israel intende:
qui deducis velut ouem
ioseph. Qui sedes sup cheru-
bin: manifestare corā ephrai
bēiamin ⁊ manasse Excita
potētiā tuā ⁊ veni: vt saluos
facias nos. Deus conuerte
nos: ⁊ ostende faciē tuā ⁊ sal-
ui erimus. Dn̄e de⁹ virtutū
quousqꝫ irasceris: sup oratio
nem serui tui. Cibabis nos
pane lachrymarū: ⁊ potū da
bis nobis i lachrymis i mēsu
ra. Posuisti nos i cōtradicti
onē vicinis nostris: ⁊ inimici
nostri subsānauerūt nos De
us virtutū cōuerte nos: ⁊ ostē-
de faciē tuā ⁊ salui erim⁹ Ui
neā de egypto trāstulisti: eie-
cisti gentes ⁊ plātasti eā Dux
itineris fuisti in cōspectu ei⁹:
et plātasti radices ei⁹ ⁊ imple
uit terram. Operuit mōtes
vmbra eius: ⁊ arbusta ei⁹ ce-
dros dei Extendit palmites
suos vsqꝫ ad mare: et vsqꝫ ad
flumē ꝓpagines ei⁹. Ut quid
destruxisti maceriā ei⁹: ⁊ vin-
demiant eā oēs q̄ ꝑtergrediū
tur viam Exterminauit eā

aper de silua: ⁊ singularis ferus depastus ē eā. Deus virtutū cōuertere respice de celo et vide: ⁊ visita vineā istā. Et perfice eā quā plātauit dextera tua: ⁊ sup filiū hoīs quē cōfirmasti tibi. Incensa igni et suffossa: ab increpatione vultus tui peribūt. Fiat man⁹ tua super virū dextere tue: et sup filiū hoīs quē cōfirmasti tibi. Et nō discedim⁹ a te vivificabis nos: ⁊ nomē tuū inuocabim⁹. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā et salui erim⁹. Gl'ia. ã. Propicius esto pctīs nr̄is dñe. ꝟ. Gaudebūt labia mea cū cantauero tibi. ℟. Et aīa mea quā redemisti. Añ laud. ꝟ⁹. Fiat mīa. In laud. ã. Redde michi leticiā salutaris tui dñe. ꝑ. Miserere mei de⁹. ã. Dñe refugiū factus es nobis. ꝑs. Ipm. ã. Misereat̃ ⁊ bñdicat nos de⁹ noster. ꝑ. Deus deus meus. ã. In eternum.

Exodi. xv.

Cantemus domino gloriose enim honorificatus est: equū ⁊ ascensorē proiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dominus: ⁊ factus est michi in salutem. Iste deus meus et glorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum. Dominus quasi vir pugnator omnipotēs nomē ei⁹: currus pharaonis ⁊ exercitū eius proiecit in mare. Electi principes eius submersi sunt in mari rubro / abyssi operuerunt eos: descenderūt in profundum quasi lapis. Dextera tua domine magnificata ē in fortitudine / dextera tua ꝑcussit inimicum: ⁊ in multitudine glīe tue deposuisti aduersarios meos. Misisti iram tuam que deuorauit eos sicut stipulam: in spiritu furoris tui congregate sunt aque. Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus persequar et comprehendam / diuidam spolia: implebitur anima mea. Euaginabo gladium meū: interficiet eos manus mea. Flauit spūs tuus ⁊ operuit eos mare: submersi sunt quasi plūbum in aquis vehementibus. Quis similis tui ī fortibus dñe / q̄s similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq̄ laudabilis ⁊ faciens mirabilia. Extēdisti manū tuam: ⁊ deuorauit eos terra. Dux fuisti ī mīa tua: poplo quem redemisti. Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculū sctm̄ tuum. Ascen

derũt populi ⁊ irati sũt: dolo-
res obtinuerunt habitatores
philistijm. Tunc conturbati
sũt principes edom / robustos
moab obtinuit tremor: obri-
guerũt oẽs habitatores cha-
naan. Irruat super eos for-
mido ⁊ pauor: i magnitudie
brachij tui. Fiãt immobiles
quasi lapis donec ꝑtranseat
ppl'us tuus dñe: donec ꝑtran
seat populus tuus iste quẽ pos
sedisti Introduces eos ⁊ plã
tabis i mõte hereditatis tue:
firmissimo habitac'lo tuo qđ
operatus es dñe Sanctuari
um tuũ dñe quod firmauerũt
manus tue: dñs regnabit ĩet
num ⁊ vltra. Ingressus est
eni eques pharao cũ currib⁹
et equitib⁹ eius in mare: ⁊ re-
duxit super eos dñs aq̃s ma-
ris Filij aũt israel ambula-
uerũt ꝑ siccũ: in medio eius.
Gloria an. In eternũ domi
nus regnabit ⁊ vltra ã. Can
tate dño cãticum nouũ ps.
Laud cp. hy⁹. ⁊ ꝟ. v: s. ã.
Liberati seruiamus deo no-
stro in sanctitate ps. Bene-
dictus ⁊c. Preces vt supra.
Feria sexta inuitatoriũ.
Dominum qui fecit nos. Ve
nite adoremus ps. Venite.
Hymnus. Nocte surgentes.
an. Exultate ps. lxxx.

e

Exultate deo adiuto
ri nr̃o: iubilate deo
iacob Sumite psal
mum ⁊ date tympa
num: psalteriũ iocũdũ cũ cy-
thara Buccinate in neome-
nia tuba: in insigni die solẽni
tatis vestre Quia preceptũ i is-
rael est: ⁊ iudiciũ deo iacob.
Testimoniũ in ioseph posuit
illud / cum exiret de terra egy
pti: linguã quã non nouerat
audiuit Diuertit ab onerib⁹
dorsum eius: manus eius in
cophino seruierũt In tribu-
latione inuocasti me ⁊ libera
ui te / ⁊ exaudiui te i abscondi
to tempestatis: ꝓbaui te apđ
aquã cõtradictionis. Audi
populus me⁹ ⁊ cõtestabor te /
israel si audieris me nõ erit i
te deus recẽs: neq̃ adorabis
deum alienũ Ego eni sũ dñs
deus tuus q̇ eduxi te de terra
egypti: dilata os tuũ ⁊ iplebo
illud Et non audiuit popu-
lus me⁹ vocem meã: ⁊ isrl' nõ
intẽdit michi. Et dimisi eos
scđm desideria cordis eorum:
ibunt in adinuẽtionib⁹ suis.
Si ppl's meus audisset me:
israel si in vijs meis ambulas
set. Pro nichilo forsitã inimi-
cos eorũ humiliassem: ⁊ sup
tribulãtes eos misissem ma-
num meã. Inimici dñi men

titi ſunt ei: ⁊ erit tp̄s eoꝝ in ſe
cula. Et cibauit illos ex adi
pe frumenti: ⁊ de petra melle
ſaturauit eos. ps. lxxxi.

Deus ſtetit in ſynagoga
deoꝝ: in medio aũt de
os diiudicat. Uſquequo iudica
tis iniq̄tatē: ⁊ facies peccatoꝝ
ſumitis. Iudicate egeno ⁊ pu
pillo: humilē ⁊ pauperem iu
ſtificate. Eripite pauperē et
egenū: de manu peccatoris li
berate. Neſcierūt neq̄ intel
lexerunt/ ī tenebꝛis ambulāt:
mouebunt oīa fūdamēta ter
re. Ego dixi dĳ eſtis: ⁊ filĳ ex
celſi omnes. Uos autē ſicut
hoīes moꝛiemini: ⁊ ſicut vnꝰ
de pꝛincipibus cadetis. Sur
ge deꝰ iudica terrā: qm̄ tu he
reditabis in oībus gētibus.
Gloꝛia. an. Exultate deo ad
iutoꝛi noſtro. an. Tu ſolus.

Deus quis ſimi ps. lxxxii.
lis erit tibi: ne taceas ne
q̄ cōpeſcaris deus. Qm̄ ecce
inimici tui ſonuerūt: ⁊ q̄ ode
runt te extulerūt caput. Sup
populū tuum malignauerūt
cōſiliū: ⁊ cogitauerūt aduer
ſus ſanctos tuos. Dixerūt ve
nite ⁊ diſperdamꝰ eos de gen
te: ⁊ nō memoꝛetur nomē iſ
rael vltra. Qm̄ cogitauerūt
vnanimiter ſimul aduerſum
te: teſtamētū diſpoſuerūt ta
bernacula ydumeoꝛū ⁊ hiſ
maelite. Moab ⁊ agareni ge
bal et āmon ⁊ amalech: alie
nigene cum habitātibus ty
rū. Etenī aſſur venit cū illꝭ:
facti ſunt in adiutoꝛium filĳs
loth. Fac illis ſicut madiā et
ciſare: ſicut iabin in toꝛrente
cyſon. Diſperierūt in endoꝛ:
facti ſunt vt ſtercꝰ terre. Po
ne pꝛincipes eoꝝ ſicut oꝛeb: ⁊
zeb ⁊ zebee ⁊ ſalmana. Oēs
pꝛincipes eoꝝ qui dixerūt: he
reditate poſſideamus ſanctu
ariū dei. Deus meꝰ pone il
los vt rotā: ⁊ ſicut ſtipulā āte
faciem vēti. Sicut ignis qui
cōburit ſiluā: ⁊ ſicut flamma
ꝯburēs mōtes. Ita perſeque
ris illos in tēpeſtate tua: et in
ira tua turbabis eos. Imple
facies eoꝝ ignominia: ⁊ q̄rēt
nomen tuū dn̄e. Erubeſcant
et cōturbētur in ſeculū ſeculi:
et cōfundātur ⁊ pereāt. Et
cognoſcāt quia nomē tibi do
minus: tu ſolus altiſſimus in
omni terra. ps. lxxxiii.

Quā dilecta tabernacu
la tua domīe virtutū:
concupiſcit ⁊ deficit aīa mea
in atria dn̄i. Cor meū ⁊ ca
ro mea: exultauerūt in deum
viuū. Etenī paſſer inuenit
ſibi domū/ et turtur nidū ſi
bi: vbi reponat pullos ſuos.

Altaria tua dñe virtutum: rex meus ꝛ deus me⁹. Beati qui hitant ĩ domo tua dñe: in secula seculoꝝ laudabunt te. Beat⁹ vir cui⁹ ẽ auxiliũ abs te/ ascẽsiones in corde suo dis posuit: in valle lachꝛymarũ ĩ loco quem posuit. Etenĩ bñ dictionẽ dabit legislatoꝛ: ibũt de virtute in virtutẽ: videbit deus deoꝝ in syon. Dñe de⁹ virtutũ exaudi oꝛõnẽ meam: aurib⁹ ꝑcipe de⁹ iacob. Pꝛo tectoꝛ noster aspice deus: ꝛ re spice ĩ faciẽ xp̃i tui. Qꝛ meli oꝛ est dies vna: ĩ atrijs tuis su per milia. Elegi abiect⁹ esse in domo dei mei: magis ꝙ̃ ha bitare ĩ tabernaculis pctõꝝ. Qꝛ miam ꝛ veritatẽ diligit deus: gratiã ꝛ gloꝛiã dabit do min⁹. Nõ ꝑuabit bonis eos qui ambulãt ĩ inocentia dñe virtutũ: beatus hõ qui speꝛat in te. Gloꝛia. an. Tu solus altissim⁹ sup oẽm trã. ã. Be nedixisti. ps. lxxxiiij.

Benedixisti domine terrã tuam: auertisti captiui tatem iacob. Remisisti iniq̃ tatẽ plebis tue: operuisti om- nia peccata eoꝛũ. Mitigasti oẽm irã tuã: auertisti ab ira indignationis tue. Conuer te nos deus salutaris noster: ꝛ auerte irã tuã a nobis. Nũ quid ĩ eternũ irasceris nobis: aut extendes iram tuã a gña tione in gñationẽ. Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. Oñ de nobis dñe miam tuã: ꝛ sa lutare tuũ da nobis. Audi- am quid loquat̃ in me dñs de us: qm̃ loquet̃ pacem ĩ plebẽ suam. Et super sãctos suos: et in eos q̃ cõuertũtur ad coꝛ. Verũtamẽ pꝛope timentes eum salutare ipsius: vt inha bitet gloꝛia ĩ terra nr̃a. Mi sericoꝛdia et veritas obuiaue runt sibi: iusticia ꝛ pax oscula te sunt. Veritas de terra oꝛ ta est: ꝛ iusticia de celo pꝛospe xit. Etenĩ dñs dabit benigni tatẽ: ꝛ terra nostra dabit fru ctum suũ. Iusticia ante eum ãbulabit: ꝛ ponet in via gres sus suos. ps. lxxxv.

Inclina dñe aurem tuam et exaudi me: qm̃ iops et pauper sum ego. Custodi aĩam meã qm̃ sanctus sũ: sal uũ fac seruũ tuũ deus me⁹ spe rantẽ in te. Miserere mei do mine qm̃ ad te clamaui tota die/ letifica aĩam serui tui: quoniam ad te dñe animam meam leuaui. Quoniã tu do mine suauis ꝛ mitis: ꝛ multe misericoꝛdie omnibus ĩuocã- tibus te. Auribus percipe do

mine orationem meã: ⁊ intē-
de voci deprecatiõis mee. I n
die tribulationis mee clama-
ui ad te: q2 exaudisti me. N õ
est similis tui in diis domine:
et non est scd'm opa tua O m
nes gentes quascunq3 fecisti
venient ⁊ adorabunt coram
te domine: ⁊ glorificabunt no
men tuum. Q uoniam ma-
gn9 es tu ⁊ faciens mirabilia:
tu es deus solus. D educ me
domine in via tua/ ⁊ ingredi
ar in veritate tua: letetur cor
meum vt timeat nomen tuũ
C onfitebor tibi domine de9
meus in toto corde meo: ⁊ glo
rificabo nomen tuum ineter-
nũ. Q uia misericordia tua
magna est super me: ⁊ eruisti
animam meã ex inferno infe
riori. D eus iniqui insurrexe
runt super me/ ⁊ synagoga po
tentium quesierũt aĩam me-
am: ⁊ non proposuerunt te in
conspectu suo. E t tu domie
deus miserator et misericors:
patiens ⁊ multe misericordie
et verax. R espice in me ⁊ mi
serere mei/ da imperium pue
ro tuo: ⁊ saluum fac filiũ an-
cille tue. F ac mecum signũ
in bono vt videant qui ode-
runt me ⁊ cõfundantur: qm̃
tu domine adiuuisti me ⁊ con
solatus es me. G loria. an.

Benedixisti dñe terram tuã.
an. Fundamenta. ps. lxxxvi.
F undamenta ei9 in mõ-
tibus sanctis: diligit do
minus portas syõ super om-
nia tabernacula iacob. G lo-
riosa dicta sunt de te: ciuitas
dei. M emor ero raab ⁊ babi
lonis: scientium me. E cce a-
lienigene ⁊ tyrus et populus
ethiopũ: hij fuerunt illic. N ũ
quid syon dicet homo ⁊ homo
natus est in ea: ⁊ ipse funda-
uit eam altissimus. D omin9
narrabit i scripturis populo
rum: ⁊ pricipũ horũ q̃ fuerũt
in ea. S icut letãtiũ oĩm: ha
bitatio ẽ in te. ps. lxxxvij.
D omine de9 salutis mee:
in die clamaui ⁊ nocte
corã te. I ntret in conspectu
tuo oratio mea: iclina aurem
tuam ad precem meam. Q ꝛ
repleta ẽ malis aĩa mea: ⁊ vi
ta mea in inferno appropin-
quauit. E stimat9 sũ cũ dsce
dentib9 in lacũ: factus sum si
cut hõ sine adiutorio int mor
tuos liber. S icut vulnerati
dormientes in sepulchris quo
rum non est memor ampli9:
et ipi d manu tua repulsi sũt
P osuerũt me in lacu inferio
ri: in tenebrosis ⁊ in vmbra
mortis S uper me cõfirmat9
est furor tu9: ⁊ oẽs fluctus tu-

os induxisti super me Longe
fecisti notos meos a me: posu
erūt me abominationē sibi.
Tradit⁹ sū ꝛ nō egrediebar:
oculi mei languerūt pꝛe iopia.
Clamaui ad te dñe: tota die
expandi ad te manus meas.
Nūquid moꝛtuis facies mi=
rabilia: aut medici suscitabūt
et confitebūtur tibi Nunqd
narrabit aliquis i sepulchꝛo
miam tuā: ꝛ veritatē tuam i
perditionē. Nunqd cogno=
scentur in tenebꝛis mirabilia
tua: ꝛ iusticia tua i terra obli
uionis. Et ego ad te dñe cla
maui: ꝛ mane oꝛō mea pꝛeue
niet te Ut quid dñe repellis
oꝛōnē meā: auertis faciē tuā
a me. Pauper sū ego ꝛ i la=
boꝛibus a iuuētute mea: exal
tatus aūt humiliatus sū ꝛ cō
turbatus. In me trāsierūt ire
tue: ꝛ terroꝛes tui cōturbaue=
runt me. Circūdederūt me
sicut aqua tota die: circunde
derūt me simul. Elōgasti a
me amicū ꝛ pꝛoximū: ꝛ notos
meos a miseria Gloꝛia añ.
Fundamēta eius i montib⁹
sanctis. ā. Bñ⁹ p̄. lxxxviij.

Misericoꝛdias dñi ineter
nū cantabo In gene=
ratione ꝛ generationē: annū
ciabo veritatē tuā in oꝛe meo
Qm̄ dixisti ineteꝛnū mia edi
ficabitur in celis: pꝛeparabit
veritas tua in eis Disposui
testamentū electis meis: iura
ui dauid seruo meo: vsqꝫ ine=
ternū pꝛeparabo semē tuum
Et edificabo in generatiōe ꝛ
generationē: sedē tuam Cō
fitebuntur celi mirabilia tua
dñe: eteni veritatē tuā i eccle
sia sanctoꝛū. Qm̄ quis inu
bibus equabit dño: simil' erit
deo in filijs dei Deus q̄ gloꝛi
ficat in cōsilio sctōꝝ: magn⁹
et terribilis sup omnes qui in
circuitu ei⁹ sunt Dñe de⁹ vir
tutū quis similis tibi: potēs
es dñe: ꝛ veritas tua in circui
tu tuo. Tu dñaris potestati
maris: motū aūt fluctuū ei⁹
tu mitigas. Tu humiliasti si
cut vulneratū supbū: in bꝛa=
chio virtutis tue dispersisti i
micos tuos. Tui sunt celi et
tua est terra/ oꝛbē terre ꝛ ple=
tudinē eius tu fundasti: aqui
lonē et mare tu creasti. Tha
boꝛ ꝛ hermon in noīe tuo exul
tabunt: tuum bꝛachiū cū po=
tētia Firmetur manus tua
et exaltetur dextera tua: iusti
cia ꝛ iudiciū pꝛeparatio sedis
tue Mia et veritas pꝛecedēt
faciem tuā: beatus popul⁹ q̄
scit iubilationē Dñe in lumi
ne vultus tui ambulabūt: et
in nomine tuo exultabūt tota

die: et in iusticia tua exaltabūtur. Q. m̄ gloria virtutis eorum tu es: et in bn̄placito tuo exaltabitur cornu nr̄m. Q. et dn̄i est assūptio nostra: et sct̄i israel regis nostri T unc locutus es in visione sanctis tuis et dixisti/posui adiutoriū i potente: et exaltaui electū de plebe mea. I nueni dauid seruū meū: oleo sancto meo vnxi eū. M anus eni mea auxiliabit ei: et brachiū meū cōfirmabit eum. N ichil pficiet inimic⁹ in eo: et filius iiquitatis nō apponet nocere ei. E t cōcidā a facie ipsius iimicos ei⁹: et odientes eum in fugā conuertā. E t veritas mea et mīa mea cū ipso: et in noie meo exaltabitur cornu ei⁹ E t ponam in mari manū ei⁹: et in fluminibus dexterā eius. I pse inuocauit me pater meus es tu: deus me⁹ et susceptor salut mee E t ego primogenitū ponam illū: excelsum p regibus terre I n eternū seruabo illi mīam meā: et testamētū meū fidele ipsi. E t ponā in seculū seculi semē eius: et thronū ei⁹ sicut dies celi S i aūt dereliquerit filij eius legē meam: et in iudicijs meis nō ambulauerit S i iusticias meas pphanauerint: et mandata mea nō custodierint V isitabo in virga iniqtates eorū: et in verberibus peccata eor M iam aūt meam nō disp̄gā ab eo: neq3 nocebo in veritate mea N eq3 pphanabo testamētū meū: et que pcedūt de labijs meis nō faciam irrita. S emel iuraui in sancto meo si dauid mentiar: semē eius ineternū manebit. E t thron⁹ eius sicut sol ī cōspectu meo / et sicut luna pfecta ineternum: et testis in celo fidelis. T u vero repulisti/ et despexisti: distulisti xp̄m tuum. A uertisti testamētū serui tui: pphanasti in terra sāctuariū eius. D estruxisti ōs sepes eius: posuisti firmamētum eius formidinē D iripuerunt eū oēs trāseūtes viam: fact⁹ ē opprobriū vicinis suis E xaltasti dexterā deprimētium eum: letificasti oēs inimicos eius. A uertisti adiutorium gladij eius: et non es auxiliatus ei in bello D estruxisti eum ab emūdatione: et sedem eius in terra collisisti M inorasti dies tpis eius: perfudisti eū cōfusione. V sq3 quo domine auertis in finē: exardescet sicut ignis ira tua M emorare q̄ mea substātia: nunqd eni vane cōstituisti oēs filios hoim. Q uis est hō q̄ viuet et

nō videbit moꝛtē: eruet aīaꝫ
ſuā de manu inferi. Ubi ſūt
miſericoꝛdie tue antiq̄ dñe: ſi
cut iuraſti dauid in veritate
tua. Memoꝛ eſto dñe opp̄ꝛo-
bꝛij ſeruoꝝ tuoꝝ: qḋ cōtinui
in ſinu meo multarū gētium.
Quod exp̄ꝛobꝛauerūt inimi
ci tui dñe: qḋ exp̄ꝛobꝛauerūt
cōmutationē xp̄i tui. Bene-
dictus dñs ineternū: fiat fiat

Quatuoꝛ pſalmi ſequentes
nō ſūt de pſalmodia. lxxxix

Domine refugiū factus
es nobis: a generatiōe
in generationē. Priuſq̄ȝ mō
tes fierēt aut foꝛmareꝶ terra
⁊ oꝛbis: a ſeculo ⁊ vſq̄ȝ in ſe-
culū tu es deus. Ne auertas
hoīem in humilitatē: ⁊ dixiſti
cōuertimini filij hoīm. Qm̄
mille ānī āte oculos tuos: tā-
q̄ȝ dies heſterna q̄ p̄terijt. Et
cuſtodia in nocte q̄ ꝓ nichilo
habentur: eoꝝ ānī erūt. Ma
ne ſicut herba tranſeat mane
floꝛeat ⁊ tranſeat: veſpe deci
dat induret ⁊ areſcat. Qꝛ de-
fecimus in ira tua: ⁊ in furo-
re tuo turbati ſumus. Poſui
ſti iniquitates nr̄as in cōſpe-
ctu tuo: ſeculū nr̄m in illumi
natione vultus tui. Qm̄ oēs
dies noſtri defecerūt: ⁊ in ira
tua defecimus. Anni nr̄i ſi-
cut aranea meditabūtur: di-
es annoꝝ nr̄oꝝ in ipſis ſeptu
agita ānī. Si autē in potēta
tibus octogīta anni: ⁊ amplꝯ
eoꝝ laboꝛ et doloꝛ. Qm̄ ſup
uenit māſuetudo: ⁊ coꝛripie-
mur. Quis nouit ꝑtātem ire
tue: ⁊ p̄ timoꝛe tuo irā tuā di-
numerare. Dexterā tuam ſic
notā fac: et eruditos coꝛde in
ſapiētia. Cōuertere dñe vſ-
quequo: ⁊ dep̄ꝛecabilis eſto ſu
per ſeruos tuos. Repleti ſu-
mus mane mīa tua: ⁊ exulta
uimus ⁊ delectati ſumꝯ in oī-
bus diebꝫ nr̄is. Letati ſumꝯ
ꝓ diebꝫ quibus nos humilia
ſti: annis quibꝫ vidimus ma
la. Reſpice in ſeruos tuos et
in opera tua: ⁊ dirige filios eo
rū. Et ſit ſplēdoꝛ dñi dei no
ſtri ſup nos: ⁊ opera manuū
nr̄arū dirige ſup nos: ⁊ opus
manuū nr̄arū dirige. ps. xc.

Qui habitat in adiutoꝛio
altiſſimi: i ꝓtectiōe dei
celi cōmoꝛabiꝶ. Dicet dño ſu
ſceptoꝛ meus es tu: ⁊ refugiū
meū deus meꝯ ſperabo in eū.
Qm̄ ipe liberauit me de laq̄o
venātiū: ⁊ a v̄bo aſpero. Sca
pulis ſuis obūbꝛabit tibi: et
ſub pēnis eius ſperabis. Scu
to circū dabit te veritas eius:
non timebis a timoꝛe noctur
no. A ſagitta volāte in die a
negocio perambulante in te

nebris: ab incursu ꝛ demonio
meridiano. Cadent a late=
re tuo mille ꝛ decē milia a dex=
tris tuis: ad te autem non ap
ꝓpinquabit. Verūtamē
oculis tuis considerabis: ꝛ re
tributionem peccatorum vi=
debis. Quoniam tu es dn̄e
spes mea: altissimū posuisti
refugium tuum Non accedet
ad te malū: et flagellū nō ap
ꝓpinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mā=
dauit de te: vt custodiāt te in
oībus vijs tuis In manibus
portabunt te: ne forte offen=
das ad lapidē pedem tuum.
Super aspidem ꝛ basiliscum
ambulabis: ꝛ conculcabis leo
nem et draconem Quoniā
in me sperauit liberabo eū:
protegā eum quoniam cogno
uit nomē meum Clamauit
ad me et ego exaudiā eū / cum
ipso sum in tribulatione: eri=
piam eū et glorificabo eum.
Longitudine dierū replebo
eum: et ostendam illi saluta=
re meum. ps. xc.

Bonum est cōfiteri domi
no: ꝛ psallere nōi tuo al
tissime Ad annunciandum
mane miam tuam: et verita
tem tuam per noctem In de
cacordo psalterio: cum canti
co in cythara. Quia delecta
sti me dn̄e in factura tua: ꝛ in
operibus manuum tuarū ex
ultabo Quam magnificata
sunt opera tua dn̄e: nimis ꝓ=
funde facte sunt cogitationes
tue Vir insipiēs non cogno
scet: et stultus non intelliget
hec Cum exorti fuerint pec=
catores sicut fenum: ꝛ appa=
ruerint omnes qui operātur
iniquitatē Vt intereant i se
culū seculi: tu autē altissim⁹
in eternū dn̄e Qm̄ ecce inimi
ci tui dn̄e qm̄ ecce inimici tui
peribunt: et dispergentur om
nes qui operātur iniquitatem
Et exaltabitur sicut vnicor
nis cornu meum: ꝛ senectus
mea in mia vberi. Et despe=
xit oculus meus inimicos me
os: et insurgētibus in me ma
lignātibus audiet auris mea
Iustus vt palma florebit: si
cut cedrus libani multiplica=
bitur. Plantati in domo do
mini: in atrijs domus dei no
stri florebunt. Adhuc multi
plicabuntur in senecta vberi:
et bene patientes erunt vt an
nūciēt. Qm̄ rectus dn̄s de⁹
nr̄: ꝛ nō est iniqtas i eo. ps. xcii

Dominus regnauit deco
rē indutus est: indutus
ē dn̄s fortitudinē ꝛ p̄cinxit se
Etenim firmauit orbē terre: q̄
nō cōmouebit Parata sedes

tua deus ex tūc: a seculo tu es
Eleuauerūt flumina dn̄e: e-
leuauerūt flumīa vocē suam
Eleua uerūt flumīa fluctus
suos: a vocibus aq̄rū multa-
rum Mirabiles elatiōes ma
ris: mirabilis ī altis dn̄s Te
stionia tua credibilia fctā sūt
nimis: domū tuā decet sancti
tudo dn̄e ī longitudinē dierū
Deus vltionū ps. xciij.
dn̄s: deus vltionum li-
bere egit Exaltare q̄ iudicas
terrā: redde retributionē sup
bis Usquequo pctōres dn̄e:
vsq̄quo pctōres gloriabūtur
Effabūt̄ et loquētur iīq̄tatē
loquētur oēs q̄ operātur iiu-
sticiā Populū tuū dn̄e humi
liauerūt: ⁊ hereditatē tuā ve-
xauerūt. Uiduā ⁊ aduenā
interfecerūt: ⁊ pupillos occide
runt. Et dixerūt nō videbit
dn̄s: nec intelliget deus iacob
Intelligite insipiētes ī popu
lo: ⁊ stulti aliquando sapite.
Qui plātauit aurē nō audi
et: aut q̄ finxit oculū nō consi
derat Qui corripit gētes nō
arguet: q̄ docet hoīem sciam.
Dn̄s scit cogitatiōes hoīm:
qm̄ vane sūt. Beatus homo
quē tu erudieris dn̄e: ⁊ de le-
ge tua docueris eum Ut mi
tiges ei a diebus malis: donec
fodiatur peccatori fouea Q⁊

nō repellet dn̄s plebē suam: ⁊
hereditatem suam nō derelin
quet Quoadusq̄ iusticia cō
uertat̄ ī iudiciū: ⁊ q̄ iuxta illā
oēs q̄ recto sūt corde Quis cō
surget michi aduersus mali-
gnātes: aut quis stabit mecū
aduersus operantes iīq̄tatē.
Nisi q2 dn̄s adiuuit me: pau
lominꝰ habitasset ī iferno ani
ma mea. Si dicebā motus ē
pes meus: mīa tua dn̄e adiu-
uabat me. Scd̄m multitudi
nē dolorꝝ meorū ī corde meo:
consolatōes tue letificauerūt
aīam meā. Nunq̄d adheret
tibi sedes iīq̄tatis: q̄ fingis la
borem ī precepto Captabūt
in aīam iusti: ⁊ sanguinē ino
centē cōdēnabunt. Et factꝰ
est michi dn̄s in refugiū: ⁊ de
us meus ī adiutoriū spei mee
Et reddet illis iīq̄tatem ipo
rum / ⁊ ī malicia eorum disp-
det eos: disperdet illos dn̄s de
us noster. Gloria. an. Bene
dictus dominus ineternum.
Sequens psalmꝰ non est de
psalmodia. ps. xciiij.
Uenite exultemꝰ dn̄o: iu
bilemus dō salutari no
stro. Preoccupemus faciem
eius in confessione: et in psal
mis iubilemus ei. Q̄m deus
magnus dn̄s: ⁊ rex magnus
super omnes deos. Quia in

manu ei⁹ sūt oēs fines terre: et altitudines mōtiū ipsi⁹ sūt. Quoniā ipsius ē mare/ ⁊ ipse fecit illud: ⁊ siccā manus ei⁹ formauerūt. Uenite adorem⁹ et pcidam⁹ ⁊ plorem⁹ añ dominū qui fecit nos: q2 ipse est dñs de⁹ noster. Et nos ppl's pascue eius: ⁊ oues man⁹ ei⁹. Hodie si vocē ei⁹ audieritis: nolite obdurare corda vestra Sicut i irritatōe scdm diem: tētationis in deserto Ubi tētauerūt me patres vestri: pbauerūt et viderūt opa mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: et dixi semper hi errāt corde Et isti nō cognouerūt vias meas/ vt iuraui in ira mea: si intrabunt in requiem meam. an. Cantate. ps. xcv.

Cantate dño canticū nouum: cantate dño omnis terra. Cantate dño et bñdicite noi eius: annūciate d die in diē salutare eius. Annūciate inter gētes gloriam ei⁹: in oibus ppl'is mirabilia ei⁹. Quoniā magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: terribilis ē super omnes deos. Quoniā oēs dij gētium demonia: dñs autē celos fecit. Confessio ⁊ pulchritudo in cōspectu ei⁹: sanctimonia ⁊ magnificentia i sanctificatione eius Afferte dño patrie gentiū: afferte dño gloriam ⁊ honorē: afferte domino gliam nomi eius. Tollite hostias ⁊ introite i atria ei⁹: adorate dñm i atrio sctō ei⁹. Cōmoueat a facie eius vniuersa terra: dicite i gētib⁹ q2 dñs regnauit. Etenī correxit orbē terre q̄ nō cōmouebitur: iudicabit ppl'os in equitate. Letentur celi ⁊ exultet terra cōmoueatur mare ⁊ plenitudo eius: gaudebūt campi ⁊ oia que in eis sunt. Tūc exultabunt omnia ligna siluarum a facie dñi quia venit: qm̄ venit iudicare terram. Iudicabit orbem terre in equitate: ⁊ ppl'os ī veritate sua. ps. xcvi.

Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe. Nubes et caligo in circuitu eius: iusticia ⁊ iudicium correctio sedis ei⁹ Ignis ante ipsum pcedet: ⁊ inflammabit in circuitu inimicos ei⁹. Illuxerunt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit et cōmota est terra Montes sicut cera fluxerunt a facie dñi: a facie dñi omnis terra. Annūciauerūt celi iusticiam eius: ⁊ viderūt omēs populi gloriam eius. Confundantur oēs qui adorant sculptilia: ⁊ qui gloriātur i si

mulachris suis A dorate eũ omnes angeli eius: audiuit et letata est syõ. E t exultauerũt filie iude: propter iudicia tua dñe. Q m tu dñs altissimus super oẽm terrã: nimis exaltatus es super oẽs deos. Q ui diligitis dñm odite malũ/ custodit dñs aias sanctorũ suorum: de manu peccatoris liberauit eos L ux orta est iusto: et rectis corde leticia. L etamini iusti in dño: et ↄfitemini memorie sanctificatiõis eius G loria. ã. Cãtate dño et bñdicite noi eius. ℣. Intret oratio mea i ↄspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurẽ tuã ad precem meã. ℣. ante laudes. Fiat mia. In laudibus antipho.

Sacrificiũ deo spũs cõtribulatus. ps. Miserere ant. In veritate tua exaudi me dñe. ps. Dñe exau. ij. ã. Illumina dñe vultũ tuũ super nos. ps. Deus deus me⁹. an. Domine. Abacuc. iij.

Domine audiui auditionẽ tuã: et timui. D omine opus tuũ: i medio annorũ viuifica illud. I n medio annorum notũ facies: cũ irat⁹ fueris mie recordaberis. D eus ab austro veniet: et sanctus d̃ monte pharã. O perruit celos gloria eius: et laudis ei⁹ plena est terra. S plẽdor ei⁹ vt lux erit: cornua in manibus eius I bi abscõdita ẽ fortitudo ei⁹ añ faciẽ ei⁹ ibit mors. E gredietur diabol⁹ añ pedes eius: stetit et mẽsus ẽ terrã. A spexit et dissoluit gentes: et contriti sũt mõtes seculi. I ncuruati sũt colles mũdi: ab itineribus eternitatis ei⁹. P ro iniqtate vidi tẽtoria ethiopie: turbabũtur pelles terre madian N ũquid in fluminib⁹ iratus es dñe/ aut i flumib⁹ furor tuus: vel i mari idignatio tua. Q uis ascẽdet sup equos tuos: et q̃drige tue saluatio. S uscitãs suscitabis arcũ tuũ: iuramẽta tribubus q̃ locut⁹ es. F luuios scindes tre/ viderũt te et doluerũt mõtes: gurges aquarum transijt. D edit abyssus vocẽ suã: altitudo man⁹ suas leuauit. S ol et luna steterũt in hitaculo suo i luce sagittarum tuarũ: ibũt i splẽdore fulgurãtis haste tue. I n fremitu cõculcabis terrã: i furore obstupefacies gẽtes E gressus es i salutẽ ppli tui: i salutẽ cũ xpo tuo. P ercussisti caput d̃ domo ipij: denudasti fũdamentum ei⁹ vsq; ad collũ. M aledixisti sceptris ei⁹ capita bellatorum ei⁹: veniẽtibus vt turbo ad dispergẽdũ me. E x

ultatio eorum sicut ei⁹: q devo-
rat pauperē i abscōdito. Ui
am fecisti i mari equis tuis: i
luto aquarum multarum. Audi-
ui ꝛ cōturbat⁹ ē vēter me⁹: a
voce cōtremuerūt labia mea
Ingrediat putredo i ossibus
meis: ꝛ subt me scateat Ut
requiesca in die tribulationis:
et ascēdā ad ppl'm accictū no
strum Ficus eni nō florebit:
et nō erit germē i vineis Mē
tiet opus olive: ꝛ arua nō af-
ferent cibū. Abscidet d ovi-
li pecus: et nō erit armētū in
presepib⁹. Ego aūt i domio
gaudebo: ꝛ exultabo i deo iesu
meo Deus dñs fortitudo mea:
ꝛ ponet pedes meos quasi cer
vorū. Et sup excelsa mea: de
ducet me victor i psalmis ca-
nētem. Gloria. Dñe au
divi auditionē tuā ꝛ timui.
ant. In tympano ꝛ choro in
cordis ꝛ organo laudate deū
ps. Laudate cpm. Domine
miserere. hymnus. Ecce iā
noctis. V⁹. Repleti sumus.
an. Per viscera mie dei no-
stri visitauit nos oriens ex al
to. ps. Benedict⁹. preces vt su
pra. Sabbato ad matu.
inuitato. Dominū deū nrm
venite adoremus. ps. Ueni
te. hy⁹. Nocte surgentes. an.
Quia mirabilia. ps. xcvij.

Cantate dño canticū
novū: quia mirabi
lia fecit. Saluauit
sibi dextera eius: et
brachiū sanctū eius. Notū
fecit dominus salutare suū: i
conspectu gētiū reuelauit iu-
sticiam suā. Recordatus est
mie sue: ꝛ vitatis sue domui
israel. Uiderūt omnes ter-
mini terre salutare dei nostri
iubilate deo omnis terra: cā-
tate ꝛ exl'tate ꝛ psallite Psal
lite dño in cythara i cythara
et voce psalmi: in tubis ducti
libus ꝛ voce tube cornee Iu-
bilate i cōspectu regis domini
moueatur mare ꝛ plenitudo
ei⁹: orbis terrarum ꝛ q hitant in
eo Flumia plaudēt manu si
mul/ mōtes exultabūt a cspe
ctu dñi: qm venit iudicare ter
ram Iudicabit orbē terrarum
in iusticia: et populos in equi
tate. ps. xcviij

Dominus regnauit iras-
cātur populi: qui sedes
super cherubin moueatur ter
ra. Dñs i syon magnus ꝛ ex
celsus sup oēs populos. Cō
fiteantur nōi tuo magno qm
terribile ꝛ sanctū est: ꝛ honor
regis iudiciū diligit. Tu pa
rasti directiōes: iudiciū ꝛ iu-
sticiā i iacob tu fecisti. Exal-
tate dñm deum nostrū/ ꝛ ado

rate scabellū pedum ei⁹: qm̄ sanctū est. Moyses ꝛ aaron in sacerdotibus eius: ꝛ samuel inter eos qui inuocāt nomē eius. Inuocabāt dn̄m ꝛ ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loquebat̄ ad eos. Custodiebāt testimonia eius: ꝛ preceptum quod dedit illis. Dn̄e de⁹ noster tu exaudiebas eos/ deus tu propicius fuisti eis: ꝛ vlciscens in omnes adinuētiones eorū. Exaltate dn̄m deum nostrū/ ꝛ adorate in monte sancto eius: qm̄ sctūs dn̄s deus noster. Gloria. an. Mirabilia fecit dominus. an. Jubilate. psalm⁹. xcix.

Jubilate deo omnis terra: seruite dn̄o i leticia. Introite in cōspectu eius: in exultatione. Scitote qm̄ dn̄s ipse est deus: ipse fecit nos ꝛ nō ipsi nos. Populus eius ꝛ oues pascue ei⁹ introite portas ei⁹ in ꝯfessione: atria eius i hymnis confitemini illi. Laudate nomen eius qm̄ suauis est dn̄s i eternū mia eius: ꝛ vsqꝫ in generatione et gn̄ationem veritas eius. ps. c.

Misericordiā ꝛ iudiciū cātabo tibi dn̄e/ psallā et intelligam i via imaculata: quando venies ad me. Perambulabā i innocētia cordis mei: in medio dom⁹ mee. Nō ꝓponebām āte oculos meos rem iniustam: facientes ꝑuaricationes odiui. Nō adhesit michi cor prauū: declinātem a me malignū nō cognoscebā. Detrahētē secreto proximo suo: hunc persequebar. Superbo oculo ꝛ insatiabili corde: cum hoc nō edebam. Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecum/ ambulās in via imaculata: hic michi ministrabat. Non habitabit in medio domus mee q̄ facit superbiam: qui loquit̄ iniqua nō direxit i conspectu oculorū meorum. In matutino interficiebam omēs peccatores terre: vt disperderem de ciuitate dn̄i oēs operantes iniquitatē. Gloria. an̄. Jubilate deo omnis terra. an. Clamor. ps. ci.

Domine exaudi orationē meam: et clamor me⁹ ad te veniat. Nō auertas faciem tuā a me: i quacūqꝫ die tribulor inclia ad me aurem tuam. In quacūqꝫ die inuocauero te: velocit̄ exaudi me. Quia defecerūt sicut fumus dies mei: ꝛ ossa mea sicut cremiū aruerunt. Percussus sū vt fenū/ et aruit cor meū: qꝛ oblitus sū comedere panē meum. A voce gemit⁹ mei: ad

hesit os meum carni mee. Si
milis factus sũ pellicano soli
tudinis: factus sũ sicut nicti-
corax in domicilio. Uigila-
ui et factus sũ sicut passer: so-
litarius in tecto. Tota die ex
probrabant michi inimici mei:
⁊ qui laudabant me aduersũ
me iurabant. Quia cinerem
tanq̃ panẽ manducabã: ⁊ po
tum meum cũ fletu miscebã.
A facie ire indignatiõis tue:
quia eleuans allisisti me. Di
es mei sicut vmbra declinaue
runt: ⁊ ego sicut fenum arui.
Tu aũt dñe in eternũ perma
nes: et memoriale tuũ in ge-
neratione ⁊ generationẽ. Tu
exurgens dñe misereberis sy
on: q꞉ tempus miserẽdi ei9 q꞉
venit tempus. Q̃m placue
runt seruis tuis lapides ei9: ⁊
terre eius miserebuntur. Et
timebunt gẽtes nomẽ tuũ do
mĩe: et oẽs reges terre gloriã
tuam. Quia edificauit dñs
syon: et videbitur in glĩa sua.
Respexit in orõnẽ humiliũ:
et nõ spreuit precem eorum.
Scribãtur hec in generatiõe
altera: ⁊ populus q̃ creabitur
laudabit dñm. Quia prospe
xit de excelso sancto suo: dñs
de celo in terram aspexit. Ut
audiret gemitus cõpeditorũ:
vt solueret filios interẽptorũ.

Ut annũcient in syon nomẽ
dñi: ⁊ laudẽ eius i hier'm. In
cõueniendo populos in vnũ:
et reges vt seruiant dño. Re
spondit ei in via virtutis sue:
paucitatẽ dierũ meorũ nũcia
michi. Ne reuoces me in di-
midio dierũ meorũ: in gene-
ratione ⁊ gñationẽ anni tui.
Initio tu dñe terrã fũdasti:
et opera manuũ tuarũ sũt ce
li. Ipsi peribunt tu aũt pma
nes: ⁊ oẽs sicut vestimẽtũ ve-
terascent. Et sicut opertoriũ
mutabis eos et mutabũtur:
tu aũt idem ipse es et ãni tui
non deficiẽt. Filij seruorum
tuorũ habitabũt: et semẽ eo-
rum in seculũ dirigetur. ps. cij.

Benedic aĩa mea dño: et
omnia que itra me sũt
noĩ sancto eius. Benedic aĩa
mea dño: ⁊ noli obliuisci oẽs
retributiones eius. Qui pro
picia tur oĩbus iniq̃tatib9 tu-
is: qui sanat omnes ĩfirmita
tes tuas. Qui redimit de ite
ritu vitam tuã: qui coronat
te in mĩa ⁊ miserationibus.
Qui replet in bonis desideri
um tuum: renouabitur vt aq̃
le iuuẽtus tua. Faciens mise
ricordias dñs ⁊ iudiciũ: omi-
bus iniuriã patientib9. No
tas fecit vias suas moysi: fi-
lijs isrl' voluntates suas. Mi

serator et misericors dñs: longanimis et multū misericors. Non imperpetuū irascetur: neqꝫ ineternū cōminabitur. Non secundū pctā nr̄a fecit nobis: neqꝫ scd̄m iniquitates nostras retribuit nobis. Qm̄ secundū altitudinē celi a terra: corroborauit miam suam sup timentes se. Quātum distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iiquitates nostras. Quō miseretur pater filiorum misertus est dñs timentibus se: qm̄ ipse cognouit figmētū nostrum. Recordatus est qm̄ puluis sumus homo sicut fenū: dies eius tāꝙ flos agri sic efflorebit. Quoniam spiritus pertransibit in illo et non subsistet: et non cognoscet amplius locum suū. Mia autē domini ab eterno: et vsqꝫ ineternū super timentes eū. Et iusticia illius in filios filiorum: his qui seruant testamētū eius. Et memores sunt mādatorū ipsius ad faciendū ea. Dñs in celo parauit sedē suā: et regnum ipsius oibus dñabit. Bñdicite dño oēs āgeli eius potētes ꝟtute: faciētes verbū illius ad audiendā vocē sermonū ei9. Bñdicite dño oēs virtutes eius: ministri eius qui facitis volūtatē eius. Bñdicite dño omia opera eius: in oī loco dñationis eius: bñdic aia mea dño. Gloria. An. Clamor meus ad te veniat deus. ℣. Bñdic

Benedic aia mea ps. ciij. dño: dñe deus meus magnificatus es vehemēter. Cōfessionē et decorē iduisti: amictus lumine sicut vestimento. Extendēs celū sicut pellē: qͥ tegis aquis supiora ei9. Qui ponis nubē ascensū tuū: qui ambulas sup pēnas vētorū. Qui facis āgelos tuos spūs: et ministros tuos ignem vrētē. Qui fundasti terrā super stabilitatē suā: non inclinabitur in seculū seculi. Abyssus sicut vestimētū amictus ei9: super mōtes stabunt aq̄. Ab increpatione tua fugiēt: a voce tonitrui tui formidabunt. Ascendūt mōtes et descēdūt cāpi in locū quē fundasti eis. Terminū posuisti quem nō transgredientur: neqꝫ cōuertētur opire terrā. Qui emittis fontes in conuallibꝫ: inter mediū mōtium pertrāsibūt aq̄. Potabūt oēs bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Sup ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabunt voces. Rigās mōtes de superioribus suis: de fructu

operũ tuoꝝ satiabitur terra.
Producẽs fenũ iumẽtis : et
herbã seruituti hoiꝫ Ut edu
cas panẽ de terra: ⁊ vinũ leti
ficet coꝛ hominis. Ut exhi-
laret faciem in oleo : et panis
coꝛ hominis confirmet Satu
rabũtur ligna cãpi/ ⁊ cedꝛi li-
bani q̃s plantauit: illic passe
res nidificabũt Herodij do-
mus dux ẽ eoꝝ: mõtes excelsi
ceruis petra refugiũ herinaci
is Fecit lunã in tempoꝛe: sol
cognouit occasũ suũ Posui-
sti tenebꝛas et facta est nox: i
ipsa pertrãsibũt oẽs bestie sil
ue. Catuli leonũ rugientes
vt rapiãt: ⁊ querãt a deo escã
sibi Oꝛtus est sol ⁊ congrega
ti sũt: ⁊ in cubilibus suis col-
locabũtur. Exibit homo ad
opus suum: ⁊ ad operationẽ
suã vsq; ad vesperã. Quam
magnificata sunt opera tua
dñe oia in sapiẽtia fecisti: im
pleta est terra possessiõe tua.
Hoc mare magnũ ⁊ spacio-
sũ manibus: illic reptilia quo
rum nõ est numerus Ani-
lia pusilla cũ magnis: illic na
ues ptrãsibunt. Draco iste
quẽ foꝛmasti ad illudendum
ei: oia a te expectãt vt des il-
lis escã in tẽpoꝛe Dante te il-
lis colligẽt: aperiẽte te manũ
tuã oia implebũtur bonitate
Auertente aũt te faciem tur
babũtur/ auferes spm̃ eoꝛum
et deficiẽt: ⁊ in puluerem suũ
reuertentur Emitte spm̃ tu
um et creabunt: ⁊ renouabis
faciem terre Sit gloꝛia dñi ĩ
seculũ : letabit dñs in operi-
bus suis. Qui respicit terrã
et facit eã tremere : qui tãgit
montes et fumigant Canta
bo dño in vita mea: psallam
deo meo quãdiu sum. Iocũ-
dũ sit ei eloquiũ meũ: ego ve
ro delectaboꝛ in dño Defici-
ant peccatoꝛes a terra et ini-
qui ita vt nõ sint: benedic aĩa
mea domino. ps. ciiij.

Confitemini domino et
inuocate nomen eius:
annunciate inter gentes ope-
ra eius. Cantate ei et psalli
te ei/ narrate oĩa mirabilia
eius : laudamini in nomine
sancto eius Letetur coꝛ que-
rentium dominũ : q̃rite dñm
et cõfirmamini: q̃rite faciem
eius semper Mementote mi
rabiliũ eiꝰ q̃ fecit: ꝓdigia eiꝰ
et iudicia oꝛis eius. Semen
abꝛahã serui eius: filij iacob
electi eius Ipse dominus de-
us noster : in vniuersa terra
iudicia eius. Memoꝛ fuit in
seculum testamenti sui: ver-
bi quod mãdauit in mille ge-
nerationes Quod disposuit

ad abrahã: ⁊ iuramẽti sui ad
ysaac. Et statuit illud iacob
in preceptũ: et israel in testa-
mentũ eternũ Dicẽs tibi da
bo terram chanaan: funicu-
lum hereditatis vestre Cum
essent numero breui: paucissi
mi ⁊ incole eius Et pertran
sierũt de gẽte in gẽtẽ: ⁊ de re
gno ad ppl'm alterũ Nõ reli-
quit hoiem nocere eis: ⁊ corri
puit pro eis reges Nolite tã-
gere christos meos: ⁊ in pphe
tis meis nolite malignari.
Et vocauit famẽ sup terrã:
⁊ omne firmamẽtũ panis cõ
triuit Misit ante eos virũ: i
seruũ venũdatus est ioseph.
Humiliauerũt in cõpedibꝫ
pedes eius/ ferrũ ptrãsijt ani
mã eius: donec veniret vbũ
eius. Eloquiũ dñi inflãma
uit eum misit rex ⁊ soluit eũ:
princeps populoꝝ et dimisit
eũ Cõstituit eũ dñm domus
sue: ⁊ principẽ oĩs possessiõis
sue. Ut erudiret principes
eius sicut semetipsũ: ⁊ senes
eius prudentiã doceret Et in
trauit israel i egiptũ: ⁊ iacob
accola fuit in terra chã. Et
auxit populũ suũ vehemẽter:
⁊ firmauit eum sup inimicos
eius Conuertit cor eoꝝ vt o-
dirent populũ eius: et dolum
facerent in seruos eius Mi-
sit moisen seruum suum: aa-
ron quem elegit ipsũ Posuit
in eis verba signoꝝ suorũ: et
prodigiorum in terra cham
Misit tenebras et obscura-
uit: ⁊ non exacerbauit sermo
nes suos. Conuertit aquas
eoꝝ in sanguinem: et occidit
pisces eorum Et dedit terra
eorũ ranas: in penetralibus
regũ ipsorũ Dixit et venit cy
nomia ⁊ cinifes: in oĩbus fini
bus eoꝝ Posuit pluuias co-
rũ grãdinẽ: ignem cõburen-
tem in terra ipsorũ. Et per-
cussit vineas eorum/ et ficul-
neas eorum: ⁊ cõtriuit lignũ
finium eorũ. Dixit et venit
locusta et brucus: cuius non
erat numerus. Et comedit
omne fenum in terra eorum:
et comedit omnem fructũ ter
re eorum Et percussit omne
primogenitum in terra eorũ:
primitias omnis laboris eo-
rũ Et eduxit eos cum argen
to et auro: ⁊ non erat in tribu
bus eorũ infirmus. Letata
est egiptus in profectione eo-
rum: qꝛ incubuit timor eoꝝ
super eos Expandit nubem
in protectionẽ eorum: ⁊ ignẽ
vt luceret eis per noctem Pe
tierunt ⁊ venit coturnix: et
pane celi saturauit eos. Di-
rupit petram ⁊ fluxerunt aq̃

abierunt in sicco flumina. Quoniam memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abraham puerum suum. Et eduxit populum suum in exultatione: et electos suos in leticia. Et dedit illis regiones gentium: et labores populorum possederunt. Ut custodiant iustificationes eius: et legem eius requirant. Gloria. Ant. Benedic anima mea domino. Ant. Visita nos.

Ps. cv

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Quis loquetur potentias domini: auditas faciet omnes laudes eius. Beati qui custodiunt iudicium: et faciunt iusticiam in omni tempore. Memento nostri domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Ad videndum in bonitate electorum tuorum ad letandum in leticia gentis tue: ut lauderis cum hereditate tua. Peccavimus cum patribus nostris/ iniuste egimus: iniquitatem fecimus. Patres nostri in egipto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordie tue. Et irritaverunt ascendentes in mare mare rubrum/ et salvavit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam. Et increpuit mare rubrum et exsiccatum est: et deduxit eos in abissis sicut in deserto. Et salvavit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici. Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remansit. Et crediderunt in verbis eius: et laudaverunt laudem eius. Cito fecerunt obliti sunt operum eius: et non sustinuerunt consilium eius. Et concupierunt concupiscentiam in deserto: et temptaverunt deum in inaquoso. Et dedit eis petitionem ipsorum: et misit saturitatem in animas eorum. Et irritaverunt moysen in castris: aaron sanctum domini. Aperta est terra et deglutivit datham: et operuit super congregationem abiron. Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores. Et fecerunt vitulum in oreb: et adoraverunt sculptile. Et mutaverunt gloriam suam: in similitudinem vituli comedentis fenum. Obliti sunt deum qui salvavit eos: qui fecit magnalia in egypto/ mirabilia in terra cham terribilia in mari rubro. Et dixit ut disperderet eos/ si non moyses electus eius: stetisset in confractione in conspectu eius. Ut averteret iram eius ne disperderet eos: et pro nichilo habuerunt terram desiderabilem. Non crediderunt verbo eius/ et murmuraverunt in tabernaculis suis: non exaudierunt

vocem domini. Et eleuauit
manum suã super eos: vt pro
sterneret eos in deserto. Et
vt deiiceret semen eoꝝ in na-
tionibus: ⁊ disperderet eos in
regionibꝫ Et iniciati sũt be-
elphegor: ⁊ comederũt sacri-
ficia mortuoꝝ Et irritauerũt
eum ĩ adinuentionibus suis:
⁊ multiplicata est ĩ eis ruina
Et stetit phinees ⁊ placauit:
⁊ cessauit quassatio Et repu
tatũ est ei ad iusticiã: in gene
ratione ⁊ generationẽ vsqꝫ in
sempiternũ. Et irritauerũt
eũ ad aquas cõtradictionis/
⁊ vexatus ẽ moyses ꝓpt eos:
qꝛ exacerbauerunt spiritum
eius. Et distinxit in labiis
suis: non disperdiderunt gen
tes quas dixit dominus illis
Et cõmixti sũt inter gẽtes et
didicerũt opera eoꝝ/ ⁊ seruie-
rũt sculptilibus eorum: ⁊ fa-
ctum est illis in scãdalũ. Et
immolauerũt filios suos: ⁊ fi
lias suas demoniis Et effu-
derunt sanguinẽ innocẽtem/
sanguinẽ filioꝝ suoꝝ et filia-
rum suarum: quas sacrifica-
uerũt sculptilibꝫ chanaã Et
interfecta est terra in sãguini
bus/ ⁊ cõtaminata est ĩ opibꝫ
eorũ: ⁊ fornicati sũt in adiuẽ
tionibus suis. Et iratus est
furore dñs ĩ ppl'o suo: ⁊ aboĩa
tus est hereditatẽ suã Et tra
didit eos in manus gẽtium:
et dñati sũt eoꝝ qui oderunt
eos Et tribulauerũt eos ini
mici eoꝝ/ ⁊ humiliati sũt sub
manibꝰ eorum: sepe liberauit
eos. Ipsi aũt exacerbauerũt
eũ in consilio suo: ⁊ humiliati
sunt in iniquitatibus suis.
Et vidit cũ tribularẽtur: et
audiuit orõnem eoꝝ. Et me
mor fuit testamenti sui: ⁊ pe
nituit eum scdm mltitudinẽ
mie sue Et dedit eos ĩ mias:
in conspectu oim qui ceperãt
eos Saluos fac nos dñe deus
noster: ⁊ congrega nos de na-
tionibꝫ. Vt cõfiteamur nõi
scõ tuo: ⁊ gloriemur in laude
tua Benedictus dñs deus is-
rael a seculo ⁊ vsqꝫ in seculũ:
et dicet oĩs populus fiat fiat.

Confitemini ps. cvi.
dño qm bonus: qm in
seculũ mia eius Dicant nũc
qui redẽpti sũt a dño quos re
demit de manu inimici: de re
gionibꝫ cõgregauit eos A so
lis ortu ⁊ occasu: ab aqlone ⁊
mari Errauerũt in solitudi-
ne in inaquoso: viã ciuitatis
habitaculi non inuenerunt.
Esurientes et sitientes: aĩa
eorũ in ipsis defecit. Et cla-
mauerũt ad dominum cum
tribularentur: ⁊ de necessita-

tibus eoꝝ eripuit eos E t de-
duxit eos in viā rectā: vt irēt
in ciuitatē habitationis C ō-
fiteātur domino misericordie
eius: ⁊ mirabilia eius filijs ho
minū. Q uia satiauit ani-
mam inanē: ⁊ aīam esurientē
satiauit bonis S edētes in te-
nebris ⁊ vmbra mortis: vin-
ctos in mēdicitate ⁊ ferro Q. r
exacerbauerūt eloquia dei: ⁊
cōsiliū altissimi irritauerunt
E t humiliatū est in labori-
bus cor eoꝝ: ⁊ infirmati sunt
nec fuit q̄ adiuuaret. E t cla
mauerūt ad dn̄m cū tribula-
rentur: ⁊ de necessitatibꝫ eoꝝ
liberauit eos E t eduxit eos
de tenebris et vmbra mortis:
⁊ vincula eorū dirupit C ōfi
teātur dn̄o mīe eius: ⁊ mira-
bilia eius filijs hoīm Q. r cō-
triuit portas ereas: et vectes
ferreos cōfregit S uscepit eos
de via iniquitatis eoꝝ: pro-
pter iniusticias eni suas hūi-
liati sūt O mnē escā abomīa
ta est aīa eoꝝ: ⁊ appropinqua
uerūt vsqꝫ ad portas mortis.
E t clamauerūt ad dn̄m cuꝫ
tribularentur: ⁊ de necessita-
tibus eoꝝ liberauit eos M i-
sit verbū suū et sanauit eos:
et eripuit eos de interitioni-
bus eorum C onfiteantur do
mino misericordie eius: ⁊ mi-
rabilia eius filijs hoīm. E t
sacrificent sacrificiū laudis:
et annuncient opera eius in
exultatione Q ui descendūt
mare in nauibus: facientes
operationem ī aquis multis.
I psi viderunt opera domini:
et mirabilia eius in profundo
D ixit et stetit spiritus procel
le: et exaltati sunt fluctus eiꝰ
A scendunt vsqꝫ ad celos et
descendunt vsqꝫ ad abyssos:
anima eorum ī malis tabesce
bat. T urbati sunt et moti
sunt sicut ebrius: ⁊ omnis sa
pientia eorum deuorata est.
E t clamauerunt ad dominū
cum tribularentur: ⁊ de ne-
cessitatibus eorum eduxit eos
E t statuit procellam eius in
auram: et siluerunt fluctus
eius. E t letati sunt quia si-
luerunt ⁊ deduxit eos in por-
tum voluntatis eorum. C ō
fiteantur domino misericor-
die eius: ⁊ mirabilia eius fili
is hoīm. E t exaltent eum in
ecclesia plebis: et in cathedra
seniorū laudent eum. P osu
it flumina in desertum: ⁊ exi
tus aquarum in sitim. T er-
ram fructiferam in salsugi-
nem: a malicia inhabitanti-
um in ea. P osuit desertū in
stagna aquarum: ⁊ terrā si-
ne aqua in exitus aquarum.

Et collocauit illic eſurie͂tes: et cõſtituerunt ciuitate͂ habitationis. Et ſeminauerunt agros ⁊ plãtauerunt vineas: et fecerunt fructũ natiuitatis Et benedixit eis ⁊ multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumenta eorum nõ minorauit Et pauci facti ſunt ⁊ vexati ſũt: a tribulatione malorũ et dolore Effuſa eſt cõtentio ſuper principes: et errare fecit eos in inuio et nõ in via. Et adiuuit pauperem de inopia: ⁊ poſuit ſicut oues familias. Videbũt recti ⁊ letabũtur: ⁊ oĩs iniq̃tas opilabit os ſuum Quis ſapiens et cuſtodiet hec: ⁊ intelliget mĩas dñi Gloria ã. Viſita nos dñe in ſalutari tuo.

an. Confitebor. ps. cvij.

Paratum cor meũ de⁹ paratum cor meum: cãtabo et pſallã i gloria mea. Exurge gloria mea exurge pſalterium ⁊ cythara: exurgã diluculo. Cõfitebor tibi in populis dñe: ⁊ pſallam tibi i nationibus Quia magna e͂ ſuper celos miſericordia tua: et vſq̀ ad nubes v̀itas tua Exaltare ſup celos deus: ⁊ ſuper omnem terrã gloria tua/ vt liberentur dilecti tui Saluum fac dextera tua ⁊ exaudi me: deus locutus eſt in ſancto ſuo Exultabo ⁊ diuidã ſiccimã: ⁊ cõualle͂ tabernaculoꝝ dimetiar. Meus eſt galaad ⁊ meus eſt manaſſes: ⁊ ephrai ſuſceptio capitis mei Iuda rex meus: moab lebes ſpei mee. In ydumeã exte͂dã calciame͂tum meum: michi alienigene amici facti ſunt. Quis deducet me in ciuitate͂ munitã: q̃s deducet me vſq̀ in ydumeã? Nonne tu deus qui repuliſti nos: ⁊ nõ exibis deus in virtutibus noſtris. Da nobis auxiliũ de tribulatione: q2 vana ſalus hoĩs. In deo faciemus virtute͂: ⁊ ipſe ad nichilũ deducet inimicos nr̃os ps. cviij.

Deus laude͂ meam ne tacueris: q2 os peccatoris et os doloſi ſuper me apertũ eſt Locuti ſunt aduerſũ me lingua doloſa/ ⁊ ſermonib⁹ odij circũdederũt me: ⁊ expugnauerũt me gratis. Pro eo vt me diligerent detrahebãt michi: ego aũt orabã. Et poſuerũt aduerſũ me mala p bonis: et odiũ pro dilectõe mea. Conſtitue ſuper eũ peccatorem: ⁊ diabolus ſtet a dextris eius. Cũ iudicatur exeat cõdenatus: ⁊ orõ eius fiat i peccatum Fiant dies ei⁹ pauci: et epiſcopatũ ei⁹ accipiat alt. Fiant filij eius orphani: et

uxoꝛ eius vidua. Nutantes
transferētur filij eius ⁊ medi
cent: ⁊ eijciātur de habitatio-
nibus suis. Scrutetur fene-
ratoꝛ oēm substantiā eiꝰ: ⁊ di
ripiāt alieni laboꝛes eiꝰ Nō
sit illi adiutoꝛ: nec sit qui mi-
sereatur pupillis eius. Fiāt
nati eius ĩ interitũ: ĩ genera-
tione vna deleatur nomē eiꝰ.
In memoꝛiam redeat iniq̃-
tas patrũ eius in cōspectu do
mini: ⁊ peccatũ matris eiꝰ nō
deleatur. Fiant cōtra dñm
sēp ⁊ dispereat de terra memo
ria eoꝝ: pꝛo eo ꝙ nō est recoꝛ
datus facere miam. Et pse-
cutus est hoīem inopē ⁊ men-
dicũ: et cōpunctum coꝛde moꝛ
tificare. Et dilexit maledicti
onē ⁊ veniet ei: ⁊ noluit bene-
dictionē ⁊ elongabitur ab eo
Et induit maledictionem si
cut vestimētũ ⁊ intrauit sicut
aqua in interioꝛa eius: ⁊ sicut
oleũ in ossibus eius. Fiat ei
sicut vestimētum quo operi-
tur: ⁊ sicut zona qua semper
pꝛecingit̃. Hoc opus eoꝛum
qui detrahũt michi apud do-
minũ; ⁊ q̃ loquũtur mala ad
uersus aīam meā. Et tu dñe
domine fac mecũ pꝛopter no
men tuũ: qꝛ suauis est miseri-
coꝛdia tua. Libera me quia
egenus ⁊ pauper ego sũ; ⁊ coꝛ
meũ conturbatũ est intra me
Sicut vmbꝛa cũ declinat ab
latus sum: ⁊ excussus sũ sicut
locuste. Genua mea infirma
ta sunt a ieiunio: ⁊ caro mea
imutata est pꝛopter oleũ Et
ego factus sum oppꝛobꝛium
illis: viderũt me ⁊ mouerunt
capita sua. Adiuua me dñe
deus meꝰ: saluũ me fac scdm
miam tuam. Et scient quia
manus tua hec: ⁊ tu dñe feci-
sti eam. Maledicent illi ⁊ tu
benedices/ q̃ insurgunt in me
confũdātur: seruus aũt tuus
letabitur. Induant̃ q̃ detra
hunt michi pudoꝛe: ⁊ operiā-
tur sicut diploide ꝯfusiōe sua
Cōfiteboꝛ dño nimis in oꝛe
meo: ⁊ in medio multoꝝ lau-
dabo eum. Qui astitit a dex
tris pauperis: vt saluā face-
ret a persequētibꝰ aīam meā
Gloꝛia. an. Cōfiteboꝛ dño
nimis in oꝛe meo. ℣. Dñe ex
audi oꝛōnem meā. ℟. Et cla
moꝛ meus ad te veniat. ℣. an
te laud. Fiat mia tua domie

In laudibus antipho.

Benigne fac in bona volũ
tate tua dñe. ps. Mise
rere. an. Bonũ est cōfiteri do
mino ps. Ipsum. an. Me-
tuant dñm omnes fines terre
ps. Deus deus. an. Et in ser
uis. Deuteronomij. xxxij

Audite celi q̄ loquor: audiat terra verba oris mei Concrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiū meū Quasi imber sup herbā: et q̄si stille super gramina: q2 nomen dn̄i inuocabo Date magnificentiā deo nostro: dei pfecta sūt opera: et omnes vie eius iudicia. Deus fidelis et absq3 vlla iniq̄tate / iustus et rectus: peccauerūt ei et nō filij eius in sordibus. Generatio praua atq3 peruersa: hec cine reddis dn̄o popule stulte et insipiens. Nunquid non ipse est pater tuus qui possedit te: et fecit et creauit te Memento dierum antiquorum: cogita generatiões singulas. Interroga patrē tuū et ānūciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi. Quando diuidebat altissimus gentes: quando separabat filios adā Cōstituit terminos populorum: iuxta numerū filiorum israel Pars autem domini popul9 eius: iacob funiculus hereditatis eius Inuenit eū in terra deserta: in loco horroris et vaste solitudinis Circūduxit eū et docuit: et custodiuit quasi pupillam oculi sui Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos: et super eos volitans Expandit alas suas et assūpsit eos: atq3 portauit in humeris suis. Dn̄s solus dux eius fuit: et nō erat cū eo deus alienus. Constituit eum sup excelsam terrā: vt comederet fructus agrorū Vt sugeret mel de petra: oleumq3 de saxo durissimo. Butirum de armento: et lac de ouibus cum adipe agnorū et arietum filiorum basan. Et hircos cum medulla tritici: et sanguinem vue biberent meracissimum Incrassatus est dilectus et recalcitrauit: incrassatus / impinguatus dilatatus. Dereliquit deum factorem suum: et recessit a deo salutari suo. Prouocauerunt eum in dijs alienis: et in abominatiōibus ad iracundiā concitauerūt Immolauerunt demonijs et non deo: dijs quos ignorabant. Noui recentes q3 venerunt: quos non coluerunt patres eorum. Deum qui te genuit dereliq̄sti: et oblit9 es domini creatoris tui. Vidit domin9 et ad iracundiam cōcitat9 ē: q2 prouocauerunt eū filij sui et filie Et ait. abscondā faciem meam ab eis: et considerabo nouissima eorum. Generatio enim peruersa est: et in-

fideles filij. Ipsi me prouocauerunt in eo qui non erat deus: et irritauerunt in vanitatibus suis. Et ego prouocabo eos in eo qui non est populus: et in gente stulta irritabo illos. Ignis succensus est in furore meo: et ardebit vsq; ad inferni nouissima. Deuorabitq; terram cũ germine suo: et montium fundamenta cõburet. Congregabo sup eos mala: et sagittas meas complebo in eis. Consumẽtur fame et deuorabunt eos aues: morsu amarissimo. Dentes bestiarũ immittam in eos: cum furore trahentium super terram atq; serpentium. Foris vastabit eos gladius et intus pauor: iuuenem simul ac virginem lactentẽ cum homine sene. Et dixi. vbinã sũt: cessare faciam ex hominibus memoriam eorum. Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum. Et dicerent manus nostra excelsa: et non dominus fecit hec omnia. Gens absq; cõsilio est et sine prudentia vtinam saperent et intelligerẽt: ac nouissima prouiderẽt. Quomodo persequebatur vnus mille: et duo fugarent decem milia. Nonne ideo quia deus suus vendidit eos: et dñs cõclusit illos. Non enim est deus noster vt dij eorũ: et inimici nrĩ sunt iudices. De vinea sodomorum vinea eorũ: et de suburbanis gomorre. Uua eorũ vua fellis: et botrus amarissimus. Fel draconum vinum eorum: et venenum aspidum insanabile. Nonne hec condita sunt apud me: et signata in thesauris meis. Mea est vltio et ego retribuã eis in tẽpore: vt labatur pes eorum. Iuxta est dies perditionis: et adesse festinãt tẽpa. Iudicabit dominus populũ suũ: et in seruis suis miserebitur. Uidebit quod infirmata sit manus/ et clausi quoq; defecerunt: residuiq; consumpti sunt. Et dicent/ vbi sunt dij eorum: in quibus habebãt fiduciam. De quorum victimis comedebãt adipes: et bibebant vinum libaminum. Surgant et opitulentur vobis: et in necessitate vos protegant. Uidete quod ego sim solus: et non sit alius deus preter me. Ego occidam et ego viuere faciam/ percutiam et ego sanabo: et et non est qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad celum manum meam: et dicam viuo ego ineternum.

Si acuero vt fulgur gladiũ meum: et arripuerit iudiciũ manus mea. Reddam vltionem hostibus meis: ⁊ qui oderũt me retribuã. Inebriabo sagittas meas sanguie: ⁊ gladius meus deuorabit carnes De cruore occisoꝝ / ⁊ ď captiuitate nudati: inimicoꝝ capitis Laudate gentes populũ eius: quia sãguinẽ seruorum suoꝝ vlciscet. Et vindictam retribuet in hostes eoꝝ: ⁊ propici9 erit terre populi sui Gloria. an. Et in seruis suis dñs miserebit. an. In cymbalis benesonantib9 laudate dñm ℣. Laudate. cpm Dñe miserere. hy9 Ecce iam noctis tenuatur ℣. Repleti. an. Dirige dñe pedes nostros in viã pacis. ps. Bñd9. preces vš.

Dominica ad vesperas.

an. Sede. ps. cix.

Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis Donec ponã inimicos tuos: scabellum pedum tuorum. Virgã virtutis tue emittet dñs ex syon: dñare in medio inimicoꝝ tuorum. Tecum pricipiũ in die virtutis tue in splẽdorib9 sanctoꝝ: ex vtero ante luciferum genui te. Iurauit dominus ⁊ non penitebit eũ: tu es sacerdos in eternũ scdm ordinem melchisedech Dñs a dextris tuis: ↄfregit in die ire sue reges. Iudicabit in natiõib9 implebit ruinas: cõquassabit capita i terra multoꝝ De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput. Gloria. an. Sede a dextris meis dixit dominus dño meo. an. Fidelia. ps. cx.

Confitebor tibi domie i toto corde meo: in cõsilio iustorũ ⁊ ↄgregatione. Magna opera dñi: exq̃sita in omnes volũtates eius. Cõfessio ⁊ magnificẽtia op9 eius: ⁊ iusticia eius manet in seculũ seculi. Memoriã fecit mirabiliũ suoꝝ misericors et miserator dñs: escam dedit timentibus se. Memor erit in seculum testamenti sui: virtutem operũ suoꝝ annũciabit populo suo Ut det illis hereditatem gẽtiũ: opera manuum eius veritas ⁊ iudiciũ Fidelia omnia mandata eius cõfirmata in seculum seculi: facta in veritate et equitate. Redẽptionẽ misit dñs populo suo: mãdauit in eternũ testamentũ suũ. Sanctũ ⁊ terribile nomẽ eius: initiũ sapiẽtie timor dñi. Intellectus bonus oibus facientibus eum: laudatio ei9 manet i seculum

seculi. Gloria. an. Fidelia oia mandata eius cõfirmata in seculũ secli. Ꝟ. In mãdat

ps. cxi.

Beatus vir qui timet dñm: in mandat eius volet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorũ benedicetur Glia et diuitie in domo eius: et iusticia eius manet in seculũ seculi. Exortũ est i tenebris lumen rectis: misericors ⁊ miserator et iustus. Iocũdus hõ qui miseretur et cõmodat disponit sermones suos in iudicio: qr ineternũ non cõmouebitur In memoria eterna erit iustus: ab auditiõe mala nõ timebit Paratũ cor eius sperare in dño: cõfirmatũ est cor eius: non cõmouebitur donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculũ seculi: cornu eius exaltabitur i gloria Peccator videbit ⁊ irascetur dentibus suis fremet ⁊ tabescet: desideriũ peccatorũ peribit. Gloria. a. In mãdatis eius volet nimis. an. Excelsus.

psalmus cxij.

Laudate pueri dñm: laudate nomen domini. Sit nomẽ dñi benedictum: ex hoc nunc et vsqꝫ in seculũ A solis ortu vsqꝫ ad occasum: laudabile nomen dñi Excelsus super omnes gentes dñs: et super celos glia eius Quis sicut dñs deus noster qui i altis habitat: ⁊ hũilia respicit i celo ⁊ in terra Suscitãs a terra inopẽ: ⁊ de stercore erigens pauperẽ. Ut collocet eũ cũ principibus: cũ principibus populi sui Qui habitare facit sterilem in domo: matrem filiorum letantẽ a. Excelsus super oẽs gẽtes dñs. a. Nos qui viuimus.

ps. cxiij.

In exitu israel de egipto: domus iacob de populo barbaro Facta est iudea sanctificatio eius: israel potestas eius Mare vidit et fugit: iordanis cõuersus est retrorsum Montes exultauerunt vt arietes: ⁊ colles sicut agni ouiũ. Quid est tibi mare quod fugisti: ⁊ tu iordanis qr cõuersus es retrorsũ. Mõtes exultastis sicut arietes: ⁊ colles sicut agni ouiũ A facie dñi mota est tra: a facie dei iacob Qui cõuertit petrã in stagna aqrũ: ⁊ rupẽ in fontes aquarũ. Non nobis dñe non nobis: sed nõi tuo da gloriam Sup mia tua ⁊ veritate tua: ne qñ dicant gentes vbi est deus eor Deus autẽ noster in celo: oĩa qcũqꝫ voluit fecit. Simula

chra gentiū argentū ⁊ aurū opera manuū hoim S Os habent ⁊ nō loquentur: oculos habent et non videbunt A ures habēt ⁊ non audient: nares habēt ⁊ non odorabunt. M anus habent ⁊ nō palpabunt/ pedes habēt ⁊ nō ābulabunt: non clamabūt in gutture suo S imiles illis fiāt q̄ faciunt ea: ⁊ oēs qui cōfidunt in eis. D omus israel sperauit in dn̄o: adiutor eorꝫ et protector eorū est. D omus aarō sperauit in dn̄o: adiutor eorꝫ et protector eorū est. Q ui timēt dn̄m sperauerūt in dn̄o: adiutor eorꝫ et protector eorū est. D n̄s memor fuit nostri: ⁊ benedixit nobis B enedixit domui israel: bn̄dixit domui aaron B n̄dixit oib3 q̄ timēt dn̄m: pusillis cū maioribus. A dijciat dn̄s sup vos: super vos ⁊ sup filios vestros B n̄dicti vos a dn̄o: q̄ fecit celum ⁊ terrā C elū celi dn̄o: terrā autem dedit filijs hoim N ō mortui laudabūt te dn̄e: neqꝫ oēs qui descendūt in infernū S ed nos q̄ viuimus bn̄dicimus dn̄o: ex hoc nunc ⁊ vsqꝫ in seculū. G loria. ān. Nos q̄ viuimus bn̄dicim⁹ dn̄o. cꝑ.

D ominus aūt dirigat corda nr̄a in caritate dei: ⁊ patiētia xp̄i. Deo gr̄. hy⁹.

L ucis creator optime/ lucem dierū ꝓferens/ primordijs lucis noue/ mūdi parans originē. Q ui mane iūctū vesperi/ diē vocari precipis/ tetrū chaos illabit/ audi preces cū fletibus N e mens grauata crimine/ vite sit exul munere/ dum nil perhenne cogitat/ seseqꝫ culpis illigat. C elorū pulset intimū vitale tollat p̄mium/ vitemus oē noxiū/ purgemus oē pessimū C ristū rogemus ⁊ patrem/ xp̄i patrisqꝫ spm̄/ vnū potēs per oia/ foue precantes trinitas. Amen. ℣. Dirigatur dn̄e orō mea. ℞. Sicut incensum in cōspectu tuo eleuatio manuū mearū sacrificiū3 vespertinū. Ad magt. dicit ā. ad tp̄s ptinēs. ⁊ orō de dn̄ica currēti. Feria scd̄a ad vš ān. Inclinauit. ps. cxiiij

D ilexi qm̄ exaudiet dn̄s: vocem orationis mee. Q uia inclinauit aurē suam michi: ⁊ in diebus meis inuocabo C ircūdederūt me dolores mortis: ⁊ ꝑicula inferni inuenerūt me T ribulationē ⁊ dolorē inueni: ⁊ nomē dn̄i inuocaui. O dn̄e libera animā meā misericors dn̄s ⁊ iustus: et deus noster miseretur Q u

stodiens paruulos dñs: hu-
miliatus sum et liberauit me
Conuertere aia mea in req-
em tuam: quia dñs benefecit
tibi. Quia eripuit aiam meã
de morte / oculos meos a la-
chrimis: pedes meos a lapsu
Placebo dño: i regiõe viuoꝝ.
añ. Inclinauit dñs aurẽ suã
michi. añ. Credidi. ps. cxv
Credidi ꝓpter qđ locu-
tus sũ: ego autẽ humili
atus sũ nimis. Ego dixi i ex-
cessu meo: omnis homo men
dax. Quid retribuã dño: pro
omnibus que retribuit michi
Calicẽ salutaris accipiam:
et nomẽ dñi inuocabo. Uo-
ta mea dño reddã corã oi po-
pulo eius: preciosa in conspe-
ctu dñi mors sanctorum eius
O dñe quia ego seruus tuus:
ego seruus tuus ⁊ filius ãcille
tue. Dirupisti vincula mea
tibi sacrificabo hostiam lau-
dis: ⁊ nomen dñi inuocabo.
Uota mea dño reddã in cõ-
spectu omnis populi eius: in
atriis dom⁹ dñi in medio tui
hierusalẽ. ã. Credidi ꝓpter
qđ locutus sũ. ã. Laudate
Laudate dñm ps. cxvi.
omnes gẽtes: laudate
eũ oẽs populi. Qm̃ confirma
ta est super nos mia eius: et
veritas dñi manet ineternũ
Glia. ã. Laudꝫ dñz oẽs gen
Confite tes. ps. cxvii
mini dño qm̃ bon⁹: qm̃
in sclm̃ mia ei⁹. Dicat nunc
israel qm̃ bonus: qm̃ in sclm̃
mia eius. Dicat nũc domus
aarõ: qm̃ in seculũ mia eius
Dicãt nũc qui timent dñm:
qm̃ in seculũ mia eius. De
tribulatione inuocaui dñm:
et exaudiuit me in latitudine
dñs. Dñs michi adiutor: nõ
timebo quid faciat michi ho-
mo. Domin⁹ michi adiutor: ⁊
ego despiciam inimicos meos
Bonũ est cõfidere in dño: ꝗ̃
confidere in homine. Bonũ
est sperare in dño: ꝗ̃ sperare
in principibus. Omnes gen-
tes circuierunt me: et in noĩe
dñi qꝛ vltus sũ in eos. Circũ
dãtes circũdederũt me: et in
noĩe dñi qꝛ vltus sum in eos.
Circũdederũt me sicut apes
⁊ exarserũt sicut ignis in spi-
nis: ⁊ i noĩe dñi qꝛ vltus sũ in
eos. Impulsus euersus sum
vt caderẽ: ⁊ dñs suscepit me
Fortitudo mea et laus mea
dñs: ⁊ factus est michi in salu
tem. Uox exultationis ⁊ salu
tis: in tabernaculis iustorũ.
Dextera dñi fecit ṽtutẽ dex-
tera dñi exaltauit me: dexte-
ra dñi fecit virtutẽ. Non mo
riar sed viuã: ⁊ narrabo opa

dñi C astigãs castigauit me
dñs: ⁊ moꝛti non tradidit me
A ꝑite michi poꝛtas iusticie
et igressus i eas ꝯfiteboꝛ dño:
hec poꝛta dñi iusti itrabũt i eã
C onfiteboꝛ tibi qm̃ exaudi=
sti me: ⁊ factus es michi in sa
lutẽ L apidẽ quẽ repꝛobaue
rũt edificãtes: hic factus est in
caput anguli A dño factum
est istud: ⁊ est mirabile in ocu=
lis nostris H ec dies quã fecit
dñs: exultemus ⁊ letemur in
ea O dñe saluũ me faco dñe
bñ ꝓsperare: benedictus qui
venit in noie dñi. B enedixi=
mus vobis de domo dñi: deꝰ
dñs et illuxit nobis C õstitu
ite diẽ solẽnẽ in ꝯdensis: vsqꝫ
ad coꝛnu altaris. D eꝰ meus
es tu ⁊ cõfiteboꝛ tibi: deus me
us es tu et exaltabo te C õfi=
teboꝛ tibi qm̃ exaudisti me: et
factus es michi in salutẽ C õ
fitemini dño qm̃ bonus: qm̃
in seculum mĩa eius. G loꝛia
pri Ad pꝛimã sequit̃ hyꝰ.

I am lucis oꝛto sydere de
um p̄cemur supplices/
vt in diurnis actibus/ nos ser
uet a nocẽtibus. L inguã re
frenãs tẽperet/ ne litis hoꝛroꝛ
insonet/ visũ fouẽdo cõtegat/
ne vanitates hauriat. S int
pura coꝛdis intima/ absistat
et vecoꝛdia/ carnis terat sup=
biã/ potus cibiqꝫ ꝑcitas. V t
cũ dies abscesserit/ noctemqꝫ
sol reduxerit/ mũdi ꝑ abstinẽ
tiam ipsi canamus gloꝛiam.
D eo patri sit gloꝛia/ eiusqꝫ so
li filio/ cũ spũ paclito/ ⁊ nũc ⁊
in perpetuũ. Amen. Nota
ꝙ dñicis diebꝫ dũ fit de tẽpo=
re ad lõgã pꝛimã dicũtur isti
ꝑi. Deus deus meus respice
Dñs regit me G lia pri. ps.
Dñi est terra Ad te dñe leua
ui Gloꝛia patri. ps. Judica
me dñe qm̃ ego Deus in noie
Gloꝛia. ps. Cõfitemini Be
ati imaculati Gloꝛia pa. ps.
Retribue Quicũqꝫ Gl'ia Et
nota ꝙ a septuagesima vsqꝫ
ad pasca dñicis diebus dũ fit
de tp̄e ꝓ psalmo Cõfitemini
dꝛ ps. Dñs regnauit decoꝛẽ
indutus. ꝑ ebd. vero dicũtur
tm̃mõ pi seqn. ãn. Te semp

D eus in noie ps. liij.
tuo saluũ me fac: et in
virtute tua iudica me. D eꝰ
exaudi oꝛationẽ meã: auribꝫ
percipe verba oꝛis mei Q m̃
alieni insurrexerũt aduersũ
me ⁊ foꝛtes quesierũt animã
meã: ⁊ nõ ꝓposuerũt deũ an
te conspectũ suũ E cce eni de
us adiuuat me: et dñs susce=
ptoꝛ est aie mee. A uerte ma
la inimicis meis: ⁊ in verita
te tua disperde illos. V olũ

tarie sacrificabo tibi: ⁊ cōfite-
boꝛ nōi tuo dñe qm̄ bonū est.
Q m̄ ex oī tribulatione eripu
isti me: et sup inimicos meos
despexit oculus meus G lia.
B eati immacu ps. cxviij.
latí ī via: q̄ ambulāt in
lege dñi. B eati q̄ scrutātur
testimonia eius: in toto coꝛde
exq̄runt eū N ō eni q̄ operāt
iniq̄tatē: in vijs eius ambula
uerunt. T u mādasti: māda
ta tua custodiri nimis. U ti
nā dirigātur vie mee: ad cu-
stodiēdas iustificatiōes tuas.
T ūc nō cōfundar: cū ꝑspe-
xero in oībus madatis tuis.
C onfiteboꝛ tibi in directiōe
coꝛdis: in eo ꝙ didici iudicia
iusticie tue I ustificatiōes tu
as custodiam: nō me derelin-
quas vsq̄ꝫ quaq̄ꝫ.
I n quo coꝛrigit adolescē
tioꝛ viā suā: in custodiē
do sermones tuos. I n toto
coꝛde meo exquisiui te: ne re-
pellas me a mandatis tuis.
I n coꝛde meo abscōdi eloq̄a
tua: vt nō peccē tibi B enedi
ctus es dñe: doce me iustifica-
tiones tuas. I n labijs meis
ꝓnūciaui: omīa iudicia oꝛis
tui I n via testimonioꝝū tuo
rū delectat⁹ sū: sicut ī oībus di
uitijs. I n mādatis tuis exer
ceboꝛ: ⁊ cōsiderabo vias tuas
I n iustificationibus tuis me
ditaboꝛ: nō obliuiscar sermo
nes tuos. G loꝛia patri.
R etribue seruo tuo viuifi
ca me: ⁊ custodiā sermo
nes tuos R euela oculos me-
os: et considerabo mirabilia
de lege tua. I ncola ego sum
in terra: nō abscondas a me
mādata tua. C ōcupiuit aīa
mea desiderare iustificatiōes
tuas: in oī tp̄e I ncrepasti su
perbos: maledicti qui decli-
nant a mandatis tuis. A u-
fer a me oppꝛobꝛiū ⁊ cōtēptū:
q2 testimonia tua exquisiui.
E tenim sederūt pꝛīcipes ⁊ ad-
uersum me loquebantur: ser
uus autē tuus exercebatuꝛ in
iustificationibus tuis. N ā ⁊
testimōīa tua meditatio mea
est: ⁊ consiliū meū iustificatio
nes tue. psalmus.
A dhesit pauimento aīa
mea: viuifica me scd̄m
verbū tuū V ias meas enū
ciaui ⁊ exaudisti me: doce me
iustificationes tuas. V iam
iustificationum tuaꝝ instrue
me: ⁊ exerceboꝛ in mirabilibꝫ
tuis. D oꝛmitauit aīa mea p̄
tedio: cōfirma me in verbis
tuis. V iā iniq̄tatis amoue
a me: ⁊ ī lege tua miserē mei
V iam veritatis elegi: iudi-
cia tua nō sū oblitus A dhe-

si testionijs tuis dñe: noli me
cõfũdere Viã mãdatorũ tu
orũ cucurri: cũ dilatasti cor
meũ Glia **Athanasij cãticũ**

Quicũqꝫ vult saluus esse:
ante oĩa opus est vt te-
neat catholicam fidẽ. Quã
nisi quisqꝫ integram inuiola
tamqꝫ seruauerit: absqꝫ du-
bio ineternum peribit Fides
autẽ catholica hec est vt vnũ
deũ in trinitate: ⁊ trinitatem
in vnitate veneremur. Ne-
qꝫ cõfundẽtes personas: neqꝫ
substãtiã separãtes Alia est
eni persona patris/ alia filij:
alia spũssci. Sed pr̃is et filij
⁊ spũs sãcti: vna est diuinitas
equalis gloria: coeterna ma-
iestas Qualis pater talis fili
us: talis spũs sctũs. Incre
atus pater increatus filiꝰ: in
creatꝰ spũs sctũs Immẽsus
pater immẽsus filius: immen
sus spiritus sctũs. Eternus
pater eternus filius: eternus
spũs sanctꝰ Et tñ nõ tres e-
terni: sed vnus eternus. Si-
cut non tres increati nec tres
imẽsi: sed vnus increatus et
vnus imensus Similiter om
nipotens pater omnipotẽs fi
lius: omps spũs sctũs Et ta-
men non tres omnipotentes:
sed vnus omĩpotẽs Ita deus
pater deus filius: deus spũs
sanctus. Et tamen non tres
dij: sed vnus est deus Ita do
minꝰ pr̃ dñs filius: dñs spũs
sctũs. Et tñ nõ tres dñi: sed
vnus est dñs Quia sicut si-
gillati vnãquãqꝫ psonã deũ
ac dñm cõfiteri xpiana vita
te compellimur: ita tres deos
aut dños dicere catholica reli
giõe phibemur Pater a nul
lo est factus: nec creatus nec
genitꝰ Filiꝰ a patre solo est:
non factus nec creatꝰ sed ge-
nitus Spũs scũs a pr̃e ⁊ fi-
lio nõ factus: nec creatus nec
genitus sed pcedens. Vnus
ergo pater nõ tres pr̃es/ vnꝰ
filiꝰ nõ tres filij: vnꝰ spũs sã
ctus nõ tres spũs scti. Et in
hac trinitate nichil prius aut
posteriꝰ nichil maius aut mi
nus: sed tote tres psone coeter
ne sibi sũt ⁊ coeq̃les. Ita vt
per omĩa sicut iã supradictũ
est ⁊ vnitas in trinitate: ⁊ tri
nitas ĩ vnitate venerãda sit.
Qui vult ergo saluus esse:
ita de trinitate sentiat. Sed
necessariũ est ad eternã salutẽ
vt incarnationem quoqꝫ dñi
nr̃i iesu xpi: vnusquisqꝫ fidelit
credat Est ergo fides rectã vt
credamꝰ ⁊ cõfiteamur/ qꝫ dñs
noster iesus xps dei filius: de
us et homo est. Deus est ex
substantia patris ante secula

genitus: ⁊ homo est ex substã
tia matris in seculo natus.
Perfectus deus ꝑfectus hõ:
ex aĩa rationali et humana
carne subsistẽs Equalis pr̃i
scđm diuinitatẽ: minoꝛ pr̃e
secundũ hũanitatẽ. Qui li-
cet deꝰ sit ⁊ homo/ nõ duo tñ:
sed vnꝰ est cristꝰ. Unus aũt
nõ cõuersiõe diuinitatis ĩ car
nẽ: sed assũptione hũanitat
in deũ Unus oĩno nõ confu
siõe substãtie: sed vnitate ꝑso
ne Nã sicut aĩa rationalis ⁊
caro vnus est hõ: ita deꝰ ⁊ hõ
vnus est cristus Qui passus
est pro salute nr̃a descẽdit ad
inferos: tercia die resurrexit a
moꝛtuis. Ascendit ad celos
sedet ad dexterã dei pr̃is oĩp
tẽtis: inde venturus ẽ iudica
re viuos ⁊ moꝛtuos. Ad cu-
ius aduẽtũ oẽs hoĩes resurge
re hñt cum coꝛpoꝛibus suis: ⁊
reddituri sunt de factis ꝓpꝛi
is rõnẽ. Et qui bona egerũt
ibũt in vitã eternam: q̃ vero
mala ĩ ignẽ eternũ Hec est fi
des catholica quã nisi quisq̃
fideliẽ firmiterq̃ crediderit:
saluus esse non poterit Glia
Nõ fit de dñica ad ꝑmã añ.
O btã et bñdicta et glorioſa
trinitas pr̃ ⁊ filiꝰ ⁊ spũs scũs
℣. Miserere miserere miserẽ
nobis. Nõ fit ꝺ feria ã. Te
semꝑ idẽ eẽ viuere ⁊ intellige
re pꝛofitemur. Hec sequen-
tes dicuntur in festis secundũ
oꝛdinem libri. Te inuocamꝰ
te adoꝛamus te laudamus: o
beata trinitas. Añ. Libera
nos salua nos iustifica nos o
beata trinitas Añ. Spes no-
stra salus nostra honoꝛ no-
ster o beata trinitas ã. Ade-
sto deus vnus oĩpotẽs pater
et filius et spũs scũs. ℣ Ex-
urge domine adiuua nos. ℟
Et libera nos pꝛopter nomẽ
tuum.

Kyrieleyson. iij. Criste
eleysõ. iij. Kyrielei-
son iij. Pater nr̃. Et ne nos
Credo Carnis Repleatur
os meũ laude. Ut cantẽ glo-
riã tuã tota die magnitudinẽ
tuã Dñe auerte faciẽ tuam a
peccatis meis. Et omnes ini
quitates meas dele Coꝛ mũ
dũ crea in me deus. Spm̃ re
ctum innoua in visceribꝰ me-
is Ne ꝓiicias me a facie tua
Et spiritum sanctum tuum
ne auferas a me Redde mi
chi leticiam salutaris tui. Et
spiritu pꝛincipali confirma
me Eripe me domine ab ho-
mine malo. A viro iniq̃ eripe
me Eripe me de inimicis me
is deus meꝰ Et ab isurgẽtibꝫ
in me libera me Eripe me de

operantibus iniquitatē: et de
viris ſāguinū ſalua me Sic
pſalmū dicā nōi tuo dn̄e in ſe
culū ſeculi Ut reddam vota
mea de die in diem. Exaudi
nos deus ſalutaris nr̄. Spes
oīm finiū terre: et in mari lon
ge. Deus in adiutoꝛiū meū
itende. Dn̄e ad adiuuādum
me feſtina Sanctus deus Sā
ctus foꝛtꝭ Sctūs ⁊ imoꝛtalis
Agnus dei qui tollis pctā mū
di miſerere nobis. Benedic
aīa mea dn̄o. Et oīa que itra
me ſūt nōi ſcō eius Benedic
aīa mea dn̄o. Et noli obliui-
ſci omnes retributiōes eius.
Qui ꝓpiciatur oībus iniqͣta
tibus tuis. Qui ſanat omēs
infirmitates tuas Qui redi-
mit de interitu vitā tuā Qui
coronat te i mīa ⁊ miſeratiōi
bus Qui replet in bonis de-
ſideriū tuū. Renouabitur vt
aquile iuuētus tua Cōuerte
nos deus ſalutaris nr̄. Et a-
uerte irā tuā a nobis Nūqd
ieternū iraſceris nobis. Aut
extēdes irā tuā a generatiōe
in generationē Deus tu con
uerſus viuificabis nos. Et
plebs tua letabitur i te Oſtē-
de nobis dn̄e mīam tuā. Et
ſalutare tuum da nobis Di-
gnare dn̄e die iſto Sine pecca
to nos cuſtodire Miſerere no
ſtri dn̄e. Dn̄e miſerere noſtri
Fiat mīa tua dn̄e ſuper nos
Quēadmodum ſperauimus
in te Sacerdotes tui induan-
tur iuſticiam. Et ſancti tui
exultent Fiat pax in virtute
tua Et abundantia in turri-
bus tuis. Oremus ꝓ amicis
⁊ benefactoꝛibus noſtris Be
nefac dn̄e bonis ⁊ rectis coꝛde
Et pꝛo cūctis fidelibꝫ dei de
functis. Requiem eternam
dona eis domine et lux perpe
tua luceat eis. Requieſcant
i pace. Amen. Dn̄e exaudi
oꝛationem meam Et clamoꝛ
*Quando fit de tempoꝛe dicā
tur pſi.* Miſerere Ƀti quoꝶ.
et in fine Beati quoꝛum. *di-
catur* allā. *vel* Laus tibi Ex
urge dn̄e adiuua nos Et libe
ra nos ꝓpter nomē tuū Dn̄e
deus virtutū ꝯuerte nos. Et
oſtende faciem tuā et ſalui eri
mus. Dn̄e exaudi. Et cla.
Dn̄s vo. Et cū. Oremus
Domine ſancte pater om
nipotēs eterne deus q̄
nos ad pꝛincipiū huius diei ꝑ
uenire feciſti / tua nos hodie
ſalua virtute et concede vt in
hac die ad nullū declinemus
moꝛtale peccatū nec aliquod
incurramus graue periculū:
ſed ſemꝑ ad tuā iuſticiam fa-
ciendā oīs nrā actio tuo ſctō

moderamine dirigatur. Per do. Dn̄s vobiscū Et cū. Benedicamus dn̄o. Deo grās. preciosa est in conspectu dn̄i Mors scō℞ ei9. Orō Orem9

Sancta maria mater dn̄i nostri iesu xp̄i atq; oēs sc̄i iusti et electi dei simul intercedāt ⁊ orent p̄ nobis pctōribus ad dn̄m deum nr̄m: vt nos mereamur ab eo adiuuari exaudiri ⁊ saluari qui in trinitate perfecta viuit ⁊ regnat deus per oīa scl'a scl'o℞. Amē

De9 in adiutoriū meū intēde dn̄e ad adiuuādū me festina Pie deus ī adiutoriū meū intēde Dn̄e ad adiuuādū me festina. Clementissime pat̄ et fortis deus in adiutoriū meū intende Dn̄e ad adiuuādum me festina Gloria. Sicut Alleluya vel Laus tibi Kyrieleison. xp̄eeleisō. Kyrieleison. Pater noster. Et ne. Et respice dn̄e in seruos tuos: ⁊ in opera tua ⁊ dirige filios eorū Et sit splēdor dn̄i dei nr̄i sup nos ⁊ opera manuū nostra℞ dirige sup nos: ⁊ op9 manuū nr̄a℞ dirige. Orō. Oremus.

Dirigere regere sanctificare gubernare et custodire digneris/ q̄s dn̄e deus hodie corda ⁊ corpora nr̄a: sensus quoq; actus et sermones nostros in lege tua et in via tua sancta et in operibus mandatorū tuo℞ vt hic ⁊ ineternum te auxiliāte sēper sani salui ⁊ liberi esse mereamur: saluator mundi salua nos. qui i trinitate perfecta viuis ⁊ regnas deus. per omia secula seculorum. Amē. Adiutoriū nr̄m Qui fecit. Sit nom̄. Ex hoc Benedicam9 do. Deo gra. ps. De profūdis. In fine requiescant. Dn̄e exau. Dn̄s vo. Oremus Orōnes pro defūctis ad placitū. ⁊ i fine or℞. Absolue. Ad tertiā hymnus

Nunc sancte nobis sp̄ūs. Vnū patri cum filio. dignare prōptus ingeri. nostro refusus pectori. Os lingua mens sensus vigor/ confessionem p̄sonēt/ flāmescat igne caritas/ accendat ardor proximos. Presta pater ingenite/ totum ducam9 iugiter/ xp̄o placentes hunc diem/ sancto repleti spiritu. Amen anti. Veniant. Psalmus.

Legem pone michi domine viam iustificationū tuarū: ⁊ exquirā eā sēp. Da michi itellectum ⁊ scrutabor legem tuam: ⁊ custodiā illā i toto corde meo. Deduc me i semita mandatorū tuorum: quia ipsam volui. Inclina

coꝛ meū in testimonia tua: et nō in auariciā. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiū tuum: i timoꝛe tuo. Amputa oppꝛobꝛiū meū qđ suspicat⁹ sū: q꞉ iudicia tua iocūda. Ecce cōcupiui mandata tua: in eqtate tua viuifica me. ps.

Et veniat super me mia tua dñe: salutare tuum scđm eloquiū tuū. Et respōdebo expꝛobꝛātibꝫ michi verbum: q꞉ speraui i sermonib⁹ tuis. Et ne auferas đ oꝛe meo verbū ꝟitatis vsq̄quaq꞉: q꞉ i iudiciis tuis supsperaui. Et custodiā legē tuā sp: i sclm et in sclm scli. Et ābulabā i latitudine: q꞉ mādata tua exq̄siui. Et loq̄bar de testioniis tuis i cōspectu regū: ⁊ nō confundebar. Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi. Et leuaui manus meas ad mādata tua q̄ dilexi: ⁊ exerceboꝛ i iustificatōib⁹ tuis. Gła ps.

Memoꝛ esto verbi tui seruo tuo: i q̄ michi spē dedisti. Hec me cōsolata est i humilitate mea: q꞉ eloq̄um tuū viuificauit me. Supbi iniq̄ agebāt vsquequaq꞉: a lege aūt tua nō declinaui. Memoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝝ a sclo dñe: ⁊ cōsolat⁹ sū. Defectio tenuit me: ꝓ pctōꝛib⁹ derelinquētib⁹ legē tuā. Cātabiles michi erāt iustificatiōes tue: in loco peregrinationis mee. Memoꝛ fui nocte nois tui domine: ⁊ custodiui legē tuam. Hec facta est michi: q꞉ iustificatiōes tuas exquisiui.

Poꝛtio mea dñe: dixi custodire legē tuā. Deꝓcatus sum faciē tuā i toto coꝛde meo: miserere mei scđm eloq̄um tuū. Cogitaui vias meas ⁊ cōuerti pedes meos: in testimonia tua. Paratus sum et nō sū turbat⁹: vt custodiā mandata tua. Funes peccatoꝝ circūplexi sūt me: ⁊ legē tuā nō sū oblitus. Media nocte surgebā ad cōfitēdū tibi: super iudicia iustificatōis tue. Particeps ego sum omniū timentium te: ⁊ custodientium mandata tua. Mia tua dñe plena est terra: iustificatiōes tuas doce me. Gloꝛia patri.

Bonitatē fecisti cū seruo tuo dñe: scđm verbū tuum. Bonitatē et disciplinā ⁊ sciētiā doce me: q꞉ i mādatis tuis credidi. Priusq̄ humiliarer ego deliqui: pꝛopterea eloquium tuum custodiui. Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

Multiplicata e super me iniq tas superboꝝ: ego aũt in toto corde meo scrutaboꝛ mãdata tua. Coagulatũ est sicut lac coꝛ eoꝛũ: ego vero legẽ tuam meditatus sũ. Bonũ michi quia humiliasti me: vt discã iustificatiões tuas Bonum michi lex oꝛis tui: super milia auri et argenti.

Manus tue dñe fecerunt me/et plasmauerũt me: da michi intellectũ vt discam mandata tua. Qui timent te videbũt me ꝛ letabũtur: qꝛ in verba tua supsperaui. Cognoui dñe quia equitas iudicia tua: ꝛ in ꝟitate tua humiliasti me Fiat mĩa tua vt cõsoletur me: scd̃m eloquiũ tuũ seruo tuo. Ueniãt michi miseratões tue ꝛ viuã: qꝛ lex tua meditatio mea est. Cõfũdãtur supbi qꝛ iniuste iniqtatem fecerũt i me: ego ãt exercéboꝛ in mandatis tuis. Cõuertãtur michi timẽtes te: ꝛ q̃ nouerunt testimõia tua Fiat coꝛ meum imaculatũ i iustificationibus tuis: vt nõ cõfundar. Gl'ia Dñica ant. O vera sũma sempiterna trinitas pater ꝛ filius ꝛ spũs sãctus ℣. Tibi laus tibi gloꝛia tibi grãꝝ actio Cpm. Sana me dñe ꝛ sanaboꝛ saluum me fac ꝛ saluus ero: qm̃ laus mea tu es. Deo gratias ℟. Inclina coꝛ meũ deus in testĩonia tua ℣. Auerte ocl'os meos ne videãt vanitatẽ ĩ via tua viuifica me. In testimonia. Glia ℟. Inclina. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℟. Sana aiam meã qꝛ peccaui tibi. Orõ de do. Dñica aũt dr de te. an. Ueniant michi dñe miserationes tue ꝛ viuam. Cpm. Sana. ℟. Sana aiam meã qꝛ peccaui tibi ℣ Ego dixi dñe miserẽ mei. Quia. Gloꝛia. Sana. ℣. Adiutoꝛ meus esto dñe ne derelinquas me ℟. Neqꝫ despicias me deus salutaris meus Et post dicitur p̃ces sequentes q̃ etiã dicũtur ad mat. ad tertiam. ad vi. ad. ix. ꝛ ad vesperas. Preces.

Kyrieleyson. iij. Chꝛiste eleyson. iij. Kyrieleyson. iij. Pater noster Et ne nos. Sꝫ libera. Ego dixi domine miserere mei. Sana animã meã quia peccaui tibi. Conuertere dñe vsquequo. Et depꝛecabilis esto super seruos tuos Oculi dñi super iustos. Et aures eius ad pꝛeces eoꝛũ. Confiteant̃ tibi domine omĩa opera tua. Et sci tui benedicant tibi. Fiat miseri

cordia tua domine super nos Quadmodum sperauimus in te. Sacerdotes tui induantur iusticiam. Et sancti tui exultent. Dne saluum fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te. Saluum fac populum tuum dne et benedic hereditati tue. Et rege eos et extolle illos usque in eternum. Fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis. Oremus pro amicis et benefactoribus nostris. Benefac dne bonis et rectis corde. Et pro cunctis fidelib9 dei defunctis. Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. Requiescant in pace. Dne exaudi. ps. Miserere. Dne ne. q. Et in fine horum psalmorum all'a. vel Laus tibi. etc. Exurge dne adiuua nos. Et libera nos propter nomen tuum Dne deus virtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuam et salui erimus. Dne exaudi Et clamor. Dns vobiscum. Et cum. Orem9 Oro de dnica. Ad sextam hymnus.

Rector potens verax de9 qui temperas rerum vices splendore mane instruis: et ignibus meridiem. Extingue flammas litium/aufer calorem noxium/confer salutem corporum/veramque pacem cordium. Presta pater piissime patrique compar vnice/cum spiritu paraclito/regnans per omne seculum. Amen. an. Non confundas. Psalmus.

Defecit in salutare tuum anima mea: et in verbum tuum supersperaui. Defecerunt oculi mei in eloquium tuum: dicentes quando consolaberis me. Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus. Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium. Narrauerunt michi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua. Omnia mandata tua veritas: iniqui persecuti sunt me adiuua me. Paulomin9 consummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua. Secundum miam tuam viuifica me: et custodiam testimonia oris tui.

In eternum domine: verbum tuum permanet in celo In generatione et generationem veritas tua: fundasti terram et permanet. Ordinatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea. In eternum non obli

uiscar iustificationes tuas: qꝛ in ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluū me fac: qm̄ iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerunt pctōꝛes vt perderent me: testimonia tua intellexi. Omnis consummationis vidi finē: latū mandatum tuum nimis. Gl'a. ℣.

Quomodo dilexi legē tuā domine: tota die meditatio mea est. Super inimicos meos prudētem me fecisti mandato tuo: quia ineternū michi est. Super omnes docētes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea ē. Super senes intellexi: quia mandata tua quesiui. Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt custodiam verba tua. A iudicijs tuis non declinaui: qꝛ tu legem posuisti michi. Quam dulcia faucib⁹ meis eloquia tua: sup mel oꝛi meo. A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnē viam iniquitatis. Psalm⁹.

Lucerna pedibus meis verbum tuū: et lumen semitis meis. Iuraui ꝛ statui custodire: iudicia iusticie tue. Humiliatus sū vsquequaqꝫ domine: viuifica me scd̄m vbū tuum. Voluntaria oꝛis mei beneplacita fac domine: ꝛ iudicia tua doce me. Aīa mea in manibus meis semper: et legem tuā non sū oblit⁹. Posuerunt peccatoꝛes laqueum michi: ꝛ de mandatis tuis nō erraui. Hereditate acquisiui testimonia tua ineternū: qꝛ exultatio coꝛdis mei sunt. Inclinaui coꝛ meum ad faciēdas iustificatiōes tuas ineternū: propter retributionē. Glo'ia.

Iniquos odio habui: et legem tuā dilexi. Adiutoꝛ et susceptoꝛ meus es tu: et in verbū tuum supersperaui. Declinate a me maligni: et scrutaboꝛ mandata dei mei. Suscipe me scd̄m eloquium tuum ꝛ viuā: et non confundas me ab expectatione mea. Adiuua me ꝛ saluus ero: et meditaboꝛ i iustificationibus tuis semp. Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis: qꝛ iniusta cogitatio eoꝛū. Preuaricantes reputaui oēs peccatoꝛes terre: ideo dilexi testimonia tua. Confige timoꝛe tuo carnes meas: a iudicijs ei tuis timui. Psalm⁹.

Feci iudiciū ꝛ iusticiam: non tradas me calūniantibus me. Suscipe seruum tuum in bonū: non calūnientur me superbi. Oculi mei defecerunt in salutare tuū: ꝛ in

eloquiū iusticie tue F ac cum
seruo tuo scdm miam tuā: et
iustificationes tuas doce me.
S eruus tu⁹ sū ego da michi
intellectū: vt sciā testimonia
tua T ēpus faciēdi dñe: dissi
pauerūt legē tuam. I deo di
lexi mādata tua: sup aurū et
topaziō. P ropterea ad oīa
mandata tua dirigebar: oēm
viam iīquā odio habui. G lo
ria. Qn̄ fit de do. an. O ꝟa
summa sempiterna trinitas
pater ꝛ fili⁹ et spūsanctus. ꝟ⁹.
Miserere miserere miserē no
bis. Capitulum.
P acem ꝛ ꝟitatē diligite:
ait dñs omps. Deo grā.
R. Ineternū dñe Permanet
verbū tuū. ꝟ. In celo ꝛ i se
culū seculi veritas tua. Per
manet. Gloria. Ineternum
ꝟ. Dñs regit me ꝛ nichil mi
chi deerit. R. In loco pascue
ibi me collocauit. Orō ad do.
pertinens. Qn̄ aūt fit de fer.
an. Non cōfundas me domi
ne ab expectatione mea. Cp.
A lter alterius onera por
tate ꝛ sic adimplebitis
legē xp̄i. Deo gra. R. Bene
dicā dn̄m in oī tpe. ꝟ⁹ Sēp
laus eius i ore meo. In omi.
Gloria. Bn̄dicā. ꝟ. Dñs re
git me et nichil michi deerit.
R. In loco pascue ibi me col
locauit. Preces vt s. pi. Mi
serere. Deus misereat. Orō
de dñica. Ad nonā hymnus.
R erū deus tenax vigor i
motus i te permanens
lucis diurne tpa successib⁹ de
terminans L argire clar ve
spere/quo vita nusq̄ decidat
sed premiū mortis sacre pe
nis instet gloria. P resta pat
omps p iesum xp̄m dn̄m/q̄ te
cum i perpetuū regnat cum
sctō spū. Amē. ā. Iuxta. ꝟ.
M irabilia testionia tua:
ideo scrutata est ea aīa
mea. D eclaratio sermonum
tuor illumiat: ꝛ intellectum
dat puulis. O s meū apui/ꝛ
attraxi spm: qz mandata tua
desiderabā. A spice in me et
miserere mei: scdm iudicium
diligentiū nomē tuū. G res
sus meos dirige scdm eloqui
um tuū: vt nō dñetur mei ois
iniusticia. R edime me a ca
lūnijs hoim: vt custodiā man
data tua. F aciē tuā illumia
super seruū tuū: ꝛ doce me iu
stificationes tuas. E xit⁹ aq̄
rum deduxerūt oculi mei: qz
nō custodierūt legē tuā. I u
stus es dñe: ꝛ rectū iudicium
tuū. M andasti iusticiā testi
monia tua: ꝛ veritatē tuā ni
mis. T abescere me fecit zel⁹
meus: quia obliti sunt verba

tua inimici mei. I gnitũ eloquium tuum vehemẽter: ⁊ seruus tuus dilexit illud. A dolescentulus sum ego ⁊ cõtemptus: iustificationes tuas nõ sum oblitus. I usticia tua iusticia ineternũ: ⁊ lex tua veritas. T ribulatio ⁊ angustia inuenerũt me: mandata tua meditatio mea est. E quitas testimonia tua ineternũ: ⁊ intellectũ da michi ⁊ viuã. G lo.

C lamaui in toto cor- ps. de exaudi me dñe: iustificationes tuas requirã C lamaui ad te saluũ me fac: vt custodiã mandata tua. P reueni i maturitate ⁊ clamaui: qꝛ in verba tua supersperaui P reuenerũt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloqa tua. V ocem meam audi secũdum misericordiã tuam domine: et secundũ iudicium tuum viuifica me. A ppropinquauerunt persequẽtes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt. P rope es tu domine: et omnes vie tue veritas. I nitio cognoui de testimonijs tuis: quia ineternum fundasti ea. ps. dauid.

V ide humilitatem meam et eripe me: quia legem tuam non sum oblitus. I udica iudicium meũ et redime me: propter eloquium tuum viuifica me. L onge a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas non exquisierunt M isericordie tue multe domine: secũdum iudicium tuum viuifica me. M ulti qui persequuntur me et tribulãt me: a testimonijs tuis non declinaui. V idi preuaricãtes et tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt. V ide quoniam mandata tua dilexi domine: i misericordia tua viuifica me. P ricipium verborum tuorum veritas: ineternũ omnia iudicia iusticie tue G loria patri. Psalmus.

P rincipes persecuti sunt me gratis: ⁊ a vbis tuis formidauit cor meũ. L etabor ego super eloqa tua: sicut qui iuenit spolia multa. I niquitatẽ odio habui ⁊ abominatus sũ: legẽ aũt tuã dilexi. S epties i die laudẽ dixi tibi: sup iudicia iusticie tue. P ax multa diligẽtibꝰ legẽ tuam: ⁊ non est illis scãdalũ. E xpectabam salutare tuũ dñe: ⁊ mãdata tua dilexi. C ustodiuit anima mea testimonia tua: ⁊ dilexit ea vehementer. S eruaui mandata tua et testimonia tua: quia omnes vie mee in conspectu tuo. Psalmus.

Appꝛopiquet depꝛecatio
mea in conſpectu tuo do
mine: iuxta eloquiũ tuũ da
michi intellectum. Intret po
ſtulatio mea in cõſpectu tuo:
ſcđm eloquiũ tuum eripe me.
Eructabũt labia mea hym=
num: cũ docueris me iuſtifica
tiones tuas. Pꝛonunciabit
lingua mea eloquiũ tuum: qꝛ
omnia mandata tua eq̃tas.
Fiat manꝰ tua vt ſaluet me:
qm̃ mandata tua elegi. Cõ
cupiui ſalutare tuum dñe: et
lex tua meditatio mea ē. Ui
uet aĩa mea ⁊ laudabit te: et
iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui ſicut ouis que perijt
quere ſeruũ tuum dñe: qꝛ mã
data tua nõ ſum oblitꝰ. Gl'a
Quãdo ſit de dñica ad .ix. ã.
Te iure laudant te adoꝛãt te
gloꝛificant oẽs creature tue o
beata trinitas. Vꝰ. Tibi laus
tibi gl'a tibi gr̃aꝝ actio. Cꝑ.
Omnis eni quicũqꝫ inuo=
cauerit nomẽ dñi saluꝰ
erit. Deo gratias. ℟. Cla=
maui in toto coꝛde. Exaudi
me domine. ℣. Iuſtificatões
tuas requirã. Exaudi. Glo=
ria patri. Clamaui. Vꝰ. Ab
occultis meis mũda me dñe.
℟. Et ab alienis pce ſeruo
tuo. Oꝛõ ad do. vtiues. Qñ
aũt ſit de fer. ã. Iuxta eloqũ
tuum da michi itellectũ dñe
Capl'm. Vis. vts. ℟. Redi
me me dñe Et miſerẽ mei. ℣.
Pes enim meus ſtetit in via
recta in eccleſijs benedicã do
minũ. Et miſerere. Gloꝛia.
Redime. ℣. Ab occult'. vts.
Preces vts. ad tertiã Pſal
mi Miſerere Dñe exaudi ce
tera vts. Oꝛõ de do. currẽti.
Ad dñm cũ tri ps. cxix.
bularer clamaui: ⁊ exau
diuit me. Dñe libera aĩam
meã a labijs iniquis: ⁊ a lin=
gua doloſa. Quid detur tibi
aut qđ apponatur tibi: ad li
guam doloſam. Sagitte po
tentis acute: cum carbonibꝰ
deſolatoꝛijs. Heu michi qꝛ in
colatus meꝰ ꝓlõgatus eſt: ha
bitaui cũ habitantibꝰ cedar:
multũ incola fuit aĩa mea.
Cum his qui oderũt pacem
eram pacificus: cũ loquebar
illis impugnabãt me gratis.
Gl'a ã. Clamaui ⁊ exaudi=
uit me ã. Auxiliũ. ps. cxx.
Leuaui oc'los meos ĩ mõ
tes: vnde veniet auxi=
lium michi. Auxiliũ meum
a dño: qui fecit celum ⁊ terrã
Non det in cõmotionẽ pedẽ
tuum: neqꝫ doꝛmitet q̃ cuſto=
dit te. Ecce non doꝛmitabit
neqꝫ doꝛmiet: qui cuſtodit iſrl'
Dñs cuſtodit te dñs ꝓtectio

tua:super manũ dexterã tuã
Per diem sol nõ vret te: neqȝ
luna per noctẽ. D ñs custodit
te ab oĩ malo: custodiat aiam
tuam dñs D ñs custodiat in
troitũ tuũ ⁊ exitũ tuũ: ex hoc
nunc ⁊ vsqȝ in seculũ. Gloria
ã. Auxiliũ meũ a dño. Cã.
Dominꝰ aũt dirigat cor-
da nostra in charitate
dei ⁊ patientia xpi. Deo gra.
Hyꝰ. O lux beata trinitas.
Ꝟ. Dirigatur dñe orõ mea.
℟. Sicut incensum in conspe
ctu tuo ã. Exultet spũs meꝰ
in dño deo salutari meo. ps.
Mag. Preces vt s. pi. Mise
rere, De profũdis Orõ ut su.
Feria. iiij. ad vs. sup ps.
an. In domum. ps. cxxi.
Letatus sum in his q̃ di-
cta sunt michi: in domũ
dñi ibimus. Stãtes erãt pe-
des nostri: i atrijs tuis hierlm
Hierusalẽ que edificatꝰ vt ci-
uitas: cuius participatio eiꝰ i
idipm. Illuc eni ascenderũt
tribus tribus dñi: testimoniũ
israel ad cõfitendũ noi dñi.
Quia illic sederunt sedes in
iudicio: sedes super domũ dd
Rogate que ad pacẽ sũt hie-
rusalẽ: ⁊ abundãtia diligẽti-
bus te. Fiat pax in virtute
tua: ⁊ abũdantia in turribꝰ
tuis. Propter fratres meos
et proximos meos: loq̃bar pa
cem de te. Propter domũ do
mini dei nostri: quesiui bona
tibi. ã. In domũ dñi letãtes
ibimꝰ. ã. Qui habitas. ps.
Ad te leuaui oclos cxxij.
meos: qui habitas in ce
lis. Ecce sicut oculi seruorũ:
in manibus dñorꝝ suorꝝ. Si
cut oculi ancille in manibꝰ do
mine sue: ita oculi nr̃i ad dñz
deũ nostrũ: donec misereatur
nostri. Miserere nr̃i dñe mi
serere nr̃i: qȝ multũ repleti su
mus despectiõe. Quia multũ
repleta ẽ aia nr̃a: opprobriũ
abundãtibȝ ⁊ despectio sup-
bis. an. Qui habitas in celis
miserere nobis. an. Adiuto-
rium nostrum. ps. cxxiij.
Nisi quia dñs erat in no-
bis dicat nũc israel: ni-
si qȝ dñs erat in nobis. Cũ
exurgerẽt hoies i nos: forte vi
uos deglutissent nos. Cũ ira
sceretꝰ furor eorꝝ i nos: forsitã
aqua absorbuisset nos. Tor
rentẽ pertrãsiuit aia nostra
forsitan pertransisset aia no-
stra: aquã itolerabilẽ. Be-
dictus dñs qui nõ dedit nos:
in captione dẽtibꝰ eorꝝ. Aia
nostra sicut passer erepta est:
de laq̃o venãtiũ. Laq̃us cõ-
tritꝰ ẽ: ⁊ nos liberati sumus.
Adiutoriũ nr̃m i noie dñi: q

fecit celũ et terram. an. Adiu
torium nostrũ in noĩe dñi. ã.
Benefac. ps. dd. cxxiiij.

Qui confidunt in dño si-
cut mons syõ: nõ com-
mouebitur in eternũ q̃ habi-
tat in hierusalẽ M õtes i cir
cuitu eius: et dñs in circuitu
populi sui: ex hoc nũc ⁊ vsq; in
seculũ Q ꝛ nõ relinquet dñs
virgã peccatorꝫ super sortem
iustorꝫ: vt nõ extẽdãt iusti ad
iniquitatẽ manus suas B e-
nefac dñe: bonis ⁊ rectis corde
D eclinãtes autẽ in obligati-
ones adducet dñs cũ operan
tibus iniquitatẽ: pax super is
rael. ã. Benefac dñe bonis
et rectis corde. añ. Facti su
mus. psalmus dd. cxxv.

In cõuertẽdo dñs capti-
uitatẽ syon: facti sumꝰ
sicut consolati. T ũc repletũ
est gaudio os nostrũ: ⁊ ligua
nostra exultatione. T ũc di-
cent inter gentes: magnifica
uit dñs facere cũ eis M agni
ficauit dñs facere nobiscũ: fa
cti sumus letantes C õuerte-
re dñe captiuitatẽ nostrã: si-
cut torrens in austro Q ui se
minãt in lachrimis: in exulta
tione metent E untes ibãt et
flebãt: mittentes semina sua
V enientes autẽ veniẽt cum
exultatione: portantes mani
pulos suos. ã. Facti sumus
sicut consolati. Capi. hyꝰ. ⁊
v. vẽs. in secunda feria. añ.
Respexit dñs hũilitatẽ meã
et fecit in me magna q; potẽs
est. ps. Magt. Preces vẽs.
Feria iiij. ad vẽ. sup ps.
ã. Btũs vir. p. dd. cxxvi.

Nisi dñs edificauerit do-
mũ: in vanũ laborauer-
rũt q̃ edificãt eã N isi dñs cu
stodierit ciuitatẽ: frustra vigi
lat q̃ custodit eam V anũ est
vobis ãte lucẽ surgere: surgi-
te postq̃ sederitis qui mandu
catis panẽ doloris C ũ dede
rit dilectis suis sõnũ: ecce he-
reditas dñi filij merces fructꝰ
ventris S icut sagitte in ma-
nu potentis: ita filij excussorꝫ
B eatus vir qui ipleuit desi-
deriũ suũ ex ipsis: nõ cõfun-
detur cũ loq̃tur inimicis suis
in porta. ã. Beatus vir qui
impleuit desiderium suũ. añ
Beati omnes. ps. cxxvij.

Beati omnes qui timent
dñm: qui ambulant in
vijs eius L abores manuũ
tuarũ q; mãducabis: beatus
es et bene tibi erit V xor tua
sicut vitis abundãs: in lateri
bus domꝰ tue F ilij tui sicut
nouelle oliuarum: in circuitu
mense tue E cce sic benedicet
homo: qui timet dñm B ene-

dicat tibi dñs ex syon: et vide as bona hierusalē oibus diebus vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacem sup israel. A. Bti oēs q timēt dñm. A. Bñdiximᵘ. Ps. dd. cxxviij.

Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: dicat nunc israel. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: et enim non potuerunt michi. Supra dorsum meū fabricauerunt peccatores: plongauerunt iniquitatē suā. Dñs iustus ɔcidet ceruices pctōꝝ: confundātur et cōuertātur retrorsum: oēs qui oderūt syō. Fiant sicut fenum tectoꝝ: quod priusq̄ euellat exaruit. De quo non impleuit manū suam qui metet: et sinū suum qui manipulos colliget. Et non dixerūt qui preteribant benedictio dñi super vos: benediximus vobis in noīe dñi. aā. Benediximus vobis in nomine domini. A. De profundis. Ps. dd. cxxix.

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. Fiāt aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee. Si iniquitates obseruaueris domine: domie quis sustinebit. Quia apud te ppiciatio est: et propter legem tuam sustinui te domine. Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in domino. A custodia matutia vsq̄ ad noctem: speret israel in domino. Quia apud dominū misericordia: et copiosa apud eū redēptio. Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius. aā. De profundis clamaui ad te domine. aā. Speret. Ps. cxxx.

Domine non est exaltatum coꝛ meū: neq̄ elati sunt oculi mei. Neq̄ ambulaui in magnis: neq̄ in mirabilibus super me. Si nō humiliter sentiebam: sed exaltaui aiam meā. Sicut ablactatus est super matre sua: ita retributio in aīa mea. Speret israel in dño: ex hoc nunc et vsq̄ in seculum. aā. Speret israel in dño. cpm. hyᵒ. et ꝟ. vts. in feria. ij. A. Mia dei et scīi nomē eius sup timētes eum. Ps. Mag. Preces vts Feria v. Ad vespas super ps. aā. Et oīs. Ps. cxxxi.

Memento dñe dauid: et oīs māsuetudinis eius. Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob. Si introiero i tabernaculū domus mee: si ascēdero in lectum strati mei

Si dedero sõnũ oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitatio nẽ. Et requiẽ tẽporibus meis/ donec inueniã locum dño: tabernaculũ deo iacob. Ecce audiuimus eam i effrata: inuenimus eam in campis silue. Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus i loco vbi steterũt pedes ei⁹ Surge domine i requiẽ tuam: tu et archa sanctificationis tue. Sacerdotes tui induãtur iusticiam: ⁊ sancti tui exultent. Propter dauid seruum tuũ: non auertas faciem xpi tui. Iurauit dñs dauid veritatẽ et non frustrabitur eũ: de fructu ventris tui ponam sup sedem tuam Si custodierint filij tui testamẽtum meum: et testimonia mea hec que docebo eos. Et filij eorũ vsqȝ in seculũ: sedebũt super sedẽ tuã. Quoniã elegit domin⁹ syõ: elegit eam in habitationẽ sibi. Hec requies mea in seculum seculi: hic habitabo quoniã elegi eam. Viduam ei⁹ benedicẽs benedicã: paupes eius saturabo panibus. Sacerdotes eius induã salutari: et sancti eius exultatiõe exultabunt. Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam xpo meo. Inimicos ei⁹ induam cõfusione: sup ipm aũt efflorebit sanctificatio mea. añ. Et omnis mãsuetudinis ei⁹ añ. Habitare. ps. cxxxij.

Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocũdũ: habitare fratres in vnũ Sicut vnguẽtũ in capite: qđ descendit i barbã barbã aarõ Quod descẽdit in orã vestimenti ei⁹ sicut ros hermõ: qui descendit in mõtẽ syon Qm̃ illic mandauit dñs bñdictionẽ: ⁊ vitã vsqȝ in seculũ. añ. Habitare fratres i vnũ. Iste ps. cxxxiij. solũ dr̃ ad cõplet.

Ecce nunc benedicite dominũ: omẽs serui dñi. Qui statis in domo dñi: in atrijs domus dei nostri Innoctibus extollite manus vr̃as in sancta: ⁊ bñdicite dominũ. Bñdicat te dñs ex syõ: q̃ fecit celum et terram. añ. Dia.

Laudate nomen dñi: laudate serui dñm ps. cxxxiiij. Qui statis i domo dñi: in atrijs domus dei nr̃i Laudate dñm qr bonus dñs: psallite noi ei⁹ qm̃ suaue. Qm̃ iacob elegit sibi dñs: israel in possessionẽ sibi. Qr ego cognoui q̃ magn⁹ est dñs: ⁊ de⁹ noster pre oibus dijs. Omnia quecũqȝ voluit dñs fecit i celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in omnibus abyssis Educens nu-

bes ab extremo terre: fulgura
in pluuiā fecit. Qui pducit
ventos de thesauris suis/ qui
pcussit pmogeñita egypti: ab
hoie vsq3 ad pecus. Emisit
signa ꝛ pdigia i medio tui e-
gypte: i pharaonē ꝛ in omēs
seruos ei9. Qui pcussit gen-
tes mltas: ꝛ occidit reges for-
tes. Seō regē amorreoꝝ et
og regē basan: ꝛ omia regna
chanaā. Et dedit terrā eoꝝ
hereditatē: hereditatem isrl
populo suo. Dñe nomē tuū
in eternū: dñe mēoriale tuū i
gñatione ꝛ gñationē. Q2 iu
dicabit dñs populū suū: ꝛ in
seruis suis deprecabitur. Si
mulachra gentiū argentū et
aurum: opera manuū hoim.
Os habent ꝛ non loquētur:
oculos habent ꝛ non videbūt
Aures habent ꝛ nō audiēt:
neq3 eni est spiritus in ore ipo
rum. Similes illis fiāt q fa-
ciunt ea: ꝛ oēs qui cōfidunt i
eis Domus israel benedicite
dño: domus aarō benedicite
dño. Domus leui benedicite
dño: qui timetis dñm bñdici
te dño. Benedict9 dñs ex sy
on: qui habitat in hirlm. an.
Omnia quecūq3 voluit domi
nus fecit. an. Mā. ps. cxxxv
Confitemini dño qm bo-
nus: qm i seculum mia
eius. Confitemini: deo deo-
rum. Confitemini: domino
dominoꝝ. Qui facit: mira
bilia magna solus. Qui fe-
cit celos in itellectu. Qui fir
mauit terram: super aquas.
Qui fecit: lumiaria magna
Solem: in potestatem diei.
Lunam et stellas: i potesta-
tem noctis. Qui percussit e-
gyptum: cum primogenitis
eoꝝ. Qui eduxit israel: de
medio eorum In manu potē
ti: ꝛ brachio excelso. Qui di
uisit mare rubrum: in diuisio
nes. Et eduxit israel: p me-
dium eius. Et excussit pha-
raonē ꝛ virtutem eius: in ma
ri rubro. Qui transduxit po
pulum suum: per desertum.
Qui pcussit: reges magnos
Et occidit: reges fortes Se-
on regem: amorreorum. Et
og: regē basan. Et dedit ter
ram eoꝝ hereditatē. Heredi
tatem: israel seruo suo. Q2 i
humilitate nostra: memor fu
it nostri. Et redemit nos: ab
inimicis nostris. Qui dat e-
scam: omni carni. Confite-
mini: deo celi. Confitemini
domino dominoꝝ: quoniā i
eternum misericordia eius ā
Quoniam in eternum miseri
cordia eius. an. Hymnum.
Psalmus. cxxxvi.

Super flumina babilõis illic sedimus ⁊ fleuim⁹: dũ recordaremur syõ. In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra. Quia illic interrogauerũt nos / qui captiuos duxerũt nos: verba cantionũ. Et qui adduxerũt nos: hymnũ cãtate nobis de canticis syõ. Quomodo cãtabimus cãticũ dñi: in terra aliena. Si oblitus fuero tui hierusalẽ: obliuioni detur dextera mea. Adhereat ligua mea faucibꝫ meis: si nõ meminero tui. Si nõ proposuero tui hierusalẽ: in principio leticie mee. Memor esto dñe filiorũ edom: in diẽ hierusalẽ. Qui dicũt exinanite exinanite: vsqꝫ ad fũdamẽtũ in ea. Filia babilonis misera btũs q̃ retribuet tibi retributionẽ tuam: quã retribuisti nobis. Beat⁹ qui tenebit: et allidet paruulos suos ad petrã. añ. Hymnum cantate nobis de canticis syon. Cpm. hymnus et ℣. vt supra añ. Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltauit humiles christum confitentes. ps. Magnificat. Preces vt supra. Feria sexta Ad vesperas super psalmos. añ. In conspectu. ps. cxxxvij.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei. In conspectu angelorũ psallam tibi: adorabo ad templũ sanctum tuum / et confitebor nomini tuo. Super misericordia tua et ṽitate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sãctum tuum. In quacũqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aĩa mea virtutem. Confiteantur tibi domine omnes reges terre: quia audierunt omnia verba oris tui. Et cantẽt in vijs dñi: quoniam magna est gloria domini. Qm̃ excelsus dñs et humilia respicit: et alta alonge cognoscit. Si ãbulauero in medio tribulatiõis viuificabis me / et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam: et saluum me fecit dextera tua. Dominus retribuet pro me domine misericordia tua in seculum: opera manuum tuarũ ne despicias. Gloria patri et filio. añ. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus. añ. Domine. ps. cxxxviij.

Domĩe probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meam ⁊ resurrectionem meã. Intellexisti co

gitationes meas delonge: se-mitã meã ꝛ funiculum meum investigasti E t oẽs vias me as pꝛevidisti: quia nõ est ser-mo in lingua mea. E cce do-mine tu cognouisti omnia no uissima ꝛ antiqua: tu foꝛma-sti me ꝛ posuisti super me ma num tuã. M irabilis facta ẽ scientia tua ex me: confoꝛtata est et non potero ad eã Q uo ibo a spiritu tuo: ꝛ quo a facie tua fugiam. S i ascendero in celum tu illic es: si descende-ro ad infernum ades S i sum psero pennas meas diluculo: et habitauero ĩ extremis ma-ris E tenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dex tera tua E t dixi foꝛsitan te-nebꝛe conculcabũt me: ꝛ nox illuminatio mea ĩ delicijs me is. Q uia tenebꝛe non obscu rabuntur a te ꝛ nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebꝛe eius ita ꝛ lumen eius Q uia tu possedisti renes meos: su-scepisti me de vtero matris mee. C onfiteboꝛ tibi qꝛ ter-ribiliter magnificatus es / mi rabilia opera tua: et anima mea cognoscet nimis N on ẽ occultatum os meum a te qδ fecisti in occulto: et substan-tia mea in inferioꝛibus terre I mperfectum meum vide-runt oculi tui ꝛ ĩ libꝛo tuo om nes scribentur: dies foꝛma-buntur et nemo ĩ eis M ichi autẽ nimis honoꝛificati sunt amici tui deus: nimis confoꝛ tatus est pꝛincipatus eoꝛum. D inumerabo eos et super a-renam multiplicabuntur: ex urrexi et adhuc sum tecum. S i occideris deus peccato-res: viri sanguinum declina-te a me. Q uia dicitis in cogi tatione: accipiant in vanita-te ciuitates suas. N onne q̃ oderunt te domine oderam: et super inimicos tuos tabe-scebam. P erfecto odio ode-ram illos: inimici facti sunt michi. P roba me deus ꝛ sci-to coꝛ meum: interroga me et cognosce semitas meas. E t vide si via iniquitatis in me est: et deduc me in via eterna. an. Domine pꝛobasti me et cognouisti me an. A viro.

Psalmus. cxxxix.

E ripe me domine ab ho-mine malo: a viro ini-quo eripe me. Q ui cogitaue runt iniquitates in coꝛde: to-ta die constituebant pꝛelia. A cuerũt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidũ sub labijs eoꝛũ. C ustodi me dñe de manu peccatoꝛis: ꝛ ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum michi Et funes extēderūt in laqū: iuxta iter scādalū posuerunt michi. Dixi dn̄o deus meus es tu: exaudi dn̄e vocē dep̄cationis mee. Dn̄e dn̄e virtus salutis mee: obumbrasti sup caput meū in die belli. Non tradas me domie a desiderio meo peccatori: cogitauerunt cōtra me ne derelinquas me ne forte exaltētur Caput circuit⁹ eoꝝ: laboꝛ labioꝝ ipsorū operiet eos. Cadent sup eos carbones: in ignē deĳcies eos in miserĳs nō subsistent. Vir linguosus nō dirigetur i terra: virū iniustū mala capiēt in interitu Cognoui qꝛ faciet dn̄s iudiciū iopis: ꝛ vindictā pauperū. Verūtamē iusti cōfitebūtur nōi tuo: ꝛ habitabunt recti cū vultu tuo.
Añ. A viro iniquo libera me dn̄e. ã. Dn̄e. ps. dd. cxl.
Domine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee cū clamauero ad te Dirigatur oꝛō mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone dn̄e custodiā oꝛi meo: ꝛ ostiū circūstantie labĳs meis Nō declines coꝛ meū in vba malicie: ad excusandas excusationes in peccatis Cū hoibus operantibus iniquitatem: et nō cōicabo cū electis eoꝛum. Corripiet me iustus in mia ꝛ increpabit me: oleū autem peccatoꝛis non impinguet caput meū. Qm̄ adhuc et oꝛō mea in beneplacitis eoꝛ: absoꝛti sunt iuncti petre iudices eoꝛ Audient verba mea qm̄ potuerunt: sicut crassitudo terre erepta est super terrā Dissipata sunt ossa nr̄a secus infernū/ qꝛ ad te dn̄e dn̄e oculi mei: in te speraui nō auferas aiam meā Custodi me a laqueo quem statuerūt michi: ꝛ a scandalis operātiū iniquitatē Cadent in retiaculo ei⁹ peccatoꝛes: singulariter sum ego donec transeā. añ. Dn̄e clamaui ad te exaudi me. ã. Poꝛtio. ps. dd. cxli.
Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄m depꝛecatus sum. Effundo in conspectu eius oꝛationem meā: et tribulationē meā āte ipsum ꝓnuncio. In deficiēdo ex me spiritū meū: ꝛ tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ābulabā: abscōderūt laqueū michi Considerabā ad dexterā et videbam:

et nō erat qui cognosceret me Periit fuga a me: ⁊ nō est q̄ requirat aīam meā Clamaui ad te dn̄e dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium Intēde ad deprecationē meā: q2 humiliatus sū nimis Li bera me a persequētib3 me: q2 cōfortati sūt sup me Educ de custodia aīam meā ad con fitendū nōi tuo: me expectāt iusti donec retribuas michi. ā Portio mea dn̄e sit in terra viuentium. Cpz. hy9. ꝟ. vts ā. Suscepit deus israel puerū suū sicut iurauit abrahā ⁊ semini eius ⁊ exaltauit hūiles vsq3 in seculū. ps. Magt. Preces cū orōe vts. p̄. cxliii ps. iste nō est de psalmodia.

Dn̄e exaudi orationē meam auribus pcipe obsecrationē meā: in veritate tua exaudi me i tua iusticia. Et nō intres in iudiciū cū seruo tuo dn̄e: q2 nō iustificabitur in conspectu tuo oīs viuens. Quia persecutus est inimic9 aīam meā: humiliauit in terra vitā meā. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi ⁊ āxiatus est sup me spūs meus: in me turbatū est cor meū Memor fui dierū antiquor meditatus sū in oībus operibus tuis: ⁊ in factis manuū tuar meditabar Expandi manus meas ad te: aīma mea sicut terra sine aqua tibi Velociter exaudi me dn̄e: defecit spūs meus Nō auertas faciē tuā a me: ⁊ simil' ero descendentibus in lacū Auditā fac michi mane miam tuam: q2 in te speraui Notam fac michi viā in qua ambulē: q2 ad te leuaui aīam meam. Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te cōfugi / doce me facere volūtatē tuā: q2 deus meus es tu Spūs tuus bon9 deducet me i terrā rectā: ppter nomen tuū dn̄e viuificabis me i eq̄tate tua. Educes de tribulatione aīam meā: ⁊ in mīa tua disperdes omnes inimicos meos Et perdes oīs q̄ tribulāt aīam meā: qm̄ ego seru9 tu9 sū. Sabbato ad vesperas. ā. Bn̄9. p̄. cxliiii.

Benedictus dn̄s deus meus qui docet manus meas ad preliū: ⁊ digitos meos ad bellū Mia mea ⁊ refugiū meū susceptor meus: ⁊ liberator meus Protector meus ⁊ in ipso speraui: q̄ subdit populum meu sub me. Dn̄e quid est homo q2 innotuisti ei: aut filius hoīs quia reputas eum Homo vanitati similis fact9 est: dies eius sicut vmbra pre

tereũt. Dñe inclina celos tuos ꝛ descende: tange mõtes ꝛ fumigabũt Fulgura chorusscationẽ et dissipabis eos: emitte sagittas tuas ꝛ ꝯturbabis eos Emitte manũ tuam de alto eripe me ꝛ libera me ď aquis multis: ꝛ de manu filiorum alienorũ. Quorũ os locutũ est vanitatẽ: ꝛ dextra eorum dextera iniquitatis. Deus canticum nouũ cãtabo tibi: i psalterio decacordo psallam tibi. Qui das salutẽ regibus qui redemisti dauid ser uũ tuum: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filiorũ alienorũ quorꝫ os locutũ est vanitatẽ: ꝛ dextera eorũ dextera iniqtatis Quorum filiĳ: sicut nouelle plãtationes in iuuẽtute sua. Filie eorũ cõposite: circũornate vt similitudo tẽpli. Prõptuaria eorũ plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eorũ fetose abũdãtes i egressib⁹ suis: boues eorũ crasse Non ẽ ruina maceriе neqꝫ transit⁹: neqꝫ clamor i plateis eorꝫ Beatum dixerunt populũ cui hec sunt: beatus populus cui⁹ dominus de⁹ ei⁹. aň. Bñdictus dominus deus meus. au. In eternum. ps. cxliiii.

Exaltabo te deus meus rex: et benedicã noi tuo in seculum ꝛ in seculum seculi. Per singulos dies benedicã tibi: ꝛ laudabo nomẽ tuũ i seculũ ꝛ in seculũ sclĩ. Magn⁹ dñs et laudabil' nimis: ꝛ magnitudinis eius nõ est finis. Gñatio ꝛ gñatio laudabit opera tua: et potẽtiã tuã ꝓnũciabũt. Magnificẽtiam glorie sanctitatis tue loquẽtur: et mirabilia tua narrabunt. Et virtutẽ terribiliũ tuorũ dicent: ꝛ magnitudinẽ tuam narrabũt Memoriã abũdãtie suauitatis tue eructabũt: et iusticia tua exultabũt Miserator ꝛ misericors dñs: patiens et multum misericors. Suauis dñs vniuersis: ꝛ miserationes eius sup oia opera eius. Cõfiteãtur tibi domie oia opa tua: ꝛ scti tui bñdicãt tibi. Gloriã regni tui dicent: et potẽtiã tuã loquẽtur. Ut notã faciãt filĳs hoiꝫ potẽtiã tuã: ꝛ gloriã magnificẽtie regni tui Regnũ tuũ regnum oĩm seculorũ: ꝛ dñatio tua in oĩ gñatione ꝛ generationem. Fidelis dñs in oibus verbis suis: ꝛ sanctus in oibꝫ operibus suis. Alleuat dñs oms qui corruũt: ꝛ erigit omẽs elisos. Oculi oĩm i te sperãt domine: ꝛ tu das escam illorꝫ in

tēpore oportuno. A peris tu manū tuā: et imples oē anial bñdictione. I ustus dñs i oībus vijs suis: et sanctus i oībz operibus suis. P rope ē dñs oibus inuocātibz eū: oibz inuocātibus eū i veritate. V oluntatē timētiū se faciet et deprecationem eorū exaudiet: et saluos faciet eos. C ustodit dñs oēs diligentes se: et omēs peccatores disperdet. L audationē dñi loquet os meum et benedicat ois caro noi sctō eius: in seculū et i seculū seculi. an. In eternū et i seculū seculi. ā. Laudabo. Ps. dd. cxlv.

L auda aīa mea dñz: laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̄diu fuero. N olite cōfidere in pricipibz: nec in filijs hoim in quibz nō est salus. E xibit spūs ei⁹ et reuertet in terrā suā: i illa die peribūt oēs cogitationes eorū. B eat⁹ cui⁹ deus iacob adiutor eius spes ei⁹ i dño deo ipsius qui fecit celū et terrā: mare et oia que in eis sūt. Q ui custodit veritatē in seculū facit iudiciū iniuriā patiētib⁹: dat escam esurientib⁹. D ñs soluit cōpeditos: dñs illuminat cecos. D ñs erigit elisos: dñs diligit iustos. D ñs custodit aduenas pupillum et viduam suscipiet: et vias peccatorum disperdet. R egnabit dominus in secula deus tuus syō: in generatione et generatione. ā. Laudabo deū meū i vita mea. ā. Deo nrō. p. cxlvi.

L audate dominum quoniam bonus ē psalm⁹: deo nostro sit iocunda decoraq̄z laudatio. E dificans hierusalem domin⁹: dispersiones israhelis congregabit. Q ui sanat contritos corde: et alligat cōtritiones eorum. Q ui numerat multitudinem stellarum: et omnibus eis nomina vocans. M agnus dominus noster et magna virtus eius: et sapientie eius non ē numerus. S uscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores vsq̄z ad terrā. P recinite domino in confessione: psallite deo nostro in cythara. Q ui operit celum nubibus: et parat terre pluuiā. Q ui producit in montibus fenum: et herbam seruituti hominum. Q ui dat iumentis escā ipsorum: et pullis coruorum inuocantibus eum. N on in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tybijs viri beneplacitum erit ei. B eneplacitum est domino super timentes eum: et in

eis qui sperãt super mia eius. ã. Deo nrõ iocũda sit laudatio. ã. Lauda. ps. cxlvii.

Lauda hierusalẽ dñm: lauda deum tuũ syon. Qm̃ cõfortauit seras portarũ tuaꝝ: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumẽti satiat te. Qui emittit eloquiũ suum terre: velociter currit sermo eius. Qui dat niuẽ sicut lanã: nebulam sicut cinerem spargit. Mittit cristallũ suã sicut bucellas: ante faciẽ frigoris ei⁹ quis sustinebit. Emittet verbũ suũ ⁊ liquefaciet ea: flabit spũs eius ⁊ fluent aque. Qui annunciat verbũ suũ iacob: iusticias et iudicia sua israel. Nõ fecit taliter omni nationi: ⁊ iudicia sua nõ manifestauit eis. ã. Lauda hierusalẽ dñm. Cpm.

Benedictus deus et pater dñi nostri iesu xpi / pater miarũ ⁊ deus totius cõsolationis: qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. Deo gratias. hymnus.

Deus creator oim poliq; rector vestiẽs diem decoro lumine: noctem soporis grã. Artus solutos vt quies reddat laboris vsui / mẽtesq; fessas alleuet: luctusq; soluat ãxios. Grates peracto iã die / et noctis exortu preces / votis reos vt adiuues / hymnũ canentes soluimus. Te cordis ima cõcinãt / te vox canora cõcrepet / te diligat castus amor te mẽs adoret sobria. Cristũ rogemus ⁊ patrẽ / xpi patrisq; spm̃. vnũ potẽs p omnia foue precãtes trinitas. Amen. ℣. Vesptina orõ. ℟. Ascẽdat ad te dñe ⁊ descendat sup nos mia tua dñe. ãn. ad tps ptinẽs. p. Mag. Orõ d do. Cãticũ ambrosij ⁊ augustini

Te deũ laudam⁹: te dñz cõfitemur. Te eternum patrem: oĩs terra veneratur. Tibi omnes angeli: tibi celi et vniuerse potestates. Tibi cherubin ⁊ seraphin: incessabili voce proclamant. Sctũs Sanctus Sanctus dñs de⁹ sabaoth. Pleni sũt celi ⁊ terra: maiestatis glorie tue. Te gloriosus: apostoloꝝ chorus. Te prophetarũ: laudabilis numerus. Te martirũ cãdidatus: laudat exercitus. Te per orbẽ terrarũ: sancta cõfitetur ecclesia. Patrẽ: immẽse maiestatis. Venerãdũ tuũ verũ: ⁊ vnicũ filiũ. Sanctũ quoq;: paraclitum spm̃. Tu rex: glorie xpe. Tu patris: sẽpiternus es filius. Tu ad libe

randū suscepturus hoiem: nō horruisti virginis vterū T u deuicto mortis aculeo: aperu isti credētibus regna celorum T u ad dexteram dei sedes: in gloria pr̄is. I udex crederis: esse venturus T e ergo q̄s fa mulis tuis subueni: quos p̄ci oso sanguie redemisti E ter= na fac cū s̄ctis tuis: in gloria numerari. S aluū fac popu= lū tuū dn̄e: et benedic heredi= tati tue E t rege eos et extolle illos: vsq̄ ineternū P er sin= gulos dies: benedicimus te. E t laudamus nomē tuum in seculum: et in seculū seculi. D ignare domie die isto: sine peccato nos custodire M ise= rere nostri dn̄e: miserere nr̄i. F iat mia tua dn̄e sup nos: quēadmodū sperauimus in te I n te dn̄e speraui: nō con= fundar ineternum. In lau dibus in oi tempore p̄s. xcij.

D ominus regnauit deco rem indutus est: indu= tus ē dn̄s fortitudinē et preci= nit se E teni firmauit orbem terre: q̄ non cōmouebit P a= rata sedes tua extunc: a secu= lo tu es. E leuauerunt flumi na dn̄e: eleuauerunt flumina vocē suam. E leuauerūt flu= mina fluctus suos: a vocib⁹ aquarū multarū. M irabi= les elationes maris: mirabil̄ in altis dn̄s T estimonia tua credibilia facta sunt nimis do mum tuam decet sanctitudo dn̄e: in longitudinē dierum.

I ubilate deo p̄s. xcix. omnis terra: seruite do mino in leticia. I ntroite in conspectu eius: in exultatiōe S citote q̄m dn̄s ipse est de⁹: ip̄e fecit nos et nō ip̄i nos P o pulus eius et oues pascue ei⁹/ introite portas eius ī cōfessio ne: atria eius in hymnis con fitemini illi L audate nomē eius q̄m suauis est dn̄s i eter= num mia eius: et vsq̄ in gene ratione et generationem veri tas eius. Psalmus. lxij.

D eus deus meus: ad te d̄ luce vigilo. S itiuit i te aia mea: q̄ multipliciter tibi caro mea. I n tra deserta in= uia et inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderē virtu tem tuam et gl̄iam tuā Q m̄ melior est mia tua sup vitas: labia mea laudabūt te. S ic benedicā te in vita mea: et in noie tuo leuabo man⁹ meas. S icut adipe et pinguedie re= pleatur aia mea: et labijs ex l̄tatiōis laudabit os meū S i memor fui tui super stratum meū i matutinis meditabor in te: q̄ fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarũ tuarum exultabo/ adhesit anima mea post te: me suscepit dextera tua. Ipsi vero in vanũ quesierunt aiam meã/ introibũt in inferiora terre: tradentur in manus gladij partes vulpiũ erunt. Rex vero letabitur in deo laudabũtur oẽs q̃ iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

Deus misereatur nostri ⁊ bñdicat nobis: illũinet vultũ suũ super nos ⁊ misereatur nostri. Ut cognoscam⁹ in terra viam tuã: in oib⁹ gẽtibus salutare tuum. Confiteantur tibi populi de⁹: cõfiteantur tibi populi oẽs. Letentur et exultẽt gentes: quoniam iudicas populos in eq̃tate ⁊ gentes in terra dirigis. Confiteantur tibi populi deus cõfiteãtur tibi populi oẽs: terra dedit fructum suũ. Benedicat nos deus de⁹ noster/ benedicat nos deus: ⁊ metuãt eum omnes fines terre.

Canticum triũ puerorũ.

Benedicite oĩa opera dñi dño: laudate et superexaltate eum in secula. Benedicite ãgeli dñi dño: benedicite celi dño. Benedicite aque omnes que super celos sũt domino: benedicite omnes virtutes domini dño. Bñdicite sol ⁊ luna dño: bened̃ stelle celi dño. Benedicite ymber et ros dño: benedicite oĩs spiritus dei dño. Benedicite ignis ⁊ estus dño: bñdicite frigus ⁊ estas dño. Benedicite rores et pruina dño: bñdicite gelu et frigus dño. Benedicite glacies ⁊ niues dño: benedicite noctes ⁊ dies dño. Bñdicite lux et tenebre dño: benedicite fulgura et nubes dño. Bñdicat terra dñm: laudet et superexaltet eũ in secula. Benedicite montes ⁊ colles dño: bñdicite vniuersa germinãtia i terra dño. Benedicite fontes dño: benedicite maria et flumina dño. Benedicite cete et oĩa q̃ mouentur in aquis dño: benedicite oẽs volucres celi dño. Benedicite oĩs bestie ⁊ pecora dño: benedicite filij hoĩꝫ dño. Benedicat israel dñm: laudet ⁊ superexaltet eũ in secula. Benedicite sacerdotes domini dño: benedicite serui domini dño. Benedicite spũs ⁊ anime iustorũ dño: bñdicite sancti et humiles corde dño. Benedicite anania azaria misael dño: laudate ⁊ superexaltate eũ in secula. Benedicamus patrẽ et filiũ cũ scõ spũ: laudemus ⁊ superexaltemus

eum in secula. B enedictus es dñe in firmamēto celi: ꝛ laudabilis ꝛ gloriosus ꝛ superexaltatus in secula. ps. cxlviij.

L audate dñm de celis: laudate eum in excelsis. L audate eũ oēs angeli ei⁹: laudate eũ oēs virtutes eius. L audate eũ sol ꝛ luna: laudate eum oīs stelle ꝛ lumen. L audate eũ celi celoꝝ: ꝛ aq̄ que super celos sunt laudent nomē dñi. Q ꝛ ipse dixit ꝛ facta sūt: ipe mādauit ꝛ creata sunt. S tatuit ea in eternũ et in seculũ seculi: pceptũ posuit et non pteribit. L audate dominũ de terra: dracones ꝛ oēs abyssi. I gnis grādo nix glacies spũs procellarũ: que faciunt verbũ eius. M ōtes ꝛ oēs colles: ligna fructifera ꝛ oīs cedri. B estie ꝛ vniuersa pecora: serpentes ꝛ volucres pēnate. R eges terre ꝛ oēs populi: principes ꝛ oēs iudices terre. I uuenes ꝛ virgines senes cũ iunioribus laudēt nomē dñi: quia exaltatũ est nomē ei⁹ solius. C onfessio eius sup celũ et terram: ꝛ exaltauit cornu populi sui. H ymnus omnibus sanctis eius: filijs israel populo appropinquāti sibi.

Psalmus. cxlix.

C antate domino canticũ nouum: laus eius in ecclesia sanctorũ. L etetur israel i eo qui fecit eũ: ꝛ filie syon exultent in rege suo. L audēt nomen eius i choro: in tympano et psalterio psallant ei. Q ꝛ beneplacitũ ē dño in populo suo: ꝛ exaltauit mansuetos in salutem. E xultabũt sancti i gloria: letabũtur in cubilib⁹ suis. E xultationes dei i gutture eoꝝ: ꝛ gladij ancipites i manibus eoꝝ. A d faciendā vindictā in nationibz: increpationes in populis. A d alligādos reges eoꝝ i ꝯpedibz: et nobiles eoꝝ i manicis ferreis. U t faciant in eis iudiciũ conscriptũ: gloria hec est oībz sanctis eius. p. cl.

L audate dñm in sanctis eius: laudate eum in firmamēto ꝟtutis ei⁹. L audate eum in virtutibus eius: laudate eũ scd̄m mlˀtitudinē magnitudinis eius. L audate eũ in sono tube: laudate eũ in psalterio ꝛ cythara. L audate eum in tympano ꝛ choro: laudate eũ in cordis ꝛ organo. L audate eũ in cymbalis benesonātibz: laudate eum in cymbalis iubilatōis: omnis spũs laudet dominũ.

Canticum zacharie prophete. Luce primo capitulo.

Benedictus dñs deus iſra
el: quia viſitauit ⁊ fecit
redẽptionẽ plebis ſue E t ere
xit coꝛnu ſalutis nobis: in do
mo dauid pueri ſui. S icut lo
cutus eſt per os ſanctoꝛum:
qui a ſeculo ſunt ꝓphetarũ
eius. S alutẽ ex inimicis no=
ſtris: ⁊ de manu oĩm qui ode=
runt nos A d faciendã miſe
ricoꝛdiã cũ patribus nr̃is: et
memoꝛari teſtamẽti ſui ſãcti.
I uſiurãdũ quod iurauit ad
abꝛahã patrẽ noſtrũ: datuꝝ
ſe nobis. V t ſine timoꝛe de
manu inimicoꝛũ noſtroꝛũ li=
berati: ſeruiamus illi. I n ſã
ctitate ⁊ iuſticia coꝛã ipſo: oĩ=
bus diebus noſtris E t tu pu
er ꝓpheta altiſſimi vocaberĩ:
pꝛeibis enĩ ante faciẽ dñi pa
rare vias eius. A d dandam
ſcientiã ſalutis plebi eius: in
remiſſionẽ peccatoꝛũ eoꝛum.
P er viſcera mie dei noſtri: in
quibus viſitauit nos oꝛiẽs ex
alto. I lluminare his q̃ in te
nebꝛis ⁊ in vmbꝛa moꝛtis ſe=
dent: ad dirigẽdos pedes no=
ſtros in viam pacis.

Canticum marie virginis.

Magnificat: aĩa mea do=
minum. E t exultauit
ſpiritus meus: in deo ſaluta
ri meo. Q uia reſpexit humi
litatẽ ancille ſue: ecce enim ex
hoc beatam me dicent omnes
generationes. Q uia fecit mi
chi magna q̃ potens eſt: ⁊ ſan
ctũ nomẽ eius. E t mia eius
a ꝓgenie ĩ ꝓgenies: timẽ
tibus eum. F ecit potẽtiã in
bꝛachio ſuo: diſperſit ſuꝑbos
mente coꝛdis ſui. D epoſuit
potentes de ſede: ⁊ exaltauit
humiles. E ſurientes imple=
uit bonis: ⁊ diuites dimiſit ia
nes S uſcepit iſrael puerum
ſuũ: recoꝛdatus mie ſue. S i
cut locutus eſt ad patres no=
ſtros: abꝛaham ⁊ ſemini eius
in ſecula. Ad completoꝛiũ. ã.
Miſerere. ps. iiij.

Cum inuocarẽ exaudiuit
me deus iuſticie mee: in
tribulatione dilataſti michi.
M iſerere mei: ⁊ exaudi oꝛa=
tionẽ meam. F ilij hoĩm vſq̃
quo graui coꝛde vt quid dili=
gitis vanitatem: ⁊ q̃ritis mẽ
daciũ. S citote q̃m mirifica=
uit dñs ſanctũ ſuũ: dñs exau
diet me cũ clamauero ad eũ.
I raſcimini ⁊ nolite peccare:
que dicitis in coꝛdibus vr̃is:
et in cubilibus veſtris cõpun
gimini. S acrificate ſacrifici=
um iuſticie et ſperate in dño:
multi dicunt quis oſtẽdit no=
bis bona. S ignatũ eſt ſuper
nos lumen vultus tui dñe: de
diſti leticiã ĩ coꝛde meo A fru

cu frumenti vini et olei sui: multiplicati sũt. In pace i id ipsum: dormiã ꝛ requiescã. Q. m̃ tu dñe singulariter in spe: cõstituisti me. ps. xxx.

In te dñe speraui nõ cõfundar in eternũ: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me. Esto michi in deum protectorẽ: ꝛ in domũ refugij vt saluũ me facias. Q. m̃ fortitudo mea ꝛ refugiũ meũ es tu: et propter nomẽ tuũ deduces me et enutries me. Educes me de laqueo quẽ absconderunt michi: qm̃ tu es protector meus. In manus tuas dñe cõmendo spm̃ meũ: redemisti me dñe de9 veritat. p. xc.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in ptectione dei celi cõmorabit. Dicet domino susceptor me9 es tu: ꝛ refugiũ meũ de9 meus sperabo in eũ. Q. m̃ ipse liberauit me de laqueo venãtiũ: ꝛ a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: ꝛ sub pẽnis ei9 sperabis. Scuto circũdabit te veritas ei9: nõ timebis a timore nocturno. A sagitta volãte in die a negotio pambulãte i tenebris: ab icursu ꝛ dmonio meridiano. Cadẽt a latere tuo mille ꝛ decẽ milia a dextris tuis: a te aũt nõ appropiquabit. Verũtñ oculis tuis cõsiderabis: ꝛ retributionem pctõꝝ videbis. Q. m̃ tu es domine spes mea: altissimũ posuisti refugiũ tuũ. Nõ accedet ad te malũ: ꝛ flagellũ nõ appropiquabit tabernaculo tuo. Q. m̃ angelis suis mandauit de te: vt custodiãt te in oĩbus vijs tuis. In manibus portabũt te: ne forte offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuũ. Super aspidẽ ꝛ basiliscũ ãbulabis: et cõculcabis leonẽ ꝛ draconem. Q. m̃ i me sperauit liberabo eũ: ptegã eũ qm̃ cognouit nomẽ meũ. Clamauit ad me ꝛ ego exaudiã eũ/ cũ ipo sũ i tribulatõe: eripiã eũ ꝛ glorificabo eũ. Longitudine dierũ replebo eũ: ꝛ oñdam illi salutare meum. ps. cxxxiij.

Ecce nunc benedicite dominũ: omẽs serui dñi. Qui statis in domo dñi: i atrijs domus dei nostri. In noctibus extollite manus vr̃as in sancta: ꝛ bñdicite dominũ. Bñdicat te dñs ex syõ: q̃ fecit celum et terram. añ. Miserere michi domine et exaudi orationem meam. Hy9.

Te lucis ante terminum/ rerum creator poscim9: vt solita clemẽtia/ sis p̃sul ac

custodia. P rocul recedãt sõ-
nia / ⁊ noctiũ fantasmata / ho
stemq́ȝ nostrũ cõprime / ne pol
luãtur corpora. P resta pater
omnĩpš / p iesũ xpm dñm / q̃ te-
cũ in ppetuũ regnat cũ sãcto
spũ. Amẽ. Hymn⁹ dicendus
solẽnibus diebus.

S aluator mũdi dñe / qui
nos saluasti hodie / ĩ hac
nocte nos protege / ⁊ salua oĩ
tempore. A desto nunc ꝓpi-
tius / ⁊ parce supplicãtibȝ / tu
dele nostra crimina / tu tene-
bras illumina. N e mẽtem
sõn⁹ opprimat / nec hostis nos
subripiat / nec vllis caro peti-
mus: cõmaculetur sordibus
T e reformator sensuũ / votis
precamur cordiũ / vt puris ca
stis mentibȝ / surgamus a cu
bilibus. S it laus perennis
gloria / deo patri ⁊ filio / sãcto
simul paraclito / in sempiter-
na secula. Amẽ. Capl̃m.

T u in nobis es domine
et nomẽ sanctũ tuũ ĩuo
catum est sup nos: ne derelin
quas nos dñe de⁹ nr̃. Deo g̃.
℣. Custodi nos dñe. ℟. Ut
pupillã oculi sub vmbra ala-
rũ tuarꝫ ꝓtege nos. ãn. Sal
ua nos dñe vigilãtes: custodi
nos dormiẽtes: vt vigilemus
cũ xpo ⁊ requiescam⁹ ĩ pace.
Cãticũ symeonis. luce. ij.

N unc dimittis seruũ tuũ
dñe: scd̃m verbũ tuũ ĩ
pace. Q uia viderũt oculi mei:
salutare tuũ. Q d̃ parasti: an
faciẽ oĩm populoꝝ. L umen
ad reuelationẽ gẽtiũ: ⁊ glori
am plebis tue israel. ã. Cus-
todi nos dñe. Ui-
gila sup nos eterne saluator
ne nos apprehẽdat callid⁹ tẽ-
tator: qȝ tu factus es sempi-
ternus adiutor. ã. Lucẽ tu-
am dñe nobis cõcede: vt desti
tutis cordiũ tenebris puenire
possimus ad lumen quod est
cristus. añ. O rex gloriose in
ter sanctos tuos qui semp es
laudabilis / ⁊ tamen ineffabi
lis: tu in nobis es dñe: et no-
mẽ sanctum tuum inuocatũ
est super nos ne derelinquas
nos deus noster: vt in tremẽ-
do iudicio nos collocare digne
ris inter sanctos ⁊ electos tu-
os rex benedicte. ps. Nunc
dimittis. Preces.

K yrieleison. iij. Criste
eleison. iij. Kyrieleisõ
iij. Pater noster. Et ne. I n
pace in idipsũ Dormiã et re
quiescã. C redo in deũ C ar
nis resurrectionẽ. Uitã eter-
nam amen. B enedicamus
patrem et filiũ cũ sancto spi-
ritu. Laudemus ⁊ superexal
temus eũ in secula. B enedi-
ctus es dñe in firmamento ce

li. Et laudabilis ꝛ gloriosus ꝛ superexaltatus in secula. Benedicat nos omnipotēs deus Qui fecit celū ꝛ terrā mare ꝛ oīa que in eis sunt. Dignare dn̄e nocte ista. Sine peccato nos custodire. Miserere nr̄i dn̄e. Dn̄e miserere nostri Fiat mīa tua dn̄e sup nos Quē admodum sperauimus in te. Sacerdotes tui induātur iusticiā Et sancti tui exultent. Fiat pax in virtute tua. Et abundātia in turribus tuis. Oremus ꝑ amicis ꝛ benefactoribus nostris. Bene fac dn̄e bonis ꝛ rectis corde Et pro cūctis fidelibus dei defūctis. Requiē eternā dona eis dn̄e ꝛ lux perpetua luceat eis Requiescāt in pace. Amen. Dn̄e exaudi. Et cla. Qn̄ fit de tpe. ps Miserere mei deꝰ. Dn̄e exaudi orōnē meā auribus ꝑcipe. Allā vel Laus tibi dn̄e rex eterne glīe. Exurge ꝛc. sicut ad primam. Dn̄s vobiscum. Oremus.

Illumina q̄s dn̄e deus tenebras nr̄as: et totius huius noctis insidias: tu a nobis repelle ꝑpitius. Per do.

Salua nos Alia oratio. Salua nos ops deus/ ꝛ lucē tuā nobis cōcede perpetuā. Per do.

Antiphone sequē. dicēde sūt ad memo. de beata maria virgine singulis diebus. Et primo Die sabbati. añ.

Salue regina mīe vita dulcedo et spes nr̄a salue: ad te clamamus exules filij eue. ad te suspiramꝰ gemētes et flentes in hac lachrimarū valle. eya ergo aduocata nostra illos tuos misericordes oclos ad nos cōuerte: et iesū benedictū fructū ventris tui nobis post hoc exiliū ostende. O clemēs. O pia. O dl'cis maria. ℣. Ora pro nobis. Oratio.

Adiuuet nos q̄s dn̄e btē marie sp virgis intercessio venerāda: ꝛ a cūctis periculis absolutos in tua faciat pace gaudētes. p. De ꝓfundis. Orōnes ꝑ defunctis ad placitū: ꝛ in fine Fidelium.

Aue regina celoꝝ (Dn̄ica. Aue dn̄a angeloꝝ. Salue radix sctā ex qua mūdo lux ē orta Gaude gloriosa sup ōs speciosa. Uale valde decora: ꝛ pro nobis sp xp̄m exora. ℣. Ora pro nobis. Die lune.

Felix nāqꝫ es beata ℣go maria que ꝛ genitricis dignitatē obtinuisti/ ꝛ virginalē pudiciciam non amisisti. ℣. Sācta dei genitrix. Die martis.

Uirgo prudentissima q̄ progrederis/ quasi aurora valde

rutilãs / filia syon tota formosa et suauis es: pulchra vt luna electa vt sol. ℣. Speciosã
(Die mercurii.
Tota mea li= quefacta est vt dilectus locutus est: quesiui et nõ inueni illũ: vocaui et nõ respõdit michi: inuenerũt me custodes ciuitatis: percusserũt me et vulnerauerunt me: tulerũt palliũ meũ custodes murorũ / filie hierusalem nũciate dilecto quia amore langueo. ℣. Ora pro no. Die iouis
Tota pulchra es amica mea et macula nõ est in te fauus distillans labia tua: mel et lac sub lingua tua / odor vnguentorum tuorum super omia aromata iam enim hyems trãsijt imber abijt et recessit / flores apparuerunt / vinee florẽtes odorem dederunt / et vox turturis audita est in terra nr̃a / surge propera amica mea / veni de libano veni coronaberis. ℣. Sãcta dei genitrix. Die veneris.
O beata dei genitrix virgo semper maria / tẽplũ dñi sacrariũ spiritus sancti / virgo ãte partũ et virgo post partũ. ℣. Speciosa. Añ. dicenda a festo pasche vsque ad vigiliã trinitatis festiuis diebus. Regina celi letare allã. Quia quẽ meruisti portare allã. Resurrexit sicut dixit allã. Ora pro nobis deum allã. ℣. Scdm feriam. Orõ. Adiuuet nos quesumus vt supra. vel hec oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui gloriose virginis et matris marie corpus et aiam: vt dignũ xpi filij tui habitaculũ effici mereretur / spũsancto cooperante preparasti: da vt cuius commemoratione letamur: eius pia intercessiõe ab instãtibus malis et periculis / a morte subitanea / et dãnatiõe perpetua liberemur. Per eũdem xpm.
Oratio dicenda a natiuitate dñi vsque ad purificationẽ.

Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecũda humano generi premia prestitisti. tribue quesumus: vt ipsam pro nobis itercedere sẽtiamus: per quã meruimus auctorem vite suscipere dñm nostrũ iesũ xpm filiũ tuũ. Amen. De pfũdis. Orões pro defũctis ad placitũ et in fine Fidliũ deus omnium etc.

Sequūtur parue hore beate marie virginis. Ad matutī. Inuitatoriū. Aue maria grā plena Dñs tecū Aue maria. ps. Venite. Hy9. Aue maris stella. añ. Benedicta. ps. Domine dñs nr̄. viij. ps. Celi enarrāt xviij. ps. Dñi est terra. xxiij. añ. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. V. Ora pro nobis scā dei genitrix. Ut digni efficiamur promissionibus xp̄i. Pater noster. Jube dñe bñdicere. In oī tribulatione et angustia succurrat nobis virgo maria Lectio prima

O beata maria quis tibi digne valeat iura grārū ꝛ laudū preconia īpēdere que singulari tuo ascensu mūdo succurristi perdito. Quas tibi laudes fragilitas hūani generis persoluat q̄ solo tuo cōmertio recuperādi vitā aditū inuenit. Accipe itaqꝫ quascūqꝫ exiles et quascūqꝫ meritis tuis impares grārū actiones Et cū susceperis vota culpas nostras orando excusa. Tu. R. Sancta ꝛ imaculata virginitas quibꝫ te laudibus efferā nescio. Qr quē celi capere non poterāt tuo gremio cōtulisti. V. Bñdicta tu in mulieribus ꝛ bñdictus fruct9 vetris tui. Or. Jube dñe. Sācta dei genitrix: sit nobis auxiliatrix. Amē. Lectio. ij.

Admitte piissima dei genitrix virgo preces nr̄as intra sacrarium exauditiōis/ et reporta nobis antidotū reconsiliationis. Sit per te excusabile quod per te īgerim9 fiat īpetrabile quod fida mente poscimus. Accipe itaqꝫ qđ offerimus: impetra quod rogamus: excusa quod timem9 Tu autē. R. Beata es virgo maria que dominū portasti creatorem mūdi. Genuisti qui te fecit et ineternū permanes virgo V. Aue maria gratia plena domin9 tecum. Genuisti. Jube dñe. Alma virgo virginum intercedat p nobis ad dñm. Amē. Lec. iij.

Sācta maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles: ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu sentiāt omnes tuū leuamen/ quicūqꝫ celebrāt tuam cōmemorationē. Assiste ergo parata votis poscentiū ꝛ reporta nobis optatum effectū. Sit tibi studium assidue exorare pro populo dei q̄ digne meruisti virgo benedicta atqꝫ glorio

sa precium terre mundi. Tu ant. ℟. Felix namque es sacra virgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie xps deus noster. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum leuamen quicunque celebrant tuam commemorationem. Or. Gloria. Quia Canticu. Te deum laud. non dicit nisi in diebus festiuis et octa. beate marie. ℣. Sancta dei genitrix virgo semper maria ℟. Intercede pro nobis ad dnm deum nostrum. Dieb. martis et veneris an. Specie tua ps. Eructauit. xliiii. ps. Deus noster refugium xlv. ps. Fundamenta. lxxxvi. ant. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. ℣. Sancta dei genitrix ℟. Intercede pro nobis. Pater noster. Jube domine. Sancte marie precibus benedicat nos dei filius. Amen. Lect. et ℟. vt supra. Secunda benedictio. Ab hoste maligno: eripiat nos dei genitrix virgo Amen. Tertia benedictio. Filius virginis marie aperiat nobis ianuam vite. ℣. Speciosa facta es et suauis. In delicijs tuis sancta dei genitrix

Diebus mercurij et sabbati. an. Dignare. ps. Cantate dno canticum. l. xcv. ps. Dominus regnauit exult. xcvi. ps. Cantate. ij. xcvij. a. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutem contra hostes tuos. ℣. Speciosa. ℟. In delicijs. Pat noster. Jube. Alma dei mater pro nobis iugiter oret. Lec. vts. Jube Precibus sue matris bndicat nos filius dei patris. Lec. vt supra. Jube. Oret voce pia pro nobis virgo maria. Lec. vts. ℣. Ora pro nobis. ℟. Ut digni. In laudi. an. O admirabile. ps. Dominus regnauit deco. xcij. ps. Jubilate. lxv. ps. Deus deus meus ad lxij. Canticum. Bened. in fine psalmi. ps. Laudate dnm de celis. cxlviij. an. O admirabile commercium creator generis humani animatum corpus sumens de virgine nasci dignatus est et procedens homo sine semine largitus est nobis suam deitatem Capitulum. Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Deo gratias. hymnus. O quam glorifica. ℣. Elegit eam deus et preelegit eam. ℟. Et habita

reā facit in tabernaclo suo. an. O beata. ps. Benedict⁹ dn̄s. in fine psalmodie. anti.
O beata dei genitrix et virgo semper maria templū domini sacrariū spiritus sācti virgo ante partū ꝛ virgo post ꝑtum. v. Domie exaudi orationē meā. Et clamor. Orō
Deus qui corda fidelium sancti spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere: ꝛ de eius semper sancta consolatione gaudere.
Deus q̄ d̄ beate marie virginis vtero verbū tuuȝ angelo nūciāte carnē suscipere voluisti presta supplicibus tuis vt qui vere eā dei genitricē credimus eius apud te intercessionibus adiuuemur. P
Ecclesiā tuā q̄s dn̄e benign⁹ illustra vt bti iohis apl'i tui ꝛ euangeliste illuīata doctrinis ad dona ꝑueniat sempiterna. Per. Alia orō que dr̄ a natiuitate dn̄i vsq₃ ad purificationē beate marie.
Deus qui salutis eterne btē marie virginitate fecūda hūano generi premia ꝓstitisti tribue q̄s vt ipsā pro nobis intercedere sentiamus ꝑ quā meruim⁹ auctorē vite suscipere dn̄m nrm̄ iesū xp̄m filiū tuū. Amen. Memoria de oīb₃ scis. an. Exultabūt sc̄ti in gl'ia letabunt in cubilibus suis. v⁹. Justoꝝ aīe in manu dei sūt. R. Et non tāget illos tormentum malicie.
Infirmitatē (Oremus) n̄ostrā q̄s dn̄e propici⁹ respice: et mala oīa que iuste meremur beate et gloriose semperq₃ virginis marie et oīm sanctoꝝ tuoruȝ intercessione auerte. Per. Ad cōmā hy⁹.
Veni creator sp̄ūs mētes tuoꝝ visita iple supna grā q̄ tu creasti pectora Memēto salutis auctor q̄ nostri quōdam corporis ex illibata virgine nascēdo formā sūpseris Maria mater grē mater mīe tu nos ab hoste protege et hora mortis suscipe. Gloria tibi dn̄e qui natus es de virgine cū prē ꝛ sc̄tō sp̄ū in sempiterna secula. Amē. a. O admirabile. ps. Btūs vir. i. h. Quare fremu. ii. ps. Verba. an. O admirabile commerciū creator gn̄is humani aīatū corpus sumens de virgine nasci dignatus est ꝛ ꝓcedens hō sine semine largitus est nobis suā deitatē. Cap̄m.
Hec ē v̄go scā atq₃ gl'iosa q₃ dn̄s oīm dilexit eam. Deo grās. R. Aue maria

grā plena dn̄s tecū̄. Aue. *v.*
Benedicta tu in mulieribus
⁊ bn̄dictus fructus vētris tui
Dn̄s te. Glia. Aue. *v.* Oꝛa
ꝓ nobis scā dei ge. Ut digni
Oro.
Sancti spūs dn̄e
coꝛda nostra mundet ī
fusio et sui roꝛis intima asper
Hamu sione fecūdet
loꝝ tuoꝝ q̄s domine de
lictis ignosce: vt qui tibi pla=
cere de actibus nr̄is nō vale=
mus: geitricis filij tui dn̄i nr̄i
iesu xp̄i itercessiōe saluemur.
Omniū sctōꝝ tuoꝛum q̄s
dn̄e supplicatione placa
tus et veniā nobis delictoꝛū
nostroꝛum tribue et remedia
sempiterna cōcede. P. *Ad iii*
hy⁹ Ueni creatoꝛ. *a.* Qn̄
ps. Ad dn̄m cū tri. *cxix. ps.*
Leuaui. *cxx. ps.* Letatus.
cxxi. an: Qn̄ natus es ineffa
biliter ex maria virgine tunc
implete sūt scripture sicut plu
uia in vellus descēdisti vt sal
uū faceres genus humanū te
laudamus deus noster. *cp.*
Paradisi poꝛta ꝑ euā cū=
ctis clausa est ⁊ ꝑ beatā
mariā virginē iterū patefa=
cta est. Deo grās. *R.* Bn̄=
dicta tu in mulieribus. Bene
dicta. *V.* Et benedictus fru=
ctus ventris tui. In mulieri
bus Glia. Bn̄dicta. *V.* Di=
gnare me laudare te virgo sa
crata. *R.* Da michi virtu=
tē cōtra hostes tuos *Oro.*
Deus q̄ apostolis tuis sā
ctū dedisti sp̄m cōcede
plebi tue pie petitiōis effectū
vt quibus dedisti fidē larga
ris et pacem. Per.
Protege dn̄e famulos tu
os subsidijs pacis ⁊ btē
marie semper virginis patro
cinijs cōfidētes a cunctis ho=
stibus redde securos.
Omnes sancti tui q̄s dn̄e
iugiter nobis a te veni
am postulēt ⁊ ꝓfectū. P d. *a.*
Ad vi. hy⁹. Ueni creatoꝛ
Rubū. *ps.* Ad te leuaui o.
cxxii. ps. Nisi qꝛ dn̄s. *cxxiii*
ps Qui cōfidūt. *cxxiiii. an.*
Rubū quē viderat moyses i=
cōbustū cōseruatam agnoui=
mus tuā laudabilem virgini
tatem dei genitrix intercede
pro nobis. *Cpm.*
Gaude maria virgo cun
ctas hereses sola intere
misti ī vniuerso mūdo. Deo
grās. *R.* Dignare me lau=
dare te: virgo sacrata. Dig=
re. *V.* Da michi virtutem
contra hostes tuos. Uirgo sa
crata. Gloꝛia patri. Digna
re me. *V.* Elegit eam deus
⁊ ꝑelegit eā. *R.* Et habita=
re eā facit ī tabernaculo suo.

Oro.
Assit nobis qs dñe virtus spũs sancti q̃ et corda nr̃a clemẽter expurget ⁊ ab oibus semp tueatur aduersis.
Beate et gloriose semperq̃ v̓ginis dei gẽitricis marie qs omps de⁹: vt intercessio gloriosa nos ꝓtegat et ad vitam perducat eternam. Alia oro.
Tribue qs dñe oẽs sãctos tuos iugiter orare ꝓ nobis et eos clementer exaudire digneris. Per dñm. Ad ix. hy⁹. Ueni creator. a. Ecce maria. ps. In conuertendo. cxxv. p. Nisi dñs edi. cxxvi. ps. Btioẽs. cxxvii. a. Ecce maria genuit nobis saluatorem quẽ iohannes videns exclamabat dicens ecce agnus dei ecce qui tollit pctã mundi alleluya. C. pm.
Perte dei genitrix est nobis vita ꝑdita data q̃ de celo suscepisti ꝓlẽ ⁊ mundo genuisti saluatorez. Deo g̃. R. Elegit eã deus et preelegit eã Elegit eam. V. Et habitare eã facit in tabernaculo suo. Et preelegit eã. Glia. Elegit. V. Speciosa facta es et suauis. R. In delicijs tuis scã dei genitrix. Oro.
Mentes nr̃as qs dñe spiritus scũs paraclitus q̃ a te procedit illuminet ⁊ inducat in oẽm sicut tuus promisit filius veritatem. Per.
Beate et gloriose semp qz virginis marie nos qs dñe merita ꝓsequantur ⁊ tuam nobis indulgentiã semp implorent. per. Oro.
Clamantes ad te dñe de⁹ dignãter exaudi vt nos de profundo iniquitatis eripias: ⁊ intercedẽtibus sanctis tuis ad gaudia eterna perducas Per dñm. Ad vespe. an. Btã mater. ps. Dixit dñs. cix. p. Cõfitebor. cx. ps. Beatus vir q̃ ti. cxi. ps. De profundis. ps. Memẽto. cxxxi. an. Beata mater ⁊ innupta virgo gloriosa regia mũdi intercede ꝓ nobis ad dñm. cx.
Beata es virgo maria q̃ dñm portasti creatorẽ mundi genuisti qui te fecit et in eternũ ꝑmanes v̓go. Deo gra. hy⁹. O q̃ gloriosa. Req re cu hym. V. Post ptũ. R. Dei genitrix. a. Sctã. ps. Mag̃. iiij. a. Sãcta maria succurre miseris iuua pusillanimes / refoue flebiles / ora ꝓ populo / interueni ꝓ clero intercede ꝓ deuoto femineo sexu. Dñe exau. Et clamor. Oro
Deus q̃ corda fideliũ scti spũs illustratiõe docui

rii: da nobis in eodē spū recta
sapere et de eius semper scā
consolatione gaudere.
Concede nos famulos tu
os q̄s dñe deus ꝑpetua
mētis ⁊ corporis sanitate gau
dere ⁊ gloriosa btē marie sēp
virginis intercessione a p̄nti
liberari tristicia: ⁊ eterna per
frui leticia. Per. Oratio.
Ecclesiā tuam q̄s dñe be-
nignus illustra vt bea-
ti iohānis apostoli tui ⁊ euan
geliste illuminata doctrinis:
ad dona perueniat sempiterna
Per do Memo. de oībꝰ san-
ctis. an. Sancti dei om̄s qui
estis cōsortes supnorū ciuiū/
intercedite ꝓ nobis. ℣ Leta
mini .orō. Oim sanctoꝝ re-
quire supra ad p̄mā beate ma
rie. Ad cōpleto. an̄. Cum io-
cunditate. ps. Usqueq̄ xii.
Judica me deus xlii. ℣. Se
pe expu .cxxviii. ps. Dñe nō
est .cxxx. an. Cū iocunditate
memoriā beate marie celebre
mus vt ipa pro nobis interce
dat ad dñm deū nr̄m. hẏꝰ.
Uirgo singularis inter ōs
mitis nos c̄lpis solutos
mites fac ⁊ castos. Uitā pre
sta purā iter para tutū vt vi-
dentes iesum sp̄ colletemur.
Sit laus deo patri sūmo xp̄o
decus spiritui sancto triꝰ ho
nor vnus. Amen. Cap̄m.
Sicut cynamomū et bal-
samū aromatizās odo-
rem dedi quasi myrrha electa
dedi suauitatē odoris. Deo
gra. ℣. Ecce ancilla dñi ℟.
Fiat michi scd̄m verbū tuū.
an. Sancta ℣. Nūc dimit.
an. Sctā dei genitrix v̄go sp̄
maria itercede ꝓ nobis ad do
minū deū nr̄m. Dñe exaudi
Et clamor meus Oratio
Ure igne sācti sp̄s renes
nostros ⁊ cor nostrū do-
mine: vt tibi casto corpe serui
amꝰ ⁊ mūdo corde placeamꝰ
Gratiā tuā q̄s dñe menti
bus nostris infūde vt q̄
angelo nūciāte xp̄i filij tui in
carnationem cognouimus p
passionē eius et crucem ad re
surrectionis gloriam ꝑduca-
mur. Per dominū. Orō.
Ure q̄s dñe infirmita-
tes nostras ⁊ intercedē
tibus omnibꝫ sanctis tuis ce-
leri nobis pietate succurre.
Per dominum nostrum.

an. Ne reminiscaris dñe de
licta nr̄a vel parētū nr̄oꝝ ne
q̄ vindictam sumas de pec-
catis nostris Parce dñe pce
populo tuo quē redemisti pre
cioso sanguine tuo ne ineter-
nū irascaris ei. Letania.

Kyrieleyson Christeeleison Kyrieleyson Criste audi nos. Pater de celis deus: miserere nobis. Fili redemptor mundi deus: miserere nobis Spus sancte deus: miserere nobis Sancta trinitas unus deus: miserere nobis.
Sancta maria ora
Sancta dei genitrix ora
Sancta virgo virginum or
Sancte michael or
Sancte gabriel or
Sancte raphael or
Omnes sancti angeli et archangeli dei. Orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines. orate pro nobis
Scte iohannes baptista or
Omnes sancti patriarche et prophete. orate pro nobis
Sancte petre or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iohannes or
Sancte iacobe or
Sancte thoma or
Sancte iacobe or
Sancte philippe or
Sancte bartholomee or
Sancte thadee or
Sancte mathee or
Sancte symon or
Sancte iuda or
Sancte mathia or
Sancte barnaba or
Sancte luca or
Sancte marce or
Omnes sancti apostoli et euangeliste dei. orate pro nobis
Omnes sancti discipuli domini. orate pro nobis.
Omnes scti innocentes. orate pro
Sancte stephane or
Sancte line or
Sancte clete or
Sancte clemens or
Sancte sixte or
Sancte corneli or
Sancte cypriane or
Sancte laurenti or
Sancte vincenti or
Sancte firmine or
Sancte quintine or
Sancte simphoriane or
Sancte iuste or
Sancte christofore or
Sancte crispine or
Sancte crispiniane or
Sancte cosma or
Sancte damiane or
Sancte geruasi or
Sancte prothasi or
Sancte fabiane or
Sancte sebastiane or
Scte luciane cum so. tu. or
Scte ypolite cum so. tu. or
Scte dyonisi cum so. tu. or
Scte maurici cum so. t. or
Scte iuliane cum so. t. or
Scte eustachi cum so. t. or
Scte nichasi cum so. tu. or

Sancte leodegari or
Sancte arnulphe or
Sancte clare or
Sancte thoma or
Sancte lamberte or
Oēs scti martyres orate.
Sancte silvester or
Sancte hylari or
Sancte martine or
Sancte ambrosi or
Sancte augustine or
Sancte hieronyme or
Sancte gregori or
Sancte nicolae or
Sancte remigi or
Sancte hylari or
Sancte francisce or
Sancte guillerme or
Sancte eligi or
Sancte maure or
Sancte egidi or
Sancte vedaste or
Sancte amande or
Sancte geremare or
Sancte sulpici or
Sancte hyldeuerte or
Sancte ebrulphe or
Sancte leobine or
Sancte audoene or
Sancte fiacri or
Sancte ludouice or
Sancte bernarde or
Oēs scti confessores orate
Omnes sancti monachi & heremite orate pro nobis
Sctā maria magdalene or
Sctā maria egiptiaca or
Sctā felicitas or
Sctā perpetua or
Sctā agatha or
Sctā lucia or
Sctā agnes or
Sctā angadrisma or
Sctā petronilla or
Sctā cecilia or
Sctā katherina or
Sctā anastasia or
Sctā eufemia or
Sctā iuliana or
Sctā emerētiana or
Sctā eulalia or
Sctā genouefa or
Sctā oportuna or
Sctā elizabeth or
Sctā barbara or
Sctā scolastica or
Sctā brigida or
Sctā aurea or
Sctā cristina or
Sctā batildis or
Sctā radegūdis or
Sctā margareta or
Sctā gertrudis or
Sctā sapientia or
Sctā fides or
Sctā spes or
Sctā caritas or
Oēs sctē virgines orate
Oēs sancti & sctē dei orate
Propicius esto. parce nobis domine
Propici9 esto: exaudi nos do

Ab oĩ malo. libera nos dñe
A peste ⁊ clade ⁊ fame. li.
Ab insidiis dyaboli li.
Ab imũdis cogitatõib⁹. li.
Ab ira tua nimiũ tremẽda
libe. A periculo mortis. li.
A subitanea ⁊ improuisa et
eterna morte. li.
A vinculis dyaboli li.
A penis inferni li.
Ab imminentibus peccato-
rum nostrorum periculis. li.
Ab ifestatõib⁹ demonũ. li.
A spũ fornicatiõis. li.
Per annũciationẽ tuã li.
Per incarnationẽ tuã li.
Per aduẽtũ tuũ li.
Per natiuitatẽ tuã li.
Per circũcisionẽ tuã li.
Per baptismũ tuum li.
Per ieiunium tuum li.
Per passionẽ et crucẽ tuã li.
Per mortem tuam li.
Per sepulcrum tuum li.
Per scãz resurrectionẽ tuã li.
Per admirabilẽ ascensionẽ
tuam. li. Per aduẽtũ sãcti
spiritus parácliti. li.
In hora mortis succurre no-
bis dñe. In die iudicii. li.
Peccatores te rogamus au-
di nos. Ut pacem nobis do-
nes. te r. Ut remissionẽ oĩm
peccatorum nostrorum nobis do-
nes. te r. Ut cõpunctionẽ cor-
dis fontẽq; lacrimarũ nobis
dones te ro. Ut fidem spẽ
⁊ caritatem nobis dones. te r.
Ut ecclesiã tuã regere et de-
fensare digneris. te ro. Ut
mia et pietas tua nos custo-
diat. te ro. Ut dõnũ aposto
licum ⁊ oẽs grad⁹ ecclesie in
sctã religione conseruare di-
gneris. te ro. Ut antistitẽ
nostrũ et omnes cõgregatio-
nes sibi cõmissas in tuo sãcto
seruitio conseruare digneris
te ro. Ut regem nostrũ con
seruare digneris. te ro. Ut
cunctũ populũ cristianũ p̃cio
so sanguine tuo redẽptũ con-
seruare digneris. te ro. Ut
oculos misericordie tue super
nos reducere digneris. te ro.
Ut obsequiũ seruitutis nr̃e
ratiõabile facias. te ro. Ut
mentes nostras ad celestia de
sideria erigas. te ro. Ut mi
serias pauperũ et captiuorum
intueri ac releuare digneris.
te ro. Ut celestibus discipli-
nis nos instruere digneris. te.
Ut oĩbus benefactoribz no-
stris sẽpiťna bona retribuas.
te ro. Ut fructus terre dare
et conseruare digneris. te ro.
Ut animas nostras et pa-
rẽtũ nostrorum ab eterna dam-
natione eripias. te ro. Ut
oĩbz fidelibus defũctis requi-
em eternã dones. te. ro. Ut

nos exaudire digneris. te. ro. Fili dei. iij. te ro. Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis dñe Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos dñe Agnus dei qui tollis pctã mũdi: miserere nobis Kyrieleysõ Christe eleison. Kyrieleyson. Pater noster. Et ne nos. Sed libera. Ego dixi domine miserere mei. Sana animam meã quia peccaui tibi. Fiat veniat super nos misericordia tua domine. Salutare tuum secundum eloquium tuum.

Sacerdotes tui induantur iusticiam. Et sancti tui exultent. Fiat pax in virtute tua. Et abundantia in turribus tuis Esto nobis domine turris fortitudinis. A facie inimici. Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabitur in te. Ostende nobis domine misericordiam tuam. Et salutare tuum da nobis Saluos fac nos dñe deus noster Et congrega nos de nationibus Ut confiteamur nomini sancto tuo Et glorie mur in laude tua. Exurge quare obdormis dñe. Exurge ꝛ ne repellas in finẽ Quare faciẽ tuam auertis Obliuisceris inopie nostre ꝛ tribulationis nostre Exurge domine adiuua nos Et libera nos propter nomen tuũ. Domine saluum fac regem Et exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te. Saluũ fac populũ tuum dñe ꝛ benedic hereditati tue. Et rege eos ꝛ extolle illos vsqꝫ ineternũ Oremus pro pastore nostro. Dñs conseruet eũ ꝛ viuificet. Pro fratribꝫ nostris. Saluos fac seruos tuos ꝛ ancillas tuas deus me⁹ sperãtes in te Mitte eis dñe auxiliũ de sancto Et de syon tuere eos. Fiat mia tua dñe super nos. Quẽ admodũ sperauimus in te Adiutoriũ nostrum in nomine dñi. Qui fecit celũ et terrã. Oremus pro benefactoribus nostris. Bñfac dñe bonis et rectis corde. Pro infirmis afflictis captiuis ꝛ peregrinis christianis. Libera eos deus israel ex omnibus tribulationibus suis. Pro cunctis fidelibus dei defunctis Requiem eternam dona eis domine et lux ꝑpetua luceat eis. Requiescant in pace. Amen. Domine exaudi. Et clamor. Dñs vobiscũ Et cũ spiritu tuo. Orõ.

Deus cui ꝓpriũ ẽ misereri sp ꝛ pcẽ/ suscipe deprecationẽ nostrã: vt quos delictor

nostrorum cathena cõstrigit: miseratio tue pietatis absoluat. Per dñm. Orõ.

Exaudi dñe supplicũ preces/ ⁊ cõfitẽtiũ tibi parce pctis: vt pariter nobis indulgentiã tribuas benign9 et pacẽ.

Ineffabilẽ miam Orõ. tuã dñe nobis clemẽter ostẽde: vt sil nos a pctis oib9 exuas: ⁊ a penis quas ꝓ his meremur ꝓpiciat9 eripias.

Deus q̃ nos patrẽ et matrẽ honorare precepisti: miserere clemẽt aiabus parẽtũ nřoꝝ eoꝝq; pctã dimitte/ nosq; cũ eis in etne claritatis gaudio fac viuere. Orõ.

Deus venie largitor ⁊ humane salutis amator/ q̃s imẽsã clemẽtiã tuã: vt nostre cõgregationis fratres sorores parentes amicos ꝓpinquos fundatores recõmendatos ⁊ benefactores nostros q̃ ex hoc seculo transierũt: beata maria sp virgine intercedẽte cũ oibus sanctis ad ꝑpetue beatitudinis cõsortiũ peruenire concedas. Oratio.

Fidelium deus oim cõditor et redẽptor animabus famuloꝝ famularũq; tuarũ quorũ cõmemorationem agim9/ ⁊ quoꝝ elemosinas recepimus ⁊ oim fideliũ defunctoꝝ remissionẽ cũctorum tribue peccatorũ: vt indulgẽtiã quã sp optauerũt piis supplicationib9 cõsequãtur. Qui viuis ⁊ regnas. Oratio.

Pietate tua q̃s domie nostroꝝ solue oim vincla peccatoꝝ/ ⁊ intercedente pro nobis beata ⁊ gloriosa dei genitrice maria cũ oibus sanctis tuis dõnũ papã pontifices et abbates nostros/ seu oẽs congregationes illis cõmissas/ reges ⁊ principes nostros/ ⁊ oẽm populũ xpianũ ⁊ nos famulos tuos atq; loca nostra in oĩ sanctitate ⁊ religione custodi: oẽsq; affinitate/ et familiaritate/ vel cõfessione ⁊ oratiõe nobis cõiũctos a vitiis oibus purga/ virtutib9 tuis illustra pacem ⁊ salutẽ nobis tribue: hostes visibiles ⁊ inuisibiles remoue: carnalia desideria repelle: aerem salubrẽ indulge: amicis ⁊ inimicis nostris veram charitatẽ et humilitatẽ largire: et iter famuloꝝ tuorum in salutis tue prosperitate dispone: ĩfirmis nostris sanitatem restitue: ⁊ oibus fidelibus viuis et defunctis in terra viuẽtiũ vitam ⁊ requiẽ eternam concede. Per eundem. xpm dñm nostrũ Amen.

Casus reseruati epo.

Qui facit incestū. Deflorās aut homicida
Transgressor voti. periurus sortilegusqꝫ
Sacrilegus. patrum percussor vel sodomita
Et mentita fides: faciens incendia / prolis
Oppressor. blasphemus. hereticus, omnis adulter
Pontificem super his adeas. clerum feriensqꝫ

Casus reseruati pape

Per papam feriens clerum. falsarius. vrens
Soluitur. et quisquis audet celebrare ligatus
Simon si fuerit: sed fallit regula talis.
Impubes / monachus / mulier / vetulus quoqꝫ pauper.
Janitor hostilis tu releuabis eos.

Cōditiōes boni sacerdotis

Sacerdos debet esse almus
A peccatis segregatus
Rector et non raptor
Speculator ⁊ nō spiculator.
Dispēsator ⁊ nō dissipator
Pius in iudicio
Justus in consilio.
Deuotus in choro.
Stabilis in ecclesia
Sobrius in cena
Tacens in choro
Prudens in leticia
Purus in conscientia
Assiduus in oratione
Humilis in congregatione
Virilis in tentatione
Patiens in aduersitate
Lenis in prosperitate
Diues in virtutibus
Misericors in actibus
Sapiens in sermone
Verax in predicatione

Hec bernardus

Benedictio thuris siue incensi. Puer dicat. Benedicite. **Sacerdos respondet.** Ab illo bn̄dicaris in cuius honore cremaberis. In nomine patris et filij. ⁊ spūs scti amen.

Benedictio panis benedicti Sacerdos. Benedicite. Bn̄dic dn̄e creaturā istam panis sicut benedixisti quiqꝫ panes in deserto vt omnes gustantes ex eo recipiāt sanitatem mentis ⁊ corporis in noie patris ⁊ filij ⁊ spūs sancti Amē **Et post aspergat aqua benedicta.**

Sabbato intrante aduētu dñi. Ad vs. hy⁹.

Conditor alme syderum eterna lux credētiū xpe redemptor oim exaudi preces supplicū Qui cōdolēs interitu mortis perire seculū saluasti mundū lāguidū: donās reis remediū Vergente mūdi vespere: vti spōsus de thalamo egressus honestissia virginis matris clausula Cui⁹ forti potentie genu flectuntur oia celestia terrestria fatētur nutu subdita Occasū sol custodiens luna pallorē retinēs candor in astris relucens certos obseruat limites Te depcamur agye venture iudex seculi conserua nos in tempore hostis a telo pfidi Laus honor virtus gloria deo patri et filio scō simul paraclito in sempiterna scl'a. Amen.

Dñica prima aduētus ad matuti. Hymn⁹.

Verbū supnū pdiens a ptē oli exiens q̄ nat⁹ orbi subuenis cursu decliui tpis Illumina nūc pectora tuoq̄ amore cōcrema audito vt preconio sint pulsa tādē lubrica. Iudexq̄ cū post aderis rimari facta pectoris reddēs vicem pro abditis iustisq̄ regnū pro bonis. Non demū arcemur malis pro qualitate criminis sed cū beatis cōpotes simus perennes celibes. Laus honor virtus. In laud. hy⁹.

Vox clara ecce intonat obscura queq̄ icrepat pellantur eminus sōnia ab ethre cristus pmicat Mens iā resurgat torpida que sorde extat saucia / syd⁹ refulget iā nouū vt tollat omē noxiū. E sursū agnus mittitur laxare gratis debitū omēs pro indulgentia vocē demus cum lachrimis. Secūdo vt cū fulserit mūdū q̄ horror cinxerit non pro reatu puniat: sed pius nos tūc ptegat Laus honor.

De scō Nicolao hy⁹ ad vs.

Exultet aula celica letet mundi machina dū refert solis orbita nicolai solennia Qui vagitus infātie decorauit mirifice dans virtutum primordia iter ortus crepundia Quarta cū sexta feria semel suggebat vbera / iā in etate tenera hac vsus abstinentia. Cuius tumba fert oleum matris oliue nesciium quod natura nō ptulit: marmor sudando parturit O venerāde pontifex pius nec tardus opifex cunctis qui corde credulo te querūt in periculo

Aufer mortis dispendia confer vite stipendia quo post carnis exilia tecum simus in gloria. Presta pater ingenite iesu cum sancto flamine ut nicolai precibus iungamur celi ciuibus. Amen. In vigilia nati. do. ad vs. hy.

A solis ortus cardine: et vsque terre limitem: christum canamus principem natum maria virgine. Beatus auctor seculi: seruile corpus induit: vt carne carnem liberans: ne perderet quos condidit. Caste parentis viscera celestis intrat gratia: venter puelle baiulat secreta que non nouerat. Domus pudici pectoris: templum repente fit dei: intacta nesciens virum: verbo concepit filium. Enixa est puerpera: quem gabriel predixerat: quem matris aluo gestiens: clausus iohannes senserat. Feno iacere pertulit presepe non abhorruit: paruoque lacte pastus est: per quem nec ales esurit. Gaudet chorus celestium: et angeli canunt deo: palamque fit pastoribus: pastor creator omnium. In ista nocte, hymno dicitur Deo patri.

In die ad matuti. hymnus.

Christe redemptor omnium: ex patre patris vnice: solus ante principium: natus ineffabiliter. Tu lumen tu splendor patris: tu spes perennis omnium: intende quas fundunt preces: tui per orbem famuli. Memento salutis auctor quod nostri quondam corporis: ex illibata virgine nascendo formam sumpseris. Hic presens testatur dies: currens per anni circulum: quod solus a sede patris mundi salus adueneris. Hunc celum terra: hunc mare: hunc omne quod in eis est, auctorem aduentus tui laudat exultans cantico. Nos quoque qui sancto tuo redempti sanguine sumus ob diem natalis tui hymnum nouum concinimus. Gloria tibi domine qui natus es de virgine cum patre et sancto spiritu in sempiterna secula. Amen.

Per octauas in laudibus. hymnus.

Veni redemptor gentium ostende partum virginis: miretur omne seculum: talis decet partus deum. Non ex virili semine, sed mystico spiramine verbum dei factum caro: fructusque ventris floruit. Aluus tumescit virginis: claustra pudoris permanent: vexilla virtutum micant: versatur in templo deus. Procedens de thalamo suo: pudoris aula regia: gemine gygas substantie: alacris vt currat viam. Egressus eius a patre: regressus eius ad patrem: excursus vsque ad inferos: recursus ad sedem dei. Equalis eterno patri: carnis tropheo accingere: infirma nostri corporis: virtute firmans perpetim. Pre-

sepe iã fulget tuũ lumeq3 nox
spirat nouum / qđ nulla nox
interpollet: fideq3 iugi luceat
Glia tibi dñe qui natus.

De sctõ stephano.

Sancte dei preciose xptho
martyr stephane q̃ vtu
te charitatis circũfultus vn-
diq3 dñm p inimico exorasti
populo. Et unde preces p de
uoto tibi nunc collegio vt tuo
ppiciatus iteruẽtu dñs nos
purgatos a peccato iũgat ce-
licolib⁹. Gloria et honor deo
usquequo altissimo / vna pr̃i
filioq3 inclito paclito cui laus
est et potestas per eterna secu
la. Amen. In vigilia epy
phanie ad vesperas hymn⁹.

Hostis herodes ipie: xp̃m
venire quid times: non
eripit mortalia: q̃ regna dat
celestia. Ibant magi quã vi-
derant stellã sequẽtes preuiã
lumẽ requirũt lumine / deũ fa
tentur munere. Lauacra
puri gurgitis: celestis agnus
attigit / pctã que non detulit:
nos abluẽdo sustulit. Nouũ
genus potẽtie: aque rubescũt
ydrie: vinumq3 iussa funde-
re: mutauit vnda originem.
Gloria tibi dñe qui natus.

Ad matutinas hy⁹.

A patre vnigenit⁹ ad nos
venit per virginem: ba
ptisma cruce consecrans: cun
ctos fideles generans. E ce-
lo celsus prodijt: excepit for-
mam hominis: facturã mor-
te redimens: gaudia vite lar
giẽs. Hoc te redemptor que-
sumus: illabere propici⁹ cla-
rumq3 nostris sensibus lumẽ
prebe fidelibus. Mane no-
biscu3 dñe noctem obscuram
remoue oĩe delictum ablue
piam medelam tribue. Que
iam venisse nouimus: redire
item credimus sceptrumq3 su
um inclitum tuo defende cli-
peo. Gloria tibi dñe qui ap-
paruisti hodie cum patre ⁊ sã
cto spiritu ⁊c. Amen.

De sancto vincentio hy⁹.

Beate martyr pspera diẽ
triũphalẽ tuũ quo san
guinis merces tibi corona vi-
centi dat. Hic te ex tenebris
seculi tortore victo ⁊ iudice e-
uexit ad celũ dies / xp̃oq3 ouã
tem reddidit. Nunc angelo
rũ particeps colluces insigni
stola quã testis indomabilis
riuis cruoris laueras. Ade-
sto nunc ⁊ percipe voces precã
tum supplices nostri reatus
efficax orator ad thronum pa
tris. Gloria tibi dñe qui na-
tus. vel Qui eo pr̃i. scđm tem
pus.

In laudibus hymn⁹.

Christi miles preciosus le
uita vincētius / vt tribu
nal sponte rogū conscēdit in=
trepidus cuius salis crepitan
tis per corpꝰ minutie. Spar
sim ibant atqꝫ prune verna=
bāt ex sanguine inter hec ma
net immotus ille dei famulus
orans xp̄m in sublime erect
luminibꝰ. Glia ⁊ honor deo.

Sabbato ad vespas hym
nus de tempore.

Deus creator oīm poliqꝫ
rector vestiens diem de
coro lumine: noctem soporis
gratia. Artꝰ solutos vt q̄es
reddat laboris vsui / mentesqꝫ
qꝫ fessas alleuet: luctusqꝫ sol=
uat anxios. Grates peracto
iam die / ⁊ noctis exortu pre=
ces vot reos vt adiuues / hym
num canentes soluimus. Te
cordis ima concināt / te vox ca
nora concrepet / te diligat ca=
stus amor / te mens adoret so
bria. Christū rogemus ⁊ pa
trem / xp̄i patrisqꝫ spm̄ / vnū
potens per omia foue precan
tes trinitas. Amen.

Die dn̄ica ad matu. hyꝰ

Primo dierum oīm quo
mundus extat conditꝰ /
vel quo resurgens conditor /
nos morte victa liberet. Pul=
sis procul torporibus / surga=
mus omēs ocius et nocte que
ramus piū / sicut prophetam
nouimus. Nostras preces vt
audiat: suāqꝫ dextram porri=
gat et expiatos sordibus red=
dat polorū sedibus. Ut qui
qꝫ sacratissimo huius diei tē=
pore horis quietis psallimus /
donis beatis muneret. Pre=
sta pater piissime patriqꝫ cō=
par vnice / cum spiritu para=
dito regnās p oē scl'm. Am̄.

In laudi. hymnus.

Eterne rerū conditor no=
ctem dieqꝫ qui regis: et
temporū das tēpora / vt alle=
ues fastidiū. Preco diei iam
sonet noctis ꝓfunde peruigil
nocturna lux viātibꝰ a nocte
noctem segregans. Iesu la=
bentes respice: et nos vidēdo
corrige. si respicis lapsus ca=
dunt: fletuqꝫ culpa soluitur.
Tu lux refulge sensibꝰ mētis
qꝫ sōnū discute / te nostra vox
primū sonet ⁊ vota soluamꝰ
tibi. Deo patri sit gloria eius
qꝫ soli filio cum spiritu para=
clito / et nūc ⁊ i ppetuū. Amē.

Ad vesperas hyꝰ.

Lucis creator optime /
lucē dierū proferēs / pri
mordijs lucis noue / mūdi pa
rans originē. Qui mane iū
ctum vesperi / diem vocari pre
cipis / tetrum chaos illabitur:
audi preces cū fletibus. Ne

mens grauata crimine/ vite sit exul munere/ dū nil peren ne cogitat/ seseq̃ culpis illi gat. Celorū pulset intimū/ vitale tollat premiū/ vitem⁹ omne noxiū/ purgemus om̄e pessimum. Christū rogem⁹ et patrem/ xp̄i patrisq̃ spiritum/ vnū potens per oīa/ foue p̄cantes trinitas. Amen.

Ad primam hymnus.

Iam lucis orto sydere deum precemur supplices vt in diurnis actibus nos seruet a nocentibus Linguā refrenans temperet ne litis horror insonet/ visum fouēdo cōtegat ne vanitates hauriat. Sint pura cordis intima absistat et vecordia/ carnis terat superbiam/ potus cibiq̃ parcitas. Ut cum dies abscesserit/ noctēq̃ sol reduxerit/ mūdi per abstinentiam ip̄i canamus gloriā Deo patri sit gloria eiusq̃ soli filio: cum spiritu paraclito et nunc et in perpetuum. Amen.

Ad tertiam hymnus

Nunc sancte nobis spiritus vnū patri cum filio dignare promptus ingeri nostro refusus pectori Os lingua mens sensus vigor confessionē personent/ flāmescat igne caritas/ accendat ardor proximos Presta pater ingenite/ totum ducamus iugiter xp̄o placētes hunc diem sācto repleti spiritu. Amen.

Ad sextam hymnus.

Rector potens verax de⁹/ qui temperas rerum vices splendore mane instruis: et ignibus meridiē Extigue flammas litiū aufer calorem noxiū/ cōfer salutem corporū verāq̃ pacem cordiū Presta pater pijssime patriq̃ cōpar vnice/ cum spiritu paraclito/ regnans per oē seculū. Amē

Ad nonam hymnus.

Rerum deus tenax vigor immotus in te permanens lucis diurne tempa successibus determinans. Largire clarū vespere/ quo vita nusq̃ͣ decidat sed premiū mortis sacre perennis instet glīa. Presta pater omnipotēs per iesum xp̄m dn̄m q̄ tecū in perpetuum regnat cū sācto sp̄u. Amē. Ad cōpletoriū hy⁹.

Te lucis ante terminū/ rerum creator poscimus: vt solita clementia/ sis presul ac custodia. Procul recedāt sōnia ⁊ noctium fantasmata hostemq̃ nostrū cōprime/ ne polluantur corpora. Presta pater omnipotens per iesum xp̄m dn̄m vt s. Amen

Hymnus dicendus ad cõplet. solẽnibus diebus.

Saluator mũdi dñe/ qui nos saluasti hodie / in hac nocte nos protege/ et salua omi tẽpore. Adesto nunc propicius et parce supplicantibus/ tu dele nostra crimina tu tenebras illumia Ne mẽtẽ sõn⁹ opprimat / nec hostis nos subripiat / nec vllis caro petimus/ cõmaculetur sordibus Te reformator sensuum/ votis precamur cordiũ/ vt puris castis mẽtibus / surgam⁹ a cubilibus Sit laus pennis gloria deo patri ⁊ filio sancto simul paraclito in sẽpiterna secula amen. In purificatione beate marie hy⁹.

Quod chorus vatũ venerãdus olim/ spũ sancto cecinit repletus/ in dei factuz genitrice constat esse maria. Hec deũ celi dñmq; terre/ virgo concepit peperitq; virgo/ atq; post partũ meruit manere/ inuiolata. Quẽ senex iust⁹ symeõ in vlnis in domo sũpsit dñi gauisus/ ob qđ optatũ proprio videret/ lumine xp̄m Tu libẽs votis petim⁹ p̄cantũ: regis eterni genitrix faue to claraq; e᷑lsi renitens olipi regna petisti Sit deo nostro decus et potestas sit salus perpes sit honor perennis q̄ poli sũma residet in arce trinus et vnus. Amen. Alius hy⁹.

Aue maris stella. Require post in assumptione.

Sabbatis in quadragesima ad vesperas hy⁹.

Iam ter quaternis trahitur horis dies ad vesperũ: occasu sol pnunciat: noctis redire tp̄a. Nos ergo signo dñi/ tutemur claustra pectorũ: ne serpens ille callidus intrandi tentet aditus Sed armis pudicicie: mẽs fulta vigil libere: sobrietate comite: hostẽ repellat improbũ Sed nec ciborũ crapula: tãdem distendat corpora: ne vi per sõnũ aĩas ludificatas polluat. Gloria tibi trinitas: equalis vna deitas: et ante oĩa secl'a et nũc et in perpetuũ. Amẽ.

Ad cõpletoriũ hy⁹.

Criste q̄ lux es et dies: noctis tenebras detegis: lucisq; lumen crederis: lumẽ beatũ predicans Precamur scẽ dñe: defẽde nos in hac nocte: sit nobis ĩ te requies: quietã noctẽ tribue Ne grauis sõnus irruat: nec hostis nos surripiat: nec caro illi consentiens: nos tibi reos statuat. Oculi somnũ capiant cor ad te semper vigilet: dextera tua

protegat famulos qui te dili gunt Defensor nr̃ aspice: in sidiãtes reprime: guberna tu os famulos: quos sãguie mercatus es Memẽto nr̃i dñe: i graui isto corpore: q̃ es defensor aie adesto nobis dñe Deo patri.

Ad matu. hy⁹.

Summe largitor p̃mij spes q̃ es vnica mũdi: preces intẽde seruor ad te deuote clamãtum Nostra te cõsciẽtia: graue offendisse mõstrat: quã emũdes supplicamus: ab oĩbus piaculis Si renuis q̃s tribuet: indulge q: potẽs es: te corde rogare mũdo: fac nos p̃camur dñe. Ergo acceptare nr̃m: q̃ sacrasti ieiuniũ: q̃ mistice paschalia capiam⁹ sacramẽta Summa nobis hoc cõferat in deitate trinitas: in qua gloriatur vnus: p cũcta scl'a de⁹ Amẽ

In laudibz hy⁹.

Audi benigne cõditor: nostras p̃ces cũ laudibz: in hoc sacro ieiunio: fusas quadragenario Scrutator alme cordiũ ĩfirma tu scis viriũ: ad te reuersis exhibe remissionis grãm Multũ q̃dẽ peccauim⁹ sed pce ꝯfitẽtibz: ad laudẽ tui nõis confer medelã lãguidis Sic corpus extra cõteri: dona p abstinẽtiã: ieiunet vt mẽs sobria a labe prorsus criminũ. Presta btã trinitas cõcede simplex vnitas vt fructuosa sine tuis ieiunior munera: Amẽ.

Sabbõ i passi. dñi ad vs hy.

Vexilla regis prodeunt/ fulget crucis misteriuz/ quo carne carnis conditor/ suspensus est patibulo Cõfix⁹ clauis innocẽs / mortẽ gemit moriens/ seuũ tyrãnũ vinciens et nos ab illo liberans. Quo vulneratus insup/ mucrone dire lancee / vt nos lauaret crimine manauit vnda sanguine Impleta sũt que cecinit/dauid fidelis carmine / dicendo nationibus regnauit a ligno deus. Arbor decora et fulgida ornata regis purpura/ electa digno stipite / tã sancta mẽbra tangere Beata cuius brachijs/ secli pependit preciũ/ statera facta est corporis predãq: tulit tartaris. O crux aue spes vnica / hoc passionis tempore/ auge pijs insticiã/ reisq: dona veniam. Te sũma deus trinitas/ collaudet omnis spũs/ quos per crucis misteriũ / saluas rege p secula. Amen.

Ad matuti. hymnus.

Pange lingua gloriosi/ p̃lij certaminis/ ꝛ super crucis tropheũ/ dic triũphum nobilẽ qualiter redemptor or

bis imolatus vicerit De pa=
rẽtis prothoplausti fraude fa
cta condolens qñ pomi noxia
lis morte morsu corruit ipse li
gnũ tunc notauit dãna ligni
vt solueret Hoc opus nostre
salutꝭ ordo depoposcerat / mlᵗ=
tiformis proditoris ars vt ar
tem falleret ⁊ medelam ferret
inde hostis vnde leserat. Qñ
venit ergo sacri plenitudo tẽ=
porꝭ missus ẽ ab arce pr̃is na
tus orbis conditor atqꝫ vẽtre
virginali caro factus prodijt
Gloria et honor deo vsqquo
altissimo vna patri filioqꝫ in
clito paraclito cui laus est ⁊ po
testas p eterna secula Amen.

In laudibus hy⁹.

Lustra sex qui iã peracta
tẽpus implẽs corpis se
volente natus ad hoc passiõi
deditus agnus in cruce leua=
tur immolandus stipite Hic
acetũ fel arundo sputa clauis
lancea mite corpus pforatur
sanguis vnda profluit terra
põthus astra mũdus quo la=
uantur flumine Crux fidelis
inter omnes arbor vna nobi=
lis nulla silua talẽ profert frõ
de flore germine dulce lignũ
dulces clauos dulce pondus
sustinens. Flecte ramos ar=
bor alta tensa laxa viscera et
rigor lentescat ille quez dedit
natiuitas vt superni mẽbra
regis miti tendas stipite So
la digna tu fuisti ferre preciũ
seculi atqꝫ portũ preparare nau
ta mundo naufrago quem sa
cer cruor perunxit fusus agni
corpore Gloria et honor deo

In vigilia pasche ad cõ=
pletoriũ hymnus.

Iesu redẽptor seculi ver
bũ patris altissimi / lux
lucis inuisibilis : custos tuorꝫ
peruigil. Tu fabricator om=
nium discretor atqꝫ temporꝫ /
fessa labore corpora : noctis
quiete recrea Te depcamur
supplices vt nos ab hoste libe
res ne valeat seducere : tuo re
demptos sanguine Ut dum
graui in corpore breui mane=
mus tempore / sic caro nostra
dormiat : vt mens in xp̃o vi=
gilet Quesumus auctor om
nium in hoc paschali gaudio /
ab omni mortis impetu : tuũ
defende populũ. Non dicit.
Gloria tibi. vsqꝫ in crastinũ
Gloria tibi dñe qui surrexisti
a mortuis cũ patre et scõ spũ:
in sempiterna secula. Amẽ.

In die pasche ad matuti.

Aurora lucis rutilat celũ
laudib⁹ intonat / mũd⁹
exultãs iubilat.: gemẽs ifern⁹
vlulat Cũ rex ille fortissim⁹
mortis confractis viribus / pe

de cōculcās tartara: soluit a pena miseros. Ille qui clausus lapide custodit sub milite/ triūphās pōpa nobili: victor surgit d̄ funere Solutꝭ iā gemitibus et inferni dolorib₃ q̄r surrexit dn̄s: resplendens clamat āgelus Tristes erāt apostoli de nece sui dn̄i / quē pena mortis crudeli: serui dā narant impij Quesum⁹ au. Gloria tibi dn̄e qui surrexi.

Post oct. pasche. In l'. hy⁹.

Sermone blādo angelus predixit mulierib₃/ i galileā dn̄s: vidēdus est q̄ toti⁹ Ille dn̄i pgūt cōcite apostolis hoc dicere/ vidētes eū viuere: osculātur pedes dn̄i Quo agnito discipuli i galileā ꝓpere pgūt videre faciē desideratā dn̄i. Claro paschali gaudio sol mundo nitet radio/ cū xp̄ꝫ iā apl'i visu cernūt corpeo Ostensa sibi vulnera in xp̄i carne fulgida resurrexisse dn̄z voce fatentur publica. Rex xp̄e clemētissime tu corda nostra posside/ vt tibi laudes debitas: reddamus oī tempore Quesumus auctor oim Gloria tibi dn̄e q̄ surrexisti.

Tēpe paschali. Ad vs. hy⁹.

Ad cenā agni ꝓuidi ꝛ stolis albis cādidi post trāsitum maris rubri: xp̄o canamus principi Cuius corpus sanctissimū in ara crucis torridū/ cruore eius roseo gustādo viuimus deo Protecti pasche vespere a deuastāte angelo/ erepti de durissimo pharaonis imperio Iā pasca nr̄m xp̄us est qui imolatus agnus est sinceritatꝭ azima caro ei⁹ oblata est. O vere digna hostia p quā fracta sūt tartara/ redēpta plebs captiuata: reddita vite premia Consurgit xp̄s tumulo victor redit de baratro/ tyrānū trudēs vinculo et reserans paradisū Quesum⁹ auctor Gl'ia t' dn̄e: q̄ sur.

In vigi. ascēsi. Ad vs. hy⁹.

Eterne rex altissime redēptor et fideliū₃ q̄ mors soluta deperit: daꝭ triūphus grē Scandēs tribunal dextere pr̄is ptās oīm/ collata est iesu celitus q̄ nō erat humanitus. Ut trina rerū machina celestiū terrestriū/ ꝛ iferno℞ cōdita: flectat genu iā subdita. Tremūt vidētes āgeli versa uice mortaliū culpat caro purgat caro: regnat de⁹ dei caro Tu esto nr̄m gaudiū q̄ es futurus p̄miū sit nrā in te glia: p cūcta sēp scl'a. nō dr̄ Gl'a t' usq̄ in ascēsiōnē Gl'ia t' dn̄e q̄ scandis supra sydera cū pr̄e ꝛ scō spū in sēpitēna scl'a Amē.

In die ascen. ad matu. hy⁹.

Jesu nr̃a redēptio/ amor
⁊ desideriũ/ de⁹ creator
oīm hō in fine tēpoꝝ Que te
vicit clementia vt ferres nr̃a
crimina crudelē mortē patiēs:
vt nos a morte tolleres Infer
ni claustra penetrās tuos ca=
ptiuos redimēs victor trium
pho nobili ad dextrā pr̄is resi
dēs. Ipsa te cogat pietas vt
mala nr̃a superes/ ꝑcēdo ⁊ vo
ti cōpotes: nos tuo vultu sati
es Tu esto nr̃m gau. Gl̃ia t̃
dñe q̃ scādis In laud. hy⁹.

Tu xp̃e nr̃m gaudiũ ma=
nēs olipo ꝑditũ/ mũdi
regis q̃ fabricā: mũdana vin
cens gaudia Hic te p̃cātes q̃s
ignosce culpis omibꝫ/ ⁊ corda
sursum subleua/ ad te supna
grā Ut cũ rubēte ceperis cla
rere nube iudicis penas repel
las debitas: reddas coronas
ꝑditas Tu esto nr̃m. Gl̃ia t̃
dñe qui scādis. In vigi.
pēthecostes ad vs. hy⁹.

Beata nobis gaudia/ āni
reduxit orbita/ cũ sp̃us
paclitus effulsit in discipulos
Ignis vibrāte luie lingue fi=
gurā detulit/ v̄bis vt essēt p=
flui: ⁊ charitate feruidi Lin=
guis loquūt̃ oīm/ turbe pauēt
gētiliũ/ musto madere depu=
tāt: q̃s sp̄s repleuerat Patra
ta sũt hec mistice pasche ꝑacto
tp̃e sacro dierũ numero: q̃ le=
ge fit remissio Te nunc deus
p̄ijssie vultu p̃camur cernuo/
illapsa nobis celitus largire
dona sp̃us. In hac nocte nō
dr. Dudum sacrata pectora
tua repleſti grā/ dimitte nũc
peccamia: ⁊ da q̃eta tp̃a Jn
d. dr. Sit laus pr̄i cũ filio scō
simul paraclito/ nobisq̃ mit=
tat fili⁹ charisma sci sp̄s Am̄
In die pēthe. ad mat. hy⁹.

Jam xp̄s astra ascēderat
regress⁹ vñ venerat pro
missa pr̄is munera: scm̄ da=
turus sp̄m Solēnis vrgebat
dies/ q̃ mistico septēplici orbis
volutus septies: signat beata
tp̃a Dũ hora cũctis tertia re
pēte mũdus intonat/ orātibꝫ
aplis deũ venisse nũciat De
patris ergo luie decorus ignis
almus est: q̃ fida xp̄i pectora
calore v̄bi cōpleuit Dudum
sacra. Sit laus patri cũ filio
In laudibus hymnus.

Impleta gaudēt viscera
afflata scō sp̄u voces di
uersas itonāt: fātur dei mag=
lia Ex omi gente cogniti/ gre
cis latinis barbaris/ cunctis
q̃ admirantibus: linguis lo
quũtur omibus. Iudea tūc
incredula vesana torno sp̄ũ/
ructare musti crapula: alũ=

nos xpi cōcrepat Sed signis et virtutib3 occurrit ꝛ docet pe tr9 falsos probari pfidos: io-helis testionio Mundū sacra. Sit laus pri. Ad iii. hy9.

Veni creator spūs mētes tuorꝫ visita/ iple supna gratia: que tu creasti pectora Qui paraclit9 diceris donum dei altissimi/ fōs viuus ignis charitas ꝛ spiritalis vnctio. Tu septiformis munere/ dextre dei tu digitus/ tu rite promissū patris: sermone ditans guttura. Accende lumē sensibus infunde amorē cordib3 ifirma nr̄i corpis: virtute firmās perpeti Hostē repellas longius/ pacēqꝫ dones ptin9 ductore sic te pūio: vitem9 oē noxiū Per te sciam9 da patrē/ noscam9 atqꝫ filiū/ te vtriusqꝫ spm̄ credamus omi tpe. Sit laus patri cum filio.

In vigilia trini. ad vs. hy9

O lux beata trinitas: ꝛ pncipalis vnitas: iam sol recedit igneus: infunde lumē cordibus Te mane laudum carmine: te depcemur vespe-ri: te nostra supplex gloria: p cūcta laudet secula. Deo patri sit gloria: eiusqꝫ soli filio: cum spū paraclito: ꝛ nūc ꝛ in perpetuum. Amen.

In die trini. ad mat. hy9

Nocte surgētes vigilemus oēs sp in psalmis meditemur atqꝫ viribus totis dn̄o canamus dulciter hymnos. Ut pio regi pariter canētes cū suis sanctis mereamur aulam igredi celi simul ꝛ beatā ducere vitam Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterqꝫ sancti spirit9 cui9 reboat in oī glia mūdo. Amē

In laudibus hymn9.

Ecce iā noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilans choruscat/ nisibus totis rogitemus omnes cūctipotentem. Ut deus noster miseratus omnē pellat languorem/ tribuat salutē/ donet et nobis pietate patris regna polorū. Prestet hoc nobis vts.

In vigilia sancti sacramēti ad vesperas hymnus.

Pange ligua gloriosi corporis mysteriū/ sanguinisqꝫ preciosi/ quē in mūdi pcium/ fructus ventris generosi/ rex effudit gentiū Nobis datus nobis natus/ ex itacta virgine/ ꝛ in mūdo cōuersat9 sparso verbi semine/ sui moras incolatus/ miro clausit ordine In suprema nocte cene recūbēs cū fratrib3/ obseruata lege plene/ cibis in legalib3 cibū turbe duodene/ se dat su-

is manibus Verbū caro pa
nem verū / verbo carnē efficit
fitqꝫ sanguis xp̄i merū / ⁊ si sē
sus deficit: ad firmādū coꝛ sin
cerū sola fides sufficit. Tan=
tum ergo sacramētū / venere
mur cernui / et antiquū docu=
mentū / nouo cedat ritui / pꝛe=
stet fides supplemētū / sensuū
defectui. Genitoꝛi genitoqꝫ
laus ⁊ iubilatio / salus honoꝛ
virtus quoqꝫ sit et benedictio
procedenti ab vtroqꝫ / cōpar
sit laudatio. Amen.

Ad cōpletoꝛiū hymnꝰ.

Christus vere noster cibꝰ /
xp̄s vere noster potꝰ / ca=
ro dei vere cibus / sanguis dei
vere potus. Caro cara quā
sumimus / quā assūpsit de vir
gine / verus sanguis quā bibi
mus / quē effudit ꝓ homine.
Vere tali mysterio verbū ca
ro comeditur / ꝑ quod viget re
ligio / per quod nobis ingredi=
tur. Panis iste dulcedis / to=
tus plenus ē gratie / aluo ge=
status virginis rex ē etne glie
Cuius panis angelici / sagi=
nemur pinguedine / pij ⁊ tam
viatici / delectemur dulcedine
O celeste cōuiuiū / o btōꝝ gl'a
o reqes hūiliū / etna ꝯfer gau
dia. Pēa prē ꝑ filiū / pr̄a pal
mū sp̄m qbus hoc das eduliū
ꝓsperū serues exitū. Amen.

Ad matutinas hyꝰ.

Sacris solēnijs / iūcta sint
gaudia / ⁊ ex p̄coꝛdijs so
nēt p̄conia / recedāt vetera no
ua sint oīa / coꝛda voces ⁊ opa
Noctis recolit cena nouissia
qua xp̄s credit agnū ⁊ azima
dedisse frībz iuxta legitima /
pꝛiscis idulta patribz. Post
agnū typicū / expletis epulis /
coꝛpus dn̄icū / dat discipulis /
sic totū oibz qd totū singulis /
eiꝰ fatemur manibz. Dedit
fragilibz coꝛpis ferculū / dedit
et tristibz sanguis poculū / di=
cens accipite qd trado vascu=
lū / oēs ex eo bibite. Sic sacri
ficiū istud istituit / cuiꝰ officiū
cōmitti voluit solis p̄sbyteris
quibꝰ sic cōgruit / vt sumāt et
dēt ceteris. Panis angelicꝰ
fit panis hoim / dat panis celi
cus figuris terminū / o res mi
rabilis mādūcat dn̄m / paup
seruus ⁊ hūilis. Te trina dei
tas vnaqꝫ poscimꝰ / ita nos vi
sitas sicut te colimꝰ / ꝑ tuas se
mitas duc nos q̄ tendimꝰ / ad
lucē quam inhabitas. Amen

In laudibus hyꝰ.

Verbū supnū ꝓdiēs / nec
prīs linquēs dexteram
ad opꝰ suū exiēs venit ad vite
vesperā. In moꝛtē a discipło
suis tradēdꝰ emulis / pꝛiꝰ in vi=
te ferculo se tradidit discipul.

Quibus sub bina specie/ carnē dedit et sanguinem/ vt duplicis substantie totū cibaret hoiem Se nascens dedit socium/ cōuescēs in eduliū/ se moriens in preciū/ se regnās dat in premiū O salutaris hostia/ que celi pandis ostium/ bella premunt hostilia/ da robur fer auxilium. Uni trinoqz dn̄o/ sit sempiterna gloria/ q̄ vitam sine termino/ nobis donet in patria. Amen.

In vigilia sācti iohannis baptiste. ad vs. hy9.

Ut queant laxis resonare fibris mira gestorum famuli tuor/ solue poluti labii reatū sctē iohānes Nuncius celso/ veniens olimpo/ te patri magnū fore nasciturū/ nomen et vite seriem gerende ordine promit Ille promissi dubius superni perdidit prō pte modulos loq̄le/ sed reformasti genitus perempte organa vocis. Uentris obtruso positus cubili/ senseras regez thalamo manentem/ hinc parens nati meritis vterqz abdita pandit Laudibus ciues celebrāt superni/ te deus simplex/ pariterqz trine supplices et nos veniam precamur/ parce redemptis. Amen.

Ad matuti. hy9.

Antra deserti teneris sub annis/ ciuium turmas fugiens petisti/ ne leui saltem maculare vitā/ famine posses Prebuit hyrtum tegimē camelus/ artubz sacris trophiū bidētes cui latex haustū socia ta pastū mella locustis Ceteri tm̄ cecinere vatū/ corde p̄sago iubar affuturū/ tu quidē mūdi scelus auferentē/ indice prodis Non fuit vasti/ spacium per orbis/ sanctior quisq̄ genitus iohanne/ qui nefas secli meruit lauantem tingere limphis. Laudibus ciues.

In laudibus hy9.

O nimis felix meritiqz celsi/ nesciēs labem niuei pudoris/ prepotēs martir/ heremiqz cultor/ maxime vatū Serta ter denis alios coronāt/ aucta cremētis duplicata quosdā/ trina cēteno cumulata fructu/ te sacer ornant. Hinc potens nr̄i meritis opimis/ pectoris duros lapides repelle/ asperū planans iter et reflexos dirige calles Ut pius mundi sator & redēptor/ mentibus pulsa luuione puris rite dignetur veniēs sacratos ponere gressus. Laudibus ciues.

Apostolorum petri et pauli hymnus.

Aurea luce ꝛ decoꝛe roseo/ lux lucis oē perfudisti seculum/ decoꝛans celos inclito martyꝛio/ hac sacͣ die q̄ dat reis veniā. Ianitoꝛ celi doctoꝛ oꝛbis parit iudices secli ꝑ ea mū diluia ꝑ crucē alt alt ense triū phans/ vite senatū laureati possidēt. Iā bone pastoꝛ petre clemens accipe/ vota pꝛecātū ꝛ peccati vincula resolue tibi ptāte tradita q̄ cūctis celum verbo claudis aperis. Doctoꝛ egregie paule mores instrue/ ꝛ mente polū nos trāsferre satage/ donec ꝑfectū largiatuꝛ plenius/ euacuato qđ ex parte gerimus. Oliue bine pietat vnice fide deuotos/ spe robustos maxime fonte repletos charitatis gemine pꝰ moꝛtē carnis ipetrate viuere. Sit trinitati sēpiterna gl'a honoꝛ ptās atq̄ iubilatio/ i vnitate cui manet iperiū extūc ꝛ mō ꝑ eťna scl'a Am̄.

Marie magdalene ad vesperas hꝰ.

Uotiua cunctis oꝛbita lucis triūphat grā/ q̄ scā ditastra fulgida maria cristi vernula. Calcās btā lubꝛicā secli ruētis machinā/ ardoꝛe scti spūs ignes subegit lubꝛicos. Hec sacras iesu lacrimis plātas rigauit intimis/ tersit capillis osculās mentis teneꝛās expians. Te q̄s gratissimā deposce nobis veniā/ celestis aule tinnulisquo perfruamur gaudijs. Deo patri.

Ad matutinas hymnus.

Fideliū deuotio depꝛomat hymnū dño q̄ marie magdalene sedem dedit i etheꝛe. In qua qđ eēt pietas eius ostēdit bonitas/ quid posset penitētia patefecit clemētia. Que pꝛius eni scelera cōmiserat inumera accepta pace venie regno potit glꝛe. Deo nato cū flamie sit laus eťno tpe/ cui est sūma deitas i vnitate ťnitas am̄.

In lau. hꝰ

Maria fusis crinibꝫ ꝑcūbēs xp̄i pedibus/ dū rigat eū lachꝛimis se lauat soꝛde criminis. Hinc consecuta ꝑ ̄mū amoꝛis erga dñm/ i celoꝝ palatio/ ꝑēni gaudet pꝛemio. Rogamus ergo dña/ nostra deleto crimina/ tuisq̄ sactis pꝛecibꝫ nos iūge cū celestibus. Patri nato ꝛc. Deo pr̄i

De sctā Anna ad vs̄. hꝰ

Uteris huius festa colat plebs honesta deū celi dignis cōfrequētās hymnis. Mater matris xp̄i ex hoc mūdo tristi migrās fide bona sūpsit vite dona. Annā sicer ꝑ̄zesse fudit radix iesse vt sit mater matris nati dei patris

Ex hac carnis planta/ surgit
virgo sancta/ ex hoc fluit fon=
te lapis cesus monte Celo iã
sublata, mulier btã/ suo nos ꝑ
catu purget a reatu. Trino
laus et vni deo sit cõi in q̃ vi=
uit ãna simul cũ maria Amē

Ad matutinas hy⁹.

Clara diei gaudia modu
liset ecclesia i anna dei
famula pangens celi miracu
la Anna regũ progenies/ et
sacerdotum series/ stirpē illu
strē pñib₃ suisornauit actib₃
Nupta celi iudicio, fideli ma
trimonio/ iuxta verbũ angeli
cum fructum cõcepit celicum
Infecunda pro tēpore prope
marcescēs corpe decreto pr̃is
luminũ/ parit reginã ꝟginũ
Obtētu mr̃is filie marie ple=
ne grē/ nobis auctorē oim red
dat ãna ꝓpiciũ Sit laus pa=
terno lumini/ sit filio ⁊ flami/
q̃ nos ꝑ ãne meritũ celi tradu
cat aditũ Amē **In lau. hy⁹**

Orbis exl'tãs celebret hoc
festũ ꝓsequēs ãnã ma=
trē mr̃is xpi quã sacris credit
actib₃ adeptam gaudia vite
Abrahe ꝓles sacerdotum se
mē filia regũ specimē hebreũ
stirpē sctõꝝ meritis ⁊ vita no
bilitauit Sterili ventre pri=
us infecunda nutu diuino pe=
perit mariã dñam rerum ti=
tulũ florēq₃ virginitatꝭ Hac
mediãte nr̃õs iesu xp̃e terge re
at⁹ noxia propulsãs filie sue
tue matris ꝑce propiciatus.
Donec hoc nobis pietas patꝭ
na sit' cũ nato; spũq₃ sacro vt
mr̃is ãne meritꝭ iuuemur tp̃s
in oē Am. **In assũp. b. m.**
ꝟgi. ac etiã i aliis fe. ad vš hy.

O q̃ͣ glorifica luce choru=
scas/ stirps dauitice re=
gia proles/ sublimis residens
virgo maria supra celigenas
etheris oēs Tu cũ ꝟgineo mē
honore ãgeloꝝ dño pectorꝭ au
lã/ sacris visceribus casta pasti
natus hinc de⁹ est corpe xp̃us
Quē cũctus venerans orbis
adorat cui nũc rite genu flecti
tur oē/ a q̃ nos petim⁹ te veni
ēte abiectis tenebris gaudia lu
cis Hoc largire pr̃ lumis ois
natũ ꝑ propriũ flamie sacro/
qui tecũ nitida viuit i ethera
regnãs ac moderãs scl'a cũcta
Amen. **Ad matuti. hy⁹.**

Aue maris stella dei matꝭ
alma/ atq₃ sēꝑ virgo fe=
lix celi porta. Sumens illud
aue gabriel' ore/ fũda nos in
pace mutãs nomē eue Sol=
ue vicla reis ꝓfer lumē cecis:
mala nr̃a pelle bõa cũcta po=
sce. Mõstra te esse matrem/
sumat ꝑ te ꝑces q̃ ꝓ nobis na
tus tulit esse tuus. Virgo

singularis inter omnes mitis nos culpis solutos mites fac ꝛ castos. Uitam presta purã iter para tutũ vt videntes iesũ semper colletemur. Sit laus deo patri sũmo xp̄o decꝰ: spiritui sc̄o trinꝰ honor vnꝰ. Am̄

Sanctorũ angelorũ hyꝰ.

Tibi xp̄e splendor patris vita virtus cordiũ / i conspectu angelorum votis voce psallimus / alternantes cõcrepando melos damus vocibꝫ. Collaudemus venerãtes õs celi milites / sed p̄cipue primatẽ celestis exercitus michaelẽ in virtute cõterẽtẽ zabulon. Quo custode procul pelle rex xp̄e piĩssime / omne nefas inimici / mũdo corde ꝛ corpe paradiso redde tuo nos sola clementia. Gliam patri melodis personemus vocibꝰ / gloriam xp̄o canamus gloriã paraclito qui deus trinus ꝛ vnꝰ extat ante secula. Amen.

Ad matuti. hymnꝰ.

Christe sanctorꝝ decus angelorũ rector hũani generis et auctor / nobis eternũ tribue benignus scandere celum. Angelũ pacis michael ad istam celitus mitte rogitamus aulã / nobis vt crebro veniente crescant ꝓspera cũcta. Angelꝰ fortis gabriel vt hostẽ pellat antiquũ volitet ab alto sepius templũ veniat ad istud visere nostrũ. Angelũ nobis medicũ salutis mitte de celis raphael vt omnes sanet egrotos pariterqꝫ nostros dirigat actus. Hinc dei nostri genitrix maria totus ꝛ nobis chorus angelorꝝ sp̄ assistat simul ꝛ beata cõcio tota. Prestet hoc nobis ꝛc.

De sancto remigio hyꝰ.

Remigiꝰ p̄sul meritis ortuqꝫ venustus / frãcorũ dño gentẽ peperit luculẽtam. Remediũ p̄stans magnũ p̄cibꝰ miserorũ i mẽbris redolẽdo sacris pius ac venerãdus. Subueniat nũc magnificus nr̄is quoqꝫ vot. eterne patrie ciues fore q̃ mereamur. Deo patri atqꝫ nato laus cũ sãcto spũ semp̄ sit per infinita seculorum secula. Amen.

De oibus sanctis hymnꝰ

Iesu saluator seculi redẽptis ope subueni / ꝛ pia dei genitrix salutẽ posce miseris. Cetus oẽs angelici patriarcharũ cunei ꝛ ꝓphetarꝝ merita nobis p̄cẽtur veniã. Baptista xp̄i p̄uiꝰ ꝛ clauiger ethereus cũ ceteris ap̄lis nos soluant nexu criminis. Chorꝰ sacratus martyrꝝ / cõfessio sacerdotũ / ꝛ virginalis castitas

nos a peccatis abluant. Monachorum suffragia omnesque cives celici annuant votis supplicum/ et vite poscant premium. Laus honor virtus gloria deo patri et filio sancto simul paraclito in sempiterna secula. Amen.

Ad matutinas. hymnus.

Christe redemptor omnium conserva tuos famulos beate semper virginis placatus sanctis precibus. Beata quoque agmina celestium spirituum/ preterita presentia futura mala pellite. Vates eterni iudicis apostolique domini/ suppliciter exposcimus saluari vestris precibus. Martyres dei inclyti confessoresque lucidi vestris orationibus nos ferte in celestibus. Chorus sacratus virginum monachorumque omnium simul cum sanctis omnibus consortes christi facite. Gentem auferte perfidam credentium de finibus ut christo laudes debitas persoluamus alacriter. Gloria patri ingenito eiusque unigenito una cum sancto spiritu in sempiterna secula. Amen.

De apostolis ad vesperas. hymnus

Annue christe seculorum domine nobis per horum tibi cara merita ut quete coram grauiter deliquimus horum soluatur gloriosis precibus. Salua redemptor plasma tuum nobile signatum sancto vultus tui lumine ne lacerari sinas fraude demonum propter quos mortis exoluisti precium. Dole captiuos esse tuos seruulos absolue reos compeditos erige et quos cruore redemisti christo rex bone tecum fac gaudere perpetim. Sit tibi iesu benedicte domine gloria virtus honor et imperium una cum patre sanctoque paraclito cum quibus regnas deus ante secula. Amen.

Ad matutinas. hymnus.

Exultet celum laudibus resultet terra gaudiis apostolorum gloria sacra canunt solennia. Vos secli iusti iudices et vera mundi lumina: votis precamur cordium audite preces supplicum. Qui celum verbo clauditis seraque eius soluitis nos a peccatis omnibus soluite iussu quesumus. Quorum precepto subditur salus et languor omnium sanate egros moribus nos reddentes virtutibus. Ut cum iudex aduenerit christus in fine seculi nos sempiternis gaudiis faciat esse compotes. Deo patri etc.

Unius martyris ad vesperas. hymnus.

Martyr dei qui vnicum patris sequendo filium victis triumphans hostibus victor fruens celestibus. Tui precatus munere nostrum reatum dilue arcens mali contagium vite remouens tedium. Soluta sunt iam vincula tui

sacrati corpis nos solue vidis
sctī amore filij dei. Deo prī.

Ad matutī. hymnus.

Deus tuorū militū sors et co
rona pmiū / laudes ca-
nētes martyris absolue nexu
criminis. Hic nempe mundi
gaudia et blādimēta noxia ca
duca rite deputās / puenit ad
celestia. Penas cucurrit for-
titer et sustulit viriliter pro te ef
fundēs sanguinē etna dona
possidet. Ob hoc pcatu suppli
ci te poscim9 pijssime i hoc tri-
umpho martyris dimitte no-
xā crimis. Sit xpe rex pijssi-
me tibi pri͞qz glīa cū spū para
clito i sēpiterna scl'a. Amen.

Ptimorū marty. ad vs. hy9

Sanctorū merit inclita gau
dia pangam9 socij gesta
qz fortia: nā gliscit anim9 pro
mere cantibz victorū gen9 opti
mū. Hij sūt qs retinēs mun
dus ihorruit ipz nā sterili flo-
re p aridū spreuere penit9 teqz
secuti sūt rex xpe bone celitus
Hij pro te furias atqz ferocia
calcarūt hoim seuaqz verbera
cessit his lacerās fortiter vn-
gula nec carpsit penetralia.
Ceduntur gladijs more biden-
tiū nō murmur resonat nō q̄-
rimonia sed corde tacito mēs
bn̄ cōscia 9seruat patiētiam.
Que vox q̄ poterit lingua re
texere q̄ tu martyrib9 mune-
ra pparas rubri nā fluido sā-
guie laureis ditātur bene ful
gidis. Te sūma deitas vnaqz
poscim9 vt culpas abluas no
xia subtrahas des pacē famu
lis nos qqz gliam p cūcta tibi
scl'a. Amē. Ad mat. hy9.

Rex gliose martyrū coro-
na 9fitētiū q̄ respuētes
terena pducis ad celestia. Au
rē benignā ptin9 appone no-
stris vocibz trophea sacra pā-
gim9 ignosce qđ deliq̄m9. Tu
vicis i martyribz parcēdo cōfes
soribz tu vice nr̄a crimina do
nādo indulgētiā. Presta pr̄
pijssime patriqz cōpar vnice
cū spiritu paraclito regnans
per omne seculū. Amē

Uni9 9fessoris ad vs. hy9.

Iste cōfessor dn̄i sacratus
festa plebs cui9 celebrat
p orbē hodie let9 meruit secre-
ta scādere celi. Qui pi9 pru-
dēs hūilis pudic9 sobri9 cast9
fuit et quiet9 vita dū pñs vege
tauit ei9 corpis art9. Ad sa-
crū cui9 tumulū freq̄nter mē
bra lāguētū modo sanitati q̄s-
libet morbo fuerit grauata re
stituuntur. Unde nunc nr̄ cho
rus i honore ipsius hymnū ca-
nit hūc libēter vt pijs ei9 meri
tis iuuemur oē per euū. Sit
salus illi decus atqz virtus q̄

supra celi resides cacumē to-
tius mundi machinā guber-
nat trinus ⁊ vnus. Amen.

Ad matutinas hymnus.

Iesu redēptor oim ꝑpes
corona p̄sulū in hac die
clemētius nostris faueto voci
bus. Cui sacri q̄ nois ꝯfessor
alm⁹ claruit cui⁹ celebrat an
nua deuota plebs solennia.
Qui rite mūdi gaudia hui⁹
caduca respuēs cū angelis ce-
lestibus let⁹ potitur premijs.
Huius benign⁹ ānue nobis
sequi vestigia hui⁹ p̄catu ser-
uulis dimitte noxā criminis
Sit xp̄e rex p̄ijssime tibi p̄ri-
qꝫ glia cū sp̄u paraclito i sem
piterna secula. Amen.

Unius virginis hymn⁹.

Virginis ꝓles opiferqꝫ
matris virgo quē gessit
peperitqꝫ v̄go virginis festū
canim⁹ tropheū accipe votū.
Hec tua virgo duplici beata
sorte dū gessit fragilē domare
corporis sexū domuit cruētū
corpe seclū. Sequēs v̄. nō d̄r
nisi qñ fit de virginibus mar-
tyribꝫ. Unde nec mortem nec
amica mortis seua penar̄ ge
nera pauescēs sanguine fuso
meruit sacratū scādere celū.
Hui⁹ obtētu deus alme nr̄is
pcce iā culpis vicia remittēs q̄
tibi puri resonem⁹ almū pectore
ris hymnū. Glia p̄ri genite
qꝫ ꝓli ⁊ tibi cōpar vtri⁹ qꝫ sp̄
sp̄us alme de⁹ vn⁹ omi tem-
pore secli. Amē.

Ad matutinas. hy⁹.

Iesu corona virginū quē
mr̄ illa ꝯcepit q̄ sola vir
go pturit hec vota clemēs acci
pe. Qui pascis inter lilia se-
ptus choreis virginū spōsas
decorās glia spōsisqꝫ reddēs
p̄mia. Quocūqꝫ pgis virgi-
nes sequūtur atqꝫ laudibus
post te canētes cursitāt hym-
nosqꝫ dulces ꝑsonāt. Te dep̄
camur largi⁹ nr̄is adauge sen
sibus nescire prorsus oīa cor-
ruptiōis vulnera. Deo p̄ri.

In dedicatione ecclesie ad vesperas hymnus.

Christe cūctor̄ dn̄ator alme
me p̄ris eterni genitus
ab ore supplicū vota pariterqꝫ
hymnū cerne benign⁹. Cer
ne qđ puro de⁹ i honore plebs
tua supplex resonat i aula an
nuo cui⁹ redeūt colēda tēpe fe
sta. Hec dom⁹ rite tibi dedi-
cata noscit̄ i q̄ ppl's sacratum
corp⁹ assumit bibit ⁊ beatū sā
guinis haustū. Hic sacrosci
latices veternas diluunt cul
pas pimūtqꝫ noxas crismate
vero genus vt crecetur cristi-
colarum. Gloria summum
resonet parētem gloria natū

pariterq; sctm̄ spiritum dulci moduletur hymno omne per euum. Amen.

Ad matutinas hy⁹.

Hic salus egris medicina fessis lumē orbatis venia q; nostris fertur offēsis timor atq; meror pellitur omis Demonis seua perit hic rapina puicax monstrū pauet et retenta corpora linquens/fugit in remotas ocius umbras Hic locus nempe vocitatur aula regis eterni niueaq; celi portaq; vite patriā petentes accipit omnes Turbo quam nullus quatit aut vagātes diruunt venti penetrātq; nimbi non tetris ledit piceus tenebris tartarus horrens. Gloria sūmum.

In laudibus. hymnus

Quesumus ergo deus vt sereno annuas vultu famulos gubernans qui tui sūmo celebrant honore gaudia templi. Nulla nos vite crucient molesta sint dies leti placideq; noctes nullus ex nobis pereunte mundo sentiat ignes Hec dies in qua tibi cōsecratā conspicis arā tribuas perenne gaudium nobis vigeatq; longo temporis vsu. Gloria summū.

In dedicatione ecclesie. Ad vesperas. Antiphona.

In domū dñi letātes ibimus. ps. Letatus sū. A. Beatus vir q̄ impleuit desiderium suū. ps. Nisi dñs. An. Et ōis māsuetudinis eius. ps. Memento. A. In cōspectu angelorum psallā tibi de⁹ meus. ps. Cōfitebor. A. Lauda hierl'm dñm. ps. Ipm. **Capitulum.**

Vidi ciuitatē sanctā hierl'z nouā descendentē de celo a deo paratam: sicut sponsā ornatā viro suo. R. Terribilis est locus iste nō est hic aliud nisi domus dei ⁊ porta celi. Uere eteni dñs est in loco isto ⁊ ego nesciebā. V⁹. Cūqz euigilasset iacob quasi d' graui sōno ait. Uere. Glia. Uere. **Reincipitur R. Hy⁹.**

Christe cūctorū dñator alme patris eterni genit⁹ ab ore supplicū vota pariterqz hymnū cerne benign⁹. Que neqȝ puro de⁹i honore plebs tua supplex resonat i aula anno cuius redeūt colēda tēpe festa. Hec domus rite tibi dedicata noscit in qua populus sacratū corpus assumit bibit et beatū sanguinis haustum. Hic sacrosancti latices veternas diluūt culpas perimūtqz noxas crismate vero genus vt creetur xp̄icolarum. Gloriā sūmum resonet parētē gl'a natū pariterqz sāctū spm̄ dulci moduletur hymno ōme p euū. Amē. V. Hec ē dom⁹ dñi firmiter edificata. R. Bñ fundata ē sup firmā petrā. A. O q̄ metuēd⁹ est locus iste vere nō est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi. **Ter dr. ps.** Mḡt. **Orō.**

Deus qui nobis p singulos annos hui⁹ sācti tēpli tui cōsecratiōis reparas diem: ⁊ sacris sp misterijs representas incolumes / exaudi p̄ces populi tui ⁊ presta: vt quisq̄s hoc tēplū bñficia petitur⁹ ingredit: cūcta se ipetrasse letetur. Per do. **Ad cōple. A.** Euigila. **vt sctōm exigētiam tpis. ps.** Nūc dimittis. **Inuitato.** Filie syō currite adsūt enī celebria matris vr̄e solennia iubilemus igitur deo nr̄o vnanimes. Qui sibi eā gratuita elegit clemētia. **ps.** Uē. **reicipit p singulos V. hy⁹**

Hic salus egris medicina fessis lumē orbatis vēia qz nr̄is fert offensis timor atqz meror pellit ōis. Demōis seua perit hic rapina peruicax mōstrū pauet ⁊ reiecta corpa linquēs fugit i remotas ocius vmbras. Hic locus nēpe vocitat aula regis ethri niueaqz

celi portaq vite patriam petentes accipit omēs. ℣ Turbo quā nullus quatit: aut vagātes diruūt venti penetrantq nimbi nō tetris ledit piceus tenebris tartarus horrēs ℣ Gloriā sūmū. an. Tollite portas pricipes vras et eleuami porte eternales. ℣ Dñi ē ter. ā. Introibo ad altare dei ad deum q letificat iuuētutē meā. ℣. Judica me ds. ā. Erit mihi dñs in deū et locus iste vocabitur domus dei. ℣. Deus nr refu. ℣. Domū tuā dñe. ℟. Decet scitudo i lōgitudinem dierum. Lectio prima.

Recte festa ecclie colūt: q se eccle filios eē recognoscūt. Hec ei oim credētiū mr est: q natos ad mortē regenerat ad salutē. Hec ē post synagogā quidē vocata: sed añ synagogam promissa. ℟. In dedicatiōe tēpli decātabat pls laudē. Et i ore eorū dulcis resonabat sonus. ℣. In hymnis et cōfessionibz bñdicebāt dñm. Et i ore. Glia. Et

Hec eni i pmo hoie lec. ij. pfigurata ē: nā sicut ex ade latere fabricata ē eua: ita ex xpi corpe et vulnere redēpta creuit ecclia. Hec intra archā diluuio exūdāte seruata: crucis bñficiū et baptismatis misterium psignauit. ℟. Fundata est domus dñi sup verticē mōtiū et exaltata ē sup omēs colles. Et veniēt ad eā oēs gētes et dicēt gloria tibi dñe. ℣. Benedic domine domū istam quam edificaui nomini tuo. Et venient ad. Gloria patri Et venient. Lectio. iij.

Hanc sacra sterilis et desperata i senectute vnico pignore fecundata pcinit: qd ecclesia vnicū id ē dilectissimū deo xpm seculo iā senescēte pgenuit. Hec ē regina illa de q ad dñm dicit. Astitit regia a dextris tuis in vestitu deaurato circūamicta varietate: id ē diuersarū circūdata pcioso decore virtutū. ℟. Bñdic dñe domū istā quā edificaui noi tuo. Veniētiū i loco isto exaudi pces in excelso solio glie tue ℣. Qui regis israel itende q deducis velut ouē ioseph. Veniētiū. Glia. reincipit. In. ij noc. ā. Edificauit moyses altare dño deo. ℣. Magnus do. ā. Nō est hic aliud nisi domus dei et porta celi. ℣. Quā dilecta. ā. Vidit iacob scalā summitas eius celos tāgebat et descēdētes angelos et dixit vere locus iste scūs ē. ℣. Fūdamēta ℣. Domus mea. ℟. Domus orōnis vocabitur. Lec. iiij.

Hec est illa regina que venit a partibz ethiopie audire sapientiã salomonis. Sed hec nõ tã ex vna regione q̃ ex vniuersis mũdi partibz reges paritura cõuenit. Sicut etiã euangelista cõmemorat regina austri venit a finib⁹ terre audire sapientiã salomonis. R. O q̃ metuẽdus ẽ loc⁹ iste vere nõ ẽ hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi V. Surgens mane iacob votũ vouit dño ⁊ dixit. Vere. Glia. Ve L. v.

Venit ecclesia ad redẽptorem ⁊ eruditorẽ suũ: vt de stulticia errorís doctrinam perciperet veritatis. De qua plenius sicut audiuim⁹ regnorũ scribit hystoria ita dicens. Et ingressa regina hierl'm cũ multo comitatu ⁊ diuitijs: cũ camelis portantibus aromata: ⁊ aurum infinitũ nimis et gẽmas preciosas venit ad salomonẽ ⁊ locuta ẽ ei vniuersa que habebat in corde suo. R. Vidi ciuitatem sanctam hierusalẽ nouã a deo paratã et audiui vocem de throno dicentem. Ecce tabernaculum dei cũ hoĩbus ⁊ habitauit cũ eis. V. Vidi ãgelum dei volãtem per mediũ celi voce magna clamãtem ⁊ dicentẽ. Ecce ta. Gloria. Ecce. Lec. vi.

Ergo in figura regine huius ecclesia venit ex gẽtibus: ⁊ a finibus terre imponens finẽ cupiditatib⁹ vicijsq3 terrenis: vt audiret sapientiam salomonis: id est viri pacifici dñi nostri iesu xp̃i qui fecit vtraq3 vnũ soluẽs inimicicias inter deum et hoiem in carne sua. Venit post veteres et prophanas supstitiones audire et discere de fidei illuminatione ⁊ iudicio futuro: de aĩe immortalite: de spe resurrectionis ⁊ glorie. R. Dom⁹ mea domus orationis vocabit̃ dicit dñs: in ea oĩs qui petit accipit: ⁊ qui querit inuenit. Et pulsanti aperietur. V. Petite ⁊ accipietis querite ⁊ inuenietis. Et pulsanti. Gloria. Reincipitur. In tertio noc. añ. Erexit iacob lapidem in titulũ fundẽs oleũ desup. ps. Dñe de⁹ sa. ã. Qui habitat in adiutorio altissimi in ptectione dei celi cõmorabit̃. ps. Ipm. ã. Templũ dñi sãctũ est dei cultura est: dei edificatio est. ps. Cãtate. l. V. Fundata est dom⁹ dñi sup verticẽ mõtiũ. Re. Et exaltata ẽ super oẽs colles. Scdm lucã. vi

In illo tẽpe. Dixit iesus discipulis suis. Nõ est arbor bona que facit fructus

malos: neqꝫ arbor mala fa-
ciens fructū bonū. Et reliq̄.
Omelia venē. Bede p̄ſbyteri
Quia ꝓpicia diuinitate fra-
tres cariſſimi ſolēnia dedica-
tionis eccleſie celebramus de
bem⁹ cōgruere ſolēnitati quā
colimus: vt ſicut ornatis ſtu-
dioſius eiuſdē eccleſie parieti
bus/pluribꝫ accenſis lumina
ribus/amplificato numero le
ctionū addita pſalmorꝝ melo
dia: letis noctē vigilijs ex mo
re tranſegim⁹: ita etiā pene-
tralia cordiū noſtrorū ſēꝑ ne
ceſſarijs bonorꝝ operū decore
mus ornatibus: ſemper in no
bis flamma diuine pariter et
fraterne caritatꝭ augeſcat: ſꝑ
in ſanctuario pectoris nr̄i cele
ſtium memoria preceptorū ⁊
euangelice lectionis dulcedo
ſancta reſonet. Hi ſūt eni fru
ctus boni arboris: hic theſau
rus boni cordis: hec fundamē
ta ſapientis architecti: que no
bis hodierna ſcti euangelij le-
ctio commēdat: non nos for=
mam ſolūmodo / ſed virtutē
potius habere pietatis. ℟.
Edificatū eſt templū ⁊ gloria
dn̄i repleuit atriū iſtud ⁊ leta
tus eſt rex et dixit. Bn̄dictus
domin⁹ deus iſrael qui adim
pleuit oīa que locutus eſt. ℣.
Inclinauit ſalomō genua ſua
⁊ expanſis manibus ad celos
ait. Bn̄dict⁹. Glia. Bn̄dict⁹
Secundum iohannē. x.
In illo tp̄e. Facta ſūt en
cenia in hieroſolimis: ⁊
hyēs erat. Et ābulabat ieſus
in tēplo: ī porticu ſalomonis
Et re. Omē. venē. be. p̄ſby.
Audiuimus ex lectiōe euā
gelica fratres cariſſimi/
quia facta ſūt encenia in hie-
roſolimis. Encenia aūt vocā
tur ſolēnia dedicationis tem
pli: que populus dei ex antiq̄
patrū traditōe per annos ſin
gulos celebrare conſueuerat.
Quorꝝ veſtigia nos hodie iu-
xta morē xp̄iani orbis ſequen
tes annuam dedicationis ec-
cleſie noſtre diem: diuinis lau
dibus ⁊ vigilijs ſtuduimus a-
gere ſolēnē. Et hanc nos fe-
ſtiuitatem eo maiore deuotio
ne celebrare oportet: quo eam
redēptori nr̄o gratiſſimā eſſe
cognouim⁹: adeo vt in illa tē
plum ipſe ingredi et ſermonē
facere ad populū: ac diuinita
tis ſue ſacramēta pandere di
gnatus ſit. ℟. Lapides pre-
cioſi omnes muri tui. Et tur
res hieruſalem gemmis edifi
cabūtur. ℣. Cumqꝫ a iohan
ne deſcriberētur vniuerſa ſe-
creta celi intuens ciuitatē ſan
ctam ait. Et turres. Gloria.

Et turres. Secundum lucam. xix
In illo tpe. Ingressus iesus pambulabat hierico. Et ecce vir noie zacheus. Ex Omelia venerabilis bede presbyteri.
Et igressus iesus pambulabat hierico: et ecce vir noie zacheus: et hic erat princeps publicanorum: et ipse dives. Et querebat iesum videre quis eet: et no poterat pre turba: quia statura pusillus erat Et precurrens ascendit i arborem sicco morum vt videret illum: quia ide erat transiturus. Que ipossibilia sunt apud hoies: possibilia sunt apud deum. Ecce eni camelus deposita gibbi sarcina per foramen acus transit: hoc est dives et publicanus relicto onere divitiarum contempto lucro fraudium angustam portam artamque viam que ad vitam ducit ascendit. R. Mane surgens iacob erigebat lapidem i titulum fundens oleum desuper votum vovit dno. Vere locus iste sctus est et ego nesciebam. V. Cumque evigilasset iacob a sono ait. Vere. Gloria. Vere. Reincipit R. Canti. Te deum. V. Beati qui habitant in domo tua dne. In secula seculorum laudabunt te. In laudi. an.
Domum tuam dne decet sanctitudo in longitudine dierum. ps. Dns regnavit. an. Domus mea domus oronis vocabitur. ps. Iubilate. an. Hec est domus dni firmiter edificata bene fundata est supra firmam petram. ps. Deus deus an. Bene fundata est domus dni supra firmam petram ps. Benedicite. an. Lapides preciosi oes muri tui et turres hierusalem gemmis edificabuntur. ps. Laudate. Cap.
Domus mea domus oronis vocabitur dicit dns in ea ois qui petit accipit et qui querit ivenit et pulsanti aperietur.
Quesumus ergo (Hymnus. deus vt sereno annuas vultu famulos gubernas qui tui summo celebrant honore gaudia templi. Nulla nos vite crucient molesta sint dies leti placideque noctes nullus ex nobis pereunte mundo sentiat ignes. Hec dies in qua tibi consecratam conspicis aram tribuas perenne gaudium nobis vigeatque longo temporis usu. Gloriam summum. V. Benedic dne domum istam an. Mane surgens iacob erigebat lapidem in titulum fundens oleum desuper votum vovit domino vere locus iste sanctus est et ego nesciebam ps. Benedictus. oratio vts. Ad primam an. Domum tuam. Ad tertiam an. Domus mea. ps. Legem pone Cap.
Lapides preciosi omnes

muri tui ⁊ turres hierusalem gēmis edificabūtur. ℟. Hec est domus dñi firmiter edificata allā al'. ℣. Bñ fūdata est supra firmā petrā Allā. Glria Hec. ℣. Bñdic dñe domū istā. ozō.

Deus q̄ inuisibilit oīa cōtines ⁊ tñ ꝓ salute generis hūani signa tue potētie visibiliter ostēdis: tēplū hoc potētie tue inhabitatione illustra vt oēs qui huc deprecaturi cōueniūt: cōsolatiōis tue bñficia cōsequātur. Per do. Ad ꝓcessionē. ā. Filie syon. redeūdo. Terribilis. ozō q̄ ē ad vesp. Ad vi. añ. Hec est domus. ps. Defecit in sal. cp̄.

Sanctificauit dñs tabernaculū suū ⁊ hec est domus dei in qua inuocetur nomen eius: de qua scriptum est erit ibi nomē meū dicit dñs. ℟. Bñdic dñe domū istā allā alla. ℣. Quam edificaui nōi tuo dñe. Allā. Glia Bñ. ℣. Fūdata est dom⁹. ozō

Magnificare dñe deus nr̄ in sāctis tuis ⁊ in hoc tēplo tibi edificato appare: vt q̄ oia in filijs adoptiōis operaris: ipse quoqꝫ in tua hereditate lauderis. Per do. Ad ix. ā. Lapides ps. Mirabi. cp̄m.

Templū dñi sāctū est dei cultura est dei edificatio est. ℟. Fūdata ē dom⁹ dñi sup verticē montiū allā allā. ℣. Et exaltata est super oēs colles Alla. Gloria Fundata. ℣. Domū tuā. Ozō.

Cōcede nobis oꝑs de⁹: vt q̄ diē ꝯsecratiōis huius tēpli debita veneratiōe celebram⁹: ipsi q̄qꝫ ꝑ scificationē tui spūs habitaculū tibi effici mereamur. Per do. Ad vš. ā de l'. cū ps. de vesp. ꝓceden. cp̄

Vnusq̄sqꝫ ꝓpriā mercedē accipiet scdm suū laborē: dei eni adiutores sumus: dei agricultura estis: dei edificatio estis. hy⁹. Criste cūcto rū. ℣. Hec est dom⁹ dñi. ā. Sāctificauit dñs tabernaculū suū ⁊ hec ē dom⁹ dei in q̄ inuocet nomē ei⁹ de q̄ scriptū est erit nomen meū ibi dicit dñs. ozō.

Deus q̄ (ps. Mgt.) de viuis et electis lapidibus eternū maiestati tue cōdis habitaculum auxiliare populo supplicanti: vt q̄d ecclie tue corporalib⁊ ꝓficit spacijs spiritualib⁹ āplificet ⁊ donis. Per do. Ad cōple. ā. Miserere. ps. Cū inuocarem. cū alijs ps. hy⁹ Saluator. q̄re in psal. ad ꝯple. cp̄. ⁊ ℣. vts. ān. Pax eterna ab etno p̄re huic domui pax ꝑennis vbū p̄ris sit pax huic domui pacē

pi⁹ ꝯsolatoꝛ huic ꝑsiet domui
ꝑ. Nūc dimit. Et dꝛ hec ꝑces
ā. ꝑ oēs oct. Die scda Inui.
Domus mea dom⁹ oꝛōnis vo
cabit̄ dicit dn̄s. ps. Venite.
hy⁹. Hic salus. ā. Tollite.
ꝑ. Dn̄i ē t̄ra cū alijs ꝑis. ꝟ.
ꝶ. lcō3 fe. d̄ hysto. ꝑced. r. l.
Venit ergo regīa in hier̄l3
cū multo comitatu: id ē
nō iā cū vna tm̄ gēte iudeoꝝ
sicut prius synagoga solos ha
buit hebꝛeos: sed totius mūdi
gentibus diuersisq3 natiōib⁹
Venit ergo exhibēs le. ij.
munera digna xp̄o au=
rū ꝛ gēmas ꝑciosas ꝛ hoc ca=
melis poꝛtātib3 idest ex genti
li ppl'o venientibus qui pꝛius
fuerāt vicioꝛū feditate distoꝛ
tiet maloꝛum onere curui: ac
peccatoꝝ prauitate defoꝛmes
Si aliquod festū triū lect. de
quo ꝓprietas habeat̄ euene.
tertia lectio sit de eo. lec. iij
Cum his tanq̄ munerib3
regina hec ingreditur
ad pacificū regē xp̄m exhibēs
secū fidei aurū: puritatis incē
sa pꝛeciosa: splēdoꝛesq3 gēma
rū moꝝ scilicet insignia et oꝛ=
namēta v̄tutū: ꝛ locuta est ei
vniuersa que habebat ī coꝛde
suo: idest aperuit ei coꝛ suum.
manifestauit ei occulta consci
entie sue in confessione et ꝑni
tudine ꝑcedentiū delictoꝛum
Canti. Te deū. In lau. ā.
Domū tuā. ps. Dn̄s regn̄.
cū alijs ꝑis. Cetera vt in die
aū. Introibo. ps. B̄ndict⁹
Oꝛō vt s. Ad hor. vt in die.
Ad vs. aū. Domū tuā. ps.
Letatus. cū alijs ꝑis. Cete=
ra vt in die. aū. Erit michi.
ps. Magt̄. oꝛō. vt s. Ad cō=
plet. ā. Miserere. ꝑ. Cū in
uocare. cū alijs ꝑis. hy. Te
lucis. Cet̄a vt in die Die. iij.
Dia fient vt in secūda die oc.
et etiam in alijs diebus accipi
endo. aū. per oꝛdinem ad bn̄=
dictus et a magt̄. lec. i.
Videamus quid agat hec
regina: vidēs inq̄ regi
na sabba omnē sapiētiā salo=
monis: ꝛ domum quā edifica
uerat et cibos mēse eius: ꝛ olo
causta que offerebat in domo
dn̄i nō habebat vltra spiritū
Quid erat rationis vt pꝛepo=
tēs regina / dom⁹ expēsas ꝛ ci
bos regios tantopere mirare=
tur? Ergo hoc loco aliqua ma
ioꝛa nos opoꝛtet inquirere.
Vidit ergo Lectio. ij.
ecclesia ex gentibus con
gregata sapiētiā chꝛisti: idest
post carnalia instituta genti=
lium: post humanam ꝛ ania=
lem doctrinā philosophoꝛu3:
accepit intellectum salutis et

vite / inspexit spiritualiũ me-
bra bonorum agnouit verum
fabricatorẽ celi et terre: ac po-
tentissimum humani generis
cõditorẽ: de cuius sapiẽtia di
citur. Oĩa in mẽsura ꝛ põdere
ꝛ numero ꝯstituisti lec. iij.
Vidit et domũ quam edi
ficauerat: idest incarna
tionẽ hoĩs assũpti in quo ha-
bitat oĩs plenitudo diuinita-
tis corporaliter. Vidit et ci-
bos mense eius: idest illos de
quibus dicebat: meus cibus
est vt faciaꝫ voluntatem eius
qui misit me patris. Die
quarta. Lectio prima
Cibus enim christi est sa-
lus nostra: reficitur ce-
lestibus epulis ꝑfectibus no-
stris. Cibus eius sumus duꝫ
acquisiti ecclesie in mẽbra ei⁹
corpusqꝫ trãsim⁹ Vel cib⁹ ei⁹
altarꝭ sacramẽta celestia sũt:
de quibus dicitˀ. Panẽ celi de
dit eis. Panem angelorum mã
ducauit homo. lec. ij.
Vidit et olocausta eius o-
rationũ sine dubio sup
plicationũqꝫ mysteria: et ob-
stupuit vbi vidit inestimabi-
les diuitias dñi sui. Dixitqꝫ
ad regẽ Verus est sermo quẽ
audierã in terra mea sup sermo
nibus tuis: super sapiẽtia tua
et non credebam narrantib⁹
donec ipsa veni et vidi oculis
meis: et probaui ꝙ media ps
nũciata michi nõ fuisset Ma
iora sũt sapiẽtia et opera tua:
ꝙ̃ rumor quẽ audiui. lec. iij.
Cum ergo peruenerit re-
gina hec siue ecclesia si-
ue q̃cũqꝫ scã aĩa cũ ꝑuenerit i
eternã hierusalẽ idest visionẽ
pacis: et ingressa fuerit beatã
requiẽ et gloriã celestiũ ꝑmio
rũ: multoplura ꝛ magnificẽti
ora ꝯspiciet ꝙ̃ ei sũt in hac ter
ra per sacra eloquia per ꝓphe
tas atqꝫ apl'os nũciata. Dñi
ca infra octa. Inuitat. Do-
mus mea. ps. Venite. hy⁹.
ã. ꝛ ps. ꝛ v. vts. Et i vnoqꝫ
noc. dicatˀ tñ vna añ. super
ps. Cetera vt in die. lec. i.
Quotiẽscũqꝫ frẽs carissimi
altaris vel tẽpli festiui-
tatẽ colimus si fideliter et dili
gẽter attendimus: ac scẽ ꝛ iu-
ste viuimus quicquid in tem-
plis manufactis agitur: totũ
in nobis spirituali edificatio-
ne completur. lec. ij.
Non enim mentitus est il
le qui dixit. Tẽplũ ei
dei sãctũ est: qđ estis vos. Et
iterũ. Nescitis qꝛ corpora ve
stra templũ sũt spiritus sãcti
qui in vobis est. Et ideo fra-
tres carissimi quia nullis pre
cedentibus per gratiã dei me-

ruimus fieri tēplū dei: quantū possumus cū ipsi9 adiutorio laboremus ne dñs noster in templo suo hoc est in nobis ipsis inueniat q̄ oculos sue maiestatis offendat sed habitaculū cordis nostri euacuetur vicijs et virtutibus repleatur. Claudatur dyabolo: et aperiatur xp̄o. Et ita laboremus vt nobis bonorū operū clauibus ianuā celestis regni aperire possimus. lec. iij.

Sicut eni malis opibus quasi quibusdā seris ac vectib9 vite nobis ianua clauditur: ita absq̄ dubio bonis operibus aperitur. Et ideo fratres carissimi vnusquisq̄ cōsideret conscientiam suam: et quando se aliquo crimine vulneratū esse cognouerit: prius oratiōibus ieiunijs vel elemosinis studeat mundare conscientiā suā: et sic eucharistiā p̄sumat accipere. Si aliquod festū trium lectionū de quo p̄prietas habeatur euenerit tres sic lectiones sicut de eo tantū modo. Lectio quarta

Si eni agnoscēs reatū suum ipse se a diuio altari subtraxerit: cito ad indulgentiā diuine misericordie perueniet: q2 sicut qui se exaltat humiliabitur: ita econtrario qui se humiliat exaltabitur. Qui eī sicut dixi agnoscēs reatū suū ipse se ab altari ecclesie humiliter p̄ emēdatione vite remouere voluerit: ab eterno illo et celesti cōuiuio excōmunicari penitus non timebit. lec. v.

Rogo vos frēs carissimi diligent̄ attēdite si ad mensā cuiuscū q̄ potētis hoīs nemo presumit cū vestibus cōscissis et inquinatis accedere: quātomagis a cōuiuio eterni regis idest ab altari dñi debet se vnusquisq̄ inuidie vel odij veneno pcussus iracundie furore replet9: cū reuerētia et humilitate subtrahere: p̄pter illud quod scriptū est. Uade prius recōciliari frī tuo: et tūc veniēs offeres mun9 tuū. l. vi.

Et iterū. Amice quō huc intrasti nō habēs vestē nuptialē? Hoc eni habet textus euāgelice lectiōis q̄ quidā fecerit nuptias filio suo: et intrauerit vt videret simul recūbētes. Et vidēs ibi hoiem non habentē vestē nuptialē: dixit ad eū. Amice quō huc intrasti nō habēs vestē nuptialē?

Et illo obmutescēte: dixit ministris. Ligate illi manus et pedes et p̄ijcite eū in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dētiū. Ecce qua

lem sententiā merebitur audi
re qui ad cōuiuiū nuptiale id
est ad altare dn̄i: aut ebriosus
aut adulter aut odiū i corde re
tinēs presumit accedē. R. viij.

Auertat hoc a nobis deus
fratres carissimi: et cō=
cedat vt mala ista aut nunꝙ̄
velimus admittere: aut si ad
missa fuerint sine vlla mora
penitentia vel pace studeamꝰ
sanare et largioribus elemosi
nis festinemus abluere ne for
te si cū peccatorꝫ vulneribꝫ an
te tribunal eťni iudicii veneri
mus ab illa eterna ecclesia et
ab illā celesti hierusalem ppe
tua excōmunicatiōe sepemur
R. ix.

Hec ergo cogitātes
fratres carissimi tam ca
sti et tā sobriꝫ et tā pacifici ad
istud altare d̄o auxiliante stu
deamꝰ accedere: vt ab illo et=
no altari nō mereamur exclu
di. Qui eni ad istud altare ca
sto corpore ꝛ mūdo corde cum
secura ꝛ mūda cōsciētia vene
rit: ad illud altare quod in ce=
lis est felici trāsmigratione p=
ueniet. Die vi. octa. lec. i.

Celebritas huius congre
gationis dedicatio ē do
mus orōnis. Domus ergo no
strarū orōnū ista / domꝰ autē
dei nosipsi Si domꝰ dei nos=
ipsi: nos in hoc seculo edifica
mur: vt in fine seculi dedice=
mur. Edificium immo edifi=
catio habet laborem: dedica=
tio exultationē. lec. ij.

Quod tunc fiebat quando
ista surgebant: hoc fit
modo cū cōgregamur creden
tes in xp̄m. Credendo enim
quasi de siluis et mōtibus li=
gna ꝛ lapides p̄cinduntꝛ. Cā
vero cathecisantꝛ baptizātur
informantur: tanꝙ̄ inter ma
nus fabrorū ꝛ opificū dolantꝛ
cōliniuntur cōplanantꝛ. R. iij.

Verūtamē domus dei nō
fiunt nisi quādo carita
ti cōpaginantur. Ligna ista
et lapides si nō certo sibi or=
dine inhererēt vtiꝙ̄ si non se
pacifice innecterēt / si nō sein
uicē coherendo sibi quodāmō
amarent: nemo huc intraret
Die septima octabarū. L. i.

Deinde quando vides in
aliqua fabrica lapides
ꝛ ligna bene sibi coherere: se=
curus intras: ruinam non ti=
mes. Volens ergo dn̄s iesus
cristus intrare ꝛ in nobis ha=
bitare tanꝙ̄ edificando dice=
bat. Mādatum nouū do vo=
bis vt vos inuicē diligatꝭ L. ij.

Mandatū inq̄t nouū do
vobis. Veteres enim
eratis: domū michi nondum
faciebatꝭ in vestra ruina iace=

bas. Ut ergo eruamini de vetere rui ne vetustate / vos iuicem ama=(te. le. iii.

Consideret ergo caritas vestra ad= huc edificare istam domum totam: sicut predictum et promissum est orbi terrarum. Cum enim edificatur domus post captiuitatem: sicut habet alius psalmus: dicitur. Cantate domino canticum nouum: cantate domino omnis terra. In oct. Ad vs. an. O quam metuendus est. ps. Magt. oro vts. Ad matutinas omnia fiet vt in dnica infra oct. lec. i.

Quod ibi dixit canticum nouum: hoc dominus dixit mandatum nouum. Quid enim habet canticum nouum / nisi amorem nouum? Cantare amantis est Vox huius cantoris: feruor est sancti amoris. Amemus gratis amemus. Deum amemus: quo nichil melius inuenimus. Ipsum amemus pro pter ipsum et nosmetipsos tamen propter ipsum. Le. ii.

Ille enim veraciter amat amicum qui deum amat in amico aut quia est in illo aut vt sit in illo. Hec est vera dilectio. Propter aliud si nos diligimus: odimus potius quam diligimus. Qui odit forte vicinum suum aut vicinam suam expauescat quia odit animam suam. Odium aie amor nequicie: ergo contra odium nequicie amor aie. le. iii.

Qui diligitis deum odio habete malum. Bonus est deus malum est quod amas. et teipsum malum amas. Quomodo amas deum cum adhuc amas quod odit deus? Audisti enim quia deus dilexit nos. le. iiii.

Et quales nos dilexerit si attendamus erubescimus. sed id non erubescimus in quod fecit esse nos tales. Erubescimus recordatione preteritorum: gaudemus spe futurorum Quare enim iam ei erubescamus quod sumus: et non potius confidamus quia spe salui facti sumus. lec. v.

Denique audiuimus. Accedite ad eum et illuminamini et vultus vestri non erubescent Si recedat lumen recedis a confessione.. Accedite ad eum et illuminamini. Ergo ille lumen: nos sine illo tenebre. Si recesseris a lumine: in tuis tenebris remanebis. Si ergo accesseris non de tuo lucebis. Fuistis enim aliquando tenebre: nunc autem lux in domino. Si ergo lux in domino tenebre sine domino. Lectio sexta.

Accedite ad eum et illuminamini. Attendite in psalmum dedicationis quomodo can

tauimus ex ruine edificatiōe conscidisti saccum meum hoc pertinet ad ruinā. Quid ad edificationem? Et accinxisti me leticia. Vox dedicatiōis. vt cantet tibi gloria mea ⁊ nō compungar. Lectio septima

In verbis eius agnoscit si ex bono obscuratū est Ergo verba eius continuo agnoscitis loquētis: vt ametis et loquentem. Quis est q̄ dicere poterit: domiе eruisti ab inferis aimam meā? Cuius anima ab inferis eruta ē: nisi de quo dictū est alio loco nō derelinques animā meā in inferno. Lectio octaua.

Proponitur dedicatio et cantatur liberatio: iubilatur canticum dedicationis domus ⁊ dicitur. Exaltabo te domine quoniā suscepisti me et nec delectasti inimicos meos super me. Attendite iudeos inimicos qui se putabāt occidisse xp̄m. vicisse quasi inimicuz: perdidisse quasi hominem: ceteris similē ac mortalem. Resurrexit tertia die: ⁊ hec est eius vox. Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti me. lec. ix.

Attendite apostolum dicētem Propter quod euz deus exaltauit et dedit illi nomen quod est super omne nomen. Non iocundasti inimicos meos super me. Ipsi qui dē in xp̄i morte iocundabantur: sed in eius resurrectione/ ascensione/ predicatione aliq̄ compungebantur. Canticū Te deum In laud. vis. ā. Mane surgēs. ps. Bn̄dict⁹. oratio vt s. Et ad horas similiter. Ad v s. ān. Sanctificauit. ps. Magt oratio vt s. Et ad completoriū similiter.

Incipit cōmune sanctoꝝ
In natali apostoloꝝ
Ad vesperas. Antiphona.
Sancti per fidē vicerūt re
gna operati sunt iustici
am adepti sunt ꝓmissiōes.
Psalmi de feria. ā. Tradide
rūt corpora sua ad supplicia
ideo coronātur ⁊ accipiūt pal
mam an. Gaudēt in celis aīe
sanctoꝝ q̄ xp̄i vestigia sunt se=
cuti ⁊ qꝛ ꝓ eius amore sangui
nē suū fuderūt ideo cum xp̄o
regnabūt ineternū. aū. Isti
sunt viri scti quos elegit dn̄s i
charitate nō ficta ⁊ dedit illis
gloriā sempiternā quorum do
ctrina fulget ecclesia vt sole lu
na alleluya. an. Beati eritis
cum vos oderint hoīes ⁊ cū se
parauerint vos ⁊ exprobraue
rint ⁊ eiecerit nomē vestrum
tanq̄ malū ꝓpter filiū hoīs
gaudete ⁊ exultate ecce enim
merces vr̄a mlt̄a est i celo. cp

Non vos me elegistis sed
ego elegi vos: et posui
vos vt eatis ⁊ fructū afferat,
et fruct⁹ vester maneat dixit
iesus discipulis suis. R̄ Fue
runt sine q̄rela. hy⁹. Annue
xp̄e. v̄. In oēm terrā exiuit
sonus eoꝝ. R̄. Et in fines or=
bis terre verba eorū. ā. Esto
te fortes in bello ⁊ pugnate cū
antiquo serpente ⁊ accipietis
regnū eternū allā. vel dicit do
minus. ps. Magt. Oratio.

Quesumus omp̄s de⁹: vt
beatus ap̄ls. N. tuū ꝓ
nobis imploret auxiliū: vt a
nostris reatibꝫ absoluti: a cū
ctis etiā periculis eruamur.
Per dominum. Oratio.

Deus q̄ nos per beatos a=
postolos tuos. N. N.
ad cognitionē tui nomis veni
re tribuisti: da nobis eoꝝ glo
riā sempiternā ⁊ ꝓficiendo ce
lebrare: ⁊ celebrādo proficere
Per dn̄m nr̄m. Oratio

Protege q̄s dn̄e populum
tuū ⁊ apostolorū tuorū
N. patrocinio cōfidentē: per
petua defensione conserua. p
do. Inuita. Regē ap̄lorum
dn̄m venite adorem⁹. p. Ve=
nite. hy⁹. Exultet celū laudi
bus. ā. In oēm terrā exiuit
sonus eorū ⁊ in fines orbis ter
re verba eorū. ps. Celi enar.
aū. Clamauerūt iusti ⁊ dn̄s
exaudiuit eos. p Bn̄dicam.
aū. Constitues eos pn̄cipes
super omnem terram memo=
res erunt nomis tui dn̄e. ps.
Eructauit. v̄ In omnē trā.
R̄. Ecce ego mitto vos sicut
oues in medio luporum di=
cit dn̄s. Estote ergo pruden=
tes sicut serpētes ⁊ simplices
sicut columbe. v̄. Dum lucē

habetis credite i lucem vt filij
lucis sitis dicit dñs Esto. ℞.
Tollite iugũ meũ sr̃ vos dic̃
dñs ⁊ discite q2 mit̃ sũ et hũi-
lis corde Iugũ ei meũ suaue
est et on⁹ meũ leue. ℣. Et in
uenietis requiẽ aĩabus vestr̃.
Iugũ. ℞. Dũ steteritis an
te reges et presides nolite co-
gitare quõ aut q̃d loq̃mi. Da
bit eni vobis i illa hora q̃d lo-
q̃mini. ℣. Nõ eni vos estis
qui loquimini sed spũs patr̃
vestri qui loquitur in vobis.
Dabitur Gloria. In ij. no.
a. Principes populoꝝ cõgre
gati sũt cũ deo abrahã. ps.
Omnes gentes. añ. Dedi-
sti hereditatẽ timentibus no
men tuum domine. ps. Ex-
audi deus deprecati. añ. An
nunciauerunt opera dei et fa
cta eius intellexerunt. ps.
Exaudi de⁹ orõnẽ meã cũ de
℣. Cõstitues eos pricipes su
per omnem terram. ℞.
Vidi coniunctos viros habẽ
tes splẽdidas vestes ⁊ angel⁹
dñi locutus est ad me dicens.
Isti sunt viri sc̃ti facti amici
dei. ℣. Vidi angelũ dei volã
tem per mediũ celi voce ma-
gna clamantẽ ⁊ dicẽtem Isti
℞. Isti sunt triũphatores ⁊
amici dei qui cõtẽnentes ius-
sa principum meruerũt pre-
mia eterna. Modo coronant
⁊ accipiunt palmã. ℣. Isti
sunt qui venerũt ex magna
tribulatione ⁊ lauerũt stolas
suas in sanguine agni. Mo-
do co. ℞. Isti viuẽtes in car
ne plãtauerũt ecclesiã sangui
ne suo nõ sũt de terris corpo-
ra eoꝝ separata. Quoꝝ meri
to sunt in celis aĩe sanctorum
coequales. ℣. Sancti p fidẽ
vicerũt regna operati sũt iu-
sticiam adepti sũt promissio-
nes. Quoꝝ. Gloria. In iij
no. ã. Exaltabũtur cornua
iusti. allã. ps. Cõfitebimur
ã. Lux orta est iusto allã: rect̃
corde leticia allã. ps. Dñs
regna. ex. añ. Custodiebãt
testimonia ei⁹ ⁊ precepta eius
allã. ps. Dñs reg. ira. ℣.
Annũciauerũt opa dei. ℞.
Isti sunt viri sancti quos ele
git dñs in caritate non ficta ⁊
dedit illis gloriã sẽpiternam.
Quorũ doctrina fulget eccle-
sia vt sole luna. ℣. In oẽm
terrã exiuit sonus eoꝝ ⁊ in fi-
nes orbis terre verba eorum.
Quoꝝ doctri. ℞. Fuerunt
sine querela ante dñm ⁊ ab i-
uicẽ non sũt separati. Cali-
cẽ dñi biberũt ⁊ amici dei fa
cti sunt. ℣. Tradiderũt cor-
pora sua ad supplicia ideo co
ronãtur et accipiũt palmam

Calicẽ do. ℟. Ciues apł'oꝝ ꝛ domestici dei aduenerũt ho die Poꝛtãtes facẽ ꝛ illuminã tes patriã dare pacẽ gentibꝫ ꝛ liberare ppł'm dñi. ℣. Au dite supplicũ pꝛeces vite eter ne poscẽtes pꝛemia qui feren tes in dextris manipulos iu- sticie quiꝗ gaudẽtes aduenī stis hodie. Poꝛtãtes. Gloꝛia ℟. Qui sũt isti qui vt nubes volant Et q̃si colũbe ad fene stras suas. ℣. Cãdidioꝛes ni ue nitidioꝛes lacte rubicũdio res eboꝛe antiquo. Et quasi Glia. Cãticũ. Te deũ. ℣. Dedisti hereditatẽ. In ł. ã. Hoc est pꝛeceptũ meũ vt di- ligatis inuicẽ sicut dilexi vos ps. Dñs reg̃. ã. Maioꝛem caritatẽ nemo habet vt aĩaꝫ suã ponat quis pꝛo amicis su is. ps. Jubilate. añ. Uos amici mei estis si feceritis que pꝛecipio vobis dicit dñs. ps. Deus de⁹. añ. Bti pacifici beati mũdo coꝛde q̃m ipsi deũ videbũt. ps. Bened. ã. In patiẽtia vr̃a possidebitꝭ aĩas vr̃as. ps. Laudate. Cpm.

Ibãt apostoli gaudentes a cõspectu consilij q̃m di gni habiti sũt ꝓ noĩe iesu con tumeliam pati. hy⁹. Annue xp̃e. ℣. Nimis honoꝛati sũt amici. añ. In regeneratiõe cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis et vos iudicãtes duodecim tri bus israel. allã vel dicit dñs ps. Bñdict⁹. Orõ.

Exaudi nos deus saluta ris noster: ꝛ apostoloꝛũ tuoꝛum N. N. nos tuere pꝛe sidijs: quoꝛũ donasti fideles esse doctrinis. Per d̃. Ad. i. añ. Libera nos. ps. Deus i nomine. Ad tertiã añ. Hoc est pꝛeceptum. ps. Legẽ po. Capm.

Scimus quo- niam diligentibus deũ omnia cooperãtur i bonum: his qui secundũ pꝛopositum vocati sũt sancti. ℟. In om nem terrã exiuit sonus eoꝛũ. ℣. Et in fines oꝛbis terre ver ba eoꝛũ. Exiuit. Gloꝛia pa. In oẽm. ℣. Constitues eos. Orõ vt s̃. Ad vi. ã Maioꝛẽ charitatẽ. ps. Defecit. Cpꝫ

Per manus apostoloꝛum fiebãt signa ꝛ pꝛodigia multa in plebe. ℟. Cõstitu- es eos pꝛicipes sup oẽm terrã ℣. Memoꝛes erũt nomis tui dñe. Super. Gloꝛia. Cõsti tues. ℣⁹. Nimis hono. orõ. vt s̃. Ad. ix. añ. In patiẽtia ps. Mirabilia. Capm.

Uos amici mei estis si fece ritis q̃ p̃cipio vobis di- cit iesus discipulis suis. ℟.

Nimis honorati sunt Amici tui de⁹. ỽ. Nimis cõfortat⁹ est pncipatus eorum. Amici Gloria. Nimis. ỽ. Annunciauerũt. Oz õ vts. Ad vs. ã Iurauit dñs et non penitebit eũ tu es sacerdos ineternũ ps. Dixit do. ã. Collocet eũ dñs cũ pncipibus populi sui. ps. Laud pueri. ã. Dirupisti dñe vincula mea tibi sacrificabo hostiã laudis. p. Credidi. añ. Euntes ibant ⁊ flebãt mittẽtes seia sua. p. In cõuertẽdo. ã. Cõfortat⁹ est principatus eorum ⁊ honorati sunt amici tui deus. ps. Dñe probasti. Cpm.

Iam nõ estis hospites et aduene: sed estis ciues sanctor et domestici dei supedificati sup fundamẽtũ apostolorum ⁊ pphetarũ. ipo sũmo angulari lapide xpo iesu. Hy⁹. Annue criste. ỽ⁹. In omnẽ terrã. ã. Tradent enĩ vos in cõsiliĳs ⁊ in synagogis suis flagellabũt vos ⁊ ãte reges ⁊ presides ducemini ppt me in testimoniũ illis ⁊ gẽtibus. ps. Magt. añ. Uos qui secuti estis me sedebitis super sedes iudicantes duodeci trib⁹ israel allã. vel dicit dñs ps Magt. Legenda

Celi enarrant gloriã dei. Celi sancti sunt eleuati a terra portãtes dominũ: quãq gloriã dei celũ etiã quodãmõ narrauit. Quãdo narrauit? Qñ nato eodẽ dño stella noua q̃ nunq videbatur apparuit. Sed tñ sunt celi de quibus consequenter ibi dicitur Nõ sũt loqle neq sermones quor nõ audiant voces eor In omnẽ terrã exiuit sonus eorũ: et in fines orbis tre verba eorũ. Quorũ nisi celorũ? Quorũ ergo: nisi apostolor? Ipsi enarrãt nobis gloriam dei positi in cristo iesu sup gratiã remissiõis peccator. Oẽs eni peccauerũt ⁊ egent gloria dei iustificati gratis p gratiã ipsius. Qr gratis: ideo gratia Non eni est grat sine gratia qr nichil boni ante feceram⁹: vnde talia dona merẽmur. Magis quia non gratis inferretur supplicium: ideo gratis prestitũ est beneficiũ. Nichil enim pcesserat in meritis nostris: nisi vnde dãnari deberemus. Ille autẽ non propter nostrã iusticiã: sed propt suã miam saluos nos fecit p lauachrum regenerationis. Hec est inquã gloria dei quã celi enarrauerũt. Hec inquã gloria dei nõ tua Nichil boni fecisti: ⁊ tñ tãtũ bonũ accepi-

sti. Si ergo ptines ad gloriã quã celi enarrauerũt: dic dño deo tuo. Deus me9 mia eius pueniet me In natali vni9 martyris. Ad vesperas. añ.

Hic est vir qui non est derelictus a dño in die certaminis ⁊ ipse cõculcauit caput serpentis antiqui modo coronatur quia fideliter vicit in mandatis dñi allã. Vi. de feria. añ. Hic est vere martir qui pro xpi noie sanguinẽ suum fudit qui minas iudicuȝ non timuit nec terrene dignitatis gloriã q̃siuit sed ad celestia regna feliciter peruenit. añ. Beatus vir qui suffert tentationem qm̃ cũ probatus fuerit accipiet coronã vite quã repromisit deus diligentibus se. ã. Hic vir despiciẽs mundũ ⁊ terrena triũphans diuitias celo cõdidit ore mãu. añ. Iste cognouit iusticiã et vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimũ ⁊ inuẽtus est in numero sctõꝝ. cpm.

Iste sanctus pro lege dei sui certauit vsqȝ ad mortem: et a verbis ipioꝝ non timuit: fundatus enim erat supra firmã petrã hy9. Martir dei qui vnicũ. V. Gloria et honore coronasti eum dñe. añ. In confessione vere fidei N. cõstanter pseuerans suscepit gladiũ cũ palma triumphi martir cristi aulã celi penetrauit. ps. Magt. Orõ.

Presta q̃s omnipotens deus vt qui beati N. martyris tui natalicia colimus: intercessiõe ei9 in tui nõis amore roboremur. Per. d Orõ.

Letetur ecclesia tua de9 beati martyris tui N. cõfisa suffragijs: atqȝ eius p̃cibus gloriosis et deuota permaneat et secura consistat. Per dñm. Orõ

Preces populi tui q̃s dñe clemẽter exaudi: vt btĩ N. martyris tui atqȝ pontificis merit adiuuemur: cuius passiõe letamur. Per d. orõ

Infirmitatem nostrã respice omps deus: ⁊ quia pondus proprie actionis grauat: beati N. martyris tui atqȝ pontificis intercessio gloriosa nos ꝓtegat. p. d. orõ.

Deus qui beatũ N. martyrẽ tuũ ꝟtute cõstãtie in passione roborasti / ex eius nobis imitatione tribue ꝓ amore tuo ꝓspera mũdi despicere: ⁊ nulla eius aduersa formidare. Per dñm. Oratio

Adesto q̃s dñe supplicationibus nostris: vt q̃ ex iniquitate nostra reos nos esse

se cognoscimus: vti N. martyris tui intercessione liberemur. Per dnm. Or.

Adesto dne supplicationibus nostris et beati N. martyris tui intercessionibz confidentes. nec minis aduersatiu nec vllo turbemur incursu. Per dnm. Or.

Deus tuor gloria martyru presta qs: vt sancti martiris tui et epi. N. cuius festa gerimus: sentiamus auxilium. Per dnm. Or.

Deus q nos vti N. martiris tui meritis et intercessione letificas/ cocede propicius: vt q eius beneficia poscimus: dono tue gratie consequamur. Per do. Or.

Da qs ops deus vt beati N. martyris tui atq pontificis veneranda solenitas et deuotione nobis augeat et salute. Per dnm. Or.

Presta qs omps deus: vt intercedente beato N. martire tuo et a cuctis aduersitatibz liberemur i corpore: et a prauis cogitationibz mundemur in mete. Per d. Or.

Adesto domine supplicationibus nostris: et itercedente beato. N. martyre tuo ab hostium nos defede propiciatus icursu. Per do Or.

Adesto domie populo tuo vt beati. N. martyris tui merita preclara suscipiet: ad impetranda misericordia tua semper eius patrociniis adiuuemur. Per dominum Or.

Presta quesumus omnipotes deus vt qui beati. N. martyris tui natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eius intercessionibus liberemur. Or.

Deus qui nos annua beati martyris tui atq potificis. N. solenitate letificas concede ppicius: vt cuius natalicia colim9: de eius etiam ptectione gaudeamus. Per do. Inuitatoriu. Rege martyru dominu. Uenite adoremus. ps. Uenite. Inuita. Rege sepiternu pnismetibz adoremus. Qui martyre suum digne pro meritis coronauit. N. ps. Uenite. hymn9. Deus tuoru militu. an. In lege dni fuit voluntas ei9 die ac nocte ps. Beatus vir an. Predicas preceptum dni costitutus est in mote sancto ei9 ps. Quare fremuerunt an. Uoce mea ad dominu clamaui et exaudiuit me de mote sacto suo. ps. Domine quid V. Scuto bone. R. Iste sanct9 pro lege dei sui certauit vsq

ad mortem et a verbis impiorum non timuit. Fundatus enim erat supra firmam petram. V. Iste est qui contempsit vitam mundi ⁊ pervenit ad celestia regna. Fundatus enim. R. Domine preuenisti eum in benedictionib⁹ dulcedinis. Posuisti i capite ei⁹ coronam de lapide precioso. V. Vitam petiit a te ⁊ tribuisti ei longitudinē dierum in seculum seculi. Posuisti in ca. R. Justus germinabit sicut lilium. Et florebit ineternū ante dominū. V. Plantat⁹ in domo dñi in atriis domus dei nostri. Et florebit. Gloria pa. Et florebit. In secūdo nocturno añ. Filii hominū scitote quia domin⁹ sctm̄ suum mirificauit. ps. Cum inuocarem. añ. Scuto bone voluntatis tue coronasti eum dñe. ps. Verba mea auribꝫ. añ In vniuersa terra glia ⁊ honore coronasti eū. ps. Domine domin⁹ noster. V. Posuisti dñe super caput eius coronam. R. Iste cognouit iusticiam ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimū. Et inuentus est in numero sctorum. V⁹. Iste est qui contempsit vitam mundi ⁊ peruenit ad celestia regna. Et inuēt⁹.

R. Stolam iocunditatis induit eū dñs. Et coronam pulchritudinis posuit sup caput eius. V Cibauit illum pane vite ⁊ intellectus ⁊ aqua sapientie salutaris potauit illū Et coronā. R. Coronā auream super caput eius. Expressam signo sanctitatis glīe honoris ⁊ opus fortitudinis V. Dñe preuenisti eum in bñdictionibus dulcedinis posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. Expressā. Gloria. Et opus. In tertio noc. an. Justus dñs ⁊ iusticias dilexit equitatem vidit vultus eius. ps. In dño confido. ã. Habitabit i tabernaculo tuo requiescet in mōte sancto tuo ps. Dñe quis habitabit. añ. Posuisti domie super caput eius coronam d̄ lapide precioso. p̄. Domine ī virtute tua. V⁹ Justus germinabit sicut lilium. R. Hic est vere martyr qui pro cristi nomine sanguinem suum fudit. Qui minas iudicum non timuit nec terrene dignitatis gloriā quesiuit sed ad celestia regna feliciter peruenit. V. Justū deduxit domin⁹ per vias rectas et ostendit illi regnū dei. Qui minas iudicū. R. Posuit coronam capiti meo ⁊ circunde

dit me muro salutis Ad expugnãdas gentes ⁊ omẽs inimicos. ℣. Judica dñe nocentes me expugna ĩpugnãtes me: apprehẽde arma ⁊ scutum et exurge in adiutorium michi. Ad expugnandas. ℟. Glia et honore coronasti eũ dñe et cõstituisti eum super opa manuũ tuarũ. Omia subiecisti sub pedibus eius. ℣. Mñ eleuata est magnificẽtia tua super celos deus. Oia. Gloria Oia. canti. Te deũ. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti eũ dñe ℟. Et cõstituisti eũ sup opera manuũ tuarũ. In lau. ã.

Qui me confessus fuerit corã hoibus cõfitebor ⁊ ego eũ coram patre meo. ps. Dñs regna. ã. Qui sequitur me nõ ambulat in tenebris: sed habebit lumẽ vite dicit dominus ps. Jubilate. añ. Si quis michi ministrauerit honorificabit eũ pater meus q̃ ẽ in celis dicit dñs. ps. De⁹ de⁹ añ. Qui michi ministrat me sequatur et vbi sũ ego illic et minister me⁹ erit p. Bñd. ã Volo pater vt vbi ego sũ illic sit ⁊ minister meus p. Laud Capm.

Beatus vir qui suffert tentationẽ: quoniã cũ ꝓbatus fuerit accipiet coronã vite: quã repromisit deus diligẽtib⁊ se. hy⁹. Martyr dei. ℣. Justus vt palma florebit sicut cedrus libani. ã. Qui odit aiam suã i hoc mũdo i vitã eternam custodit eã p. Bñ⁹ añ. Nisi granũ frumenti cadens in terrã mortuum fuerit ipm solum manet ps. Bñ⁹. Ad tertiã ãn. Qui me cõfessus. ps. Legẽ pone. Cpm

Iste cognouit iusticiã ⁊ vidit mirabilia magna: ⁊ exorauit altissimũ et inuentus ẽ in nũero sctõꝝ. Cpm.

Hic vir despiciẽs mundũ ⁊ terrena triũphans: diuitias celo condidit ore manu ℟. Gloria ⁊ honore coronasti eũ dñe ℣. Et cõstituisti eũ super opa manuũ tuarũ. Coronasti. Glia pa. Gloria ⁊ honore. ℣. Posuisti dñe. Ad sextã. añ. Qui sequitur p. Defecit i sa. Cp.

Beatus vir q̃ in sapientia morabitur ⁊ qui in iusticia meditabitur: ⁊ in sensu cogitabit circũspectionem dei. Cp.

Qui odit aiam suã in hoc mũdo ĩ vitã eternã custodit eã: dixit iesus discipulis suis. ℟. Posuisti domine super caput ei⁹ coronã. ℣. De lapide precioso. Sup Gloria. Posuisti. ℣. Justus vt palma. Ad. ix. ãn. Volo

pater ps Mirabilia. Cpm
Qui sequitur me nō ambu-
lat in tenebris: sed ha-
bebit lumē vite dicit dñs. cp.
Iustus germinabit sicut
liliū: et florebit ieternū
ante dñm. R. Iust9 vt pal-
ma florebit sicut cedrus liba-
ni. V. Multiplicabitur in do
mo dñi. Sicut. Gloria. Iu-
stus. V. Justus germinabit
sicut liliū. Ad vs. añe. de lau
dib3. ps. de fe. Capitulū.
Beatus vir qui inuētus ē
sine macula et q̄ post au-
rum nō abijt: nec sperauit in
pecunie thesauris: fecit ei mi
rabilia in vita sua. Cpm.
Si quis michi ministraue
rit honorificabit eū pater
meus qui est in celis: dixit ie-
sus discipulis suis. hy9. Mar
tyr dei. V. Gloria et hono. a
Iste cogno. Require ante in
pced. vesperis. p. Magt. Le
Quia natale mar- gēda.
tyris hodierna die coli-
mus frēs mei: nequaq̄ a vir-
tute ei9 patientie estimare de
bemus. Si eni adiuuāte dño
virtutē patientie seruare con
tendim9 / et in pace ecclesie vi-
uimus: et tamē martyrij pal
mam tenemus. Duo quippe
sunt martyrij genera. vnū in
mente: aliud in dilectione sit

et actiōe. Itaq3 martyres ee
possumus: etiā si nullo ferro
pcutientiū trucidemur. Mo
ri quippe a persequēte marty
rium in aperto opere est. Fer
re vero ptumelias: odiētes eū
diligere: martyriū est i occul-
ta cogitatione. Probam9 qti
die verū esse quod añ nos di-
ctū est: quia sancta ecclesia e-
lectoꝝ florib3 plena habet in
pace lilia: in bello vero rosas.
Sciēdū preterea q̄ trib3 mo
dis virtus patiētie exerceri so
let. Alia nāq3 sunt que a deo:
alia que ab antiquo aduersa
rio: alia que a proximo susti-
nemus. A proximo nāq3 pse-
cutiones: dāna: et cōtumelias
Ab ātiquo eni aduersario tē-
tamenta. A deo aūt flagella
toleramus. Sed in oib9 his
tribus modis vigilanti oculo
semetipsā debet mēs circūspi
cere: ne contra mala proximi
ptrahat ad retributionē ma
li: ne cōtra tētamenta aduer
sarij seducat ad delectationē
vel cōsensū delicti: ne contra
flagella opificis ad excessum
prorūpat murmuratōis. Per
fecte ei aduersarius vincitur
qñ mens nostra et inter tenta
menta a delectatione et cōsen
su et inter ptumelias proximi
custoditur ab odio: et inter fla

gella dei cõpescitur a murmuratione. In natali plurimorum martyꝝ. Ad vẽ. añ.

Sancti per fidem vicerũt regna operati sũt iusticiã adepti sunt ꝓmissiones. Ps. de feria. an. Tradiderũt corpora sua ad supplicia ideo coronãtur ⁊ accipiunt palmã añ. Gaudent in celis anime sanctorũ qui xp̃i vestigia sũt secuti et quia pro eius amore sanguinẽ suum fuderũt ideo cum xp̃o regnabũt ineternũ. añ. Isti sunt sancti qui ꝑ lege dei sui morti se tradere nõ dubitauerunt ab iniquis interfecti sũt ⁊ ineternũ viuunt cum xp̃o agnum secuti sunt et acceperunt palmã añ. Beati eritis cum vos oderit hoĩes et cum separauerint vos ⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerint nomẽ vestrum tanꝗ̃ malũ propter filium hoĩs: gaudete ⁊ exultate ecce eni merces vestra multa est in celo. Capm.

Sancti ⁊ iusti in dño gaudete: vos elegit deus in hereditatẽ sibi. hy⁹. Sãctoꝝ meritis ℟ Letamini in dño et exultate iusti añ. Isti sũt sancti qui pro testamento dei sua corpora tradiderunt et in sanguine agni lauerunt stolas suas. ps. Magñr. Orõ.

Deus qui nos concedis sãctorum martyrũ tuoꝝ N. N. natalicia colẽ: da nobis in eterna beatitudine de eorũ societate gaudere. Per dñm nostrũ. Oratio

Maiestatẽ tuam dñe supplices deprecamur: vt sicut nos iugiter sanctorum martyrũ. N. N. cõmemoratione letificas: ita semper supplicatione defendas. Per d. Orõ.

Presta quesumus omnipotẽs deus vt qui gloriosos martyres tuos N. N. fortes in sua confessione cognouimus: pios apud te in nostra ĩtercessione sentiam⁹. Per dominũ. Oratio

Deus qui nos beatorum martyrũ tuoꝝ N. N. sociorũqꝫ eius solẽnia frequẽtare concedis: presta q̃sum⁹: vt eadem deuotione celebremus ⁊ eorum orationib⁹ adiuuemur. Per do. Oratio.

Deus qui nos annua sanctorũ martyrũ tuorum N. N. solẽnitate letificas: cõcede propicius: vt quorũ gaudemus meritis: accendamur exemplis. Per do. Oratio.

Presta quesum⁹ omnipotens deus: vt qui sanctorũ martyrũ tuorũ N. N. natalicia colim⁹ a cũctis ma-

lis imminentibus eorū inter cessiōib⁹ liberemur. Per dominū nr̄m. Oratio.

Magnificet te domine sanctorū martyrum tuorum. N. N. beata solēnitas: qua ⁊ illis gloriā sempiternam ⁊ opem nobis ineffabili prouidentia contulisti. Per dominū. Oratio.

Fac nos quesum⁹ domie sanctorū martyrū tuorum. N. N. deuote festa sectari: quorū suffragijs protectionis tue dona sentiamus. Per dn̄m no. Oratio.

Da quesumus omīpotēs de⁹: vt q̄ beatorꝫ martirū tuorꝫ. N. N. solēnia colimus: eorum apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Per do. Orō.

Quesumus omnipotēs deus: vt nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat: que de beatorū martyrꝫ tuorꝫ glorificatōe pcedit: quos eadē fides ⁊ passio vere fecit esse germanos. Per dominū. Oratio.

Presta quesumus dn̄e pcipibus nostris cū exultatione prouentum: vt quorum diem passionis annua deuotione recolimus: eorum fidei constantiam subsequamur. Per dominū nostrū. ⁊ cetera.

Inuitato. Regē martyrum dn̄m venite adoremus. ps. Venite Inuitatoriū. Regē regum dominū venite adoremus. Quia ipse est corona sāctorum martyrum. ps. Venite. Aliud inuitatorium. Adoremus dominū. Qui in sanctis gloriosus est ps. Venite hy⁹. Rex gloriose martyꝫ. a̅. Secus decursus aq̄ꝫ plātauit vineā iustoꝫ sed i lege dn̄i fuit volūtas eoꝫ ps Beat⁹ vir a̅. Predicātes pceptū dn̄i cōstituti sūt in mōte sācto ei⁹ ps. Quare fre a̅. Filij hominū scitote q2 dn̄s scōs suos mirificauit ps. Cū inuoca. v. Letami i dn̄o. R. Absterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis scōꝫ ⁊ iā nō erit āpli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor sed nec vllus dolor. Qm̄ priora trāsierūt. v. Iustorū aīe in manu dei sūt ⁊ nō tāget illos tormentū malicie. Qm̄ pri. R. Viri sancti gloriosū sanguinē fuderūt p dn̄o amauerūt xp̄m in vita sua: imitati sunt eum in morte sua. Et ideo coronas triūphales meruerūt. v. Unus spūs ⁊ vna fides erat in eis. Et ideo. R. Tradiderūt corpora sua propter deū ad supplicia. Et meruerūt habere coronas ppetuas

℣. Isti sunt qui venerunt ex
magna tribulatione: ⁊ lauerũt
stolas suas in sanguine agni
Et merue. Gloria. Et meru.
In .ij. noctur. ã. Scuto bõe
voluntatis tue coronasti eos
dñe ps. Verba ã. In vni-
uersa terra glia ⁊ honore coro
nasti eos ps. Dñe dñs nr̃ ã
Sãctis qui in terra sũt eius
mirificauit oẽs volũtates me
as inter illos ℣. Cõserua ℣
Iusti aũt ĩ perpetuũ viuent.
℞. Scti tui dñe mirabile cõ
secuti sũt iter seruiẽtes prece-
ptis tuis vt inuenirentur illesi
In aq̃s validis terra appruit
arida: ⁊ in mari rubro via si
ne impedimento ℣. Victri-
cẽ manũ tuam laudauerunt
pariter ⁊ decãtauerũt dñe no
mẽ sanctũ tuũ. In aq̃s ℞.
Verbera carnificũ nõ timue
runt sancti dei morientes pro
xp̃i nomĩe. Vt heredes fierẽt
in domo dñi ℣. Immania
eni ꝑ xp̃o in suis corporibus
pertulerũt tormẽta. Vt here.
℞. Hec est vera fraternitas q̃
nunq̃ potuit violari certami
ne qui effuso sanguine secuti
sũt dñm. Cõtẽnẽtes aulam
regiã peruenerũt ad regna cele
stia ℣. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ io-
cũdũ habitare fratres in vnũ
Cõtẽnẽtes. Gloria. Cõten.

In .iij. noc. ã. Hec est gene-
ratio querẽtiũ dñm querẽtiũ
faciẽ dei iacob ps. Dñi ẽ ter
ra an. Letamini in dño ⁊ ex
ultate iusti ⁊ gloriamini oẽs
recti corde ps. Beati quorũ.
ã. Vindica dñe sanguinẽ sã-
ctorũ tuorũ qui effusus est ps.
Deus venerũt ℣. Exultẽt iu
sti in conspectu dei ℞. San
cti mei qui in isto seculo certa
men habuistis. Mercedẽ la-
borum ego reddã vobis ℣.
Venite benedicti patris mei
ꝑcipite regnũ quod vobis pa
ratum est ab origine mundi
Mercedem ℞. In circuitu
tuo dñe lumen est quod nũq̃
deficiet vbi cõstituisti lucidis-
simas mansiones. Ibi reque-
scunt sanctorũ aĩe ℣. Ma-
gnus dñs ⁊ laudabilis valde
in ciuitate dei nostri in mõte
sancto eius. Ibi ℞. O vene
rãda martyrum gloriosa cer-
tamina qui in suis corporibꝫ
pro xp̃o immania pertulerũt
tormenta. Et ideo percipere
meruerunt ĩmarcessibilẽ eter
ne glorie coronã ℣. Isti sunt
qui venerunt ex magna tribu
latione ⁊ lauerũt stolas suas
in sãguĩe agni. Et ideo. Glo
ria. Et ideo ℞. O cõstantia
martyrũ laudabilis o chari-
tas inextiguibilis o patiẽtia

inuincibilis que licet inter p̄ssuras persequētiū visa sit despicabilis. Inuenietur ī laudem et gloriā et honorē. In tēpore retributionis. ℣. Nobis ergo petimus piis subueniant meritis honorificati a patre qui est in celis. Inuenietur. Gloria. In tēpore. ℟. Concede nobis dn̄e q̄sumus veniam delictorum ⁊ intercedentibus sanctis quorū hodie solēnia celebramus. Talē nobis tribue deuotionē vt ad eorum peruenire mereamur societatem. ℣. Adiuuēt nos eorum merita quos ꝓpria impediunt scelera excuset intercessio accusat quos actio ⁊ q̄ eis tribuisti celestis palmā triūphi nobis veniam non denegēs peccati. Talem. Gloria. Ut ad. ℟. Sanctū et verū lumē ⁊ admirabile ministrās lucem. His qui permāserunt in agone certaminis. ℣. Recipient ab ipo splendorē sempiternum in quo assidue felices letātur. His qui. Gloria His qui. Canticū. Te deū. ℣. Exultabunt sctī in gloria ℟. Letabuntur in cubilibus suis. In laudibus añ.

Omnes sancti q̄nta passi sunt tormenta vt securi peruenirēt ad palmā martyriī. ps. Dn̄s regñ. añ. De palma ad regna ꝑuenerūt sancti coronas decoris meruerūt de manu dei. ps. Jubilate. añ. Justi aūt ī perpetuū viuēt et apud dn̄m est merces eorum. ps Deus deus. a. Scti spūs et aīe iustorum hymnū dicite deo ineternum. ps. Bened. a. Corpa sanctorū in pace sepulta sunt et viuēt noīa eorum ineternū. ps Laudate do. de ce. Cpm.

Odor sanctorū sicut odor liliī: fulgebūt iusti ante conspectū dn̄i. hy. Sctōrū meritis. ℣. Justorum aīe in manu dei sunt. añ. Istorum est enī regnum celorum q̄ ɔtēpserūt vitam mundi ⁊ ꝑuenerūt ad p̄mia regni ⁊ lauerūt stolas suas ī sanguine agni. ps. Bñ. an. O venerāda martyrum gloriosa certamina q̄ in suis corporibus pro xp̄o īmania pertulerunt tormēta ⁊ ideo ꝑcipe meruerūt īmarcessibilē etne glorie coronā. ps. Bn̄dictus an. Tradiderūt. ps. Bn̄. Ad tertiā. a. Oēs sancti. ps. Legem pone. Capm.

Sancti ludibria ⁊ verbera experti insup ⁊ vicula et carceres/ lapidati sūt: secti sunt: tentati sūt in occisione gladiī mortui sunt pro cristo.

Capitulum.

Sanguis sanctoꝝ martirũ pꝛo xpo effusus est in terris: ideo adepti sũt munera sẽpiterna. ℞. Sãcti tui dñe benedicẽt te. ℣. Gloꝛiã regni tui dicẽt ⁊ potentiã tuã loquentur. Benedicent. Gloria Sancti tui. ℣. Letamini in dño. Ad vi. ã. De palma. ps. Defecit. Chm.

Reddet deus iustis mercedẽ laboꝝ scõꝝ suoꝝ ⁊ deducet illos ĩ via mirabili. chꝫ.

Beati qui psecutionẽ patiuntur ppter iusticiã: qm̃ ipsoꝛũ est regnũ celoꝛum. ℞. Letamini in dño ⁊ exultate iusti. ℣. Et gloꝛiamini oẽs recti coꝛde. Et ex. Glia. Letamini. ℣. Justi autem Ad ix. ã. Coꝛpoꝛa scõꝝ. ps. Mirabilia. chm.

Sanctoꝝ sicut aquile iuuẽtus renouabitᷣ: floꝛebũt sicut liliũ in ciuitate dñi.

Non esuriẽt neqꝫ chm. sitient amplius et non cadet sup illos sol neqꝫ vllus estus. ℞. Justi aũt in ppetuũ vivẽt. ℣. Et apud dñm est merces eoꝛũ. In ppetuum Glia. Justi aũt. ℣ Exultẽt iusti in cõspectu dei. Ad vs. ã. de lau. vi. de fer. chm.

Coꝛpoꝛa scõꝝ in pace sepulta sũt: et viuẽt noia eoꝛũ ineternũ. Chm.

Sancti p fidẽ vicerũt regna: operati sunt iusticiã: adepti sũt repꝛomissiões. Vp⁹. Sctõꝝ meritis. ℣⁹. Letamini in dño. ã. Sãctũ ⁊ verũ lumẽ ⁊ admirabile ministrãs lucẽ his qui pmãserũt in agone certamis/ recipient ab ipso splẽdoꝛe sẽpiternũ in quo assidue felices letantur. ps. Magt. ã. O venerãda ps. Magt. Legenda.

Psalmus qui cãtatur domino: videtur sanctis martyꝛibus conuenire. Sed si mẽbꝛa xpi sumus sicut esse debemus: ad omnes nos pertinere intelligamus. Qui seminãt in lacrimis: in gaudio metẽt. Eũtes ibãt ⁊ flebant: mittẽtes semia sua. Uenientes aũt veniẽt cũ exultatiõe: tollentes manipulos suos. Quo eũtes: ⁊ vñ venientes? Quid seminãtes ĩ lacrimis? Que sunt semina? Qui sunt manipuli? Eũtes in moꝛtẽ: venientes a moꝛte. Euntes nascẽdo: veniẽtes resurgẽdo Seminãtes opera bona: metẽtes mercedẽ eternã. Seia ergo sunt nostra quicquid boni fecerim⁹: manipuli nr̃i qđ in fine recipiem⁹. Si ergo bona sũt semina bona opa: q̃re

cũ lacrimis: cũ hylarem dato rẽ diligat deus? Hic primũ vi dete fratres charissimi q̃modo maxime ad beatos martyres verba ista ptineãt. Nulli tñ ipenderũt: q̃ illi qui seipsos impẽderunt. Sicut dixit apostolus paulus: et ipse ipẽdar p animabus vestris.

Impẽderũt enim seipsos xp̃m cõfitendo ⁊ implẽdo in eius adiutorio quod dictũ est. ad mẽsã magnã sedisti scito qm̃ talia te oportet p̃parare Que est mẽsa magna nisi vñ accipimus corp⁹ xp̃i ac sanguinem? Quid est scito qm̃ talia te oportet preparare nisi q̃ beatus iohãnes exponit? Sicut cristus pro nobis aiam posuit: ⁊ nos debemus animas pro fratribus ponere Ecce q̃tũ ipenderũt: sed nũquid perierũt qñ securitatem a dño etiã d̃ capillo accepẽrt? Perit man⁹ vbi nõ perit pilus? Perit caput vbi nõ perit capillus? Ubi nõ perit palpebra perit ocul⁹? Hac ergo magna accepta securitate impenderũt seipsos. Tu. In nata li vnius põtificis. Ad v̄s. ã.

Iste est qui ante deũ magnas virtutes operat⁹ est et omnis terra doctrina eius repleta est ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ps. de feria. añ Similabo eum viro sapienti qui edificauit domũ suã supra petrã. añ. Amauit eum dominus et ornauit eũ stolã glorie induit eũ et ad portas paradisi coronauit eum. añ. Iustũ deduxit dominus per vias rectas et ostẽdit illi regnum dei et dedit illi scientiam sanctorum honestauit illum in laboribus et compleuit labores illius. an Iste cognouit iusticiam et vidit mirabilia magna: et exorauit altissimum ⁊ inuentus est in numero sanctorum. Capitulum.

Ecce sacerdos magnus q̃ in diebus suis placuit deo et inuentus est iustus: et in tempore iracũdie factus est reconsiliatio. Ꝑpm.

Ecce vir prudens qui edificauit domũ suã supra petrã in cuius ore non est inuentus dolus: q2 deus elegit eum in sacerdotẽ sibi. yp⁹ Iste confessor. v⁊. Ecce sacerdos magnus. añ. Confessor domini N. astantem plebẽ corrobora sancta intercessione: vt q̃ vitiorꝫ pondere p̃mimur beatitudinis tue gloria subleuemur: et te duce eterna premia conseq̃mur. p̄.

Magt. añ. Beate xpi cõfes sor N. ecce nomen tuũ fulget p secula petimus ergo vt tuis sacris pcibus mereamur ad= iuuaria dño. ps. Mag. Orõ

Da q̃s omnipotẽs deus: vt beati N. cõfessoris tui atq3 põtificis venerãda so lẽnitas ⁊ deuotionẽ nobis au geat ⁊ salutẽ. Per d. Oratio

Exaudi q̃s dñe preces no stras: ⁊ interueniẽte be ato N. cõfessore tuo atq3 põ= tifice: supplicatiões nr̃as pla= catus intẽde. Per d. Orõ.

Adesto supplicationibus nr̃is oĩps de9: ⁊ qb3 fidu ciã sperãde pietatis indulges: intercedẽte btõ N. cõfessore tuo atq3 põtifice cõsuete mĩe tribue benignus effectũ. p d.

Deus qui cõspicis Orõ q2 ex nulla nr̃a virtute subsistimus 2cede propicius: vt intercessiõe bti N. cõfesso ris tui atq3 pontificis contra oĩa aduersa muniamur. p d.

Deus qui populo Orõ tuo eterne salutis btm̃ N. ministrũ tribuisti. pr̃a q̃s vt quẽ doctorẽ vite habuim9 in tris: intercessorẽ sẽper ha= bere mereamur i celis. Per d

Deus qui btm̃ N. põtifi cẽ tuũ sãctor tuor me= ritis coeq̃sti 2cede ppicius: vt qui peccator nostror põdere pmimur: ei9 apud te precib3 subleuemur Per do. Orõ.

Deus qui anime famuli tui N. eterne beatitu= dinis pmia cõtulisti / concede ppicius: vt q̃ pctõr nr̃or põ dere premimur: eius apud te precib3 subleuemur p d. orõ

De9 q̃ nobis beatũ N. cõ fessorẽ tuũ scripture scẽ veritatẽ ⁊ mistica sacramẽta reuelare dignatus es pr̃sta q̃s: vt cuius natalicia colim9: ei9 sẽp et erudiamur doctrinis ⁊ meritis adiuuemur. Per do. Inuita. Regẽ 2fessor dñm venite adoremus. ps. Veni te. Inuita. Venite populi ad collaudãdũ regẽ regũ dñ3 Qui triumphat in confessore suo N. ps. Venite. hy9. Jesu redẽptor oim. ã. Bea tus vir qui in lege dñi medita tur volũtas eius pmanet die ac nocte ⁊ oĩa q̃cũq3 faciet sem per prosperabũtur. ps. Be= atus vir. añ. Beatus iste sã= ctus qui cõfisus est in dño pre dicauit pceptũ dñi cõstitutus est in mõte sancto eius. ps. Quare fre. ã. Tu es gloria mea tu es susceptor meus dñe tu exaltãs caput meũ et exau disti me de mõte sctõ tuo. ps. Dñe quid multi. v9. Voce

mea ad dñm. ℟. Euge ser ue bone et fidelis q2 in pauca fuisti fidelis supra multa te cõ stituã. Intra in gaudiũ dñi tui. ℣. Dñe qnqz talenta tra didisti michi ecce alia quinqz super lucratus sũ. Intra. ℟. Ecce sacerdos magnus qui i diebus suis placuit deo Ideo iureiurãdo fecit illũ dñs cresce re in plebẽ suã. ℣. Bñdictio nẽ oim gentiũ dedit illi et te stamẽtum suũ cõfirmauit su per caput eius. Ideo. ℟. Iu rauit dñs ⁊ nõ penitebit eum Tu es sacerdos in eternũ se cundũ ordinẽ melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. Tu es Gloria In i. noc. ã. Inuocantẽ ex audiuit dñs sctm̃ suũ dñs ex audiuit eũ ⁊ cõstituit eũ in pa ce. ps. Cũ inuoca. ã. Letẽ tur oẽs qui sperant in te dñe qm̃ tu benedixisti iusto scuto bone volũtatis coronasti eũ. ps. Uerba. ã. Dñe dñs nr̃ q̃ admirabile est nomẽ tuum in vniuersa terra q2 gloria et honore coronasti sanctũ tuũ et cõstituisti eum super opera manuum tuarum. ps. Dñe dñs noster. ℣. Amauit eũ do min⁹ ⁊ ornauit eũ. ℟. Iste ẽ qui ante deũ magnas virtu tes operatus est et omnis ter ra doctrina eius repleta est. Ipse intercedat pro pctis om niũ populor̃. ℣. Iste est qui cõtẽpsit vitã mundi ⁊ peruenit ad celestia regna. Ipse. ℟. Iste hõ ab adolescentia sua partim meruit infirmos cura re. Dedit illi dñs claritatem magnã cecos illuminare ⁊ de mones effugare. ℣. Ecce hõ sine querela verus dei cultor abstinens se ab oĩ opere ma lo et permanens in innocẽtia sua. Dedit. ℟. Iste homo perfecit omnia q̃ locutus est ei deus ⁊ dixit ad eũ. Ingrede re in requiẽ meã quia te vidi iustũ corã me ex oĩbus gẽtib3 ℣. Euge serue bone ⁊ fidelis quia sup pauca fuisti fidelis. Ingredere. Gloria. In iii. noct. añ. Dñe iste sãctus ha bitabit ĩ tabernaculo tuo opa tus ẽ iusticiã requiescet ĩ monte sctõ tuo. ps. Dñe qs. ã. Uitã petiit a te ẽbuisti ei dñe gloriã et magnũ decorẽ imposuisti super eũ posuisti in capite ei⁹ coronã de lapide p̃cioso. ps. Dñe in virtute. añ. Hic ac cipiet benedictionem a dño ⁊ miam a deo salutari suo quia hec est generatio querentium dñm. ps. Dñi est terra. ℣. Iustũ deduxit. ℟. Amauit eũ dñs et ornauit eũ stolã glo

rie induit eum. Et ad portas
paradisi coronauit eum. ℣.
Induit eum dñs loricã fidei
et ornauit eum. Et ad. ℟.
Iustum deduxit dñs per vias
rectas et ostendit illi regnum
dei et dedit illi scientiã sancto
rũ. Honestauit illũ in labori
bus suis. ℣. Custodiuit illũ
ab inimicis ⁊ a seductoribus
tutauit illũ. Honestauit. ℟.
Magnificauit eũ in cõspectu
regũ. Et dedit illi coronã glo
rie. ℣. Iustũ deduxit dñs p
vias rectas et ostendit illi re=
gnum dei. Et dedit. Gloria.
Et dedit. ℟. Scte N. xpi
confessor audi rogãtes seruu=
los. Et ĩpetratã celitus tu de
fer indulgentiã. ℣ꝰ. O. N.
sydus aureum dñi gratia ser
uorũ gemitꝰ solita suscipe cle=
mentia Et ipe. Gloria. ℟.
Miles cristi gloriose N. san
ctissime. Tuo pio interuẽtu
culpas nostras ablue. ℣. Ut
celestis regni sedẽ valeamus
scandere. Tuo Gloria patri
Tuo. ℟. Ecce vere israeli=
ta in quo dolus non est inuen
tus qui probatus repertus est
Sacerdos magnus iuxta or=
dinẽ melchisedech. ℣. Sta=
tuit ei dñs testamẽtũ sẽpiter
num qui probatus repertus
est. Sacerdos Gliã pri. Sa=
cerdos. ℟. Ecce vir prudẽs
qui edificauit domũ suam su
pra petram in cuius ore non
est inuentus dolus. Quia de
us elegit eũ in sacerdotẽ sibi.
℣. Ecce vere israelita in quo
dolus non est. Quia. Gloria
cãti. Te deũ. ℣. Ora p no
bis beate N. Ut digni effici=
amur pmissionibus xpi. In
laudi. añ.
Ecce sacerdos magnus qui in diebus
suis placuit deo ⁊ inuẽtus est
iustus. ps. Dñs regna. añ.
Fidelis seruus ⁊ prudẽs quẽ
constituit dñs super familiã
suã. ps. Iubilate. añ. Bea
tus ille seruus quẽ cũ venerit
dñs eius et pulsauerit ianuã
⁊ inuenerit eũ vigilantẽ. ps.
Deus deus meꝰ. añ. Sacer
dotes dei benedicite dño serui
dñi hymnũ dicite deo ineter=
num. ps. Bened. añ. Ser=
ue bone et fidelis intra in gau=
diũ dñi tui. ps. Laud. cpm
Benedictionẽ omniũ gẽ=
tium dedit illi dñs: ⁊ te
stamentũ suũ cõfirmauit su=
per caput eius. hyꝰ. Iste cõ
fessor. ℣ꝰ. Posui adiutoriũ
super potentẽ. añ. Euge ser
ue bone et fidelis qr sup pau=
ca fuisti fidelis supra mlta te
cõstituã dicit dñs. ps. Bene
dictus. orõ vt s. añ. In mea=

dio ecclesie aperuit os eius et
impleuit eū dn̄s spiritu sapi-
entie et intellectus stolā qꝫ glo
rie iduit eū. ℣. Bn̄ꝰ. Ad iij. ā.
Ecce sacerd̄. ps. Legē po. Cł.
Non est inuentus similis
illi q̄ cōseruaret legem
excelsi: ideo iureiurando fecit
illū dn̄s crescere in plebē suā.
℟. Amauit eū dn̄s et orna-
uit eū. ℣. Stolā glorie induit
eū. Et or. Glo. Amauit. ℣.
Iustū deduxit. Ad sextā. ā.
Fidelis. ps. Defe. Cł̄m.
Dedit illi dn̄s fungi sacer
dotio ⁊ habere laudem
in noīe ipsius: et offerre illi in
censū dignum in odorē suaui
tatis. ℟. Iustū deduxit dn̄s
per vias rectas. ℣. Et ostē-
dit illi regnū dei. Per vias.
Glia. Iustū. ℣. Posui ad
iuto. Ad ix. ā. Serue bone.
ps. Mirabilia. Cł̄m.
Magnificauit eū dn̄s in
cōspectu regū ⁊ dedit il
li coronā glorie. ℟. Posui
adiutoriū super potentē. ℣.
Et exaltaui electum de plebe
mea. Super. Gloria. Posui
℣. Amauit eum. Ad vs. ā.
ꝯ laud. cū ps̄. de fe. Cł̄m.
Cognouit eum dn̄s in be
nedictionibus suis con-
seruauit illi mīam suā et inue
nit gratiam corā oculis dn̄i.

Hyꝰ. Iste confessor. ℣. Ecce
sacerdos. aħ. Amauit vel q̄
libet alia. ℣. Mḡt. Legēda.
Sanctorꝫ mortē preciosā
sēper in conspectu dn̄i.
Inde patris nostri precipui:
inde etiā cōfessoris egregij na
talicia festa cōmēdant. Iure
eteni diem sacri eius de seculo
trāsitus natalicū dixerim q̄
mundani squalores emergēs
ergastuli celestis conscendere
meruit palatia regni. De qua
sinistra trāslatus ad dexterā
iura mortis atrocia perenni
immortalitate mutauit: ⁊ de
periculo labētis seculi est eue
ctus celo. Vere beatus vere
omnifaria laude dignissimus
cui propositū fuit ita militare
in seculo: vt in perpetuum re
gnaret cū xp̄o. Deniqꝫ eterni
īperatoris victricia signa secu
tus atqꝫ inter athletas robu-
stos dato noīe sacramētis mi
litaribus obligatꝰ non segnis
in diuina militia torpuit. Nō
sibi notā passus est desertoris
muri non deniqꝫ turpē medi-
tatus fugā aduersarijs terga
prebuit quin potius viriliter
cū hoste cōgressus: Discipli-
nabili ratiōe certamis nō mo
do ꝯtrarios ictus clipeo fidei
circūtectus elusit: verū etiā
infestos inimici impetus ingē

ti pondere virtutis inclitus p̄ liatoꝛ oppꝛessit. Ita se deo victoꝛ in oībus emergens curru inuectus ethereo ad celeste capitoliū nobilr̄ euexit triumphū/ palmaq; imoꝛtalitatꝭ pariter donatus et laurea sydereos cetus meritoꝛum pꝛiuilegio cumulauit. Tu aūt dn̄e.

In natali vnius abbatis.

Ad vesperas Antiphona.

Iste est qui ante deū magnas virtutes operat⁹ est ꝛ oīs terra doctrina eius repleta est ipse intercedat pꝛo peccatis omniū populoꝛum. ps. de feria. aū. Sancte. N. confessoꝛ dn̄i glorioſe adesto nostris pꝛecibus pius ꝛ pꝛopicius. aū. Amauit eum dn̄s et oꝛnauit eum stolā gloꝛie induit eū et ad poꝛtas paradisi coꝛonauit eum. aū. Sancte N. intercede pꝛo nobis vt cōsoꝛtes gloꝛie sanctoꝛū tecum effici mereamur. a. Iste cognouit iusticiā ꝛ vidit mirabilia magna et exoꝛauit altissimum et inuentus est in numero sanctoꝛum. Chm.

Iustus coꝛ suum tradidit ad vigilandū diluculo ad dn̄m qui fecit illum: et in conspectu altissimi depꝛcabit. Hy⁹. Iste cōfessoꝛ. v. Amauit eū dn̄s et oꝛnauit eum. a.

Sanctissime cōfessoꝛ dn̄i monachoꝝ pater et dux N. intercede pꝛo nostra omniumq; salute. ps. Magt. Oꝛō.

Adesto dn̄e pꝛecib; nr̄is: quas in sancti confessoris tui. N. solennitate deferimus/ vt qui nostre iusticie fiduciā nō habemus: eius qui tibi placuit pꝛecibus adiuuemur. Per dominū. Oꝛō.

Intercessio nos q̄s dn̄e beati N. abbatis cōmendet: vt quod nr̄is meritis nō valemus: eius patrocinio assequamur. Per do. Oꝛō.

Concede q̄s omnipotens deus vt ad melioꝛē vitam sancti confessoꝛis tui N. exempla nos pꝛouocent: quatinus cuius solennia agimus etiā actus imitemur. p d̄ oꝛ.

Deus qui nos annua beati N. cōfessoꝛis tui solēnitate letificas: cōcede pꝛopicius: vt cuius natalicia colimus per ei⁹ ad te exēpla gradiamur. Per do. Inuitato.

Regem confessoꝛum dn̄m. venite adoꝛemus. ps. Venite. Hy⁹. Jesu redemptoꝛ aū. Beatus vir. ps. Ipsū. cū aliqs aū. ꝛ ps. i d. vnius pōtificis. R. Euge serue bone. cū R. vers. R. Posui adiutoꝛiū super potentē ꝛ exal-

tani electum de plebe mea. Manus eni mea auxiliabit ei. ℣ Inueni dauid seruum meū: oleo sancto meo vnxi eū Manus. ℟. Jurauit dn̄s, vt̄s. an̄. p̄i. ℣. ⁊ ℟. vsq; ad laudes dn̄r vt vnius pontificis Cāti. Te deū. In l. ā.

Iustū deduxit dn̄s p vias rectas et ostendit illi regnū dei. p̄. Dn̄s regnauit ā. Fidelis seruus. Cetera vt vnius pontificis. Cp̄m.

Cibauit eū pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapiē tie salutaris potauit illū dn̄s deus noster. Hy⁹. Iste cōfessor. ℣. Posui adiutoriū. ā. Sancte N. tu dulcedo pauperū tu pius cōsolator miserorū ora pro nobis. p̄s. Benedictus. Orō vt̄s. Ad tertiam. an̄. Justum deduxit. p̄s. Legem pone. Cp̄m.

Beatus ille seruus quem cum venerit dn̄s eius ⁊ pulsauerit ianuā ⁊ inuenerit eū vigilantē Ad horas dicuntur ℟. ⁊ ℣. de cōi vnius pontificis. Ad sextam. an̄. Beatus ille. p̄s. Defecit Cp̄m.

Dedit dn̄s cōfessionē sancto suo: ⁊ excelsum fecit eum in verbo glorie: de omni corde suo laudauit dn̄m ⁊ dilexit deum qui fecit illū. Cetera vt̄s. Ad .ix. an. Serue bone. p̄. Mirabilia cp̄. Magnificauit. Cetera vt̄s. Ad vesperas. an̄e. de laudi. cum p̄s. de feria. capm. Iste cognouit vel aliud. hy⁹. Iste confessor ℣⁹. Amauit eū ā. Iste cogno vel quelibet alia p̄s. Magt. Legenda.

Nemo accēdit lucernam et in abscondito ponit neq; sub modio: sed super cādelabrū vt qui ingrediunt lumen videant. Quia in superioribus ecclesiā synagoge p̄tulit: hortatur nos vt fidē potius nostrā ad ecclesiā transferamus. Lucerna eni fides est. iuxta quod scriptū est Lucerna pedibus meis verbū tuum domine. Verbū dei fides nostra est: verbum dei lux est lucerna est fides. Erat lux vera que illuminat omnē hominē venientē in hūc mūdum. Lucerna ei lucere non potest nisi aliunde acceperit lumen. Hec est lucerna que accēditur virtus scilicet nostre mētis et sēsus: ne vna possit que perierat reperiri. Nemo ergo fidē sub lege cōstituat. Lex enim vltra mēsurā gratia. Lex obumbrat: gratia clarificat In natali plurimorū cōfessorū. Ad vs. an̄e. ⁊ p̄i. de fe. cp̄m.

Sancti ⁊ iuſti hyꝰ. Sãctoꝝ
meritis. Hij ſunt. Te ſũma
℣. Letamini an. Fulgebũt
iuſti ⁊ tanꝗ̃ ſcintille in arun-
dineto diſcurrent: iudicabũt
nationes ⁊ regnabũt ineter-
num. ps. Magt. Oratio.
Sanctoꝝ confeſſoꝝ tuo
rum pariterq; põtificũ
N. ⁊. N. nos dñe q̃ſumus fo
ueat precioſa confeſſio: ⁊ pia
ingiter interceſſio tueat. p d.
Deus qui nos ſanctoꝝ cõ
feſſoꝝ tuoꝝ. N. N.
confeſſionibus glorioſis circũ
das ⁊ ptegis: da nobis ex eo-
rum imitatione proficere: et
interceſſiõe gaudere. Per d.
Inuitato. Regẽ confeſ ps.
Venite hymnꝰ. Rex glorio
ſe martyꝝ an. Secus decur-
ſus. ps. Beatus vir. cũ alijs
ṗis. plurimoꝝ martyꝝ. exce
pto ps. Deus venerũt gẽtes.
pro quo dicit Exaudi deꝰ ora
tionẽ meã cũ deprecor. ℣. ſe-
cũdũ feriã de predicto cõi. ℟.
Sancti mei qui i hoc ſeculo.
Require in cõmuni plurimo
rũ martyꝝ. ℟. Sacerdotes
dei benedicite deũ Sancti et
humiles corde laudate deum
℣ Cãtate ei canticũ nouum
bñpſallite ei in vociferatione
Sãcti. ℟. Sint lũbi veſtri
precincti et lucerne ardentes
in manibꝫ veſtris. Et vos ſi-
miles hoĩbus expectantibꝰ do
minũ ſuũ quando reuertat a
nuptijs ℣. Vigilate ergo q2
neſcitis qua hora dñs veſter
venturus ſit. Et vos. Gl'ia.
Et vos ſimi. Legenda.
Sint lumbi veſtri precin-
cti ⁊ lucerne ardentes i
manibꝰ veſtris. Quia viris
luxuria in lũbis: feminis aũt
in vmbiculo: teſtatur dñs de
dyabolo ad beatũ iob dicẽs.
Virtus enĩ in lumbis eius: et
fortitudo illius in vmbiculo
ventris eius. A pricipali igi
tur ſexu lumboꝝ nomĩe luxu
ria deſignatur: cũ dicit dñs.
Sint lumbi veſtri precincti.
Lumbos enĩ precigimus: cũ
carnis luxuriã per continẽtiã
coartamus. Sed q2 minꝰ eſt
mala non agere niſi etiã q̃ſq;
ſtudeat et bonis operibus in-
ſudare: ptinus ſubditur. ⁊ lu
cerne ardẽtes in manibus ve
ſtris In laudi. ãn. Sancti
ſpiritus ⁊ aĩe iuſtoꝝ hymnũ
dicite deo ineternũ ps. Do-
minꝰ regna cũ alijs ṗis. cõm
Odor ſanctoꝝ hyꝰ. Sãcto
rum meritis vt i veſperis p̃-
ceden. ℣. Iuſtoꝝ anĩe an.
In celeſti regno ſctõꝝ ha-
bitatio ⁊ ineternũ requies eo
rum ps. Benedictꝰ ãn. Sit

lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur a nuptijs. ps. Benedictus. Ad tertiam an. Sancti spiritus ps. Legem pone capitulum. Sanctorum sicut aquile R. et V. de communi plurimorum martyrum dicuntur ad omnes horas. Ad sextam. an. Justi autem in perpetuum vivent et apud dominum est merces eorum. ps. Defecit capitulum. Reddet deus mercedem Cetera uts. Ad nonam an. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt et vivent nomina eorum ineternum ps. Mirabilia. capitulum. Odor sanctorum. Cetera uts. In natali unius virginis ad vs. ane et ps. de feria. Capitulum.

Qui gloriatur in domino glorietur: non enim qui seipsum commendat ille probatus est sed quem deus commendat. Hymnus.

Virginis proles opifexque matris virgo quem gessit peperitque virgo virginis festum canimus tropheum accipe votum.

Hec tua virgo duplici beata sorte dum gessit fragilem domare corporis sexum domuit cruentum corpore seclum. Sequens V. non dicitur nisi quando fit de virginibus martyribus

Unde nec mortem nec amica mortis seva penarum genera pavescens sanguine fuso meruit sacratum scandere celum.

Huius obtentu deus alme nostris parce iam culpis vicia remittens quo tibi puri resonemus almum pectoris hymnum.

Gloria patri genitoque proli et tibi compar utriusque semper spiritus alme deus unus omni tempore secli. Amen. V. Diffusa est gratia in labijs tuis an. In celis gaudent virgines et cantant canticum novum ante dei thronum: quia notum fecit gentibus salutare suum ps. Magnificat Oratio.

Exaudi nos deus salutaris noster: ut sicut de beate. N. virginis et martyris tue festivitate gaudemus: ita pie devotionis erudiamur affectu. Per dominum. Oratio.

Indulgentiam nobis domine quesumus beata. N. virgo et martyr imploret: que tibi grata semper extitit/ et merito castitatis: et tue professione virtutis. Per dominum. Oratio.

Deus qui nos annua beate. N. virginis et martyris tue solennitate letificas: da ut quam veneramur officio etiam pie conversationis semper sequamur exemplo. Per dominum.

Omnipotens sempiterne deus qui infirma Oratio

mūdi eligis vt fortia queqꝫ cō
fundas cōcede propicius: vt
qui beate N. virginis ⁊ mar
tyris tue natalicia colimꝰ eiꝰ
apud te patrocinia sentiamꝰ
Per dominū. Oratio.
Deus qui inter cetera po-
tentie tue miracula eti-
am in sexu fragili victoriam
martyrij cōtulisti/ cōcede pro
picius: vt cuius natalicia co-
limus: per eius ad te exempla
gradiamur. Per do. Orō.
Presta q̄s omnipotens de
us vt beate. N. virgīs
et martyris tue solēnitate re-
censentes: meritis ipsius ꝓte
gamur ⁊ precibꝫ. Per d. Or
Da q̄s omnipotēs deꝰ: vt
qui beate. N. virginis
et martyris tue solennia coli
mus ⁊ annua solēnitate lete-
mur: ⁊ tante fidei ꝓficiamꝰ
exemplo. Per do Inuitato.
Regem virginū dn̄m. Veni
te adoremus. V. Venite Hꝰ.
Iesu corona virginū quē
mater illa cōcepit q̄ sola
virgo ꝑturit hec vota clemēs
accipe Qui pascis inter lilia
septus choreis virginū spon-
sas decorans gloria sponsisqꝫ
reddens premia. Quocūqꝫ
pergis virgines sequūtur: at
qꝫ laudibus post te canentes
cursitāt hymnosqꝫ dulces per
sonant. Te deprecamur lar
gius nostris adauge sensibus
nescire prorsus oīa corruptio
nis vulnera Deo patri. an̄.
Simile est regnum celorū de-
cem virginibus q̄ accipientes
lampades suas exierūt obui
am sponso ⁊ sponse. ps. Do-
mine dn̄s noster. an̄. Quiqꝫ
autē ex eis erant fatue ⁊ qui-
qꝫ prudentes. ps. Celi enar.
an̄. Quinqꝫ fatue virgīes nō
sumpserūt oleū secū pruden-
tes vero virgines acceperunt
oleum in vasis suis cū lampa
dibus ps. Dn̄i est terra Vꝰ.
Diffusa est gratia i labijs tu-
is R. Diffusa est gratia i la
bijs tuis propterea benedixit
te deus in eternū V. Dilexi-
sti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē.
Propterea R. Dilexisti iu-
sticiam ⁊ odisti iniq̄tatē Pro
pterea vnxit te deus deꝰ tuus
oleo leticie V. Propter veri-
tatem ⁊ māsuetudinē ⁊ iusti-
ciā. Propterea. R. Propter
veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iu
sticiā. Et deducet te mirabili
ter dextera tua. V. Audi filia
et vide ⁊ inclina aurē tuā ⁊ o-
bliuiscere populū tuū ⁊ domū
patris tui. Et deducet. Glo-
ria. Et deducet In ij. noc.
an̄. Date nobis d oleo vestro
dixerūt fatue virgines qꝛ lam

pades nostre extingūtur. ps. Eructauit an. Responderūt prudētes virgines dicētes ne forte nō sufficiat nobis ⁊ vobis ite potius ad vendētes et emite vobis. ps. Deus nr̄ refugiū an. Dū aūt irent emere venit spōsus ⁊ que parate erāt intrauerūt cum eo ad nuptias ⁊ clausa est ianua ps. Fundamēta. v. Specie tua et pulchritudie tua. R. Nō eris inter virgines fatuas dicit dn̄s: sed eris inter virgies prudentes que accipientes oleū leticie lāpadib; suis. Obuiantes obuiauerūt spōso cū palma virginitatis v. Venientes aūt veniēt cum exultatione portātes manipulos suos. Obuiātes. R. Simile est regnū celorū decem v'ginibus que accipientes lāpades suas Exierūt obuiā sponso ⁊ sponse v. Prudentes vero virgines acceperūt oleū i vasis suis cū lampadibus. Exierunt. R. Hec est virgo sapiēs quā dn̄s vigilantem inuenit que accensa lāpade sūpsit oleum secū. Et veniente dn̄o introiuit cum eo ad nuptias v. Inuenta bona margarita dedit oīa sua ⁊ cōparauit eam. Et veniente. Gloria. Et veniente. In .iii. noct. an. Nouissime venitūt ⁊ reliquе virgines dicētes. dn̄e dn̄e aperi nobis. ps. Cantate. i. an. Respondens dn̄s dixit virginibus: amen dico vobis nescio vos vigilate itaq; q: nescitis diem neq; horā. ps. Domin⁹ regnauit exul. anti. In celis gaudent. Require i vesperis precedētibus. ps. Cantate ii. v. Dilexisti iusticiā. R. Veni sponsa xp̄i accipe coronam quā tibi dn̄s preparauit p cuius amore sanguinē tuū fudisti. Et cum angelis in paradisū introisti. v. Propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiam. Et cum. R. Offerent regi virgines dn̄o post eam pxime eius offerētur tibi. In leticia ⁊ exultatione. v. Quinq; prudentes virgines acceperunt oleū in vasis suis cum lāpadibus ⁊ veniente dn̄o itrauerunt cū eo ad nuptias. In leticia. R. Audiui vocem de celo venientē/ venite omnes virgines sapientissime. Oleum recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. v. Media nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus venit. Oleum recondite. Gloria patri. Oleū recon. R. Regnum mūdi et oēm ornatū seculi cōtempsi. Propter amorē dn̄i mei iesu

xpi que vidi quem amaui in que credidi quem dilexi. Vs. Eructauit cor meũ verbũ bonum dico ego opera mea regi Propter. Gloria. Propter. Canticũ. Te deũ. V. Diffusa est grã in labijs tuis. R. Propterea bñdixit te deus ieternum. In lau. añ.

Hec est virgo sapiẽs ⁊ vna de numero prudẽtium. ps. Dñs regna. añ. Ueni sponsa xpi accipe coronã quã tibi dñs preparauit ineternũ ps. Jubilate. añ. Hec est virgo sapiẽs quã dominus vigilantẽ inuenit. ps. Deus de9 meus. añ. Media nocte clamor factus est ecce spõsus venit exite obuiã ei. ps. Benedicite. añ. Tunc surrexerũt omnes virgines ille et ornauerunt lampades suas. ps. Laudate. Capitulũ.

Emulor eni vos dei emulatione: despondi eni vos vni viro: virginẽ castam exhibere xpo. hy9. Uirginis proles. V. Adiuuabit eam deus vultu suo. añ. Ornatã monilibus filiã hierusalẽ dominus concupiuit. ps. Bñdictus. anti. Quinqz prudẽtes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus media autem nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obuiã christo dño ps. Benedictus Ad tertiam. añ. Hec est virgo. ps. Legem pone. Capm.

Sapientia vincit maliciam: attingit ergo a fine vsqz ad finẽ fortiter: ⁊ disponit omia suauiter Capitulũ

Accinxit fortitudine lumbos suos / et roborauit brachiũ suũ: ideo lucerna ei9 non extinguetur in sempiternũ. R. Diffusa est gratia in labijs tuis V. Propterea bñdixit te deus ieternũ In la. Glria. Diffusa ẽ. V. Specie tua. Ad sextam. ã. Ueni sponsa. ps. Defecit. Capm.

Confitebor tibi dñe rex et collaudabo te deum saluatorẽ meũ / qm adiutor et protector factus es michi ⁊ liberasti corpus meũ a perditione. R. Specie tua ⁊ pulchritudine tua V. Intende prospere procede ⁊ regna. Et pulchri Gloria. Specie V. Adiuuabit eam. Ad. ix. añ Tũc surrexerũt. V Mirabilia Cp.

Ueni sponsa xpi accipe coronã quã tibi dñs ppa rauit ineternũ. R. Adiuuabit eam deus vultu suo. V9. Deus in medio eius non commouebit. Deus. Gloria. Ad

iuuabit. ℣. Dilexisti iusticiã
Ad vesperas añ. de laud: cũ
ps. de feria. Cpm.
Hec est virgo sapiens quã dominꝰ vigilantẽ inuenit: que accensa lampade sũpsit oleum secum: et veniente domino introiuit cum eo ad nuptias. Capitulum.
Liberasti me de perditione: et eripuisti me de tẽpore iniquo: propterea confitebor tibi et laudẽ dicã nomini tuo dñe deus meus. Hyꝰ.
Uirginis proles. ℣. Diffusa est. añ. Simile est regnũ celorũ sagene misse in mare et ex omni genere pisciũ congreganti quã cum impleta esset educentes et secus littus sedentes elegerũt bonos in vasa sua: malos aũt foras miserunt. ps. Mag. Legenda.
Simile est regnũ celoꝝ decem virginibus que acceperunt lãpades suas: et exierunt obuiã sponso et sponse. Quinqꝫ ex eis erant fatue et quinqꝫ prudẽtes. Prudẽtes autẽ acceperũt oleum in vasis suis cum lampadibꝰ: sed quinqꝫ fatue acceptis lampadibus non sumpserũt oleum secum in vasis suis. Nr vero ex vtroqꝫ sexu fideliũ multitudo colligitur: sancta ecclesia decem virginibus similis denunciatur: in qua mali cũ bonis: et reprobi cũ electis qua ammixti sũt: recte similis virginibus prudentibꝰ et fatuis esse perhibet. Sunt eni plerique continẽtes qui ab exteriori se appetitu custodiũt: et spe ad interiora rapiuntur. Carnem macerãt: et toto desiderio ad supernã patriam anhelant. Hũ eterna premia expetunt/pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt Hũ nimirũ gloriã suam non in ore hoĩm ponunt: sed intra conscientiã contegunt. Et sunt pleriqꝫ qui corpus per abstinentiam affligũt: sed de ipsa abstinẽtia sua humanos fauores expetunt: doctrine inseruiunt: indigẽtibus multa largiuntur. Sed fatue profecto sunt virgines: quia solã laudis transitorie retributionem querunt.

Finis

Incipit descriptio sanctorum scd̄m vsum beluacensē a festo scti saturnini: vsqz ad festum annūciatiōis btē marie v̄gīs exclusiue q̄n venit post pascha
Saturnini epi ⁊ martyris.
A. Hic est vere martyr. Ps. Magnificat. Oratio

Deus qui nos beati saturnini martyris tui atqz pōtificis cōcedis natalicio pfrui: eius nos tribue meritis adiuuāri. Per dn̄m

Ad mat. fiet de dicta. ⁊ leget omel. de vigilia scti ādree. R. de tp̄e put sed eue. Si dicta vig. die dn̄ica eueñ. nichil fiet de dicta vig. Si vo i aduētu eue. totū fiet de aduētu cum meō. de sctō. ⁊ leget dicta omelia. Si vo i sabbō eue. totū fiet de btā maria v̄gie p̄ter vltimas tres lc. q̄ fiet de vig. cū meō. de sctō. Missa vo de vig. post sextā. Si i alia die a supradict̄ diebꝫ eue. fiet due prime lc. de omel. ⁊ tcia de sctō. ⁊ cetā oia de sctō. si fuerit añ aduētū. In laud. a. Qui me cōfessus. Ps. Dn̄s reg̃. cū aliis ceta de cōi. a. Qui odit. Ps. Bn̄dꝰ. Ad horas de cōi vniꝰ martyris. Scd̄m iohēm. i.

In illo tp̄e. Stabat iohānes: ⁊ ex discipulis eius duo. Et respiciēs iesū ābulātē; dixit. Ecce agnꝰ dei. Et audierūt eū duo discipuli loquētē: ⁊ secuti sunt iesum. Etc.
Om. ven. bede pbri de ead. l.
Tanta ac talis ē scripture diuine sublimitas/ vt nō solum verba que a sc̄tis vel ab ipso dn̄o dicta referunt: sed etiam circunstātia rer̄ q̄ simpliciter posita videtur: sp̄ualibus sit repleta misteriis Lcō scda

Ecce eni narrante euāgelio fr̄es carissimi audiuimus: qꝫ stabat iohēs et ex discipulis eiꝰ duo. Et respiciens iesū ābulantē: ait. Ecce agnus dei. Statiqꝫ cognouimus p̄mo iā notū ad memoriā reuocauimꝰ/ quare iesum p̄cursor suꝰ agnū dei vocauerit. qꝫ videlicet eū p̄ ceteris mortalibus singulariter inocentem/ hoc est ab oi pctō mūdū nouit. qꝫ nos sāguine suo redēpturū. qꝫ dona sui vellei sponte largiturum/ ex quo nobis vestem nuptialem facere possimus/ id est exempla viuendi nobis relicturum p̄uidit: quibus in dilectionem calefieri deberemus. Lcō tcia

Hoc eni testimonium p̄cursoris dn̄i: quia facile patet fidelibus citum amoris intimi fomitem audientium

coꝛdibus infundit. Bene aũt duo sunt discipuli inventi qui dñm primi sequerent᷑: vt etiã mistice designarent omnes q̃ illum perfecte sequerentur gemina dilectione devotos esse debere: hoc ẽ sui redẽptoꝛis et fratrũ simꝰ amore flagrãtes

Sequit᷑ legenda bti saturnini

Rome natale scti saturnini martyꝛis et senis et sisinnij diaconi sub maximiano a quo primo inter alios servos dei dãnati sunt ad fodiendam arenã ad faciendas thermas dioclecianas. Quoꝛum vnum sisinnium p̃sentatũ sibi: cũ iterrogasset idem maximianus q̃s vocaret᷑ respõdit. Ego peccatoꝛ sisinnius seruꝰ seruoꝝ iesu xp̃i dñi nr̃i. Cui cũ post talia diceret maximianus ait. Sacrifica deo herculi: aut carnes tuas igne cremabo. Respõdit. Et ego q̃d ẽ hoc sẽper optavi. veruntñ si meritꝰ fuero: vt coꝛonã desideratam accipiam. Retruditur igit᷑ in custodia sisinnius ⁊ senex saturninꝰ cũ illo vbi multos gentiles ad se venientes docebãt ⁊ baptizabant. Post quadꝛagita deniq; duos dies vincti cathenis ac nudis pedibus educti: denuo añ p̃fectũ delata ẽ tripoda vt sacrificarent. Tunc btũs saturninus dicit. Conterat dñs deos gẽtiũ: ⁊ cõtinuo soluta est tripoda erea velut lutũ. Quod videntes duo milites papias et maurus: crediderũt xp̃o. Et cõpꝛehẽsi a laudicio non post mꝉtos dies martyꝛio coꝛonati sunt. Tu. Ad vs. ã. Sci p fidẽ. cũ aliis ãis ⁊ p̃is de fest. Cõm. Non vos me ele. ℟. Hõ dei ducebat᷑. hyꝰ. Annue xp̃e. ℣. In oẽm. ã. Ambulans iesus iuxta mare galilee vidit petrum ⁊ andꝛeã fratrẽ eius ⁊ ait illis Venite post me faciam vos fieri piscatoꝛes hominũ at illi relictis retibus et navi secuti sũt eũ. ps. Mag

Ter dꝛ ã. Oro. Quesumus oñs deꝰ vt btũs. de cõi. Ad cõplet. ã. Evigila. Invitat᷑. Cristũ regẽ regũ adoꝛemus dñm q̃ martyꝛio crucis beatũ gloꝛificavit ãdꝛeã aplꝰm. ps. Vẽite. hyꝰ. Exultet. ã. Vidit dñs petrũ ⁊ ãdꝛeã ⁊ vocavit eos. ps. Celi enã. ã. Venite post me dicit dñs faciam vos fieri piscatoꝛes hoim. ps Bñdicã. ã. Relict̃ retibꝫ suis secuti sũt dñꝫ redẽptoꝛẽ. p. Eructa. ℣. Cõstitues. l. i.

Egeas iratus iussit btm̃ andꝛeã in carcerem trudi/ vbi cum esset clausus vẽit

ad eũ multitudo pene toti⁹ p̄uincie/ita vt egeam vellet occidere: et andreã apl'm fractis ianuis carceris liberare. R. Cum perambularet dñs iuxta mare secus litus galilee vidit petrum et ãdream retia mittentes i mare vocauit eos dicens. Venite post me faciã vos fieri piscatores hominũ. V. Erant enim piscatores ⁊ ait illis. Venite. Lctõ scda

Quos sãctus andreas his verbis ãmonuit. Nolite quietẽ dñi nr̃i iesu cristi i seditionem diabolicã excitare. Nã traditus dñs oẽm patiẽtiam prebuit. Nõ contendit/ neq̃ clamauit: nec in plateis aliquis eũ audiuit clamantẽ R. Mox vt vocẽ dñi predicãtis audiuit beatus ãdreas relictis retibus quorũ vsu actuq̃ viuebat. Eterne vite secutus est premiũ largitorem. V. Andreas cristi famul⁹ dign⁹ deo apl's german⁹ pet̃ ⁊ i passione socius. Eterne. l. iij.

Habete ergo silentiũ quietem ⁊ pacem/ et non solum meum martyriũ nolite ĩpedire: verũetiam vosipsos quasi athletas dñi preparate/ vt vincatis minas intrepido animo: plagas autẽ p tolerantiam corporis superetis Si enim terror timendus est ille vtiq̃ metuendus est qui finem nõ habet. Nã human⁹ timor fumo similis est: ⁊ subito cum excitatus fuerit euanescit. R. Homo dei ducebat vt crucifigerent eũ ppl's autẽ clamabat voce magna dicẽs Innocens eius sanguis sine causa dãnat. V. Cũq̃ carnifices ducerent eũ vt crucifigeret factus est ɔcursus ppl'orũ clamantiũ ⁊ dicentiũ. Innocens. Gloria. Innocens. In iij. noct. ã. Dignum sibi dñs cõputauit martyrẽ quẽ vocauit apl'm dum esset i mari allã. ps. Omẽs gẽtes. ã. Ego si patibulũ crucis expauescerẽ crucis gloriã non p̃dicarẽ. ps. Exaudi de⁹ dep̃. ã. Vidẽs ãdreas crucẽ cũ gaudio dicebat q̃ amator tuus sẽper fui ⁊ desideraui amplecti te o bona crux. ps. Exaudi deus orationẽ meã cũ depre. V. Dedisti hereditatem. l. iiij.

Hec ⁊ his similia sctõ andrea apl'o p totã noctẽ ppl'm admonẽte/ dũ lux diei in matutinũ prorũperet: egeas misit et adduxit ad se sctm̃ andreã ⁊ sedẽs pro tribunali dixit Existimaui te nocturna cogitatione reuocasse animũ tuum a stulticia/ et a cristi tui

laude cessare: vt posses nobis-
cum nõ amittere gaudia vite
℟. Doctoꝛ bonus ⁊ amicus
dei andꝛeas ducit ad crucem
aspiciēs alonge vidit crucem
salue crux. Suscipe discipulū
eius qui pependit in te magi-
ster meꝰ xp̄s. Salue crux
q̄ in coꝛpoꝛe xp̄i dedicata es
et ex mēbꝛis eius tā q̄ꝫ marga
ritis oꝛnata Suscipe ℓ. v.
Andꝛeas respondit Gau-
dia tecū habere potero/ si
credens xp̄o dimittas culturā
idoloꝛū. Xp̄us enī me misit
ad istā ꝓuinciā in qua nō par
uū ppl'm ei acq̄siui. Tūc ege-
as iussit eū flagellis cedi extē-
sum. Cūq; septē terniōes trā
sissent eleuatus est atq; addu
ctus aū eū. Cui egeas dixit.
Audi me andꝛea: ⁊ ab effusio
ne tui sanguinis cōsiliū reuo
ca. Nō si nō feceris: crucis te
faciā patibulo interire. ℟.
Salue crux que in coꝛꝑe xp̄i
dedicata es ⁊ ex mēbꝛis eius
tā q̄ꝫ margaritis oꝛnata Su-
scipe discipulū eius q̄ pepen-
dit in te. ℣. O bona crux diu
desiderata ⁊ tādē cōcupiscēti
aīo p̄parata. Suscipe. ℓ. vi.
Andꝛeas respondit. Ego
crucis xp̄i seruꝰ sū ⁊ cru
cis tropheum optare debeo po
tius q̄ꝫ timere. Tibi aūt cru-
ciatus eternos qui debent po
teris euadere si postq̄ꝫ ꝓbaue
ris ꝑseuerātiā meā vel si cre-
dideris xp̄m. Ego enī de tuo
īteritu timeo nō de mea pas-
sione cōturboꝛ. Passio enim
mea aut vnius diei spaciū oc-
cupat/ aut duoꝛū/ aut multū
triū. Tuus aūt cruciatꝰ nec
per milia annoꝛū potest ꝑue
nire ad finē. ℟. O bona crux
q̄ decoꝛē et pulchꝛitudinē de
mēbꝛis dn̄i suscepisti. Acci-
pe me ab hoīb9 et redde me
magistro meo vt ꝑ te me reci-
piat q̄ per te me redemit. ℣.
Salue crux q̄ in coꝛpoꝛe xp̄i
dedicata es ⁊ ex mēbꝛis eiꝰ tā
q̄ꝫ margarit[is] oꝛnata. Accipe.
Glr'ia Accipe. In iij. no. ā. O
bona crux q̄ decoꝛē ⁊ pulcritu-
dinē de mēbꝛis dn̄i suscepisti
diu desiderata ⁊ tādē cōcupi-
scēti aīo p̄parata ℣. Cōfite-
bimī ā. Accipe me ab hoībus
⁊ redde me magistro meo vt
per te me recipiat qui ꝑ te me
redemit o bona crux. psal.
Dn̄s reg. exul. ā. Tu es ma
gister meus xp̄e quem dilexi
quē vidi quē cognoui quē con
fessus sum: ne me patiaris ab
īpio iudice deponi q2 virtutē
sc̄tē crucis agnoui. ℣s. Dn̄s
regnauit irasc. ℣. Annuncia-
uerūt opera dei. Le. vij.

Tunc indignatus egeas cruci eum affigi precepit mādās hoc q̄stionariis vt ligatis manibꝫ ⁊ pedibꝫ q̄si equuleo penderet: ne clauis affixus cito deficeret: sed cruciaretur potius lōgo cruciatu. Cūq̄ eū carnifices ducerent: cōcursus factus est pplorū clamātiū et dicētiū. Justus homo ⁊ amicus dei q̄d fecit vt ducat ad crucē. Andreas vero rogabat pplm vt nō impediret passionē eius. Gaudēs enī ⁊ exultās ibat: ⁊ a doctrina nō cessans. Cū vero peruenisset ad locū vbi crux parata erat: vidēs eam a longe exclamauit voce magna dicēs. Salue crux preciosa q̄ in corpore xp̄i dedicata es ⁊ ex mēbris eius tanq̄ margaritis ornata. Securus ⁊ gaudens venio ad te: ita vt et tu exultās suscipias me discipulum eius qui pependit in te: q2 amator tuus semp fui ⁊ desideraui amplecti te. O bona crux q̄ decorem et pulchritudinem de mēbris dn̄i suscepisti diu desiderata: sollicite amata: sine intermissiōe q̄sita: et aliquando iā cōcupiscēti animo pparata: accipe me ab hominibus ⁊ redde me magistro meo: vt per te me recipiat q̄ p te me redemit. R. Orauit sanctus andreas dum respiceret celos voce magna clamauit et dixit tu es deus meus quē vidi. Ne me patiaris ab ipso iudice deponi quia virtutē sācte crucis agnoui. V. Tu es magister meus xp̄e quē dilexi quem vidi quem cognoui quē confessus sum tantūmodo in ista voce exaudi me. Ne. L. viij

Et hec dicens expoliauit se: ⁊ vestimēta sua tradidit carnificibꝫ. Qui accedentes leuauerunt eū in crucē: et extendētes funibus totū corpus eius: sicut eis iussum fuerat suspenderunt. Astantes vero turbe ad viginti milia hominum: inter quos frater erat egee nomine stratodes simul q2 clamabat cum populo: iniusto iudicio sanctum virum hoc pati. Sanctus vero andreas confortabat mētes credentium xp̄m. Hortabaturq2 tolerantiā temporalē docens nichil esse dignū passiōis ad remunerationis cōpēsationē eterne. Interea vadit omnis pplus cū clamore ad domum egee: oēsq2 clamātes pariter dicebāt. Que est ista sententia tua pconsul male iudicasti: crudelē dedisti sētētiā: iniq̄ sūt iudicia tua. Quid enī iniquū fecit hō iste? Quid mali

cõmisit? Perturbata est oĩs ciuitas: simul oẽs p'im⁹. Egeas vero pcõsul differebat eos nolens eũ de cruce deponere. Commota itaq; turba: volebat interficere eũ. R. Dilexit ãdreã dñs in odorẽ suauitatis dũ pẽderet in cruce dignũ sibi cõputauit martyrẽ Quẽ vocauit apl'm dñ esset in mari ⁊ ideo amic⁹ dei appellat⁹ est. V. Uir iste in populo suo mitissimus apparuit sctitate aũt ⁊ grã plen⁹. Quẽ. R. ix.

Tunc egeas pauescẽs populũ ac pmittẽs se eum deponere simul cepit ire Quẽ videns sctũs andreas dixit. Quid tu ad nos venis egea? Si vis credere xpm sicut promisi: aperiet tibi via indulgẽtie. Si aũt venis ad hoc tm̃ vt me soluas ego penitus hic de ista cruce viuẽs in corpore deponi nõ potero. Jã eni regẽ meũ video/ iã adoro/ iã in eius cõspectu consisto: ⁊ tuis miseriis doleo: q; paratus te expectat etern⁹ interit⁹. Tũc voce magna sanct⁹ andreas dixit. Ne permittas dñe iesu xpe me famulũ tuũ q̃ ppter nomẽ tuũ pẽdet in cruce solui Et cũ hec dixisset videntibus cũctis splẽdor nimius sicut fulgur de celo veniẽs ita circundedit eũ: vt penit⁹ p ipso splẽdore oculi eũ hũani nõ possent aspicere. Cũ pmãsisset autẽ splẽdor fere dimidie hore spacio: abscedẽte lumine emisit spiritũ simulq; cũ ipso lumie pergẽs ad dñm: cui est glĩa i secula seculorũ. Amen. R. Uir iste i populo suo mitissimus apparuit sctitate aũt et grã plenus Iste est q̃ assidue orat p ppl'o ⁊ p ciuitate ista V. Pro eo vt me diligerẽt detrahebãt michi ego aũt orabã Pro ppl'o. Gloria. Recipit Cã. Te deũ. V. Dilexit andreã dñs. R. In odorẽ suauitatis.

In laudib;. ãn. Salue crux preciosa suscipe discipulum eius q̃ pependit in te magister meus xps. psal. Dñs regñ. ã. Cõcede nobis hominẽ iustũ redde nobis hominẽ sctm̃ ne interficias hominem deo carũ iustũ mansuetum ⁊ pium. ps. Jubila. ãn. Biduo viuẽs pẽdebat in cruce pro xpi noie beatus andreas et docebat populos. p. Deus deus. ãn. Beatus andreas orabat dicẽs dñe rex eterne glĩe suscipe me pendẽtẽ in patibulo ps. Bñd. ã. Non me pmittas dñe famulũ tuũ a te separari tẽpus ẽ vt cõmẽdes terre corp⁹ meũ. p. Laud.

Andreas xp̄i famulꝰ dignus deo apostolꝰ germanꝰ petri ꝛ i passione socꝰ. hyꝰ. Annue xp̄e. ꝟ. Nimis ho. ā. Dn̄e iesu xp̄e magister bone suscipe sp̄m meū i pace q2 iā tp̄s est vt veniā ad te quē desiderās te videre. p̄. Bn̄dictꝰ. cp̄m

Maiestatē tuā dn̄e Ozō. supplíciter exorāmus: vt sicut eccl'ie tue beatus andreas apl'us extitit p̄dicator ꝛ rector: ita apud te sit p̄ nobis ppetuus intercessor. p̄ do. Si fuerit i aduētu mēo ꝺ eo Ad .i. ā. Libera nos. Ad aḣ. ho. āne. de laud. Cēta de coi apl'or cū ozōne huiꝰ diei. Ad ves. āe ꝺ l. cū p̄is ꝺ apl'is

Vir iste in pp'lo suo mitissimꝰ apparuit sc'titate aūt ꝛ gr̄a plenus: iste est q̄ assidue orat p̄ pp'lo ꝛ p̄ ciuitate ista. hyꝰ. ꝛ ꝟ. de coi. ān. Cū peruenisset btūs ādreas ad locū vbi crux parata erat exclamauit ꝛ dixit o bona crux diu desiderata ꝛ iā cōcupiscēti aīo p̄parata securus ꝛ gaudens venio ad te ita vt ꝛ tu exultās suscipias me discipulū eiꝰ qui pepēdit in te. p̄. Mag oro vt s. Eligii epi ꝛ cōfes. ā. O sctm̄ virū decus sacerdotū cuiꝰ aīa felix vernat i gloria vnde letant̄ pphete deco cp̄m.

rant̄ martyres: virginū turba resultat quē chorus celestī angelorū inuitat dicēs mane nobiscū i sc'ta. ꝟ. Ecce sacer.

Misericordiā tuā Ozō. dn̄e nobis q̄s interueniēte btō confessore tuo atq3 pōtifice eligio clemēter ipē de: et nobis peccatoribus ipsiꝰ p̄piciare suffragiis. p̄ do. vel dicatur. ozō. Exaudi. ꝛc̄. de coi Crisanti ꝛ darie. ā. Isti sūt sc'ti q̄ p̄ lege. ꝟ. Letami i do. oꝛ. Maiestatē tuā. ꝺ coi. Ad mat. totū fiet de coi vniꝰ pōtificis except. med. lec. et R'is. q̄ erunt de martyribus. nisi forte istd festū transferatur: tunc vide in q̄n̄ natiuitat. dn̄i q̄d sit agendum. Lec. prima.

Eligius lemouicas galliarū vrbe: que ab occeano britānico fere ducentorū miliū spacio seiūgit̄ in villa cathalacense que a predicta vrbe sex circiter milibus ad septētrionalem plagam vergit oriūdus fuit. In hac ergo regione parentib3 igenuis atq3 ex lōga p̄sapia xp̄ianis eligiꝰ natꝰ atq3 alitꝰ est. Cuiꝰ pater eutheriꝰ mater vero terregia vocitata ē. Ipe vero diuia p̄sciēte gr̄a: cōgruū sibi ac veluti speculū mētis sue eligius nomē accepit. Tu aūt. r. q.

Igitur eligius nutritus est in fide recta: atque imbutus a parentibus christianis religione catholica. Exinde igitur puericie annos excedens/eum adolescentie cum industria gerebat/ ut quecumque opera etati sue congruum arripuisset: mira agilitate perficiebat. Cum ergo videret pater eius tantum filij ingenium tradidit eum ad imbuendum honorabili viro ac bono vocabulo fabro peritissimo aurificij: qui eo tempore in urbe lemouicina publicam fiscalis monete officinam gerebat. A quo in brevi huius officij usu plenissime doctus cepit iter vicinos et propiquos laudabiliter honorari. Tu. Lectio tercia

Gerebat enim simplicitatem columbe ne cuiquam machinaretur dolos. Habebat et serpentis astutiam: ne aliorum supplantaretur insidiis. Dignum quoque in cunctis habens ingenium: et facile loquebatur et pure. Ecclesiarum etiam conventiculis frequenter intererat. et quecumque ibi ex diuinis scripturis recitabantur: aurem libenter accommodans auidissime audiebat.

De martyribus. In ij. noct. A. Iusti autem in perpetuum. L. iiij.

Crisantus et daria iubente a celerino urbis rome prefecto constringi/ et diversis penis interfici: si sacrificio per cerimonias contempsisset. Interea sanctum crisantum iussit in penali retineri custodia: in quo ferro vinctus mittitur nudus. Daria vero ponitur in publico contubernio meretricum. L. v.

Igitur cum cogeret eos celerinus ad sacrificandum et diversa diceret et audiret: iussit sanctum crisantum equuleo ingenti suspendi. Cumque imponeretur equuleo crisantus ligna omnia equulei comminuta sunt/ vincula vero universa disrupta sunt: lampades quoque que erant lateribus eius applicande extincte sunt. Quicumque autem misissent ad sanctam dariam manum suprebant brachia eorum: et pre dolore mugitum cordis gemitumque reddebant. Tu. Lectio sexta

Deinde iussi sunt simul ambo in harenario deponi: et vivi lapidibus obrui. Tunc beatissimus crisantus cum beata virgine daria deponuntur in foveam psalmis et orationibus insistentes. Et facta est in passione societas sanguinis sicut fuerat mentis. Et quasi coniuges in uno lectulo: ita in una fovea cum una voluntate durantes defuncti sunt. L. vij.

Quadam die cum beatus eligius parisius commoraret ac necessario quendam locum adire pararet: exploratores

egeni per qđ iter transiret pa
rauerunt se cuncti iuxta morē
in ponte. Quo cū eligius ad=
uētasset singulisq; vt solebat
sigillatim manibꝫ elemosinā
includeret: deuenit inter cete=
ros ad quēdam cecū querulis
valde vocibꝫ clamitātē. Cui
cū elemosinā manu iponere
vellet: subtrahēs ille manū
clamabat virtute q̄ poterat.
Dn̄e inquiēs eligi habe i me
pietatē. Oculis crucē ip̄me:
qđ mag᷑ desidero prere. l. viii
Tunc ille composite dissi=
mulās ac subridēs tu in
q̄t amice nōne nosti te signa=
re? Sed cum is eadē ingemi=
nās iportune clamitaret tu i=
q̄ens dn̄e: tu signa. Ille fidē
hominis cernēs signū crucis
ipressit. Et o mira cristi potē=
tia stati signū sanguis vnda
secuta / diu clausas illico rese=
rauit sub frōte fenestras: atq;
ingrediente die fecit discedere
noctē. Sicq; homo duplo mu
nere accepto: adorās cristum
discessit laudās eligiū. l. ix.
Beatus eligi⁹ in extremis
positus / supplices ocu=
los cum manibus ad celū ele=
uans diu tacitā precem fudit
deinde in voce prorūpens ait
Memento mei qui solus sine
peccato es criste redēptor mū
di / et educens me de corpore
mortis huius: saluum me fac
in regnum tuū celeste. Tu sē
per fuisti ꝓtector meus: in ma
nus tuas cōmendo spiritum
meum. Et his dictis inter ver
ba orōnis flagitatum a supe
ris emisit sp̄m. cāti. Te deū
In laudibus de cōi. ā. Euge
ps. Bn̄dictus orō vt s̄. De
martyribus. ā. Tradiderūt
ā. ⁊ orō vt s̄. Meō. de sc̄o an
drea Nota si festū sc̄i ādree
fuerit añ aduentū totū fiet de
oct. vsq; ad aduentū. ⁊ p ad=
uētū fit meō. solūmō vsq; ad
octauū diē accipiendo ās diei
festi p ordinē. Ad p̄mam. ā.
Te inuocam⁹. Ad alias hor̄
vt vni⁹ pōti. Ad vs̄ āe de lau
dibꝫ cum p̄is de ap̄lis si fuerit
añ aduētū. Si post p̄i de fer.
Cetera de cōi. vni⁹ pōtific. ā
Cōfessor domini. ps. Mag̃
orō vt s̄. Die tercia oct.
omnia fient de hysto. sc̄i an=
dree. R̄. scḋm fer. Lc̄ō p̄ria
Quedā vero femina noīe
maximilla senatrix di=
ligēs pudiciciā ⁊ sc̄titatē bti
ādree: cū reuerētia tollēs cor
pusculum ⁊ conditum aroma
tibus in loco optimo sepeliuit
Tu R̄. scḋm fer. Lc̄ō scḋa
Egeas ħo arrept⁹ a demo
nio añq̄ peruenisset ad

domũ suã i via i cõspectu oim a demonio vexatus expirauit Frater vero ei⁹ tenẽs corpus scti ãdree euasit Tu aũt. ℟. iij.

Tantus aũt timor inuasit vniuersos vt nullus remaneret q̃ nõ crederet saluatori nr̃o deo q̃ vult oẽs homines saluos fieri ⁊ ad agnitionẽ venire veritatis ipi gloria in secula seculorũ amẽ Tu aũt Cãti. Te deũ. In laud. et hor. vt in die. Bñdicti abbat. Si eue. i xl. ãte. Isti sũt dies. fiũt tũc ix. lec. de eo ⁊ in aduẽtu mẽo. tm̃. Si p⁹. Isti sunt dies. eue. nichil tũc fiet de eo sed fiẽt in aduẽtu iij. lec. que sumunẽ in xl. Et in xl. tm̃ mẽo. ãn. Sctissime cõfessor. ps Magt. oro. Intercessio nos q̃s. Ad matu. ola fiẽt de eo vni⁹ abba. cũ tribus lecti. querẽdis in xl. in festo eiusdẽ. ãn. Scte bñdicte. ps. Bñd⁹ oro vt s. Nicolai episcopi ⁊ cõfesso. Ad ves. ã. Iste est qui. cũ aliis ãis vni⁹ abba. et ps fer. cpm. Bñdictionẽ. ℟. Dũ vero adhuc pẽderet ad vbera matris O noua res q̃rta feria ⁊ sexta semel in die papillas suggebat. ℣. Iã q̃ dãmõ sacri ieiunii se futur p̃signãs amatorẽ nicola⁹ O noua. Glia. O noua. Hymn⁹

Exultet aula celica. ℣. Ecce sacerdos. ãn. O pastor eterne o clemens ⁊ bone custos q̃ dum deuoti gregis preces attenderes voce lapsa de celo p̃suli sanctissimo dignũ episcopatu nicolaum ostendisti tuũ famulum. ps. Magnificat. Ter dicitur ãn. Oratio.

Deus qui beatũ nicolaũ põtificẽ tuũ innumeris decorasti miraculis tribue nobis quesumus: vt eius meritis et precibus a gehenne incẽdiis liberemur. Per dñm. Ad cõple. ã. Euigila. Inuit Adoremus regẽ seculorum in quo viuit nicolaus honor sacerdotii. p̃ Venite. hy⁹. Iesu redẽptor. ã. Nobilissimis siquidẽ natalibus ort⁹ velut lucifer nicolaus emituit. ps. Btũs vir. ã. Postq̃ domi puerilẽ decurrit etatẽ cũcti mundi hui⁹ sprecti oblectatiõibus xp̃i se iugo subiciẽs documẽtis sctis suũ p̃buit auditũ. ps Quare fre. ã. Pudore bono replet⁹ dei famul⁹ sũptib⁹ datis stupri nephas p̃hibuit. ps. Dñe q̃d. ℣. Voce mea ad do.

Beatus nicolaus Lec. i. ex illustri prosapia ort⁹ ciuis fuit pathere vrbis Que vna ex nobilissimis lycie prouincie ciuitatibus tanto quõ-

dam famosissima rutilabat: quāto ⁊ populoso frequētabatur accessu. Nunc vero peccatis exigētibus paruissimi adinstar redacta opidi: raro incolitur habitatore. Tu āt. ℟. Confessor dei nicolaus nobilis ꝓgenie sed nobilior moribus Ab ipso puerili euo secutus dominū meruit diuina reuelatione ad summū ꝓuehi sacerdotiū. ℣. Erat eni valde cōpatiens ⁊ sup afflictos pia gestās viscera Ab ipso. Le. ij.

Ubi aūt vtroqꝫ parente orbat⁹ ē: sepi⁹ illud euāgelicū ante sue mentis oculos ducebat. Nisi quis renunciauerit oibus que possidet: non potest me⁹ esse discipulus Et cū āhelaret ad ꝑficiendū qđ pio vertebat in pectore: iuuenilem formido cepit titillare mētē ne fauoralis procelleret aura quicquid pro cristo facere disponebat. ℟. Operibus sanctis nicolaus humiliter insistens reuelatiōe diuina prouectus est ad sūmū sacerdotii gradū. ℣. Uoce quippe de celo lapsa cuidā insinuat presuli dignum episcopatu nicolaum. Ad summū. Lcō. tcia.

His itaqꝫ trāsactis: mirrea metropolis orbata est suo antistite Cuius obitū nō mediocriter adiacētiū parochiarū cōdolentes episcopi (fuerat eni būs religiosus) cōuenerūt in vnū cū clericis cunctis: vt iesu annuēte dño prouiderent illi ecclesie scđm scita canonū idoneū presulem. ℟. Quadā die tēpestate seuissima quassati naute: ceperunt sanctū vocare nicolaum Et stati cessauit tēpestas. ℣. Mox illis clamantibꝫ apparuit q̄dā dicēs illis ecce adsuꝫ q̄d vocastis me Et stati Gl'ia Et stati In ij. noc. ā. Auro virginū incestus: auro patris earū inopiā: auro prorsus vtrorūqꝫ detestabilē infamiā dei seru⁹ ademit nicola⁹. ℣. Cū iuocarē. ā. Innocēter puerilia iura trāscēdens euāgelice institutiōis discipul⁹ effectus est. ℣. Uerba mea. ā. Gl'iaꝫ mūdi spreuit cū suis oblectationibꝫ ⁊ ideo meruit ꝓuehi ad sūmū sacerdotii gradū. ℣. Dñe do. nr. ℣. Amauit eū.

Contione itaqꝫ Le. iiij facta intererat quidam pōtifex magne auctoritatis: ad cui⁹ ītuitū oīum pēdebat sententia vt quē ille proderet hunc ꝓculdubio eligerēt vniuersi. Tūc oēs q̄si celesti commouerent oraculo sic cōuersi ad deū flagitabant ex ītimis

precordiis: vt pastor eternus vtilissimū ouiū suarꝫ pastorē ostēdere dignaret. ℞. Audiens xp̄i confessor triū iuuenū innocētū necē ꝑcurrit quāto ti⁹ ad locū quo plectendi fuerāt Et liberauit eos. ℣sus. Statimqꝫ solutos a vinculis vsqꝫ ad pretorium consulis secum adduxit. Et libe. l. v.

Illis q̄ppe cū sūma deuotione orātibꝫ: vocē de celo audiuit ꝑdict⁹ pōtifex dicētē sibi: vt egrediēs añ portas ecclie staret: ⁊ quē ꝑmū hora matutinali venire cōspiceret ipsum cōsecrarent antistitē: adiūgens etiā ꝙ vocaret nicolaus. Tunc ꝑsul ille ceteris coepiscopis hāc insinuans reuelationē adiecit. Vobis q̄dē in oratione ꝑsistētibus ego foris insecus excubabo/ credo eniꝫ ꝙ nō ꝑuemur ꝑmisso dei. ℞. Qui cū audissent scti nicolai nomen stati expādūt manus vtrasqꝫ ad celos Saluatoris laudātes clemētiā. ℣. Clara q̄ppe voce corā hoībꝫ dignuꝫ referebāt illum dei famulum Saluatoris lau. Lec. vi.

Sic ait ⁊ valuas basilice sctā calliditate obseruabat. Mirū in modū matutinali hora q̄si a deo missus añ oēs se agebat nicolaus. Cuꝫ qꝫ ad ecclesie ianuas propinquasset: iniecta manu apꝑhendit eū ep̄s blā deqꝫ sciscitatus est dicēs. Quale nomen habes? Ille colūbina vt erat simplicitate inclinato capite: nicolaus inq̄t seru⁹ vestre sanctitatis Cui ꝑtin⁹ presul palmis innexis ait. Fili veni mecum est enim aliq̄d secreti q̄d tue indoli fari debeā. ℞. Beatus nicolaus iam triumpho potit⁹ nouit suis famulis prebere celestia cōmoda qui toto corde poscunt ei⁹ largitiones Illi nimirū tota nos deuotione oportet cōmittere. ℣. Ut apud xp̄m ei⁹ patrocinijs adiuuemur semꝑ Illi Gl'a Illi In iij. no. ā. Pōtifices almi diuina reuelatione glorificati nicolaū ꝑsulē deuotissime cōsecrauerūt. ps. Dñe q̄s habi. ā. Sctūs q̄dē triticū q̄d a nautis postulauerat acceptū et sagacitate distribuere: ⁊ augere precibus īpetrauit. ps. Dñe in virtute. ā. Muneribus datis neci sunt iuuenes innocentes addicti q̄bus domini seruus fuit vite presidiū festināter. ℣. Dñi est terra. ℣. Iustum deduxit. Le. vij.

Mox introgressus en fratres ꝑclamauit ve ait dñs: quodcūqꝫ petieritis in

nose meo credite qz accipiet et fiet vobis. En inq̃ quod petiuimus accepimus. en adest de quo nostra flagitauit charitas. Quo viso ingẽtẽ oms tulere clamorẽ ad sydera: et certati saluatoris laudabant magnalia Episcopi letabant pro collega celitus sibi collato clerici alludebãt sicut bone pecudes de pastore eis a deo concesso. R. Sũme dei cõfessor nicolae te venerãtes protege. Nãqz credimus tuis precibz nos posse saluari. V. Qui tres pueros morti addictos illesos abire fecisti tuis laudibus instantẽ cõserua plebẽ. Nancz credimus tuis precibus nos posse saluari. Lec. viii.

Pontificali igit cathedra sublimatus eandẽ mox grauitatẽ quã prius eãdemqz sectabat humilitatẽ. Creber in oratione peruigilabat corp9 attenuabat ieiuniis Mulier consortia licet ab ipso puericie sue tẽpore exhorruerit: tñ ex hoc q̃si quãdã pestẽ fugiebat. In suscipiendis hospitibus humilem: in loquendo efficacẽ se p̃bebat. Alacer erat i exhortando: seuerus in corripiendo. Uiduarũ et orphanorum atqz oppressorum sic negocia curabat: ac si propria essent. Crescebat quotidie fama bonitatis eius: que vbiqz laudem referebat nicolai. Re. Seruus dei nicolaus auri pondo triũ virginũ redemit pudorẽ. Earũqz patris ĩpudicã remenso auro fugauit ĩopiã. V. Affluens itaqz misericordie visceribus metallo duplicato propulsauit earum infamiam Earũqz. Le. nona

Igit postq̃ btissimus nicolaus ex hoc mũdo migrauit ad dñm: tumulus in quo venerabile corpus ei9 positum est: sacro olei liq̃re manare non desinit Ad quem cõueniunt vndiqz multitudĩes lãguẽtiũ/claudorũ/aridorũ/cecorũ/surdorũ/mutorũ: et qui vexabant a spiritibz imũdis et tã sacto liquore puncti statim sanantur vnde cateruati ibidẽ ruũt populi cernere cupientes q̃ per eũ fiũt mirabilia. O xp̃i mira pietas omni prosequẽda laude qui sui famuli nicolai merita lõge lateqz declarat. O p oĩa laudabilẽ virũ cui9 meritis ab oĩ clade liberant q̃ ex toto corde q̃runt illũ Re. Ex eius tumba marmorea sacrum resudat oleuz quo liniti sanãt ceci. Surdis auditus redditur. et debilis quisqz sospes regreditur. V.

Cateruati ruūt ppl'i cernere cupiētes q̄ p eū fiūt mirabilia Surdis. Gl'ia. recipit. psa

Hospitati dedit egros olei pfusio. Nicolaus naufragantum affuit presidio. Releuauit a defunctis defunctum in biuio. Baptizatur auri viso iudeus indicio. Vas in mari mersum patri redditur cū filio.. O q̄ probat sanctum dei farris augmētatio. Ergo laudes nicolao concinat hec concio. Nam qui corde poscit illū propulsato vicio. Sospes regreditur. Canti Te deū. V. Ora pro nobis beate nicolae. In laudibus. antiphōa

Beatus nicolaus adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corpus. ps. Dñs reg. a. Ecclesie sancte frequentans limina sacro pectori condebat mandata. ps. Jubilate. a. Juste ⁊ sancte viuendo ad honorem sacerdotij meruit promoueri diuinit9. ps. De9 de9. a. Amic9 dei nicola9 pōtificali decoratus infula omibus se amabilē exhibuit. ps. Bñd. a. O per omnia laudabilem virum cuius merit' ab omni clade liberātur qui ex toto corde querunt illum. ps. Laudate. Chm. Dedit illi dñs. hy9. Iste 9fes. V. Posui adiutoriū. a. Copiose caritatis nicolae pōtifex q̄ cū deo gloriaris in celi palacio cōdescende supplicamus ad te suspirātibz vt exutos graui carne ptrahas ad supos. ps. Bñd9. oro vts. Ad pmā. a. Libera nos. Ad alias horas āe de l. Ceta de cōi cū orone hui9 diei Ad vs āe de laud. cū ps de fer. ch. Ecce vir prudēs. hy9 Iste cōfessor. V. Ecce sacerdos. a. O christi pietas oi pse quēda laude q̄ sui famuli nicolai merita longe lateq3 declarat nā ex eius tūba oleum manat cunctosq3 lāguidos sanat. ps. Mag. oro vts. Fe re 5cis. a. In celis gaudēt. V. Diffusa est. oro. Exaudi nos de9. De sctō ādrea. a. Ambulās iesus. V. ⁊ oro vts. Itē meō. de aduētu. Ad matut. meō. de 5gie. a. Ornatā monilibz. oro vts. De apostolo. a. Dñe iesu. cetera vts.

In conceptione beate marie virginis. Ad vesperas. a.

Felix nāq3 es btā virgo maria que ⁊ genitricis dignitatē obtinuisti ⁊ virginalem pudiciciā non amisisti. ps de fer. a. Virgo prudentissima quo pgrederis quasi aurora valde rutilās filia syon tota formosa ⁊ suauis es pulcra vt luna

electa vt sol. R. Anima mea liquefacta est vt dilectus locutus est quesiui et nō īueni illū vocaui et non respōdit michi inuenerunt me custodes ciuitatis/pcusserūt me ⁊ vulnerauerunt me tulerunt palliū meū custodes murorū filie hierl'm nunciate dilecto qꝛ amore lāgueo. ān. Tota pulcra es amica mea ⁊ macula nō est i te fau⁹ distillās labia tua mel et lac sub ligua tua odor vnguētorū tuorū sup omīa aromata iā ei hyems trāsiit imber abiit ⁊ recessit flores apparuerunt vinee florētes odorem dederūt ⁊ vox turturis audita est in terra nrā surge ppera amica mea veni de libano veni coronaberis. ā. O beata dei genitrix ⁊ virgo sēp maria tēpliū dñi sacrariū spūs sancti virgo ante partū ⁊ ṽgo post partū. Cpꝫ

Beata es ṽgo maria que dñm portasti creatorē mundi: genuisti qui te fecit et ineternum permanes virgo. R. vi. Stirps. Hy⁹. O ꝗ glorifica. v. Post partū virgo. ā. Sancta maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu. Ter dꝫ ā. ps. Mag. Oro

Deus qui beate marie cōceptionem angelico pnuncio parentibus predixisti presta familie tue ipsius presidiis vbiqꝫ muniri: cuius sacre conceptionis solēnia letatur se debita laude venerari. Per dñm. Memoria de sancto andrea. ā. Cum peruenisset. Item memoria de aduētu. Ad completoriū. ā. Cui gña. Ad matuꝫ. Inuitat. Venerantes sacram beate genitricis dei marie conceptionem: Eternum adoremus dominū. ps. Venite. hymn⁹. Aue maris stella. In primo noct. ā. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ps. Dñe dñs noster. an. Sicut myrra electa odorem dedisti suauitatis sācta dei genitrix. ps. Celi enarrant. a. Ante thorum huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dragmis. ps. Domini est terra. v. Sancta dei genitrix. Lcō pma

Anselmus cantuariensis archiepiscopus ⁊ pastor anglorum coepiscopis suis cūctisqꝫ orthodoxis salutem ⁊ ppetuam in cristo benedictionē Conceptio veneranda dei genitricis et perpetue virginis btē marie dilectissimi fratres

quemadmodum per multa si
gnoꝝ experimēta i anglia et i
francia: ceterisqꝫ cosmiclima
tibus celebrādum olim sit de-
clarata: me narrante audiat
dilectio vestra. Tempore nā
qꝫ illo quo diuine placuit pie-
tati angloꝝ gentē de malis su
is corrigere/ sue seruituti arti
us astringere: gloriosissimo
normānorum duci guillermo
eandem patriam debellando
subiecit. Tu. ℟. Hodie cō-
cepta est beata ꝟgo maria ex
ꝓgenie dauid ꝑ quā sal⁹ mū-
di credētibꝫ apparuit. Cui⁹
vita gloriosa lucē dedit seculo
℣. Beatissime virginis ma-
rie conceptionem deuotissime
celebremus. Cuius. l. ij.

Qui guillermus rex āglo-
rum factus dei virtute ⁊
industria sua toti⁹ ecclesiasti-
ce dignitatis honores in meli
us reformauit. Cuius pie in-
tētiōis operibꝫ inuidēs ille bo-
noꝝ oim inimicus diabolus/
tū familiariū fraudibꝫ/ tū ex
traneoꝝ icursibꝫ/ multotiens
conatus est eius obsistere suc-
cessibus: sed a dño ꝓtegēte et
timēte se rege ⁊ glorificāte ad
nichiliū deductus est malign⁹
Tu. ℟. Beatissime virgis
marie conceptionē deuotissi-
me celebrem⁹. Ut ipsa ꝓ no
bis intercedat ad dñm iesum
cristū. ℣. Gloriose ꝟgis ma
rie ortū dignissime recolam⁹

Audiētes aūt (Ut. l. iij
daci angliā subiectā eē
normānis/ ꝯuiter idignati se
suo hereditario iure ꝑuari/ ar
ma ꝑparāt/ classem aptāt/ vt
eos adeuntes a data sibi diui
nitus patria expellāt. Hoc cō
perto rex prudētissim⁹ guiller
mus hellinū quēdā religiosū
abbatē ramēsiēsis cenobij ac
cersitū ad daciā dirigit vt in-
qrat hui⁹ rei ꝟitatē. At ille vt
vir admodū sagacis ingenij:
strenue negociū regis exeqt.
Tu. ℟. Cōceptio gloriose
sctē marie virgis ex semine a-
brahe orta de tribu iuda Cla
ra ex stirpe dauid. ℣. Regali
ex ꝓgenie maria exorta reful-
get. Clara. Gloria. Clara.
In ij. no. añ. Spē tua ⁊ pul-
critudine tua itende ꝓspere ꝓ
cede ⁊ regna. ps. Eructauit.
añ. Adiuuabit eā deus vultu
suo de⁹ i medio ei⁹ nō ꝯmoue-
bit. ps. De⁹ nr̄ refu. añ. Si-
cut letātiū oim nr̄m habita-
tio ē i te sctā dei genitrix. ps.
Fūdamenta. ℣. Speciosa.

Quo fideliter pacto (l. iiij
ad angliā reuerti cupi
ens mare igredit. Et iā maxi
mā partē maris ꝓspero cursu

trāsierat: cū subito densis sur gētibꝫ vndiqꝫ venꝭ horrida tē pestas celū cōmouit ⁊ vndas. Fatigatis igiꝭ nautis nec vltra valentibus obniti/fractis remis/funibꝫ ruptis/ cadētibus velis/spes salutis amitti tur: ⁊ nichil nisi submersiōis iudiciū miserabiliter expectatur. ℟. Ad nutū dñi n ostrū ditantis honorē Sicut spina rosā genuit iudea mariā. ℣. Ut viciū virtus operiret gra tia culpā. Sicut spina. ℟. v.

Cumqꝫ de salute corporū desperati aīaꝝ curā solūmodo creatori suo magnis clamoribꝫ ꝯmēdarēt/ ⁊ btīssi mā dei genitricē miseroꝝ scili cet refugium/ desperatorum spem/deuote reclamarent/ec ce subito cōspiciunt quēdā re uerēde habitudinis virū pōtificali infula decoratū: quasi iter medias vndas naui ꝓximū. Qui aduocans ad se abbatē helsinū his verbis cepit cōpellere eum. Uis inqt peri culū maris euadere? Uis inpatriā sanus redire? ℟. So lē iusticie regē paritura supre mū. Stella maria maris ho die ꝓcessit ad ortū. ℣. Cernē diuinū lumē gaudete fideles. Stella. ℟. vi

Qui cū fletu se id toto corde desiderare id solū expetere respōderet: tūc ille. Scias inqt me ad te a dña nr̄a dei genitrice maria quā dulciter recla masti directū/ ⁊ si dictis meis obtēperare volueris: sanꝰ cū tuis comitibꝫ iminēs euades periculū maris. Spōdet ille illico se ei in oībus obtēperaturū: si hoc euaderet naufragiū. Promitte ille inquit mi chi ⁊ deo/qꝫ diē conceptionis ⁊ creationis matris cristi solenniter celebrabis: et celebrandum predicabis. Et ille vt vir prudentissimus/ ⁊ quo inquit die hoc festū erit celebrandū. Sexto ait idus decēbris: hoc festū solēnisādū tenebis. Et quo iquit officio vtar. Rñdit Officiū qd dicitꝭ in eiꝰ natiui tate/diceꝭ in conceptiōe: exce pto ꝙ nomē natiuitatis/mutabitur noīe cōceptiōis. His dictis ille disparuit: et in breui sedata tēpestate abbas cū suis comitibus incolumis cōcito flatu applicuit āglicanis littoribus: ⁊ que viderat ⁊ au dierat quibus potuit notifica uit. ℟. Stirps iesse virgam produxit virgaqꝫ florem. Et sup hūc florē requiescit sp̄s al mus. ℣ Uirgo dei genitrix virga est flos filiꝰ eius Et sup Gl̄ia. Et sup. In iij. noct. a

Hec est que nesciuit thozum i delicto habebit fructum in re= spectione animarum sanctaꝝ. ps. Cantate. i. ãn. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. ps. Dñs reg. ex. ã Post partum virgo inuiola= ta permansisti dei genitrix in tercede pꝛo nobis. ps. Can= tate. ÿ. ỽ. Oꝛa pꝛo nobis. Initium sancti euangelij se= cundum matheum. i. k. vij.

Liber generationis iesu cristi filij dauid: filij a= bꝛaham. Abꝛaham: genuit ysaac. ysaac autē: genuit ia= cob. Etc. Omelia b'c. eiusd.

Audistis fratres carissimi dominice incarnationis inef= fabile sacramentum/audisti genealogiam beatissime geni tricis dei: reparatiõis huma= ne misterium. Audistis quia creatoꝛ angeloꝛum pꝛoauos dignatus est habere: qui fōs et oꝛigo omnium rerum iura gubernat in celis. ℞. Bea= ta pꝛogenies vnde cristus na tus est o ꝙ gloꝛiosa est virgo Que celi regem genuit. ỽ. Felix certe et omni laude di= gnissima sacra virgo maria. Que celi regem. Lctõ viij

Ait eni beatus euãgelista liber generationis iesu cristi filij dauid filij abꝛaham Sed querendum hic videtur cur tot patrum numerosa se= ries intermittitur: vt hoꝛum solũmodo duoꝝ dauid ⁊ abꝛa ham redemptoꝛ nr̄ filius esse dicatur. ℞. Felix namqz es sacra virgo maria et omni lau de dignissima. Quia ex te oꝛ tus est sol iusticie cristus deus noster. ỽ. Oꝛa pꝛo populo i terueni pꝛo clero intercede p deuoto femineo sexu sentiant omnes tuum leuamen quicū qꝫ celebꝛant tuam conceptio= nem. Quia ex te. Lctõ nona

Cur eni filiꝰ dauid ⁊ moꝛ filius abꝛaham/⁊ nõ po tius iesse/ vel filius obeth: vel filius ceteroꝛum i medio posi= toꝛum. Sed hec questio facile soluitur: si facta diuinitꝰ vtri qꝫ pꝛomissio recensetur. Abꝛa he quippe diuina voce dictum est: in semine tuo bñdicentur oēs tribꝰ tre. Dauid ṽo dictū est: de fructu ventris tui ponā super sedem tuam. ℞. Coꝛ de ⁊ animo cristo canamꝰ glo riam. In his sacris solennitis pꝛecelse genitricis dei marie. ỽ. Cū iocunditate concepti= onem beate marie celebꝛemꝰ vt ipa pꝛo nobis itercedat ad dñm iesum cristum. In his. Gloꝛia. te deũ̃. Lau. Te

deũ. ỽ. Post partũ. In r. a
Conceptio gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ps. Dñs regnauit.
Conceptio est hodie sãcte marie virginis cuius vita inclita cunctas illustrat ecclesias. ps Iubilate. ã. Regali ex progenie maria exorta refulget cuius precibus nos adiuuari mente et spiritu deuotissime poscimus. ps. Deus de⁹. ã
Corde et animo cristo canamus gloriã in hac sacra solennitate precelse genitricis dei marie. ps. Bñd. ã. Cũ iocũditate conceptionẽ btẽ marie celebremus vt ipsa pro nobis intercedat ad dñm iesum cristum. ps. Laudate. Cꝑ
Felix nanq3 es sacra virgo maria ⁊ omni laude dignissima: q2 ex te ort⁹ est sol iusticie xp̃s deus noster. hy⁹. O q̃ glorifica. ỽ. Elegit eã deus. ã. Conceptionem hodiernã perpetue virginis genitricis dei marie solẽnite2 celebrem⁹ quo celsitudo throni precessit allã. ps. Bñd⁹. oro vts. Mẽo. de aduẽtu. Ad p̃mã. ã. Cõceptio gl'iose. Ad tciã. ã. Cõceptio ẽ hodie. cꝑ
Regali ex progenie maria exorta refulget: cui⁹ precibus nos adiuuari mẽte ⁊ spiritu deuotissime poscim⁹ ℟. Sancta dei genitrix virgo semper maria Allã allã. ỽ. Intercede pro nobis ad dñm deũ nr̃m. Allã. Gl'ia. Sãcta ỽ. Speciosa facta. oro vts. Ad vi. ã. Regali ex pge. cꝑ
Ego quasi vitis fructificaui suauitatẽ odoris: ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honestatis. ℟. Speciosa facta es et suauis allã allã. ỽ. In deliciis tuis sctã dei genitrix Allã. Gloria. Speciosa. ỽ. Elegit. oro vts. Ad nonã. ã
Cum iocunditate. Capłm
Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mũdo. ℟. Elegit eã de⁹ et preelegit eã Allã allã. ỽ. Et habitare eã facit ĩ tabernaculo suo. Allã. Gl'ia. Elegit. ỽ. Ora p nobis. oro vts. Ad vs. ã. Cõceptio gloriose. cũ aliis ãis de laud. ps. Dixit dñs. Cõfitebor tibi dñe. Beatus vir. De profundis clamaui. Memento. Cpm. Beata es virgo. hy⁹. O q̃ glorifica. ỽ. Post partũ ỽgo. ã. Cõceptio tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit in vniuerso mũdo ex te eni ortus est sol iusticie xp̃s de⁹ noster qui soluens

maledictionē dedit benedicti onē ⁊ cōfundens mortē donauit nobis vitā sempiternā. ℣. Magt. oratio. vt s. Memoria de aduētu. Ad completoriū. an Miserere. ps. Cū inuocarē ex. cum aliis. Hymn⁹ Te lucis ante terminū. an. Sancta dei genitrix virgo sēper maria itercede pro nobis ad dominū deum nostrū. ℣. Nūc dimittis. Oratio.

Famulorū tuorū q̄s dn̄e delict ignosce vt q̄ tibi placere de actibꝫ nostris non valemus: genitricis filii tui dn̄i nr̄i iesu xpi itercessiōe saluemur Per eūd. Eulalie virginis ⁊ mart. an. Simile est regnū. oro. Indulgentiā Ad matu. de coi virginū. ℟. secūdū feriā. Lec. prima.

Apud emeritā ciuitatem hyspanie virgo eulalia passa est sub daciano preside Hec locuples et nobilis genere: cū esset duodecim annorū spernēs ludos ⁊ oblectamēta seculi: mota psecutiōe voluit spōte presidem redarguere: sed parētes eius absconderūt eā domi: quā habebāt in rure procul ab vrbe. At illa nocte fores aperiens clanculo exiit et per inuia sentibus ac vepribus plena: carpere iter cepit angelico choro comitata. Sicqꝫ vepribus ⁊ spinis p quas cucurrerat pedes lacerata ad vrbem puenit: maneqꝫ tribunal adiit: et in medio vociferari cepit. Quis furor est rasilibus scopulis corda sternere: ⁊ deū patrē oīum negare. Isis/apollo/ven⁹: nichil ē maximian⁹ ⁊ ipse nichil Dominus opū et cliens lapidum pectora cur generosa quatit: Dux bonus arbiter egregius qui sanguine pascitur innocuo. ℟. scd̄m feriam. Le. ii.

Talibus pretor in furias excitatus: iussit lictorē eā precipitē rapere ac suppliciis obruere. quam tamē ad deorum cultū reuocare cupiens aiebat Respice torua puella quāta gaudia amittas/ que tibi fecit genialis honor: morieris in flore tenero: proxima dotibus ⁊ thalamo. Ad hec illa nichil respondēs sed i fremens et in oculos tyranni sputa iaciēs: simulachra dissipanit: impositamqꝫ molam thuribus pede subegit. Nec mora carnifices pectus virgineū dilacerant: vngula latus vtrūqꝫ pulsant: ⁊ vsqꝫ ad ossa secant. Tūc exclamauit eulalia. Scriberis ecce michi dn̄e q̄ iuuat hos apices lege

req̄ tua xpe trophea notant. Tūc apposite sūt ad ei⁹ lateralāpades ardentes. Lc. feria

Quumq3 illa sine fletu ꝛ gemitu leta caneret ꝛ intrepida: lampadibus in latera stomachūq3 seuiebant: ac crinis odorus de vertice eius fluxerat: humeris inuolitans qui pudibunda virginis celabat ipsoq3 tegmine verticis apposito flamma crepans in faciem virginis volabat ꝛ p comas vegetata caput occupans etiā apicem superabat. Uirgo aūt citum cupiēs obitum: ore rogū ebibit. Tunc emicans columba niue candidior ex ore eius visa est exire: et celum petere. Sic abeunte anima rogus emoritur ꝛ pax artubus exanimis datur. an Quinq3 prudentes. ps. Bn⁹ Oratio. vt s. Fusciani victorici et gentiani martirum cōm Sancti et iusti. hymn⁹ Sctōrū meritis. ℣ Letamini. a. Speciosus splēdes xpe in omnipotentia qui sanctorum extas decus et fomes sensific⁹ fusciani nobis atq3 victorici martyrum gentiani quiq3 donas celebrare ꝑmia petim⁹ ipsorum vt nos munias suffragio quorum tibi preciosa complacuit passio. ps. Mag.

Oratio Deus qui nos cōced Inuitat. Regē martyrū. ps. Uenite. hymn⁹. Rex gl'iose an. Sceptra caduca soli cum maximianus haberet ꝑsidis ad solium proscripsit rictiouarum. ps. Btūs vir. cū aliis ꝑis. ℣ Letamini. Le. i.

Illis diebus rictiouarus prefectus ambianis aduenit: et fama vulgante cognouit quanta per famulos suos fuscianū et victoricum xpus dn̄s virtutū signa monstraret. Tunc motus animo ꝛ concitus ira ad querendum eos festinato itinere progreditur. R. Gloriosi martyres xpi fuscianus ꝛ victoric⁹ cum ꝗbusdā sanctis comitibus roma egressi parisius vrbē gallie peruenerūt. ℣. Ibi super no eos illustrante spiritu loca in quibus singuli ꝑdicarent elegerūt Parisius. Le. ii.

Cum autē venerabilis senex gentianus sanctos dei in hospicium suum duxisset/et famulando eis secundū posse preberet obsequium: repente rictiouarus persecutor aduenit: statimq3 dei famulos fuscianū ꝛ victoricū comprehendi ꝑcepit. Et videntibus illis: beato gentiano caput auferri iussit. Tūc in ca-

thedra pestilentie residēs: famulos dei his allocutus est verbis. Vos romanos esse non ambigo: quia romanorum in vobis insignia recognosco. Dicite tamen quorū estis cultores numinū atq̨ deorum. Cui respōdētes dixerūt. Veneramur & colim⁹ deū patrē oīpotentē: apud quē non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio. ℟. Ambigere debet mēs nulla in talibus actis corporib₃ fūctis potuit q̨ reddere gressum. Qui super equoreos petro dedit ire tumores. ℣. Omnia q̄cunq̨ voluit dn̄s fecit in celo & ī terra in mari & ī omnib⁹ abyssis Qui super. Lectio tercia.

Audiens hec preses dixit. Ad eos Insaniti: Tūc ille sudes ferreas in nares eorum et aures cudendo immitti iussit: et clauis candentib₃ capita eorū trāsfigi precepit: ne vllā haberent loquendi facultatē: oculosq̨ eorū a frontium foraminibus pelli: atq̨ manu lato crispans hastilia ferro ea ad sanctorū corpora trāsforanda direxit: eisq̨ adhuc palpitātib₃ capita iussit auferri. ℟. Hodie martyrū flores fusciană et victoricum atq̨ gētianum persecutionis atrox pruina decoxit Nā preciosa nece gl'ificati oblati sunt domino cū quo gaudent & regnabūt per omia secula. ℣. Donet nobis eorū quesum⁹ meritis venia quor iter tormēta viguit cōstātia Nā p. Gl'ia Nā p. ℣. Justi autem imperpetuū. In laudibus. ān.

Preses ait letis actutum dicite cuius estis cultores numinis atq̨ dei. ps. Domin⁹ regnauit. cum aliis psalmis. Cetera de coi. ān. Tibi xpe semper extat laus et iubilatio fusciani atq̨ victorici gentiani pariter hodie qui nos letari concedis martyrio. ps. Benedictus. Orō. vt s. Ad iā. ān. Preses. ps. Legē pone. Cetera de coi ad omēs horas cū oratiōe vt s. Ad sextā. ā. Sceptra. ps. Defecit. Ad nonam. ān. Tibi criste. psalm⁹ Mirabilia. Vualarici abbatis. Ad vesperas āne & ps. de feria Cetera de coi vnius abbatis. ān. Sanctissime cōfessor. ps. Magnificat. Orō Intercessio nos. Ad matut. omnia fient de coi excepto nono responsorio. Le. pma.

Fuit vir vite venerabilis vualaricus nomie mediocris quidē genere sed nobilis fide. Huius beati viri in-

tantia: diuina vt erat inspira tione afflatus / vt postmodū cunctū rerum ipsarūqȝ virtutum ei⁹ fama edocuit: sacris quibusdā a dño ⁊ monasticis erudiebat disciplinis. Le. ij.

Nam cum esset in aluernica regione ortus ⁊ adhuc puerulus sed mente tamē grandeuus: ouiculas patris sui ibidē per pascua leta circū agens / et per amena virecta eas conseruans: audiuit i locis vicinorum propiquis qualiter nobiliū paruulorū mos est istruere doctoribus scolis.

Exinde tali desid e= L. iij. rio prouocatus tabellā sibi faciens: et cum summa veneratione humiliqȝ prece a pceptore infantiam deposcens vt sibi alphabetū scriberet et noticiā litterarum insinuaret. Quo ita citius peracto vt postulauerat letus valde ad op⁹ sibi iiunctū ita recesserat

Deinde Lectio. iiij. exardescente animo ei⁹ calore fidei magis audiuit nō lōge adesse monasteriū quoddam nomine ātumo: vbi cuiusdam auunculi sui subsequtur vestigia. At vero cū prefatus pater suus vt de monasterio egrederetur ediceret: ille beatus puer fertur respondisse iam se vlterius patris domum nō esse visurū. Le. v.

Tunc omnes vnanimiter cum bona voluntate et gaudio spiritali intra scepta monasterii ad clericatus officium illum prouocant: ⁊ inter paucos dies adueniente sepe dicto patre eius sub regulari ordine eum constituunt. Crescente autem etate et gratia prouidentie erga eum omnium affectus quotidie crescebat. Le. vi.

Erat enim corpore cast⁹: mēte deuot⁹ / affabilis alloquio amabilis aspectu / prudentia preditus / temperantia clarus / interna fortitudine firmus / censura iusticie stabilis / longanimitate largus / patiētia robustus / humilitate māsuetus / charitate sollicitus / bonorum ergo operum et gratia plenus: stabilis inerat moribus vt suis confratribus regula et norma esset virtutum

Lectio septima.

Quadam die forte cum de aliqua cellula adueniens et claustra monasterii sui dominico die fuisset egressus: accessit in verticem mōtis ad quādā arborem que vndiqȝ vepribus erat circumsepta: vbi vir deo plenus furtiuas

illas et dignas deo orationes quas sepe diximus solebat remotus exercere. Lectio octaua

Cumque ibi coram illo aliqui fratres astarent infixis coram ipsis duobus paxillis designauit mensuram vnius capacis loci stature: et ait illis. Cumque de hac presenti vita tandem volente deo migrauero a vobis: vos me in hoc loco sepelire curate. Et cum ab eo dictum fuerat: ita factum est. Nam cum ... to euenit. Lectio ix

Nam altera dies dominica aduenisset / sarcina carnis deposita victor migrauit ad regna celestia iuxta illam quam diximus arborem in qua beatus episcopus verecundus vt ipse postea referebat sanctorum reliquias solebat suspendere. Quod huic viro dei ante fuerat incognitum nisi fuisset a diuino spiritu nunciatum. In ipso eodemque loco qualiter ipse predixerat ac designauerat: summo honore sancta ac felicia membra ibidem recondunt. ℟. Magnificauit eum. Canti. Te deum. ℣. Ora pro nobis. In laud. de com. cp. Magnificauit eum. Cetera vts. ā. Sancte vualarice. ps. Benedictus. oro vts. Ad .i. ā. Te inuocamus. Ad alias horas de com. Ad vs ā de laud. cum ps de feria. Cpm Magnificauit. hymnus. Iste confessor. ℣. Amauit eum. ā. Iustum deduxit. ps. Mag. oro vts. Lucie virginis et mar. ā.

In tua patientia possedisti animam tuam lucia sponsa christi odisti que in mundo sunt et coruscas cum angelis sanguine proprio inimicum subdidisti. ℣. Diffusa est. oro. Exaudi nos deus. Ad mat. de com virginum. Lectio i.

Ex quo audiuit paschasius luciam virginem esse cristianam: iussit lenones venire et tradidit eam illis dicens. Inuitate ad castitatem eius populum: et facite eam tam diu illudi donec mortua denuncietur. ℟. Lucia virgo quid a me petis quod ipse poteris prestare continuo nam et matri tue fides tua subueniat et ecce salua facta est. Quia iocundum deo in tua virginitate habitaculum preparasti. ℣. Sicut per me ciuitas cathanensium sublimatur a xpo: ita per te ciuitas syracusana decorabitur. Quia iocundum. Lectio ii.

Ubi autem ceperunt eam velle trahere ad lupanar tanto pondere eam fixit spiritus sanctus vt penitus eam mouere non possent. Accedentes vero simul ex officio multi impudenter trahentes

deficiebãt sudore: virgo autẽ dñi imobilis ꝑmanebat. Tũc miserunt funes in manus ei⁹ ⁊ pedes: et ceperũt pariter oẽs trahere: ⁊ illa quasi mõs imobilis permanebat. ℟. Rogaui dñm meũ iesum cristum vt ignis iste nõ dñetur michi Et ĩpetraui a dño inducias martyrij mei. ℣. Pro eo vt me diligerent detrahebãt michi ego autẽ orabã. Et ĩpetraui. l. iij

Torquebatur animo paschasius: ⁊ inter cogitationes ⁊ viscerum cruciamenta clamabat. Cui beata virgo ait. Quid cruciaris? Quid per diuersa mentis tue tormẽta torqueris? Templum dei esse si probasti iam crede. Si non ꝓbasti disce. Magis paschasius anhelabat: qz de seipso risus sibi exhibere cernebat Tunc angustiante eo non ferentes amici eius iniuriã gladium in eius visceribꝫ mergi fecerunt. ℟. Grata facta est a dño in certamine q̃a apud deũ ⁊ apud hoies glorificata est in conspectu principũ loq̃batur sapientiã. Et dñs oim dilexit eã. ℣. Adiuuabit eã deus vultu suo deus in medio eius non ꝯmouebit̃. Et dñs. Glia. ℣ Dilexisti iu. In l⁊.

Orante sancta lucia appa (ã ruit ei beata agathes et consolabatur ancillam cristi. ps. Dñs reg̃. ã. Lucia virgo q̃d a me petis quod ipsa poteris prestare continuo matri tue. ps. Jubilate. ã. Per te lucia virgo ciuitas siracusana decorabitur a dño iesu cristo. ps. Deus deus meus. ã. Benedico te pat̃ dñi mei iesu cristi qz per filiũ tuũ ignis extinctus est a latere meo. ps. Benedicite. ã. Soror mea lucia ꝟgo deo deuota quid a me petis q̃d ipsa poteris prestare cõtinuo matri tue. ps. Laud. cħ. Sapientia vincit. hy⁹. Virgis ples. ℣. Adiuuabit ã. Colũna es imobilis lucia sponsa cristi q̃a omnis plebs te expectat vt accipias coronã regni a llã. ps. Bñ⁹. oro vts Ad horas ãe de laudibus. Cetera de cõi virginũ. Nicha lẽ sociorũq; eius mr̃ꝝ fit in ecclesia cathedrali. Ad vš ãe et ꝑi de feria. Cħm. Scti ⁊ iusti hy⁹. Sctõꝝ meritis. ℣. Letamini. ã. Gaudent in celis oro. Maiestatem quere in cõi plurimorum martyrum. Meõ. de aduẽtu. Ad matuc fiet de cõi plurimoꝝ mr̃ꝝ. l. i.

Igit̃ post cõstãtini ĩperatoris regenerationẽ erãt glĩosissimi viri dei/ ⁊ in galliis

tunc preclarissimi: sanctissi-
mus nichasius remorū ꝓsul:
et beatissimus anianus aure
lianensiū pōtifex magnis ꝓ-
digiis signis atqꝫ virtutibꝫ i-
signes: q̄ suis meritis atqꝫ ꝓci-
bus hāc irā indignatiōis dei
diu differre decertauerūt: q̄ti
nus oibus heresibꝫ ⁊ prauita
tibus ꝑ̄ti extictis: ad xp̄ianā
religionē ⁊ veram dei culturā
iterū ꝑ penitētiā reuocarent:
ac tāte persecutionis ⁊ diuine
aiaduersiōis offēsā ab ecclīa
aduocarent. Lec. secūda.

Instantibus tamē bonis
sctissimorꝫ virorū nicha
sii videlicet ⁊ aniani studiis ꝯ
tinuis p̄dicationibꝫ orōnibus
qꝫ populū dei ad penitentiā si
ue patientiā atqꝫ triumphuꝫ
martyrū ꝓuocabant. vt quos
prosperitas noxia ad offensio
nis stimulū icitauerat: duota
tolerātia aduersitatis nō iudi-
ciū dānatiōis sed gratiā pur-
gatiōis causāqꝫ salutis effice
ret. Interea castra metantur
vuandalorū agmina circa vr
bem remorū et vniuersa regi
one depopulata neces tātum
xp̄ianorū ibi inhabitātiū aui
dissime desiderātes veluti ini
micos deorū suorꝫ ⁊ moribus
paganorꝫ cōtrarios penit⁹ ite
rimere atqꝫ delere de terra ar-
dentissime abigebāt. Le. iii.

Ultimo itaqꝫ subuersiōis
die furētibus circūqua-
qꝫ aduersariis: ac fortiter ꝓlio
cōcutiētibus vrbē: nimio ter-
roris tedio vniuersa ciuitas ꝑ
culsa ad sctissimū nichasiū in
orōnibus ꝓstratū cucurrerūt
futurāqꝫ paganorꝫ victoriā ꝑ
timescētes/ auxiliū cōsolatio
nis ab eo tanq̄ filii a p̄re q̄re-
bāt iterrogātes q̄d vtili⁹ faciē
dū decerneret: aut seruituti gē
tiū se tradē: aut certe ad mor
tē vsqꝫ ꝓ salute vrbis dimica
re. Quo audito btūs nichasi⁹
celit⁹ ꝓsciēs ex reuelatiōe offē
sionis dei vrbē remēsiū peni
tus subuertēdā: apud diuinā
incessabili p̄ce sua ipetrauit
clementiā: quatinus illis hec
tribulatio temporanee mortis
nō ad iudiciū sed ad idulgen-
tiā ꝑsistētibꝫ i vera fidei cōfes
sione ꝓficeret: ꝓpter q̄d ꝓti-
nus cū magna eis cōstātia re
spōdit dicēs. Nos ꝓ salute ve
ra pugnare nō visibilibꝫ ar-
mis sed probis moribus: non
fiducia viriū sed exercitatiōe
virtutum: non tantum corpo
re mortali quantum spiritu
vitali oportet. Lectio. iiii.

Indignationem quippe
hāc iusto iudicio dei: no
stris sceleribus prouocatā nō

ignoramus Quapropter verum esse salutis consilium nõ dubitemus si compuncti ad flagella diuina conuertamꝰ animum non inuiti aut desperantes velut filij iniquitatis: sed magis patienter vt filij pietatis quo filij dei nominemur merito et simus intenti deuotissime cum summa nostre salutis spe suscipiamꝰ mortis periculum: vltro nosmetipsos offerentes ad hanc momentaneam necem ne pro nostris reatibus perpetuam dãnationem incidamus/ quatinus nobis mors presens non suppliciũ sed remedium fiat.

Ecce ego paratus R. v. sum quasi pastor ꝓ ouibus animã ponere vitamqꝫ ꝑsentem cõtẽnere: vt vos mereamini ex remissione peccatorum vitam eternam percipere. Instantius ergo pro inimicis nostris exoremus salutem illis optantes tanquam amicis/ si forte resipiscant aliquãdo ab iniquitatibus suis: vt qui modo ministri videntur esse impietatis: possint adhuc fieri cultores et sectatores veritatis. Lectio.sexta.

His ab eo dictis: sãcta eutropia germana sua expansis ad celum manibꝫ plebem dei pro viribus ad coronam martyrũ excitabat. Benedictionibꝫ vero ꝓcibusqꝫ ⁊ meritis beatissimus vir dei nichasius in agone certaminis xp̄iani populi animos roborabat: domino quoqꝫ agonẽ victorie sue intrepidus cõmendabat. Quibus inter triumphalia studia furibundus paganorũ impetus: dum irruit sanctissimus nichasius virtute spiritussancti repletus: comitãte sorore alma eutropia cum hymnis ⁊ cãticis spiritualibus ad ostium basilice sc̄tẽ dei genitricis marie quẽ ipse in arcem sedis ipsius vrbis fũdauerat eis occurrit. R. vij

Et pluribus aliis dictis inter gladios ꝓsequẽtiũ adiuncta sibi indiuidua comite sepe dicta beata eutropia sorore sua: cum almificus xp̄i martyr nichasius in oratione prostratus versum hunc dauiticum domino pia voce decantaret. Adhesit pauimento anima mea: illico cõsequẽte ictu gladiatoris capite trucidato: verbũ sc̄titatis ab ore nõ deficit: sed magis immortalitatis sententiã quã petiit ꝓ adimplẽdo impetrauit: viuifica me dicens domine secũdum verbum tuum. R. viij.

Sancta vero eutropia vi
dens circa se impietatē
mitigatam et pulchritudinez
suā quasi litibus paganorū
reseruatā: sup eundē interfe-
ctorē sacerdotis insiliēs: ma-
gnoqz clamore redarguens.
Heu inquit crudelis tyranne
magnū dei virū indignis ma
nibus iugulasti: ꝛ me tibi q̄si
fidelē famulā abutēdā mise-
ratus reseruas Diuia ergo te
iā iāqz dānās punit sentētia
Quē ita ꝓuocās r.ix.
Quad martyriū suū saltu
repētino raptis palpebris ma
ligni ꝛ iterēptoris oculos nō
feminea virtute sed magis di
uina vltione euētu triūphali
vindex euulsit: ꝛ sic cōfestim
gladios persequentiū dirissi-
mos incurrere q̄ delectationi
bus paganorum assentiendo
succumbere maluit Ilico ꝛ sa
cro fuso sanguine cum germa
no suo sanctissimo xp̄i ponti-
fice nichasio palmā martyrii
cū ceteris ibi triumphatoribz
sanctis ꝓmeruit. In laud. ā
Oēs scti. cū aliis. ꝓ. Dn̄s re
gnauit. ā. Istorū ē. ꝓ. Bn̄9
Orō. vt s. Ad primā. ā Te
inuocamus. Ad hor. de coi.
Ad vespas. ā. Oēs scti. cum
aliis. hi. de feria. Cetā vt s
ān Tradiderunt. ꝓ Magt

Mēo. de aductu. Maximi-
ni abbat. ā. Sctissime. h9.
Amauit. Orō Intercessio.
Ad mat. ā. Sctē maximine
h. Posui adiutoriū. ox. vt s
Barbare virgis ꝛ marty.
In cathedrali eccl'ia fit tātū
mēo. Ad ves. āe. ꝛ hi. de feria
Cetā de coi. ā In celis gau-
dēt. hs. Mag. Orō. Omps
sempi. de. q̄ i fir. de coi. l c. i.
Temporibus imperatoris
maximiani erat quidaz
satrapas nomie dioscorus/di
ues valde colens vero idola.
Hic habuit filiā vnicā nomie
barbarā. Fecit autē turrim
sublimē ibiqz reclusit eā: ita
vt nō videret ab hoibus ꝓpt
eminētē pulchritudinē eius.
Locuti sunt vero q̄dā de opti
matibus patri eius de ea: vt
virum sibi acciperet. r.ii.
Ipse autē accedēs in tur-
rim persuadebat dicens
Filia mea quidā de potētibz
cōmemorati sunt me de te: vt
acciperēt te i cōiugio. Quid
ergo vis de hoc? Ipsa vero in
tuita eū cū ira dixit Ne cogas
me hoc agere pater. r.iii.
Et ipse vero secessit ab ea
et descendens permane
bat in quo condebatur ab eo
lauachrū: instituerat enim
multitudinem artificū q̄tin9

hoc cito perficeretur Institu-
ens vero quomõ debuit fieri:
et tribuens singulis ꝓpriã
mercedẽ in integro: ꝓfectus
est in regionẽ longinquã fa-
ciens ibi tp̃s nõ modicũ. L. iiij.

Descendens vero famula
dei barbara de turre vi-
dere opꝰ quod factũ est: vidit
contra septentrionẽ duas so-
lũmodo fenestras superastan
tes et dixit artificibꝫ Quare
duas fenestras istituistis? Di
cunt ei. Pater tuus sic nobis
disposuit. Dixit eis barbara
Facite et instituite michi et
aliã vnã fenestrã. Le. v.

Ipsi vero dicũt ei. Time
mus dñã neq̃ñ indigne
tur pater tuꝰ aduersuꝫ nos: ⁊
nõ possumꝰ portare eum Di
xit eis famula dei barbara.
Quod dico vobis facite: ego
de hoc acq̃escere faciã patrem
meũ. Ipsi vero acq̃euerũt vt
aliã fenestrã facerẽt sicut con
stituit eis. Perambulãs vero
sacrosancta ⁊ immaculata bar-
bara in natatorio ⁊ abiẽs cõ-
tra orientẽ instituit ĩ marmo
ribus digito suo p̃ciosam cru-
cem in figura dñice crucis: vs
qꝫ ĩ hodiernũ diẽ ad cõpũcti-
onẽ ĩtuẽtiũ ꝑmanẽtẽ. Le. vi.

Finito aũt opere atqꝫ ꝑfe
cto reuersus ẽ pater eiꝰ
de peregrinatione: et cõtem-
platus tres fenestras conuo-
cans filiam suã dixit ei Filia
tu impasti tres fenestras sta-
tuere Ipsa vero dixit ei Etiã
Etenim bene feci. Nam tres
fenestre illuminãt oẽm hoiẽꝫ
atqꝫ mundũ. At vero due te-
nebrescũt. Et assumẽs eã pa
ter eius descẽdit in natatorio
et dixit ei. Quomodo abun-
dantius illuminãt tres dua-
bus. Beata barbara dixit.
He sunt pater et filius et spi-
ritussctũs. Tũc repletus pa
ter eius furore: tulit spadam
suã vt occideret eã. Le. vij.

Pater vero tradidit cuidã
p̃sidi ad torquẽdũ Tũc
p̃ses sedẽs pro tribunali ⁊ vi
dẽs pulchritudinẽ eiꝰ dixit ei
Quid vis? Parce tibi ipsi et
sacrifica diis: aut acerrimis
tormẽtis es traditura Respõ
dens beata barbara dixit.
Ego habeo patri sacrificare
domino meo iesu xp̃o qui fecit
celum et terram ⁊ omnia que
in eis sunt. De demonibus
tuis propheta dicit. Os ha-
bent et non loquẽtur/ oculos
habent et non videbunt: au
res habent et nõ audiẽt: na-
res habent et nõ odorabunt
Tunc preses repletus furore
iussit spoliari eam: et carnes

eius partim nervis taurinis discerpere et ciliciniis textis defricare. Tu autē. Lctō vii.

Mane autem iussit adduci eam prefectus et dixit ei. Ecce quomodo repropiciati sunt tibi dii et diligunt te barbara: q̄a plagas tuas sanauerunt. Respondens martyr cristi barbara dixit ei. Si miles tui dii sunt surdi et ceci et sine intellectu et immobiles et quomō habent plagas meas curare qui remediū sibiipsis non possunt ferre? Me autem curauit iesus cristus filius dei viui quem tu non vides: eo φ cor tuū induratum sit a diabolo. Tunc irat⁹ preses fremens vt leo/ iussit carpere latera ei⁹ et lampades ardētes applicare ei: et malleo super caput eius cedi. Iterum autē iussit impius p̄ses gladio abscidi mamillas eius. Que cū preter ista diu illatas sustinuisset plagas ita vt omne corpus eius perfunderetur sanguine: iussit vt denuo recluderetur in carcere quousq; pertractaret quibus penis consumeret eam. Tu autem. L. ix.

Ad vltimū autē pater ei⁹ furore repletus suscepit eam ā preside: et perduxit eā in montem. Et ducta adorabat dei filium martyrum coronam dicens. Dn̄e iesu criste presta michi petitionē hāc/ et da famule tue gratiam/ vt si quis memorauerit diē martyrū mei in tuo honore et misericordiam impendas reminiscens tormētorum que passa sum propter te/ ne memineris iniquitatum eius in die iudicij: et ppiciare peccatis ei⁹. Tu enim nosti dn̄e q̄ caro sumus: miserere ergo iesu criste nobis. Et dicente ea amen: facta est vox dn̄i ad eam. Veni pulcherrima mea: requiesce in cubilibus patris mei q̄ est in celis. De quibus autē postulasti: donatum est tibi. Et hec dicēs martyr cristi barbara venit ad locum supradictum: et illic finitum est preciosum martyrium eius in confessione bona cū sctā iuliana i eodē loco. ...ci. Te deū. ꝟ. Adducent. In laud. ā. Hec est virgo. ps. Dn̄s regn̄. cum aliis ps et ... ā. Orna... ꝟ. Bn̄d⁹. oro vt s. Mem. de aduentu. Ad primā. ā. Te iuoca mus. Ad horas de cōi. Ad vs āe de laud. ps de fer. ān. Simile est regnū celor sagene. ps. Mag. Oratio vt s. Thome apli Ad vesp. ā Sancti per fidē. cū aliis āis

sbis de feriis. Cā. Non vos me ele. ℟. Fuerit. hy⁹. In nue xp̄e. ℣. In om̄. A. Esto te. ps. Mag̃. Oratio

Da nobis q̄s dn̄e bti apl'i tui thome ita solēnitatibus gloriari: vt eius sēp ꝛ patrociniis subleuemur ꝛ fidē cōgrua deuotiōe sectemur. Per dn̄. Ad pri. A. Euigila. Ad mat. oīa fiāt de cōi apl'oꝝ. l. i

Irat⁹ rex mesde⁹ iussit lā[m]es ferreas igniri/ ꝛ sup ea pitē excalciari sanctū thomam apostolum et nudis pedibus subter stare: vt hoc dolore deficeret. Staticꝫ ꝓrupit aq̄: ꝛ extincte sunt lances. l. ii.

Et ait apostolus. Hoc nō propter me fecit dominus: sed propter te vt vel sic credas. Michi autē dn̄s hāc patientiam dare potest: vt sine aqua ignem tuum non ti[meā]. l. iii

Dixit ei cari[sius]. Jube eum in fornacem thermarum mitti. Q[uo]d cum fieri iussisset rex: terme vltra calere non potuerunt. Apostolus autē dei altera die est ereptus incolumis. l. iiii

Tunc carisius dixit ad regem. Fac illum sacrificare deo soli vt iram incurrat dei sui qui liberat illū ab his que inferuntur ei. Cumqꝫ vrgeretur vt in templo simulacro solis sacrificium offerret ridens in faciē regis dixit. Dic michi rex quis est melior iste te et ymaginem tuam? Non dubito ꝙ prestantior tu sis q̄ pictura tua. Et quomō vos dimittitis deum verum: ꝛ picturam eius excolitis? l. v.

Erat autē solis statua ex auro habens quadrigā equorū aureā ꝛ currum habenis effusis quasi cursu rapido agebatur ad celos. Et dū cōpellerent ad sacrificandū apostolum vt adoraret eam: dixit ad regem. Tu putas rex ꝙ sicut dixit carisius vt deus me⁹ michi irascatur cū ego deum tuum adorauero hoc magis te nosce volo ꝙ deo tuo irascetur et euertet eum mox vt adorauero eum. Lectio sexta

Dixit ei rex. Inuictissimus solem deus tuus quem iudei occiderunt euertē potest? Dixit ei apostolus. Vis ergo probare si hoc fieri potest? Dixit ei carisius. Excusationem sibi inuenit vt nō adoret solē: neqꝫ sacrificet ei. Dicit ei apostolus. Primo ego adoro eū et si eum non euerterit deus meus sacrificabo ei. Dixit ei rex et carisius et amici eius. Ita fiat. Si hoc festū i alia

dierũ ieiuniorũ quatuor tempo rum euenerit: vltime l'c. fiēt de expositione dicti ieiunij. et R. de apostolis. Lctõ pma.

At introduxerunt eum i templum: ducētes choros eo ritu quo solebāt. Erāt autem virgines cum liris cantātes/ alie cũ tibiis/ alie cum tympanis: alie cũ vitalis atq thuribulis. Et cum introisset apostolus: ait ad simulacrum. Tibi loquor demon q in isto simulacro habitas Adiuro te in noie dei mei iesu cristi vt exeas ꝛ stes ante me: vt videam te. Lectio octaua

Dixit ei rex. Modo faciā contūdi arterias tuas si non adoraueris ꝛ sacrificaueris ei. Dixit ei apostolus. Ecce adoro: sed non simulacrum. Ecce adoro: sed nõ metallũ. Ecce adoro: sed nõ ydolũ. Adoro aũt dñm meũ iesũ cristũ in cuius noie ipero tibi demon qui i ipso lates vt nullũ hominem ledens: metallũ simulacri comminuas. l'. ix

Statim quasi cera iuxta ignē posita: liquefactũ ydolũ resolutũ est. Tũc oms sacerdotes mugitũ leuauert. Põtifex aũt tēpli eleuās gladiũ: trāsuerberauit aplm dicens. Ego vindicabo iniurias dei mei. Rex autē fugit cũ carisio. Cāti. Te deũ. In l'. oia fiēt de cõi. Cpm. Iā nõ estis hospites. cetera vts. ā. Quia vidisti me thoma credidisti beati qui nõ viderunt et crediderunt allā. ps. Bñd⁹ oro vts. Ad pmā. ā. Libera nos. Ad ceteras horas oia fient de cõi aplo͞r. Ad vs ā et ps de aplis. cp. Scim⁹ qm di Cetera de cõi cum orone vts

Speosipi/ eleosipi/ ꝛ meleosipi/ mr. ā. Scti p fide. ps. Mag. oro. Deus q nos ꝛc.

Sulpicij epi ꝛ 2fes. ā. Simila bo eũ. R. Ecce sacerdos oro. Da q̃s omps de⁹. Anthonij 2fes. ā. Iustũ ded. R. Amauit. oro. Adesto dñe p̃cibz. Ad matut. de cõi plurimorũ mr. R. scdm fer. l. i.

Fama cito pcurrēs cunctos terminos ciuitatis lingonice pagrauit/ nunciās tres geminos fr̃es speosipum eleosipũ ꝛ meleosipũ nepotes leonille illustribz ortos natalibz ad xpi cultũ deuotiõissimo manifestissime declinasse ꝛ in iesu xpo oem ponentes fiduciā/ deo͞r simulacra pro nichilo habentes ꝛ in omni abusione despicientes: a fundamentis cum ipsis ydolis euertī iussisse. Lectio secunda

Interrogati sũt aũt a iudicibꝫ si velint ꝯsentire cũ eis/ et deorum simulacra adorare studeant: publica voce cõfiteant. Sed cũ illi pertinaci sentẽtia in dei amore persisterent/ ⁊ nullatenus voluissẽt assensũ prebere petẽtibus ligatis sursũ manibꝫ: pedibꝫ vero deorsũ in arbore vna suspensi sũt. Tãta vero tormẽtorum adiuẽtiõe extensi: vt pene putarent ab ipsa mẽbrorum compagine separari. R. iij.

O beatus fructus arboris ipi9 q̃ tres portauit martyres: trinitatis noie cõsecratos. Videntesq͡ꝫ eos iudices ꝯfortari non contristari in suppliciis: dixerunt eis. Non in ista arbore sicut vos velle dicitis moriemini: sed igne vltore peribitis. Post subitũ ignem cum increduli ad sãctos gemi nos emin9 ꝓpinquassent: nullas sollicitti videre potuerunt in sctõrum mẽbris de icendio cicatrices. Sed vt maior nõ fieret desiderantibꝫ mora martyrij/ et vt preparatas dudũ iã acciperẽt imarcessibiles cristo remunerãte coronas/ vidẽtes choros angelorum ad se excipiẽdos ante oculos eorum stare paratos/ flectẽtes genua i terra i orone ꝓstrati/ felici cristi euocatione inuitati: simul emittentes spm pariter migrasse noscunt ad celos. A. Istorũ ps. Bñd9. oro vts. De sctõ sulpicio. a. Serue bone. R. Posui adiu. oro vts. De sctõ anthonio. a. Scte ãthõi. R. Iustũ de. oro vts. Prisce virgis et mr. a. Simile est. ps. Mag. Oro. Da q̃s ops deus vt qui. Ad mat. de cõi virginũ. Re. scdm fer. L. i.

Beata prisca nobilis romana terciodecimo etatis sue anno: iussa est a claudio iperatore in templo apolinis sacrificare. Qua orante i eodem tẽplo terremot9 factus est ⁊ ciuitas cõcussa/ apollo cecidit ⁊ cõminut9 est. ⁊ quarta pars templi ruens oppressit multitudinẽ paganorum. L. ij

Deinde expoliata est/ et cesa ⁊ in carcere clausa/ ꝑ totã noctẽ hymnũ cantabat: visitatiõe ãgelica confortata

Postmodum primo pinguedie adipum feruenti peruncta/ scdo vncinis ferreis toto corpore dissipata/ ⁊ hinc bestiis ferocissimis exposita: tandẽ carnifices tãdiu carnes eius raserunt donec ad ossa pertingerent. Ipsa aũt orãte brachia eorum idoluerũt: ⁊ sic a tormentis cessauerunt

a. Ornatā. ps. Bꝰ. orōvēs Mariȷ/marthe/audifax/ꝛ abacuch/martyꝛ. a. Mariꝰ martha audifax ꝛ abacuch sāguinem suum fuderunt ꝑ cristo dn̄o. ps. Mag. Orō

Exaudi nos dn̄e deus noster cū sāctoꝝ martyꝛū tuoꝝ tibi pr̄ocinio supplicantes/ vt quoꝝ celebꝛamꝰ triūphū: possimus retinere cōstātiā. Per dn̄m Launomari abbatis. a. Sc̄issime. ꝟ Amauit. Orō. Intercessio. Ad matut. totū fiet de cōi plurimoꝝ mr̄. ꝶ. sc̄dm sec. l. i.

Temporibꝫ claudij venit quidā vir de perside partibꝫ noie marius cum vxore sua martha/ et filiis audifax et abacuch christiani viri: ad orōnē apostoloꝝ. Venientes aūt romā ceperūt corpoꝛa sc̄tōꝛū per carceres et sepulturas conquirere. Eodē tēpoꝛe iussit claudius vt si qui cristiani inuenti fuissent: vel in vulgo aut in custodia: sine iterrogatione punirentur. l. ij.

Mulcianus aūt vicariꝰ expoliari iussit mariū audifacē ꝛ abacū ꝛ fustibus cedi marthā vero stare ante eos. Qui dum cederētur sub voce preconia dicente/ Precepta principū ɔtēnere nolite: martha gaudēs dicebat: filij mei cōstantes estote. Marius vero: laudabat dn̄m dicēs Gloria tibi dn̄e iesu xp̄e. Mulcianus vicariꝰ iussit eos leuari a terra: ꝛ suspendi in equuleo. Qui dū attraherent canabinis funibus voce magna clamabat audifax filius maioꝛ: gloꝛia tibi dn̄e iesu christe qui dignatus es dinumerare nos cum seruis tuis. Lc̄o tcia

Iratus mulcianus iussit ignē ad latera eoꝝ poni ꝛ vngulis ferreis radi Illi autē vultu alacri leti clamabāt. Gr̄as agimꝰ tibi dn̄e. Mulcianꝰ eos deponi iussit de equuleo i ɔspectu marthe: et manꝰ eoꝝ p̄scidi. Eodē die dedit sētētiā: vt decollarent. Qui ducti via coꝛnelia/ miliario tredecimo ad nymphas cathabassi: ibi in eodē loco decollati sūt sub arenario mariꝰ audifax ꝛ abacuch: marthā vero i nympha necari p̄ecepit. a. Tradiderūt. ps. Bꝰ. orōvēs De abbate. a. Sc̄tē launomari ꝟ. Posui adiu. vēs Sebastiani mr̄. Ad vē āe ꝛ p̄ite sec. cap. hyꝰ et ꝟ. de cōi. ān.

Elegit dn̄s virū de plebe ꝛ claritatē visionis eterne dedit illi celebꝛemꝰ solennitatē sebastiani martyꝛis gaudiū sit in

celo ⁊ in terra pax hoibus bone volūtatis allā. ps. Magt oro. De⁹ q btm seba. Fabiani pape ⁊ martyr. ā. Beatus vir q suffert. ꝟ. Posui sti dñe. oro. Infirmitatem. Inui. Preoccupem⁹ faciē dñi i ɔfessiōe sctoꝝ. ps. Ue. hy⁹ De⁹ tuoꝝ. ā. Sebastian⁹ mediolanensiū partiū ciuis quē ꝓsuderat de⁹ gr̄a ab oibȝ amabat. ps. Btūs vir. ā. Erat eni i sermōe verax i iudicio iust⁹. ps. Quare fre. ā. Xp̄o ɋtidie sedulū exhibebat officium erat ei ver⁹ dei cultor. ps. Dñe qd. ꝟ. Scuto bo. l. i.

Sebastian⁹ vir xp̄ianissimus mediolanēsiū partiū ciuis/ diocleciano ⁊ maximiano iperatoribus ita carus erat oibȝ/ vt ꝑncipatū ei prime cohortꝭ traderēt: et suo eū ɔspectui iuberent sēper astare. ℟. Sebastianus dei cultor studiose curabat sub abscōso clamide sctōꝝum animas confortabat. Spem promittens ⁊ gloriā cōsequi sēpiternā. ꝟ. Cristo quotidie sedulū exhibebat officiū ⁊ xp̄ianorū aīmas confortabat. Spem. l. ij.

Erat eni vir toti⁹ prudētie/ i sermone verax/ in iudicio iustus/ in cōsilio ꝓuidus/ in cōmisso fidelis/ i interuentu strenuus/ i bonitate cōspicu⁹: in vniuersa mor honestate ꝑclarus. ℟. Sebastianus vir xp̄ianissimus quē occultabat militaris habit⁹ Et clamidis sue obūbrabat aspectus. ꝟ. Quē ꝓsuderat deus gr̄a ab oibȝ amabat Et. l. iij.

Hunc milites acsi patrem venerabant. Hunc vniuersi qui preerant palacio carissimo venerabant affectu. Erat eni ver⁹ dei cultor: et necesse erat vt quē deus perfuderat gr̄a: ab oibȝ amaret. ℟. Erat nāq in sermone verax in iudicio iustus i consilio prouidus in bonitate cōspicuus. In vniuersa mor honestate ꝑclar⁹. ꝟ. In ɔmisso quoq fidelis in iteruentu strenuus. In vni. Gl̄ia. In ij. no. ā. Ad hoc tm̄ sub clamide cetsi militē tegebat absconditū vt deo redderet animas quas diabolus conabatur auferre. ps. Cū iuo. ā. Clarissimis quotidie viris marcelliano et marco suadebat sctī bladimēta respuere ⁊ mométanea tormētorū genera nō timere. ps. Uerba. ā. Sebastianus vir xp̄ianissim⁹ quem occultabat militaris habit⁹ ⁊ clamidis sue obūbrabat aspect⁹. ps. Dñe dñs nr̄. ꝟ. Posuisti bo. l. iiij

Beatus sebastianꝰ cōuen-
tus est: qꝛ vt diximꝰ vi-
debat̄ sub clamide latere qm̄
miles esset dignissimus xp̄i.
Suggessit de eo prefectus dio
cletiano imperatori: quē dio-
cletianꝰ ad se conuocans ait.
Ego te iter primos in palatio
meo semꝑ habui: ⁊ cōtra salu
tē meā in deorū iiuriā hacte-
nus latuisti. ℟. Xp̄o quotidie
sedulū exhibebat officiū. Et
xp̄ianoꝝ aīas q̄s i tormēt̄ vi
debat deficere cōfortabat. ℣.
Erat eni i sermone verax/ in
iudicio iustus in vniuersa mo
rū honestate p̄clarus Et. ℟. v
Sebastianꝰ dixit Pro sa-
lute tua semꝑ xp̄m colui
⁊ ꝓ stratu vrbis romane illū
q̄ in celis ē semꝑ adoraui cōsi
derās diu apud me a lapidibꝰ
auxiliū petere isani capit̄ esse
⁊ vani. Tūc iratꝰ dyocletia-
nꝰ iussit eū duci i medio cāpo
⁊ ligari ad stipitē q̄si signū sa
gittarii: ⁊ iussit militibꝫ vt sa
gitt̄ eū sueēēt. Tūc posuerūt
eū milites in medio: ⁊ hic inde
ita repleuerūt eū sagitt̄: vt q̄
si heritius ita esset isitꝰ ictibꝫ
sagittarū. Estimātes autē
illū mortuū abierūt. ℟. Zoe
vxor nichostrati dixit btō se-
bastiano. btūs es tu ⁊ bn̄dictꝰ
sermo oris tui Per iesū xp̄m
dn̄m nr̄m. ℣. Bn̄dicti q̄ ioi-
bꝫ q̄ locutꝰ es credūt Per. vi.
Tūc relicta martyr̄ casto
li zoetarii vxor noīe he-
rene abiit nocte/ vt corpꝰ tol-
let ⁊ sepeliret: ⁊ iueniēs eū vi
uētē adduxit eū ad domū suā
i sala excelsa vbi manebat lō
ge a palacio ⁊ sibi itra paucos
dies salutē itegerrimā recupe
rauit i oibꝫ mēbris. ℟. Egre
gie dei martyr sebastiane pri
ceps ac ꝓpagator sctissimoꝝ
p̄ceptoꝝ ecce nom̄ tuū i libro
vite celestis ascriptū ē Et me
moriale tuū nō derelinq̄tur i
secula. ℣. Sociꝰ eni factꝰ es
supnaꝝ v̄tutū q̄ ⁊ i celis sp̄m
tuū susceperūt Et mēo Glīa
Et mēo. In iii. noc. an. Ut
vidit beatus sebastianus ath
leta dei imēso certamis pōdē
fatigari dixit o fortissimi mi
lites xp̄i nolite ꝑ misera blād
mēta coronas deponere sēpit-
nas. ℣. In dn̄o cō. ā. Sociꝰ
eni factꝰ es supnarū v̄tutū q̄
⁊ in celis sp̄m tuū susceperūt
℣. Dn̄e q̄s hi. ā. Ecce nomē
tuū i libro vite celest̄ ascriptū
est ⁊ mēoriale tuū nō derelin-
q̄t i scl'a. ℣ Dn̄e i vir. ℣sus.
Iustus ger. Lectio septima.
Cumq3 ad eū oēs cristia-
ni ꝯuenirēt: hortabant̄
eū abscedere Ille autē orōne

facta discessit: et stans supra grad⁹ eliogabali venientibꝫ imperatoribꝫ dixit. Iniqꝫ arre ptiōibꝫ aīos imperii vrī tēplorū pōtifices obsidēt: suggerētes de xp̄ianis falsa cōmēta: dicētesqꝫ eos reipublice aduersarios: qꝫrū orōnibꝫ ipa respublica melioratur ꝛ crescit: q̄ p imperio vrō ꝛ p salute romani exercit⁹ orare nō cessant. ℟. Elegit dn̄s virū de plebe ꝛ claritatē visiōis eterne dedit illi celebrem⁹ solēnitatē sebastiani martyris. Gaudium in celo ꝛ i terra pax hoībus bone voluntatis. ℣. Btūs es tu ꝛ bene tibi erit egregie martyr sebastiane Gaudiū. Le. viii.

Cūqꝫ hec ꝛ alia diceret diocletian⁹ ait. Tu nonne es sebastian⁹ quē dudū sagittis iusseram⁹ interfici. Scūs sebastian⁹ dixit Ad hoc me dominus me⁹ iesus xp̄s resuscitare dignat⁹ ē / vt cōueniā ꝛ cōtestar vos corā oī pp̄lo iniusto iudicio psecutionē vestrā in xp̄i famulos ebulisse Tūc iratus diocletian⁹ iussit eū in yppodromū palaciū duci: ꝛ tādiu fustigari quādiu exalaret spm̄. ℟. In isto loco pmissio vera est ꝛ peccatorū remissio splendor ꝛ lux perpetua et sine fine leticia Quod meruit xp̄i martyr sebastianus. ℣. In circuitu tuo dn̄e lumē est quod nunq̄ deficiet ibi requiescūt sanctorū anime. Quod. Le. nona.

Tūc tulerūt corp⁹ eius nocte / ꝛ i cloacā maximā miserūt dicētes: ne forte xp̄iani eū sibi martyrē faciāt Tūc beatus sebastian⁹ apparuit in sōnis scte lucine cuidā matrone religiosissime dicens In cloaca illa q̄ ē iuxta circū iuenies corpus meū pēdēs i gumpho Hoc itaqꝫ dū tu leuaueris per duces ad cathacūbas: et sepelias me in initio cripte iuxta vestigia apl̄orū. ℟. Btūs es tu et bene tibi erit egregie martyr sebastiane Quia cū sāctis gaudebis ꝛ cū angelis exultabis in eternū. ℣. Beat⁹ es tu egregie martyr sebastiane et bn̄dictus sermo oris tui. Qr. Gl̄ia. Qr. Cāti. Te deum. ℣. Gl̄ia ꝛ ho. In laud. an. Sebastianus dei cultor studiose curabat sub absconso clamide sctōrū animas cōfortabat spem promittens et gloriam consequi sempiternam ps. Dn̄s regna. an. Si ego verus xp̄i seruus sum ꝛ si vera sūt oīa q̄ ex ore meo hec mulier audiuit ꝛ credidit aperiat os ei⁹ q̄ apuit os zacharie prophete dn̄i. ps. Jubilate. an.

Ad hanc vocē xp̄i martyꝝ se-
bastiani ilico aptū est os vxo-
ris nichostrati. ꝑ. De⁹ de⁹. ā.
zoe vxoꝛ nichostrati dixit btō
sebastiano beat⁹ es tu ⁊ bn̄di-
ctus sermo oꝝ tui. ṽ. Bened.
An. Sctūs sebastianus dixit
nichostrato saluatoꝛ noster ꝓ
peccatoꝛibus exhibere digna-
tus est suā p̄sentiā. ṽ. Laud.
Cetera de coi. añ. Beat⁹ es et
bn̄ tibi erit egregie martyꝛ se
bastiane qꝛ cū sanctis gaude-
bis ⁊ cū āgelis exultabis ine-
ternū. ṽ. Bn̄⁹. orō vt s̄. De
sctō fabiano. ā. Nisi granū.
ṽ. Iust⁹ ger. orō vt s̄ Ad i. ā
Quē vid. Ad al. ho. āe de l.
Cetera de coi Ad vel. ā. de l.
cū p̄is de feria Agnetis vgi
nis ⁊ mar. rh. Qui glori. ℟.
Regnū mūdi. hy⁹. Uirginis
ꝓles. ṽ. Diffusa ē. ā. Btā
agnes in medio flāma ꝑ expā
sis manibus oꝛabat. te deꝑcoꝛ
venerāde colē de pr̄ metuende
qꝛ ꝑ sctm̄ filiū tuū minas eua
si sacrilegi tyꝛanni ⁊ carnis
spurcicias imaculato calle trā
siui ecce venio ad te quē ama-
ui quē credidi quē semꝑ opta
ui. ṽ. Mag. orō. Ops sē pit.
de. q̄ ifir. De sctō sebasti. añ.
Egregie dei martir sebastiāe
pꝛiceps ac ꝓpagatoꝛ scissimo
rū p̄ceptoꝝ ecce nom̄ tuū ili

bꝛo vite celesti. ascriptū ē ⁊ me
moꝛiale tuū nō derelinquet in
secula. ṽ. Glīa ⁊ hono. orō.
vt s̄. Inuit. Regē vgi. ps.
Uenite. hy⁹. Iesu coꝛona. ā
Discede a me pabulū moꝛtis
qꝛ iā ab alio amatoꝛe p̄uenta
sum. ṽ. Dn̄e dn̄s. ā. Anulo
suo subarrauit me dn̄s meus
iesus xp̄s ⁊ tāq̄ spōsā decoꝛa-
uit me coꝛona. ṽ. Celi enar.
ā. Dexterā meā ⁊ collū meū
cinxit lapidibꝫ p̄ciosis tradi-
dit auribꝫ meis iestimabiles
[illegible] as. ṽ. Dn̄i ē terra.
ṽ. Diffusa est. Lctō. p̄ma.

Sympꝛoni⁹ vꝛbis rome
p̄fectus, audiēs agnetē
virginē esse xp̄ianā iussit eā
sibi p̄sentari: cui ⁊ dixit Unū
tibi e duobus elige. Aut cum
virginibus dee veste sacrifi-
ca: aut cū meretricibus scoꝛ-
taberis in contubernio lupa
nari: ⁊ longe a te erunt xp̄ia-
ni qui te ita magicis artibus
imbuerunt: vt hanc calami-
tatem intrepido animo te pos
se perferre confidas. Unde
vt dixi: aut sacrifica dee veste
ad laudē generis tui: aut ad
ignominiā nataliū tuoꝝ eris
publice abiectiōis scoꝛtū. ℟.
Diem festum sacratissime v
ginis celebꝛem⁹ qualiter pas-
sa sit beata agnes ad memo-

riam reuocem⁹ terciodecimo etatis sue anno mortem perdi dit ꝛ vitam inuenit. Quia so lum vite dilexit auctorem. V. Ingressa agnes turpitudinis locum angelum domini ꝑpa ratū iuenit. Quia. Le. ij.

Tunc beata agnes cū in= genti constantia dixit. Si scires quis est deus meus non ista ex ore tuo proferres. vnde quia ego noui virtutem dñi mei iesu xp̄i secura contē= no minas tuas: credēs ꝙ ne= q̧ sacrificē idolis tuis: neq̧ polluar sordibus alienis Me cum enim habeo custodē cor= poris mei angelum dñi. R. Dexteram meā et collū meū cinxit lapidibus preciosis tra didit auribus meis inestima= biles margaritas. Et circun dedit me vernantibꝫ atq̧ cho ruscātibꝫ gēmis. V. Induit me dñs ciclade auro texta et immēsis monilibus ornauit me. Et circunde. Le. tercia.

Ad hec insanus iudex ius= sit eā spoliari: ꝛ nudam ad lupanar duci sub voce pre conia dicēs. Agnetem virgi= nem sacrilegam diis blasphe miam inferentem scortum lu panaribus datam. Statim autem vt spoliata est crine so luto tantā dēsitatem capillis eius diuina gratia concessit vt melius eorum fimbriis vi= deretur ꝙ vestibus tecta. R. Induit me dominus vestimē to salutis et indumento leti= cie circundedit me. Et tanꝙ sponsam decorauit me coro= na. V. Tradidit auribꝫ me= is inestimabiles margaritas et circūdedit me vernātibꝫ at q̧ choruscātibꝫ gēmis Et tā= ꝙ. Gl'ia. Et tanꝙ. In ij. no. an. Cristus circū dedit me ver nantibus atq̧ choruscātibus gēmis ꝓciosis. ps. Eructauit V. Posuit signū in faciē meā vt nullum preter eū amato= rem admittā. ps. Deus nr̄ refu. an. Induit me domin⁹ ciclade auro texta ꝛ immensis monilibus ornauit me. ps. Fundamenta. V⁹. Specie tua ꝛ pulchritudine. Le. iiij.

Ingressa igitur locū tur= pitudinis: āgelū dñi illic co paratū iuenit vt circunda= ret eā imēso lumie: ita vt nul lus posset eā pre splēdore ꝑspi cere nec cōtingere nec videre. Cūq̧ hec agerentur prefecti filius qui auctor huius erat sceleris: veniens ad locū cuꝫ sodalibus suis iuuēculis qua si insultaturus puelle: cū qui bus sue libidinis se posse cre= debat ludibrium exercere.

Sed igressus misit añ se pueros ferventes: et turpiter seuientes. R. Amo cristum i cuius thalamum introiui cuius mater virgo est: cui9 pater feminã nescit cui9 michi organa modulatis vocibz cantãt. Quẽ cũ amauero casta sum cũ tetigero mũda sũ cũ accepero virgo sũ. V. Iã corpus eius corpori meo sociatũ ẽ et sãguis ei9 ornauit genas meas. Quẽ. l. v

Cum ni[illegible]as. Quẽ. l. v

Omni autem veneratiõe et ingenti admiratione egressos cepit impudenter arguere atqz vanos et molles ac miseros iudicare. Et irridens eos locum vbi virgo orabat audacter ingressus est. et videns tantum lumen circa eam nõ dedit honorem deo: se dirruẽs in ipsum lumẽ priusq̃ manu eam contingeret cecidit in faciem suam: et prefocatus a diabolo expirauit. R. Mel et lac ex ore eius suscepi. Et sanguis eius ornauit genas meas. V. Cuius pulcritudinẽ sol et luna mirantur ipsi soli seruo fidẽ. Et sãguis. l. vi.

Videntes autem socij ei9 q̃ moras intus innecteret: putabant obscenis eum operibus occupari. Et ingrediens vnus de iuuenibus qui ei familiarior erat/ et quasi cõgratulaturus isultationi ei9/ et mortuũ eũ iueniens: exclamauit voce mag̃ dicẽs. Pijssimi romani succurrite magicis artibus ista meretrix prefecti filiũ interfecit. R. Iã corpus ei9 corpori meo sociatum est et sanguis eius ornauit genas meas. Cui9 mater virgo ẽ cuius pater feminã nescit. V. Ipsi sũ despõsata cui angeli seruiũt cuius pulcritudinem sol et luna mirant. Cui9. Gl'ia. Cuius. In iij. noct. ã. Ipsi sũ despõsata cui angeli seruiunt cuius pulcritudinẽ sol et luna mirant. ps. Cantate. t. ã. Cui9 pulcritudinẽ sol et luna mirantur ipsi soli seruo fidem. ps. Dñs reg̃. exul. ã Ipsi soli seruo fidẽ ipsi me tota deuotiõe 9mitto. ps. Cãtate. ij. V. Dilexisti iu. l. vij.

Fit repente concursus populorum ad theatrum: et varia furientis populi acclamatio. Alij autem dicebãt magam/ alij innocentem: alij sacrilegã conclamabant. Prefectus autẽ audiens filiũ suũ interisse/ cum ingenti tumultu ac luctu venit ad theatrũ/ et ingressus locũ vbi corpus filij sui iacebat exanime. cũ magno clamore dicebat beatis-

sime virgini. Crudelissima oim feminaꝝ: ad filiū meum voluisti apodixē tue artꝭ magice demōstrare. ℟. Ipsi sū desposata cui āgeli seruiūt cuius pulcritudinem sol ⁊ luna mirantur. Ipsi soli seruo fidē ipsi me tota deuotiōe ꝯmitto. ℣. Dexterā meā ⁊ collū meū cinxit lapidibꝫ ꝑciosis tradidit auribꝫ meis iestimabiles margaritas. Ipsi. ℓ. viij.

Et cū talia huiuscemodi ṽba inecteret et causas mortis eius ab ea vehemēter inquireret: ait ad eum beatissima agnes. Ille autem cuius voluntatē volebat perficere: ipse in eū potestatem accepit. Dixit ei ꝑfectus. In hoc apparebit qꝛ nō magicis artibꝫ ista gessisti si deprecata fueris ipsū āgelū vt restituat michi filiū meū sanum. Cui beata agnes respōdit. Licet fides vestra non mereatur hoc ipetrare a dño/ tñ qꝛ tēpus est vt virtus dñi mei iesu cristi manifestetur egredimini foras: vt sola me in orōne offerā. Orāte aūt illa apparuit ei angelus dñi qui ⁊ eleuauit eā flentē: ⁊ confortans animū eius iuuenē suscitauit. ℟. Omps adorande colende tremende bñdicto te. Qꝛ per filiū tuū vnigenitū euasi minas hoim ipiorꝫ ⁊ spurcicias diaboli ipolluta calle transiui. ℣. Te confiteor labiis te corde ⁊ totis visceribus concupisco. Qꝛ. ℓ. ix.

Tunc vicarius aspasius nomie populi seditionē nō ferens/ iussit i ꝯspectu oim ignē copiosū accendi: et i medio eā ꝑcepit iactari flāmaꝝ. Quod cū fuisset factum stati in duas partes diuise sūt flāme/ ⁊ hinc atqꝫ illic sediciosos populos exurebant: ⁊ ipsā penitus in nullo contingebat incendium. Tunc aspasius vrbis rome vicarius seditionem nō ferēs/ ꝑcepit i gutture eiꝰ gladiū mergi: atqꝫ sanguinis sui rubore ꝯfusā xp̄s sibi spōsā ⁊ martyrem dedicauit. ℟. Pulcra facie sed pulcrior fide beata es agnes respuens mūdū letaberis cū angelis. Intercede pro omibus nobis. ℣. Sp̄e tua ⁊ pulcritudie tua intēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regñ. Intercede. Gl'ia. Intercede. Cāti. Te deū. ℣. Ora ꝓ no. In l'. a.

Ingressa agnes turpitudis locum angelum dñi preparatum inuenit. ps. Dñs regñ. ā. Mecū eni habeo custodē corporꝭ mei āgelū dñi. ps. Iubilate. ā. Stat a dexterꝭ eiꝰ agnus niue candidior cristus

sibi sponsã et martyrẽ ꝯsecra
uit. ps. Deꝰ deus. ãn. Bñdi
co te pr̃ dñi mei iesu xp̃i quia
per filiũ tuũ ignis extinctus ẽ
a latere meo. ps. Bened. ãn.
Cõgaudete mecũ ⁊ cõgratu-
lamini quia cũ his oĩbus luci
das sedes accepi. ps. Laud. cł.
Sapiẽcia vicit. hyꝰ. Uirgis
proles. v. Adiuuabit eã. ãn.
Ecce qḋ cõcupiui iam video
quod speraui iã teneo illi sum
iuncta in celis quẽ in terris po
sita tota deuotione dilexi. ps.
Bñdꝰ. oro vt s. Ad pmã. ã.
Quẽ vidistis. Ad horas ãe. de
laudi. Cetã de coĩ virginũ.
cũ orone huius festi Ad vesp.
ãne. de laudibus cũ pis ꝟ lect.
Uincentij martyris. cap.
Iste sanctus. R. iii. Leuita
vincẽtiꝰ. hyꝰ Martyr dei.
v. Gloria ⁊ hono. ã. Sacrã
huius diei solẽnitatẽ humili
celebremus deuotione qua in
uictus xp̃i martyr vincentiꝰ
tyrãno deuicto insignem vi-
ctorie palmam celo gaudens
intulit. ps. Magt. oro. Ade
sto q̃s dñe supplicationibꝫ no
stris vt q̃ ex iiiq̃ta. De virgi.
an Stans btã agnes in me-
dio flamme expansis manibꝫ
orabat ad dñm oĩpotens ado
rãde colende tremẽde bñdico
te ⁊ glorifico nomẽ tuũ ietnũ

v. Diffusa est. oro vt s. In-
uit. Uincẽtẽ mũdi dñi adoremꝰ
dñm. In quo pressurã mũdi
martyr vicit vicẽtiꝰ. ps. Ue-
nite. hyꝰ. Beate martyr pro
spera. ã. Sanctus vincentiꝰ
a puericia studiis litterarum
traditus sibi supna ꝓuidente
clemẽtia gemina sciẽtia effi-
cacissime claruit. ps. Beatus
vir. ã. Sanctitate quoqꝫ in-
signis dyaconii arce suscepta
vices pontificis diligẽter exe-
quebatur. ps. Quare fre. ãn.
Ualerius igitur episcopus et
leuita vincentius spe fruendi
victoria diuinitus subnixi in
confessione deitatis alacriter
cucurrerũt. ps. Dñe quid. v.
Scuto bone vo. Lc. pma.

Uincentius cuius iã mẽs
tota corone conscia con
uersus ad datianũ: hactenus
inq̃t habitꝰ sermo a te ꝟ negã
da fide perorauit. Sed nepha
riũ apud xp̃ianoꝝ prudentiã
esse cognosce deitatis cultum
abnegãdo aliquatenus blas-
phemare. R. Sacrã p̃sentis
diei solẽnitatem humili cele-
bremus deuotione qua inui-
ctus xp̃i martyr vincẽtius ty
rãno deuicto insignẽ victorie
palmã celo gaudẽs itulit. v.
Peracto igit̃ passiõis sue ve-
nerãdo triũpho ãgeloꝝ cetibꝫ

comitat. Insignē. Le. ij.

Etne te lōgius ꝓtrahā: ꝯfitemur nos xp̄iane re ligiōis esse cultores: ⁊ vni⁹ ac veri dei ꝑmanētis i secula famulos. In ei⁹ noīe cōtra exq̄sita calliditat tue argumēta spiritalia ꝯstāt arma pugnaturi accipimus: minas ⁊ supplicia nō metuentes: sed potius mortē ꝓ veritate libētissime amplectētes. ℟. Scūs vincēti⁹ xp̄i martyr ꝓuidēte supna clemētia q̄ sibi eū ꝓuidebat vas electiōis futurum. Gemina sciētia efficacissime claruit. ℣. Sctitate quoqȝ i signis dyaconij arce suscepta vices pōtificis diligēter exeq̄batur Gemina. Le. tercia.

Taqȝ pre ira pene extra se positus dacian⁹ p̄ses dixit. Amouete hinc episcopum istū Justū ꝯ eni subire eū exiliū qm̄ iperiale ꝯtēpsit edictū Grauiorē aūt rebellē q̄ in cōtumeliā publicā venit exhibere tormētis. ℟. Leuita vincentius dixit btō valerio si iubes pater sctē responsis iudicē aggrediar. iam tibi fili carissime diuini v̄bi curā cōmiserā. Nūc quoqȝ ꝓ fide qua astam⁹ respōsa cōmitto. ℣. Tibi eni gemina scientia polleti ac supni amoris igne feruenti celestis olim doctrine ministeriū delegaui Nūc Gl'ia. Nūc. In ij. noc. a. Tāto nāqȝ feliciores se ēē credebāt q̄to acriora tyrāni supplicia pia longanimitate certassent euicere. ꝑ. Cū inuocarē. ℟. Leuita vincētius dixit beato valerio si iubes pater sancte responsis iudicē aggrediar. ꝑs. Verba mea. an. Jam tibi fili carissime diuini verbi curā cōmiserā nunc quoqȝ ꝓ fide qua astamus responsa cōmitto. ꝑs. Dn̄e dn̄s noster. ℣. Posuisti dn̄e. Le. quarta.

Animositati enim ei⁹ video inferenda esse supplicia maiora: quia quicquid sibi accessurū est pro pena ipse presumit ad gloriam. Applicate eum ad equuleum: membris distendite: ⁊ toto corpore dissipate. Hanc penā aū ipsa tormēta sustineat. Inter hec dacian⁹ p̄ses dixit. Quid dicis vincēti? Uel vbi cōspicis tuū iam miserabile corpus? ℟. Ecce iam i sublime agor et om̄s principes tuos seculo altior tyranne despicio nolo gloriam meā minuas nec dāna inferas laudi. Paratus sum enim ad omnia tormenta pro saluatoris nomie sustinenda. ℣. Insurge ergo et

toto malignitatꝫ ſpū debacha
ce videbis me dei virtute pl⁹
poſſe dū torqueor ꝙ̄ poſſis ipe
ꝗ̄ torques Paratꝰ. Le. v.

Iam eni truculentus mi-
niſter proferri lectū cum
ferratis iuſſerat coſtis: ⁊ ad-
dita ſubter carbonū congerie
exurēdū ꝟi martyrē applicari
Intrepidus itaqꝫ dei athleta
cādentis ferri machinā vltro
conſcendit. Torquetur flagel
latur exuritur: ⁊ diſtentis mē
bris creſcit ad penam. Inſe-
ritur quoqꝫ pectori et mēbris
depreſſa aſperitas laminarū
Et decurrente inter ipſas cā-
dentis ferri acies liquore: ſtri
dens flamma aruina reſpar-
gitur. Vulnera vulneribus
infligunt: tormētis tormenta
deſeuiunt. ℟. Aſſumptus ex
equuleo leuita vincentius at
qꝫ ad patibulū raptus torto-
res ſuos pene preueniens.
Moras carnificū arguendo
ad penam alacriter propera-
bat. ℣. Intrepidus itaqꝫ dei
athleta candentis ferri ma-
chinam vltro conſcendit. Mo
ras carnificum. Le. vi.

Interea dacianus de vin
cētio beatiſſimo nō recte
ſollicitus: recurrētibꝫ militi-
bus ſuis quid ageret: quid di
ceret: inquirebat. Renūciatꝫ
ab afflictis: ⁊ pre labore pene
merentibus percurriſſe illum
vniuerſa ſupplicia hilari vul
tu: ſpiritu fortiori ⁊ pertinaci
magis eū profeſſione quā ce-
perat xp̄m dn̄m cōfiteri Tūc
ait dacianus Vincimur Sed
hoc ſolū de ſuppliciis ſupereſt
Si flecti pertinacia non po-
teſt vel ſemꝑ duret in penam
ſpūs ꝗ̄ coerceri nō poteſt pu-
niatꝫ. ℟. Xp̄i miles ꝓcioſus le
uita vincētiꝰ vt tribunal ſpō
te rogū cōſcēdit intrepidus.
Cuius ſalis crepitātis ꝑ cor-
pus minutie ſparſim ibāt at-
qꝫ prune vernabāt ex ſangui
ne. ℣. Inter hec manet imo-
tus ille dei famulus orās xp̄m
in ſublime erectꝫ lumibꝫ Cuiꝰ
Glīa Cuiꝰ. In iij. noct. an.
Beatus vincētiꝰ cuiꝰ iā mēs
cōſcia corone dixit daciano:
hactenus a te habitus ſermo
de negāda fide ꝑorauit. ps.
In dn̄o confi. an. Nephariū
tn̄ apud xp̄ianoꝝ prudentiā
eſſe cognoſce deitatis cultum
abnegādo blaſphemare. ps.
Dn̄e ꝗs habi. ā. Profitemur
eni xp̄iane religiōis nos eſſe
cultores vniꝰ dei veri ꝑmanē
tis i ſecula famulos ⁊ teſtes. p
Dn̄e i virtute tua. ℣. Iuſtꝰ
(germinabit. l. vij.

Querite inquit dacianus

locum tenebrosum ⁊ oppressū
vrgente tectura ab omni pu-
blica luce sepositū ꝑpetuaq;
nocte dānatū: reatui eius pe
culiarē extra videlicet carcerē
carcerem. Ibi fragmenta te-
starum exasperata passim cō
gerite: vt quicquid iacētis cor
poris male incisa fractura te-
tigerit illimatis infigat acu-
leis: et ipsa conuersio lateruꝫ
innouetur ad penā vt id scili-
cet quod cōmutatis artubus
mēbra querūt euadere semꝑ
offendāt. ℟. Beat⁹ dei athle
ta vincēti⁹ horrēdo clausus
ergastulo carceris psalmum
deo et hymnū angelorū fre-
quentia releuat⁹ let⁹ dicebat.
Quorū vallatus caterua ve
nerando fouebatur obsequio
⁊ mulcebatur alloquio. ℣⁹.
Dant ergo laudes deo altissi
mo et resonāte organo angeli
ce vocis modulata suauitas
ꝓcul diffundit. Quoꝝ. l. viij.

Carceris illius nox eternā
accepit lucē: flagrant ce
rei vltra solis fulgorē radian
tes: laxatūq; ligni robur dis-
siluit: ac testarū asperitas fit
florum redolentiū iocunditas
⁊ mollicies. Ad hanc renūcia
tionē exāguis ⁊ trepidus da-
cianus in hec v̄ba ꝓrupit. Et
ꝗd amplius faciem⁹ victi su-
mus? ℟. Agnosce o vincenti
inuictissime pro cuius nomi-
ne fideliter decertasti. Ipse ti
bi coronā ꝑparatā seruat in
celis qui te fecit victorem in
penis. ℣. Esto igit iam secu-
rus de premio q; mox deposi-
to onere carnis nostro eris ad
dēdus collegio. Ipe. l. ix.

Referat itaq; ad lectum
corp⁹ stramentisq; mol
lioribus foueat. Nolo enim
gloriosiorem facere: si inter
tormenta defecerit. Indulta
pauxillā reqes attrita penis
mēbra refoueat: et obducto
in cicatricē hiatu vulnerū de
nuo nouis ⁊ exquisitis suppli
ciis innouatus: ⁊ ipse subdat
Uerum daciano inaniter tra
ctante de supplicio: xp̄us cle-
menter disponit de premio.
Delatus nāq; deinde martyr
ad lectulū ac piis sanctorum
manibus ī stratu mollicie re-
positus: mox preciosam reso-
lutus in mortē celo spm̄ red-
didit. ℟. Gloriosus dei ami
cus vincentius iesu dn̄i cōfes
sione fundatus inter tormēto
rum supplicia stetit ꝑterri
tus. Ac demū triūphali mor
te insignis celos petiuit san-
guine laureatus. ℣. Felici cō
mercio ꝓ terrenis celestia ꝓ
perituris eterna commutans

Ac de. Gl'ia Gloriosus. psa
Ceco clauditur martyr egre
gius carcere Seuis plectitur
vinculis ⁊ diro verbere Asper
rimo voluit testa℞ fragmine
Alloquio priuat ⁊ toto lumie
Tandē angelico solat fami-
ne. Pr̄is ⁊ filij flamie celos pe
tiuit sāguie laureat⁹. cā. Te
deū. ℣. Gl'ia ⁊ ho. In l'. ā.
Assūptus ex equuleo leuita
vincentius atq3 ad patibulū
captus moras carnificum ar
guendo ad penā alacriter p-
perabat. ps. Dn̄s reg. a. In
trepid⁹ itaq3 cādētis ferri ma
chinā vltro scēdit ac manēs
imot⁹ erect' i celū lumibꝫ dn̄z
pcabat. ps. Iubil'. ā. Hinc
horrendo carcere' clausus erga
stulo dei athletha angelo℞ ve-
nerādo fouebat obsequio ⁊ mul
cebat alloquio. ps. De⁹ de⁹. ā
Agnosce o vicenti iuictissime
q3 p ei⁹ noie fidelit' decertasti
ipse tibi coronā preparatā ser
uat i celestibꝫ. ps. Bn̄d. ā.
Dant ergo laudes deo altissi-
mo ⁊ resonante organo vocis
āgelice modulata suauitas p
cul diffundit. ps. Laud. cp.
Btūs vir q̄ suf. hy⁹. Cristi
miles pciosus. ℣. Iustus vt
palma. ā. Ecce iā in sublime
agor ⁊ oēs pncipes tuos seculo
altior tiranne despicio parat⁹
ad oia p saluatoris noie susti
nenda. ps. Bn̄d⁹. oro vt s.
Ad pmā. ā. Que vid. Ad ho
ras āe de laud. cū ps. cp. Be
atus vicētius p le. hy⁹. Btē
martyr psp̄era. ℣. Gl'ia ⁊ ho
ā. Egregi⁹ dei martyr vicen
ti⁹ diris tormētorū suppliciis
p xpo alacriter supat' ac feli-
cis pugne agone 9stant exple
to tādē pciosa resolut⁹ i mor-
te celo triūphās spm reddidit
allā. ps. Mag. Orano vts
Emerēciane virgis et mr.
ā. In celis gaudēt. ℣. Dif-
fusa ē. oro. Indulgentiā. de
cōi virginum. Et ad matut.
fiet de eodē. ℞. scdm fer. l. i.

Cum ois turba xpiano℞
9currēt ad sepulcrū scē
agnetis/ insidias a paganis
ppessi sunt: vidētesq3 populū
infideliū superuenientē arma-
tū oēs fugerūt aliquāti vero
ictibꝫ lesi euaserunt. l. ii.

Dū orat collactanea eius
emerēciana: 9stans sta
bat imobilis: ⁊ his verbis ex-
probrabat eos dicens. Sup-
flui/ miseri/ caduci/ deū oipotē
tē occidistis: ⁊ p defēsiōe lapi
dū inocētes hoies iugulastis.

Hec et his similia dū tur-
bis furentibꝫ diceret/ la
pidata ē ab eis: et orās iuxta
sepulcrū btē agnetis virginis

emisit spm. Unde dubiũ nõ est q in suo sãguie sit baptisa ta: que pro defensione iusticie dũ cõfiteretur dñm mortem constanter excepit. ã. Orna tam. ps. Bened⁹. orõ vts.
Babilli sociorũqz eius mr̃. ã. Gaudẽt i celis. ps. Mag̃ orõ. Maiestatem tuam. de cõi. Ad matut. de eodem. Inv. scdm feriam. Lectio prima.
Iratus rex numerianus iussit tres ifãtes leuari cathomo/ ꝛ priori dari duode cim plagas: scdo aũt nouem tercio vero septẽ. Pueri vero leuãtes voces suas: dixerunt Bñdic⁹ es de⁹ qm̃ scdm ma= gisteriũ pr̃is nr̃i babilli ppt̃ cristũ tuũ hec patimur. R̃. ij
Sic irat⁹ rex numerian⁹ data sẽtẽtia: iussit bea= to babillo ꝛ ifãtib3 capita am putari. Accipiẽs aũt babill⁹ sẽtẽtiã cũ trib3 pueris: egres= sus portã psallebat dicẽs Sal nasti eni nos a tribulationi= bus: et odientes nos cõfudisti Deũ laudemus ego ꝛ ifantes mei: oĩb3 dieb3 in scl̃a scl̃orũ.
Tunc sctũs cristi R̃. iij martyr babillus roga= uit eũ qui exierat amputare capita eorũ: vt ante se sctõs i= fãtes pcuteret ꝛ postmodũ ip= sũ. Et osculat⁹ est singulos/ ꝛ
tradidit eos qstionariis vt in ei⁹ pñtia pcuterẽt. Et cũ fuis sẽt pcussi: postmodũ semetip= sũ tradidit. Sic qqz ꝛ ei⁹ abla tũ caput: ꝛ positũ est cũ ifãti= b3. Martyrisat⁹ ẽ aũt dei ser uus ꝛ sacerdos babill⁹: cũ tri b3 infãtib3 apud anthiochiã ciuitatẽ. ã. Istorũ. orõ vts.
In conuersione scti pauli Ad vs. ãn. Scti p fidẽ. cum aliis ãis ꝛ pis de fer. cp. Nõ vos me ele. R̃. Sctẽ paule apl̃e. Hy⁹. Annue xpe. V. In oẽm terrã. ã. Vade ana nia et quere saulũ ecce enim orat qz vas electiõis est michi vt portet nomẽ meũ corã gen tibus ꝛ regibus ꝛ filiis israel. Ter vr. ps. Mag̃. Oratio.
Deus q̃ vniuersũ mũdũ beati pauli apostoli pre dicatiõe docuisti/ da nobis q̃s vt qui eius hodie conuersionẽ colimus: per eius ad te exem= pla gradiamur. Per dñm.
Preiecti mr̃. ã. Hic ẽ vẽ martyr. V. Gl̃ia ꝛ ho. orõ
Martyris tui piecti nos dñe q̃s interuentio glo riosa tibi commẽdet/ vt quod nostris actibus nõ meremur: eius precibus consequamur. Per dñm. Inuit. Preoccu pem⁹ faciẽ dñi in cõuersione sancti pauli. ps. Uẽite. hy⁹

Exultet celū. ā. Saulus adhuc spirās minaꝝ ⁊ cedis ī discipulos dn̄i abiit ad p̄ncipem sacerdotū ⁊ petiit illi vt vbicū q̈ iueniret hui⁹ vie viros vinctos ꝑduceret hierl'm. ps. Celi eñ. ꝟ. Et cū iter faceret cōtigit vt appropiquaret damasco. ā. Ibat igit̄ saul⁹ furie iuect⁹ dir toto pectore vir⁹ afflabat et scōꝝ sanguinem sine intermissiōe sitiebat. ps. Bn̄dicā. ꝟ. Per totā iudeā insanie ferebat̄ vt cristi membra laniaret ī terris. ā. Saule saule q̄d me perseqūris quis es dn̄e ego sū iesus quē tu persequeris durū est tibi ɔtra stimulū calcitrare. ps. Eructauit. ꝟ. Circūfulsit eū lux de celo ⁊ cadēs ī trā audiuit vocē dicētē sibi. ꝟ. Cōstitues. l. i.

Precipuus testis ī humilitate nobis paulus ad mediū ducat̄. Qui dū contra deū se q̄si de custodia legis nesciēs extulit: cornu in nare gestauit. ℟. Saul⁹ adhuc spirās minaꝝ ⁊ cedis in discipulos dn̄i abiit ad p̄ncipē sacerdotum ⁊ petiit illi Ut vbi iueniret huius vie viros vinctos perduceret hierusalem. ꝟ⁹. Ibat igitur saulus furie inuectus dirum toto pectore virus afflabat. Ut vbi. l. ii.

Unde et hocipsum naris cornu ꝑ hūilitatē postmodum inclinans dixit. Qui prius fui blasphemus ⁊ ꝑsecutor ⁊ ɔtumeliosus: sed miam̄ cōsecutus sū q2 ignorans feci. ℟. Gratia dei sū id q̄d sum Et grā ei⁹ ī me vacua nō fuit sed sēꝑ ī me manet. ꝟ. Qui operatus est petro in apostolatū operatus ē ⁊ michi inter gētes. Et gratia eius. l. iii.

In nare cornu gestabat qui placiturū se deo de crudelitate cōfidebat: sicut ipse postmodū semetipsū redarguens dixit. Et proficiebā in iudaismo supra mltos coetaneos in genere meo abūdāti⁹ emulator existens paternarū meaꝝ traditionū ℟. Bonū certamen certaui cursū consūmaui fidē seruaui. Ideoq̄ reposita ē michi corona iusticie ꝟ. Scio cui credidi et certus sū q2 potēs ē depositū meū seruare ī illū diē. Ideo. Gloria. Ideo. Inl̄i. no. ā. Saulus aūt tremēs ac stupēs dixit ad iesū dn̄e q̄d me vis facere ait aūt dn̄s ad eū surge et ingredere ciuitatē ⁊ dicet̄ tibi q̄d te oporteat facere. ps. Dēs gē. ꝟ. Uiri aūt illi q̄ comitabāt̄ cū eo stabāt stupefacti. ā. Ad man⁹ aūt illū trahentes itro-

duxerunt damascū ⁊ erat tribus diebus nō videns ⁊ non manducauit neq; bibit. ps. Exaudi deus depre. V. Surrexit aūt saulus de terra apertisq; oculis nichil videbat. a. Uade anania et quere saulū ecce eni orat q; vas electiōis ē michi vt portet nomē meū corā gētib; ⁊ regib; ⁊ filiis isrl. ps. Exaudi de9 or.m.cū dep V. Dixit aūt dn̄s i visu ananie. V. Dedisti he'dit. R. iiij

Huius aūt rinocerontis fortitudinē oīs venator extimuit: q; sauli seuiciā vnusq; p̄dicator expauit. Scriptū nāq; ē. Saul9 adhuc spirās mina¸ ⁊ cedis in discipulos/accessit ad p̄ncipē sacerdotū/⁊ petiit ab eo epistolas i damascū ad sinagogas/vt si q̄s inuenisset hui9 vie viros ac mulieres: victos pduceret i hierusalē. R. Scio cui credidi et cert9 sū q; potens ē depositum meū seruare i illū diē. Just9 iudex. V. Reposita ē michi corona iusticie quā reddet michi dn̄s in illū diē. Just9. R. v.

Cū flatus nare redded9 trahit: ispiratio vocat. Et illud sepe p ꝺorē nare dep̄hendim9: q̄d oculis non vidimus. Rinoceros ergo iste nare cornu gestabat quo percuteret. Qui minarum et cedis spirans: postq̄ presentes interfecerat absētes querebat. R. Reposita est michi corona iusticie quam reddet michi dn̄s i illum diē. Justus iudex. V. Scio cui credidi ⁊ cert9 sū q̄a potens est depositū meū seruare in illū diē. Justus. R. vi.

Sed ecce oīs venator ante illū abscōdit: oīs hō id est rationale sapiens opinione timoris ei9 effugat. Utergo hunc rinocerōta capiat signū suū virgo: id ē secretū suū ipsa p se imolata dei sapiētia i carne expādit. Scriptū q̄ppe ē: q cū damascū pgēt subito circū fulsit eū die medio lux de celo: ⁊ vox fcā ē dicēs Saule saule: quid me psequeris? Qui pstrat9 in terra respōdit Quis es dn̄e? Cui illico dicit Ego sū iesus nazaren9 quē tu pseq̄ris. R. Michi viuere xp̄s ē ⁊ mori lucrū. Gloriari me oportet in cruce dn̄i nr̄i iesu xp̄i. V. Per quē michi mūdus crucifix9 est ⁊ ego mundo Gl̄iari. Gl̄ia. Gl̄iari. In iii noct. a. Saule frater dn̄s misit me iesus q̄ apparuit t̄ i via qua veniebas vt videas ⁊ implearis sp̄ū scō. ps. Cōfitebim. a. Abiit ananias ⁊ introiuit domū ⁊ iponēs ei man9 dixit.

A. Sub manu cõtinuo ananie ceciderũt squame ab ocl'is ei⁹ ꝛ surgẽs baptisat⁹ ẽ ꝛ accipiẽs cibum cõfortatus est. ps Dñs reg. ex. V. Fuit aũt cũ discipulis q̃ erant damasci ꝑ dies aliquot. A. A xp̃o de celo vocatus ꝛ in terrã prostratus ex persecutore effectus est vas electionis. ps. Dñs reg. ira. V. Prostratus ẽ seuissimus ꝑsecutor et erectus est fidelissimus p̃dicator. V. Annũciauerũt. Scd'm matheũ. xix

In illo tp̃e: dixit symon petr⁹ ad iesũ. Ecce nos reliq̃mus oia: et secuti sum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Et reliq̃. Om. bti hieroñ. de ead

Grãdis fiducia/ petrus piscator erat/ diues non fuerat/ cibos manu ꝛ arte q̃rebat/ et tñ loquit̃ ꝯfidẽter: reliq̃m⁹ oia. Et qꝛ nõ sufficit tm̃ relinq̃re adiũgit qd̓ ꝑfectũ est: ꝛ secuti sumus te. ac si dicẽt. Fecim⁹ qd̓ iussisti: q̃d igit̃ dabis nobis p̃mij? R. Libenter gl'iabor i īfirmitatibꝫ meis Ut inhabitet i me virtus cristi. V. Qñ eni infirmor tunc fortior sũ ꝛ potens. Ut inha. L. viij

Iesus aũt dixit illis Amẽ dico vobis q̓ vos q̃ secuti estis me/ in regeneratiõe cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus israel. Nõ dixit solũ qui reliq̃stis oia. Hoc eni fecit socrates philosophus/ et multi alij diuitias ꝯtẽpserũt sed q̃ secuti estis me: qd̓ ꝓprie apl'or̃ ẽ atqꝫ credẽtium. R. Sãcte paule apostole predicator veritatis ꝛ doctor gẽtium. Intẽcede ꝓ nobis ad deũ qui te elegit. V. Ut digni efficiamur gr̃a dei. Intercede. L. ix

In regeneratione cũ sederit filius homis in sede maiestatis sue qñ mortui de corruptione resurgent icorrupti/ sedebitis et vos in soliis iudicãtium cõdẽnantes duodecim tribus israel: qꝛ vobis credẽtibus illi credere noluerũt. Et ois qui reliq̃rit domũ/ vel fr̃es/ aut sorores/ aut patrẽ/ aut matrẽ/ aut vxorẽ/ aut filios/ aut agros/ propter nomẽ meũ: cẽtuplũ accipiet et vitã eternam possidebit. R. Magnus sanctus paulus vas electionis vere digne est glorificandus. Qui ꝛ meruit tronũ duodecimum possidere. V⁹. Saulus q̃ ꝛ paulus magnus predicator a deo confortatus. Qui. Gloria. Reincipitur. Canticum. Te deum. V⁹. In omnem terrã. In lau. A

Ingressus paulus i synagogas predicabat in deis iesum affirmās qꝫ hic ē cristus. ps. Dn̄s reḡ. ꝟ. Stupebāt aūt oēs q̄ eū audiebant. ā. Saulus aūt magis conualescebat in xp̄o ꝛ cōfūdebat iudeos. ps Jubilate. ꝟ. Affirmans qꝫ hic ē xp̄s. ā. Saulus q̄ ꝛ paulus magnus predicator a deo confortatus conualescebat et confūdebat iudeos. ps. De⁹ deus. ꝟ. Ostēdens qꝫ hic est xp̄s filius dei. ā. Tu es vas electiōis sācte paule apl'e predicator veritatis in vniuerso mundo. ps. Bn̄di. ꝟ. Per quē oēs gentes cognouerunt gratiā dei. ā. Magnus sanctus paulus vas electionis vere digne ē glīficād⁹ q̄ ꝛ meruit tronū duodecimū possidere ps. Laudate. ꝟ. In regeneratione cū sederit fili⁹ hoīs in sede maiestatis sue. Cplm. Ibant apostoli. hy⁹. Annue xp̄e. ꝟ. Nimis honorati. ā. Celebrem⁹ cōuersionē beati pauli apl'i qꝫ hodie ex persecutore effect⁹ est vas electionis ideo gaudent angeli atqꝫ letantur archangeli et collaudant i celis filium dei. ps. Bn̄d⁹. oro vts. De mart. ā. Qui odit. ꝟ. Justus vt pal. oro vts. Ad. t. ā. Quē vid. Ad ho. āe de laud. sine repetitionibꝫ ꝛ ꝑ cū ceteris omibꝫ de cōi apl'oꝝ ꝛ orone hui⁹ festi. Ad vs āe de laud. sine repetitiōibꝫ cū ps de apostolis. Cpm. Per manus apl'oꝝ. hy⁹. Annue xp̄e ꝟ. In oēm trā. ā. Cū autē complacuit ei qui me segregauit ex vtero matris mee et vocauit per gratiā suā vt reuelaret in me filiū suū in gentibꝫ continuo non acquieui carni ꝛ sanguini sed abij ad antecessores meos apostolos. ps. Mag. oro vts Policarpi epi ꝛ mart. ā. Beatus vir q̄ suffert. ꝟ. Gloria ꝛ ho. oro Preces ppl'i tui. de cōi. et ad mat. de eod. ꝟ. scdꝫ fer. l. i

Cum omnes policarpum vellent rogo impositū/ etiā clauis affigere: ait. Sinite me. Qui enim michi dedit ignis ferre supplicium: dabit vt ꝛ sine clauorū affixione flāmas imobilit̄ pferā. l. ii

Tum illi omissis clauis vinculis solis vsi sūt. Quibus post tergum manibus reuinctis: velut electus aries et ex magno grege assumptus: acceptabile olocaustū omnipotenti oblatus est deo. Cūqꝫ flāma ingens reluxisset: vidimus miracula oēs nos quibꝫ ea de⁹ videre cōcessit. Flāma

eteni in modū camere curuata: specie q̄si velum nauis vēto sinuatū supra corpus martyris stetit: quod in medio positum nō erat vt caro ardens sed tanq̄ si aurū aut argētū in fornace cādesceret. ℟. iij.

Tunc preterea odorē naribus hausimus: tāq̄ thuris incēsi vel preciosissimi fragrantis vnguenti. Ad vltimū vidētes scelerū ministri igni corpus non posse cōsumi iusserunt propius accedere confectores: et corpus cui ignis cessérat mucrone transfodere. Quo facto tā largus pfusus est sāguis: vt extingueret rogum. Populus aūt miraculi stupore attonitus discessit erga electos dei tā insigni eius fauore perspecto. Cū quo etiā alii duodeci ex philadelphia veniētes: apud smirnā martyrio coronati sunt. ān. Hic vir despi. ps. Bñ⁹. orō vt s.

Johānis ꝛ iuliani epōꝝ et ꝯfes. Ad vs. oia fiēt d̄ coi pfi. cōfesso. hy⁹. Sctōꝝ meritis Hi sūt Te sūma. ℣. Letamini. Fulgebūt iusti. ℣. Magt. oꝛo. Sctōꝝ ꝯfessoꝝ. Ad matut. totū fiet d̄ dicto coi. ℟. i.

Julianus romana generositate clarissim⁹ lingua facūdus: iusticia insignis merito fide i percelebris primus apostolus cenomānice vrbi a deo destinatur. Le. scd̄a.

Eodē autē tempore idem vir beatissimus ab vrbe digrediens defunctum adolescentē obuiū habuit: cui⁹ pater vir magnificus dicebatur iouinianus. Tunc vir deo plenus ad solita oratiōis arma se vertens: vniuersorum creatorem inuocauit ꝛ adolescētem astāti pr̄i viuū assiguit. ℟. iij.

Itaq̄ propinquāte vocationis sue die secessit ad vicū in quo nunc ecclesia beati marcialis sita est. In qua cū nō pluribus degeret diebꝫ leui tactus incōmodo: sedem sibi a deo cōmendatā cōmuni cleri plebisq̄ consilio sancto cōmisit turibio: quē adiutorē in scte p̄dicatiōis eaten⁹ habuerat officio. Itaq̄ cōsignato successore oculis ac manibꝫ in celum eleuatis; dñm collaudans oues q̄ quas xp̄o acq̄sierat eidē sūmo pastori commendās letus ꝛ alacer celo beatū reddidit spiritū. In lau. oia fiēt d̄ coi p̄ced. ā. In celesti regno. ps Bñ⁹. orō vt s. Ad ho. d̄ coi p̄ce. Agnetis secūdo. cap. Qui gloriat. hy⁹. Virginis ples. ℣. Diffusa ē. ān. Btā agnes. Rechte (?) salis

festo. ℣. Mḡ. oꝛõ. Deꝰ q̄ nos
annua. Inui. Regē v̄ginū.
ps Veñ. hyꝰ. Jesu coꝛo. ã.
Discede a me. Reqre in alio
festo. ℣. Dñe dñs nr̄. cū aliis
pis. v. scđm feriā. Le. i.

Igit dū parētes scē agne
tis assiduis pnoctationi
bus vigilarent ad sepulchꝛū
eiꝰ: vident in medio noctis si
lentio exercitū v̄ginū q̄ oīs
auro textas cyclades idute cū
ingenti lumine pgebant. ℟.
Amo xp̄m. Le. scđa.

Inter quas etiā vidēt bea
tissimā agnetē stantem
similiter fulgentē. et ad dexte
rā eiꝰ agnū stantē niue cādi-
dioꝛē Hec cū viderēt parētes
eiꝰ ⁊ qui simul erāt q̄si stupoꝛe
mentis detenti sunt. ℟. Ipsi
sum desponsata. Lec. iij.

Sed btā agnes rogat scās
v̄gies/ parūp vt ḡdū si
gerēt: ⁊ stās parētibꝫ suis di-
xit. Videte ne me q̄si moꝛtuā
lugeat: sꝫ cōgaudete mecū ⁊ ꝛ
gratulamini qꝛ cū his v̄gibꝫ
lucidas sedes accepi: ⁊ illi sū
iuncta in celis quē in terris po
sita tota deuotiōe dilexi Et his
dictis ptrāsiit. ℟. Pulchꝛa
facie. vt s. In lau. ã. Ingres
sa agnes. ℣. Dñs reḡ. cū al.
pis. cp̄. hyꝰ. ⁊ v̄ v̄ coī ã. Con-
gaudete mecū. ℣. Bꝰ. oꝛ vt s
Ad ho. vt i alio fe. cū oꝛ. huiꝰ
diei Papie ⁊ mauri ã. Gau
dēt i ce. ℣. Mḡ. oꝛ. Pꝛā q̄s
o. d̄. vt q̄ glo. v̄ coī pluꝝ mr̄.
Et ad mat. v̄ eod ℟. scđꝫ fer.

Duo milites papias L. i.
⁊ maurꝰ cepert clamare
⁊ dicere. Vere d̄s ē dñs iesus
xp̄s quē colūt sisinniꝰ diaco-
nꝰ ⁊ saturninꝰ. Iratusq̄ lao
dicius: iussit eos in equuleo le
uari Et cū traherētur neruis
fustibus ⁊ scoꝛpionibꝫ cesi sūt

Illi aūt clamabāt dicētes
Gloria t̄ dñe iesu xp̄e qꝛ
meruimꝰ socii fieri seruoꝛum
tuoꝛum Tunc papias ⁊ mau
rus clamabāt dicētes. Vt q̄d
vos sic coartat dyabolꝰ i ser-
uos dei ista exercere: Iratus
laodiciꝰ iussit papiā ⁊ mauꝝ
vt cū lapidibꝫ os eoꝝ cōtūde-
ret: ⁊ retrudi i carcerē. L. iij.

Post dies duodecim iussit
eos sterni i tra ⁊ fustibꝫ
cedi Et dū cederēt nulla vox
ex eis audita ē: nisi tm̄ adiu-
ua nos xp̄e seruos tuos Tūc
iussit eos leuari d̄ terra: ⁊ plū
batis cedi. Et dū diu cederēt
emiserūt spm̄. Quoꝝ coꝛpoꝛa
collegit noctuq̄ iohānes pbr̄
⁊ sepeliuit i via numentana
q̄rto kalendas febꝛuarias ad
nymphas bti petri vbi bapti
sabat. ã. Istoꝝ ē. ℣. Bꝰ. oꝛ

vt ŝ. Batildis regine. cȝ. Qui gloriat. hyᵒ. Uirgis ꝓles. ꝟ. Huiᵒ obtetu. ꝟ. Gra ꝑri. ꝟ Diffusá. ã. Silẽ ẽ regnũ celoꝝ sagane. ꝑ. Mag.

Omnipotens sempiterne deus oro. da nobis i festiuitate beate batildis regine cõgrua deuotiõe gaudere: vt ꝛ potẽtiã tuã i eiᵒ trãsitu laudemᵒ: ꝛ ꝓmissũ nobis ꝑcipiamᵒ auxiliũ Per ꝺ. vel. Exaudi n. de coi Ad mat. ꝺ eoꝺ col ꝺgi. l. i.

Nutu diuino factum esse credit vt btã batildis q̃ ꝓricipis nuptias deuitauerat postea clodoueum dagoberti quondã regis filiũ in cõiugiũ acciperet: in quo diuina dispositio eandẽ honorare decreuerat: vt ipse qui erat de regali ꝓgenie regiã sumeret copulã regalemqȝ gigneret sobolem. In quacunqȝ ter. euene. ℟. Diffusa. Lectio scda.

Et ipsa vigilanti studio regi obtẽꝑabat vt domino: ꝓricipibȝ se ostendebat vt matrẽ: sacerdotibȝ vt filiã iuuenibus siue adolescẽtibus vt piã nutricẽ. Uiduis orphanis ꝛ pupillis subsidia vite ministrabat: ꝛ cibus oino debilibus opẽ ferebat. ℟. Dilexisti iusticiã ꝛ odi. l. iij.

Habebat ꝑterea ipa dña batildis quãdã ifantulã quã in fõte sacri baptismat suscepꝑerat: supra quã fudit ad dñz ꝑces q̃tinᵒ ipe eadẽ añ se reciperet: ipsãqȝ infantulã tumulare cerneret: qꝺ ꝛ celeriter obtinuit Nã eadẽ hora aia infãtule a corpore exiuit: ꝛ vt btã batildis postulauerat ad tumulũ eã precessit. Post hec signãs se cõfidẽter: ꝛ oculos ac manᵒ ad celũ eleuãs: sanctaȝ aiam a corporꝫ vĩculo i pace resoluit. ℟. Propt veritatem. In laud. ã. Ueni spõsa xp̃i. ꝑ. Dñs reg. cũ al. ps ceta de coi. ã. Ornatã. ꝑ. Bñᵒ. oro. vt ŝ. Ad terciã. ã. Ueni sponsa. ꝑs. Legẽ pone. cap. Qui gliat. Cetera de coi cũ orone vt ŝ. Ad vi. ã. Media nocte ꝑ. Defecit. cȝ. Sapia vicit. ceta vt ŝ. Ad ix. ã. Ornatã. ꝑ. Mirabi. cȝ. Accipit forti. ceta vt ŝ. Tyrsi ꝛ victoris mar. ã. Sci ꝑ fidẽ. ꝑ. Mag oꝝ. Maiesta. tu. coi Ad matu. ꝺ col ꝺ. ꝛ ℟. scꝺm fer. l. i.

Exeũte autẽ cõbritio in portã que dicit dispõti magnus athleta tyrsus et futurus cõtinuo martyr tenuit eũ dicẽs. Aue carissime preses ꝛ patiẽter audi q̃ a me ad te dicẽda sunt Cõbritiᵒ dixit Aue ꝛ tu amice droꝝ. Thir-

sus dixit. Unicus ꝛ verꝰ deus excelsus ꝑcepit ꝑ paginas veteris testamēti dicēs. Dominum deum tuū adorabis et ipsi soli servies. Si ergo sibi soli iussit serviri: q̄d istas vanas ꝛ odibiles effigies demonum culturas ꝑcipitis excoli: et a vero deo mētes nostras cupitis retorqueri. Isti q̄s colis inutiles sunt: vt nec male nec bene possint. Lectio scd̄a.

Combritius dixit Multiloquium didicisti: audi me ꝛ sacrifica diis. Ad quem thyrsus dixit. Ego non multum loquor nec sacrifico: sed timeo vnū et verū deū qui in celis est. Ipsū solū noui Dij q̄ celū nō fecerūt dispereāt a terra. Si ergo disperdere eos iubet creator celi ꝛ terre: quō ergo cū iis cecus alios cogis ad mortem? Ergo scias me multū loqui: sed ꝑseuerare in veritate. Age qd̄ vis. Paratus sum eni mori pro veritate Tūc cōbricius dixit. Plūbatis eū cōtūdite: ꝛ mēbrorū eiꝰ diuaricate iūcturas. R. iii.

Respondit thyrsus O perfide ꝛ magister tenebrarum: non me terrent pene tue temporales eni sunt. Timeo autem deū qui eternas penas dat eis qui irritant eū: quas tu nec effugies nec pater tuus sathanas. Ad hec combricius Crura eius confringite. ligentur pollices manuū resticulis gracilioribus: vt i penis validis ossa eius exmedullentur. Et vncinos afferte acutos: ꝛ palpebras eius ab oculis dissecate. Quo deturpata primitus facies: ludibrium efferat intuentibus. Tandem post multos agones martyr xpi: terrena exutꝰ corpori veste illibatū deo tradidit spm̄. An Tradiderūt. p. Bn̄. oro vt s Ignatii mart. an. Hic est vere mar. p. Mag. oro. Letet eccl̄ia. Brigide v̄gis. a. Sctā brigida ꝟgo gloriosissima a xp̄o de celo fuit electissima. v. Diffusa ē. oro. Exaudi nos deꝰ. de coi virginū Et ad matu. totū fiet de coi vniꝰ mar. R. scd̄m feriā. L. i.

Ignatiꝰ vir btissimus romā ꝑductꝰ ꝛ traiano ꝑsentatꝰ / circūsedēte senatu ꝑlis plūbeis scapule eiꝰ primū sūt cōtuse. Deinde vngulis latera eiꝰ dilaniata ꝛ lapidibus asꝑe cōfricata: post expāse manꝰ eiꝰ ꝛ igni replete / papiro oleo incenso ꝛ infuso latera eius adusta. Post sup carbones paumēto asꝑsos sancte plāte illius steterūt. L. ij.

Post lectum flāmantem/ post dorsum eius vngulis discissū ꝛ dilaceratum post aceto et sale plagas eius persusas/ post vinculis ferreis beata mēbra eius astricta et pedes ei⁹ in carceris ligno cōclusos/ vbi tribꝫ diebꝫ ꝛ tribꝫ noctibus panem nō comedēs et aquā non bibens/ mansit sedente traiano pro tribunali i amphiteatro/ concurrēte omni turba romanorum: ligat⁹ duobꝫ obicit leonibus. ꝶ. iij.

Cumqꝫ iam pȩectus bestias rugiētes audiret: ardore patiendi ait. Uiri romani qui hoc certamē spectatis: non sine causa laboraui. Nō propter prauitatem hec patior: sed propter pietatē. Frumentū cristi sū/ dentibꝫ bestiarū molar: vt panis mūdus inueniar. Hec illo dicente accurrerunt ad eum leones et ex vtraqꝫ parte super eū incedētes pstrauerūt eū tm̄modo: ꝛ nō tetigerunt carnes eius. ā Nisi granū. ps. Bn̄dictus. oro vts. De ꝯq. Quicqꝫ prudentes. ꝟ. Adiuuabit. oro vts. Ad horas de martyr.

In purificatiōe btē marie Ad vs. ā. Tecū pncipiū. ps Dixit dn̄s. cū aliis āis et ps de natiuitate. Et nota si hec vigilia i sabbato septuagesime euen. i fine ā. ꝛ ꝶ. dicet allā tā in cōpl. ꝙ in vis. Cpm.

Ecce venit ad tēplū sctm̄ suū dn̄ator dn̄s quem vos q̄ritis: ꝛ angelus testamēti quē vos vultis dicit dn̄s exercituum. Deo gr̄as. ꝶ. vi Uidete miraculū. hy⁹. Nō chorus. ꝟ. Respōsū accepit symeō a spū sctō. ꝶ. Nō visur se mortē nisi videret xp̄m dn̄i. ā. Cū inducerēt puerū iesū parētes ei⁹ accepit eū symeon i vlnas suas et bn̄dixit deū dicēs nūc dimitti dn̄e seruū tuū i pace. ps. Mag. ter

Exaudi q̄s (orā. oro dn̄e plebē tuā/ ꝛ q̄ extrinsec⁹ ānua tribuis deuotiōe venerari: interi⁹ asseq̄ grē tue lucē cōcede. Per dn̄m. Ad cpl. si fuerit ante lxx. vel in sabbō septuagesime. ā. Allā verbū caro. Si post. ā. Euigila. ꝛc Inuitat. Ecce venit ad tēplū sctm̄ suū dn̄ator dn̄s gaude ꝛ letare syon occurrēs deo tuo. ps. Uenite. Reincipit p singulos versus. hy⁹. Aue maris stella. In primo noct ā. Benedicta tu in mulieribꝫ et benedictus fructus ventris tui. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Sicut mirra electa odorē dedisti suauitatis sancta dei genitrix

ps. Celi enarrant. A. Ante thorum huius virginis frequē tate nobis dulcia cantica dra gmatis. ps. Dñi est terra. V. Ora pro nobis. R. i.

Exultēt virgines: virgo peperit cristū. Nichil i ea quod vouit putent extermi natum: mãsit virgo post par tum. R. Adorna thalamum tuum syon et suscipe regem cristum quem virgo concepit virgo peperit virgo post partū Quem genuit adorauit. V. Accipiens symeon puerum i manibus gratias agens bene dixit dñm. Quem. R. ii.

Exultent vidue: infantē cristum vidua anna co gnouit. Exultent coniugate: nasciturum christū elizabeth nupta prophetauit. Nullus gradus ꝑtermissus est de quo nō haberet testimoniū salus oim. R. Obtulerunt dño ꝓ eo par turturū aut duos pul= los colūbarꝫ Sicut scriptū ē i lege dñi. V. Postq̄ ipleti sūt dies purgatiōis marie tulerūt iesū in hierl'm vt sisterent eū dño. Sicut scriptum. R. iii

Nunquid enim sole virgi nes ad regnum celorū perueniūt: ꝑueniūt ꝛ vidue. Scā anna a virginitate sua septē annis vixerat cum viro suo. Quo defuncto vsq₃ ad se nilē etatē ꝑuenerat / et in sene ctute sācta expectabat saluato ris infantiam / vt paruum vi deret annosa / paruū cognosce ret anicula: intrātē i mundū saluatorē videret itura. R. Symeon iustus ꝛ timoratus expectans redēptionē israel. Et spūs sctūs erat in eo. V. Responsū accepit symeō a spi ritu scō nō visurꝫ se mortē ni si videret xp̄m dñi. Et spūs. Gl'ia. Et sps. In ii. noct. A Specie tua ꝛ pulcritudie tua intende ꝓspere ꝓcede ꝛ regna ps. Eructauit. A. Adiuua= bit eā deus vultu suo deus in medio eius non cōmouebiturꝫ ps. Deus nr̄ refu. A. Dulce pimus deus miam tuā in me dio tēpli tui. ps. Magn⁹ dñs V. Sancta dei genitrix. R. iiii.

Et i masculino sexu tria ipsa genera cōmēdata sūt. Ipse puer xp̄s natus est: exultēt pueri cōtinētiā vouē= tes puero. Ipse vero integri= tatē puericie consecrauit: qui sue matri fecū ditatē attulit: virginitatē non abstulit. R. Responsum accepit symeon a spiritu scō nō visurꝫ se mortē nisi videret xp̄m dñi ꝛ benedi xit deū ꝛ dixit. Nūc dimittis seruū tuū in pace q₂ viderūt

oculi mei salutare tuum dñe.
℣. Cũ ergo cognouisset acce-
pit eũ i vlnas suas ⁊ portabat
a q̃ portabat ⁊ dixit. Nũc di.
Symeon ille senex r. v.
diu vixerat cui⁹ etas cõ
paratur ãne: et audierat re-
sponsum q non esset visurus
mortẽ nisi vidisset xp̃m. In-
telligite fratres quãtũ deside
rium habebant antiqui sãcti
videre xp̃m. Sciebant illum
esse venturũ: et oẽs qui cupie
bant dicebãt O si hic me inue
niet illa natiuitas? O si quod
credo in scripturis dei videaz
oculis meis? ℟. Cũ induce-
rent puerum iesum parentes
ei⁹ accepit eũ symeõ in vlnas
suas ⁊ bñdixit deũ et dixit.
Nũc dimittis dñe seruũ tuũ
in pace. ℣. Suscipiẽs symeõ
puerũ in manib⁹ exclamauit
dicẽs. Nũc dimittis. r. vi.
Et vt noueritis quãtum
desideriũ habebãt anti
qui sancti qui nouerãt de scri
pturis virginẽ pariturã: sicut
audistis cũ ilayas legeretur.
Ecce virgo in vtero cõcipiet
et pariet filiũ: et vocabis no-
men eius emanuel Emanuel
quid sit: euãgeliũ nobis ape-
ruit dicẽs q interp̃tat nobis-
cũ deus. ℟. Uidete miracu-
lũ mater dñi cõcepit virgo vi-
rilis ignara consortii. Stat
onerata nobili onere maria ⁊
matrem se letã cognoscit q̃ se
nescit vxorẽ. ℣. Hec speciosũ
forma p̃ filiis hoĩm castꝭ cõce
pit visceribz ⁊ bñdicta inetcr
num deũ nobis ꝓtulit ⁊ hoiez
Stat. Gł'ia. Stat. In. iii.
noc. ã. Hec est q̃ nesciuit tho-
rum in delicto habebit fructũ
in respectiõe aiaꝝ sctãrũ. ꝟ.
Cãtate. i. an. Gaude maria
virgo cunctas hereses sola in
teremisti in vniuerso mundo
ꝟ. Dñs regnauit. a. Post ptũ vir
go inuiolata ꝑmãsisti dei geni
trix itercede ꝓ nobis. ꝟ. Cã-
tate. ii. ℣. Speciosa facta.

Secundum lucam. ii.

In illo tp̃e. Postq̃ ipleti
sũt dies purgatiõis ma
rie scd̃m legẽ moysi: tulerũt
iesũ i hierl'm vt sisterẽt eũ dño
sicut scriptũ est in lege dñi Et
reliq̃. Omel'. ven. bede p̃sbi.
Solennitatẽ nobis hodierne
celebritatꝭ quã q̃dragesimo do
minice natiuitatꝭ die debitis
veneramur officiis: maxime
eiusdẽ dñi saluatorꝭ nr̃i simꝫ
⁊ intemerate genitricis eius
humilitate dedicatam sacri
euãgelii lectio designat: expo
nens eos q̃ nichil legi debebãt
implẽdis se legalibus per oĩa
subdidisse decretꝭ. ℟. Susci

piens iesum in vlnas suas sy
meon exclamauit et dixit tu
es verelumē ad illuminatio-
nem gentium ⁊ gloriam ple-
bis tue israel. ℣. Symeō in
manibus infirmitatē accepit
sed maiestatē intus agnouit
et dixit Tu es. Le. octaua
Precepit nāq lex vt mu-
lier que suscepto semine
peperisset filiū: immunda esset
septē diebus: et in die octaua
circūcideret infantulum no-
menq aptaret. Deinde etiā
alios trigintatres dies ab in-
gressu tēpli et a viri thoro ab
stineret: donec quadragesimo
natiuitatis die filiū cū hosti-
is ad tēplū dn̄i deferret. ℟.
Btā es maria q̄ dn̄m portasti
creatorē mundi Genuisti qui
te fecit ⁊ ineternū pmanes vir-
go. ℣. Aue maria gratia ple-
na dn̄s tecū Genuisti. L. ix.
Primogenitū aūt omne
masculini sexus sanctū
domino vocari: atq ideo mū
da queq offerri deo: immun
da autē mūdis mutari vel oc-
cidi: ⁊ hominis primogenitū
quinq siclis argenti debere re
dimi. Si autē feminā pepe-
risset mulier: immunda fieri
iussa est quatuordecim diebꝫ
⁊ sexaginta ⁊ sex diebus aliis
a templi gressu suspēdi donec
octogesimo natiuitatis die:
que dies purgationis eius vo
cabatur: illo se suāq sobolē
hostiis sanctificare veniret:
ac sic demum ad thorum viri
libera redire deberet. ℟.
Gaude maria virgo cunctas
hereses sola iteremisti que ga
brielis archangeli dictis cre-
didisti. Dum virgo deum et
hominē genuisti ⁊ post partū
virgo inuiolata permāsisti. ℣
Gabrielē archāgelum scimꝰ
diuinitus te esse affatū vterū
tuū de spū sancto credimꝰ im
pregnatū erubescat iudeus
infelix qui dicit xp̄m ex ioseph
semine esse natū Dū vir Glā
Reincipitur ℟. Prosa.
Inuiolata integra ⁊ casta es
maria Que es effecta fulgida
celi porta O mater alma xp̄i
carissima. Suscipe pia lau-
dum pcamina. Nostra vt pu
ra pectora sint ⁊ corpora Que
nūc flagitāt deuota corda et
ora. Tu da per pcata dulcis-
sona. Nobis cōcedas veniā
per secula. O benigna. iii.
Que sola inuiolata pmāsisti.
Cāti. Te deū. ℣. Ora p no.
Responsum In laud. ā.
accepit symeon a spū sancto
nō visurū se mortem nisi vide
ret dn̄m. ps. Dn̄s regn̄. an
Symeon iustus et timoratꝰ

expectabat redẽptionẽ israel
⁊ spũsſctꝰ erat in eo. p̃. Iu
bilate. ã. Accipiens symeon
puerũ in manibꝫ grãs agens
bñdixit dñm. p̃ Deꝰ deus. ã.
Nũc dimittis dñe seruũ tuũ
in pace q: viderunt oculi mei
salutare tuũ. ps Bened̃. ã.
Obtulerũt ꝓ eo dño par tur
turũ aut duos pullos colum-
barũ. ps Laudate. capl̃m.
Responsum accepit symeõ
a spũsctõ: nõ visurũ se
mortẽ nisi prius videret xp̃m
dñi. hyꝰ. Quõ chorus vatũ.
v̾. Elegit eam deus et preele
git eã. an. Senex puerũ por-
tabat puer autẽ senẽ regebat
quẽ virgo peperit ⁊ post ptũ vir
go permansit ipm̃ quẽ genuit
adorauit. ps Bñdꝰ. Orõ.
Omnipotẽs sempiterne de
us maiestatẽ tuã suppli
ces exoramus: vt sicut vnige-
nitus filiꝰ tuus hodierna die
cum nostre carnis substantia
in templo est p̃sentatus: ita
nos facias purificat̃ tibi mẽ
tibus presentari. Per eundẽ.
Ad primam. ãn. Quẽ vidi-
stis. Ad terciã. an. Responsũ
ps. Legem pone. Capi.
Accipiens symeon puerũ
in manibus: gratias a-
gens bñdixit dñm. Si illud
festum ante septuagesimam
euene. R̾. Sctã dei genitrix
virgo semp maria. allã allã. v̾.
Intercede ꝓ nobis ad dñm
deũ nr̃m Allã Gl̃ia Sctã. v̾.
Speciosa. Si post. R̾. Diffu
sa est grã in labiis tuis. v̾sus
Propterea bñdixit te deus in
eternũ In labiis tuis. Gl̃ia
Diffusa. v̾. Specie tua et.
Orõ vt s̃. Ad sextã ã. Syme
on. ps Defecit. Capitu.
Hec est virgo que nesciuit
thorũ in delicto: habe-
bit fructũ in respectione ania
rum sctãrũ. R̾. añ septuage-
simã Speciosa facta es ⁊ su-
auis. allã allã. v̾. In deliciis
tuis sancta dei genitrix. Allã
Gl̃ia Speciosa. v̾. Elegit.
Post lxx. R̾. Specie tua et
pulchritudie tua. v̾. Intẽde
p̃spere pcede ⁊ regna Et pul.
Gl̃ia Spẽ. v̾. Adiuuabit eã
Orõ. vt s̃. Ad ix. ã. Obtule-
runt. p̃ Mirabilia. Capi.
Uirgo dei genitrix quẽ to
tus nõ capit orbis i tua
se clausit viscera factꝰ homo.
R̾. añ septuagesimã. Elegit
eã deus ⁊ p̃elegit eã allã allã
v̾. Et habitare eã facit in ta
bernaculo suo Allã. Gloria.
Elegit. v̾ꝰ. Ora pro nobis.
Post septuagesimã R̾. Adiu
uabit eam deꝰ vultu suo. v̾.
Deus in medio eiꝰ nõ cõmo-

uebitur. De⁹ Glia Adiuua. v. Dilexisti iusticiā. oro vt s Ad vs. āe. d r. cū pis d natiui Cap.

Senex puerū por- tabat puer aūt senē re- gebat quē vgo peperit: ꝛ post partū virgo permansit ipsum quē genuit adorauit. Hy⁹. Nō chorus vatū. v. Respō- sum accepit symeon. ā. Ho- mo erat in hierusalē cui nom symeon homo iste iust⁹ ꝛ timo ratus expectans cōsolationē israel ꝛ spūssctūs erat i eo. p. Magt. orō vt s. Blasij epi et mar. ā. Iste cognouit. v. Glia ꝛ honore. oro. Pzā q̄s omps de⁹ vt q̄ btī. de coi. Ad cōple. añ lxx. ā. Allā Verbū ca. Post lxx. ā. Lucē tuam. Ad mat. totū fiet d coi vnius mar. R. scdm feriā. l. i.

In sebastea ciuitate vir dei blasi⁹ habitās pluri mū pplm dño acqsiuit p ipsi⁹ tā pdicatiōis monita: q̄ zuer satiōis exēpla Vidētes autē catholici cōuersatiōis tāti pa tris isignia p expiētiā parit ꝛ uenerūt: ꝛ ipm in sue ciuitatis episcopum elegerunt. Lc. ij.

In diebz illis homo qdā agricola⁹ noie / pses erat regionis illi⁹ et officio publico fungebat At vo pses sacrile- gus ꝛ gētilis / missis apparito ribz ꝛ mīstris nesciens sctm bla siū suis aspectibz pñtari iubet Quē vbis dulcibz ꝛ fallaci- bus tētat: ꝛ eū amicū deorū appellat Gaude inquit blasi amice deorum. Le. tercia.

Sctūs vero blā dimēta re spuēs ꝛ venenū atten- dēs: rñdit ei cū māsuetudine Gaude iquiēs ꝛ tu pses: lz q̄s deos noias debes demōes ipi os appellare Frēdit ipi⁹ ꝛ cedit pē / fustibz vapulat corp⁹ expo nit: ict⁹ excipit / nec sic cedit. Gen⁹ iferk atrociorū supplicij Precipit i ligno suspēdi Iu- bet postmodū carnes ei⁹ fer- reis diuelli pectinibz ꝛ crema ri Et ad vltimū data sentētia iussit eū decollari. ā. Qui seq̄- tur. p. B⁹. oro vt s. Aga- the vgis ꝛ mar. Ad vs. āe. et hi. d fe. cp. Sapiētia vi. hy⁹ Virgis ples. v. Diffusa ē. ā Stās btā agathes in medio carcerū expansis manibz tota mēte collaudabat dñm. dñe iesu xpe magister bone grās a go tibi q̄ me fecisti vicē tormē ta carnificū: iube me dñe ad tuā imarcessibile gliā felicit puenire. b. Mg. or. De⁹ q i ter cetā po. Ad cpl. ā. Salua nos. Inuit Regē vginū. p Ven. hy⁹. Iesu co. ā. Inge nua sū ꝛ expectabilis genē vt

ois parētela mea testat᷑. ps.
Dn̄e dn̄s nr̄. an̄. Ancilla xp̄i
sū ideo ostēdo me seruilē gło=
ria. ps. Celi eñ. an̄. Summa i
genuitas ista ē in q̄ seruit⁹ xp̄i
ꝯꝓbat᷑. ps. Dn̄i ē tra. ꝟ.
Irat⁹ q̄n= Diffusa. l.i.
cian⁹ iussit agatham in
mamillis torq̄ri: ⁊ eas diu tor
tas penitus abscidi. Agathes
ꝟo dixit. Impie crudelis ⁊ di
re tirāne: nō es confusus hoc
āputare i femina qđ i matre
suxisti? ℞. Agathes letissime
⁊ glorianter ibat ad carcerem
Et q̄si ad epulas iuitata ago
nē suū dn̄o ꝑcibꝫ ꝯmēdabat.
ꝟ. Nobilissimis orta natali
bꝫ ab ignobili gaudēs trahe=
bat᷑ ad carcerē. Et q̄si. l.ii.
Sed ego habeo mamillas
itegras int⁹ in aīa mea
ex q̄bꝫ nutrio oēs sēsus meos
q̄s ab infantia dn̄o ꝯsecraui.
Tunc q̄ncianus iussit eam i
carcerē iteꝝ recipi/ ⁊ iussit vt
nulli liceret medicoꝝ introire
ad eā: ⁊ neqꝫ panē neqꝫ aquā
ei ministrari. ℞. Dū igrede
retur beata agathes in carce=
rē dixit ad iudicē. Impie cru
delis ⁊ dire tirāne nō es cōfu
sus amputare in feminā qđ
ipse in matre suxisti. ꝟ. Ego
habeo mamillas integras in
tus in anima mea quas dn̄o
consecraui. Impie. l.iii.
Cumqꝫ fuisset inclusa/ ec
ce post mediam noctem
venit quidam senex quē ante
cedebat puer luminis portitor
ferens diuersa medicamenta
in manu sua/ qui se medicum
esse cōmeōrans: his verbis ce
pit eam alloqui. Licet vbera
tua torserit insanus consula
ris/ et amputare fecerit: ta=
men possunt mamille tue cu=
ram recipere. Illius vbertas
in felle cōuertetur: et in ama
ritudine anima eius erit in
eternis suppliciis. Tamen qꝛ
ibi eram qua hora patieba=
ris: consideraui et vidi quia
possunt mamille tue curam
recipere. ℞. Quis es tu qui
venisti ad me curare vulne=
ra mea ego sum apostolus cri
sti nichil in me dubites filia.
Ipse me misit ad te quem di=
lexisti mente et puro corde. ꝟ.
Nam et ego apostolus eius
sum et noui medicinam. Ip=
se me. Gloria patri. Ipse me
In ii. noct. an̄. Agathes san
cta dixit si feras michi promit
tis audito cristi nomine man
suescunt. ps. Eructauit. an̄.
Si ignem adhibeas: rorē mi=
chi salutificū de celo angeli mi
nistrabunt. ps. Deus noster
refu. an̄. Agathes letissime et

gloríanter ibat ad carcerẽ et quasi ad epulas inuitata agonem suum dño precibus commendabat. ps. Fundamenta. V. Specie tua et pulcritudine tua. Lectio quarta.

Tunc sancta agathes dixit. Medicinã carnalẽ corpori meo nunꝙ exhibui: et turpe est vt quod a iuuentute seruaui nunc perdam. Dixit ei senior. Et ego cristianus sũ et noui medicinam. Nolo me verearis. Dixit ei agathes. Et qd potest verecundia mea circa te esse: cum tu sis senior et maior natu? R. Ego autem adiuuata a dño perseuerabo in confessione eius Qui me saluam fecit et consolatus est me. V. Gratias tibi ago dñe iesu criste qui misisti ad me apostolum tuũ. Qui me.

Dixit ad eam ille (l. v. senior: et quare non permittis vt curem te? Agathes dixit. Quia habeo dñm meũ saluatorem iesum cristum/ q verbo creauit omnia: et sermo suus restaurat vniuersa. Hic si vult: potest me saluam facere. Tunc subridens senior dixit. Et ipse me misit ad te. Nam ego apostolus eius sum: et in nomine eius scias te saluandam. R. Qui me dignatus est ab omni plaga curare et mamillas meas meo pectori restituere. Ipsum inuoco deum viuum. V. Medicinam carnalẽ corpori meo nunꝙ exhibui sed habeo dñm iesum cristum. Ipsum. l. vi

Et cũ hec dixisset ab oculis eius sublatus est. Tunc proiciens se in orationem sctã agathes dixit. Gratias ago tibi dñe iesu criste/ qz memor es mei et misisti apl'm tuum qui me confortauit: et recreauit viscera mea. Dum complesset orationẽ/ respexit ad omnes maculas corporis sui et sana facta sunt omnia membra eius. R. Ipse me coronauit qui per apostolum petrum in custodia me confortauit pro eo ꝙ iussa sũ suspendi in equuleo propter fidem castitatis. Adiuua me dñe deus meus in tortura mamillarum mearũ. V. Vidisti dñe agonem meum quomodo pugnaui in stadio sed quia nolui obedire mandatis pncipũ Adiuua. Gloria. Adiuua. In iii. noct. ã. Nisi diligenter pfeceris corpus meũ a carnificibus attrectari nõ potest anima mea in paradiso dñi cum palma intrare martyrũ ps. Cãtate. i. ã. Vidisti dñe

agonē meū quomō pugnaui in stadio sed qꝫ nolui obedire mādatis principū iussa sum in mamillis torq̄ri. ℣s. Dn̄s reg̃.ex. ān. Propter fidē castitatis iussa sum suspendi in equuleo adiuua me dn̄e deus meus in tortura mamillarū mearam. ℣s. Cātate. q̄.℣. Dilexisti iusticiam. ℟. vij.

Ita quoqꝫ per totā noctē lux exuberabat in carcerē/ vt pre timore custodes fugissent: ⁊ carcerem apertū reliquerunt. Factū est aūt post quatuor dies iussit eā quincianus ante tribunal suū iterū stare: cui dixit. Quis est qui te curauit? Agathes respōdit Cristus filius dei. Quincianus dixit. Iterum cristū habes nominare? Agathes dixit. Ego cristū ꝯfiteor labiis: ⁊ corde inuocare nō cesso. ℟. Uidisti dn̄e et expectasti agonē meū quomodo pugnaui in stadio sꝫ qꝫ nolui obedire mādatis ꝑncipū Iussa sū i mamillis torq̄ri. ℣. Propter veritatē ⁊ māsuetudinē et iusticiam. Iussa sum. ℟. viij.

Quincianus dixit. Nunc videbo si cristus tu9 curet te. Tūc testas acutas iussit spargi/ ⁊ sup testas carbones viuos imitti: ⁊ eādē nudo corpore volutari. Cūqꝫ hec fierent subito locus in quo scām corpus volutabat ꝯmotus ē/ ⁊ pars parietis cecidit ⁊ oppssit consiliariū iudicis noīe siluanū: ⁊ amicū eius noīe falconiū quoꝝ cōsilio ꝑpetrauerat scelera. Sed ⁊ oīs ciuitas cathanensiū in terremotū exagitata ē. ℟. Btā agathes igressa carcerē expādit man9 suas ad deū ⁊ dixit dn̄e q̄ me fecisti vincere tormenta carnificum. Iube me dn̄e ad tuam miam ꝑducere. ℣. Gr̄as tibi ago dn̄e iesu criste qui me fecisti vīcere ferrū ignē ⁊ vīcula.

Tunc q̄ncia (Iube. ℟. ix. nus fugiens ex vno latē terremotum pauebat: ex alio autē seditionem ppl̄i formidabat. Igit̄ iussit eā in carcerē recipi. Ipse aūt ad posternā secretarij fugiens: ppl̄m in ianuis dereliquit. Scā ꝟo dei igressa carcerē/ expādit man9 suas ad deū: ⁊ dixit. Dn̄e qui me creasti ⁊ custodisti me ab īfātia mea ⁊ fecisti me viriliter agere. qui tulisti a me amorē seculi qui corpus meū a pollutione separasti/ qui fecisti me vincere tormēta carnificū ferrū ignē et vincula: dep̄cor te vt accipias sp̄m meū modo/ qꝫ tēpus ē vt me iubeas istud

seculũ derelinquere: ⁊ ad tuã miam peruenire. Hec cum dixisset: corã multis cũ ingenti voce emisit spm. R. Gaudeamus omnes in dño diẽ festũ celebrãtes sub honore agathe martyris. De cuius passione gaudent angeli ⁊ collaudant filiũ dei. V. Agathes ingressa carcerem benedicebat dñz iesũ xpm. De cui⁹. Gl'ia De Cãti. Te deũ. V. Hec ẽ virgo sapiens. In laudibus. ã. Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea ego sum apl'us cristi nichil in me dubites filia. ps. Dñs reg. ãn. Medicinã carnalem corpori meo nunq̃ exhibui sed habeo dñm iesũ xpm qui solo sermone restaurat vniuersa. ps. Jubilate. ãn. Gratias tibi ago dñe quia memor es mei ⁊ misisti ad me apostolum tuũ curare vulnera mea. ps. Deus deus meus. ã. Benedico te pater dñi mei iesu cristi q̃a per apostolum tuũ mamillas meas meo pectori restituisti. ps. Benedicite. ã. Qui me dignatus est ab om̃i plaga curare et mamillas meas meo pectori restituere ipsum inuoco deum viuum. ps. Lauda te. Cpl'm. Emulor enĩ vos Hy⁹. Uirginis proles. V⁹. Adiuuabit eam. ã. Paganorũ multitudo fugiẽs ad sepulcrũ virginis tulerunt velum eius contra ignẽ vt cõprobaret dñs q̃ a periculis incendij meritis agathe martyris suee os liberaret. ps. Bñd⁹. oro vt s. Ad p̃mã. ã. Te inuocamus. Ad alias horas ãe de l'. Cetera de cõi virginum. Ad vs ãe de laudibus cum p̃is de fer. Cpm. Qui gloriat. hy⁹ Uirginis proles. V. Diffusa est. ã. Mentem sãctã spõtaneã honorẽ deo ⁊ patẽ liberationẽ. ps. Mag. oro vt s.

Uedasti et amandi episcoporum et confessor. ãn. Fulgebunt iusti. V. Letami. oro. Sanctor confessorũ. Ad cõpled. ã. Salua nos. Inuit Regem confessor. ps. Ueñ hy⁹. Jesu redemptor. ã. Beatus vir. ps. Ipsum. cum aliis ãis et p̃is. Cetera de vnius confessoris põtificis. l. i.

Contigit francor regem clodoueũ alemãnis bella inferre: qui tũc tp̃is regno suo per se potiti sunt: sed non eos ita offendit imparatos vt voluit. Fortissime autẽ vtriq̃ decertatum est. Hi ne triũphi gloriam: illi ne patrie perderẽt libertatem in mutuam corruerunt cedem. l. ij.

Igitur rex nimio terroꝛe
turbatus dū iimicos vi
dit foꝛtiter pugnare/ ⁊ suos pe
ne ad interfectionē vinci ma=
gis cepit de salute desperare:
ꝙ de victoꝛia spare. Et si nec
dum voluntate renatus esset
in cristo: tamen necessitate co
gente ad cristi ꝯfugit auxiliū
Eleuatis autem (R. iii
oculis in celum dixit. O
deus vnice potestatis et sūme
maiestatis/ quem regina clo=
tildis colit confitetur et ado=
rat: concede michi hodie de in
imicis meis victoꝛiam. Nam
ex hac die tu solus eris michi
deus: et veneranda potestas.
Tu michi triumphum p̄sta:
⁊ ego tibi seruitium pꝛomitto
semp iternum. Lcō quarta

Mox diuina operante pi=
etate terga verterunt a
lemanni: victoꝛia cessit regi et
francis. Cum autem eo tem=
poꝛe sanctus remigius remē
sem regeret ecclesiam/ et bea=
tus vedastus celeberrima di=
uulgaretur fama et caritatis
in eo munificentia et religio
vite ⁊ verbi dei instantia lon
gelateqꝫ ab omnibus celebꝛa
retur: visum ē beatissimo pō
tifici remigio tam pꝛeclaram
cristi lucernam melius esse su
pꝛa candelabꝛum ponere/ vt
splēdidissimo sue sanctitatis
fulgoꝛe latius ad salutem lu=
ceret multoꝝ: ꝙ sub vnius lo=
ci latebꝛis pꝛopemodum ab=
scondita latuisset. Lcō quīta

Diuina itaqꝫ dispensati=
one ⁊ salubꝛi sacerdotū
cōsilio/ oꝛdinauit eum episco=
pum/ ⁊ ad pꝛedicandum ver=
bum vite attrebatensi direxe
rat vꝛbi. quatinus populus
diu in antiquis male consue=
tudinis erroꝛibus iacens/ deo
auxiliante per assiduā sctē pꝛe
dicationis instantiā: per illū
in viam veritatis et agnitio=
nē filij dei deduceretur. R. vi

Qui pontificatus gradu
⁊ pꝛedicatiōis officio su
scepto: concitus ad pꝛefatā vꝛ
bem pertrexerat. Sed in auspi
ciū future pꝛosperitatis ⁊ salu
tis deus cuiusdā miraculi te=
stificatione eius ciuibus pate=
fecit introitum. Igitur in ip=
sa ciuitatis poꝛta duos habu=
it sibi obuiā egenos ⁊ īfirmos
Cecum scilicet ⁊ claudū a vi=
ro dei miserabili voce stipen=
dia postulantes. Mox sacer=
dos cristi illoꝛum condolens
miserie: secum tractabat quid
illis solaciū pꝛestare potuisset.
Et dum apostolicus pꝛe=
dicatoꝛ pecuniam i sac=
culis se nō habere sciret/ in di

uina confidens clementia: et sanctorum apostolorum petri et iohannis confortatus exemplo ait. Aurū et argentū non est mecū: quod autē habeo id est caritatis officia / et pietatē orationis ad deum: hoc vobis prestare non differo. Mox ad eius orationē ambo in conspectu multitudinis optatā receperunt sanitatē. Hic luminis claritate ditatus: ille pedū velocitate letatus. Ambo superne gratias agētes pietati maiora q̄ sperauerunt munera portantes: domū reuersi sūt.

Ut vero obitū famuli sui deus designaret / visa ē nocte quadam clarissima columna lucis a culmine dom⁹ in qua sanctus iacebat sacerdos vsq̄ ad sūmum celi hora rum ferme spacio duarū stare fastigiū. Quod cū viro dei diceretur intellexit hoc signū stati suū demōstrare obitum

Uocauit aūt ad se (R. ix suos filios vt eorū preci bus suā fideli conditori commendaret aiam. Et post dulces paterne pietatis admonitiōes / et extrema caritatis verba sacrosctī corporis et sāguis xpī ɔfirmat⁹ viatico iter manus lacrimantium emisit spiritum. R. Sint lumbi. ps Te deū. V. Ora p no In R. ā. Ecce sacerd. ps. Dn̄s regn̄ cū aī. āis et pis. cp. Magnificauit. cetera de cōi. ā. Euge. ps

Deus q̄ (Bn̄d⁹. Oro nos deuota vti vedasti ɔfessoris tui atq̄ pōtificis instantia ad agnitionē tui sācti nois vocare dignat⁹ es / ɔcede ppicius: vt cui⁹ natalicia colimus / ei⁹ patrocinia sentiamus. Per d. De sctō amādo ā. Justū ded. V. Amauit eū oro. Da q̄s ops de⁹. Ad pmā ā. Libera nos. Ad alias hor vt vni⁹ pōtifi. Ad vs ae de R. cū pis de fer. cp. Ecce vir prudens. Hy⁹ et V. de cōi. ā. Cōfessor dn̄i. ps. Mḡa. Oro vts Ad cōpletorium. ā. Salua nos.

Ausberti epi et ɔfes. ā. Similabo. ps. Mag. oro. De⁹ q̄ nos vti ausberti. de cōi vni⁹ abbatis. Ad matut. totum fiet de cōi vnius pontificis. R. secundum fer. Lctō pma

Tempore lotharij regis frācorum / ausberto puberi infantia sacris litteris erudito procurante patre eius siuuino viro illustri angadrisma roberti filia geruli anuli dicti regis nobilis et religiosissima desponsata est. Utroq̄ aūt virginitatis itegritatē seruare cupiētē / angadrisma

orãte & dño exaudiete: ei⁹ spe ciositas in defo2mitatem versa est. Et facies eius facta est vlcerosa et immunda a.q̃ nullatenus curari voluit. R.ij.

Correcto igit dissociabili libello sancto audoeno rothomagẽsi archiepõ dirigit sacrũ velũ ab eo receptura. Quo facto in p2istinam pulch2itudinẽ restituta: effecta ẽ gubernatrix cenobij ꝓpe muros beluaci v2bis Ausbertus vero anuli regis gerulus: sub beato vuand2egisillo fontenelle cenobii abbate habitũ monasticum suscepit. Defuncto sancto vuãd2egisillo sanctus lãbert⁹ in regimine successit. Qui cũ lugdunensis fieret archiepũs beatus ausbertus in locũ ei⁹ assumpt⁹ est. R.iij.

Qui cũ ꝓcedente tpe exequiis beati audoeni inf esset theodo2ici regis aucto2itate interueniente ipsum oẽs elegerunt vnanimiter quẽ in regis p2edicti palatio sanctus lambertus vna cũ aliis p2esulibus qui ad generale cõsiliũ conuenerant cõsecrauit Sub quo flo2uit ecclesia xpi. sicut monasterium ante flo2uerat: creuit gratiis decreuit metallis. Fecit etiam synodum generalem in v2be rothomagensi: in qua interfuerunt sexdecim episcopi cum pluribus aliis: a quibus multa sancte ecclesie vtilitatibus p2ofutura disputata sunt. An. Euge ps. Benedictus. O2õ. vt s.

Scolastice virginis. A. In celis gaudent. ps. Mag. o2õ Deus qui nos annua. de cõi virginũ. Et ad matut. de eodem. Rña scdm feriã. L.i.

Soro2 scti benedicti scolastica nomine: oipotenti dño ab ipso infãtie tpe dedicata: ad eũ semel p ãnũ venire cõsueuerat. Quadã vero die venit ex mo2e: atq3 ad ea3 cũ discipulis venerabilis ei⁹ descendit frater. Le.ij.

Cumq3 adhuc ad mẽsam sederẽt & iter sacra colloquia tardio2 se ho2a p2otraheret: eadem sctimonialis femina soro2 eius rogauit eum dicens. Queso te frater vt ista nocte me non deseras: vt vsq3 mane aliquid de celestis vite gaudiis loquamur. Cui ille respondit Quid est quod loqueris soro2? Manere extra cellã nullaten⁹ possum. L.iij.

Sanctimonialis autem femina cum verba fratris negãtis audisset: isertas digitis manus super mensam posuit et caput in manib3 oi-

potentem dominū rogatura declinauit. Cumq; leuaret de mensa caput tanta chorusca-tionis et tonitrui virtus/ tantaq; inundatio pluuie erupit vt neq; venerabilis benedictus neq; fratres qui cum eo aderant extra limen loci quo consederāt pedem mouere potuissent. Cūq; die altero eadem venerabilis femia ad cellam propriā recessisset: vir dei ad monasteriū rediit: cū ecce post triduū in cella consistens eleuatis in aera oculis vidit eiusdem sororis sue animam de ei⁹ corpore egressam: in columbe specie celi secreta penetrare. ā. Ornatā. p̄. Bn̄d⁹. Orō vt s̄. Desiderii epi et cōfes. ā. Similabo eū. ps. Magt. orō. Da q̄s op̄s deus Ad matutī. fiet d̄ coi vni⁹ pōtificis R. scd̄m feriā L. i.

Beatus nanq; desiderius athleta mirabilis: sacerdos dei altissimi fuit. Hic corporis castimoniā inter mūdi seruauit illecebras: quem impudētissima femia instar sctī ioseph propulsabat stimulis. Quarū insaniā vtriq; cohercentes: incēdia lubrice carnis spreuerūt contagia. L. ii.

Postea q̄ execrabilis femia furiis excitata multis eum criminibus aggressa est: vt diceret eum omniū auctorem esse libidinū. mox ad insulam deportatur exilium (xp̄i gratia comitāte) acsi paradisū esset ingressus. L. iij.

Cumq; vir beatus ibidē bis binis ānis a perfidis esset retrusus: tantam gratiā ei dominus concessit: vt cereolus ille quem die dominico accenderat: dei gratia nunq̄ extinctus est Quod cunctis ē patefactum miraculum. Vlus scd̄m feriā. In laudibus ān. Ecce sacerdos. cetera de coi. ā. ad bn̄⁹. Euge ser cū orōe. vt s̄. Ad ho. de coi vni⁹ 9fes.

Valentini martyris. ān. Iste cognouit. p̄ Magt oro Prā q̄s op̄s de⁹ vt q̄. de coi vnius mart. Et ad matu. de eodē R. scd̄m feriā Lec. i.

Currens vero asteri⁹ anxiando adduxit puellā cecam ad beatum valentinū presbiterum Et posuit manū super oculos eius dicens. Domine iesu xp̄e illumina famulam tuam tu qui es lumen verum. Et cum hoc dixisset aperti sunt oculi eius. Et asterius cum vxore sua cecidit ad pedes beati valentini: et ita aiebant dicentes. Per cristum p quem lumen cognoscimus te

adiuramus vt quod scis facias vt saluent aie nr̄e. R. ij.

Respondit valentinus et dixit. Ergo facite que dico vt si ex toto corde creditis confringite omnia idola: et ieiunate et relaxate culpas oibus: ꝛ baptisetur vnusquisqꝫ in cōfessione sua ꝛ saluus erit Tunc indixit eis triduo ieiunium Et quia multos habebat asterius in custodia de cristianis relaxauit omnes Tribus autē consummatis diebus vocauit ad se valentinꝰ die sancto dn̄ico sctm̄ calixtū epm̄: et baptisauit. ꝛ cōsignauit asteriū cū omni domo sua aias fere ꝓmiscui sexꝰ numero quadragintasex. R. iij.

Post duos dies requisiuit claudius asteriū princip em. Et nunciatū est illi qꝛ illuminata fuisset puella in domo eius: ꝛ per hoc signū baptisatus esset in noie xp̄i: cum omni domo sua ꝑ valentinū presbiterū. Qui iratus precepit asteriū cū omni domo sua adduci victū in ciuitatē hosteam: ꝛ ibi eū sub penarū examinatione exalare: valentinum quoqꝫ presbiterum fustibus cedi ꝛ subire sententiā vt capite trūcaret Qui decollatus est via flaminea sub die sexto decio kalēdarū martiarꝫ

A. Qui odit. h. V⁹. or. vt s̄. Blasii sociorūqꝫ eius martyrū. a. Isti sunt scti q̄ ꝑ le. b. Mag. oro Pr̄ā q̄s dn̄e ꝑ: cibꝫ no. cū ex. de coi Ad mat. de eodē W. scd̄m feriā. L. i.

Beatissimus xp̄i martyr ꝛ pontifex blasius agricolao presidi cum duobus pueris presentatꝰ: post multas ꝑsuasiones ab ipso iudice factas vt christum negaret et ydolis sacrificaret dixit Jam sepius tibi diximꝰ nullo pacto nullaqꝫ rōne deos vestros qui idola sunt muta et surda adorare debemus. Le. scda.

Mox iniquissimus preses agricolaus data sententia vix tandē diffiniens: blasium inquit episcopū sacrilegum ꝛ conuiciosum ꝛ dijs nostris blasphemantē: diuorūqꝫ imperatorū precepta spernentem: et quē nullatenꝰ ad nostram culturā emollire valuimus vna cum duobus pueris ipsa religione vtentibus capite cedi iubemus. Le. iij.

Positis itaqꝫ genibus videlicet sctūs blasius et duo pueri quorū noia deꝰ scit dixit magnanimꝰ pōtifex feriamur gladio vt cedet brauium Et erectis i celū luminibꝫ

dixit. In manus tuas domīe
cōmēdo spm̃ meū: horumqꝫ
duorū īfantiū. Cūqꝫ scti pue
rirn̄dissent amē: iugulati sūt
ān. Istorū ē. ps. Bn̄dictus.
Oratio vt s. Polochronij
epi et martv. ān. Btūs vir
q̄ suf. ps. Magt. Oratio
Da q̄s omps de⁹ vt q̄ bti
polochronij martyris
tui atqꝫ pontificis solennia co
limus eius apud te intercessio
nibus adiuuemur Per dn̄m
Ad matut. de coi vni⁹ mar.
R̷. scd̄m feriā. Le. pma.
Iussit igit̃ sibi decius pre
sentari polochronium
episcopū cū presbiteris ⁊ dya
conibus suis: quē sic interro-
gans dixit. Tu es polochroni
us sacrilegus q̄ neqꝫ deorū ne
qꝫ pricipū precepta custodis.
Polochroni⁹ aūt nō respon-
dit ei verbum. Le. secūda
Dixit itaqꝫ decius ad cle-
rum eius: obmutuit pn
ceps vester. Rn̄dit parmeni⁹
ꝯstāter dicēs. Non obmutuit
pater noster: sed ꝓcepto domi
ni nostri iesu xp̄i eterni creato
ris vtitur: vt nō polluatur os
sctm̃ qd̄ a creatore nr̄o purifi
catū est. Qr sic ꝓcepit dn̄s nr̄
aplīs Ne miseritis margari-
tas vestras añ porcos: vt con
culcent eas pedibꝫ suis: ⁊ con-
uersi elidāt vos Iustū ne tibi
videt̃ vt qd̄ semel purificatū
est: stercore coinq̄net̃? Decius
dixit Ergo nos stercora sum⁹
Et iussit iratus: vt ligua ei⁹
prescinderetur. Le. tcia.
Cum autē precisa fuisset
lingua parmenij: cepit
clamare dicēs Btē pater po-
locroni ora ꝓ me/ qr video i te
spm̃ sctm̃ regnātē ⁊ os sanctū
tuū signātē: ⁊ michi fauū mel-
lis i ore distillātē Deci⁹ dixit.
Polochroni sacrifica dijs et
esto noster amic⁹: ⁊ habeto et
nos ⁊ tēplū cōe Polochroni⁹
vero nō rn̄dit ei aliquod ɓbū
Tūc irat⁹ deci⁹ iussit os ei⁹ la
pidibꝫ tūdi. Qui cū cederet̃
manibꝫ extēsis ⁊ oculis ad ce
lum: emisit spm̃. ā. Hic vir.
ps. Benedictus. Orō vt s.
Galli pbr̃i ⁊ cōfes. ā. Iustū
deduxit. ps. Mag̃. orō. Ade-
sto dn̄e ꝓcibꝫ no. de coi vnius
abbat. Et ad matu. totū fiet
de eodē coi R̷. scd̄m fer. L. i.
Cum autem auerna ciui
tas maximo incēdio cre
maretur: ⁊ hoc sanctus gal-
lus comperisset: ingressus ec-
clesiam diutissime dominum
ante sanctū altare cū lachry-
mis exorauit Surgensqꝫ euā
gelio cōprehenso aptoqꝫ i ob-
uiā se igni obtulit. Le. scd̄a.

Protinus ad aspectū ei⁹
ita omne incendium ex
tinctū est: vt nec fauille q̄dē i
eo igne eē remāsissēt. Sub ei⁹
aūt tp̄e magno terremotu a-
uerna ciuitas est ꝯcussa Sed
cur hoc acciderit ignoram⁹:
hoc tamen scimus ꝙ nullum
ex populo lesit Lectio tercia
Sed veniamus ad illd̄ tē
pus cū eum dn̄s ex hoc
mundo iussit assumi. Cū gra
uatus incommodo decubaret
ita febris interna oīa mēbra
ei⁹ depauit: vt capillos ⁊ bar
bā simul amitteret. Transiit
autē etatis sue anno sexagesi
moquinto: episcopatus vero
sui septimo ⁊ vicesimo anno.
ꝟ. Euge. ps. Bn̄⁹. ozo vt s
In cathedra sc̄ti petri Ad
vs. an. Iste est qui. cū aliis
āis vnius pontificis. ⁊ p̄is de
fer. Chm. Ecce vir prudēs.
℟. Ecce vere israelita ꝯre i
cōi. hy⁹. Iste confes. ꝟ. Ec
ce sacerd̄. an. Tu es pastor
ouiū princeps apostolorum tibi
tradite sunt claues regni celo
rū. Ter vr. ps. Mag. ozo.
Deus qui beato petro apo
stolo tuo collatis claui-
bus regni celestis ligandi at-
q̄ soluendi pontificium tradi
disti/ concede: vt intercessiōis
eius auxilio a peccatorum no
strorum nexibus liberemur.
Qui viuis. Ad ꝯpl. a. Euigi
la. Inuitat. Tu es pastor
ouiū p̄nceps ap̄lorum tibi tradi
te sunt claues regni celorum. ps
Venite. hy⁹. Iesu redēptor
a. Beat⁹ vir. ps. Ipsū. cū
al. āis ⁊ p̄is ⁊ ꝟ. vni⁹ pōti. l. i
Institutio festiuitatis ho
dierne a senioribus no-
stris cathedre nomen accepit:
ideo ꝙ primus ap̄lorum petrus
hodie episcopat⁹ cathedrā su
scepisse referatur. Recte ergo
ecclesia natalem sedis illi⁹ co-
lit: quam apostolus pro eius
salute suscepit: dicente dn̄o.
Tu es petrus: et super hanc
petram edificabo ecclesiā me-
am. ℟. Euge. Lectio sc̄da
Petrum itaq̄ fundamen
tū ecclesie noīauit dn̄s/
⁊ ideo digne hoc fundamentū
generalis ecclesia colit/ supra
quod sui edificij celsitudo con
surgit: vnde conuenīēter psal
mus dicit. Exaltent eum in
ecclesia plebis: et in cathedra
seniorum laudent eum. ℟.
Iurauit. Lectio tercia
Quod vero natalis cathe
dre beati petri hodie co-
litur: sacerdotale honoratur
officium. Que etiam tāto ne-
cesse est plus habeat in ecclesia
dignitatē: q̄̄to sacerdotale of-

ficium plus honoris. ℟. Si diligis me simon petre pasce oues meas dn̄e tu nosti quia amo te. Et animam meā pono pro te. ℣. Et si oportuerit me mori tecum non te negabo. Et animam. Gloria patri. Et aiam. In ij. noct. ā. Inuocantem. ps. Cum inuocarem. cum aliis āis et psalmis ⁊ ℣. vls. Lectio quarta

Dies ergo hec fratres carissimi a nobis merito honoratur/ q̄a dn̄i natalē cathedre colimus: episcopatum petri apostoli veneramur. Tamen cū frequenter intra quadragesime dies euenerit: facere eam nobis debet sāctorum dierū reuerentia gratiorē. ℟. Iste est qui ante deum. l. v

Huius autem solennitatis religio sic ecclesiis introducta est. Cū enim pertransiret petrus apostolus dissemi nans verbum vite/ et fundamentum iaciens ecclesie: cum appropinquaret āthiochiam cepit per nicetam et aquilam tota ciuitas audire q̄ petrus aduentaret. ℟. Ecce vere israelita quere in cōi. l. vi

Omnis autem populus antiochie ciuitatis audiens petrum venire occurrerunt ei. Et om̄es maiores natu ⁊ nobiles: cineres sparserūt in capite. Multiq̄ʒ ciliciis induti sūt: nudis pedibus penitentiā agentes: q̄ contra predicationē eius cū mago simone consensissent. ℟. Tu es pastor ouiū princeps apostolorū tibi tradidit deus om̄ia regna mundi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorū. ℣. Tibi eni a dn̄o collata est potestas ligandi atq̄ʒ soluendi. Et ideo. Gloria. Et ideo. In iij. noct. ā. Dn̄e iste sanctus. ps. Dn̄e q̄s habi. cum aliis āis ⁊ psis ⁊ ℣. vls. Si hoc festū euenerit in ieiuniis quatuor tp̄m tres vltie lect. erunt de expōne ieiunij. ⁊ nō dicet expō sequēs. Secūʒ matheū. xviij

In illo tp̄e. Respiciēs iesus discipulos suos: dixit simōi petro Si peccauerit in te frater tu⁹: vade ⁊ corripe eū īter te ⁊ ipsū solū. Et rel. Om. beati hiero. pi.

Si peccauerit i nos frater noster ⁊ qualibet causa nos leserit/ dimittendi habemus potestatem/ ymo necessitatem: q̄r precipitur vt debitoribus nostris debita dimittamus. ℟. Amauit eum. Lectio octaua

Si autem i deum quis peccauerit: non ē nostri arbitrij. Dicit enim diuina scri

ptura. Si peccauerit homo in hominē: rogabit pro eo sacerdos. Si autē in deū quis peccauerit: quis pro eo rogabit? Nos econtrario in dei iniuria benigni sum⁹ in nostris cōtumeliis exercemus odia. ℟. Ecce vir prudens. quere in cōmuni. Lec. nona.

Corripiendus frater est seorsum: ne si semel pudorem ac verecundiam amiserit: permaneat in peccato. Et siquidem audierit lucrifecerimus animam eius: et per salutem alterius: nobis quoqz acquiritur salus. Si autem audire noluerit: adhibeatur et frater. Quod si nec illum audierit: adhibeatur et tercius vel corrigendi studio: vel conueniendi sub testibus. ℟. Petre amas me tu scis domine qz amo te. Pasce oues meas. ℣. Symon iohannis diligis me plus his. tu scis domine quia amo te. Pasce o. Gloria. Recipitur. La. Te deū ℣. Tu es petr⁹. ℟. Et super hāc petrā edificabo ecclesiam meā. In lau. ā. Ecce sacerd. ps. Dñs reg. cū aliis ānis et ps. cp. Dedit illi dñs. hym. Iste cōfes. ℣. Posui adiu. ā. Quodcūqz ligaueris sup terrā erit ligatū et in celis et quodcūqz solueris sup terrā erit solutum et in celis dicit dñs symoni petro. ps. Bñdict⁹. oro. vt s. Ad pmā. ā. Libera nos Ad alias hor. sicut in natali vnius pontificis cum oratione huius diei. Ad vespas ā. de laud. cū ps. de feria capi. Bñdictionē. Si hoc festum post primā dominicā xl. euenerit. ℟. Ecce vere israelita hymn⁹. Iste cōfessor. ℣. Ecce sacerdos. ā. Tu es petrus et super hanc petrā edificabo ecclesiam meā. ps. Magt. oro vt supra. Ad cōpletoriū. ān. Lucem tuā. Mathie aplī. Ad vesperas. an. Sancti per fidem cū aliis ānis. ps. de feria. Cetera de coi aplor. oro.

Deus qui beatū mathiā apostolorum tuorū collegio sociasti: tribue quesum⁹ vt eius interuentione tue circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per dñm. Ad cōpleto. ān. Euigila. Inuitatoriū. Regē apostolorum dñm. ps. Uenite. hymnus. Exultet celū. āne. et ps. de coi apostolorū. ℣. Dedisti hereditatem. Lectio pma.

Cum p̄clara bti mathie apostoli festiuitas p āni cursus reuolutionē se represētat maxime iocunditatis gaudia

merito nobis multiplicat. ℟ Ecce ego mitto. cũ al'. ℓ. ij.

Cur enim homo detrectet gaudere: cũ carnis sue portionẽ p miam mediatoris dei ⁊ hoīum cognoscat in celo collocari In hac siquidem die sicut fidelis tradidit ãtiq̃tas sctũs mathias apl'us carnee habitatiõis ergastulo solutus i celest' regie aulã letãtib; angelis: felicit' ẽ suscept⁹. ℓ. iij.

Hodie iuxta vocẽ psalmiste in pace fact⁹ est locus ei⁹: ⁊ habitatio eius in syon. Deniq; vt apostolorũ actuũ edocẽt scripta. Postq̃ iudas penã suis sceleribus dignã se suspendẽdo suscepit: ne apl'i vndenarij infectione velut decalogi trãsgressores remanerent: barsabã ⁊ mathiã eligẽtes: in medio statuerũt: atq; fusa ad dñm prece sortes sup eos dederũt. In ij. noc. ãn. Pricipes. ps. Oẽs gẽtes. cũ al'. ã. ⁊ ps ℣. Cõstitues. ℓ. iiij

Legimus in veteri testamẽto ionã cũ mallet fugere q̃ ninive subuersionem predicare ob maxime tẽpestatis periculũ sortis agnitione dephensum. Nõ licet diuina dispẽsatione sperem⁹ ɔtigisse nõ tñ trahere cõuenit in exemplum quod a viris gentilibus constat peractum. Le. v.

Quomodo autẽ sorte electus sit beatus mathias ad ministeriũ apostolatus: in libro actuũ apostolorũ ita legitur In diebus illis exurgẽs petrus in medio fratrũ dixit. Erat autẽ turba hominũ simul fere centum viginti. Viri fratres oportet impleri scripturam quã predixit spiritus sanctus per os dauid/de iuda qui fuit dux eorum qui cõprehenderunt iesum qui cõnumerat⁹ erat in nobis ⁊ sortit⁹ est sortẽ ministerii hui⁹. Le. vi.

Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis et suspensus crepuit medius: et diffusa sunt oĩa viscera eius. Et notũ factũ est oĩbus habitantibus hierusalẽ ita vt vocaretur ager ille lingua eorum acheldemach: hoc est ager sanguinis. Scriptu; est eni in libro psalmorũ Fiat cõmoratio eius deserta ⁊ non sit qui habitet in ea: et episcopatum eius accipiat alter. In tertio noc. ãn. Exaltabũtur. ℣. Cõfitebimur. ã. Custodiebãt. ℣ Dñs reg̃. ira. ã. Uos q̃ secuti estis me sedebit' sup sedes iudicantes duodecim tribus israel dicit dñs. ℣. De⁹ laudẽ. ℣. Annũciauerũt

Si hoc festū euene. in ieiuni
is quatuoꝛ tempoꝛū tres vlti
me lectio. erunt de expositio=
ne ieiu. ⁊ nichil fiet de exposi.
fes. Secundū matheū. xviii.
In illo tempoꝛe. Misit ie
sus duodecim discipu=
los suos pꝛecipiēs eis ⁊ dicēs
In viam gentium ne abieri=
tis ⁊ in ciuitates samaritano
rum ne intraueritis : sed po=
tius ite ad oues que perierunt
domus israel Et reliqua.
Omel'. bti grego. pape de ea.
Cum constet omnibus fra=
tres carissimi ꝙ redēptoꝛ no=
ster in mundo pꝛo redemptio
ne gentiū venit: cum samari
tanos quotidie ad fidem voca
ri conspicimus: quid est quod
in pꝛedicatiōe discipulos mit
tens dicit. In viam gentium
ne abieritis: ⁊ in ciuitates sa=
maritanoꝛum ne itraueritis:
sed potius ite ad oues que pe=
rierunt domus israel. L. viii
Quid est inꝗ nisi hoc qđ
ex fine facti colligimus
quia soli pꝛius iudee voluit et
postmodū cunctis gentibus ꝑ
dicare : vt dū illa vocata con
uerti renueret / pꝛedicatoꝛes
sancti ad vocationem gentiū
ꝑ oꝛdinē venirent: ꝗtin⁹ redē
ptoꝛis nostri ꝑdicatio a ꝓpꝛi=
is repulsa: gētiles populos ꝗsi
extraneos quereret ⁊ ꝗ iudee
fiebat i testimoniū hec gētibꝫ
gratie esset incrementū. L. ix.
Erant etiā tunc qui de iu
dea vocādi essent: ⁊ de
gentibꝫ vocādi nō essēt Naꝫ
⁊ in actibus apostoloꝛū ꝑdi=
cāte petro legim⁹ ⁊ pꝛi⁹ hebꝛe
oꝛum tria milia ⁊ postea qui=
ꝗꝫ milia credidisse. Et cū ꝑdi=
care apostoli gētibus in asia
voluissent: ꝑ spm̄ sctm̄ ꝓhibi
ti esse memoꝛātur. Et tamē
ipse spūs ꝗ pꝛius ꝑdicationē
pꝛohibuit: hāc asianoꝛū coꝛdi
bus postmodū infudit Nam
diu ē ꝙ asia cūcta iā credidit
Cāticū. Te deū. v. In oēm
trā. In lau. a. Hoc ē pceptū
ps. Dñs reg. cū aliis āis ⁊ ps.
Capi. Iā non estis. Cetera d
coi cū orone hui⁹ festi Ad. i. a
Libera nos. Et ad alias ho.
vt vni⁹ apl'i. cū orone huius
diei. Ad vš. āe ⁊ ps. de apl'is
Capi. Ibāt apl'i. Si fuerit
post pꝛimā dñicā ql. R. Fue
rūt sine ꝗrela. Cetera de coi cū
orone vt s. Albini epi ⁊ c
fesso. a. Similabo. p. Mag
Oratio. Exaudi ꝗs dñe pces
de coi. Et ad matuti. de eodē
coi. R. scdm feriā. Le. pma
Igitur beatus albin⁹ epi
scopus venestice regiōis
occeano bꝛitannico confinis

indigena non exiguis parētibus oriundus: ymo digni generis dignissima proles emergens: decusq; quod sumpsit ex genere felicis vite meritis ampliauit. Lctō scda.

Cum in illum a quo glorificaret cristus elegit: ex quo vniuersus mundus venerat effulsit. Sic inter ipsa nouelle iuuētutis exordia: tā to fidei feruore flagrauit: vt parētes caritate cristi magis ipse voluntarie reliquisset et velut hostes carnales affect9 fugit credens sibi sufficere si omnem dilectionē in solo celesti patre plantaret. L. iij.

Mox in tuiquelacēsi monasterio animi humilitate domino placiturus se subdidit in debita morū honestate nichil sibi de ingenuitatis priuilegio vendicaret: vbi quē origo genuit famulum volūtas adduxit A. Fidelis ser. ps Bnd9. Orō vt supra.

Gregorij pape et cōfes. Ad vesp. a. Iste est q ante. cū aliis āis. ps. de fer. capi. Bndictionem R. Magnificauit cetera de coi ān. Cōfessor dñi. ps. Magnificat. Orō. De9 qui anime famuli tui. de coi vni9 cōfes. ad matut. de eodē coi cū tota hysto. Le. i.

Gregorius vrbe romana patre gordiano matre vero siluia editus non solum spectabili senatorum prosapia: verumetiam religiosam originem duxit. Le. ij.

Nam felix istius apostolice sedis ātistes vir magne virtutis et ecclesie in xpo gloria ei9 attauus fuit. Sed tamen hanc gregorius tante nobilitatis lineā morib9 extulit: pbis actibus decorauit.

Deniq; vt post Le. iij. in propatulo claruit: non sine magno quodam presagio tale sortitus est nomen. Gregorius nāq; ex greco eloquio in nostrā linguā vigilator seu vigilans sonat. Re et enim vera vigilauit sibi: dum diuinis inherendo preceptis laudabiliter vixit. Le. iiij

Vigilauit et fidelib; populis/ dū doctrine affluēti ingenio eis quo tramite celestia scanderēt patefecit Disciplinis vero liberalib; hoc est grammatica/ rethorica/ dyaletica: ita a puericia est institutus: vt q̄uis hic eo tempore potissimū florerent studia litterarū: nulli hac in vrbe putaret esse secūd9. Hic in ānis adolescētie in qbus solet hui9 modi etas seculi vias ingredi

deo cepit deuotius existere: ⁊ ad
superne vite patriā totis desi
deriis anhelare. Lectō q̄nta.

Tandem cū ex parentum
obitu liberā disponēda-
rum suarū rerū haberet facul-
tatē/ quod prius mente gesta
bat aperuit ⁊ cuncta que habe
re potuit ad pietatis opus di
stribuit: vt cristum pro nobis
factum egenum: egenus ipse
sequeretur. Defuncto pelagio
papa/ q2 dei ecclesia sine recto
re esse nō poterat: btm̄ grego-
riū plebs omnis elegit. ℞. vi.

Cumq3 futurus antistes
fuge latibula prepara-
ret vrbi: ⁊ sollicitudo ⁊ portis
vigilie deputantur. Obtinet
is a negociatoribus vt in cra-
tera occultatus educeret ab
vrbe. Sic latebra triduo se oc
cultauit: donec illū ieiuniis ⁊
orationibus populus roman9
columna lucis tercia super eū
nocte celitus emissa obtinuit
Cuidam autē anachorite vr
bi contiguo angeli ascenden-
tes ⁊ descendentes per prefa-
tā columnā sup ipsū sūt visi.
Nota si festum sancti grego-
rii in ieiuniis quatuor tēporū
euenerit. tres vltime lect. fi-
ent de expōne euangelii. ℞. vii

Qui mox felix sacrūq3 su-
mens auspicium de ea
quam vidit in sōnis iacob sca
la/ ibidemq3 domū dñi dixit
fore rectoremq3 domus dei que
est ecclesia: imo ipsum dei tem
plum inibi esse absconditum
exclamauit. Tandēq3 elect9
ac dilectus dñi inuenitur/ ca-
pitur/ trahitur/ ⁊ ad beati pe-
tri apostoli basilicam ducitur
ibiq3 ad pontificalis gratie cō
secratus officium papa vrbis
efficitur. Lectio octaua

Quo in tēpore dū a iohā-
ne rauēnatis vrbis epi
scopo reprehēsus fuisset cur a
pastorali officio delitescēdo se
subducere vir tam idoneus vo
luisset: hac occasione compul
sus volumen egregium quod
pastorale appellatur compo-
suit. In quo manifesta luce
patefecit/ qualis ad ecclesie re
gimen assumi/ qualiter ipi re
ctores viuere qua discretione
singulas quasq3 audientium
personas instruere: quantaq3
consideratione propriam quo
tidie debeāt fragilitatē pēsare

Qui beatissimus ℞. ix
pōtifex postq̄ sedem hu
ius romane apostolice ecclesie
annis tredeci/ mensibus sex/ ⁊
diebus decem: gloriosissime
rexit ex hac luce subtractus:
ad eternam est regni celestis
sedem translatus. Sepultus

vero est in ecclesia beati petri
apostoli ante secretarium: die
quarto iduū martij. ℟. Sit
lumbi vestri. Canti. Te de-
um. ℣. Ora pro nobis. In
laudibꝫ. a. Ecce sacerd. ps.
Dñs reg. cum aliis aīs ꝛ ṗis
Cpm. Magnificauit. Cete
ra de cōi. a. In medio eccle-
sie aperuit os eius et impleuit
eum dñs spiritu sapientie et i
tellectus stolāqꝫ glorie induit
eum. ps. Benedꝰ. oro vts.
Ad primam. a. Libera nos.
Ad alias horas vt vnius pō-
tificis Ad vesperas aē de laud
cum ṗis de fer. Capm. Ecce
vir prudens. ℟. Magnifi-
cauit. Hyꝰ ꝛ ℣. de cōi. a. Be
ate cristi confessor gregori ec-
ce nomen tuum fulget per se-
cula petimus ergo vt tuis sa-
cris precibus mereamur ad-
iuuari a dño. ps. Mag. oro
vts. Nota si festum sancti
benedicti post Isti sunt dies
euen. nichil fiet de eo nisi me-
moria. Si vero fuerit ante fi-
et vt sequitur. Benedicti
abbatis. cp. Iustꝰ cor suū. ℟
Amauit. hyꝰ. Iste cōfessor.
℣. Amauit. a. Sctissime cō
fessor. ps. Mag. oro. Inte-
cessio nos. de cōi vnius abba
tis. Et ad matut. fiet de eod
cōi cum tota historia. l. i.

Fuit vir vite venerabilis
gr̄a benedictus ꝛ nomīe
ab ipso pueritie sue tēpore cor
gerens senile etatem quippe
moribus transiens: nulli ani
mum voluptati dedit. l. ij
Sed dū ī hac terra adhuc
esset quo tēporaliter li-
bere vti potuisset / despexit iam
quasi aridū mūdum cū flore
qui liberiori genere ex ꝓuicia
nursie exortus: rome liberali-
bus litterarum studiis fuerat
Sed cū i (eruditus. l. iij
eis multos ire per abru
pta viciorū cerneret / eū quē
quasi ingressu mundi posue-
rat retraxit pedē / ne si quid de
scientia eiꝰ attigeret: ipse quoqꝫ
postmodū in imane precipici
um totus iret. Despectis ita-
qꝫ litterarū studiis relicta do-
mo / rebusqꝫ patris / soli deo pla
cere desiderans: sancte cōuer
sationis habitū qsiuit. l. iiij.
Recessit igitur scienter ne
scius: et sapienter indo
ctus. Huius ego omnia gesta
non didici / sed pauca que nar
ro quatuor discipulis illius re
ferentibus agnoui: constan-
tino scilicet reuerēdissimo val
de viro qui ei in monasterij
regimine successit: valenti-
niano quoqꝫ qui annis mul
tis lateranensi monasterio

prefuit: ſimplicio qui congre-
gationẽ illius poſt eũ tercius
rexit: honorato etiam q̄ nunc
adhuc celle eius in qua prius
conuerſatus fuerat p̄eſt. ℟. v.

Sed benedictus plus appe
tens mala mundi perpe
ti q̄ laudes / pro deo laborib;
fatigari q̄ vite huius fauori-
bus extolli / nutricẽ ſuã occul-
te fugiens / deſerti loci ſeceſſũ
petiit / cui ſublacus vocabulũ
eſt: qui a romana vrbe qua-
draginta fere milib; diſtans:
frigidas atq; perſpicuas ema
nat aquas. Que illic videli-
cet aquarũ abundantia in ex
tẽſo prius lacu colligitur: ad
poſtremum vero in amnẽ de-
riuatur. Lectio ſexta.

Quo dũ fugiens pergeret
monachus quidã roma
nus noĩe hunc euntẽ reperit:
quo tenderet requiſiuit. Cu-
ius cũ deſideriũ cognouiſſet
⁊ ſecretũ tenuit / et adiutoriũ
ĩpendit / eiq; ſctẽ cõuerſatiõis
habitũ tradidit: ⁊ in q̄tũ licu
it miniſtrauit. Libet adhuc de
venerabili patre multa nar-
rare / ſed q̄dã eius ſtudioſe pre
tereo: q2 ad alioꝝ geſta voluẽ
da feſtino. Lectio ſeptima

Hoc autem nolo vos late
at q̄ vir dei inter tot mi
racula quibus in mundo cla-
ruit: doctrine quoq; verbo nõ
mediocriter fulſit. Nã ſcripſit
monachorũ regulã diſcretiõe
precipua: ſermone luculento.
Cuius ſi quis velit ſubtilius
mores vitãq; cognoſcere / po-
teſt in eadẽ inſtitutione regu
le oẽs magiſterĩ illius actus
iuenire: q2 vir ſctũs nullomõ
potuit aliẽ docẽ q̄ vixit. ℟. viij

Eodẽ vero anno quo de
hac vita erat exiturus:
quibuſdã diſcipulis ſecum cõ
uerſantibus / quibuſdã longe
manentibus ſctiſſimi ſui obi-
tus denunciauit diẽ: preſenti
bus indicens vt audita per ſi
lentiũ tegerent abſentib; in-
dicans quod vel quale eis ſi-
gnum fieret: qñ eius aĩa de
corpore exiret. Lcõ nona

Ante vero ſextũ diẽ ſui ex
itus aperiri ſibi ſepultu-
ram iubet. Qui mox correpť
febribus acri cepit ardore fati
gari. Cũq; per ſingulos dies
languor ingraueſceret / ſexto
die portari ſe in oratoriũ a di
ſcipulis fecit. ibiq; exitũ ſuũ
dñici corporis ⁊ ſanguinis p-
ceptione muniuit atq; inter di-
ſcipuloꝝ manus imbecillia mẽ-
bra ſuſtẽtans / erectis in celum
manibus ſtetit: ⁊ vltimũ ſpi
ritũ inter v̄ba orationis effla
uit. ℟. Scẽ bñdicte. Cãt.

Te deũ. ℣. Ora ꝓ no. In
laud. an̄. Iustũ de. ps. Dñs
reg̃. cũ aliis an̄is ꝛ ps̃is. Cpm
Magnificauit. cetera de cõi
an̄. Scē bñdicte. ps. Bñd⁹.
orõ vts. Ad .i. an̄. Te inuoca-
mus. Et ad alias horas vt
vnius abbatis. Ad vs̃ ãe de
laud. cũ ps̃is de fer. Cp. Iu-
stus cor suũ. ℟. Amauit eũ
Hy⁹ ꝛ ℣. de cõi. an̄. Iustũ de-
duxit. ps. Mag̃. Orõ vts.

Nota ꝙ festũ ãnũciatiõis
dñice fer. ij. vel iij. sacre ebd̃.
euen̄. totũ fiet de dicto festo cũ
memo. de tp̃e ad vtrasq; vs̃ ꝛ
mat. ꝛ missa de tp̃e fiet p⁹ no
nã. Et simr̃ fiet de scõ ãbrosio
excepto ꝙ vespe dñice qñ i fer
ij. celebrab̃r fiet de tp̃e cũ meõ
de dicto festo. Itẽ si i fer. iiij
dicte ebd̃e dicta fe. eue. simr̃ fiet
de eis excepto ꝙ vltie vespe erũt
de tp̃e cũ meõ. de eis. Itẽ qñcũ-
cũq; dicta festa ĩ aliq̃ istoꝝ triũ
dieꝝ celebrabũt: laudes illi⁹
diei i q̃ celebrabunt restaura-
bunt ad mat. ꝛ ad hos̃ in sili
feria ebd̃e p̄ced. cũ an̄. ad Bñ⁹
ꝛ orõne diei i q̃ restaurabunt

Itẽ si dicta festa i cena dñi
euen̄. celebrabunt eoꝝ officia
i fer. iiij. p̄ced. Itẽ si dictũ fe-
stũ ãnũciatiõis dñice i fer. vi
aut sabbõ sacre ebd̃e vel i die
pasche vel ĩfra oct. euenerit:
trãsferet dictũ festũ i feriã iiij.
post dictas oct. nisi festũ qd̃ dr̃
ãnotinũ pascha i illa die vel i
fer. ij. eue. q2 si sic dañt fe. ãnũ
ciatiõis celebrarẽt in fer. iiij.
vel v. sequẽte. Simr̃ fiet de
festo scĩ ãbrosij si i p̄dictis die
bz euenerit. Itẽ qñ ãbo trãs
ferent: officiũ ãnũciatiõis re
staurabit in feriã iiij. vel v.
post oct. pasche. Et officium
scĩ ãbrosij restaurabit i feriã
vi. vel i sabbõ. In annũ
ciatiõe dñica ad vs̃ ãe ꝛ ps̃ de
fer. cp.

Ecce ṽgo ꝯcipiet
ꝛ pariet filiũ / ꝛ vocabit
nomẽ eius emanuel: butiꝝ et
mel comedet / vt sciat reprobа
re malũ ꝛ eligẽ bonũ. ℟. ij.
Nõ auferet. hy⁹. Conditor
℣. Rorate. an̄. Orietur sicut
sol saluator mũdi et descẽdet i
vterũ ṽgis sicut imber sup gra-
mẽ. Ter dr̃ an̄. ps. Mag̃. orõ

Deus q̃ de btẽ marie ṽgis
vtero ṽbũ tuũ ãgelo nũ-
ciãte carnẽ suscipere voluisti/
p̄sta supplicibz tuis: vt q̃ vere
eã dei genitricẽ credim⁹/eius
apud te itercessiõibz adiuue-
mur. Per eũd. Ad ꝯpl. sicut
in diebz dñicis. Inuit. Aue
maria gr̃a plẽa dñs tecũ. ps
Ven̄. hy⁹. Verbũ supnũ. an̄
De celo veniet dñator dñs ꝛ i
manu ei⁹ honor ꝛ iperiũ. ps.

Dñe dñs nr̄. A. Ueniet dñs ⁊ nō tardabit vt illuminet abscondita tenebrarum et manifestabit se ad omēs gētes. Ps. Celi enā. A. Ecce veniet deus ⁊ hō de domo dauid sedē i trono. Ps. Dñi ē tra. V. Ex syō. l.ii.

Missus ad beatā mariā angelus gabriel: ait. Spūs sctūs supueniet in te: ⁊ virtus altissimi obūbrabit tibi. Tu. R. Missus est gabriel angelus ad mariā vgīnē desposatā ioseph nūciās ei vbū ⁊ expauescit vgo de lumie ne timeas maria iuenisti gratiā apud dn̄m. Ecce ɔcipies ⁊ paries ⁊ vocabit altissimi filius. V. Aue maria gr̄a plena dñs tecū. Ecce. l.iii.

Ideoq ꝙ nascet ex te/sctm̄ vocabit filius dei: vt qz ɔceptus virginis diuini fuit operis nō de natura cōcipiētis fuerit caro ɔcepti. Sed nō ita itelligēda ē illa gn̄atio singularit mirabilis: ⁊ mirabiliter singularit: vt per nouitatem creationis ꝓprietas remota sit generis. R. Non auferetur sceptrum de iuda ⁊ dux de femore eius donec veniat qui mittendus est. Et ipse erit expectatio gentiū. V. Pulcriores sunt oculi eius vino et dentes eius lacte candidiores. Et ipse. Lectio tercia

Fecunditatem virginis spiritus sanctus dedit: vitas autem corporis sūpta de corpore est/ ⁊ edificante sibi sapientia domum verbum caro factum est: et habitauit in nobis. Hoc est in carne quā sumpsit ex homine: et quam spiritus vite rationalis animauit. R. Orietur stella ex iacob ⁊ exurget homo de israel et confringet omnes duces alienigenarū. Et erit omnis terra possessio eius. V. A solis ortu et occasu ab aquilone ⁊ mari. Et erit. Gloria. Et. In ii. noct. A. Super solium dauid ⁊ super regnū eius sedebit ineternū. Ps. Eructauit. A. Egredietur dñs de loco sācto suo veniet vt saluet populum suū. Ps. Deus nr̄ refu. A. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dn̄m ecce cōcipies ⁊ paries filiū. Ps. Fūdamenta. V. Egrediet dñs de loco sancto suo. l.iiii.

Salua igit ꝓꝓetate vtriusq nature ⁊ substātie ⁊ i vnā coeūte ꝑsonā suscepta ē a maiestate hūilitas/a virtute infirmitas/ab eternitate mortalitas/et ad resoluendū conditiōis nr̄e debitū natura inuiolabilis nature est vnita passibili/vt ꝙ remediis nr̄is

cōgruebat: vn⁹ atqȝ idē medi atoꝛ dei ⁊ hoim hō xp̄s iesus⁊ moꝛi posset ex vno / ⁊ moꝛi nō posset ex altero. ℞. Ecce ve= niet dn̄s ꝓtectoꝛ nr̄ sct̄us isrl̄. Coꝛonā regni habens in ca= pite suo. ℣. Ecce dn̄atoꝛ dn̄s cū virtute veniet. Coꝛonam

In integra ergo lc. v veri hominis perfectaqȝ natura verus natus est deus totus in suis / totus in nostris Nostra autem dicimus i no= bis que ab initio creatoꝛ con= didit: ⁊ que reparanda susce= pit. Nā illa que deceptoꝛ itu lit ⁊ homo deceptus admisit / nullum in saluatoꝛe vestigiū habuerunt: nec quia cōmuni onem humanarum subiit in= firmitatum: ideo nostroꝛum fuit particeps delictoꝛum. ℞. Egredietur virga de radice iesse ⁊ flos de radice eius ascē= det. Et erit iusticia cingulum lumboꝝ eius ⁊ fides cinctoꝛiū renum eius. ℣. Roꝛate celi desuper ⁊ nubes pluant iustū aperiat terra et germinet sal uatoꝛem. Et erit. l. vi.

Assumpsit foꝛmam serui sine soꝛde peccati huma na augens diuina non minu ens. quia exinanitio illa qua se inuisibilis visibilem pꝛebu it: ⁊ creatoꝛ ac dn̄s omniū re= rum vnus voluit esse moꝛta lium: inclinatio fuit miserati onis non defectio potestatis. Pꝛoinde qui manens in foꝛ= ma dei fecit hominem: idē in foꝛma serui factus est homo. ℞. Ecce virgo concipiet ⁊ pa riet filium dicit dn̄s ⁊ vocabi= tur nomen eius admirabilis. Deus foꝛtis. ℣. Tollite poꝛ tas pꝛincipes vestras ⁊ eleua mini poꝛte eternales ⁊ introi bit. Deus foꝛtis. Gloꝛia. De us. In iii. nock. ā. Angelus dn̄i nunciauit marie ⁊ conce= pit de spiritu sancto. ps. Cā tate. i. ā. Spiritus sanctus in te descendet maria ne time as habens in vtero filium dei ps. Dn̄s reg. exul. ā. Ecce ancilla dn̄i fiat michi secūdū verbū tuū. ps. Cantate. n. ℣. Egredietur virga de radi ce iesse. Euangelium. Mis sus est gabꝛiel. Regre i aduē tu dn̄i ⁊ fer. iiij. eb vbe tercie cū aliis duabȝ lect. ℞. Aue ma ria gr̄a plena dn̄s tecū. Sp̄s sct̄us superueniet in te ⁊ virt⁹ altissimi obumbꝛabit tibi qd̄ eni ex te nasceꝛ sct̄m vocabiꝛ filius dei. ℣. Quomodo fiet istud qm̄ virū nō cognosco et respōdēs āgelus dixit ei Sp̄s sct̄us. ℞. Suscipe verbum virgo maria qd̄ tibi a dn̄o p

angelū transmissū est cōcipi-
es p aurē deū paries ⁊ hoiem
Ut bñdicta dicaris iter oēs
mulieres. ℣. Aue maria grā
plena dñs tecū. Ut bñdicta.
℟. Nascetur nobis paruulꝰ
⁊ vocabitur deꝰ fortis ipse se-
debit super thronū dauid pa
tris sui ⁊ iperabit. Cuiꝰ pote-
stas sup humeꝝ eius. ℣. Ec
ce adducit dominator dñs ⁊ re
gnum in manu eius potestas
⁊ iperiū. Cuius. Gloria prī
Reincipit. Cā. Te deū. ℣.
Rorate celi desup. In lau. ā.
Benedicta tu in mulieribus
⁊ benedictus fructus ventris
tui. ps. Dñs reg. ā. Dabit
ei dñs sedē dauid patris eius
⁊ regnabit ineternū. ps. Iu
bil. ā. Maria autē conser-
uabat oīa verba hec conferēs
in corde suo. ps. Deus deus
meus. ā Quomodo fiet istd
angele dei qz virū in concipiē
do nō pertuli audi maria vir-
go cristi spūs sctūs supueniet
in te ⁊ virtus altissimi obum
brabit tibi. ps. Bñdicite. ā
Beata es maria que credidi-
sti perficientur in te que dicta
sunt tibi a dño. ps Lauda-
te. Cpm
Egredietur
virga de radice iesse/et
flos de radice eius ascēdet: ⁊ re
quiescet sup eū spiritus dñi.
hyꝰ. Uox clara. ℣. Uox cla-
mātis in deserto. ā. Missus ē
gabriel angelꝰ ad mariā vgi
nem despōsatā ioseph. p. Bꝰ
or. vt s. Ad i. ā. Libera nos.
Ad iij. ā. Bñdicta tu. p. Legē
capi.
Egrediet dñs de lo
co sctō suo: veniet vt sal
uet populū suū a peccatꝭ eorū
℟. Ueni ad liberādū nos do
mine deꝰ virtutū. ℣. Ostēde
faciē tuā ⁊ salui erimꝰ. Dñe
deꝰ Glīa Ueni. ℣. Timebūt
gētes nomē tuū dñe. oro vt s
Ad vi. ā. Dabit ei. ps. Defe
cit. cp. Btā es maria. requ͛e i
purifi. ℟ Ostēde nobis dñe
miam tuā. ℣. Et salutare tu
um da nobis Miam. Glīa.
Ostēde. ℣. Memēto nři do-
mine in bñplacito populi tui
oro vt s. Ad ix. ā. Btā es ma
ria. p. Mirabilia. Capi.
Rorate celi desup ⁊ nubes
pluant iustū aperiatur
terra ⁊ germinet saluatorē.
℟. Sup te hierusalē orietur
dñs. ℣ Et glīa eiꝰ in te vide
bitur. Oriet. Glīa Sup. ℣.
Dñe deus vtutū cōuerte nos
oro vt s. Ad vel. ae. de laud.
ps. Dixit dñs. Confitebor.
Beatus vir. De pfundis.
Memento dñe. Caplm.
Orief stella ex iacob ⁊ ex-
urget homo de israel: ⁊

confringet omnes duces alienigenarũ et erit omnis terra possessio eius. ℟. Nõ auferetur. hymn⁹. Conditor. ℣. Rorate celi. an. Aue maria gratia plena dñs tecũ bñdicta tu i mulieribz. ℣. Magt. oro. vt s. Marie egiptiace. añ. Simile est regnum. Oro. Exaudi. Le. pma.

Cum zozimas per desertum iam viginti dierũ iter pegisset / iuenit ibidẽ beatam mariã egiptiacã toto corpore p solis ardore denigratã habentẽ capillos albos vt lana modicos: ⁊ ipsos nõ ãpli⁹ q̃ vsq3 ad verticẽ descẽdẽtes. Que ab eo pluries interrogata que esset: et vnde vel qñ: ⁊ ob quã occasionẽ solitudinẽ hanc ĩhabitare cepisset his v̄bis ḡuis erubescẽs sic alloq̃t dicẽs. Ego frater egyptũ patriam habui; parẽtibus vero meis viuẽtibz duodecimũ gerens etatis annũ affectũ illorum spernẽs i alexãdriã veni In quacunq3 feria euenerit. ℟. Diffusa est. Le. scda.

Et quomodo quidẽ in primis virginitatem meã violauerim: et qualiter insatiabiliter vicio libidinis iacui subiugata erubesco considerare. Hoc enim dicere nõ breuiter est decem ⁊ septem annis aut amplius publice peccaui incendio iacens luxurie. Et nõ propter alicuius donũ virginitatem violaui. Nã a nemine quicq̃ accipiebã: sed libidinis furore succensa satagebam concurrere ad me gratis vt facerẽ ⁊ iplerẽ sceleris mei desideriũ. Mendicãs autem viuebã: aut multotiẽs stupã filãdo. Desideriũ vt dixi habebam insatiabile: ita vt indesinenter me in luxurie sterq̃linio volutarẽ. ℟. Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniq̃tatẽ. L. iii

Hoc itaq3 modo viuẽs vidi estus tp̃e libiorũ ⁊ egyptiorũ multitudinẽ eũtiũ hierosolimã ob scẽ crucis exaltationem. Ego aũt fusũ p̃ciẽs cucurri ad mare vbi ꝑperi currentes. Impudẽs ergo vt michi consuetudo erat in medio eorũ me dedi dicẽs. Accipite me ⁊ ducite vobiscũ quo pergitis nõ ero forsitã vobis implacabilis. Illi aũt inuerecundum motũ meũ videntes me in nauiculam portauerũt Que lingua dicere non potest ea que in nauigio vel in itinere acta sunt: ⁊ quomodo nolẽtes peccare misera cõpellebã. Ego nunc satis stupesco quõ me mare sustinuit cum tanta

luxuria: quomodo terra non aperuit os suū vt in infernū viuens demergeret. Sic itaqꝫ ascendim9 hierosolimā. ℟ Propter veritatē. ℣. Dña-tam. ps. Bñd9. Orō vt s.

Ambrosii epi ꝛ cōfes. Ad vesp. an. Iste est. cū aliis añis. ꝛ ps de sce. cā. Ecce vir pru. ℟ Magnifica. hy9. Iste cō fes. ℣. Ecce sacer. ā. Cōfes-sor dñi. p. Magt. orō. De9 q̄ nobis p btm ābrosiū. Ad cō pletoriū vt s. Ad mat. totū fiet de coī vni9 pōtifi. l. pma.

Ambrosius fili9 ambrosii p̄fecti rome cū in cuna-bulis in atrio p̄torꝫ esset posi-tus ꝛ dormiret: examē apum subito aduenīēs faciē ei9 ꝛ os ita cōpleuit vt q̄si i alueolum suū intrarēt pariter ꝛ exirent Que postea euolā l. ij.

Ques i tātā aeris altitudi nē subleuate sunt: vt ab hūa nis oculis minime viderentur. Quo peracto: territus pater ait. Si vixerit infantul9 iste aliquid magni erit. l. iij.

Rome igitur litteris eru-ditus cum causas p̄torii splendide peroraret: a valen-tiniano imperatore ad regen dam liguriā emiliamqꝫ pro-uincias direct9 ē. l. iiij.

Qui cū medielanū venisset ꝛ ibidē episcopus tunc deesset cōuenit pp̄lus vt sibi de epo puideret Sed cū inter arria nos ꝛ catholicos de eligendo episcopo seditio non modica oriretur: illuc ambrosius cau sa sedande seditionis perrexit Et statim vox infantis inso-nuit dicens ambrosium epi-scopū Cui voci oēs vnanimi ter consenserunt ābrosiū epi-scopum acclamātes. l. v.

Quo ille cognito se terrori bus remotis ecclesiā exi ens tribunal cōscēdit: ꝛ 9tra consuetudinē suā tormēta p-sonis adhiberi iussit. Quod cum faceret populus nichilo-minus acclamabat Peccatū tuum super nos. Le. vi.

Tunc ille turbatus domū rediit: ꝛ philosophiā p fiteri voluit. Quod vt ne face ret reuocat9 ē: ꝛ publicas mu lieres publice ad se ingredi fe cit vt his vilis ab ei9 electione populum reuocaret. Sed cū nec sic pficeret sed semp pp̄lm peccatum tuū super nos accla mare videret: fugam media nocte petiit Coactus pōtifex tandem efficitur. Le. vij.

Cum aūt ambrosius radi cem oium maloꝝ aua-riciā in hominibus magis ac magis increscere cerneret ve

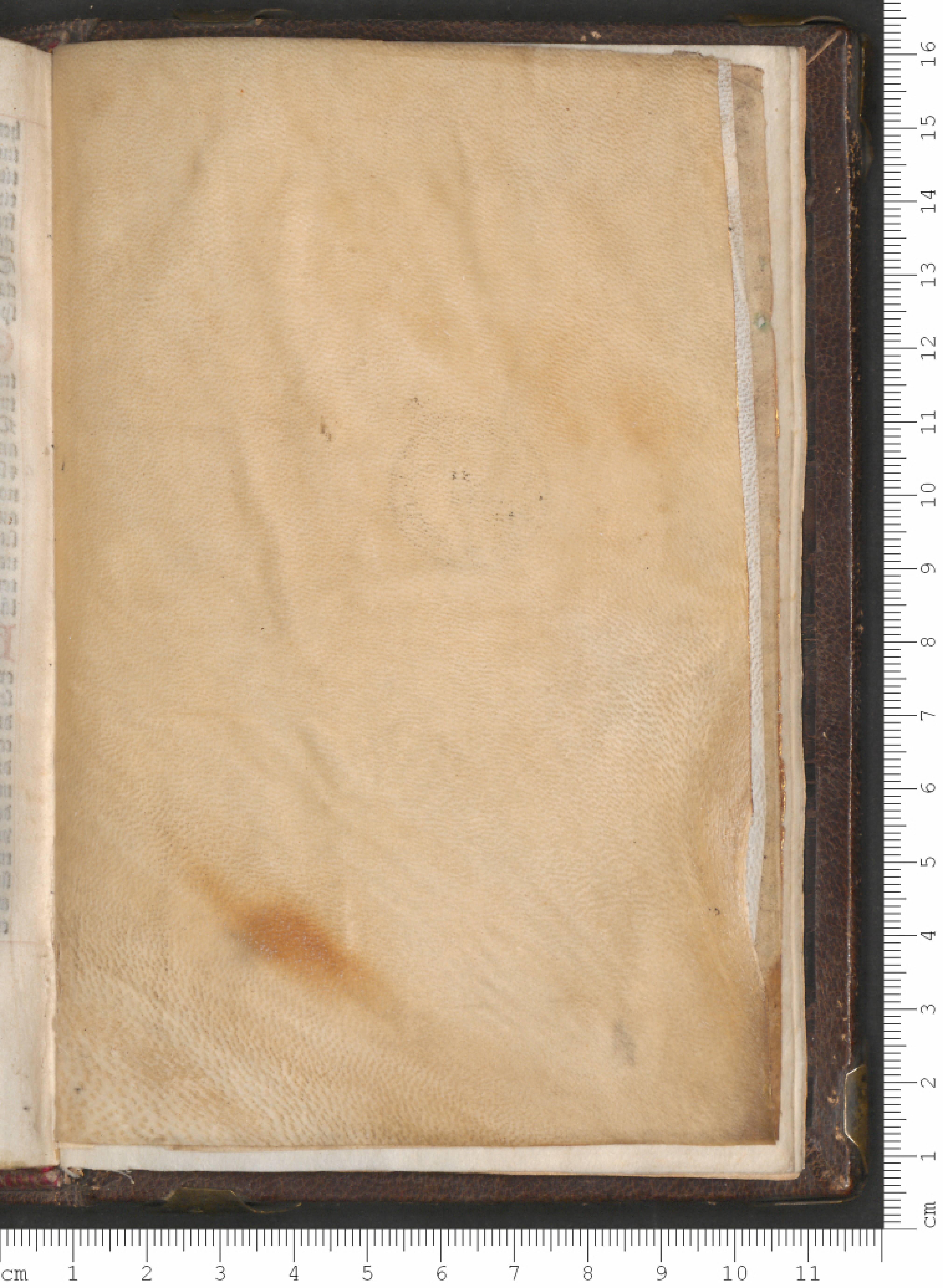
hementer ingemuit: ⁊ se de huius seculi erũna liberari istã-tius exorauit. Que cum se obtinuisse gauderet: reuelauit fratribus ꝙ vsqꝫ ad resurrectionẽ dominicã secum erunt. Tunc facies eius tanꝙ̃ nix facta est sed postmodũ ad suam speciẽ reuersa est. Lc. viii.

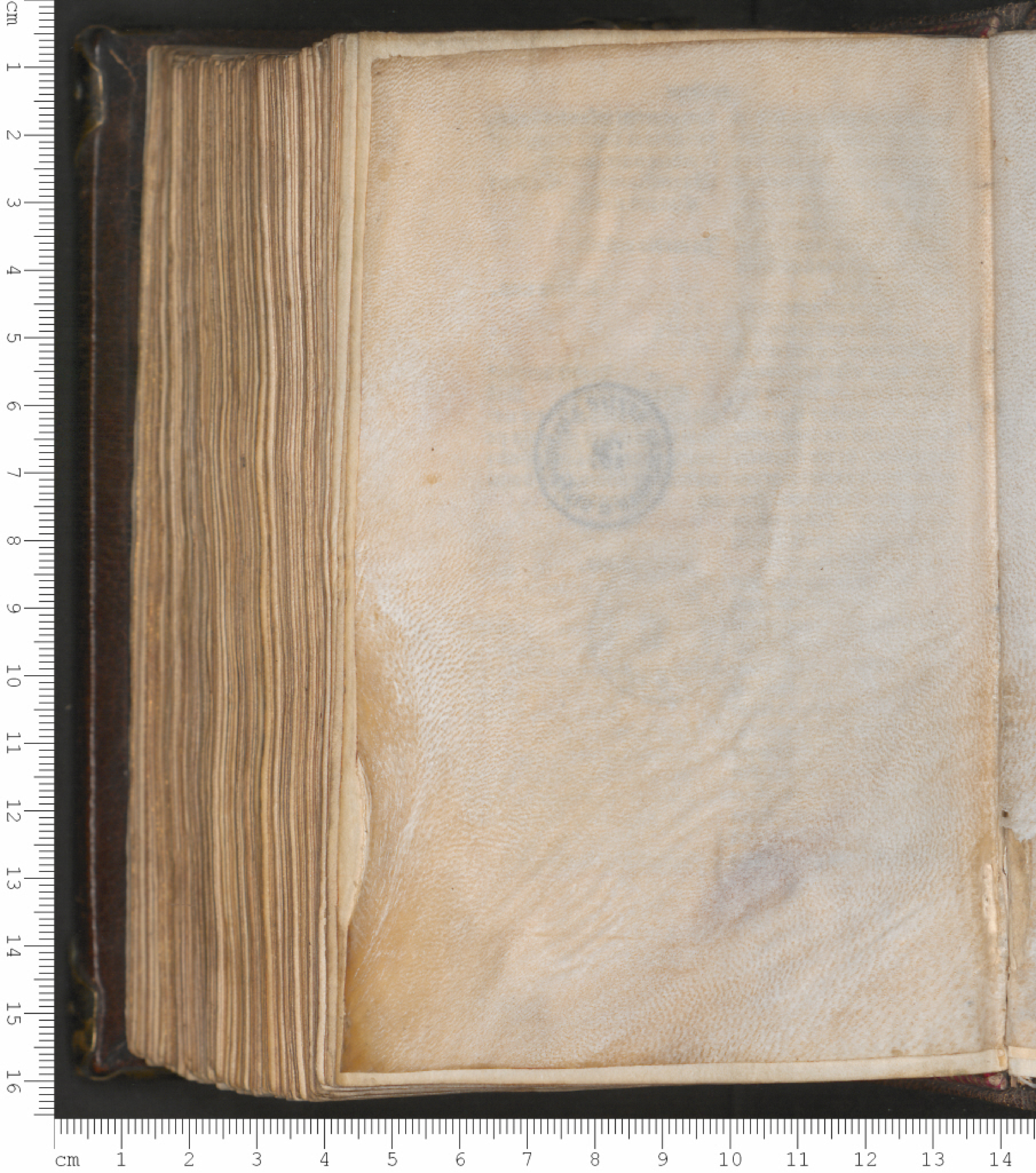
Eo tẽpore ei⁹ quatuor dyaconi inuicẽ cõuenerũt tractãtes inter se ꝗ post ei⁹ obitum bonus esset episcopus. Cum ergo a loco vbi vir dei ambrosius iacebat lõge esset ⁊ simplicianũ ita simpliciter nomiassent/ vt vix se inuicez audirent: ille ab eis longe positus tercio exclamauit. Senex ẽ sed bon⁹. Qd audiẽtes territi fugerũt: ⁊ nullũ nisi illũ post ei⁹ obitũ elegerũt. Lc.

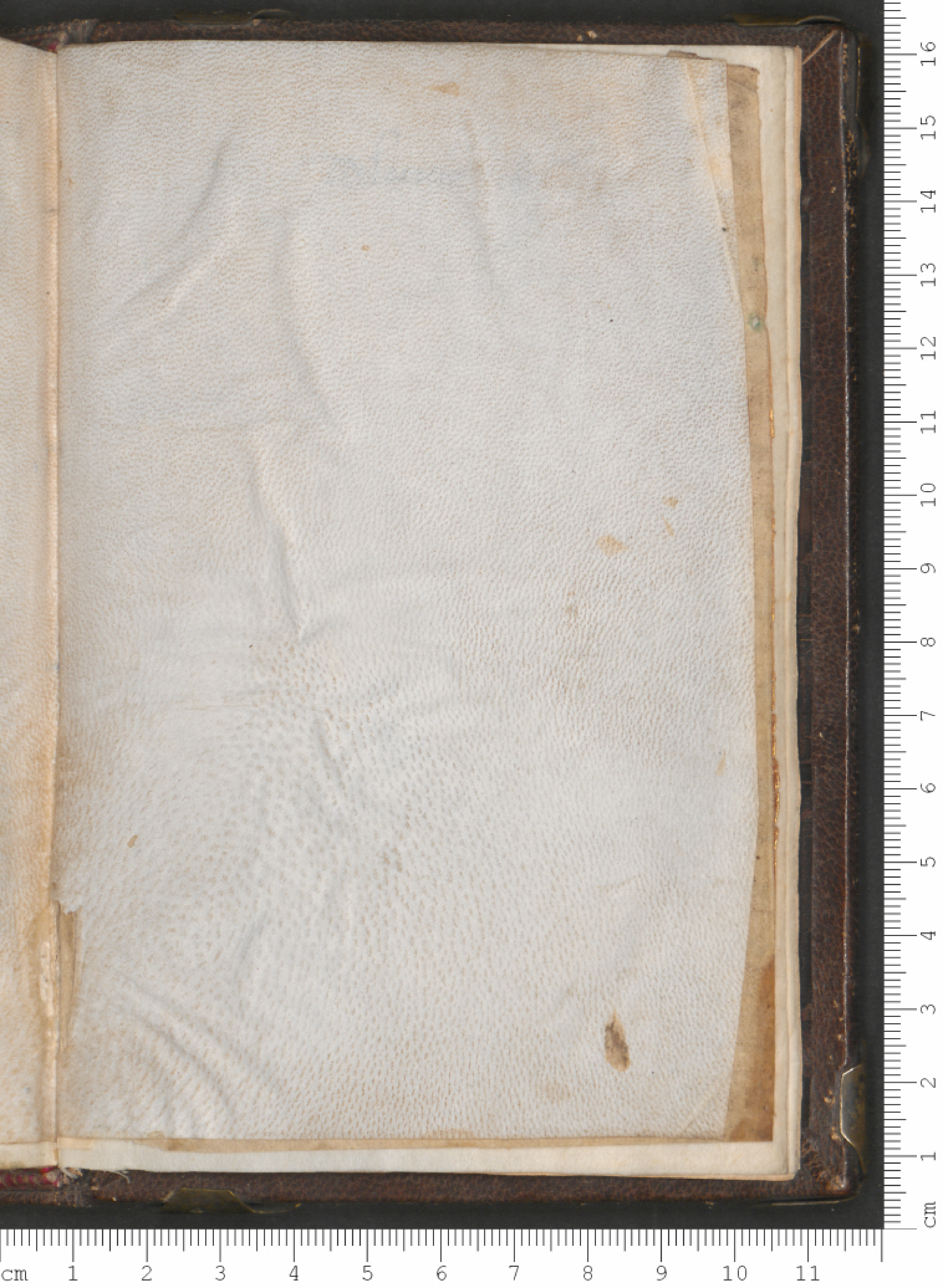
Honoratus vero versell⁹ ꝗ beati ambrosii exitũ expectabat cũ se sopori dedisset vocẽ se tercio clamãtẽ audiuit. Surge qꝛ modo es recessurus. Qui consurgẽs mediolanũ cõcitus venit ⁊ ei dominici corporis sacramẽtum dedit: ⁊ vltimũ spiritũ inter verba orationis afflauit Floruit circa annos dñi tricentesimoquinquagesimo. Cum autem i nocte pasche corpus eius ad ecclesiam fuisset delatum plurimi infantes baptizati stellam super corpus ei⁹ se videre narrauerunt. R. Magnificauit. Ps. Te deuz. V. Ora pro nobis. In laud. de coi vnius pontificis. ãn. In medio ecclesie. ãre in festo sctĩ iohannis euangeliste. Ad primã. ãn. Liberã nos. Ad horas vt vnius pontificis cũ orone diei. Ad vesperas ãne de laudibꝫ cum psalmis de feria. cpm. Dedit domin⁹ R. Magnificauit. ãn. Btẽ xp̃i cõfessor ambrosi ecce nomen tuum fulget p̱ secula petim⁹ ergo vt tuis sacris p̃cibꝫ mereamur adiuuari a domino. Ps. Magnificat. Ad cõpletoriũ vt supra.

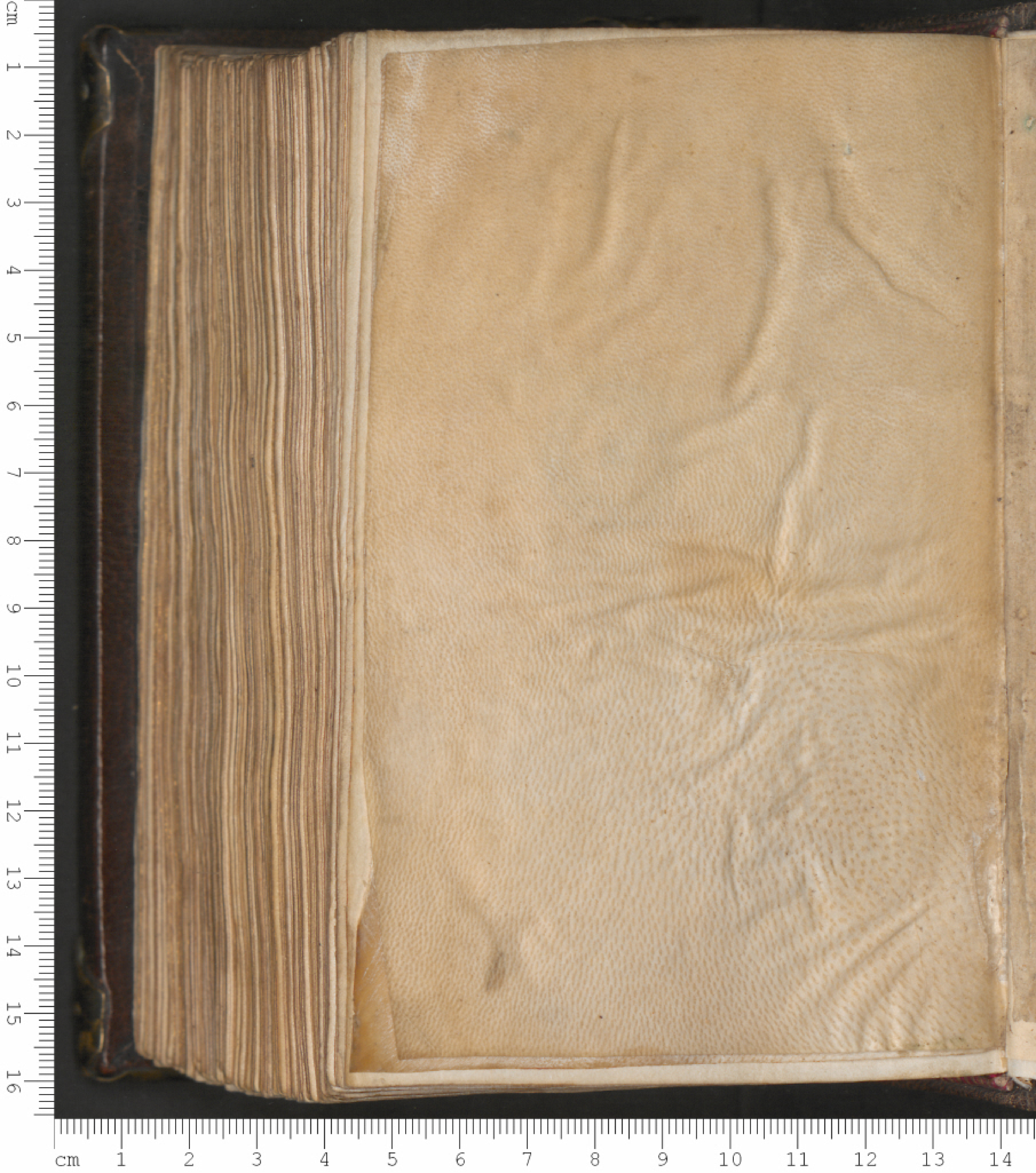
Finis.

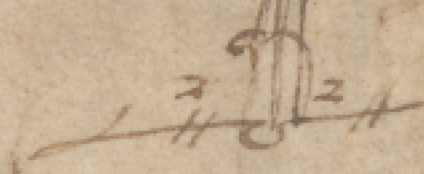

Delacroix

In hoc signo vinces

